

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

Uykusuz

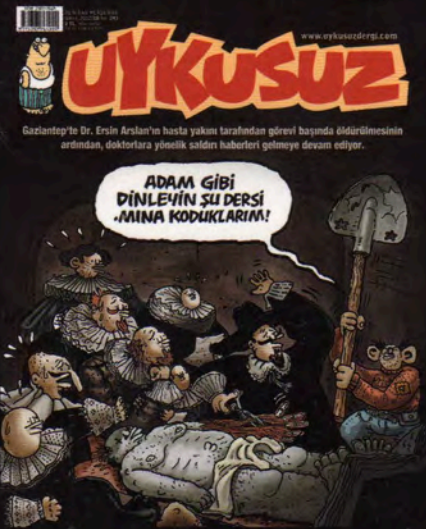
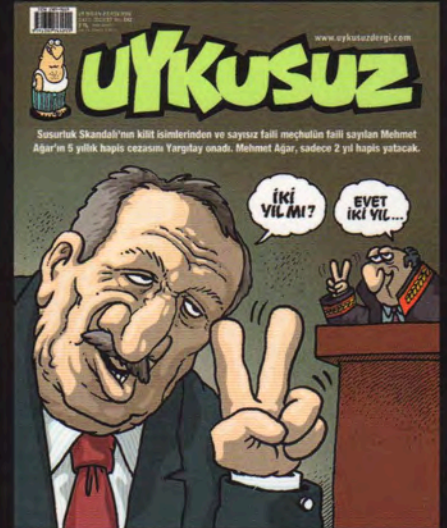
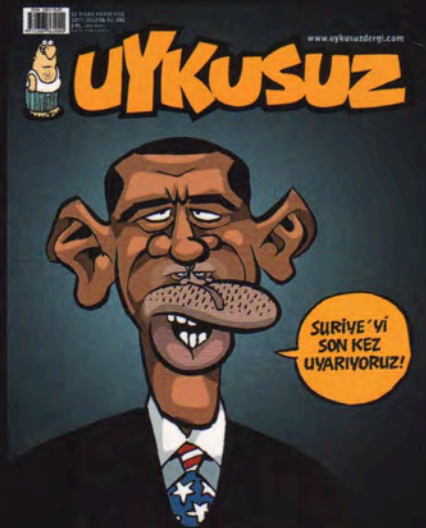
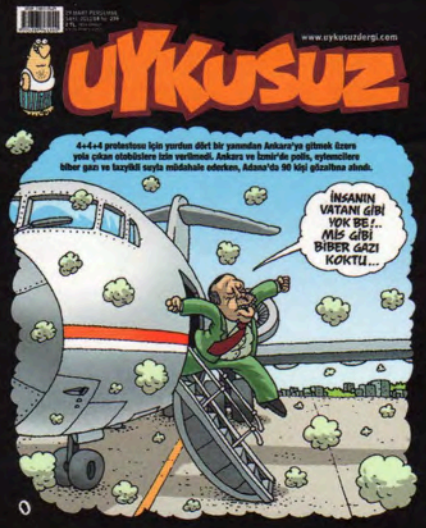
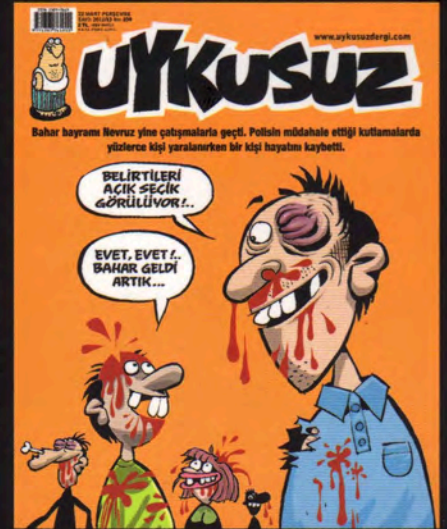
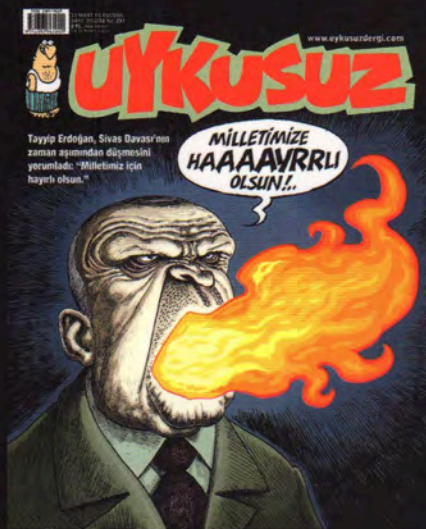
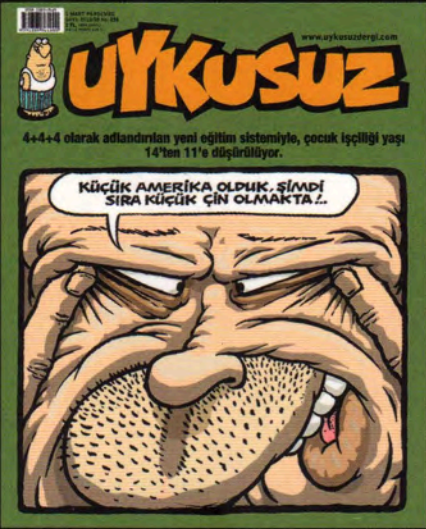
19

CİLT 19 • MART'12-MAYIS'12 • SAYI 235-247

Akşamsefası

UYKUSUZ

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

Akşamsefası

UYKUSUZ

4+4+4 olarak adlandırılan yeni eğitim sistemiyle, çocuk işçiliği yaşı 14'ten 11'e düşürülüyor.

KÜÇÜK AMERİKA OLDUK, ŞİMDİ
SIRA KÜÇÜK ÇİN OLMAKTA!..

UYUYUN LAN

Sevgilim uykusuz okurlarım, işte şehirler arası otobüs yolculuklarında yanından geçtiğimiz yalnız köyler gibi geçtik haftanın günlerinin yanından ve ülke gündemini takip eden, derme çatma sıvasız bir yazımda daha buluştuk... Geç otur hele, soluklan...

EtePe ne hale geldi lan... Ana muhalefet Partisinin içinde "muhalipler" diye ayrıca grup var.. Bize güçleri yetmedi birbirlerine muhalefet yapmaya başladılar.. İktidarın telaşı bitti, partideki malın mülkün telaşı başladı.. Partinin liderr, vekillerini "aynı meyhaneye gitmeyin," diye fırçalıyo.. Doğru diyo... Vatandaş meclis sanar orayı...

Gün geçmiyor ki okullarımızdan, eğitimcilerimizden yeni bir haber almayalım.. Bi anadolu lisesi müdürümüz "Erkek bakar.. tahrik oluypruz..," diye kısa etek giyen kız öğrencileri uyarmış.. Saç uzatan erkek öğrenciye de "madem öyle, etek giy," demiş... Amman diyim saç uzatan erkek öğrenciler, bununla fına uyup da etek giyersiniz miyersiniz, anında saplar bu, söylüm.. Niyeti belli etmiş..

Büyük şehir belediye başkanı burnunu estetik yaptırdıktan sonra gördünüz mü hiç ?? Aynı bana benzedi lan... Yoo, kılındığımdan değil de..., tuhaf.

Vatandaş konuşur... Senelerdir... Hükümetler için amerikanın adamı derler, ordu için amerikancı derler, cemaat için amerika idare ediyolar derler.. Yani nerde bi iktidar figür görse amerikayı yapıstırır.. Ama baktığın zaman aynı vatandaş, amerikan malı tüketir, amerikan müziği dinler, amerikan filmi izler, amerikan hayatı arzular.. Yani vatandaş oslında eleştirmiyolar, öyle olmasını arzuluyolar bence.. Baktığı herşeyde amerika aramasının nedeni, amerikayı görmek istemesi.. Parti binasını amerikaya mı taşısak.

Toshunlaar fidonaa ♪ fiidonlaar ağacaa ♪ Ağaçlar orhaan'a, dönmeli yurdunda ♪ Yuvadır kuzular ♪ Ötüşdür doğaya ♪ orhan'lar yurdunda.. ♪

Ağşamsefası

BİŞEYLER DUYDUM

ÇOCUKLARI FETHETTİK

Van Valiliği, deprem mağduru çocukları, psikolojik destek adı altında, Hollywood ayarındaki şiddet sahneleriyle övülen "Fetih 1453" filmine götürdü.

KAN - ŞİDDET, ÖLÜM... PSİKOLOJİM BOZULDU LAN!

KENTSEL DÖNÜŞÜM

Kadir Topbaş, 'septal deviasyon' ve 'endoskopik sinüs' müdahaleleri için girdiği ameliyattan nefis bir burunla çıktı.

AMELİYAT SONRASI KOMPLİKASYON

Tayyip Erdoğan'ı Dolmabahçe'deki çalışma ofisinden evine giderken protesto eden üç kişi gözaltına alındı. Bu olaydan iki gün önce Erdoğan'ı protesto eden bir kişi daha korumalar tarafından dövülerek gözaltına alınmıştı.

BASBAKANIMIZA DOĞUMGÜNÜ HEDİYESİ PAKEDİ...

TIPTA TÜRK EKOLÜ

Türkiye'deki kamu hastanelerinde uygulanan performans sistemiyle birlikte, doktorların gereğinden fazla tetkik ve ameliyat yaptıkları ve hastaların hastanede kalış süresinin uzadığıyla ilgili veriler, uluslararası bir kongrede araştırma konusu oldu.

BÜTÜN GÜN ETEK DÜŞÜNÜYORUM

Esenyurt Nakipoğlu Cumhuriyet Anadolu Lisesi Müdürü Yusuf Ocak, "erkek öğrencileri tahrik oluyor," gerekçesiyle kısa etek giyen bütün kız öğrencileri uyardı: "Sizler oturmayın, kalkmayın bilmiyorsunuz, eteklerle koşuyorsunuz. Biz ne yapıyoruz? Erkek bakar." Müdür, "Müdür, utana sıkıla ders anlatırken erkek öğretmenler rahat ediyorlar. Erkek bakar." Müdür, "Saçlarını uzatırsanız etek giy, öyle gel"

ERKEN REZERVASYON

ABD'de özel bir şirket, kamunun elindeki cezaevlerini devralma teklifinde bulundu. Şirketin devletten istediği tek şart, cezaevlerinde yüzde 90 doluluk sağlanması.

KAC YIL ODU

FIRAT BUDACI

• Çok sevinçli bir şahıs, gazeteye, "Kanal İstanbul'a çok yakın... Çok hızlı gelişecek bir bölgede, projeler bölgeye daha da değer katacak. Ben değil Başbakan söyledi. 125.000 TL." ilanını vereli 1 yıl...

• Murat Bardakçı, nükleer santralleri eleştiren Pelin Batu'ya, "Eğer derdiniz nükleer atıklarsa, Afrika orada. Verirsiniz biraz para atıkları alırlar," cevabını vererek tarihe geçeli 2 yıl...

• Bir türlü arzu ettiği şöhrete kavuşamayan

Alihan, alkol testinde alete doğru düzgün üflemediğini söyleyen polise, "Ben sanatçıyım diyaframdan üflüyorum. Diyaframdan üfleyen en iyi adamlardan biri benim," dedikten sonra, aniden türküye başlayarak fırsatı kaçırmayalı 5 yıl...

• Deniz Akkaya, Nişantaşı'ndan üzerinde, "Seni seviyorum - Ya Habibi - Mon Sherie" yazan pembe bir çanta satın alalı 7 yıl...

• Süleyman Demirel'in şapkası örnek alınarak, 4,20 metre eninde, 1,6

metre yüksekliğinde yapılan ve Guinness Rekorlar Kitabı'na aday olan dev fôtr şapka, Demirel'in de katıldığı törenle ziyaretçilere açılalı 8 yıl...

• Erol Büyükbucuk, "Gözlerim kadınları etkiler. Bir keresinde bir kadına doğrudan baktım ve kadın yere düştü," açıklamasıyla kadınları nasıl etkilediğini anlatalı 8 yıl...

• Hürriyet gazetesi, Naim Süleymanoğlu'nun karton maketini vereli tam 24 yıl olmuş.

Tayyip Erdoğan'ın Dolmabahçe'deki rektörler buluşmasını protesto etmek isteyen öğrencilere saldıran polisler hakkında takipsizlik kararı verildi. Saldırının gazeteciler tarafından çekilen görüntülerine rağmen savcılık, polislerin suç işlediği iddiasının "soyut" olduğunu savundu.

UYKUSUZ

Hrant Dink davasının gerekçeli kararı açıklandı: "Örgüt var ise de, nerede, ne zaman, hangi amaç ile kurulduğu tespit edilememiştir."

Pozantı cezaevinde, adli mahkumların bulunduğu koşullarda kalmak zorunda bırakılan çocukların cinsel taciz ve tecavüzlere maruz kaldığı iddia edildi.

ABD'li gazeteci Seymour Hersh, Türkiye'nin uçak gemisi almak için harekete geçtiğini söyledi.

4+4+4 olarak adlandırılan yeni eğitim sistemiyle, daha fazla çocuk işçinin, ucuz işgücü olarak piyasaya sürülmesinin önü açılıyor.

ABD'li Korgeneral Mark Hertling, Kürecik'te bulunan radar üssüne asker yerleştirmeye başladıklarını açıkladı. Böylece, Kürecik'teki radar üssünün faaliyete geçtiği ilk kez resmi olarak ifade edilmiş oldu.

Bir televizyon programına katılan Hakan Şükür, şike davası için yaptığı 'futbolun Ergenekon'u' benzetmesiyle ilk siyasi çıkışını yaptı.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

HAYVANLI

Bizim destanlarımızda, hikâyelerimizde hayvanlara yer yoktur. Tamamen hayvanların başrolünde olduğu ya da olayların akışını hayvanların değiştirdiği bir tane destanımız söylencemiz olmamıştır hiç. Hayvanlar figür veya dekor olarak bulunurlar hikâyelerde. Hayvanlar düşünmezler, konuşmazlar. Bizde hayvanlar sadece ve gerekiyorsa "dile gelir". Dile gelir, hikâyenin asıl kahramanına bir şeyler söyler, sonra tekrar hayvanlıklarına devam ederler. Hayvanla fazla muhatap olmayız biz. Hayvan işe yaradığı ölçüde folklorumuzda yer bulabilir kendine. Hayvan bedenini insanımız kullanabildiği ölçüde hikâyesine, türküsüne alır. Güvercin donuna girip haber götürmek, turna olup sılaya gitmek, kuzu olup ardi sıra melemek, ya da yılan donuna girip kötülük yapmak gibi... Ayrıca bu hayvan bedenine girme durumu kısa süreli ve amaca yönelik olmalıdır. Sonsuza kadar hayvana dönüşmek, hayvan bedenine hapsedilmek bizim hikâyelerimizde ancak ceza ile eşdeğerdir. Hayvan olmak zaten başlı başına ibret verici bir durumdur, üzücüdür. Bu yüzden bir hayvanın başından geçen hikâyeden ibret alamayız. Fabl dinlerken, okurken asla kendimizi tilkiyle, kargayla, karıncayla özdeşleştiremeyiz. Fabl'dan ders çıkarmak şöyle dursun etkilenmek bile çok zordur bizim için. Okuduğum ama içinde ne olduğunu hatırlayamadığım o kadar çok fabl var ki... Mesela Tilki ve Karga'nın hikâyesinden aklıma kalan şeyler yok denecek kadar az. Sanırım ortada bir peynir meselesi vardı. Bir tek peyniri hatırlıyorum o fabldan. Tilkidən kargadan çok peynir ilgimi çekmişti. Aynı şekilde Çizmeli Kedi'nin sadece çizme giyen bir kedi olduğunu biliyorum, Üç Küçük Domuzcuk zaten zihnimden içeri bile giremez. Hele Bremen Mızıkacıları'ndan geriye kalan hiçbir şey yok. Tek bildiğim; Eşeğin üzerine köpek kedi ve horoz çıkmış şarkı söylüyorlardı. Sonra ne yapıyorlardı, nereye gidiyorlardı, bizlere verdikleri ders neydi inanın hiç bilmiyorum, merak da etmiyorum. Bir hikâye bu kadar mı bir insanın ilgisini çekmez.

Adeta bir folklor bilimcisi edasıyla geziyordum hayvanat bahçesini. Aslında benimkisine gezmek denilemezdi, ben sadece hayvanat bahçesinin içinde yürüyordum. Eminim bu kadar ilgisiz ve hızlı hızlı dolanan bir kişiyi daha görmemiştir hayvanat bahçesi. Sulu kar yağıyordu ve saat daha çok erkendi. Hayvanat bahçesinin ilk müşterisiydim. Zaten görülecek bir şey de yoktu. Hayvanların çoğu soğuk olduğu için kulübelerinden bile çıkmıyordu. Sibiry kaplanının sadece kuyruğunu gördüm, bir şempanzenin de ayağının azıcık kısmını. Bir tek Kamerun Koyunu'nun bütününi görebildim. Karnım çok acıkmıştı, papağanların kafesinin yanından geçip hayvanat bahçesinin kafeteryasına tekrar gittim. "usta nooldu benim tavuk döner" dedim, yeni takılmış çiğ tavuk döner bütün çiğliğiyle gözüküyordu oysaki. Bu saatte tavuk döner bile üşüyordu. "abi sen

biraz daha dolan, ben sana haber veririm" dedi. "madem tavuk döneriniz daha olmadı ne diye karttan parasını çekiyorsunuz. Sizin yapacağınız esnaflığı skiiim" diye içimden geçirerek ustaya ve karttan çekim yapan denyo çırağa baktım. "iyi" dedim "çay

çıkınca bana yollar mısın bi tane ben dışarıda bekliyorum" dedim, "tabi abi kış bahçemizde oturabilirsiniz, şimdi geliyo çayın" dedi.

Kış bahçesi; Nylon branda içinde yanan ufo ve plazma televizyon. Ufonun ateşinde bi sigara yakıp bomboş brandanın içinde çayımı bekledim. Ne işim vardı bu saatte

şehrin çok uzağındaki bu hayvanat bahçesinde. Bir yazarın başına belki de gelebilecek en güzel şey gelmişti başıma kendi roman kahramanımı evlendiriyordum. Dostoyevski'nin Raskolnikov'un düşününde Raskolnikov'un dayısıyla oynadığını, Kafka'nın böceğe çeyrek altın taktığını düşünün. Öyle bi saadetti işte benim için verilen bu haber. Hayatının romanını yazacağım adam, Kadim dostum Burak Saka, evlenme kararı aldığını bana dün telefonda söylemişti.

Gururlu, onurluydum. Uzun zamandır ihmal ettiğim, görüşmediğim dostumu yüzyüze tebrik etmek için Gebze

tarafındaki fabrikaya gelmişim. Şimdi çıksam anca öğlene orda olurum, çok uzak orası diye yanlış hesaplayıp sabahın köründe gelmişim fabrikaya. Öğle yemeğine daha çok vardı ben de öğlene kadar oyalanmak için az ilerdeki bu hayvanat bahçesine gelmişim. Ve şimdi ufodan sigara yakıyordum. "abi yalnız burada sigara içmiyoruz" diyerek içeri giren sinirli kafeteryacıyı gördüm. Fincanda poşet çayımı alıp yağmurda dışarı çıktım. Ufodan sigara yakmama uyuz olmuştu, ufo kararmıştı. Elimde fincanla papağanların olduğu kafeslere doğru yürümeye başladım. Arkamdan "birader nereye? Huop! Müdür! Alooo" diye bağırdığını duydum. Esnafla gerilmeyi sevmem, "hayvanat bahçesini dolaşıcım" dedim sakince. "yalnız fincan? Fincanı götürme." dedi. "tamam abi getiricem fincanını." dedim, "yalnız kaybolmasın" dedi.

"abi zaten ben tavuk dönerimi almaya gelicem, geldiğimde getiririm fincanını da. Korkma bırakmam bi yerde. Ben zaten gelicem abisi" diye esnafı ikna ettim. Şu hayatta ne olursa olsun esnafla gerilmeyeceksin arkadaş, er ya da geç esnafa işin düşer. Esnafı bu kadar sevip tropik hayvanlara bu kadar duygusuz baktığım için sanırım biraz utanmışım. Bi de bu duygusuzluğumun üstünü ilk paragraftaki teorilerle kapatmaya çalıştığım için kendimden tiksiniştim biraz. Arkadaş, sen papağanın yanında niye tavuk döner satıyorsun biraz ayıp olmuyo mu diye sormam gerekiyordu ama içimdeki esnaf sevgisi buna engel olmuştu.

Elimde fincanla hayvanat bahçesinde gezinmeye başladım. Sezon daha tam başlamadığı için yoğun bir tadilat vardı hayvanat bahçesinde. Kafesler kaynakla sağlamlaştırılıyor, yeni kulübeler inşa ediliyordu. Her yerde kaynakçılar, duvar ustaları geziniyordu. Jaguarın kafesinin önünde kaynak yapıyordu. Jaguar'ın kaynağa bakmaması gerekiyordu, kaynağa bakan jaguar gördüm. Kaynakçılardan ateş alıp, tavuk, eşek, ördek gibi hayvanat bahçesinde ne işi olduğunu sorgulattıran normal hayvanlara doğru yürüdüm.

Hayvanat bahçesine yavaş yavaş ziyaretçiler gelmeye başlamıştı. Babunların kafesinin önünde bir aile gördüm, ailenin yaşlı babaannesi yerden kopardığı bir otu kafesin arasından bir babuna uzatıyordu. Üşüyen Babun ise otu kemirirken düşünceli bir biçimde hayvanat bahçesinin yanındaki gecekonduklara doğru bakıyordu. Çayımı içe içe yaşlı kadına yaklaştım. "yazıkkk" dedi Babun'a bakarak, "yazık acıkmış". Babunu beraber besledik. Bu sırada ailenin babası düşük pikseli telefonla Babun'un resmini çekiyordu. Tekrar gidip Kamerun koyununa baktım. Koyunun tam karşısına içinde hiçbir görevli olmayan mini bir lunapark vardı. Yağmur hızlanmaya başladığı için oraya sığındım. Çalışmayan çarpışan araba

ve bir mini trenden başka bir şey yoktu içerde. Bir tane de masaj koltuğu vardı. Fincanımı bir kenara koyup masaj koltuğuna para attım. Deri

koltuk titreyerek beni kavradı. Bir yandan sarsılırken bir yandan da sabit bakışlarla Kamerun koyununa bakıyordum. Deri koltuk her yerimi yoğururken hayvanlar için üzülyordum. Sırf onlara üzülmek için hayvanları buraya kapatmamıza ise lanet ediyordum. Gece gelip, kafesini açınca beni ısırmayacak tüm hayvanları salıp, onlarla beraber ormana kaçma planları yaptım. Sonra ormana değil de mahalle aralarına otobana doğru koşacak hayvanları düşünüp bu düşüncemden vazgeçtim.

Uyandığımda telefonum çalışıyordu, neredeyse öğlen olmuştu. Ben fabrikaya gelmeyince Burak Saka hayvanat bahçesine gelmiş, bir kere daha beni mahcup etmişti. "Nerdesin, ben kapıdayım" dedi. "Kamerun koyunun ordayım abi buraya doğru gel dedim." Bi de kafeteryaya uğrar mısın benim tavuk döner olacaktı, parasını vermişim" diye ekledim. "tamam" dedi. Bi on dakika sonra elinde tavuk döner ile yazamadığım romanımın başkahramanı bana doğru geliyordu. Hem roman yazmıyordum hem de tavuk dönerim ayağıma geliyordu. Bir yazar için bundan daha güzel ne olabilirdi.

"Hacı kusura bakma senin de romanını yazamadık. Bu arada hayırlı olsun kararın Allah utandırmasın" dedim, teşekkür edip "canın sağ olsun" dedi. "Boş ver be Umutçuğum belki de herkes için daha hayırlı olmuştur yazmaman, insanların okumadığı o kadar roman varken yeni bir romana ne ihtiyaç var ki. Durduk yere sıkıntı yaratacak tuğla gibi bir kitap. Okusan bir dert, okumasan bir dert... Hiç olmaması, olmasından daha iyi bile olabilir." dedi. "ne bileyim, yeni bi kitap can sıkıntısını alır. Zaman geçer oyalanır insanlar diye düşünmüştüm." Dedim ve tavuk döneri ısırdım. "Valla Umutçuğum ben artık düşünene odaklı bir insanım. Can sıkıntısı gibi ince şeyleri düşünecek durumda değilim. Yanacağımı bile bile ışığa doğru kanat çırpın bir pervane gibiyim adeta ve bu bana büyük bir mutluluk veriyor. Hayatım boyunca aradığım hiçlik duygusunu ben evlenme arifesinde buldum. Her şey o kadar çok benim dışımda ilerliyor ki hiçbir şey yapmadan oradan oraya savrulmanın zevkini ve neşesini çıkarıyorum diyebilirim. Mesela bugün işten çıkıp düşün yeri için kapora vermeye gidicem, ordan İstanbul Wedding World'e gidicez yengenle. Ardından da düşün bohçası için annemlere uğrayacağım. Sonra yarın yine iş var. İşte ordan oraya savrulma diye ben buna derim o kadar zevkli ki.. Saçma zannettiğin çoğu şeyin saçma değil normal şeyler olduğunu insan ancak düşün arifesinde anlıyor." dedi. "mesela kız istemeye giderken yanında bi çift yeni kundura da götürüyorsun, kız evinde giymek için." diye bir örnek verdi. "Allah Allah ne saçma" diye karıştırmış. "Hayır, saçma değil, gerekli" diyerek güldü. Sonra düşün katılacak kişiler ve onların nasıl oturtulacağı ile ilgili yaptığı ince hesaplamaları birbir anlattı. Oturma grubu denen karmaşık denklemi nasıl hassas bir şekilde gözdüğünü öyle bir anlattı ki "meğer biz mühendisliği hiç bilmiyormuşuz" demekten kendimi alamadım. Bir saat boyunca hayvanat bahçesini gezip düşün süreci konusunda konuştuk. Anlattıkları öyle şeylerdi ki artık, gözünü kaynak alan Jaguar da, üşüyen dertli Babun da, Kamerun Koyunu'nun karşısında masaj yaptırmam da bana gayet normal gelir olmuştu. "Umutçuğum bence sen de bu duyguyu mutlaka tatmalısın benim anlatmamla olmaz. Tamamen bilimsizim ve çok mutluyum. Senin de bu duyguyu yaşamayı isterim" dedi en son. "roman yazma evlen mi diyorsun yani? Bu ne saçma bi öneri abi böyle?" dedim. "Saçma değil, gerekli" dedi. Hayvanat bahçesinden çıkıp arabasına bindik. Beni eve gidebilmem için tren istasyonuna bıraktı.

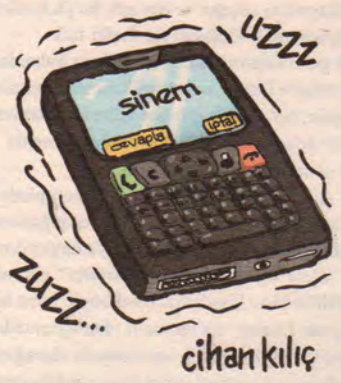
Tekrar "hayırlı olsun" diyip montumun cebindeki çay fincanını çıkarıp roman kahramanımın hiçlikte savrulan ellerine tutuşturdum. "ilk hediye benden olsun abi o zaman, buyur" dedim. Gülerken kabul etti. Gerçekten hiçbir bilinci yoktu. "bu konuyu bir daha konuşalım bi gün

Umutçuğum. Sen benim romanımı yazamadın ama ben senin düşününü yapıcım" dedi. Teşekkür edip, tren istasyonuna doğru yürüdüm. Bir yazar için bundan daha güzel ne olabilirdi ki?

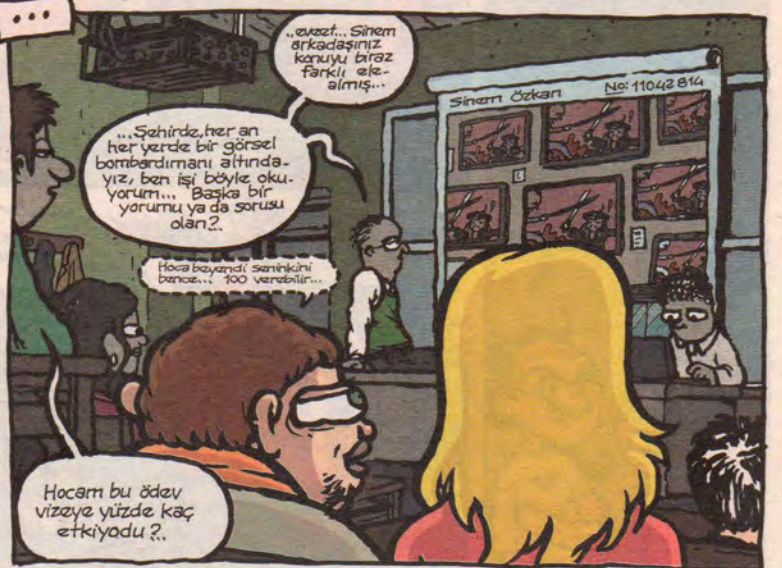

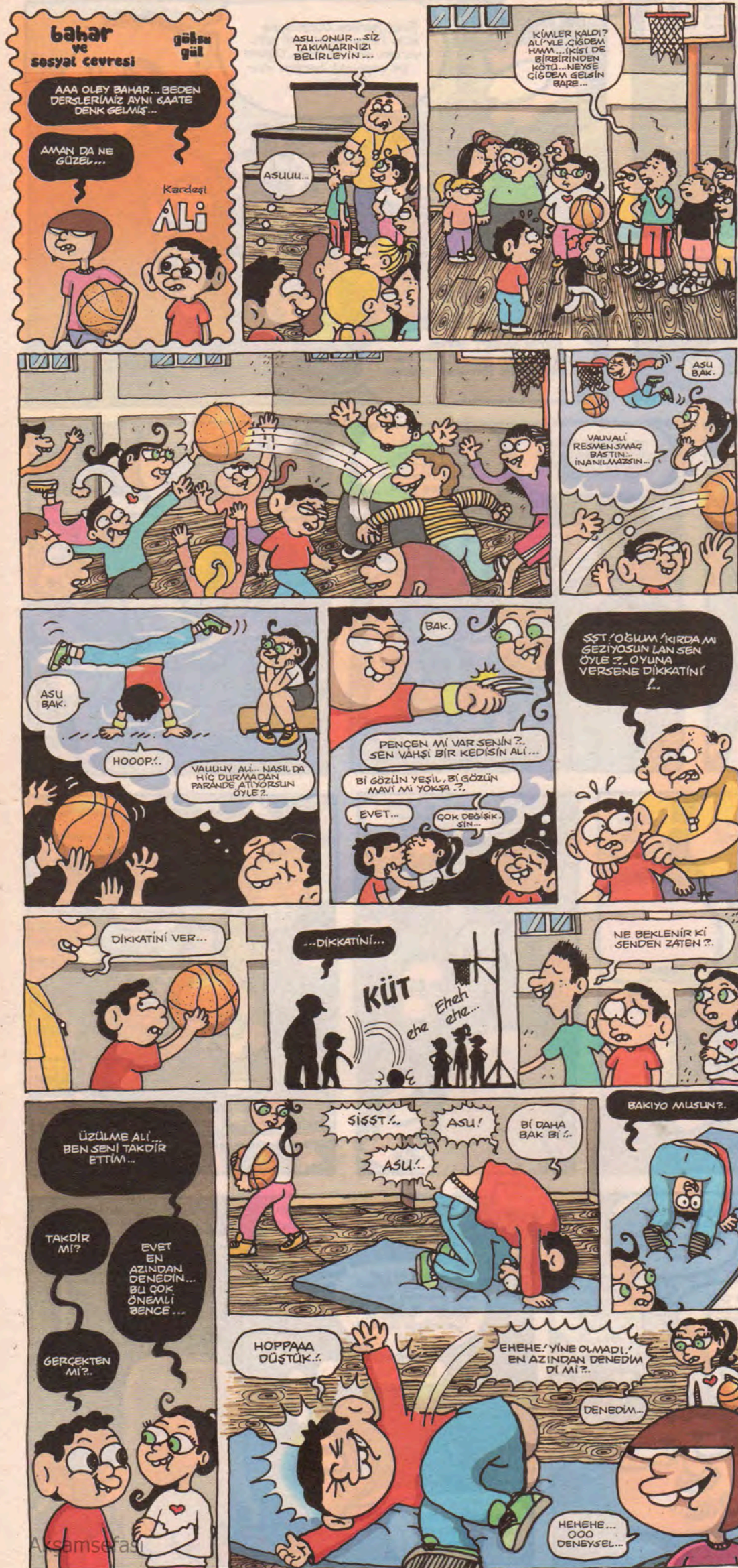
ve SİNEM arıyor...

Cumartesi...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BASİT ADAM

Sayın Aysun Aktaş, Alanında uzman firmamız "Tek-Tel Doğrudan Satış Pazarlama"ya defalarca telefon ederek ve 4 kez mail atarak, satın aldığınız "Easy Cooker Buharlı Pişirici"yle ilgili (kendisi bizim 1 numaralı ürünümüzdür), "televizyonda görüldüğü gibi olmadığı", "plastikinin adı olduğu", "söz verilen hediyein gönderilmediği" şikayetlerini ilettiğiniz. Bizler, Easy Cooker dünyasında bu tür şikayetlere alışık ve işin aslı, bu şikayetleri pek salladığımız söylenemez. Dolayısıyla (belki fark etmişsinizdir) sizi de pek sallamıyoruz. Vadettiğimiz buhardan memnun olmayan onlarca Easy Cooker kullanıcısı arasında, benim ilgimi çekmez, her mailde gittikçe kabaran listenize,

"Havuçta iyi sonuç alıyorum, ama brokoliliyi diri bırakmıyorum!!!" şikayetini eklemeniz oldu. Şikayetinizdeki üç ünlemi görüyor ve bir artırıyorum: Maşallah!!!!

Easy Cooker dünyası sizin gibisini görmedi Aysun Hanım. Mailleriniz şirketimizde resmen alay konusu oldu. Face'den profilinizi incelediğimde oldukça kilolu olduğunuzu görünce, hemen çalışma arkadaşlarımı çağırarak, "Bakın işte buymuş!" diye haykırdım. Hatta fotoğraflarınız arasında dolaşırken, size "Easy Woman Şişman Şikayetçi" ismini takarak başımda toplanan arkadaşlarımı iyice güldürdüm. Şimdi siz, nasıl böyle rahat bir mail attığımı merak ediyorsunuzdur. Çünkü Aysun Hanım, siz bu maili okuduğunuzda, ben çoktan istifa etmiş, başka bir şirkette, daha iyi şartlarda yeni bir işe başlamış olacağım. Bu yüzden, diri brokolilerle iyice şişirmek istediğiniz o tombul yanaklarınızın öfkeden al al olduğunu, her satırı okuduğunuzda kafanızdan buhar çıktığını (Easy Cooker Buharlı Şikayetçi) hayal etmek içimin yağlarını eritiyor. Bu arada yağsız ve fit bir vücudum olduğunu belirtmek isterim.

Aysun Hanım, bir şeyi çok merak ediyorum. Easy Cooker'ın TV reklamları gece üçten sonra başlıyor. Siz o saatte napıyorsunuz kuzum? Kayıtlara baktım, Easy Cooker'ı sabahın dördünde sipariş etmişsiniz. Doğru söyleyin, ne yiyordunuz da suçluluk duygusuna kapıldınız o saatte? Cips? Sucuk? Yarım ekmek? Tam ekmek? Allah ne veriyse? (Ha ha ha.)

Siz neyin peşindesiniz Aysun Hanım? Gecenin saat dördünde, televizyonun karşısında tıknırken, ağzınız dolu, gözleriniz ekranda, o dombik parmaklarınız telefonun tuşlarında, (ve bakın en komiği) kafanızda tığ gibi bir vücut hayaliyle bütün kurtuluşunuzun diri brokoliler olduğunu falan mı sanıyorsunuz? Bırakın bu işleri Aysun Hanım. Hayat bir seçimdir, siz çoktan "büyük seçim" yapmışsınız. Sizin işleriniz öyle buharla falan yürümez, kürek kürek dolduracaksınız kazanı! Neyse fazla uzatmamayım, sizin de derteriniz başınızdan aşkın. Gerçi, biz maaşlı çalışanlara reva gördüğünüz zulmün yanında bu mail az bile oldu size. Diri brokolilere selamlar! :)))))) (Büyük güldüm.)

Easy Man.

Sayın Emre Yavuz,

Gördüğünüz gibi isminizi biliyorum. Kimlik bilgilerinize ulaşmam, yeni şirketinizin "Ara-Al Doğrudan Satış" olduğunu öğrenmem kadar kolay oldu. Sizi bir insana karşı bu denli acımasız kılan nedir, bilmiyorum. Tek bildiğim, mailinizi okurken hayal ettiğiniz kadar öfkelenmediğim. Çünkü siz, Facebook'tan başka bir Aysun Aktaş'a bakmışsınız. Evet, şikayeti yapan benim, ama ne yazık ki sadece 58 kiloyum. Hayatım boyunca da 60 kilonun üzerine çıkmadım. Küçük kafanızla (kafanızı Facebook'tan gördüm), "Bakın işte buymuş!" diye bağırıp arkadaşlarınızı başınıza topladığınız ve bana "Easy Woman Şişman Şikayetçi" adını taktığınız anı çok kolay hayal edebiliyorum. Benim de aklıma, size "Easy Man Yanmış Gerizekale" adını takmak geliyor, ama inanın ucuz esprilerden hoşlanmıyorum. Sonuçta bana değil, kilolu Aysun'a hakaret etmişsiniz. Ama yine de sizi affetmeyi düşünmüyorum. Eski işinizi sonlandırırken, yeni işinizi de sonlandırmaya yetecek kadar kadar bol hata yaptınız. (Yeni işyeriniz bana gönderdiğiniz maili görünce çok şaşırarak.) Kısa süre içinde, üçüncü bir iş ararken "diri" kalmamız gerekiyor. İçimde tek gram öfke olmaksızın, büyük bir soğukkanlıkla, şikayet konumu Easy Cooker'dan Emre Yavuz'a çevirdiğimi bilmenizi isterim. Facebook'ta rastladığınız kilolu Aysun Aktaş adına da bu davayı üstlenmekten bir kadın olarak gurur duyuyorum. Satırlarıma son verirken, bundan böyle, önümüzdeki günlerinizi size adadığımı bilmenizi istiyorum.

Aysun Aktaş

Sayın Aysun Aktaş,

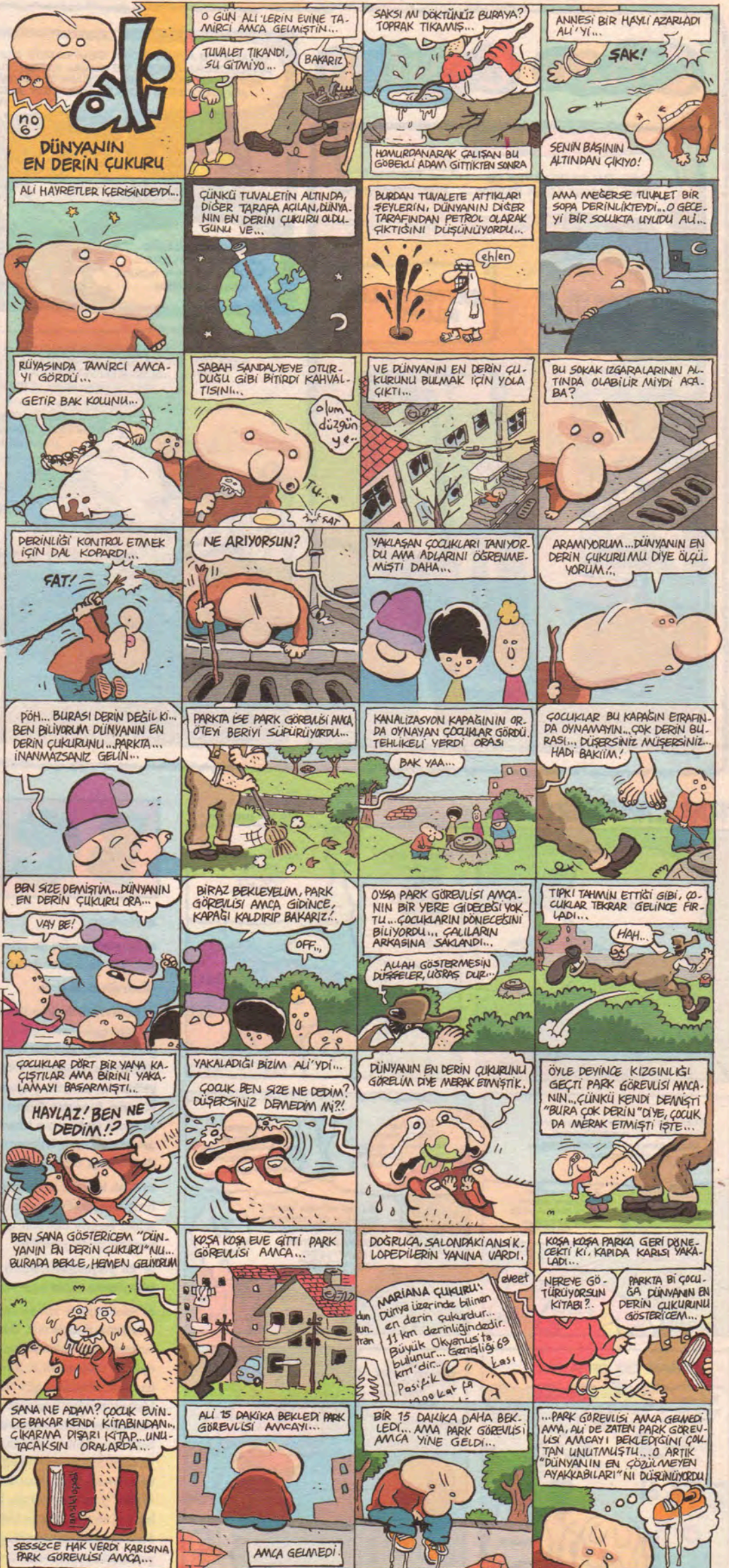
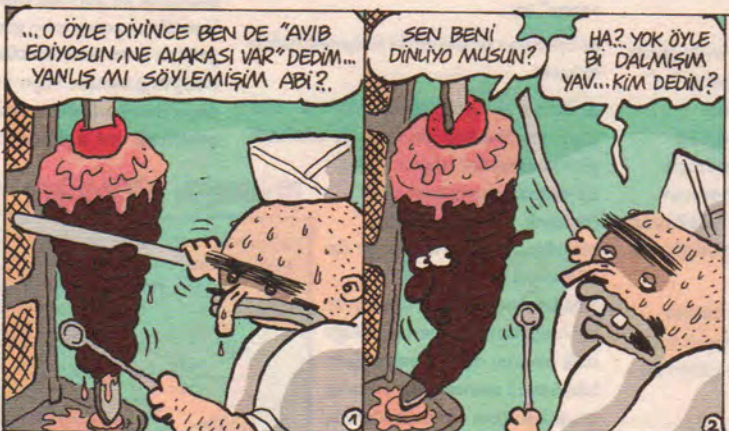
Ne diyeceğimi bilemiyorum. Yani ne deseniz haklısınız, ancak bir sarhoş falan yazabilir böyle birşeyi. Gerçi ben de maili yazarken (işe veda kutlaması gibi bir geceden dönmüştüm) biraz alkollüydüm, ama tabi mazaret değil. İş değiştirmenin verdiği bir stres, eski şirketime olan kırgınlık (tabi haklarını yemek istemem, aramızdaki anlaşmazlıklar diyelim), yani bilemiyorum bu şekilde kendimi kaybetmişim işte. Gerçekten çok özür dilerim Aysun Hanım. Size, bir adet Easy Cooker'ı kendim göndermek istiyorum. Hatta ne kadar pişman olduğumu ispatlamak için, yeni şirketimin 1 numaralı ürünü olan Stain Hair'den de bir adet hediye etmek istiyorum. Stain Hair, piyasadaki en başarılı saç düzelticisi olarak geçiyor. Eşim kullanıyor, o kadar memnun ki. Hatta eşim, bir kere 6 yaşındaki küçük kızımız Ada'nın saçlarında bile güvenle kullandı. İnanın çok stresli günler yaşıyorum Aysun Hanım. Minik kızımız Ada'nın okula başlaması ve eşimin 3 aydır işsiz olmasıyla birlikte omuzlarıma binen sorumluluk beni bu hale getirdi. Size yazdığım maili, büyük bir pişmanlıkla eşime gösterdiğimde, bana inanmadı ve inanır mısınız iki gün konuşmadı benle. Zaten yazdıklarımı ben de tekrar okuduğumda hayret ettim kendime. İnsan ne kadar alkollü olursa olsun nasıl böyle şeyler yazabilir, diye düşündüm. Sizden, yazdıklarımı terbiyesizlik değil, hayatın zor şartlarından bunalmış maaşlı bir çalışanın (zor durumdaki bir babanın) yersiz patlaması olarak görmenizi rica ediyorum. Hayat gerçekten çok zor Aysun Hanım.

Not: Eğer Easy Cooker canınızı çok sıkıyorsa (gerçekten kötü bir üründür), yeni şirketimin ürünü olan ve "RC-7006 Vitamin" adını verdiğimiz buharlı pişiriciyi öneririm. Bizim, Stain Hair'la birlikte bir numaralı ürünümüzdür. Easy Cooker'a göre çok kaliteli. Yanında da "Sağlıklı ve Leziz Yemekler" kitabını hediye olarak göndermek istiyorum. Yani kitap hediye derken yanlış anlamayın, elbette RC-7006 Vitamin de hediye. Çok memnun kalacağınız eminim. Minik kızımız Ada'yı yatırıp gelen eşim Cansu, şu an bu maili yazarken başımda duruyor ve o da sizden benim adıma çok özür diliyor.

Cansu - Emre Yavuz

Ali'nin Yeri

Cihan Ceylan

TOP CANAVARI...

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Siz görmeseniz de uzun saçlı erkek gizli gizli dans eder geceleri.
-Emrah Gülmez-
æ Erasmus deyince aklıma "evde şortla dolaşan çok güzel bacaklı yabancı kız" geliyor. Üzgünüm **Desiderius Erasmus. Üzgünüm 1464-1536 yılları arasında yaşamış olan, Kuzey Avrupa Rönesansı'nın önemli ustası ve klasik edebiyat araştırmacısı, hümanist bilgin ve ilahiyatçı. Üzgünüm.**
æ Allah kimseyi **dinlenme tesisi hamburgeri**'ne muhtaç edecek kadar açlıkla terbiye etmesin. O ne çirkin bir hamburgerdir yarabbiim.
æ **25 yaşındaki, uçan balık'ı bilmeyen.** Güzel insan varsa o da sensin.
æ Telefonumda zaman zaman beliren "**Arama Başarısız Oldu**" ibaresi, farkında mısın bilmiyorum ama insanı öyle bir üzüyorsun ki. Sanki ben kendim başarısız olmuşum gibi hissediyorum. Halbuki telefon başarısız oldu. Ben yapacağımı yaptım, numaraları muntazam tuşladım, arama'ya bastım, ben daha ne yapayım. Ben başardım. Lütfen ama. Telefon başarısız oldu. "**Telefon Başarısız Oldu**" yazarsanız oraya, her şey daha bir net olur. Muamma kalker ortadan. Fena mı olur. Bence çok güzel olur. Her şeyi düşünüyorsunuz, bunu da düşünün bence.

æ Eğer Beatles'ı bir kez sevdiysen ömrün boyunca seversin.
æ En büyük laneti de "**ne yapsa olmaz adamı**" ya.
æ Eşantıyon prezervatifle sevişmek, kadına hakaret.
æ Zaman zaman üniversitelerden davetler alıyorum. Stand-up için. Genelde telefonda güzel muhabbet oluyor yalnız bir arkadaş gerçekten çok başkaydı. Üniversitelerden birinden, Anadolu'nun bağı da diyemeyiz ama çok da Anadolu'nun kıyası da diyemeyiz, bir memleketten, (neresi olduğu belli olmasın diye ne yapacağımı bilemedim resmen), bir arkadaş aradı, ben tane tane, son derece nazik bir dille, gelemeyeceğimi, belki bir başka tarih olursa olabileceğini, böyle nasıl desem, bir sevgi keleşbeğ gibi anlatıyorum, baktı ki ikna edemiyor, bombayı patlattı; **biz dedi kulüp olarak karikatürü çok seviyoruz, sizin de sevdiğinizi tahmin ediyoruz** dedi. Şaşakaldım. Bağlama çekeceğim diye bir insan bu kadar mı aklını yitirir. Benim de karikatürü çok sevdiğimi tahmin ediyorlarmış. İçimden de diyorum, **güzel arkadaşım, evet ben de karikatürü çok seviyorum, bırak da çizeyim** diyorum. Belki yarım saat laf anlatmaya

çalıştım, isilik döktüm telefon başında anlamadı. Yine de kinayeli kapattı telefonu. Lan ne zormuş. Üniversiteli hırslıya lan anlatmak ne zormuş. Yalnız telefonu kapattıktan sonra tribe girdim. **Lan dediyse ben karikatürü sevmiy muyum acaba.** Hayır insanı da şüpheli düşürüyorlar. Daha sonra, **karikatürü sevmek mi, aşığım lan ben**

KAMİL SEVEN ADAM

karikatüre, oturup da çizeyim zahir dedim, oturdum o gün çok çizdim. Benim de karikatürü çok sevdiğimi düşünüyorlarmış. Aklıma geldikçe usul usul deli çıkıyorum. Usul usul dedim evimize biz de kedi aldık. **Venüs.** Dü tatlısı bir şey. Usul usul gidiyor ya sığın dev kakhaha atıyorum peşinden. Bu arada kuşları elinden zor kurtardık, ayrı o aldık kuşları, o ayrı. Usul usul.
æ Oğuzhan Mert Özsoy adlı

sevgili bir okurdan bir mail gelmiş. Kısaca şu minvalde satılır; "ben Akhisar'da otururken bisikletimle Akhisar'dan geçmişsin, geçen yaz Dikili'deydim, Dikili'den geçmişsin, hep çok yakınımdan, tam önümden geçmişsin, bu defa yine geliyorsun, (28 Şubat Manisa oyununu kastediyor), ve ben bu defa seni kesinlikle kaçırmayacağım." Bu satırlar beni dev duygulandırdı ve okurumla aramda oluşan bağ üzerine biraz düşünmeme de sebep oldu. Galiba okurum beni biraz da bu yüzden de sevir. Çünkü ben onların evlerinin önünden geçiyorum. Babalarının gittiği kahvelerde oturuyorum. Semtlerinin takımlarını onlarla birlikte tribünlerde dev destekliyorum. Nerede bir amatör maça denk gelsem, en önde ben gidiyorum stada. Karşı takımla hiçbir alıp veremediğim olmadığı halde, ben de onların analarına küfrediyorum. Bu arada bazı sanatçı anaları var ki çok şanslı. Şimdi ben buradan isim verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum, bazı sanatçılara dikkatlice bakarsanız, "eskaza sanatçı olmasaymış anasına yumruk atan insan olurmuş" tınısını rahatlıkla hissedebilirsiniz. İyi ki sanatçı olmuş da enerjiyi o yöne akıtmış, anası ne şanslı anaymış diyebilirsiniz. Ne diyordum, maçlara gidiyorum. Bir keresinde de Muğla'da Muğlaspor-Tekirova maçına gittim ben. Ligin son maçı. Maça da

büyük bir ilgi var. İlginin kaynağı da şu; Muğlaspor zaten birkaç hafta önce küme düşmüş, o kesinleşmiş, istiyorlar ki; "Tekirova da küme düşsün". E maça da bir heyecan lazım. Muğlalı tribüne çekecek bir şey lazım. Maç 1-1 bitti. Tekirova kümede kaldı, şampiyon olmuş gibi seviniler. Muğlaspor, Tekirova'yı küme düşürmediği için dev üzüldü, ama kendi küme düşmüşlüğüne hiç üzülmeydi. Çünkü birkaç hafta önce zaten çok üzülmüşler, üzülm üzülm nereye kadar. İnsan bir yerden sonra da derti olur.

Yine aynı şey oldu. Yine bir şey çizdim, karşıma çıktı. Bundan birkaç hafta önce, İsmail'in sevgili Diloş, hikayede komple mor giyinmişti, aynısını Beylerbeyi'nde gördüm. Komple ışıl ışıl mosmor giyinmiş bir kadın gördüm. Ayakkabısından şapkasına kadar. Aklımı çıkacak gibi oldum. Bir de ağabey bir insan böyle bir şey göreceksa bunu Beylerbeyi'nde görmemeliydi, o da var.

Sevgilerimle.

MAKUL KOCANIN MEMOSU

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

Ders: Kompozisyon

Konu: "Sessiz atın tekmesi pek olur" atasözünü açıklayın...

SESSİZ ATIN TEKME... Yurdumuzda pek çok at tepeli vardır. Bunlardan bazıları tezcanlıdır, bazıları ise pek sessizdirler...

Genellikle çok fazla ses çıkarmayan atlara biz "sessiz at" diyoruz. Bu atlar itime, kakıtma, diz, gınlama ve kırıbağları gibi diğer müdahalelere karşı sessizliklerini muhafaza ederler...

YÜRÜ! YÜRÜ! LAN!

ÜFF.

MEMO... MEMO! HA?

ARASANA ARTIK ŞU SERVİS...

NE SERVİS?

KOMBİ SERVİSİ KOMBİ...

HAA KOMBİ...

ÜFF.

ŞU KOMBİ MESELESİ NİYE BU KADAR UZUN SÜRDÜ ANLAMİYORUM Kİ YAA... TAMAM ARAYCAM Bİ ARA...

Bİ ARA DİYİL SÜDİ! HADI HADI HADI...

YA BU LİSTAYLA MUŞTAYLA KONUŞUYORUM BEN... SEN ARASAN?

YAA TABİ BEN DÖŞÜK TAN YETENEK LİYİM LİSTAYLA MUŞAB-BETTE...

GÜL GÜL KOMBİMİZ VARDI NİYE GİRDİK Kİ BİZ BU İŞLERE?

MEMO SİRF ARAMAMAK İÇİN BOZLUK SEYE GÜL GÜL DİYOSUN VAA 'HER YIKAN MADA SOĞUK SUYA DÖNÜYDÜ YAA'...

BİZİM HİYAR LİSTAYLA YAPARLAR DEDİ AMA BENCE YAPAMIYACAKLAR... NİYE BAKSAYIN MONTETİĞİ ÇHAZIN SORULU LULUGUNLU ALISIN Kİ? BEN OLSAM ALMAM...

MEMO ARA!

ÜFF!

BİP BİP BİP...

ALOÖV İYİ GÜNLER VİSMAN SERVİSİYLE Mİ GÖRÜŞÜYÖRÜM? EVET... ŞİMDİ SÖYLE Bİ DURULMUŞ MUZ VAR, BİZ YENİ BİR KOMBİ TAKTİRK... BACA KOMBİ ONU ACTIRMAK İSTİYORUZ DA... HANGİ BAYİDEN ALDIK? VALLA NEYDİ, ABUZER PAŞA MAHALLESİ MİYDİ?... EVET... KİM TAKTI, TESİSATÇI LİSTAYLA TAKTI... HADI YA... BİZ ÇAĞIRIŞAK OLALYIM MU? GELİN İŞTE ÇAĞIRIYORUM. HADI YAA... İYİ TAYYAN, O ZAMAN TEŞEKKÜRLER, İYİ GÜNLER...

...BİZ ÇAĞIRINCA GELMİYOLARMIŞ ÇHAZ TA-KAN SERTİFİKALI TESİSATÇI ÇAĞIRINCA GELİYOLARMIŞ...

KİM YANİ, BİZİM LİSTAY MI?

İVİT...

ONUN DA ÖNCE DOĞALGAZDAN UYGUNLUK BELGESİ ALMASI GEREKİYOMUŞ...

İYİ DOĞALGAZI ARA O ZAMAN...

HAY BEN KUNDUZ...

DOO-SAL-GAAPZ...

İİG-DAAAE

DÖRTÜZ KIRK DÖRT...

BİP BİP BİP...

EVET KOMBİ İŞLEMİ YAPMAK İSTİYORUM...

BİP...

EVET MÜŞTERİ TEMSİLCİSİ NE BAĞLA-NAYIM...

BİP...

EEM, MERABA İYİ GÜNLER... BİZ YENİ BİR KOMBİ TAKTİRK TA, SİZDEN BİR ONAY BELGESİ ALMAK İÇİN GEREKİYOMUŞ SANIRIM...

...ÇELİK BACA VAR... (İTAYEDEN Mİ?) EVET... KİM VERİYOR ONU? YANİ ŞİMDİ BİZ KENDİMİZ BASULU RAMİYOMUZ...

...EVET... TAMAM... TEŞEKKÜRLER...

...BACA İÇİN (İTAYEDEN BELGE İSTİYOLAR...

(İTAYEDEN GELMİYER, Bİ BEN HATIRLIYORUM? Bİ YERLERDE VARDIR O BELGE...

Bİ DE ÇHAZ DEĞİŞİM BELGESİ İSTİYOLAR...

O NERDEN? SERTİFİKALI TESİSATÇIYIZDAN. YANİ MAHALUT LİSTAY...

İVİT... VEE, ONUN BAŞVURMASI GEREKİYOMUŞ SAHSEN BAŞVURA-MIYORUZ...

İYİ O ZAMAN, LİSTAYI ARA.

YOOO!.. BUNU İSTEME BENDEN! LİSTAYLA KONUŞTURMA BENİ!..

İSTERSEN ÇAKILA MAMA YEDİRİP, BULAKŞI LARI YIKAYIP ORTALIK TOPLADIKTAN SONRA LİSTAYLA DA KONUŞUYUM MEMO!..

Tezcanlı atlar sosyal atlardır. Her duruma nasıl tepki vermeleri gerektiğini öğrenmişlerdir.

DUR ŞİMDİ Bİ SEVEYİM...

S. KİTİR LAN... AH! TEPEKİLYO...

Sessiz atlar ise sosyal değildir. Vermeleri gereken tepkiyi bilmezler.

EHEHE! SEVDİRİYÖ BÜ...

NABİYO LAN BU BÖYLE?

ÜFF.

ALOÖV, MAHALUT LİSTAY SELAMLAR.

GEÇEN BİZE Bİ KOMBİ TAKIMŞI-TIN...

EVET!

BİP BİP...

ABİ ŞİMDİ BİZ SERVİSİ ARADIK, DEMİSTİN YA SERVİSİ ACTIKIN DİYE, DEDİLER Kİ DOĞALGAZDAN BELGE ALMANIZ LAZIM... EVET... BEN GİDİP NASIL ALMAM ABİ, TAKAN TESİSATÇIYI İSTİYORLAR, SENİN GİTAYEN LAZIM... AABİ ADAMLARI ARADIM TESİSATÇI GELİCEK DEDİLER...

TAMAM NEXSE, DİYELİM Kİ BEN GİDİYORUM SENİN ÇHAZ DEĞİŞİM BELGESİ VERMEN LAZIM BANA... EVET DOĞALGAZ İSTİYOR... TAMAM İTAYEDEN BELGE VAR, Bİ DE ÇHAZ TAKAN TESİSATÇIDAN ÇHAZ DEĞİŞİM BE... NASTI YOK... NASTI YOK YA...

ADAM GETİRİCEKSEN DEDİ, NASIL YOK YA?!

Sessiz ve sosyal at, olayların gidişatını değerlendiremez. Diğer için, problemleri ancak gözlemler noktasına ulaştığında tespit edebilir. Ve o noktada tek yapabileceği son gücüyle tekme abanmaktır...

OH ÇHAZ BENİM...

İMDAT! AT SKİYOLAR!

İşte bu yüzden sessiz atın tekmesi pek olur.

ABİCİM DOĞALGAZCI GETİRİ, CEKSİN DEDİNSE DEMEK Kİ VAR BÖYLE BELGE...

...SANA NİYE GÜVENEYİM KARDE-ŞİM... SEN BANA EN BASINDAN HERŞEYİ HALLEDİCEM DEDİN! NE BELGEN VAR NE SERTİFİKAN VAR!.. AL İŞTE ŞİMDİ ALETİN GARANTİSİ DE ZAIL OLDU!..

BAK HALÂ BA-NA GÜVEN DİYO.

NİYE GÜVENE-YİM ULAN SANA!.. HİAAA!..

KİORK.

NİYE EAAA! NİAARGGH!..

NİYE! NİYE! NİYE!..

GÜNN GÜNN GÜNN

NEDEN BÜTÜN BU HİYARLIKLAR BENİM BAŞIMA GELİYOR? NEDEN?

ÇÜNKÜ... ÇÜNKÜ HİYAR OLAN BENİM!..

BEN!

ÇÜNKÜ GEREKEN EVRAKI ÖNCEDEN ÖĞRENMEDİM!.. KOMBİ'Yİ SATIN ALMADAN ÖNCE SERVİSİ ARAMADIM!.. GERÇEK SÜKLÜ BENİM...

ÜHÜÜÜ ÜHÜÜÜ.

Asosyal atın pek tekmesi atın kavrayabildiği tek problemle birlikte bacerabildiği sınırlı sosyalliğine de (sabat ettiği için atırtır en nihayetinde kendisiyle başbaşa kalır.

NASTI FURDUM ADAMCA-GİZA... BEN BEN BİR AT DEĞİLİM.

BEN BİR EŞESEM...

Velhail bu atasözü "Tekme pek olur"da olsa sessiz at sessiz attır. Şeklinde düzeltilmelidir.

GEL ŞİRDAN İNELİM AŞŞAYA DOĞRU!..

OYOYOYOY ORDAN GİDEMEYİZ?

NİYE Kİ? KOMBİCİNİN DÜKKAN VAR OKUŞİRDAN SAPALIM DA ARKASINDAN GEÇELİM...

AMAN YAA

AKŞAMSEFASI

SÖN

facebook.com/alpayalpayalpay facebook.com/alpayalpayalpay

"supersonik"
9 Mart Cuma / İzmir Bornova Dungeon / Saat: 21.15 / bilgi: 0232 339 98 90
10 Mart Cumartesi / İzmir Alsancak Bios / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
11 Mart Pazar / Aydın Gramofon / Saat: 18.00 / bilgi: 0256 214 53 40
12 Mart Pazartesi / Muğla Mabolla / Saat: 21.30 / bilgi: 0252 214 25 04
13 Mart Salı / Denizli Jazz Rock / Saat: 21.00 / bilgi: 0542 527 55 66
14 Mart Çarşamba / Isparta SDÜ / Saat: 19.30 (katılım ücretsiz)
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 26 67

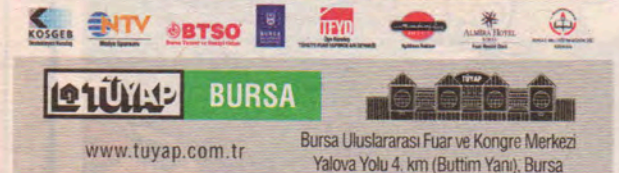

YİĞİT ÖZGÜR

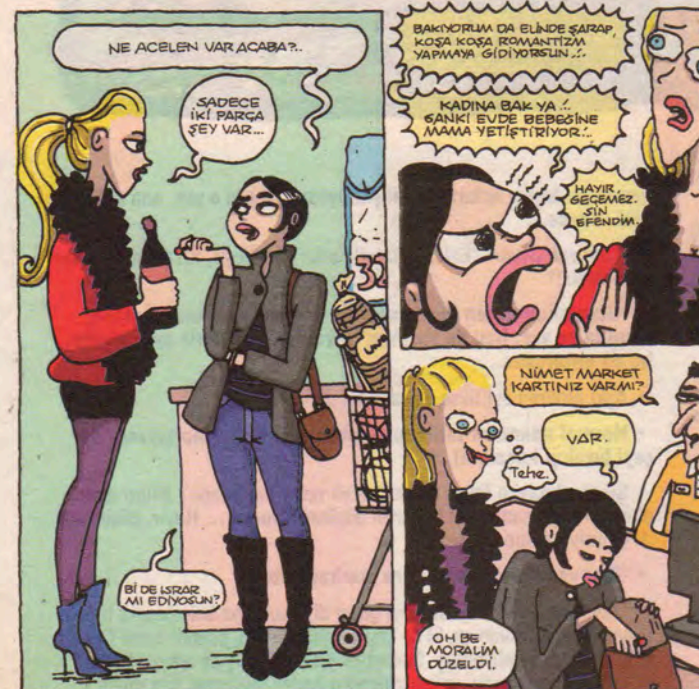

LO TUYAP

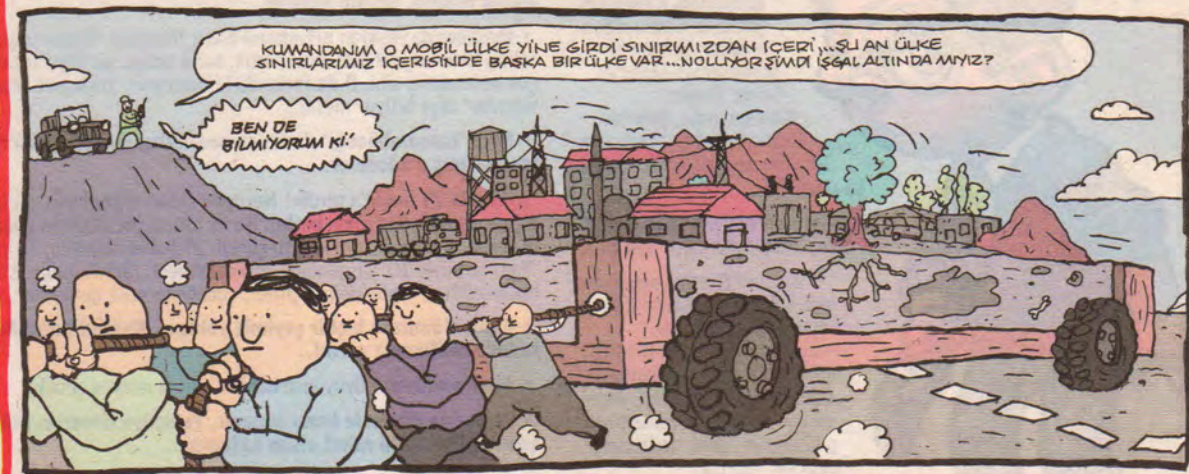
TÜRKİYE YAYINCILAR BİRLİĞİ

Anıl Duman

TEŞKİLAT. GÜNLÜKLERİ

DESİFRE OLDUKTAN SONRA ARTIK TÜM APARTMAN GİZLİ AŞANSÖRÜMÜ KULLANIYOR. HERKES EVİNE GARDROBUNDAN GİRİŞ ÇIKIŞ YAPIYORDU... BU DURUMDAN TEK ŞİKAYETÇİ OLANLAR ZEMİN KATTAKİLERDİ ÇÜNKÜ KAT MALİKLERİ TOPLANTISINDA NORMAL AŞANSÖRÜN YANI SİRA GİZLİ AŞANSÖR GİDERLERİNİN DE ZEMİN KATTAKİLERİN ADIYATLARINA YANSITILMASI GEREKTİĞİ KARARI ALINMIŞTI... KULLANMADIKLARI İKİ AŞANSÖR İÇİN DE AİDAT ÖDEMELERİ BANA GÖRE DE HAKSIZLIKTIR...

"Senin iraden güçlü değil hayatım, sadece tutkuların zayıf." - Alper Canigüz'den

• Vekili hapiste olan milletin ülkesi, komple yarı açık cezaevi...

• Ata Demirer, Ferdi Tayfur'a senaryo hırsızlığı suçlaması yüzünden dava açmış. "Kim kiminle nerede" oyunu gibi lan.

Devamında "Kuşum Aydın görmüş, Tilki tilki saat kaç demiş" olsa, şaşırmayacak hale geldim!..

• Daha fazla beyaz eşya satmak için olmayan robotu dünya evine sokan sisteme "kapitalizm" diyoruz...

• Yüz naklinden sonra beyin naklini de yapabilseler iyi olacak, Aziz Yıldırım'ın savunmasında "Deniz Gezmişlik" arayıp bulanlar için!..

• Bizim bildiğimiz Kadir İnanır, kanseri verem eder...

• Peki mini etekli ile türbanlı, üniversitede tanışıp kaynaşmayacak da nerede karşılaşacak ki? En saçmaları başta olmak üzere, tüm yasaklara son!..

• Biri sırtına bi kâğıt koyup, seni kıpırdatmadan bişey yazmaz mı, zihninin boşalıp pırl pırl olduğu an, işte o an...

• İngiltere niye Türkçe şarkıyla katılmıyo Örovizyona? Yalaka ve yancı değil de ondan!..

• Hortlak: Amatör hayalet...

• "Yıldızlar sabaha karşı üşürler" diyor Yaşar Kemal, İnce Memed'de. Çocukken, Hürriyet gazetesinde çizgi romanı, özeti yayınlanmıştı İnce Memed'in, onu okumuştum. Yaşar Kemal'i de evdeki İnce Memed'lerin arkasında bulunan, Güneş Karabuda'nın çektiği fotoğraftan görmüştüm ilk. Yıllar sonra İnce Memed'i elime aldım ve ancak kitap bitince bırakabildim. Tabiatın böylesine olağanüstü anlatıldığı bir roman daha yoktur, olamaz. Esasen roman da değildi okuduğum kitap, destan, çağları aşan, çağlar boyunca güncel bir destan. Hani "eser değil, şaheser" derler ya, öyle işte. İkinci ve son cildinin ortasında dayım ama dayanamayıp yazıyorum, "klasikler okunmaz" derler, sakın mahrum kalmayın. Tüm bilgisayar oyunlarından daha heyecanlı! Ünlü olmaya ünlü kitap fakat az bile. Yaşar Kemal'in "Yer Demir Gök Bakır"ı da sarsıcıydı, "Ortadirek" romanını da okurken ağlamıştım fakat Memed başka, Memed "ince". Özellikle genç okuyuculara, öğrenci arkadaşlarıma söylüyorum, İnce Memed'i okuyun. Benim gibi geç kalmayın, hemen bu yaz, hemen bu hafta okuyun. Daha bitmedi ama Memed'i saymazsak, romandaki adamın Koca Osman'dır. Öyle can bir ihtiyaç nasıl yazılır, ellerine sağlık Yaşar Kemal, o Nobel kurulu anca hayranın olabilir senin. Topal Ali var bi de, iz uzmanı. İz görürce dayanamiyo takip ediyoy buluyo. Bulmak istemese de dayanamayıp buluyo. Yok, anlatmayan bitmez, okuyun vallaha...

• Peki, Mahler'in Beethoven'in lanetinden korkup 9. Senfonisine "9. Senfoni" adını vermemesi...

• Bi arkadaşım anlattı, iş için özel okullardan birine gitmiş, koridorda yürürken altıncı sınıf öğrencilerinden birine takılmış gözü, çuk kadar çocuk elinde tespihle volta atıyomuş koridorda. "Acaip sinirlendim çocuğu öyle tespihle küçük ağa gibi görünce" diye anlattı. Bi öfkeyle "Sok ulan" o tespihi cebine" demiş, dayanamayıp. Arkadaşımı öğretmen sanan çocuk, tespihi cebine sokmuş ama bi yandan da ters ters, dayı dayı bakıyomuş. Galiba büyüyünce pavyon mavyon katapanlar, çocukken de böyle oluyordır, ne diim... Tespihi evde unuttuğu günler, üzülyodur bi de!..

• Beyoğlu Sıraselviler'deki Lush Otel'in kabare salonunda 9 martta başlıyorum yeni gösterime. Adı "80 dakka cümle alem". Her cuma, 21.00, alın notunuzu...

• "Westword" adlı yerel ABD gazetesi, yazar kadrosuna bir de esrar eleştirmeni katmış. Eleştirmenin görevi tıbbi amaçla 300 klinikte hastalara verilen esrarı denemek, kalite kontrolü yapmak ve sonra da en iyi esrarın nerde olduğu konusunda okurları bilgilendirmekmiş. Bi

çeşit yaban gurmesei.

Vedat Milor, bu konuya nasıl bakar acaba? Dumanların

arasından, kıpırmızı gözlerle "Giresun'dan

sevgiler" derken bi

düşünsenize Milor'u!..

Ya da "Bugün

Adıyaman'da, Şehmus

Usta'nın meşhur at bayıltan

ürünü denicez, patlat zulayı

be usta!!"

• Bi kızı sordu biri, "Güzel mi?" diye, "Play-off'a kalır" dedim...

• "Bertold Brecht" oyunuyla

yine sahnelerde Genco Erkal.

Sanırım Genco Erkal,

Brecht'ten daha fazla Brecht

gibi yaşadığı geniş zamanda.

Öğrenciyken izlemiştim, geçen

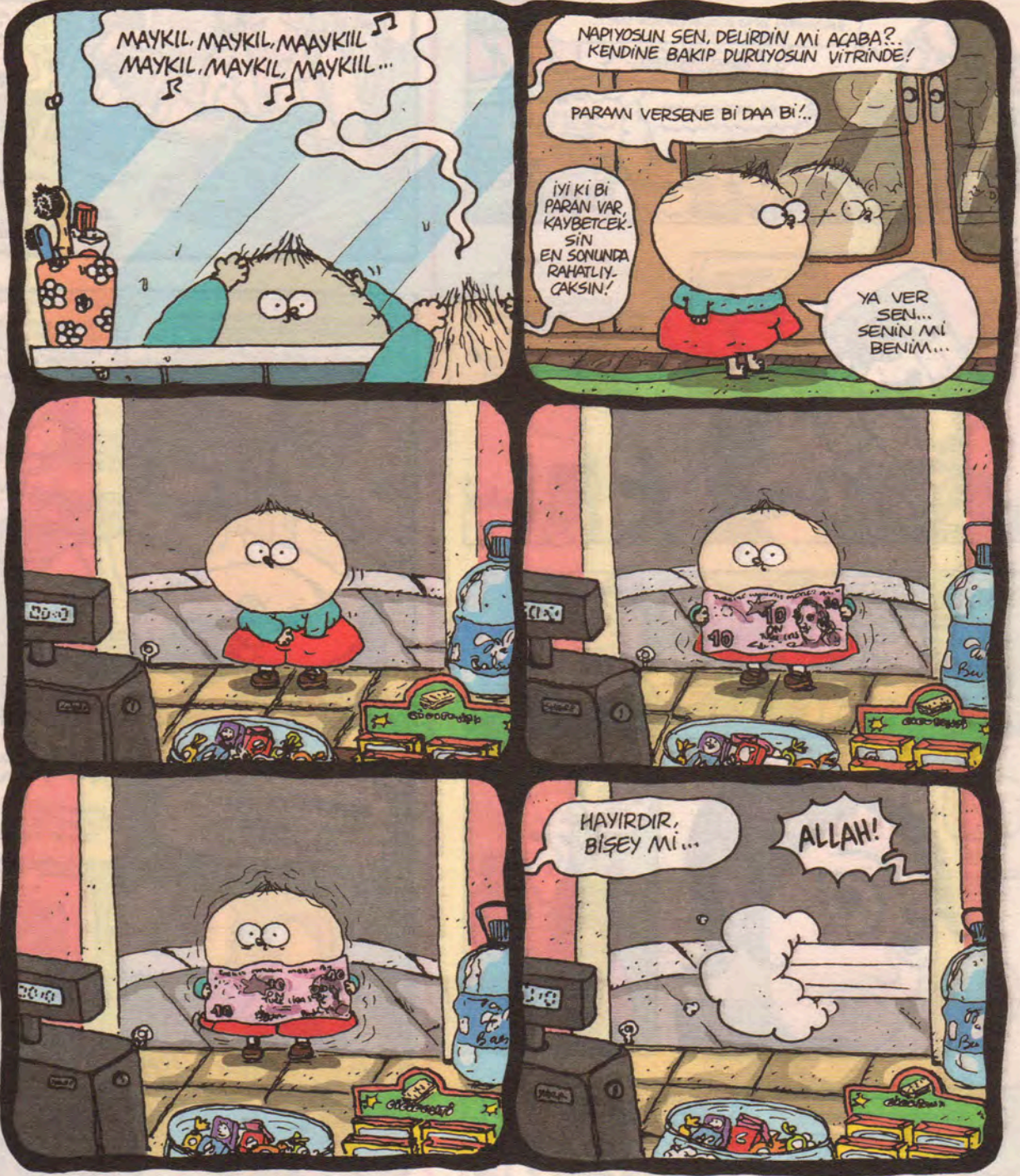
sürede daha da güzelleşmiştir

o hikayeler, denk getirirsem

gidecem martta.

ne kokain, ne eroin...

Sermayenin kafasını güzel

yapan madde, işçinin ekmeği...

• Moskova'da yaşayan arkadaşım Barış Mutlu'ya "N'aber" diye mesaj attım, "Donmuş nehirde buzdu kestik, balık tutuyoruz" diye cevap geldi, çok normalmiş gibi. O da farkında ki durumun, "psikopat ortamdan saygılar" diye bitiyor mesaj...

• Niye "hamamböceği" dedikleri sonunda anlaşıldı: Asla mikrop taşımadığımız o böcekler...

• Aha da 29 Şubat'a girdik! Nerden baksan orijinal gün. Kolay mı, altışar saatten dört yılda birikti. Bu ilk altı saatte 2009'un gündemine dönmek istiyoy insan, oradan arttı çünkü. 29 Şubat doğumlu, 40 yaşında, "Tam tarihiyle 10. yaşgünümü kutlicam" dedi. (Şimdi zıplar 29 Şubat hikayecikleri; o gün doğan çiftler, çocuğunu denk getirenler, vb.)

• Evlendiğimizde hiçbir şeyimiz yoktu... Boşandığımızda da sadece evliliğimiz vardı!..

• Allah saklasın: Büyüyünce banker olmak isteyen çocuk...

• Ya geriye dönersin konu kapanır, ya deliye dönerim yeni konu açılır... Her türlü rahat olsun kafamız...

• Atın şahlanması ne, piyonun vezir çıkması gibi bişey mi?!

• Muhabbet sırasında "Birazdan anlatıim" deyip her nasılsa unuttuğun şeyi senaradan hatırlayamıyorsun, cinin karanlık... Bi de

gene aynı kişiye anlattığını düşünüyorsun, sanki o şey, ona anlatılır gibi sadece...

• Azalarak Bitsin: "Erkeğe hamile olan güzelleşir, kıza hamile olan çirkinleşir!"

• Kitap okumaktan hoşlanmayan, romandan sıkılan tiplerle, "Bunda ne var, ben de yazarım" diyenler genellikle aynı kişiler, bu da enteresan...

• Aşkı öldüren evlilikse, yaralayan da nişanlılık!..

• Normal adamsan tatile çıkarsın, Cihangirli sanatçıysan "her şeyi bırakıp kaçarsın!.."

• Şu an olmayan fakat icat edilecek neler var acaba? Bilim adamı olmağım için sadece bu kadarını düşünabiliyorum... Hayır, düşünsem de gelmiyo aklıma bi şey!..

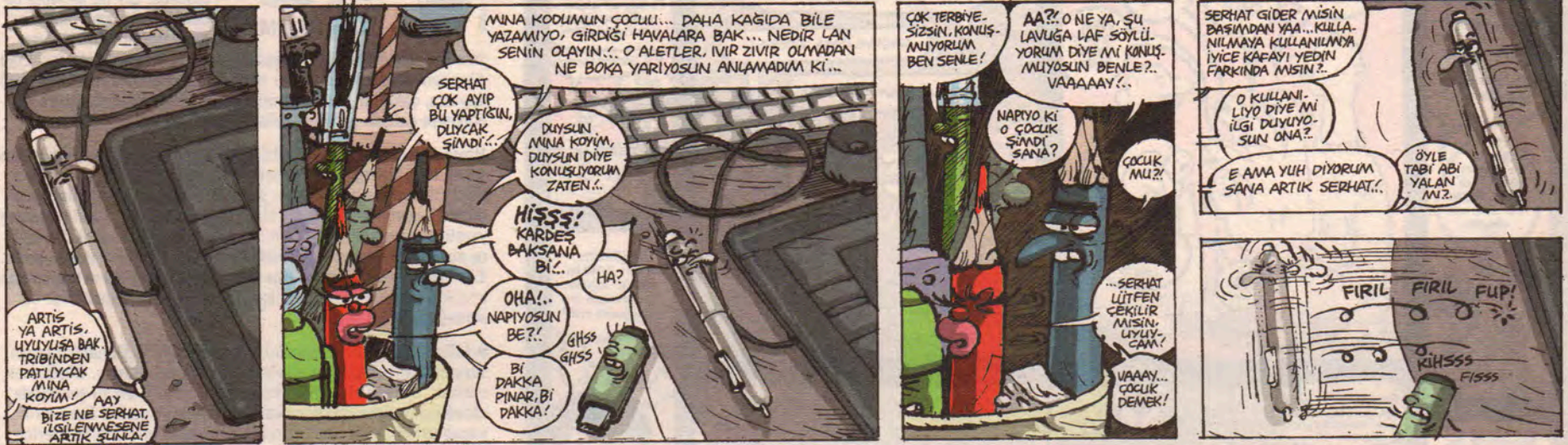
• "Bienvenü" nasıl isim, bira markası gibi...

• "Savaşma, seviş" diyosun, iyi güzel diyosun ama bak Cengiz Han'a! Hala yaşayan insanların, bi de çeşitli milletlerden, önemli oranı Cengiz Han soyundan geliyomuş. Savaştığı gibi sevmiş de adam. Savaş araları mı sevişiyodu, yoksa zaten bu kadar sevmek için miydi o savaşlar, bilmem ben. Bildiğim, savaş yokken de sevişme vardı; gene

KULLANILMAYAN KALEMLER 2

yaz-giz
OKY

Tribal Çizgi Roman

gizcengiz@yahoo.com

Cengizüstün.

Ergen kız, cahil oğlan...

Yaşını oldu 30. Hala cahilsin, ben gidiyorum!

Senin de ergenliğin kaldı sanki. Tezlik sinirine dayan... din...

Burnunda ta-tak var galiba, "fıf" diye otuyorsun...

Ya şimdi ya hiç...

Bir bilgisi-yarı on daki-kada söküp takabilirim!

Aa, hadi canım!

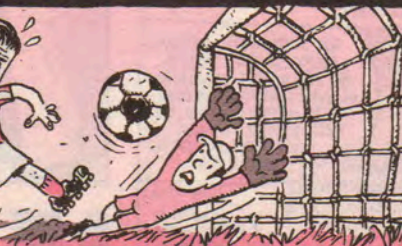

Tamamı geç kalıyoruz anladım ama, giyinirken fırlatma şu perçunu!

Tam konucak hiç kipi-r-dama sen!

Çok kalabalık plajda uyuya-kalıp saatler sonra uyan-mak, bi de ne görmek...

Lise Son'un son haftası!

Kıyafetsiz toplu fotoğraf çekimi var aşağıda. Hadi gidelim.

Gelmeycem!

Yürü kıyım!

Böyle mi? Ne?

3. gözüm açıldı ama bi garip açıldı... Sevinsem mi üzülsem mi?

Sevin!

HEYHO!

Senin penye işi n'oldu?

Kahvaltıda iş konuşmaya lım lüt fen?

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

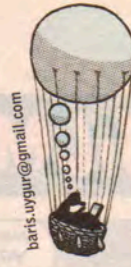
Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

Masaya bırakılmış garazte hele çocak/sahibi fazla uzaklaşmış olamaz!

akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR

sonra da uzuyorlarmış. Düşündükçe içim içimi yiyor arkadaş. Film dünyasında bu üçkâğıtçılıklar hep büyük kurumlara yapılır, normal hayatta, çakallar sadece yirmi lira, otuz lira elektrik faturasını ödemeye çalışan garibani dolandırıyor.

Hayır, inşallah bu tatlı parayla kendinden geçen kopiller işi büyütüp sahte vergi dairesi falan yaparlar da garibandan aldıkları ahın acısı çıkar diyorum. Şahsen, sahteden "büyük mükellefler vergi dairesi" açmanın hayli karlı olacağı inancındayım. Tabii tamamen yanlış olur da olabilirim zira o "büyük mükellefler vergi dairesi" de muhtemelen normal vergi dairesinden daha az tahsilat yapıyordur. Eğer böyleyse büyük balık yerine rahatlıkla oltaya gelen ve kaçamayan küçük balıklarla uğraşmak üçkâğıtçılık ilminin temellerine de sinmiş demektir.

■ Münih yakınlarında küçük bir kasabadaki McDonalds'ı soyan soyguncular bir seferde tam yirmi bin Euro indirmiş. Düşünecek olursak, alelade bir günde Hadımköy Ziraat Bankası şubesinde olduğundan daha çok para var. Bir günde yirmi bin Euro ciro yapan üstelik şehir merkezinde de olmayan McDonalds üzerine biraz daha düşünürsek Almanların obzektlikte Amerika'yı geçmesinin an meselesi olduğunu söyleyebiliriz.

Bu arada soygunu yapanların kim olduğunu kimse bilmiyor ama sırf bir yıl sonra "ben demiştım" diye yazmak için söylüyorum, soygun Neo-nazilerin işi ve büyük ihtimalle gizli servis bilgisi dahilinde. Ulan vatandaşı olmadığın ülke hakkında bol keseden ve de korkmadan atıp tutmak ne güzelmiş yahu. Şimdi anlıyorum liberal Amerikalıyı.

■ Teknolojiyle hayli haşır neşir bir arkadaşım, hafta sonu için güzel bir yere gitmiş. Yolda arabasının navigasyon sistemi bozulunca kaybolurum korkusuyla gitmeyi planladığı şehir yerine ilk karşısına çıkan şehirde kalmış. "E peki, o şehirde harita satmıyorlar mıydı, alıp gitseydin yine," dedim; haritayı ilk kez duymuş gibi baktı yüzüme. Teknoloji insanları aptallaştırıyor diyorum inanmıyorsunuz. Hayır, yolda birine de sorabilirdin yani, şuradan sağa dön, yirmi kilometre sonra ışıklardan sağa dön diye tarif ederlerdi neticede. Ama navigasyon var ya nasılsa. Bütün yol bulma pratikleri silinmiş adamın hafızasından.

■ "Ne gerek vardı canım, zahmet etmişsin, düşünmen yeter," söylemini test ederek çürütmüş bulunmaktayım. Şahsen her gittiğim yerden Oky'ye pinpon topu olsun, benden çok istediği başka bir şey olsun; muhakkak bir hediye alıp getiririm. Şu an yurtdışındayım, geçen gün Oky'yi aradım, "Abi senin çok istediğin Crumb albümü vardı ya, hah işte onu gördüm, sana alayım dedim hemen ama sonra aklıma geldi, ne gerek var canım, düşünmem yeter nasılsa diye almadım," dedim; çok bozuldu. E hani düşünmem yeterdi?

■ Ufolara çok merak salan adamları "uzaylıdan çok uzaylıcı" gibi görüyorum doğrusu. Nedir abi, galaksinin bir yerinde bir takım canlılar varsa? Tanımadığın etmediğin adam için bu kadar heyecanlanmanın manasını çözebilmiş değilim.

■ Tuncay Acar diye arkadaşım var, tam bir ruh hastası. Bununla beraber lafın gelişi bir film çekelim dedik ciddiye aldı. Baktık çok hevesli, vazgeçirmek için adama, "Abi bando lazım," dedik, telefona sarılıp birilerini aradı, ertesi güne sekiz kişilik üflemleri sokak bandosunu hazır etti. Son bir haftada, bunlar gerçekten oldu; adama "Kamera lazım," dedik, kırk dakika içinde hazır etti. "Kamera asistanı lazım," dedik, yirmi dakika sonra bir kamera asistanıyla çıka geldi. "Yok abi çekemeyiz filmi, araba lazım," dedik, ertesi gün bir araba bulup kapının önünde belirdi. Hayır arkadaş, adam vazgeçmiyor. "Bize böyle bir ormanlık alanda bir köy evi lazım," dedik, iki saat sonra Münih'in yüz kilometre dışında bir köye doğru yola çıkmıştık bile. İnanılır gibi değil, hayaldi gerçek oldu türü bir adam. Adama ayıp olmasın diye, basbayağı film çekmeye başladık, hâlâ kendime gelebilmiş değilim. Son bir haftada yukarıdakilere ek olarak bize bir otel lobisi, iki öğrenci evi, bir bira bahçesi, muhtelif ekipman, muhtelif oyuncılar ve Avrupa'nın dört ayrı şehrinde dört ayrı sokak bandosu ve sekiz şehirde kalacak yer ayarladı. Yandık yani.

Her neyse bu Tuncay'la çekim için ayarladığı otelin önünde dikiliyorduk, iki neo nazi arabayla geçenler küfretti. Tuncay da bana dönüp "Abi sen nasıl sevebiliyorsun bu nazi punk müzik gruplarını?" diye sordu. Biraz düşündüm sonra cevap verebildim. "Acıdığım için seviyorum abi," dedim. Gerçekten de ırkçı gruplar hakkında böyle düşünüyorum. Evet, gözlerini nefret bürümüş; evet bir punduna getirselersizi de beni de öldürürler ama bir türlü kızamıyorum. Bir insana hiç tanımadan kin duyanlara sadece üzülmek acıyabiliyorum ve herhalde acıdığım için seviyorum. Bırakın tanımadığı bir insanı, tanıdığı bir insana karşı bile kin duyması, bir insanın içinde çok büyük bir ağırlık yapıyor olmalı. Hele ki dâhil olduğu dışındaki bütün halklara karşı nefret beslemek... Muazzam bir ağırlık olmalı doğrusu. Sarılıp ağlamak istiyorum, aklıma Seren Yüce'nin Çoğunluk filmi geliyor. Yazılar akıyor. Yazı da bitti zaten, bırakın aksın.

Servet TURAN

gelen kutusu

Ayşegül CENGİZ

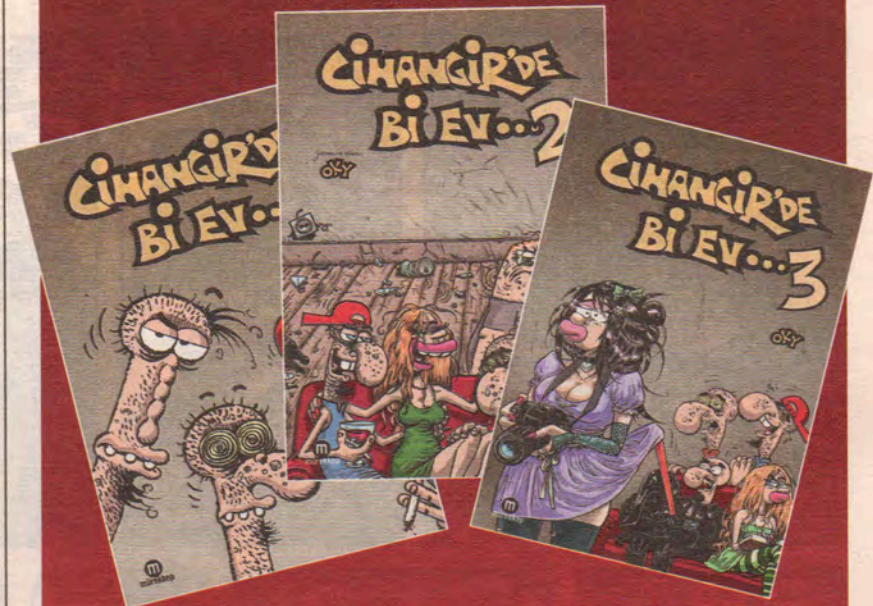
Eray DEMİREL

Halil ÜNAY

ÇİÇİÇİKTİ!

Kendinizi evinizdeymiş gibi hissedin, çünkü bu evde kimse misafir değil.

CİHANÇİR'DE Bİ EV...

(BÜTÜN BÖLÜMLER) OKY
3 KİTAP AYNI ANDA
KİTAPÇILARDA

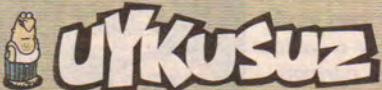

cihan kılıç
ama arkadaşlar
iyidir
KİTAPÇILARDA

fırat budacı
kaç yıl oldu?
KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ
CİLTLER: 3-4-5-6-17
marketlerde ve d&r'larda

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayım hakları saklıdır. Yayınevi ve çizilen yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayım yapılamaz ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Mart 2012 | Sayı: 235

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Emniyet Genel Müdürlüğü, Çevik Kuvvet'in imajını düzeltmek için, coplu müdahalelerde öldürmeden insan dövmenin inceliklerinin öğretileceği bir eğitim çalışması başlattı.

PEKİ ŞİMDİ BU BİLGİLER
GERÇEK HAYATTA NE İŞİMİZE
YARAYACAK?..

UYUYUN LAN

8 Mart Dünya Kadınlar Günü...

Sevgilim uykusuz okurtarım, işte haftanın günleri, banka salonunda numarana sıra gel-sin diye bir bir kontörle-ri saydığımız gibi sıkıntıyla geçtik. Kimi gün yaşlı bir hanfendi gibi veznedeki işi uzat-tı da uzattı, kimi günün acil ödemesi vardı.. Ve nihayet bizim numaramız yandı **1414**.. Şimdi kavuşma zamanıdır.. işte gündem...

Liraya yeni bi işaret bulduk.. Biraz olta iğnesine benzedi ama aslında çapa şeklinde.. Paramız güvenli li-man yani..Veya, bu olayla bi sürü balık yakalayabilirsin de de-mek..Balık bol....Biz iktidara gelmeden önce, türk lirasının işa-reti altı sıfırdı.."ooo ooo"....Böyle işaret mi olur?.. Vapur yan-larındaki cansimitleri gibi.. Temayı koruduk..Deniz teması var.

Sarkozi, "mozart gibi adamım,, demiş... Siyasetten filan iyice vazgeçti, albüm çıkaracak heralde..

Ankara'ya bir sürü saat kulesi yapılacmış.. Saat 12'de seymen-ler çıkıp dans edecektmiş.. Koskoca seymenleri çengi gibi soot başı oynatmanın ne manası var..Kedi başlı seymenler bi de.. Sey-menlerle bi alıp veremediği var yaparın..

Polise dayak atma bilmini öğretiyoruz.. Çünkü öteki tür-lü herkes kafasına göre dövüyo, olmuyo.. Televizyonda mahalle kavgası gibi gözüküyo... İstanbul'daki vatandaşla, Hopa'daki vatandaş farklı dayak yemesin istedik.. Avrupa stan-dartı neyse, o kadar coplansın herkes..Veya biber gazlansın, tazyikle sulansın, potinle tekmelensin vs.. illaki bacağından tektir vurmak gerekmez...Arkada sinematik sınırı var..Ver odunu..

Brezilyalı kızlar.. Onlar ki, araba tamponunun icadına ilham olmuş-lar; onlar ki, -osmanlı ordusunun tokatçıları eğer bilselerdi antremanlarında tokatlamak için mermer kullanmazlardı... Ne ala-kası var, di mi? Yok...Okuyomusunuz diye kontrol için yazdım..

Rusya, iran, çin.. Bunlar Beşar Esat yönetimini destekleyip düşmesini engelliyorlardı ya... Çin'e ortodokusta rahatla-hat ticaret imkanı verildi, rusya'da putin seçimleri kazandı, İran'a da oscar'ı verdiler lan..Görbak, bu gün yarın düşer Esad...

Baya baya silah satıyoruz lan..Kendi ürettiğimiz silahları bi sürü ülkeye satıyoruz..Nihayet sadere yurtta sulh de-ğil, artık cihanda da sulh..Ee, barışı çıplak elle koruyamazsın

Fetih filminin ismini "ulubotlu hasan,, koysalardı millet daha hastası olacaktı filmin bence.. Bi adam için bü-yük prodüksiyon olacaktı..Ama bu isimle, bi istanbul için düşük prodüksiyon..... Bence olum... mek vardı bunu... Tarkan filmlerini seyrederek gibi seyrete-

Drhancım, gel okuyucuyu beraber uğurlayalım..Sonra bi menemen yapalım..Domates, yumurta,....biber..

Şeffaf devlet

Ankara Emniyet Müdür-lüğü'nün internet sitesini çökerten RedHack grubu, emniyetin şifrelerinden birinin '123456' olduğunu açıkladı.

HERKESİN BİRGÜN BÜYÜK BİR PROJESİ OLACAK

Sinop Valisi Ahmet Cengiz, Sinop'u bir kanalla ortadan ikiye ayırıp burun kısmını ada haline getirdikten sonra, ortaya çıkan iki parçayı köprülerle birleştireceklerini açıkladı. Vali, bu operasyonun sebebini de açıkladı: Kenti cazibe merkezi haline getirmek.

PARİS'TE 300 METRELİK ŞAHANE BİŞEY GÖRDÜM
Ankara önümüzdeki iki sene içerisinde, saat kulelerinin dünyadaki en çok olduğu kent haline gelecek. Mesela yurt dışında görmüşsünüzdür. Saat başına bir de bakarsınız ki bazı balerinler çıkar dans eder, dolaşır içeri girer. Bizim de seğmenler çıkıp her saat başı dans edecek ve içeri girecek. Ankara için sürekli projeler üreten Melih Gökçek'i okudunuz. Kendisi bu müjdenin ardından, 120 metre yüksekliğinde bir dönme dolap müjdesi de verdi. "Tıpkı Londra'daki gibi..."

KILDAN SEBEP

Bursa'da Adliye Sarayı önünde Hopa Davası'na destek vermek için 'Saç kesme eylemi' yapan 4 üniversite öğrencisine, belediye tarafından, "kesilerek adliye önüne bırakılan saçlar çevreyi kirletti" gerekçesiyle 26'şar TL 'cevre kirlenme' cezası verildi.

Emniyet Genel Müdürlüğü, müdahalelerde yaşanan olumsuz görüntülerin polislin imajını zedelediğini düşünerek, Çevik Kuvvet birimlerini eğitime kararı aldı. Eğitimlerde, eğitimler, kol ve bacaklarındaki uygun noktalara birer bant yerleştirilecek. Polisler, işaretli yerlere vurarak nasıl daha kaliteli dövüleceklerini öğrenecekler.

UYKUSUZ

Adıyaman'da bazı Alevi vatandaşların evleri işaretlendi.

KAYILOPU FIRAT BUDACI

• Çekime gelmeden önce NTV'ye telefon açarak, "Açım yemek ısmarlayın," diyen Fatih Terim, bir iki dakika sonraki ikinci aramasında, "Sakin kebap ısmarlamayın, suşi ısmarlayın!" ve üçüncü aramasında da, "Bol bol ısmarlayın, somonlu olsun," diyerek kanalı uyaralı 6 yıl...

• Tansu Çiller, Malatya'da tören kıtasını denetlerken mavi üniformalı havacıları görünce, "Merhaba polis!" diye bağıralı 17 yıl...

• Tansu Çiller kendisini törenle karşılayan zabıta memurlarına, "Merhaba asker!" diye bağıralı 19 yıl...

• Süleyman Demirel, Tuzla sahilinde mayolu fotoğraflarının çekildiğini fark edince, elleriyle

göğüslerini kapatalı 24 yıl...

• Bir yüzünde, "Enişte ile Baldız", bir yüzünde "Mini Etekli Hovarda" isimli şarkıların bulunduğu 45'lik hakkında soruşturma açılalı 37 yıl...

• İlk düellosunu yapan Alexandre Dumas'ın düello esnasında pantolonu düşeli tam 187 yıl olmuş.

Götürüldüğü adliyede polisin elinden kaçan genç başından vurularak öldürüldü. Daha önceki polis kurşunuyla ölüm olaylarında olduğu gibi, bu olayda da, "ayağı kayan polis memurunun düşmesi sonucu ateş alan tabanca..." savunması yapıldı.

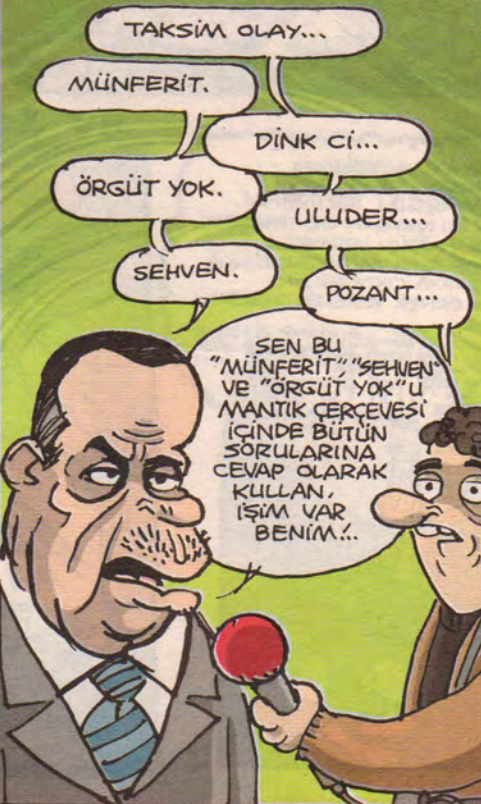
Bodrum'a gelen ABD savaş gemisini protesto etmek isteyen gruba polis müdahale etti. 11 kişi gözaltına alındı.

Türk Lirası'nın simgesi belli oldu.

Tayyip Erdoğan'ın Taksim'de açılan ırkçı pankartların münferit olduğunu söylemesinin ardından, Bülent Arınç da Alevi vatandaşların evlerinin işaretlenmesinin münferit olduğunu söyledi.

8 MART KUTLU OLSUN!

Hastanın ölümüyle sonuçlanan çift kol ve çift bacak naklinin, üniversiteler arası rekabet yüzünden ve üstelik bakanlıktan izin alınmadan yapıldığı iddia edildi.

NATO, Suriye'ye müdahale için fırsat kolluyor.

EV SEKSİSİ

GAARY!!

AA, DOLMA MI YAPIYORSUN ANNE... BAYILIRIM ÇİĞ DOLMA YEMEYE... MAMAM... MUKEMMEL

BEN SEKSİ OLSAM İKİ DAKKA DURMAM EVDE, GÜN BOYU GEZER DOLAŞIRIM... KİÇİK ÇIK DOLAŞ BE SEKSİ...

AA, NE BİÇİM SOYUYORSUN LAN SEN PORTAKALI?

BİZ PORTAKALI HEP BOYLE SOYARIZ. BOYLE DAHA KOLAY YEMESİ EHEE...

VAY BE! 42 YILDIR BERABER YATTIĞIM ARKADAŞIMIN BUGÜN BİLMEDEĞİM BAMBASKA Bİ YÖNÜ GÖRDÜM... PORTAKAL BUTÜN HAPISANENİN ÇEHRESİNİ DEĞİŞTİRDİ...

ÇİNNAZ DERLER BİZİM ORDA BUNA... PORTAKALIN Bİ KÜÇÜĞÜ...

HEHEHE

Denizler Tanrısı Foseydon

SİZ YANLIŞ GELMİSSİNİZ, KARTAL NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜNE GİDECEKSİNİZ. SİZİN BURAYLA İŞİNİZ YOK.

E...MİNA KÖYÜM NİYE BAŞTAN SÖYLEMİYORSUNUZ, SABAHTAN BERİ BEKLİYORUZ!

YÜRÜ ABİ GİDELİM... BAŞIM TUTTU SİSARASIZ LIKTAN!

386

PLINK!

GLOK GLOK

BURDA NE İÇİN OLDUĞUMU HER GÜN HATIRLAMAK İÇİN SUÇUMU GÖĞSÜME KAZIDIM ABİ... HER GÜN HATIRLAYIP HİRS YAPIYORUM...

AFERİN SANA!...

ev seksisi (mini macera)

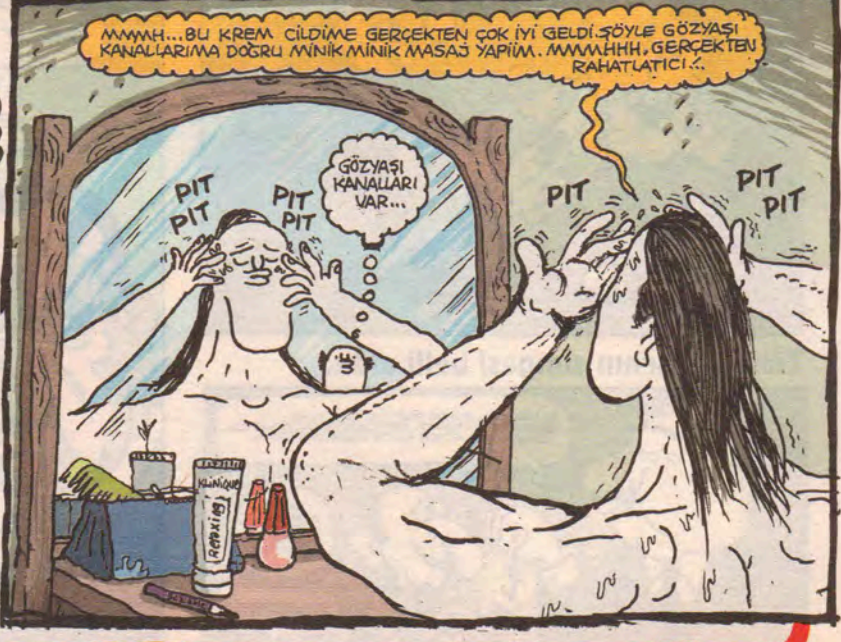

BURDAN KAÇMAYI DÜŞÜNÜYORSAN EVLAT IŞIKLAR 8 GİBİ KAPANIYOR... GARDİYANLAR 9 GİBİ DEĞİŞİYOR... HABERİN OLSUN... BU ARADA SENİ KÜÇÜK DOSTUMLA TANİŞTİRAYIM...

İKİ FİLM ÖNCE AMERİKAN BAŞKANIYDIN..SEN, SİMDİ KİMİ SKİYORSUN MÖRGİN FRİMMİN... ULAN Bİ AKTÖR BU KADAR MI SAÇ TRASINDAN, TOP SAKALINDAN ÖDÜN VERMEZ... HER FİLMDE AYNI MÖRGİNLİĞİNİLA ORTAYA ÇIKIYORSUN... ÖRNEK VERECEK OLURSAK...

ABD Başkanı Mörğün Frimmin
Antreör Mörğün Frimmin
Bilim adamı Mörğün Frimmin

KAÇMAYI DÜŞÜNÜYORUM ABİ, TEŞEKKÜR EDERİM. PAŞA PAŞA YATIP ÇIKMAK İSTİYORUM...

MAAHH...BU KREM CİLDİME GERÇEKTEN ÇOK İYİ GELDİ..SÖYLE GÖZYAŞI KANALLARIMA DOĞRU MİNİK MİNİK MASAJ YAPIM. MAMHHH...GERÇEKTEN RAHATLATICI...

PIT PIT

PIT PIT

PIT PIT

PIT PIT

PIT PIT

GÖZYAŞI KANALLARI VAR...

"Bak şu yürüyüşe, geliyor seke seke,
Yavrum anan serçe mi, serçeye zıplamak pek yakışır...
Hadi canım gül biraz, kulağına da kiraz
Pek yakışır..." - **Gökhan Dabak şarkısından**

• 4+4+4+4+4+4+4 Şubat'tan intikam peşinde
Recep Tayyip Erdoğan!

• Sermaye kavga ettikçe halk eziliyor, daha da
yoksullaşıyor... Hakkaten de filler tepişti, ezilen çimenler
oluyor... TUZİAD - MUZİAD diye yediniz ömrümüzü lan!..

• Allah'la kul arasında **Özel Yetkili Mahkeme de giremez!..**

• Putin de ağıladı ya, demek ki insanlık adına hala bi ümit var...

• Zamanla şaka yapmamak lazımmış, bunu anladım. Alparslan dememiştir
yahu, Malazgirt Savaşı'ndan sonra "1000 yıl sürecektir" diye...

• ABD, İsrail'in; emperyalizm, şiddetin arkasında. "Askeri müdahale dahil, tüm
olasılıklar masada" imiş. O masa, varlığını militarizme borçlu olmasın zaten?!

• Dinde zorlama olmaz. Dindardan ziyade kindarsan o başka...

• 80 dakka cümle alem: Tek kişilik gösterimle 9 marttan itibaren, her cuma,
21.00'de Sıraselviler Lush Otel'deyim. (02122439595)

• Para birimiz Tayyip olsun, bozukluğa da Recep deriz!..

• Rahmetli Savaş Dınel, bir oyunda Sait Faik'i canlandırıcaktır. Rolüne çalışırken,
bir yandan da büyük yazarın fotoğraflarını inceler, kıyafetlerini aynen bulmaya
çalışır. Ayakkabılara takılır gözü, eline fotoğrafı alıp kunduracılar gider, sorar.
Bir kadim usta "Bu modelleri Beyoğlu'nda bir usta var, o yapar" der, isim-adres
verir. Savaş Dınel, oraya gider ve o modeli hakkaten de bulur. Daha o birşey
demeden yaşlı ayakkabıcı "Bir rahmetli yazar vardı, adada otururdu, o çok severdi
bu ayakkabıları" der. Ustaların geniş zamanda bulunduğu an, o andır...

• Neşet Ertaş'ın elini öpmek isteyen kişiye "Aynısından sende de var" deyip
öptürmemesi...

• Bi seyahat programı izledim televizyonda, Belgrad'a gitmiş ekip, Türkçe bilen bir
rehber gezdiriyö oraları. Adı "Cumartesi" olan, yani Sırpça'da bu anlama gelen bir
muhite geldiler. Bizim sunucu "Cumartesi günüyle bir ilgisi var mı buranın" diye
sordu, rehber "Yok" dedi, "Karadeniz'deki Çarşamba'nın nasıl çarşambayla ilgisi yok,
bu da öyle işte!" Bi de tane tane Türkçeylen. "Vay" dedim, "pes sana uzun kız!"

• "Orhan Bey, Hacivat-Karagöz zamanı yaşıyor" dedi biri geçen masada. Otoriteyi
gölgesine alan mizahçılarla kıvanç duydum.

• William Shakespeare'in yazı hokkasında marihuana kırıntıları bulunmuş da bu
da haber olmuş. E, onun esrarengiz bir yazar olduğu malum zaten. Gerçekten o
muydu, diil miydi, oyunlarını yazan başkası mıydı, yok seneler bi erkeğe mi yazılmıştı,
bu kadar muamma arasında kırıntılar da haber olmuş, gayet enteresan. Demek ki
tek kuru bağlantısı, kurukafa diildi üstadın. Ayrıca, Hamlet sözkonusu kurukafayı
kaldırıp "Ot ya da kubar, bütün mesele bu!" demiyo ya! Özendirici olmadığdı süreç
takılıns demişti belki dönemin kraliçesi veya kocası. Bizdeki "Gencebay efsanesi"
gibi, saraydan özel izni vardır belki, onu diyorum. (Sonelerinin hayranıyım. Kaçınıcıydı
unuttum, "Kendini çalmak için yap elinden geleni" diye başlayan en sevdiğim sonesi
olduydu yıllar yılı.)

• Asıl adı başka olan ünlü sima olayını çözemedim. İsim değiştirme genellikle
mi çok, ünlülerde mi çoşuyo? İsim değişince mi şöret kolaylaşıyo yoksa tersi
mi oluyo, ulan tam n'oluyo?..

yaşındaki olumsuz yönde kopar, şiddete silaha yönelir, bilemezsin. Yasaklamak anlamsız...

• Bambaşka bir simyacı hikayesi duydum. Simya, bi maddeyi başka maddeye
dönüştürme dünyası. Bizim simyacı, yoğun çabalar sonucunda altını kurşuna
çevirmiş. Tersini yapması gerekirken, ilk denemesinde bu sonuca ulaşmış. Tam
da halkımızın "yapacaan işi zikiim" yorumunda bulunacağı bir durum. Altın
olarak kalsa gene sorun yok, gözlerinin önünde kurşun oluyo. O kurşunu o
simyacıya sıkarak bu coğrafya! Hikayenin devamında simyacı işi beceriyo, küt
küt kurşun, oluyo sana çil çil altın...

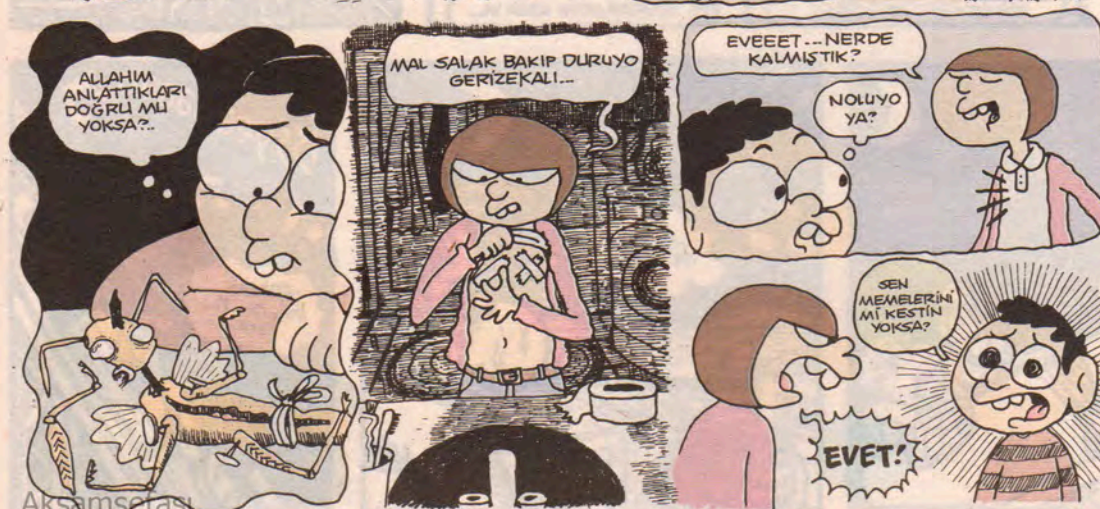
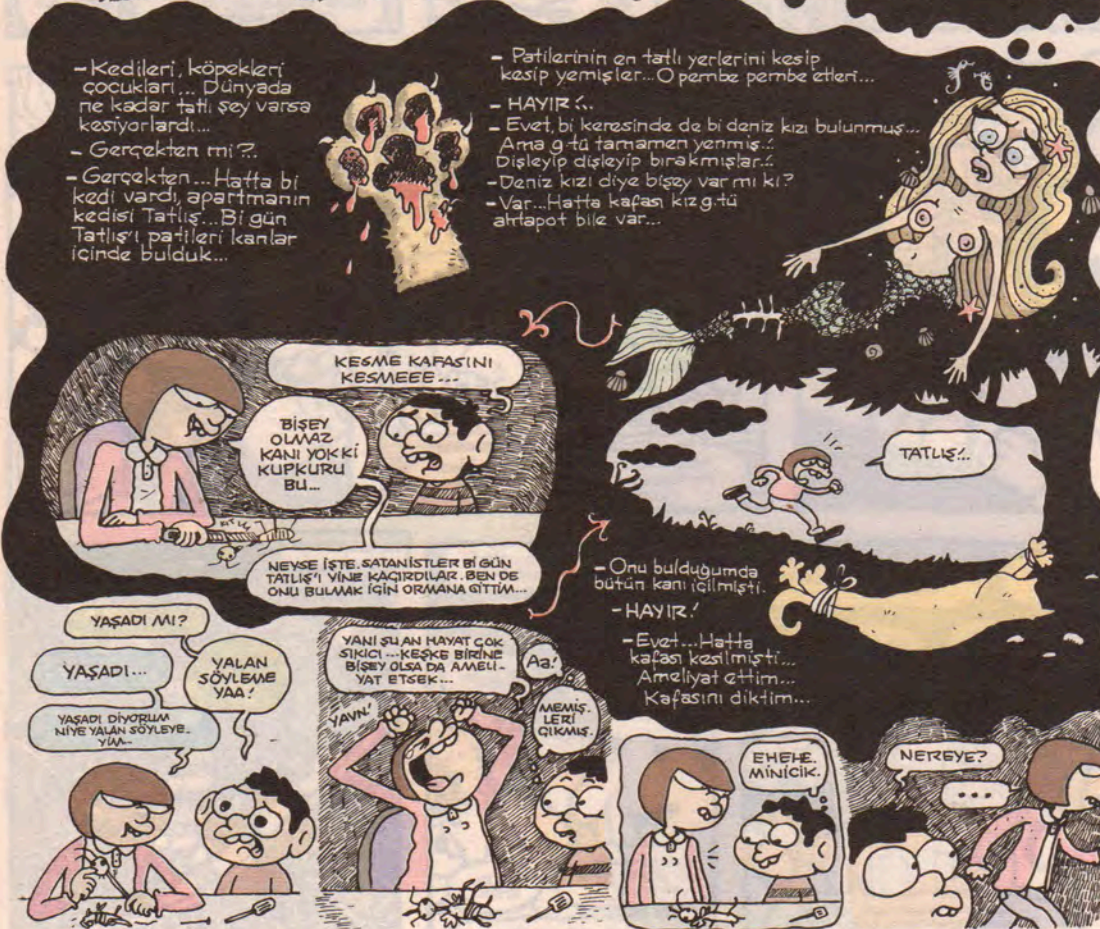
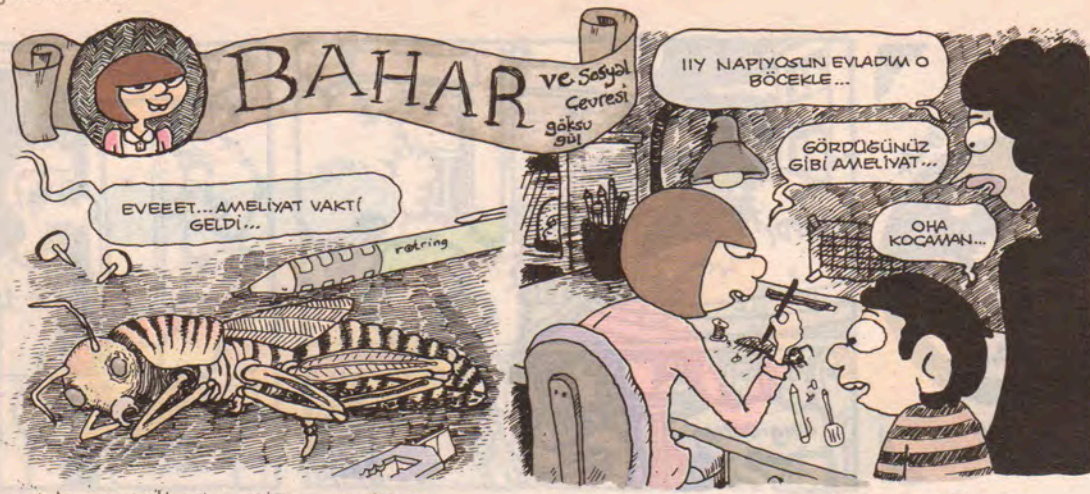
• Göçebe yürüklerden "Tahtacılar" a niçin bu ismin verildiğini öğrendim, gayet incecik
bir durum: Bir yerde konakladıkları vakit, su kenarında bir yerde, ahşaptan gerekli
çanak, kaşık, vb. nesneler yapıyorlar ve göç edene kadar kullanıyorlar. Yeni göç
zamanı geldiğinde, orayı terkederken, bu ahşap malzemelerin, kaşıkların falan bir
kısmını sıkıca bağlayıp sazlığın içine bi yerlere yerleştiriyorlar ki sonradan gelenlere
bi güzellik, bi selam olsun. Hayatın anlamı üzerine Matrix'teki kaşıktan daha güçlü,
bu meçhul dostlara bırakılan tahta kaşıklar... (Meraklısı, rahmetli Süha Arın'ın
"Tahtacılar" adlı muhteşem belgeseli izleyebilir. Yukardaki bilgiyi oradan değil,
başka yerden aldım fakat o belgesel izlemekle doyulmaz güzellikte.)

• Azalarak Bitsin: Spor yapan Ebru Şallı görüntüsü...

• 22 Mart 1964 tarihli "Yeni Ekspres" adlı gazete geçti elime, olur olmaz bi
yerlerini okuyorum. "Yıldızın Ne Diyor?" başlıklı fal bölümü acı. Bay-Bayan
ayrımıyla yazan tip gayet negatif. İşte örnekler: "Terazi, Bay, Aşk - Hırçınlaşmakla
birşey kazanamazsınız. Sabredin... Oğlak, Bayan, Aşk - Çok ustaca hazırlanmış bir
oyuna gelmek üzeresiniz, dikkatli olun... Başak, Bay, Aşk - Sizin de yanılmış
olabileceğinizi hesaba katın... İkizler, Bayan, Tali - Bir yolculuk sinirlerinize iyi
gelecek... Boğa, Bayan, Tali - Yorgunluk..." Ne kasvetli fal yazarmış lan...

• Yıllar önce ameliyat olan bir müzisyen arkadaşımın, narkoz kafasıyla "Hizbullah
nerde?" diye bağırması...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AŞIRI DUYARLI ADAM VE ONUN KÖFTECİ DEDESİ

Ülkemizde, dedelerinin açtığı lokantayı şube şube tüm yurda yayan torunlar var. Bu acar torunların ortak özelliği, son gelişmelerden artık haberi olmayan merhum dedelerinin sepya ya da siyah beyaz fotoğrafını nostaljik servis altlıklarına bastırmak ve dükkanın açıldığı tarihin başına "since" eklemek. Bizler bu sepya servis altlıklarına baka baka siparişimizi beklerken, acar torunlar ISO 9001 belgesinin peşinde koşuyor. Köfteci Hacıbekir' deyim. Hacıbekir, lokantasının başına "since" aldığından habersiz, servis altlığından bana bakıyor. Sepya Bekir'e sanki haberi ilk ben veriyormuşum gibi, "Torunlar işi büyümüş, vallahi maşallah!" diyorum. Garson, boşalan bir masadaki lekeli Hacıbekirleri buruşturarak topluyor. Bu biraz garip! İnsan dedesini buruşturur mu? Deden o senin, velinimetin. Önümdeki Sepya Hacıbekir'e dönüp, "Gördün mü olanları Hacıbekir?" diyorum. "Buruşturup attılar seni." 30'lu yılların naifliğiyle bakıyor Hacıbekir. Napsın Hacıbekir? 1930'da müşterilerin limon kasalarına oturduğu ufak bir dükkan açtığında hiçbir şeyi yoktu. Aya ayak basıp insanlığa "İlerliyoruz galiba!" duygusunu yaşatacak Neil Armstrong bile daha yeni doğmuştu. Hacıbekir, serbest piyasa, dalgali kur, şubeleşme, markalaşma nedir bilmiyordu. (Turgut Özal'ın 3 yaşında olduğu zamanlardan bahsediyorum.) Ama şimdi öyle mi? Ah be Hacıbekir Efendi, şu hale bak! Keşke ben senin torunun olsaydım, bunların hiçbirine izin vermezdim."

Köfteci Hacıbekir'in torunuyum. Ama abime bakılırsa, işletmenin büyümesinin önündeki tek engel. Biraz önce abime, "Dedemin fotoğrafını neden servis altlığına basıyoruz, bence çok saçma, ben dedemin üzerinde yemek yedirtmem!" diye bağırdım. O da bana, "Ya sen hasta mısın oğlum, reklam bu, vizyonlu ol biraz," diye karşılık verdi. Bu ilk kavgamız değil, abimle aramız uzun zamandır bozuk. Abimin şubeleşmek, markalaşmak gibi açılımlarına direndikçe kavgamızın şiddeti günden güne artıyor. Ailede herkes bana karşı. Akşamları evde bu konu açıldığında, karım, yorum bile yapmadan direkt "Salak!" deyip oda değiştiriyor. Ama ben kararlıyım. Sonuçta, dedem de babam da bu işten (hem de onurlarından taviz vermeden) iyi para kazandılar. Abim ve karısının tek düşündüğü, kolay yoldan daha çok para kazanmak. Ama fark etmedikleri şey şu: Şubeleşmek kalite kaybıdır. İnsan kaliteli hizmet veriyorsa, yeni piyasa düzeninin dayatmalarına direnerek de ayakta kalabilir. Bana kalırsa, bir işletme için en gurur verici tablo, tam kasanın arkasına, "Başka yerde şubemiz yoktur!" yazısı asabilmektir. Ben şunu diyorum: O yazı arkamızdan indiği gün, Köfteci Hacıbekir'in bittiği gündür.

Abim, "Dondurulmuş Hacıbekir Köfte" fikriyle geldiğinde bütün bağlarımız kopuyor. Sonunda yollarımızı ayırıyoruz. O, kısa sürede 'Hacıbekir Koşuyolu' ve 'Hacıbekir Göztepe'yi açıyor. Ben tek şubede kalıp dedemden kalma yöntemlerle direnmeye çalışıyorum. Belki de böylesi daha iyi. Abimin açtığı şubelere rağmen kasanın arkasındaki yazıyı indirmiyorum. Çünkü benim gerçekten başka yerde şubem yok. Abiminkiler, dedemin ruhundan tamamen arındırılmış sıradan birer köfteci. Asma tavanlı birer imitasyon! Tam olarak böyle düşünüyorum.

İşler çok kötü. Yaklaşık dört aydır tek başıma direnmeye çalışıyorum. Karımla ilişkim berbat. Sürekli kavga ediyoruz. Yine kavga ettiğimiz bir

sabah, dedemin büyük boy bir fotoğrafını alıp öfkeyle matbaaya gidiyorum. Matbaacıya nasıl birşey istediğimi tarif edince, "Emin misiniz?" diye soruyor. Kararlı olduğumu görünce, bu işleri önce grafikere yaptırmayı gerektiğini ve işin 2 günden önce hazır olmayacağını söylüyor. İki gün sonra, noktaları birleştirince dedemin ortaya çıktığı ve dedemin kuru kalemle boyanabileceği iki farklı servis altlığını matbaadan alıyorum. Akşam karıma birer örneğini gösterip, "Al işte, mutlu oldun mu şimdi?" diye bağıyorum. Karım, önce altlıklara, sonra uzun uzun yüzüme bakıp, "Hastası sen," diyor, "bir an önce doktora git." Nedense, yüzünde öfke yerine büyük bir kaygı var.

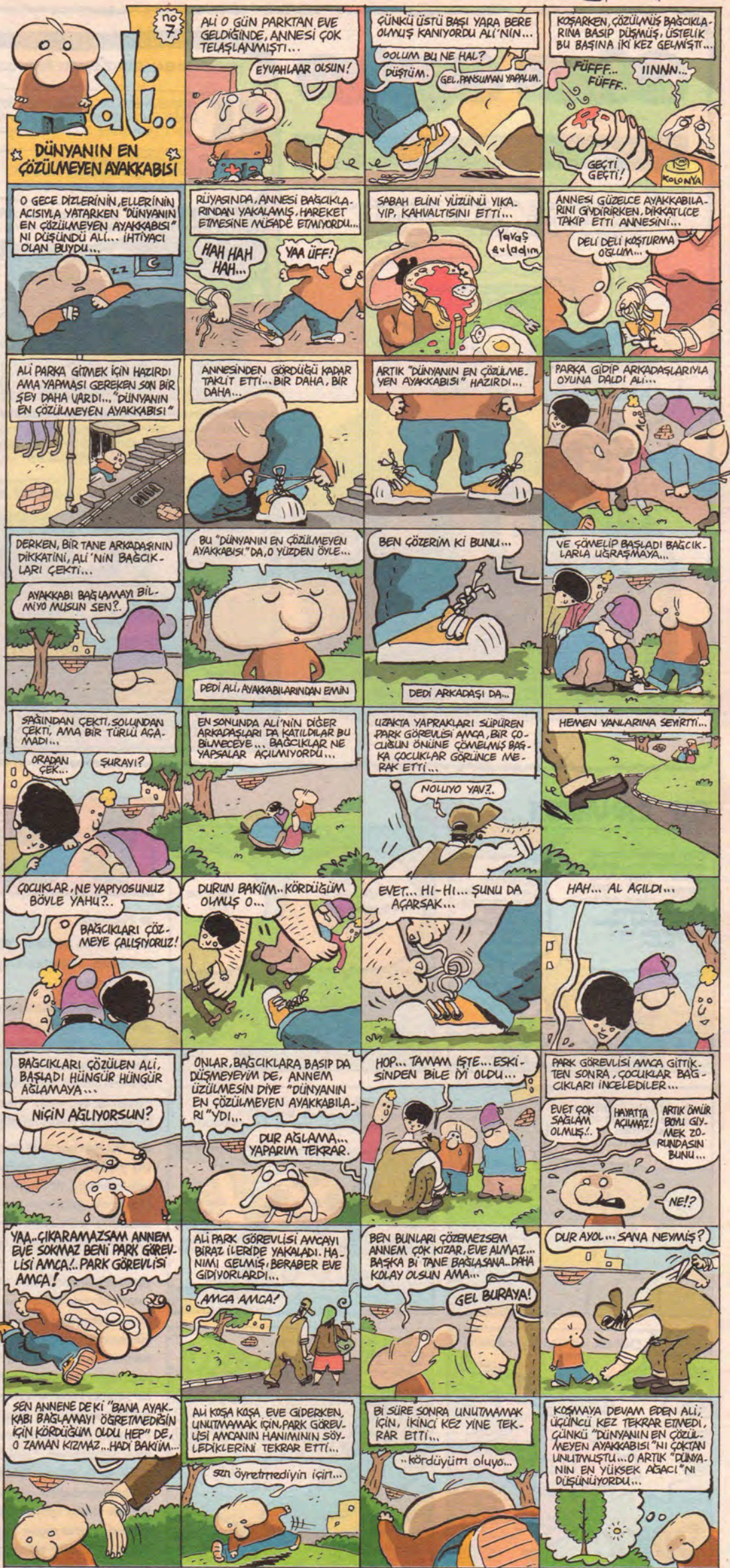
Saat gece 9 civarı son müşteriler çıkınca, çalışanları daha işleri bitmeden gönderiyorum. Hemen masalardan birine oturup noktaları birleştirerek dedemi oluştuyorum. Nokta birleştirme, son günlerde büyük bir tutkuya dönüştü bende. Çalışanlar bu durumu biraz garipsediği için, artık sabahın erken saatlerini ya da paydos saatini beklemem gerekiyor. Üç tane Hacıbekir birleştirince kalkıp dükkanda dolaşmaya başlıyorum. Kafam çok karışık. Çocuklu müşterilerin kalktığı masada, burnu ve kulakları kırmızı, yanakları yeşil ve gözleri delinmiş dedemi görüyorum. Kırmızı kulaklı dedemin, yeşil yanaklarını okşayarak, "Neden böyle oldu dede?" diye soruyorum. Sesim titremeye yakın, gözlerim ağlama baskısıyla hafif hafif sancıyor. Sonunda koyveriyorum kendimi. Masaya (dedeme) kapanıp böğüre böğüre ağlamaya başlıyorum. "Neden dede, neden?" diye böğürmeye devam ederken. "İyice civık çıktın sen," diyor bir ses. Kafamı kaldırıp önümde duran dedeme bakıyorum. Dedem, şaşkınlığıma aldırmadan devam ediyor: "Değiştir beni evladım, yüzünü göreyim, böyle garip oluyor?" Gözleri delik dedemi kaldırıp yeni bir servis altlığı getiriyorum. "Sağol," diyor dedem.

Uzun uzun suratımı inceldikten sonra, "Napiyosun evladım sen, iyice abarttın bu hissiyat işlerini. Kazansana adam gibi parayı," diye konuşmaya başlıyor. "Herşey para mı dede?" diye soruyorum. "Yav bırak bu işleri, bak abin aldı yürüdü,

Göztepe'deki şubeye giren çıkanın haddi hesabı yok," diye kestirip atıyor. "Peki napabilirim?" diye soruyorum. "Önce şu servis altlığı meselesine bir çeki düzen ver. Nenende benim hiç kullanılmamış fotoğraflarım var, git onları iste, fotoğrafların yanına benim güzel bir hayat hikâyemi bastır. Bir de yanılmıyorsam, 1952'de dükkana Halikarnas Balıkçısı gelmişti, tatlı bir sohbet geçti aramızda, bu olayı da bastır servis altlığına," diyor. "Sence bu hoş birşey mi dede?" diye soruyorum. Sorumu duymamış gibi devam ediyor: "Duvarları da donat, sadece benim fotoğraflarımla değil, buraya artist falan geldi mi hemen yanaş masasına, ses etmiyecek gibiyse elini omzuna at, fotoğraf çektir, bastır, as." "Ama dede..." diyecek oluyorum, lafımı kesiyor, "Dürzleşme, ben senin yerinde olucam var ya tozunu attırardım ortamların, kahvaltıda bile köfte sokardım milletin ağzına."

Vay be, dedeme bak, meğer ne biçim adammış, diye düşünüyorum. "Salla işte kafadan," diyor, "50'li yıllarda yurt dışından köftenin sırrı için geldiklerini, benim adamları kovduğumu falan anlat sağda solda, millet aksi dedeleri sever." "Yurtdışı da nerden çıktı dede?" diyorum. Gözlerini kaçırarak, "Almanya falan dersin," diyor. Dedem konuşmaya devam ettikçe yıkılıyorum. Ben bu adam için mi mücadele etmişim? Servis altlığını ikiye katlayıp susturmayı düşünüyorum, ama bir türlü cesaret edemiyorum. "Bir çocuk vardı, 'Hüküm Giymişim' diye bir türkü söylüyor, o çocuğu seviyorum ben, kimdi o?" diye soruyor. "Ferhat Güzel mi?" diyorum. "Hah Ferhat! Çağır onu gelsin, fotoğraf çekinin, ama onu büyük bastır," diyor. "O nerden çıktı dede, nerden bulayım Ferhat Güzel'i, hem gelmez o buraya," diyorum. "Gelir gelir, yalnız onu köfte kesmez, ona dışardan kebab söylersin, ama fotoğraf çekinirken masada kebablar gözükmesin, akıllı ol," diyor. Dedemden iyice soğumaya başlıyorum. Bu adamla konuşacak hiçbir şeyim yok. Zaten bir süre sonra, bütün söylediklerine, "Tamam dede," "Bakarız dede," gibi cevaplar vermeye başlıyorum. Dedemi tanıdıktan sonra, artık aklımda sadece bu dükkânı kapatmak var. "Bakarız dede..." dediğim bir an, aniden durup gözlerime bakıyor. Ve gözlerimdeki manadan ne çıkardıysa artık, "Yok, senden adam olmaz," diyor. Dedemin de, karım ve abimle aynı saflara geçmesi beni delirtiyor. "Kusura bakma dede, ama ben seni böyle hayal etmemiştim!" diyerek öfkeyle masadan kalkıyorum. Ceketimi alıp dükkânın kapısına ilerlerken arkamdan bağırmağa devam ediyor, "Yap bu dediklerimi, bak abin aldı yürüdü, dürzülüğün âlemi yok!" "Tamam dede tamam! Sus artık!" diye bağıyorum. Susmuyor dedem. Kapıyı kapatırken içerden hâlâ sesi geliyor: "Ketçap da koy masalara, gençler patates banıp yesin!"

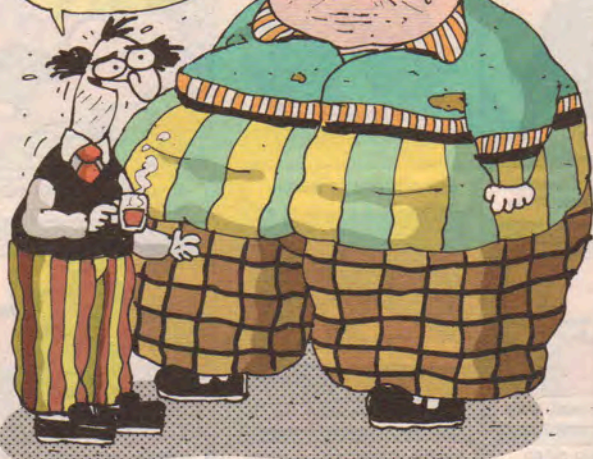
Cihan Ceylan

BAŞARISIZ DİYETİSYEN UFUK

İÇERDEN İSİR ABİ ŞİMDİ YANAKLARINI. HAAH İSİR İSİR... VALLAHİ ZAYIFLADI SURATIN! TAMAM BÖYLE GEZECEKSİN SONRA...

İİZİNİSİÇTMSİNİN İRİSPİÇİİİ!?

BÖYLE KONUŞUNCA ANLAŞILMIYO KI NE DEDİĞİN... AŞZİMA NE?!

HOCAM Bİ BAKSANIZA, TAM EŞİT OLMUŞ MU?

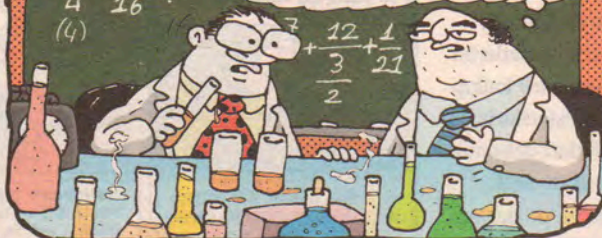
GÖRÜNMEZLİK İKSİRİ Mİ KOYUYORSUN, RAKI MI KOYUYORSUN ANLAMADIM ARKADAŞ. EŞİT OLMASIN OLUM. NOLUCAK ALLA ALLAA...

BİRİMİZ AZ GÖRÜNMEZ, BİRİMİZ HİÇ GÖRÜNMEZ OLMAYALIM HOCAM. AYNI KAFADA GİDELİM DİYE DEDİM...

$$\frac{2}{4} + \frac{11}{16} = ?$$

(4)

TAHTADA DA HEP RASYONEL SAYILARDA TOPLAMA VAR LAN... HADI HAYIRLISI...

ABİ BEN CUMA GÜNLERİ EV EV DOLAŞIP PARA İSTEYEMEM İNSANLARDAN YA. BENİM OLAYIM SİZDEN FARKLI, HOMELESS'İM BEN...

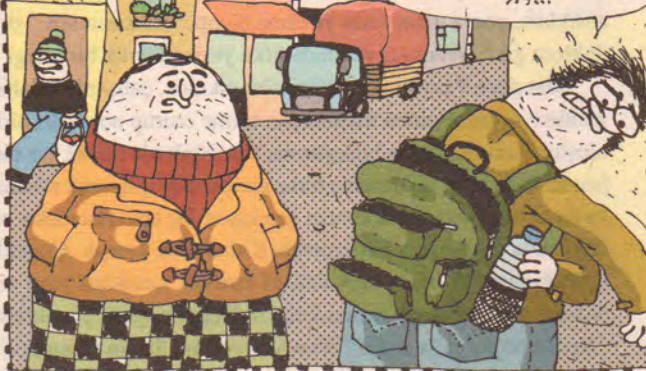
İYİ GELME, SEN BİLİRSİN...

NEYSE, BUGÜN DE GELEYİM HADI TAMAM. AMA BAK BU SON!

OHA! NE BİÇİM SOYULMUŞSUN LAN... BÜTÜN GÖZLERİNİ BOŞALT. MIŞLAR ÇANTANIN, HİÇ Mİ FARKETMEDİN...

BU ARALAR KAFAM DAĞINIK BİRAZ. FARKETMEDİM VALLA, ANAA, SUYU DA İÇMİŞLER LAN. DOLUYDU BU! HASSKİTİR, NOLUYO YA?!

Sınıms

YUH! TELEFONU DA İÇERİ SOKMUŞ... LAN BARI TELEFONLA KONUŞURKEN ÇIKAR ŞU ELİNİ DIŞARI BE...

MANYAK MISIN SEN? BU AYAZDA ELİM, KULAĞIM NE BİÇİM DONAR BİLİYOMUSUN! OLMAZ ÖYLE ŞEY...

SANA DEMEDİM ANNE...

TOP CANAVARI...

alpay erdem

Sen bundan sonra benim en kral arkadaşım Saban... Değil mi ki Hamdi'nin iç yüzünü bir bir ortaya döktün, bundan sonra sana yanlış yapan karşısında beni bulur...

Allah'tan sütlerini içimde tuttuğum için kermiye.. Rim çok kuvvetliymiş, bi haftada kolum biliyo musun...

...Özür diledik... Oynatıyım mı lan seni topumla?!

Vallaha mı diyosun...

Herif de yani... Git lan uzaga, seninle orta çalışması yapalım...

Hızla...

Allaam çok heyecanlıyım... Seneler senesi hep bugünü bekledim... Sonunda o topa ben de dokunabileceğim...

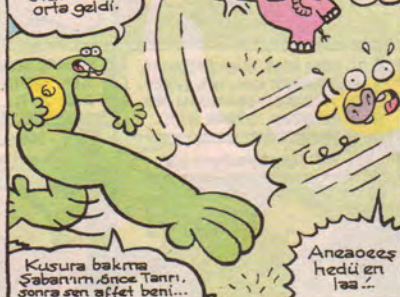

Demek beni (spiliyon)ların ha?!

ansızın belir vur.

Yalnız çok güzel ayaga oturmalık orta geldi.

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ İki orta bi sade, haydi bana mücade. Hayattaki en pis insan işte bunu diyen.

æ Damlaya damlaya göl olmaz gibi geliyor bana. Çünkü göl olana kadar buharlaşır. Damla'dan söz ediyoruz. Damlamadan buharlaşır. Ha dersiniz ki sıfırın altında gerçekleşiyor hadise, o zaman da buz tutar. Yine göl olmaz. Bilmiyorum yanlış mı düşünüyorum.

æ Otel kalmalarında en büyük sıkıntı iki yatak. Bazen otellerde tek kişilik oda kalmıyor, iki kişilik oda veriyorlar. Odaya bir giriyorum ki, duvarın tam ortasında televizyon, bu televizyonun karşısında ise iki yatak. İşte kahrı beldi bu noktada başlıyor. Acaba hangi yatak televizyon izleme açısından doğru yatak. Bir ona bakıyorum, bir ona, bir birine uzanıyorum, bir birine.

Hissetmeye çalışıyorum. Televizyon izleme açısından en doğru yatağı yaşamaya çalışıyorum. Ağlıyorum. Sonra bir yatakta karar kılıyorum. Bu yatak iyi lan diyorum. O yatağa uzanıyorum. Fakat bir türlü televizyon izleme'den zevk alamıyorum. Çünkü aklımda hep diğer yatak oluyor. Belki de tam hissedemedim diyorum. Öbür yatak daha iyiydi sanki, televizyona açısı süpersonikti diyorum. Öbür yatağa geçeyim diyorum ama bu defa da o yataktan bu

yatak daha güzel gözükecek gözüme diye dev korkuyorum. Öyle oluyor çünkü. Bugüne kadar hangi yatağı seçtiysen diğer yatağı daha çok sevdim. Kalbim ruhum hep diğer yatakta kaldı. Hiç mutlu olmadım iki kişilik otel odalarında. Bazısı olsa sevinir. Oh ne güzel geniş alan der. Bazen bazısı olmayı o kadar istiyorum ki. Bazen bazısı olmayı gerçekten çok istiyorum.

æ Sanırım en pis insan türünden biri de; hikayene es verdiğinde ya da bitirdiğinde, "başka" diyen. Şu an bile düşününce tüylerim diken diken oldu. Soğuma geldi.

æ Aynen öyle'yi sevmiyorum, kullananı hazzetmiyorum.

æ Geçenlerde çok acayip bir şey oldu. Beşiktaş'tan Üsküdar deniz motoruna bindik Özlem'imle. Akşam, motor dolu. Çıktık yola. Sağımda Özlem'im oturuyor, sol tarafımdaki koltuk boş, fakat diğer koltukta bir adam var, Posta gazetesi okuyor. Posta gazetesinin ilginç bir özelliği var. Eğer bir ortamda Posta gazetesi okunuyorsa o gazeteyi yakınında olan herkes okumak ister. Herkes ama. Beraber okuyoruz ağabeyle Posta gazetesini. İç sayfalarda bir haber çarptı gözüme. Evde Tek Başına'nın Çocuk Yıldızı Eridi

diye. Bir yakını mı kaybetmiş, üzüntüden bir deri bir kemik kalmıyormuş öyle yazıyor. O kadar merak ettim ki haberi, sokuldukça sokuldum gazetesine. Ağabey hemen çevirdi sayfayı. Uyuyordum. mına kodumunun çocuğunu bak. İyi ki bir Posta gazetesi var. Ben de okusam n'olur. O anda o haberi

KAMİL SEVEN ADI

Kardeş abı zıttın mı sen?

Ha?!

LAN S.KTİR GİT LAN!

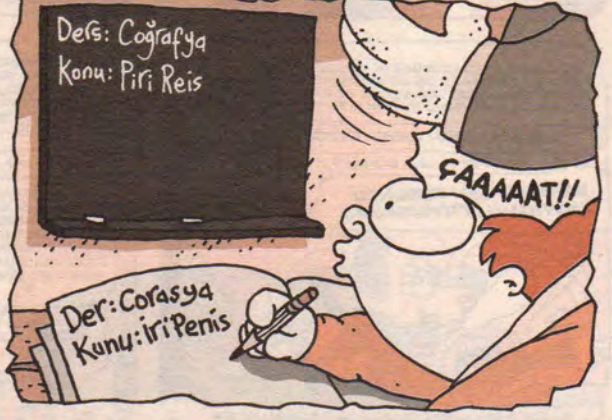
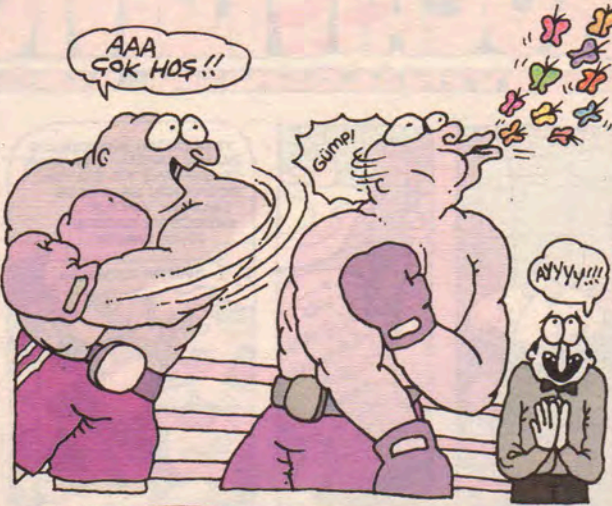
benim için dünyanın en önemli şey paylaşsan ne olur. Sonra kapattı ve katladı gazeteyi. İsteyeyim diye ama belli ki bana uyuz oldu. Evinde rahatıyla okuyacak diye düşünürken ortamıdaki boş koltuğa bıraktı gazeteyi. Fakat vücudunu gazeteyle doğru da eğimli tuttu. Gazetenin sahibiyi verdi yani. Milim kıpırdayamadım gazeteyle doğru. Bir yandan da o kadar merak ediyordum ki Macaulay Cull

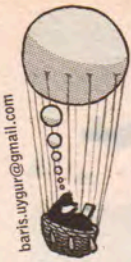
YİĞİT ÖZGÜR

Deniz
Zarar

akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR

■ Hiç Heidi gibi adam tanıdınız mı? Ben tanıdım, tanımak şerefine nail oldum. Üstelik bir değil iki değil, üç değil tam yedi tane birden. Yedi cüceler gibi neşeli, yedi cüceler gibi sevimli (ki hayatımda hiç yedi cüce birden görmüş değilim, hatta tek tek gördüğüm cücelerin de pek neşeli olduklarını söyleyemem. Gerçi neden olsunlar, o da ayrı mesele. Hatta bir iki tane cüceli film seyrettirdiydi arkadaşlar da, o günden beri bir çekingenim cücelere karşı.)

Heidi işte, biliyorsunuz, Alp dağlarında yaşayan ve on iki santim kalınlığında çoraplar giymesi gerektiği halde tiril tiril bir entariyle neşe içinde seken bir kız çocuğuydu. Benim karşıma da tam onun gibi yedi tane adam çıktı. Kuzey İtalya'da bir köyde, kalacak yer ararken kendimi aralarında buldum. Ortak konuştuğumuz bir dil yok. Benim lise birinci sınıfta İrfan Uzun'dan öğrendiğim "What does your father usually do?" İngilizcesi bile adamların İngilizcesinin yanında lordlar kamarası mertebesinde; o derece bir iletişimsizlik var. Ama sağ olsunlar; itekleyerek olsun, dürterek olsun bir şekilde beni ağırladılar. Adamların anlattıklarını tek kelimesini bile anlamadan dinlediğim ve sürekli pışmış kelle gibi sırttığım için olacak sürekli şerefime kadeh kaldırdılar, bağıra çağıra şarkılar söylediler. Sanırım konuşulardan hiçbir şey anlamadığınız zaman sırtımanız kaçınılmaz bir durum.

İşte bu adamlar ki hiçbirini tanımiyorum, etmiyorum; şarkı söylediler, yemek yedirdiler, yatacak yer verdiler sonra da sabah arkamdan su döküp uğurladılar. Hakikatten Heidi gibi adamlardı. Şimdi böyle anlatması güzel tabii ama o iyiliğin içinde herhalde bir gün daha kalamazdım. İyilikten maraz doğar atasözleriyle yetiştiğimden değil, insan kendini kötü hissediyor, "Ben bu herifler kadar iyi bir insan değilim lan!" diye geçiriyor içinden.

■ İkinci isyanım da lisede öğrendiğim İngilizceye. Arkadaş, "What does your father usually do?" sorusu, ki kendisi "Baban genellikle ne yapar?" gibi bir şey olsa gerek, lise boyunca peşimi bırakmadı. Bütün sınavların ilk sorusu buydu. İngilizce öğretmenimin, babamın genellikle ne yaptığıyla bu kadar çok ilgilenmesi asabımı bozmaya başlamıştı ki lise bitti. Hayır soru da öyle bir soru ki; cevap olarak "Babam genellikle okyanusta yüzer," bile yazsam alıyordum tam puanı.

■ Gündem başlıkları arasında cennetten arsa vaadiyle kandırılan kardeşlerimizin altı milyon lira dolandırıldığını okudum. Dolandırıcıların kafası biraz daha çalışsa, "Sizin cenneteki arsaların olduğu yerler kentsel dönüşüme girmiş, belediye bir milyona kamulaştırdı," diyerek bu işten kazasız belasız beş milyon karla kurtulurlardı.

■ Cennet tabii, bizde bir çok kelimeyle karşılığı bulan bir kavram ama, batı dillerinde bakıyorum, genellikle gökyüzü için hangi kelimeyi kullanıyorlarsa cennet için de o kelimeyi kullanıyorlar. Bildiğim kadarıyla bizde gökyüzü ayrı, cennet ayrı. Net bir önem atfedyorum bu kelimeye. Peki, sonra ne yapıyoruz? Gidiyoruz kurulduğunda İstanbul'un dışında olan bir mahalleye Cennet Mahallesi adını veriyoruz. Kötü sit-com ismi gibi. Gerçi gibisi fazla mı ne?

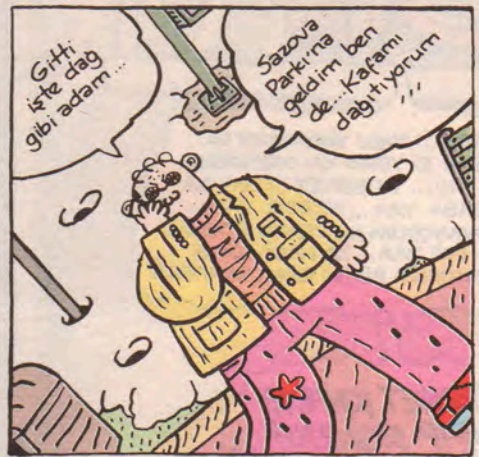
■ Cennette arsa vaadiyle kandırılmak kadar kötü bir şey varsa, o da Arnavutköy'de arsa vaadiyle kandırılmaktır. Zamanında Almancı bir arkadaşım anlatmıştı. İstanbul'da her ne hikmetse, boğazdaki Arnavutköy dururken, vakti zamanında hayli dağ başında başka bir ilçenin adını Arnavutköy koymuşlar. Arnavut azınlıkla bir sorunumuz yok herhalde çünkü hiç Ermeniköy, ya da Rumkent falan görmedim. Ama Arnavutköyler çiftler çiftler gidiyor. Bu dağın başındaki Arnavutköy'deki birçok arsa, Almanya'da çalışan kardeşlerimize "Boğazdaki Arnavutköy" intibai verilerek satılmış. Artık nasıl oluyorsa, vekaletle mekaletle, adamlara boğazdaki Arnavutköy'ün fotoğraflarını gösterip dağın başındaki arsaları yüzbinlerce marka kaktırmışlar. Şikâyet de edemiyorsun; bayağı bayağı tapunu almışsın işte. Arnavutköyse Arnavutköy, tapuysa tapu. Cennette arsa alsalar, dolandırıcıları yakalatıp parayı geri alma imkanı var ama sahte Arnavutköy'de arsa alınca öyle bir durum da yok.

■ Bursa Osmangazi Belediyesi, Adliye önünde saçlarını keserek eylem yapan kardeşlerime para cezası kesmiş. Hakkıdır. Kimsenin yerleri kirlletmeye hakkı yok. Hele ki Bursa Osmangazi gibi sokakları bal dök yala olan, sanırım bizzat belediye başkanının her sabah sokağa bal kaymak döküp yalayarak temizlik gösterisi yaptığı bir beldemeden bundan daha doğal bir ceza olamaz. Ama doğal olmayanı şu. Belediye, ilkokuldaki "Öğretmenim; Ali altına işemiş!" ya da "Öğretmenim, öğretmenim; Zeynep defterini kaplamamış!" diye her şeyi ispiyonlayan pis çocuk gibi, gayet yetişkin olan kardeşlerimin anne babalarını telefonla arayarak "kızınız / oğlunuz bir takım olaylara karıştı," diye haber vermiş.

■ Mecliste on iki yıllık zorunlu eğitim için söz alan muhalefet vekillerinden biri konuşmasını on iki saate uzatınca sevgili bir bakanımız bunun "demokrasi hakkının istismarı" olduğunu söylemiş. Şimdi "Demokrasi Hakkı" diye bir şey yok. Kavanoz Nuri gibi bir takma isim olur olsa olsa da; bakanın dilinin altında yatan bakla şu, "Sen orada üç gün boyunca da konuşsan, söylediklerin bir kulağımdan girecek, diğerinden çıkacak, benim oyum belli." Yavrucuğum, tescilli akademik hırsızım, intihalcı köftehorum; demokrasi, sen o adamı dinleyip anlamaya çalıştığında oluyor, tenezzül edip konuşmasına müsaade ettiğinde değil. Bir de "profesör titrimi haksız yere aldılar," diye vaveyla ediyorsun, ortaokulu baştan okuman lazım senin.

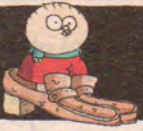
■ Bu arada sekiz yıllık "kesintisiz zorunlu" eğitime nasıl sonuna kadar karşı çıktysam kesintili eğitime de destekliyorum. Ama intihalcı vekil gibi konuya ilişkin itirazlara karşı kulağıma da kapatmıyorum.

■ İster evinde "ev kadını" kisvesi altında, ister ofiste, ister fabrikada çalışıyor olsun tüm kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü kutlarız.

alpay erdem (Bilecik halkının hoşgörüsüne şğındım.)

fırat...

uğur
gürsoy

faik

1978 - Gazi Üniversitesi Mikrobiyoloji Laboratuvarı...

faik kitabı geliyor!..

Aksamsefasi

ESNEK ile GENİS

Yetkin Gülmeyen

Macera adı: Önce ansaya sictılar, ardından Tufan'ın orda piyiz. Yaptılar...

This is a love affair

Koray gel hadi Fransızlar gibi sevisiciz bu gece yazacağım olum seni...

Geldim

Nerdeyse ağı yıldı bu evdeyim şu küteli böyle değerlendirmek aklıma bin yasa

Seninle tanıştırmıyordum beni sokakta göğsümü gere gere başım dik yürüyordum

Tamam lan abartma

Himm şarap güzemi ne su?

Nelüce olum 15 liralık karmen

Bi süre sonra...

Demet, mum ışığı vücudun da çok güzel parlıyordu, hastası olum.

Tenk yu!

Bu murmur afrodizyak gibiydi

Değil koray söz le etme saçm anına

Senin yapıcabın işi şeyim koray, Fransız gibi dedik ayı Harapları gibi daldın yavaş!

Fransızlar acıdır

Oh, evet evet evet durma, işte böyle çok güzel ohh evet ooh...

Bu ne şimdi yasa?

Siktiret galar galar susar...

Yumşadım minskym

Ale? Ne var anına koym ne var?

Ölüz gibi sesini sesizce alsa ne davar?

Müsaıt dağılım abir? Ne oldu ekir? Ner? Ciddi main olum.

Her deşan uan?

Tamam olum tamam sakın ol! Beşle orda geliyorum hemen... Dıt...

Ne oldu lan? Nereye gidiyorsunuz?

Kızım bizim Murat'ı kurtuluştı soyunmuş kokoreççinin orda...

Hangi Murat?

Muhabir olan...

Attyodur lan o kesin (han)la bulutular seni yiyolar, yaptırma gitmen için...

Öyle olsa anıların sesi titiyodu herfin...

Murat'ın?

Valla?

Oh! O dananın oost titiyosa vardır bisey abi git bi bak benice...

Takstyle gideyim denüste yürüde...

İstak istek çıktık ama du bakalım

Hasıtır taksimetre bufoyü aşmak üzere...

Abi ben müsait bi yerde ineyim.

Biz yaşayacağımızı yazdık, işi bahrınca mecbur taksici olduk...

Hay hay yigeneim.

Alo? Ha Murat geldim hadi mezarlığın ordayım asığı doğru geliyorum... Kokoreççiden mi anıyorsun?

Sorma ya taksici yarak gibi yerdan girdi, para yetiştirmeyin. ce indim hemen...

Yok yok bekler sen orda caddeden gideriz artık...

Ahahaha bu ne hal olum, ayakka planı da mı aldı. lar lan Ahahaha...

Küllüm olum herşeyimi aldılar.

Yi insaflı çıkma, lar damadik çekti vermişler.

Olum siktir git lan, harbi moralim bozuk...

Fahır şapka'yı bile aldı orayı çokukları

Se nasıl oldu anıatsana?

Kafam zom eve gidiyodum dur dedim bi kokoreç hup... lehenim kokoreci yerdan iki kara kuru tip geldi, belli haplanmışlar...

Siktiret iy olum onu simala ri. Ahuh...

Paravir lan yarak Paravir.

A. al abi cüzdan.

Cakeh çıkar la gavat.

Tilifunu vir la yarak.

o zaten çeket te abi...

Şet Naim ayakka planı adı: dars lan ayakka planı da alalım.

Kokoreççi de vir.

Bi süre sonra evde...

HAHAHA! Bu ayakka planı ne olum.

Ya Demet beni sen yapma bari...

Gecmiş olsun, ne diyim...

Vay be maceralı, bi gece olumş, peki polis yok muydu?

İleride vardı ama gece göz bi ton...

Siktiret olum canı gelmesin...

Bak dinle...

Şet Murat, bu montu giversin, bu da biraz eski ama o ayakka planları iyidir.

Koray, olayı içinde anlat. tırm gibi değil...

Ha? Ne diyosun olum, nasıl anlattığın gibi değil?!

Vay Naim! Hanı bırakmıştın lan tutulayı? Bu telefon, faşa ne iş?

Yok lan öyle değil, kokoreççinin orda bi kamıl vardı içmiş isyana bağlamış, abi dedim sigaran var mı, pa keti viridi, köpçün plur kanpaz didi, abi didim mont, şapka çekil yapmıni; ayakka planı da o biyim, hepki dünya malı koqumdidi; alırdı deşitirdi, dedim abi bi telefon acabilir miyim gurbetteyim memleketi arıyım, al dedi istersen amarike y ara, baktım kaşın tıaı gecmiyo ben de siktiriminiki

Tabi lan, Amarike kazancına sen kazan, ne ballıu lan Naim...

Bi de Cüzdanı cakehta unutmuş Kamıl, parayı aldim geriştiri ettim.

Tufan'ın orda bi masa kureran artık?!

Her türlü kardeşçiliğim...

Tatula: Planlı hırsızlık...

GÖKSU GÜL

İki Çeyrek Alabilirsin Abi...

TEKİNİ DE CANIM SEVİLME VERİRİM.

YOK YA VERMİYİM...

Akşam

000. BİLET VARMIŞ BURDA?

ŞU AMORTİTİ DE DEĞİŞTİRSENE, BENİM YOLUMUN ÜSTÜNDE YOK ÇÜNKÜ...

TABI...

AL BAKALIM ÜÇ YARIM, DÖRT ÇEYREK İKİ TAM... TAM KARSILIĞI HERİT TASTAMAM. O NASIL AVOR TIYSE ARTIK!

EHEHE, AMAN SEN DE TAMAM KALDIR ŞUNLARI.

Akşam

HAH... TABİ Kİ EBENİN Mİ ÇIKIYAS? YA NE ÇIKIYACAKTI?

HAHAHA! YÜRÜ BE...

KIZIM ALTI BİNİ GÖTÜRDÜK...

NE DİYOSUN SEN BE?

VALLA BİLA... GETİR ÖPÜCEM O BİLETİ ÇEKEN EBNİ...

ALLAH KAHRETSİN

A-A!

NOLUYO YA? ŞAPŞAL...

AŞIYO ALIŞUN SENE?

ZATEN BENİM OY KATMA PARA KAZANİYOSUN...

İKİZİN PARASI BU...

İBRAHİM TATLİSES'E DE ALTI KERE LOTO GİYMİŞ...

HEM NAPIYIM BEN SENİN KONTROLÜNDEKİ PARAYI?

BEN ÇIKAM O BİLETİ... BEN...

ÜHÜHÜ... ALLAH BİLS BENİM ELÜDEN ALIP SANA VERİYOR... BENİ PALASTIZ BIRAKIYOR... ÜHÜHÜ... PIRK...

EHEHE... PALA MI?

BABBAA BAKA PALA VER GÖFLET ALICAM...

KES BE GERİ ZEKALİ...

BABBAA TEŞKE PALANIZ OLSAYDI BABBAA...

Aksamsefasi

Hemmi içeri giriyim, dış derbesi almadan mizde asidi ve enzimlere daya- nabilirsem pi- çagimla kurtul- mayı umuyor ve termenhi ediy- rum!

Hah! Mağara yin- ezi ısı masallah... Biz keranlıkta börtü böceğin koynunda...

NABER?!

AY! ÖDÜM KÖPTÜ İLAN? İNTERNETE DALMIŞIM! HABER VERSENE GELDİĞİNİ...

NE? ÖHM!

AL! Güzel porno- lar var bunun içinde izlersin...

O pikap bu pikap mı?!

Evet! O pikap bu pikap mı?!

Demek o pikap bu pikap mı?!

Hadi aynı anda çıkalım tartıya...

Zor adamın Arınç... Çok zor...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Sen izin vermez- de o şilir geze- sine gideceğim.

O şilir gecesi senin, bu şilir gece- si benim do- laşır oldun! Sana her gece şilir gecesi artık!

Şilir gibiy- di yaganan- lar...

Tamam babanne, Orçun da gelececek. Aa, dolma mı yaptın?!

Aile eze- re fiyla ilk tanış- ma ve hoşgeldin akışına bırakan adamın mües- ses...

Isırma!

İNA- NILMAZ ANACERA Selbes bırak...

Selbes bırak şimdi kendini, belini kurtur. Fedecem!

Yapma beni ağı- rım...

Ya selbes bırak!

Ayakkabım boyanırken terlikle bek- lemektən sıkılıp, birkaç sokak ilerle- dim. Derken çorap üstü terlikle Starbucks'a girdim felan... Sinemaya gittim, hiç aklımda yokken...

Atla abi! inersem kalkmak zor oluyor!

Ama sabit dur abi. Yık, seliyorsun!

BADA!

BADA!

Bismill...

İnternet künernet iyi sardırın valla bu işlere... Biz kasabadaki İnternet kafeye gitsək, odunla kovalıyorlar şu hali- mizle. Benim porno cd tezgahına da el koyulunca kutik gibi kaldım ortalarında...

Bi akıllı, sen çıktın ha... Ne güzel ormanda barış içinde yaşıyorduk, (nimeyin şu kasa- baya.

SUS! Şkarım belanı ha... Akıllı olacaksın! Belediye başkanlı- gına adaylığını koydum. Kazanırsak hepsi olacak... Biraz sabir...

Hşktr!.. Bu çalen saşes davul- ları hayra ala- met değı!

Yuharello!!! TAM! TAM!!! YUHARELLO! TAM! TAM! Lan ka- gız!

Uy dalayım Sa...

Kırk kez söy- kersen olurmuş kafasından çıkar mısın lütfen...

Ulan mı?! Orda dur! Or-da dur!!! Atalarımızı, dedelerimizi tanıyoruz! 23.cü Fantom olarak, siz pigmelerle yüzyıllarca bir ağas gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesiniz yaşadık! Ağzımızı boztuyalım Amman!

Ara sıra şehre niye iniyorum zannediyorsun! Maskeli balolara katılmaya, Facebook'tan yazıştığın mani. talarla buluşmaya tibi! Ama yeter, maymun gözünü açtı!

23. Fantom şehirde keşfettiği İnterneti hastalık boyutunda yaşadı- ğını neden sonra farkedecektir. Neyse ki belediye başkanlığına seçilir.

Ormanda ita- larla davul- larla kar- şılama- yı başka bir- mağaranın koruyucudur.

SON

Fak yoğun- lara Sakir banyo saşını kolması?

Bir it, bir serseri olusum far- kedilmez artık...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

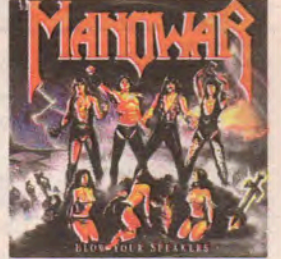
Üzerime rahat bişey- ler alayım geliyo- rum...

Hiç tanımadığım ama annemin iddiasına göre çok sevdiğim bir uzak akraba öldü, hayat biz geride kalanlar için zor da olsa devam ediyor. Akraba benim için bayramda gördüğün insan demek. Bu basit kriteri bile karşılayamayan insana tutup uzak akraba diye isim koymanın bir manası yok. O zaman sınırı nerede çekeceksin? Herkes uzak akraba olabilir. Zamanında bir şekil yapmış, kız alıp kız vermiş, şanlı ailemize sızmayı başarmış. Şimdi hayatta olsaydı kendisine sorardım: "Değer miydi amca? Bak hayat ne kadar kısaymış? Ufak hırslara, dünyevi uğraşlara kapılıp yedin ömrünü. Trakya'dan kız aldın ne oldu? Amasyalı'nın değişti mi? Biz yıllardır trakyalıyız bize bile bir faydası yok. Mavi göz yok, selvi boy yok. Düşük omuz var, dökülen saçlar var. Bira göbeği opsiyonel. Gittin Trakya'dan Amasyalı kızlara benzeyen kız aldın. Senin de aklında değişik bir şey vardı herhalde ama olmadı, bak öldün." Bunları söyledim.

Rahmetliyi hayattayken bir kere görmüştüm, hatırlamamıştım. Onbeş dakikalık görüşmemiz boyunca kendini insan gibi tanıtmak yerine "beni hatırladın mı? Hatırlamadın mı? Nasıl hatırladın? Düşün bakalım biraz. Hani ben size gelmişim? Hatırladın mı? Hatırlamadı bu beni Aysen Teyze. Nasıl hatırlamazsın ya, ben seni hatırlıyorum." gibi sonu olmayan bir yola girmeyi seçmişti. Kendini tanıttı. İleride hatırlanmak isteyen insanlara öğüdüm bu. Kendinizi tanıttın. Deyin ki: "adım şöyle şöyle, pamuk ticaretiyle uğraşıyorum, çiftçiden kiloyla alıp üretici firmaya satıyorum. Seni bundan uzun yıllar önce, henüz beynin anlamlı hatıralar oluşturabilecek kadar gelişmemişken bir kere görmüştüm. O zaman kafan çok küçüktü, o yüzden beni hatırlayamayabilirsin. Ben ruh hastası olduğum için gördüğüm herkesi ve yaşadığım herşeyi hatırlıyorum. Ama aynı şeyi diğer insanlardan bekleyemem." Bunları söyleyin. O zaman ben de bir sonraki görüşümde seni hatırlarım. Derim ki bu adamı hatırlıyorum, çiftçilik yapıyordu. Büyük ihtimalle yanlış hatırlarım ama kötü hatırlamam. Hatta övgüyle hatırlarım. Derim ki rasyonel ve akılcı bir adamdı, aydınlanma çağında fransada yaşasaydı kesin sosyal bilimlerden birisini bu adam kurardı. Sosyoloji biliminin kurucusu agust komt'la önce çok iyi olurlardı, onlar için "onlar adeta kardeşler" falan denirdi, sonra çok ufak bir sebepten araları çok büyük açılır, ömürlerinin geri kalanında birbirleri hakkında bizim bugün "e ne demiş ki, çok bir şey dememiş aslında" diyeceğimiz, ama o günlerde çok büyük hakaret, adeta küfürden büyük bir söz olan laflar ederlerdi. O eski günlerde öyleydi çünkü. Birisi kalkıp diğeri hakkında "onun teorileri bir çorba tenceresinden daha sığdır" dediği zaman hemen peruklu adamlar koştura koştura karı gibi lafı hemen ötekine taşıyorlar. Öteki de artık zekasına göre bir saat iki saat düşünüp cevabı yapıyor: "İmparatorumuzun başına gelen en talihi olay Udin yenilgisiydi." Meğersem Udin savaşında imparatorun ordusu yenilmiş, imparatora çok yakınında patlayan bir top yüzünden sağır olmuş da ötekinin yaptığı besteleri duymak zorunda kalmıyormuş falan filan. Öyle kuru kuru "anani skeyim - ben senin anani skeyim, şerefsiz adam - şerefsiz sana benzer" değil yani.

Ve şimdi işte burdayız. Ben ve kadınlarım (annem - kardeşim). Bir zamanlar ulu kralların yaşadığı şirin Amasya'dayız. Ulu kralların yanlarına insanları çağırıp "şu dağı görüyor musun? Biriniz ya da birkaç kişi de olabilir, oraya çıkıp bana büyük oda gibi şeyler yapabilir misiniz? Taşı oya oya yapın. Amasya'yı kültür ve sanat başkenti yapacağım." dedikleri rivayet edilir. Sonra işte kral mezarlarını öyle yapmışlar. Zamansız bir ölümle aramızdan ayrılan çok uzak akrabamızın anısına siyah ağırlıklı elbiseler giymek ve güneş gözlükleri takmak için ta İstanbul'dan geldik. Benim üstümde alman metal devi manowar türkiyeye geldiğinde konserde giymek için aldığım siyah gömlek var. Ölüm, keder ve gözyaşı: işte heavy metal. Manowar konserini de kaçırmıştım üstelik.

İşin içine girince zaman daha çabuk geçiyor. Anneme "Amasyalı'ya niye kız verdiniz, ölünce Amasya'ya gelmek zorunda kalacağınızı düşünmediniz mi?" diye söylenmeyi bırakıyorum. Sabah açık büfe kahvaltısı yapıyorum, taksiciye İstanbul trafiğini övüyorum, cenaze evinde acılı yakınlarla ağzımda pilavları saça saça hiç gereksiz muhabbetler açıyorum (parkeleri yeni mi döşettiniz, cila mı attırdınız? Cila ne kadara geliyor? Sökülüp yeniden döşense ne kadar tutar? Sonuç olarak cilaletmayla yeniden döşettirme arasında çok büyük fark olmadığı ortaya çıkıyor. Eğer ağacımdan falan memnunsan cilaletirsin ama baktın olmuyor sök at yenisini taktır, aynı para), en nihayetinde cenaze namazını takiben okuldan çıkmış liseleleriyle Amasya'ya salıyorum kendimi. Ailemin kadınları yanımda olunca en sevdiğim şey yedirmektir. "Ne yedireyim size?" diye soruyorum. Yorulduk, otele gidelim falan diye huysuzluk çıkarmaya çalışıyorlar. Hayır. "Ne yedireyim, kebap yedireyim mi? Buranın yerel yemekleri meşhur, yerel yemek yedireyim mi size? Balık yedireyim mi?" Sonuçta sen İstanbul'da yediğin balığın İstanbul'da mı tutulduğunu zannediyorsun? Keriz olmayın. Balık her yerde yenir. Sevgiler, Eрман.

Amasya Kral Mezarları (meşhur)

Gelen Kutusu
Sinancan KARA

Gaye NURMI

Eray DEMİREL

Halil ÜNAY

ÇIKTI!!

Kendinizi evinizdeymiş gibi hissedin, çünkü bu evde kimse misafir değil.

CİHANĞİR'DE Bİ EV...
3 KİTAP AYNI ANDA
(BÜTÜN BÖLÜMLER)
KİTAPÇILARDA

ÇOK YAKINDA

UYKUSUZ CİTLER:
7-8-9
marketlerde ve d&r'larda

Bursa

Tüyap Bursa Fuarçılık A.Ş.

www.tuyap.com.tr

BURSA 10 Kitap Fuarı

10 - 18 Mart 2012

www.bursakitapfuari.com

UYKUSUZ BURSA KİTAP FUARI
İMZA GÜNÜ 17 MART 2012 SAAT: 14:30
CİHAN KILIÇ, YILMAZ ASLANTÜRK,
OKY, UMUT SARIKAYA, YİĞİT ÖZGÜR,
MEMO TEMBELÇİZER, UĞUR GÜRSOY,
GÖKSU GÜL, FIRAT BUDACI, CİHAN CEYLAN.

BURSA ULUSLARARASI FUAR VE KONGRE MERKEZİ, YALOVA YOLU 4. KM. (BUTTIM YANI) **UYKUSUZ STANDI**

Uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Mart 2012 | Sayı: 236

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

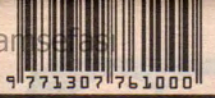

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

15 MART PERŞEBBE
SAYI: 2012/12 No: 237
2 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2,25 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, Sivas Davası'nın zaman aşımından düşmesini yorumladı: "Milletimiz için hayırlı olsun."

MİLLETİMİZE
HAAAAYRRLI
OLSUN!..

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz Okurları, işte haftanın günleri, otobüs durağında otobüs beklerken, uzaktan geldiğini gördüğümüz otobüsler gibi, önce içimizde tatlı bir umut doğurdular, ama yaklaşıp da başka hattın otobüsü olduğunu anladığı- mızdaki gibi kuru bi mutsuzlukla bizle- ri terk ederek ilerlediler.. Ama gündemi incelediğimiz yazımın otobüsü nihayet geldi.. Binin hadi..

Kadına şiddet uygulayana elektronik kelepçe uygulamaları geliyor...

Kadının yanına 100 metreden fazla yanaşırsa, emniyet kemeri takmadığımızda bazı arabaların öttüğü gibi, diit diit diit diye ötücek... Sesi duyan şiddet maduru bacımız kaçalla kaç ondan sonra... Benim bu uygulamadan anladığım bu... Elektronik korna da diyebiliriz buna... Daat Daat Daat! Kopardak geliyo...

Aşk romanları yazarı gazetecimiz bana amma sardı lan Sakalları kesse, dudaklar sıkacak ortaya...

Adanoğı, Jeymis Bond filmi için kapattık... Karşılığında reklamımız olacak... Filmde şöyle bir sahne var.. Bond: "Bond; jeymis Bond," diyo. Bizim ki de "Ete; jBonde muhabbete," diyo Kim yazdı lan bu senaryoyu?..

4+4+4 için amma yıktı ortalığı Cehennemli yav... Ben mHep'e'nin başkanı atlar bu 4+4+4'e diye düşünüyordum aslında... Toplayıp çıkarmayı seviyo ya o... Ama Kılıç costu onun yerine...

Venezuela'lı kızlar... O kızlar ki, uzaktan baksan, insan demez... Öyle uzuv bacaklılar... Yanına varıyo- sun... Viyadük dersin... Öyle alakası var diyeceksiniz... Sun ki adeta bi melake... Ne alakası var diyeceksiniz... Yok... Yazıyı okuyomusunuz diye kontrol için yaptım...

Sivas olay zaman aşımına uğradı... Avrupa hukukuyla yargı- san uğrar tobi... Değiştirelim diyorum anayasayı... Vata- na millete hayırlı olsun... Şimdiye kadar avrupa hukuku hangi aydınıni yargılanmaktan, yanmaktan kurtardı...

4+4'ü, 5'i, 3'ü... Değiştiricem tabi olum... Piyangadan çıkmadık, sandıktan çıktık...

Zamanında Kofi Anan'la Kıbrıs meselesini görmeğe ça- lıştık, olmamıştı... Şimdi Suriye olayını söymeğe ça- lıştık... Olduruları olsa bu adamı yollamazlar yani...

C.i.A'nın başkanı Ankara'da... "Behzat Ç.'gi izliyo musun?," diye sordum... "Bize öyle bi talimat verilmedi ama izlemeğe alabiliriz," dedi... "Bütün bölümler sansürlüz, inter- nette var, boşa para verip alma," dedim... "Dediğim gibi önce talimatın gelmesi lazım," dedi... "Çok kolay, telefondan ver talimatı, iki gün içinde internetini bağlarlar, dedim... "İki gün çok, gözden kaybedebiliriz," deyince "Tamam, ben se- nin için kaydederim," deyip sakinleştirdim lavuğu...

Biliyorsunuz, Fener-Cimbom macı var... İzliyeceğiz, gö- rüşmeler var... Ama neyseki hakan bizim için izleyip sonra anlatıyo... Baya 90 dakka anlatıyo... Ben ileri sarılarak dinliyorum artık... Bazende USB'ye aktarıyoruz... USB bilgisini aktardıktan sonra, hakan'ı güvenli şekilde çıkarıyoruz...

Orhan... Ben uyumaya gidiyorum... Okuyucuyu yolculu- Tanlarına yolluk molluk koy... Hadi güzel abim...

ZAMAN AŞIMI!

Sivas katliamı davası zaman aşımından düştü.

DOKUNAN YANAR, YAKAN YIRTAR...

Defalarca yargılanıp defalarca beraat eden eden Pınar Selek için müebbet hapis isteniyor.

Türkiye İnsan Hakları Kurulu'nun kurulmasına ilişkin tasarı Meclis'e sevk edildi. Tasarıya göre, kurul üyelerinin tamamını Bakanlar Kurulu belirleyecek.

Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun Tasarısı'na, "trans kadınlar", "lezbiyen", "gay" ve "eşcinsel" ibarelerinin eklenmesi önerisi reddedildi.

KAC YİLODU?

FIRAT BUDACI

• Tayyip Erdoğan, bir gazetecinin uçakta bayılması üzerine, "İlk su içine bir tatlı kaşığı kestane balı karıştırıp hemen getirin. İçsin, hiçbir şeyi kalmaz. Şifadır şifa..." diyerek ilk müdahaleyi gerçekleştireli 1 yıl...

• Adana Karataş'a belediye başkanı olmayı düşünen Hasan Şaş, "Her sene Karataş'a gitmek için Mayıs ayını ipe çekiyorum. Ama oftan poftan yatamıyorum. Ya sinek ya sıcak! Başkan olunca bunları düzeltereğim," diyerek Karataş halkına iklim değişikliği vaat edeli 1 yıl...

• "Tarkan'ın baldızı" olarak ünlenen Berna Öztürk, "Oyunculukta sevişme sahnelerinin sorgulanması bile bana aşağılayıcı geliyor. Ben gerçek hayatta da sevişen,

öpüşen bir kadıyım. Ailemden de bu konuda destek gördüm," diyeti 7 yıl...

• Gaziantep'teki Eyüpoğlu Camii'nden gelen ezan sesine, Sezen Aksu ve Rafet El Roman'ın şarkıları karıştı 8 yıl...

• Süleyman Demirel, Hüsamettin Cindoruk, Mehmet Ali Yılmaz bulvarları, Necmettin Cevheri Kavşağı ve Tansu Çiller Caddesi'ne sahip 3000 nüfuslu Varsak kasabasına, 35 bin kişilik Süleyman Demirel Stadyumu inşa edileli 17 yıl...

• Memleketi Eskişehir'de petrol bulunduğunu büyük bir sevinçle duyuran Özal döneminin Enerji Bakanı Cemal Büyükbaz, bulunan petrolün bir benzin istasyonunun sızıntısı olduğu açığa çıkınca canı sıkılalı 28 yıl...

• Süleyman Demirel hükümeti, Langırt oyununu tüm ülkede yasaklayalı tam 44 yıl olmuş.

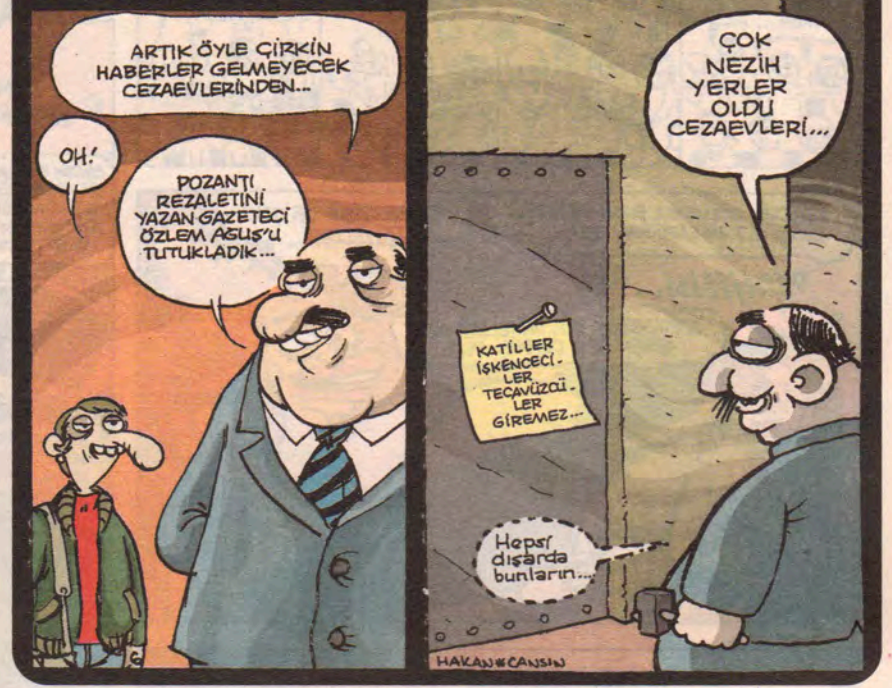

NEYİN

Enerji Bakanı Taner Yıldız, doğalgaz zammının sinyalini verdi: "Toprağa cemre düştü, bundan sonra çok soğuk olmaz."

POZANTI!

ESENYURT!

Esenyurt'taki bir alışveriş merkezi inşaatında işçilerin kaldığı çadırlarda yangın çıktı. Yangında 11 işçi hayatını kaybetti.

Hakan Şükür'ün bazı meclis oturumlarına mazaret bildirip katılmadığı günlerin akşamında LİG TV'ye çıkıp yorumculuk yaptığı belgelendi.

BİŞEYLER DUYDUM

HAYALİMDEKİ KADIN

Tayyip Erdoğan, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde, eşi ölen kadına 250 lira maaş verileceğini açıklamıştı. Ancak Başbakan'ın bir şartı var; eşini kaybeden bir kadın, başka bir erkekle sevgili olursa aylığı kesilecek.

İstanbul İsmail Erez Endüstri Meslek Lisesi'nden bir grup öğrenci, okul kantinindeki yüksek fiyatları protesto amacıyla evden yiyecek getirmeye başlayınca, okul müdürü, polislerle birlikte sınıfı basıp yiyecekleri toplattı.

Afganistan'da kafası bozulan bir Amerikan askeri 16 sivil öldürdü.

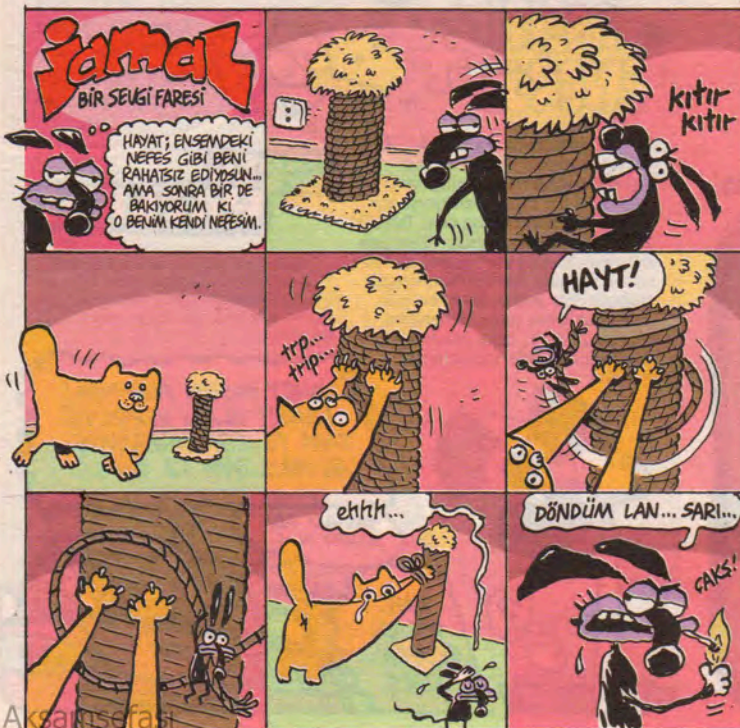

KÖPRÜ PATLADI

Abak'ın Yeri

ESKİDEN Bİ ÇOCUK "BU AĞAC DÜNYANIN EN YÜKSEK AĞACI. EĞER TEPEŞİNE ÇIKARSAM, BÜTÜN DÜNYAYI GÖRÜRÜM" DİYE ÇIKMAYA KARAR VERMİŞ... VE EN TEPEŞİNE ÇIKMIŞ DA...

ALİ O GECE RÜYASINDA, DÜNYANIN EN YÜKSEK AĞACINI SÜLAYAN ASTRONOTLAR GÖRDÜ...

O ZAMAN UÇUNA TAŞ BAĞLAYIP ATALIM, ŞU DALDAN GEĞİRELİM İPİ...

BU PARK GÖREVLİSİ AMCAYDI...

ÇIKARMAK İÇİN SAPLANDIĞI TOPRAKLA BERABER AMELİYATA GÖTÜRÜLMÜŞ...

PARK GÖREVLİSİ AMCA "HAHA HA, İYİ KORKUTTUM ÇOCUKLARI... ARTIK AĞACA ÇIKMAZLAR...MAZALAH, DÜŞERLER NÜSERLER" DİYE DÜŞÜNÜREK EVİNİN YOLUNU TUTTU...

DOĞRU... Bİ DE O VAR...

...OLAMAMISLARDI...

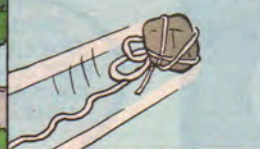
HEMEN YANLARINA GİTTİ...

AMA TAM EN TEPEDE "HEEEY" DİYE SEVİNMEK İÇİN ELLERİNİ BIRAKTIĞINDA AŞAĞI DÜŞMÜŞ...

ERTEŞİ SABAH KAHVALTISINI TE- LAŞA EDİP, DOĞRUCA DÜNYANIN EN YÜKSEK AĞACININ YANINA KOŞTU...

ÇOCUKLAR PÜR DİKKAT KESİLMİŞ- LERDİ... ÇÜNKÜ PARK GÖREVLİSİ AMCANIN NEDEN BAŞETTİĞİNİ ASUNDA BİLİYOLARDI...

İŞTE BÖYLE...

FAKAT SONRA, AKLUNA İP GELDİ...

MANDALI ATAN PARK GÖREVLİSİ AMCANIN KARİSİDİ...

SONRA BİR DAHA SORDU İRİ- YARI ARKADAŞI...

BU AĞACA KİMSE ÇIKAMAZ ÇÜNKÜ BU AĞAÇ LÂNETLİ... HABERİN YOK MU?...

BEN YİNE DE İNANMIYORUM BU HİKAYEYE...

AĞACA VARDIĞINDA, İRİ YARI ARKADAŞININ DA, ORADA OLDUĞUNU GÖRDÜ...

GAULLARIN ARASINA DÜŞTÜ...

MECBUREN SULLUYOLARMIŞ AR- TIK ÇOCUĞU...E, HADİ BANA EYVALLAH!... SİZ İSTERSENİZ Çİ- KİN YİNE AĞACA... HAHHAHA!

BOŞA EVHAM YAPIYORUM!

SESSİZCE HAK VERDİ KARİSİNE PARK GÖREVLİSİ AMCA...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

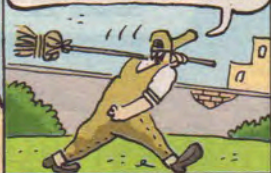
AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

AMA ALİ YİNE CEVAP VERMEDİ...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

MAL MÜLK BİLİNCİ OLMAYAN ÇOCUKLAR

havuzunda yaşatlarının ortalığa yaydığı hangi oyuncuğa el atsa, babası tarafından uyarılıyor: "Rüzgâr hayır! O bizim değil!" Oysa zavallı Rüzgâr'ın her şeyi kendine ait sanması çok normal. Sonuçta, her an her şeye sahip olma ihtimalimiz varmış hissi yaratan kapitalist bir düzende yaşıyoruz. Rüzgâr, Çinli falan olsa, dudaklarını yuvarlatarak, "Hım devletin olmalı," der ikna olurdu. Ya da küçükçük değil de, ergenliğini ele almış, boru sesli bir genç olsa, "E o zaman ne bizim a..na koyim!" diyebilirdi. Ama Rüzgâr henüz 5 yaşında ve her 5 yaşındaki insan evladı gibi, kendini modern hayatın kuralları konusunda uyarın ebeveynlerinin aklıyla idare ediyor. Bu normal. Çünkü Rüzgâr kendi aklıyla yaşasa içinden çıkamayacağı fantezilerin esiri olurdu. Mesela, kendisine kum havuzunda bir noktayı gösterip, "Bak Rüzgâr, buradan kazmaya başlar"

ve sürekli kazarsan, dünyanın öbür tarafında senin yaşlarında, ama başka bir dilde konuşan yaşatlarına ulaşırsın, haydi başla!" desek, kazmaya başlar. Üç kürek sonra "Daha çok mu?" diye sorar, ama "Yok Rüzgârcım az kaldı," cevabını alınca da devam eder. Böyle bir çocuklar; umutlu, dirençli, neşeli ama az akıllı.

Rüzgâr, kenar yönetiminden aldığı uyarılara rağmen, başka çocukların oyuncaklarını almaya devam ediyor. Çocuklar, eşyalarını Rüzgâr'la paylaşmamak konusunda dirençli. Biri hariç. Oyuncaklarının yağmalanmasına ses çıkarmayan, malından bihaber bu çocuk benim oğlum. Adı Umut. Aslında anlatacağım tam burada başlıyor. Bu hikâye, parktaki çocukların olduğu kadar, bu çocukları üstten bir bakışla gözlerken, işin içine kendi evladı girince bir anda sığışan bir babanın da hikâyesidir.

Bu çocuk neden böyle oldu bilmiyorum. Oğlumun, büyük küreği alan Rüzgâr'a ses çıkarmayıp küçük kürekle işine devam etmesi, gani gönüllüğünden değil nezaketinden kaynaklanıyor. Can sıkıcı olan, bu nezaketin bazen eziklik sınırlarına dayanması. Oğlum paylaşmasın demiyorum, paylaşsın, ama hiç olmazsa küçük küreği versin Rüzgâr'a. Bir baba ne kadar hümanist olursa olsun, şu acımasız dünyada oğlunun taşeron ruhlu olmasını istemez. Rüzgâr'ın patron (Umut'a 'sen şurayı kaz' gibi direktifler veriyor), evladının taşeron olduğu bu hafriyatı bir süre daha izledikten sonra, dayanamayıp oğlunun kulağına eğilerek, "Biraz da sen büyük kürekle kaz," diyor. (Bu uyarımı küçük insanın sinsiliği olarak algılamayın, burada "büyük kürekle" bir simge. Amacım, rekabetçi dünyada tarafların eşit şartlarda mücadele etmesini sağlamak.) Umut, önce Rüzgâr'a, sonra bana bakarak, "Üzülebilir, onu kırmak istemiyorum," diyor. Al işte! Bestseller aşk romanı kalitesinde konuşan bir evladım var benim. Küçük kürekle minik çukurlar kazarak sevgi tohumları eken, fedakarlığıyla kırılan ilişkiler bütüyen bir çocuk! Umut Coelho.

Kamuya açık alanlarda el değiştiren oyuncakların peşine düşmek ebeveynlere düşer. Ülkenin oyun parklarında kayan bir yaradır bu. O kürekler, tırmıklar, kovalar, yabancı çocuklardan nasıl geri alınacak? Geri alınırken modern tavrılardan fire vermeden, yabancı çocuğu ağılatmadan ve ailesini irite etmeden nasıl bir yöntem izlenecek? Göründüğü kadar kolay işler değil bunlar. Üstelik benimki gibi, bütün işlerini dağıtıp gerekirse elleriyle kazmaya devam edecek bir çocuğa sahipseniz işler daha da zor. Rüzgâr, Umut'un küreğini alıp parkın üçra bir köşesinde kazıya gidince sıkıntıya artıyor. Evladından çok küreği takip etmeye başlıyorum. Amacım, parktan ayrılmadan önce, Rüzgâr'la ya da babasıyla diyaloga girmeden küreği ele geçirmek. Bunun tek yolu, Rüzgâr'ın bir anlık gafletle küreği bıraktığı an kollamak. Arkadaşlarım arasında bonkör, ufak hesaplar yapmayan biri olarak bilinirken nasıl bu hale geldiğimi ben de bilmiyorum. Aslında olaya Rüzgâr'ın babasının müdahale etmesi lazım, ama adam iPhone'unu eline aldığından beri oğlunu uymayı bıraktı. "Ne ilgisi anne babalar var, böyle çocuk mu yetiştirilir!" diye söylenmeye çok yakınım. (Bu cümleyi sarf edenler, yakalarına bayraklı rozet takılarak direkt apartman yöneticisi yapıyor ve kendilerine emekliler diyarı Dikili'de bir yazlık tahsis edilerek, 1 yıl bedava Sözcü gazetesi aboneliği hediye ediyor). Cümle tam ağzımdan çıkacakken, Rüzgâr'ın babası (nihayet), "Rüzgâr lütfen o küreği bırakır mısın, o bizim değil" diye sesleniyor. O an, sanki biraz önce plastik bir küreğin peşinde duygudan duyguya koşmamışım gibi, "Oynasın oynasın, önemli değil," diyorum. Şu hale bakın, bu kadar yaklaşmışken, modern bir refleks yüzünden küreği ellerimden kaçırıyorum.

Küreken başka birşey düşünemez oldum. Rüzgâr bir türlü küreği elinden bırakmıyor. Umut'un umurunda değil, ama sonuçta kürek bizim, bırakıp gidecek değiliz. Küreği bir uçak gibi uçurmaya başlayan Rüzgâr'a, bana doğru manevra yaptığı bir an, "Hadi ver artık küreği, biraz da Umut oynasın," diye mırıldanıyorum. Uçarak uzaklaşıyor. Bir radar gibi peşindeyim bu uçan. Bir ara, küreği bırakıp kaydırağa koşunca hemen hareketleniyorum, ama nafiye. Kavuşmama 1 metre kadar kala kürek yeniden havalanıyor. (Ne zaman geri geldi?) Parkın içinde dolaşıyormuş gibi yapıp banka geri dönüyorum. Umut'a bakıyorum. Ah benim saf oğlum, millet göklerde dolaşırken, Umut'un küçük kürekle kazmaya devam ediyor.

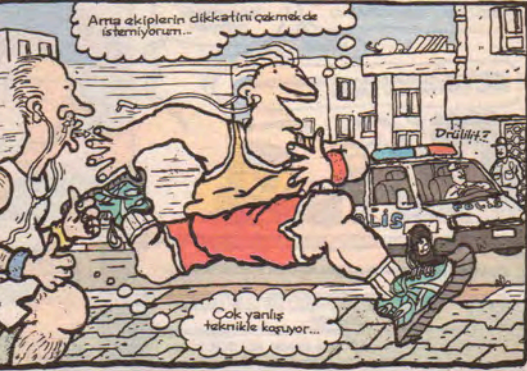
Gitme vaktimiz yaklaştığında, hafriyat alanına giderek, "Umut, küreğini al istersen, birazdan gidiyoruz," diyorum. Bu saatten sonra çocuğu çocuğa kırdırmaktan başka çarem yok. Kafasını kaldırıp etrafa bakan Umut'a, "Bak orda," diyerek düşmanı gösteriyorum. Bir süre Rüzgâr'ı seyrettikten sonra, büyük bir olgunlukla önündeki işe dönerek, "Uçak yapmış, bırak uçursun," diyor. Evladımın üzerinde hiçbir etkim yok. Yetişkin dünyasından kadim bir uyarıyla hâkimiyeti ele geçirmeye çalışıyorum: "Oğlum hava çok soğuk, hasta olucuz." Cevaplamıyor. İyice sığışan aklımla bir deneme daha yapıyorum: "Oğlum, gidicez ya birazdan, almak lazım küreği." Yine cevap gelmeyince, dramatik bir çıkışla tehdit etmek zorunda kalıyorum: "Sen bilirsin, sonra küreğim nerde diye ağlama ama evde!" "Merak etme," diyor Umut, "Tam giderken alırsın." Şu hale bakal! Belki de Umut'un bankta oturduğu, benim küçük kürekle idare ettiğim yeni bir hayata başlamalıyız.

Gitme vakti. Artık ne olacaksa olsun, diye düşünerek, "Git şimdi kendin al bakalım küreğini," diyorum Umut'a. "Tamam," deyip Rüzgâr'ın yanına gidiyor. Bir süre konuşuyorlar. (Ne konuşuyorlar?) Rüzgâr kafasını sallayıp veriyor küreği. Bu ne mağrurluk! Umut elinde kürekle geri dönerek, "Ne dedin sen ona? O ne dedi sana? Niye hemen verdi küreği?" sorularını zor engelliyorum. Onların yerine Rüzgâr'ın babasının da duyabileceği bir ses tonuyla "Bay bay de arkadaşına," diye sesimi yükseltiyorum. Elini kaldırıp "Görüşürüz," diyor Umut. Rüzgâr'ın cevabı, daha da şiddetli; bir kürek gibi iniyor kafama: "Kendine iyi bak."

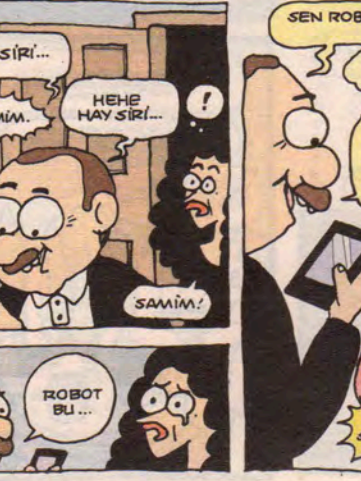
Parkın içindeki ağaçlı yoldan yürürken, ikide bir küreği düşürünce, "Ver ben taşıyım," diyorum. Verip ellerini cebine sokuyor. O önde, ben arkada yürümeye devam ediyoruz. Yürürken bir an kafasını kaldırıp bir ağaca bakıyor. "Bak baba," diyor, "ceviz ağacı." Kafamı kaldırıp bakıyorum. Ağacı tanıımıyorum ama, "Evet oğlum, ceviz ağacı," diyorum. Kafamı indirdiğimde, Umut'u elleri ceplerinde tekrar yürümeye başlamış buluyorum. 105 santimlik boyuyla ne kadar da kendinden emin. Gidip götüne ufak bir tekme atıyor.

Anıl Duman

İCAT ETTİĞİ 50 TELLİ BAS GİTARININ, FERİBOT HALATI KALINLIĞINDAKİ SON TELİ KOPUP BAĞAĞINI GÖTÜRDÜĞÜNDEN BERİ HAKAN (YENİ ADIYLA KAPTAN SAZ) ARTIK O ESKİ HAKAN DEĞİLDİ...

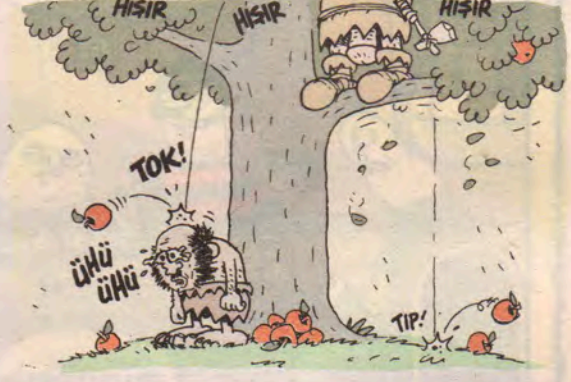
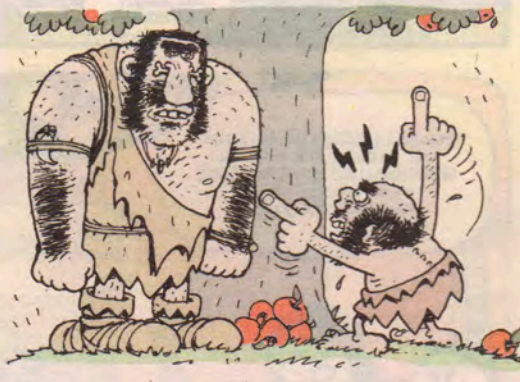
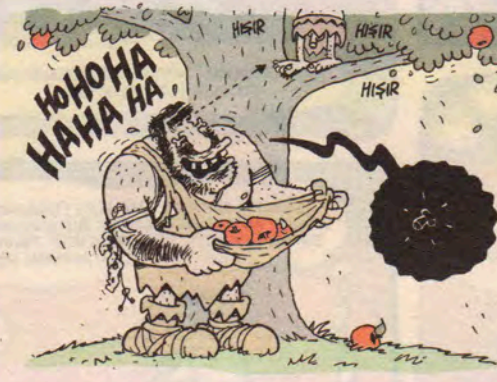
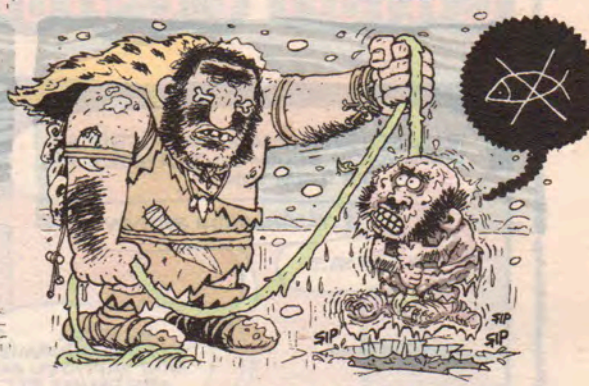
"Güzel bi gülü, güzel bir geceyi, güzel bi dostu herkes ister. Önemli olan gülü dikeniyile, geceyi gizemiyile, dostu tüm derdiyle sevebilmektir."
Tebrizli Şems

- Sivas Katliamı vicdanını sızlattımayan, bu vahşetten insanlık adına utanmayan organizma insan değil, bir büyük mikrop... Hangi zaman aşımından bahsediyorsunuz, Kербela mı zaman aşımı oldu, Pir Sultan Abdal mı, cana kasteden hangi zulüm ruhumuzdan, zihnimizden, kalbimizden silinebilir?... O mezalim, o zalime müebbet hapis...
- Nasıl Ertuğrul Günay, 'oraya' geldi, CHP de seçim kazanmak istiyorsa Ahmet Davutoğlu'nu transfer etsin. Ha, "Bizde mühim olan seçim değil, kurultay kazanmak, halı saha bize yeter" diyosanız, o başka. Ama hep aynı takımın şampiyon olduğu lig sıkıcı diil mi ahalispor?..
- Olur böyle vakalar, polis mit'i yakalar... Hangi büyük kapışmanın holigan kavgası bu, merak içindeyim...
- Keşke Hakan Şükür futbolda defans olsaydı da, milletin vekiliyken biraz skora koşsaydı... Hayır, yol kralı insanın, böyle bi yancılık vezirde, arşidükte yok be ya... (Azman koruması saldırgan, o ayrı...)
- Halkımızın dış politikayla en çok ilgilendiği an: "Örovizyonda Rum Kesimi'yle Yunanistan birbirini hep kollar zaten!.."
- Dolgun ücret: Baget ekmek parasına çalışmak...
- Behzat'ın Ç'şini C yapan çip alemine gıcıgım ben la!..
- "80 Dakkada Cümle Alem" adlı gösterimle her cuma 21.00'de Beyoğlu Sıraselviler Lush Kabare'deyim... (02122439595)
- Şöhretinin zirvesindeyken "Sokakta yürüyemez haldeyim" diye isyan eden ünlü, çaptan düşünce de "Unutuldum" diye sızlanıyo... Peki tam olarak ne istiyosun bizden lan?!
- İçinde başka renklerle beraber yanyana siyahla beyazın da olduğu ülke bayraklarını kesip kesip Beşiktaş bayrağı yapmak geliyo içimden...
- Ben evinden uzak, yalnız bir kobayım...
- "Yellow" diye sesleniyolar mıdır İskoçya'da falan sarışınlara, çok merak ediyorum...
- Biri bana bina duvarında çok kocaman Muazzez Abacı kafası ve yanında "Açken sen sen değilsin" yazısı göreceksin deseydi, "Hadi len" derdim...
- "Eskiden topçuydum" diyenlerin sayısı, lisanslı futbolcuların yetmiş bin katı...
- Çocuk reyonundan giyinecek minyonlukta kız da gördüm şu alemde...
- Anüs açlarına kafam basmaz ama beyni yere yakından hakaten kork!
- "Denizin üstünde yürüsen, yüzme bilmiyo derler" diye laf duydum... Hakaten, kafaya koyunca herkes ve herşeyde kusur bulur insan... Sürekli homurdanan kişi, öncelikle kendinden memnun değil...
- Rejimdeki Gözyaşları: Bir gün belki hayattan, geçmişteki butlardan...
- Gerçek aşk şarkısı "Arkadaşımın aşkısın" değil, "Aşkımın arkadaşısın" olmalı bence...
- Bir kuş gibi özgür olmayı kim istemez, gene de kuş olsam tercihim "yalıçapkını" olurdu...
- Dün: Vaadedilmiş topraklar... Yarın: Yadedilmiş topraklar...
- Korkut Tufan anlattı, diplomat arkadaşım, Vietnam'a gittiğinde McDonalds'ın yasak olduğunu velakin KFC'nin mevcut bulunduğunu öğrenmiş... Sebebini sorduğunda "Çünkü KFC'nin adamı Ho Şi Min'e benziyo!" cevabını almış... Vietnam'ın sosyalist kurucu başkanı Ho Amca ile tavuk duayenine dikkatle baktım, hakaten de epey bi benziyolar... "Ama" diyolarmış Vietnamlılar "Ho Amca generaldi, bu adam albay!.." Düşünsene duayen tavukçu, Ho Şi Min'e tekmlil veriyor: "42 kanatlı ve (Ho Amca, emperyalizmi toprağından kovmuş candır, üçüncü dünyanın yıldızlarındadır, ışık içinde yatsın...)"
- Tatil kafası: Çaylı yaygılar dörtlüsü...
- "Ben senin o terketmelerini yerim!" diye şarkı duyduk taksinin radyosunda. Bi insan evladına bu kadar mı koymaz bi ayrılık? En az bi tarafın net kolpacı olduğu bi ilişkiyle karşı karşıyayız...
- "400 liradan büyük bütün paralar bana çok geliyo" diye söz söylendi...
- Hande Yener, şarkısında "Üç kişi, beş kişi, on kişi / Yordu çok herkesi aşk işi" diyor. Hayır, on kişi içinde de dinlenecek bir ruh hali, bir dingin liman, sülman bulamadıysan zor o işler öyle. On kişi mi? E, yorulur elbet herkes. Bari bir-ikisini nöbetçi bırakaydınız...
- "Iglo nuggets" reklamındaki kaptan model, sakallı, kel abi neyin peşinde? Asıl işi başka da, reklamı da aradan çıkartıyo gibi...
- Fırat yazdı geçen, hakaten kartondan Naim Süleymanoğlu heykeli vermişti gasteler. Hala evinde, büfesinde o heykeli tutan var mola? O heykelden varsa yollayın da, burdan paylaşalım hele...
- Esas tehlike: Kendini öncü sanan yancı...
- Kaşığa, şekere üşenip "Zaten çayın tadı böyle daha iyi" diye düşünmek... İnsan kendini bu kadar mı başarılı kandırır?!

İLK İHSAN

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Ofisten içeri girdiğim anda biliyorum. Burada iki kadın kavga etmiş. Burada çalışan iki kadın ağız dalaşı yapmışlar. Atışmışlar.

(Seneler öncesinden bahsediyorum. Patronu saymazsan ofisteki tek erkek benim. Yaptığım iş de aşağı yukarı ofisteki tek erkek olmak. Bir bilgisayar aniden "s.kerler" deyip çalışmaktan vazgeçtiğinde, diğer herkes fareyi daha hızlı sürtmeye, klavyeye daha kuvvetli vurmaya başlıyor, bilgisayarındaki bozukluğu hayatında yanlış giden diğer herşeyle birleştirip yaptığı iş bir yana hayattan tamamen vazgeçme aşamasına geliyor, dudaklarını titretiyor, ağlamaya çalışıyor. O noktada ben devreye giriyorum "bi dakika abla" diyorum. "Ya niye böyle yapıyor?" diyor kadın. Ne bileyim? Nereden, nasıl bilebilirim? Sen hiç bilgisayarın içini gördün mü? Hayvan gibi karışık. Bir sürü yeşil parça, bazı siyah parçalar, topak topak toz, kablolar falan. Ben hala normal ev telefonunun nasıl çalıştığını bile bilmiyorum. Bir taraftan konuşuyorsun, öteki taraftan ben duyuyorum. Nasıl? Böyle bir şey nasıl mümkün

olabilir? Ama işte şimdi bilgisayarla ilgili daha önceden öğrendiğim bazı şeyler yapacağım, fareyi sağa sola sallamak yerine onun tuşlarına basacağım. Üstelik sadece sol tuşuna değil, sağ tuşuna da basacağım. Sonra büyük ihtimalle problem çözülecek. Yaptığım iş aşağı yukarı böyle bir şey. Güce dengeyi getiriyorum. Kartvizitte araştırma asistanı yazıyor ama onu sil, erkek yaz. Aynı şey.)

Oysa erkekler kavga etse ne güzel. Hemen daha iyi arkadaşım olanın yanına gidip "N'oldu lan? Kavga mı çıktı? Bişey mi dedi sana?" derim, o da "Bırak abi, yavaşak işte" der, ben de "Yavaşak abi, tam bir mal" diye onaylarım. Ama olayın tamamını öğrenene kadar da işin peşini bırakmam. Erkek kavgasıyla ne

yapacağımı biliyorum. Oysa kadınlar kavga etmiş. Aynı yerde yeterince uzun süre çalışınca insan anlıyor kadınların kavga ettiğini. Kadınlar hızlı hızlı hareket ediyor, kadınlar çok sabit

bakıyorlar, kadınlar çantalarını karıştırırken "üff" diyorlar. Kadınlar, kadınlarımız. Ulan mutluluğumuz bozulmasaydı, öğlen yemeğini yine normal yeseydik. Kadınların arasındaki gerginlikle ne yapılacağını ben bilmiyorum. En sevmediğim şey. Onu sevmiyorum, bir de bin yıldır çıkan çiftler arasındaki gerginliği sevmiyorum. Çok çabuk geliyor orada olaylar.

Kadın kapıyı çarpıyor, çocuk kadına kapıyı çarpma insan gibi kapat hayvan yok burada diyor (hayvan ağır mesela onu söylememesi lazım ama kadının da orada kapıyı çarpmasının bir manası yok), kadın da çarparım çarpmam uşağınız yok burada diye bağıyor. Uşağınız mı? UŞAĞINIZ MI? Olay birden bana patladı.

İlk olarak olayın benimle ne alakası var, bana niye sinirleniyorsun? İkincisi sırf laf söylemek için topladığın cümlelerin hiçbir anlamı yok. Kapıyı çarparım uşağınız yok. Yenge kızdı, ben kalkayım abi – HAYIR ABİ HİÇBİR YERE GİTMİYORSUN!

Böylece kavga eden çiftin yanında söylenecek en yanlış cümlelerin de "yenge sinirlendi ben gideyim" olduğunu öğreniyorum. Hiçbir yere gitmiyorum. Burada oturacağız ve hiç eğlenmeyeceğiz. Peki.

Hemen masama gidip biraz araştırma asistanlığı yapayım. Hmm, excel dosyaları, hmm makaleler falan. En kötüsü monitörden kendi yansımanımı görüyorum. Hiç benimle alakası olmayan, tanık bile olmadığım kavga nasıl yıpratırsa sinirlerimi annesi babası boşanmış çocuğa dönmüşüm. Babanın yeni bir karısı var oğlum, sen artık bunları anlayacak yaştasın. O

da benim annem mi olacak, ona da mı anne diyeceğim anne? Öldürürüm seni çocuk... Küvette boğarım seni.

Tabi o dönem benim de sinirlerimin kendini saldırdığı bir dönemdi, günde sekiz saat excel dosyası oluşturup üstüne saatlerce eve giderken otobüste uyumama rağmen çok

rahatlayamadığım bir dönemdi. Oysa bana tonlarca ham veri verin, önüme boş excel dosyası açın, deyin ki al Erman dünyaya olumlu olumsuz hiçbir artı değer katmayacak bir iş, bunu saatlerce yap, bana yemin ederim

ful body masaj gibi geliyor öyle işler. Ona rağmen moral bulamıyordum. Yine de iş yerinde kadın kavgası gergin bir olay. Lütfen kadınsanız ve birlikte çalıştığınız başka bir kadına "şu pencereyi açıp durma, zaten boğazım kötü, yemin ederim bilerek yapıyorsunuz" diye öfkeli girmeyi düşünüyorsanız lütfen iki kere düşünün. Bu arada inanın ya da inanmayın bunu da kadınlar gününe bağlayacağım: Ne olursa olsun kadınlar bizim canımız, kutlu olsun.

Sevgiler, Erman.

Cihan Ceylan

TOP CANAVARI...

alpay erdem

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ 8 nota'yla bu kadar müzik yapıldığına şaşıırıyorsun, 29 harf'le bu kadar şey yazıldığına bir gün bile şaşırmıyorsun.

æ Bazı dükkânlar vardır, yatırıldır. Yatır vardır yani altında. Yoksa da öyle derler.

Yatırlı ağabey bu dükkân, bu dükkân sittinsenesi iş yapmaz derler. Gerçekten de öyle olur. İsim verip hiçbir akrabam da öyle olsun istemiyorum, bir akrabamın başına geldi mesela yatırlı dükkân. Son derece işlek bir caddede yatırlı dükkân tuttu, bir türlü belini doğrultamadı. Üstelik yılmadı, **bu olmadı mı, başka bir şey yaparım** diyerek her sene dükkânın konseptini değiştirdi. Hediyelik eşya'dan unisex kuaför'e kadar skalayı dev geniş tuttu. Olmadı. Olmadı arkadaş olmadı. Sonra bir arkadaşına devretti, şu anda o arkadaş çile çekiyor. Yatırlı dükkânların son derece ilginç bir özelliği daha var. Ne zaman bir yatırlı dükkân birileri tarafından tutulsa **hafifli kelli tıknaz** belirir. Boş dükkâna umutla bakan dükkânın yeni kiracısına yanaşır, ve **bu dükkân yatırlı, burası asla iş yapmaz** der, gider. Yüzüne azarı, arkasından küfürü yer. Ve o dükkân yine iş yapmaz. Bir ara hafifli kelli tıknazı utandırıcısına süper iş yapar, ama sonra yine yapmaz. Allah kimseyi yatırlı dükkâna çatırtmasın. 30 sene boyunca iş yapmayan yatırlı dükkân biliyorum. Fakat her sene tutulur, sahibini kira zengini eder, ona bulaşan herkesi derdest eder, bedbaht eder. Fenadır yani.

æ Otel kalmalarında en büyük sıkıntılarımın biri de, bir türlü çalıştırmayı beceremediğim otel televizyonları. Değişik değişik kumandalar, ekranda çıkan anlam veremediğim ibareler. Bu yüzden otel odasına girer girmez televizyonu açtırttırırım. Bir keresinde Ankara'da bellboy ağabey televizyonu açar açmaz porno çıktı. Bir de ben çok görmeyeyim diye, az da olsa görüyorum çünkü, bedeniyle televizyonun önünü kapadı. Bir türlü çözemiyor problemi. Ve nasıl hunharca sevişiliyor. Bir an dedim **kaçayım gideyim**. Bellboy ağabey bir süre sonra sorunu çözdü ama bu arada da sanırım iki kilo da kaybetti. Daha sonra ağabey gittikten sonra ben aradım o kanalı, bulamadım. Filmin sonunu merak ettim çünkü. Yok, bulamadım. Adam, olmayan bir kanaldan sihirbaz gibi porno açtı resmen. Çok acayıptı.

æ Biri bana **bir şeyi yap** dediği zaman tüylerim diken diken oluyor. O yüzden navigasyon bana çok ters. Onu geçeceksin navigasyon.

æ Lokantanın tuvaletinde garson gördüğün zaman çekinmiyor musun.

æ Sanırım türk erkeğinin seks konusunda **atin ölümü arpadan olsun'a** geliş süresi ortalama 3 saniye. Çok hızlı yani. Otoyol kenarlarında falan seks işçisi kadınlar bekliyor ya, o esnada da o

noktada araba kullanan Türk erkeğin halet-i ruhiyesi gözlemlediğim kadarıyla şöyle bir şey; **seks-hastalık, seks-gaspa uğrama, seks-bıçaklanma, seks-biber gazı, seks-falçata, SEKS!**.. Bu arada evet çok yolculuk yapmak insana ister istemez bazı konularda gözlem yapma fırsatı da sunuyor. İster istemez.

æ İyi gün dileğine karşılık vermeyen ta

KAMİL SEVEN A

- Kardeş sen Kamil değilsin di
- Değilim abi...
- Kahverengi deri ceket giyer
Kamil olamazdı zaten... isab
olmuş senin Kam
olmadığın...
Şimdi usulca
gitt burdan...
Hatta
çabuk git...

şoförü kadar da insanı irrite eden ba
bir şey daha yok sanırım bu dünyada
Şeytan diyor, **hemen o an in taksiden, taksit hiç hareket etmeden**. Bir sağ olun demek b
kadar zor mu. **Size de iyi günler** demek bu kadar zor mu. Bundan so
ben de mi buzluk olayım. Taksie bi

SiZOPIEn Deniz +ler

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

Selam. Bir buçuk ay kadar önce ağır bi sinüzite yakalandım. İlaç aldım iyileşmedim. Yine hastane, yine ilaç, tam iyileşcem sanıyorum, hoop yine yığılıyorum. Bayaa bi sürdü bu. İyileşmemek benim suçummuş gibi utanıp bu defa başka doktora gittim. Adam şaşırıldı durumuma. "Yine ilaç alıcaksın, bu sefer de iyiye gitmezsen başka yöntemler deneycez" dedi. Ben de üçüncü nesil ilaçlarıma başladım.

Fakat işte o günlerde, hastalık içimde bişeyleri yerinden mi oynattı nedir, resmen çöktüm ben. Ruhsal olarak yani. Dergiye çizmeyi bırak, masa başına oturduğumda kusucak gibi oluyodum. Uyumaya çalışıyorum uyuyamıyorum, korkunç bişey.

Aslında bu uyuyamama illeti iki sene önce ortaya çıktı. O güne kadar yatak olsun, masa sandalye olsun, hiç ayırmadan uyuyan, hatta

uyuyamamak diye bi durumu asla anlamayan ben, uykuya dalmak için yatakta saatlerce mücadele veren birine dönüştüm. Öyle kalsa iyi. Zaman geçtikçe kötüleşmeye başladı. Mesela kafamı koydum yastığa tamam mı? "Bişey düşünmiycem. Kafam bir sakı. İçindeki kumlar yastığa döküldükçe rahatlıyorum ve uykuya dalmak üzereyim" falan diyordum. Sonra nasıl oluyo bilmiyorum ama, bir anda kendimi olmayan şeyleri hayal ederken buluyorum. Bi örnek veriyim. İki arkadaşımın bi yerde oturuyomuşuz. Biri ters bi laf ediydi, öteki de çok uyuz oluyo, başlıyolar tartışmaya. Bense aralarında "Off durum çok kötü oldu. Şimdi ne demem lazım ki ortamı düzeltelim" diye düşünüyorum. Derken ateş basıyo, arkadaşlarımı bir kavga içinde bırakıp hoooo diye fırlıyorum yataktan. Oysa böyle bir olay yok. Hatta o iki kişi birbirini tanımiye bile. Kendimle ilgili son zamanlarda en korktuğum şey bu işte. Olmayan olayı düzeltmeye çalıştığımı falan farkettim.

Son hastalıktan sonra bu tür şeyler tavan yaptı. 3 gün boyunca bir dakika bile uyuyamadım. Tam sızıcak gibi oluyorum, birden bi düşünce geliyo, "KAVİTASYON!" diye sığıyorum. Yani kavitasyon demiyorum sesli bi şekilde ama, kavitasyon kelimesinin düşüncesi çok uzaktan ok gibi gelip saplaniyo. Bi de anlamını bile bilmiyorum ki ben kavitasyonun. Muhtemelen gözlerim dergilerde internette minternette görüp kaydetti.

Eskiden ne güzel, çok az şey vardı. Ne biliyim, "Bir alışveriş bi fiş" vardı küçükken, yıllarca konuştuk durduk. Şimdi komik videonun biri gidiyo biri geliyo. Sabah bi uyanıyosun herkes "Serkan is my girl" diyo, tam ne olduğunu öğreniyosun, aa bi bakıyosun o çoktan bitmiş, artık "Zorunda mıyım" var filan. Yemin ediyorum kafam acıdı

bu kadar çok bilgiden. Tabii sadece internet televizyon falan değil dediğim şey. Küçükken "Lise 2 çok zormuş. Lise 1 ve lise 3 neyse de lise 2 ağılatıyomuş" bilgisi vardı, bu bilgiyi ağızımızda döndüre döndüre gül gibi yaşıyoduk. Yaş ilerledikçe mecburen SSK öğreniyosun, ne biliyim işte "anayasa mahkemesi" öğreniyosun. Gerçekten olucak gibi değil. Beyin aynı beyin, hatta daha zayıf, içine girmeye çalışan bilgilerse kat kat artmış vaziyette.

Bi de çalışırken sürekli haber kanallarını, tartışma programlarını falan dinliyorum ben. Memlekette dünyada ne olup bittiğiyle tabii ki ilgilenmek gerek ama önümdeki bilgisayardan sürekli haber sitelerini refresh etmeye, uyanır uyanmaz ya da arkadaşla muhabbet ederken çok da farkında olmadan telefonda haber okumaya kadar gidince midem bulanmaya başlamış, bunu da yeni yeni fakediyorum.

Geçen hafta işte o hiç uyuyamadığım günlerden birinde yine tam sızıcakken "CHP Kurultayı olaylı geçti!" diye sığırdım mesela. 30 küsur yıllık hayatımda çok sızırışlığım var ama hiç böyle saçma sızırışmamıştım. Bu arada Chp kurultayı ben sızırıştığım gün daha yapılmamıştı ve sonra hakaten de olaylı geçti. Belki benim super gücüm de budur. "Tam uykuya dalıcakken hafifçe geleceği gören adam". Yeri gelmişken izinizle bir emekli öğretmen siyasi taşlaması yapıcım: "Aah ah, gerçi Chp kurultayının olaylı geçeceğini tahmin etmek için super güç de gerekmiyo ya neyse."

Şu an nasılım tam bilmiyorum. Sinüzit en azından şimdilik geçti. Pasiflora olsun, kedi otu kökü çayı olsun, bok püsür çayı olsun, zar zor uyutuyorum kendimi bi şekilde. Fakat hala masaya oturup adam gibi bişeyler yapamıyorum. Eskiz defterleri filan aldım, çizdiğim şeyleri görseniz gülersiniz. İşin kötüsü çizemediğimi söyleyince kimse ciddiye almıyo. "Kör oldum" dediğinizde herkesin "hah hah geçer geçer yahu" dediğini düşünün, öyle bişey. Gerçi yalan olmasın, bu iki gündür gerçekten de

biraz geçti gibi. Mesela bu yazıya bi vinyet çizmek istiyorum. Gündem sayfasına filan da çizebilirim diye umuyorum. Haftaya da kesin köşe möşe çizicem. 'Ulan peki madem hala düzelmedin niye bu sayfayı işgal ediyosun da komik komik başka karikatürler okumamıza engel oluyosun?' diyenler de artık kusura bakmasınlar. Ama haber vermeden dergide gözükmemek ayıp geldi artık yani.

Öyle işte. Kusura bakmayın. Haftaya gelicem söz.

bey abi. On dakikada üç devriye arabasının geçtiği caddede soyulduk yahu. Gerçi sizin polisler devriye mi, erkete mi tam bilemedim.

■ Gazetelerde arada bir "sağlıklı yaşam alternatifleri" başlıklı haberler görüyorum. Benim kafa mı yanlış çalışıyor emin değilim ama gözlerim o yazıda hemen "bol bol sigara için, günde iki kova tavuk yiyin, gerek olmadıkça yataktan çıkmayın" gibi öneriler arıyor. Hâlbuki okuyorum sağlıklı yaşam alternatifleri yine hayli sağlıklı şeyler. İşte böyle bir takım tahılların çekirdeğini kurutup yemeler, bir takım otları toplayıp içmeler falan. Sağlıklı yaşamın gerçek alternatifinin sağlıksız yaşam olması gerekir bence.

■ Şimdiye kadar izlediğim hiçbir Fatih Terim taklidi Fatih Terim'den, hiçbir Hincal Uluç taklidi Hincal Uluç'tan daha komik değildi. Niye yapıyorsunuz hala allasen bilemiyorum ki?

■ Aradan yıllar geçti, diş fırçalarında arka dişlere ulaşmak için özel tasarımı manyaklığı bitmedi. Uç açılı diş fırçaları, İsviçreli bilim adamları tarafından dünyaya duyurulduğunda bir süre etrafımdaki insanların ağızlarına bakmış, ne demeye en arkadaki dişlerimizi fırçalamak için kanca gibi bir fırçaya ihtiyacımız olduğunu uzun süre düşünmüştüm. En son televizyonda gördüm, yine kancalı bir diş fırçası yapmışlar. Yahu ulaşmak istediğimiz yer bademciklerimiz, yutak kaslarımız falan değil ki? Yıllardır herhangi bir açısı bulunmayan, kalem gibi dümdüz diş fırçaları kullanıyorum, fırçayı ağızma sokunca en arkadaki dişlere kadar gidiyor işte. Ya gerçekten merak ediyorum, aranızda düz bir diş fırçasını ağızına soktuğunda, en arkadaki dişlere kadar ulaştıramayan var mı? Varsa, nasıl bir ağızınız var sizin kardeşim? Kaç dişiniz var arkaya doğru, nedir bu işin esbabı mucibesi?

■ Cezaevleri çocuklarla dolmaya devam ederken artık çocukların attığı taşlar da silah sayılıyor biliyorsunuz. Umarım patlayan şekerlere de patlayıcı madde diye el koymaz büyüklerimiz. Hala var mı bilmiyorum ama severdim ben onları öyle dilin üzerinde ptır ptır.

■ Son zamanlarda internet sitelerinde türlü çeşitli insanlar belirip bir ayda yüz dolarlarını beş bin dolar yaptıklarını iddia ederek bizi "forex" yatırımı yapmaya çağırıyorlar. Yalnız bunun nesi yatırım anlamış değilim. Ne gibi bir iş koluna yatırım yapıyor o parayı? Fabrika mı açılıyor, mezbaha mı kuruyor, tarlaya buğday mı ekiliyor? Hayır. Dolar / Euro paritesi üzerinden pozisyon alıyorsun. Bu yaptığın şeyin reel ekonomide bir karşılığı var mı? Yok. Hayır sonra da kumar oynuyorsunuz denildiğinde kızıyorlar. Aslında ben de kızıyorum. Zira kumarın da bir haysiyeti olur kardeşim. Suçu ve suçluyu övme kanunu olmasa, Forex oynayacağınız barbut oynayın diyeceğim. Hah sonunda buldum. Evet, Forex kumar değildir. Hani şu parklarda falan oynatılan bul karayı al parayı oyunudur.

■ Ayrıca Fin Markkası olmayan döviz piyasası yerin dibine batsın. Dünyanın en güzel, dünyanın en tatlı, dünyanın en şirin para birimiymi bana göre Fin markkası. Ne halt etmeye Euro'ya geçti Finlandiya, hala anlayabilmiş değilim. Hayır geçen haberim de olmadı, yastık altında yirmi bin Fin Markkası var evde, şimdi nereye ne yapacağım hiç bilmiyorum.

■ Zamanasımı Roma Hukukunun dünyaya hediye ettiği, aslını isterseniz dahiyaneye bir kavram. Ama Romalılar, bizim zamanasımını dava açıldıktan sonra işletmeye devam edip, mahkemenin ya da kolluk kuvvetlerinin yetersizliği yüzünden davanın düşmesine neden olduğumuzu ve bunu milli bir alışkanlık haline getirdiğimizi duysalar iki bin beş yüz yıl öncesinden gülerlerdi herhalde bize.

■ Diyecek çok şey var ama yazacak hiçbir şey yok. Hayırlı olsun diyor adam, ne yazalım?

■ Kışkırtıcı ya da provokatör meselesini, bir takım gazetecilere nasıl öğreteceğiz merak ediyorum. Provokatör, elbette ki toplumsal olaylarda rol oynayabilir, ajan provokatör, bir güruhun içine sızıp o güruhun üzerine kalacak bir suç işleyebilir ancak toplu halde suç işleyen bir güruh için kışkırtmaya kurban gittiler demek nedir yahu?

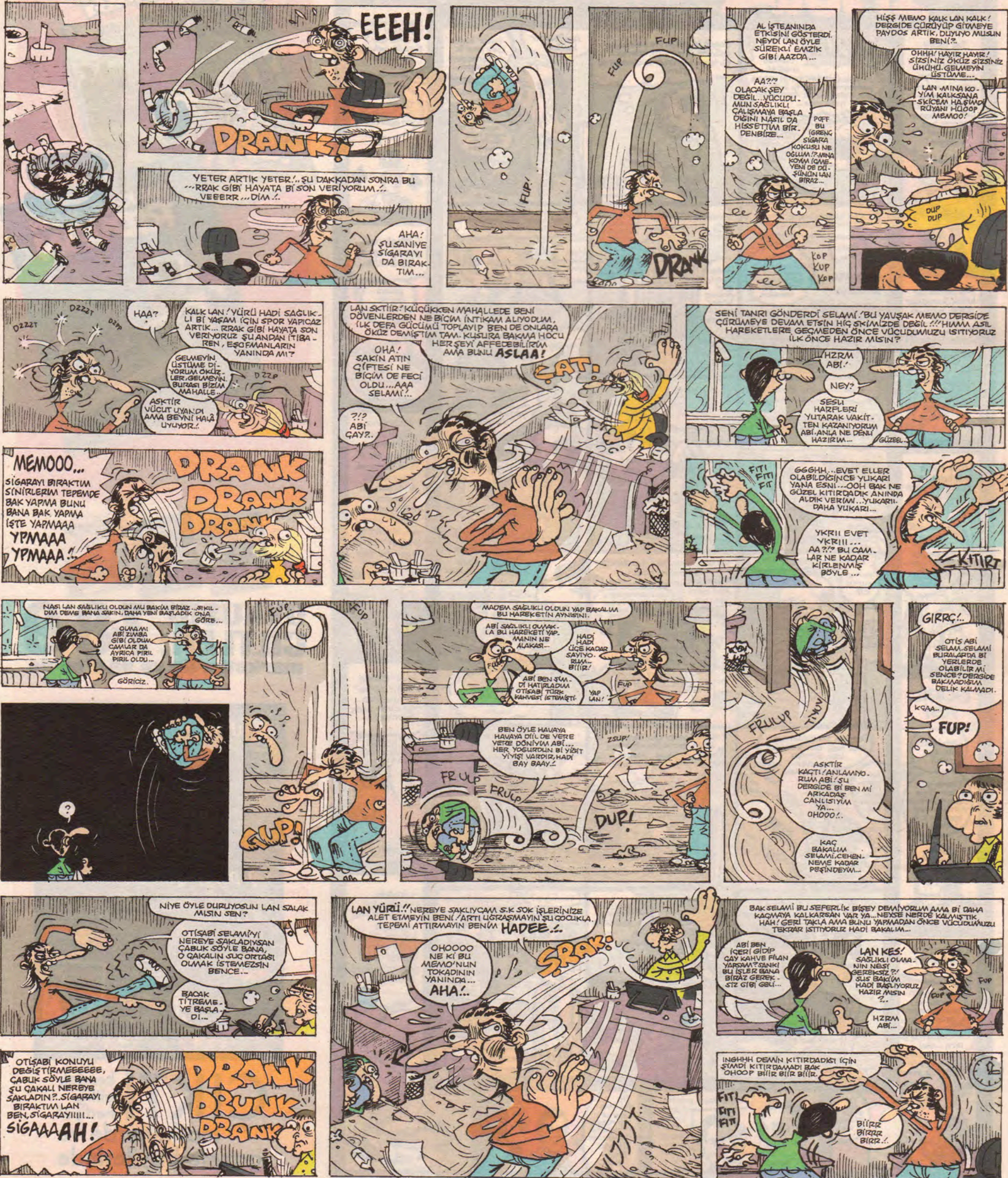
■ Çok sayıda insanın karıştığı kitlesel kıyımlarda bütün suçu provokasyona ya da diyelim ki bu iş bir emir komuta zincirinde gerçekleşmiş olsun, bütün suçu komutana yüklemek ne kadar akıl kârı allahaşkına? Bir cinayeti azmettiren var diye, cinayetin failini salıyor muyuz? Hangi katil, "hmm seni azmettirmişler, hadi sen var git evine" diye yollanıyor da siz katillerin savunmasını "provokasyona alet oldular" diyerek yapıyorsunuz?

■ Tekrar düşündüm de, ulan Roma, alacağın olsun. Bütün o yollar, surlar, şehirler, hidrolojik mühendislik harikalarının iyiydi güzeldi hoştu da, şu zamanasımını etrafıca açıklayaydın bizimkilere de öyle silineydin ya tarih sahnesinden.

■ Stratfor, kendisine gölge CIA diyen, para karşılığı dedikodu satan ciddiye almalı mı almalı mı henüz karar veremediğim bir özel istihbarat şirketi. Şirketi savunanlar, şirketin gizli örgüt olmadığını, rüşvet vererek gizli bilgi toplamasının doğal olduğunu falan söylüyorlar. Nedense bunların arasında şirketten para ve övgü alanlar çoğunlukta. E diyelim ki bu resmi bir istihbarat örgütü değil (ki değil) ve özel bir şirket. Bu durumda bu arkadaşlara göre Stratfor'un istihbarat toplamasında bir sakınca yok. E peki, Blackwater diye özel askeri şirket var; diyelim ki bunlar kapınıza dayandı, evinizi mermi içinde bıraktı. Resmi ordu olmadıkları için bunu yapmaya hakları mı olacak? Stratfor ciddi mi değil mi anlamakta güçlük çekiyorum ama sizi anlamak benim açımdan artık pek mümkün değil. Şimdiye kadar sizi anlamak için uğraştığım kadar ders çalışsaydım teorik fiziği hadi hiç olmadı kerrat cetvelini sökerdim.

■ Anladım ki dünya büyük bir krizin eşiğinde. Baksanıza koskoca ABD ve Rusya başkanları bile parasızlıktan kıytırık bir inşaat şirketinin reklamında oynamaya başlamış. İyi para aldılar mı acaba? (Tabii bu arada ordusu Ortadoğu ve Asya'da taş taş üstünde bırakmayan bir ülkenin başkanını bina reklamında oynattığı için reklam ajansını tebrik ederim. Bir sonraki reklamlarında da Godzilla'yı oynatırlar artık.)

gelen kutusu

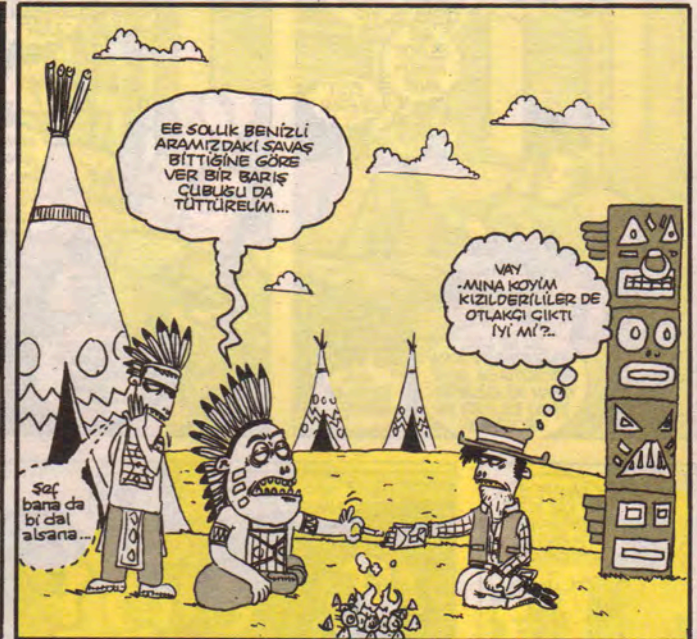
Halil ÜNAY

Özgür KIRTIŞ

Uğur

Efe Can ÖZBAY

Servet TURAN

Selim BEKTAŞ

6. KİTAP FUARI

23 MART - 01 NİSAN 2012

ANKARA ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ

Ziyaret Saatleri : 10.00 - 20.00

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TOBB (TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ) İZİNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR.

UYKUSUZ BURSA KİTAP FUARI

İMZA GÜNÜ 17 MART 2012
CUMARTESİ
SAAT: 14:30

CIHAN KILIÇ, YILMAZ ASLANTÜRK,
MEMO TEMBELÇİZER, UĞUR GÜRSOY,
OKY, YİĞİT ÖZGÜR, GÖKSU GÜL, FIRAT BUDACI.

BURSA ULUSLARARASI FUAR VE KONGRE MERKEZİ, YALOVA YOLU 4. KM. (BUTTIM YANI) UYKUSUZ STANDI

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Mart 2012 | Sayı: 237

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

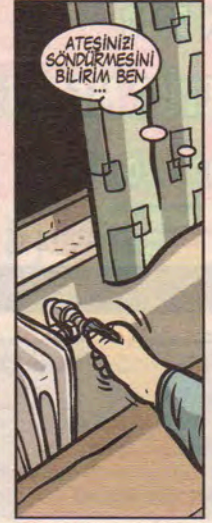
Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Bahar bayramı Nevruz yine çatışmalarla geçti. Polisin müdahale ettiği kutlamalarda yüzlerce kişi yaralanırken bir kişi hayatını kaybetti.

BELİRTİLERİ
AÇIK SEÇİK
GÖRÜLÜYOR!..

EVET, EVET!..
BAHAR GELDİ
ARTIK...

BİZİM AİLE

Cihan Ceylan

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okur **KURUDUUM...**
 larım... İşte haf-
 tanın günleri, hayat kaldı-
 rımının taşları gibi, adım-
 larımın altından tıkrı-
 dayarak geçtiler ve
 gündemi tartıştığı-
 mız bir köşe başında
 daha buluştuk...

Akaryokit figyollarına, son 10
 günde iki kez zam yaptık..
 Nedeni "Arap baharı,"... Arap ülke-
 ri, halkı sakınleştirmek için kesenin
 ağzını açınca, petrol fiyatları
 bize kağıt... Zamanında Abdülhamit Han, araplara bahar gö-
 türmek istedi de koskoca imparatorluk göktü lan... O zaman
 lar petrol de yoktu düşün yani... Arabın baharla ne işi olur.
 Arap'a baharı götürürüz diye biz ayazda kalmayalım...

Yumurta atan öğrengiye 5 sene ceza verildi. Bu ne biçim
 bi cezaymış anlamadım ki?.. Vazelinleyip mi atmış yumurtayı..

Milli eğitim, "Türkiye'de öğretmenler az çalışıyor," diye asık
 lama yaptı.. Az çalışıyorlar da, sınıflar 60 kişilik, 70
 kişilik.. Sürümünden kazanıyorlar.

Gazetelerin tirajları düşüyomuş.. Çünkü artık millet ha-
 berleri, internetten, aypetten filan okuyomuş.. İyi de,
 bizde gazete okunmak için alınmıyo ki... O bizim fakirliğimizi ta-
 mamlayan bi alet... Masaya, pikniğe, ser, üzerinde ye... Balık ku-
 rula; muzları koy, bozulmasın... Cam sil... Arabanın radyatörüne koy
 üşümesin, motorcuysan göğsüne koy üşümeylesin.. Masa tıngırdıyo-
 san, sıkıştır altına... Soba deliğini kap, kırık camı kap... Gıttünün
 altına minder yap... Manava git, keşe kağıdı olarak çıkısın karşı-
 na.. Külah yap, iüne getiredek koy... Güneş yorduysa şapka yap..
 Uçurtma yap, havrunu sevindir.. Tüpün altına koy, pas izi yapmasın.
 Kısını sil.... Sinek öldür... Trafik kazalarında, insanların üstüne ser.
 ..... Okumak için değil lan aslında...

Bakır köyde, nöroloji bölümünde muayene olmak için, in-
 ternetten randevu olmak isteyen erkek hastaya "Cinsi-
 yetiniz uygun değil," deyip geri çevirmişler... Bu nörolojiyle il-
 gili rahatsızlıkları nasıl bi yöntemle tedavi ediyorsa artık...

Orman özelliğini yitirmiş hazine arazilerinin satışıyla il-
 gili yasa kabul edildi.. Bu yasa biraz, insan özelliğini
 yitirmiş kişilerin kötü niyetli girişimlerinin önünü aşıyo gibi ama
 napalım.... Yak ki yer açılsın... Ne de olsa zaman aşımına uğrar.

Onun dışında sevgililerim, bir de alex'in attığı gol var... 25
 metreden... Ha bunu niye anlatıyorum.. Çünkü adamın
 gektığı şutların mesafesini toploynca, bizim yaptığımız duble
 yollarla kapa kapaya geliyo... Ama tabi aynı şey değil... Biri
 duble gol, diğeri boru hattı...

Orhan'ın ♪ felaketim, hasretim ♪ Yazdıkça, yazasım geli-
 yor ♪ Sağların ne hoş, ne güzel sefkatin ♪ ol götür,
 matbaacı bekliyor ♪...

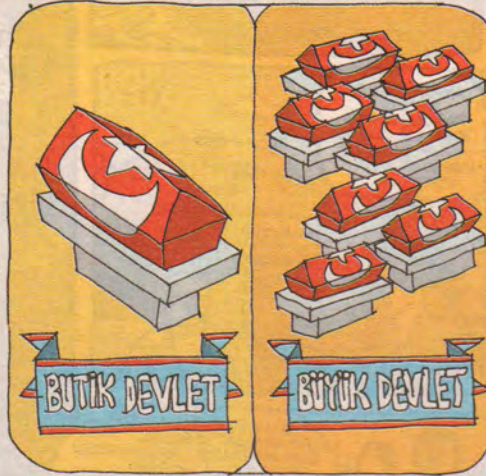

UYKUSUZ

Nevruz kutlamalarında, polisin saldırısı sonucu yüzlerce kişi yaralanırken bir kişi hayatını kaybetti. Medya, yaşanan olayları es geçip gösteriler sırasında kırılan camları haber yaptı: "Bu zararı kim ödeyecek!"

Afganistan'da 12 Türk askerinin şehit olması üzerine başlayan askerlerin Afganistan'da ne işi olduğu tartışmalarına Tayyip Erdoğan yanıt verdi: "İçine kapalı bir butik devlet mi istiyorlar? Türkiye bir butik devlet değildir, dünyaya açık bir devlettir ve güçlü bir devlettir."

Ogün Samast, "Hrant Dink'i basında vatan haini gösterenler hakkında, 'ölüme sebebiyet vermekten' dava açılmalı," dedi.

Ogün Samast ile hatıra fotoğrafı çektiren polis, Malatya Emniyet Müdür Yardımcılığı'na terfi etti.

Melih Gökçek, kendisine tweet atan genç kızın telefon numarasını bulup Twitter'da teşhir etti.

Katliamlarla dolu yakın tarihimiz peşimizi bırakmıyor. Sivas Davası'nın düşmesiyle yaşanan gerilimin ardından, 16 Mart Beyazıt Katliamı'nda ölenler anıldı. Sırada "18 Nisan 1978" var...

Kırıkkale F Tipi Cezaevi yönetimi, mahkumların kantinden aldıkları malzemelerle yaptıkları turşulara "meyve ve sebzelerin amaç dışı kullanıldığı" gerekçesiyle el koydu.

HAYATTAN KOPUŞ

"Hayata Dönüş" operasyonunun ardından yaşanan olaylarla ilgili 267 askeri personelin yargılandığı davada, Avukat Güçlü Sevimli'nin konuşması sırasında salondan garip sesler gelmeye başladı. Konuşmasını kesen avukat, sesin geldiği yöne bakınca, mahkeme başkanının sağ tarafında oturan üye hakimi gördü. Hakim horluyordu.

BENİ TANIDINIZ MI?

SGK'ya bağlı bir kurumda genel müdürvekili olan Adem Onar, motivasyon için çalışanlarına gönderdiği mailine, daldaki tüneyen bir kuş ailesinin fotoğrafını ekleyerek bazı açıklamalarda bulundu: "... Teşbihte hata olmasın ama mana olarak ekteki resim, Hizmet Sunumu Personelleri'ni temsil etmekte. Soldan dördüncü, kafası mavi, karnı kahverengi olan kuş da benim. Yani Genel Müdürünüz. Gözlerimi kapamışım, sizlerle beraber olmanın mutluluğunu, o daldaki sizlerle beraber tadyorum. İnanın o kuşlar gibiyiz. Ve SGK'yı semalara çıkaracağız Allah'ın izniyle. Sakın Genel Müdürümüzün sonunda sıyrıldı demeyin. Sizlerle ilgili samimi duygularımı en güzel ifade eden resimlerden biri. Hoşgör ve affınıza sığınarak gönderiyorum..."

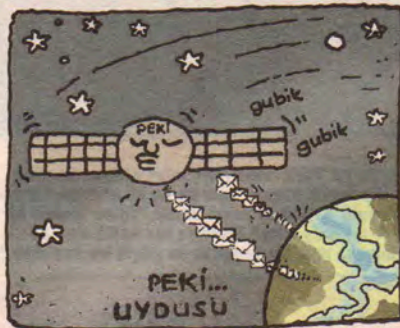

BİŞEYLER
KARİYER PROFESÖRÜ
YÖK, Giresun Üniversitesi rektörlük seçimlerinde en fazla oy alanları liste dışı bırakıp sadece 1 oy alan Prof. Dr. Murat Teker'i Cumhurbaşkanı'na sunulacak listeye koydu. Profesör Murat Teker ise aldığı tek oyu önemsemedi: "Öy önemli değil. Demek ki kariyerim etkili oldu."

ERKEK ERKEĞE NÖROLOJİ
Bakırköy Araştırma Hastanesi, Nöroloji bölümünde muayene olmak için internetten randevu almak isteyen bir erkek hasta, kadın doktoru tercih edince, "Cinsiyetiniz bu bölüm için uygun değildir" uyarısıyla karşılaştı.

UYKUSUZ

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

KAC YIL ODU?

FIRAT BUDACI

• Tayyip Erdoğan, "Sadece anneler gününde değil, yılın 367 günü anneleri seviyoruz," diyerek anneleri hepimizden 2 gün fazla sevi 1 yıl...

• Özge Uzun, programına davet ettiği Cemal Hünel'a "Balata koleksiyonu yapıyorsunuz," diyerek fren balatası hediye etmek isteyince, konduğundan "Balata değil balta koleksiyonu yapıyorum," cevabını alalı 3 yıl...

• Canlı yayında telefonla konuşan Mahmut Tuncer, "Yahu benim arabayı çekiyorlarmış, ben gidiyorum!" diyerek konuk olduğu programı terk edeli 4 yıl...

• Gürcistan Devlet Başkanı Mihail Saakaşvili, ABD'li bir yetkiliyle telefon görüşmesi yaparken kravatını yiyeli 4 yıl...

• Petek Dinçöz, "Kadınlar, üç beyazdan uzak durun; tuz, şeker, börek," diyeli 6 yıl...

• "Çocuklar Duymasın" dizisindeki oğlu Havuç'u yetiştirme performansıya "yılın annesi" ödülünü alan Pınar Altuğ, yeni dizisi "Deli Dolu"daki rolüyle de yılın annesi seçilmek istediğini söyleyli 6 yıl...

• Tan Sağtürk'ün "Homoseksüellikte futbolcular bizi geçer," açıklamasının ardından görüşü sorulan Mahsun Kırımgöz, "Futbolcularla baletler sahada karşı karşıya gelsinler, kozlarını orada paylaşsınlar," diyerek baletleri futbol sahasına davet edeli 8 yıl...

• Mehmet Güntekin, TRT'deki programını "canlı yayın" ibaresiyle sunarken, aynı dakikalarda TV5'teki programında canlı telefon bağlantıları yapı 8 yıl...

• Abdullah Gül, "Powell'in ziyareti daha önce yapılsaydı daha iyi olurdu, ancak bu ziyaret tam zamanında yapılmıştır," diyerek dengede duralı 9 yıl...

• Marlon Brando ile Jack Nicholson aynı eve çikalı 11 yıl...

• Kenan Evren'in 15 bin TL'ye sattığı "Dam Üstünde Fesleğen" isimli tablosundaki bitkinin, fesleğen değil kuşkonmaz olduğu açığa çikalı 11 yıl...

• İslam Kerimov'un oyların % 91,9'unu alarak yeniden Özbekistan cumhurbaşkanı seçilmesinin ardından, Kerimov'un tek rakibi olan Marksist felsefe profesörü, oyunu

Kerimov'a verdiği açıklayalı 12 yıl...

• İlk kişisel sergisini açan Kenan Evren, işadamlarına, "bir an önce ve 500 milyondan aşağı olmamak üzere" resimlerini almalarını emredeli 19 yıl...

• Galeri Baraz'ın sahibi Yahşi Baraz, Kenan Evren'in resimlerinin 100 dolar bile etmeyeceğini söyleyli 19 yıl...

• Kenan Doğulu, "Aşk Oyunu" isimli şarkısında, "Belki de onunla, seviyor çılgınca" dedikten hemen sonra, "Benim masum biricik sevgilim" diye devam ederek değişik bir psikoloji sergileyeli 19 yıl...

• İsmi Mümtaz Soysal'ın bir köşe yazısının başlığından alan "Bulutsuzluk Özlemi", albümlerini

gönderdikleri Mümtaz Soysal'dan "Beğenmedim" yorumunu alalı 26 yıl...

• Zeki Müren, bir röportajda, "Bir gününüz nasıl geçiyor?" sorusuna verdiği cevabı, "Herkes gibi ilaçlarımı alıp yatıyorum," diye bitirerek, ülkedeki herkese yatarken ilaç alıralı 28 yıl...

• Şehzadebaşı Küçük Tiyatro'da oynanan "Sen de mi Süleyman?" oyununun ismi, alınan tehditler yüzünden "Sen de mi Ayol?" olarak değiştirileli 42 yıl...

• Zeki Müren, içinde "İşkembe işkembe eller / Sarmısak sarmısak dişler" gibi değişik mısraların bulunduğu "Bildircin Yağmuru" isimli bir şiir kitabı çıkaralı 47 yıl...

• Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, kendisi hakkında konuştuğu için tutuklanıp huzuruna çıkarılan gazeteciye, "Ulan öküz Anadolu! Sizin milliyetçilikle, komünizm ile ne işiniz var? Milliyetçilik lazımsa bunu yaparız. Komünizm gerekirse onu da biz getiririz!" diye bağır 68 yıl...

• Ünlü Fransız şair Apollinaire, annesinden, "pahalı ayakkabılar almaması; paralarını kendisinden daha kurnaz olan yankesicilere kaptırmaması; zarfa yapıştıracağı pulu iyice yalaması; şarabı, birayı, sütü masada içmesi; yatak çarşaflarını değiştirmesi; aptal mektuplar yazmaması ve imla kurallarına uymas" tembihlerini içeren bir mektup alalı tam 111 yıl olmuş...

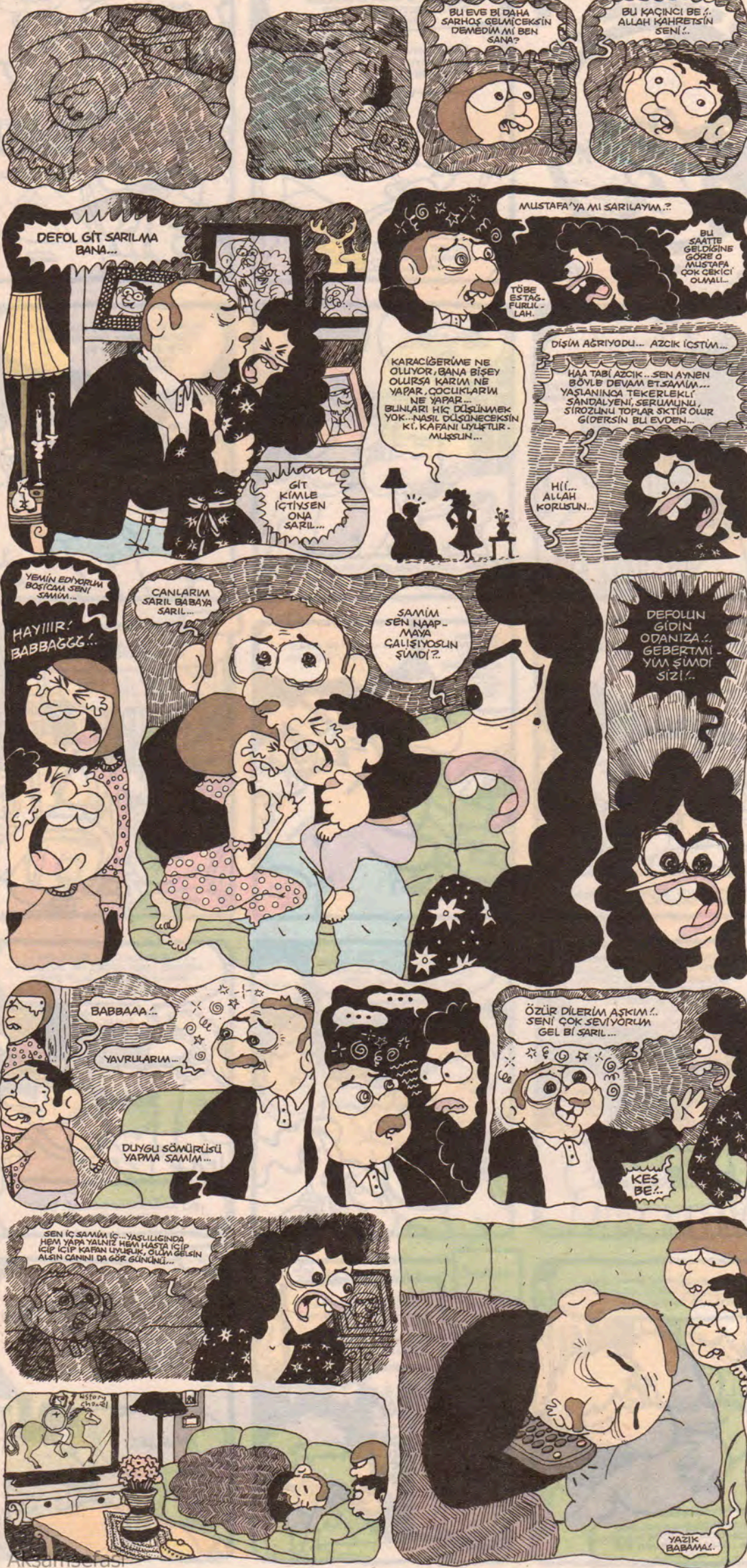

BAHAR ve sosyal çevresi

Göksu Gül

"Seni aldım bana ayırdım." - Turgut Uyar'dan

• Otomobil yaparsak isim hazır: Elalem Nedersedes...

• Varsın "adam öldürme" ısrarla "sanat" diye anılsın, "adam güldürme zenaatının" işçisi olmak asıl güzel kafa... Gülmek, en saf şükür hali... Bırak inceyi diyen varsa, teknik de açıklanır; insanı bıraktığın zaman gene ölüyo, ölüm doğal, asıl emekle yapılan şey, o insanı güldürmesi...

• Üç kıtada at oynatmak: Hisseli Devletler Sirkisi...

• "Kaseti çıkarmak" deyimi de şekil değiştirdi, yozlaştı. Pop patlamasının tabiri, seks görüntüsü kodu oldu. Koca ülke, ana sınıfı gibi, başkasının acısından zevk alma peşinde. Mahremiyet çiğnemenin virüsü, bildiğin aklın önüne geçmesin, rica ederim. Cinsel uzuvları görmenin bu kadar meraklı olmayalım. Hepimiz, birbirimizin arada bir seviştiğini tahmin edebiliriz, tüm tepkimizi kasetçilere yöneltilir, o kaset yokmuş gibi davranamaz mıyız?.. (Hele çocuğu olanların en az bi kere seviştikleri net olarak belli...)

• Felsefe, filozofa ihtiyaç duymaz bazen... Bu cümle burdan devrime gider mi bilemem. Her cümlede bir devrim gizlidir, her soluk devrimdir, bunu bile bilemem.

• Ergenekon'a "küçük" katkı: Eli kalemli insanla elinde silah tutan bir sayılmaz... Takip eden, tanık olan Özkan'la Balbay'la değil, generalle-albayla uğraşın... Yalçın Küçük'ü yarılacak olanlar, başka eli kalem tutan adamlardır; siz, Veli Küçük'ü yargılayın...

• Soy-sop işini kafaya takanlara: Adaçayı da "ballıbagillerden geliyomuş he..."

• Hem kravat, hem babadan oğulacılık karışık kafaları... Suriye çok partili, seçimli rejime geçse de durulsa bi oraları...

• Pamuk Prensipten 7 Törelere...

• Ey Samanyolu televizyonu yetkilileri, tamam, diğer kanallardaki diziler de matah değil ama bari onların dizilerinde yerçikimi var, insanlar yere basıyorlar en azından... El insaf ama be birader!..

• Sinemaskopla, sinemadan daha çok ilgilenmek mümkün müdür?..

• Kadınlardaki bu "beraber uyanmak" arzusu nasıl açıklanır? Askere gitmedikleri için mi? 40 hemcinsle beraber uyanmanın zerre zevki yoktu. Bi de beraber uyanmak mümkün mü zaten? Uyku dalga boyları farklı farklı, arda boylarına hiç girmeyelim. Yani beraber uyanılmıyo, iki kişiden biri, diğerini uyandırmış bulunuyo. Kimin uyandırıldığı ne fark eder? Cinsel açıdan değil ise, sabahın ilk siniri uyandırılma!..

• "Kızım ben seni doğurdum, internetten indirmedim!" diye balon vardı jüri olduğu yarışmadaki karikatürlerden birinde...

• Traş kanalsan, canlı maç skorunu sektirmeden hep gösterirsin... Hazır bakılma sebebi işte...

• Şu benim ülkemde olduğu kadar, çarşıda-dükkannda çocuk müşterinin hiç kaale alınmadığı bi yer daha var mıdır? Bakkal, öncelik sırası çocukta olsa bile yetişkin müşteriye yönelir, o da "Çocukla ilgilen" demez ha. Ayıp lan, yazık çocuklara...

• Lolita Meslek Lisesi...

• Bi arkadaşım anlatmıştı, semt bakkalı, bu içerdeyken, aniden gelen kalantor müşteriyle ilgilenmiş, bizimkinin yüzüne bile bakmamış... "Bakkal-çakkal" derler ya, çakkal da bu oluyo galiba...

• Okumadığı kitaba önsöz yazan tip de gördüm şu hayatta, var mı ya böyle bi yarroluk!..

• Nasıl olur bilmem, şu dünyadaki herkesle bi tokalaşasım var!..

• Ne zaman ki herhangi bi kokainmanın psikanalizmle ilgisi, Freud'un kokainmanlığından daha çok konuşulur, işte o zaman üç kıtaya yayılır halay ki vur davullara!..

• Profesyonel futbolcu olsaydım, illa ki yapacağım hareket frikik sırasında rakip barajın arasına girmek olurdu. Hiç yapmayacağım şey de, en son rakibin dokunduğu topun kollarını açıp, dokunmadan dışarı çıkmasını beklemek...

• Polonya'dan bir orkestranın yıllar önce Anadolu turnesine gelmesi, bir sürü şehirde açık hava konseri vermesi, yapılan müzikle pek ilgilenmeyen halkın sıra Pirelli reklamında da kullanılan parçaya gelince aşırı coşup eşlik etmesi... ("Dayanıklı, emniyetli, sağlam lastik" olan, hiç bilenler bilmeyenlere söylemeden olur mu...)

• Arap turist grubu, bi arkadaşına yol sormuş, o da tarif etmiş. Önce teşekkür etmişler, sonra da arkadaşıyla tek tek fotoğraf çektirmişler. En son da toplu halde...

• Milattan Önce, milat diye bir kavram yoktu. Bu yüzden Milattan Önce yaşayan hiç kimse, Milattan Önce yaşadığını bilmedi. Bu bilgiye sadece Milattan Sonrakiler erişebildi ve bu sayede başları tek tek göğe erdi!..

• Hangi dildi, hangi dilin argosuydu unuttum, "Pandispanya"; yalan, palavra, asparagas anlamına geliyomuş...

• On yaşındaydım, ailece Antalya'ya, yazlık kampa gitmiştik. Kampın ABBA ve BoneyM çalan bir diskosu vardı. O çardak benzeri, serin diskoda gençlik gündüzleri de buluşup muhabbet eder, biz çocuklar da yancı olup dinlerdik. Sürekli ruh çağırma bahsedene, bi gece ruh çağırma seansı düzenlemeyi planlayan bi kız çok popüler olmuştu. Bilirkişi gibi, herkese habire ruhlardan bahsediyordu. Abimle ben de inceden etkilenidik, gidip ana-babaya durumu aktardık. Babam kızdı, "Bu yaşta öyle saçmasapan işlerle uğraşmayın" dedi... Ertesi sabah, balkonda kahvaltı ederken, o kız çok uzaktan geçiyordu. Tanıyıp "işte ruh çağırma kız şu" diye gösterdi abim.

Bunun üzerine babam, eliyle ağzına halka yapıp dilini püskürterek, tuhaf bir ses çıkardı. Annem "N'apiyosun" deyince de "Protesto ediyorum" dedi. Çok uzaktaki kız anlamadı. Annem "Çocuk gibi adamsın" dedi...

• Suç örgütünü de saç örgüsünü de aynı ciddiyetle konuşan adamdan kaç...

• "Derdim binbir iken, binbeşyüz oldu" diye ne güzel bir türkü var. Demek ki, binbir derdi bi anda 460'lara falan indirmek üzere soylu bi hamle yapıldı fakat olmadı, fırladı 1500'e! Olsun, çaba var işte, net... O, TRT spikerinin o sesi: "İyi de başlamıştık, gölü de bulmuştuk!"

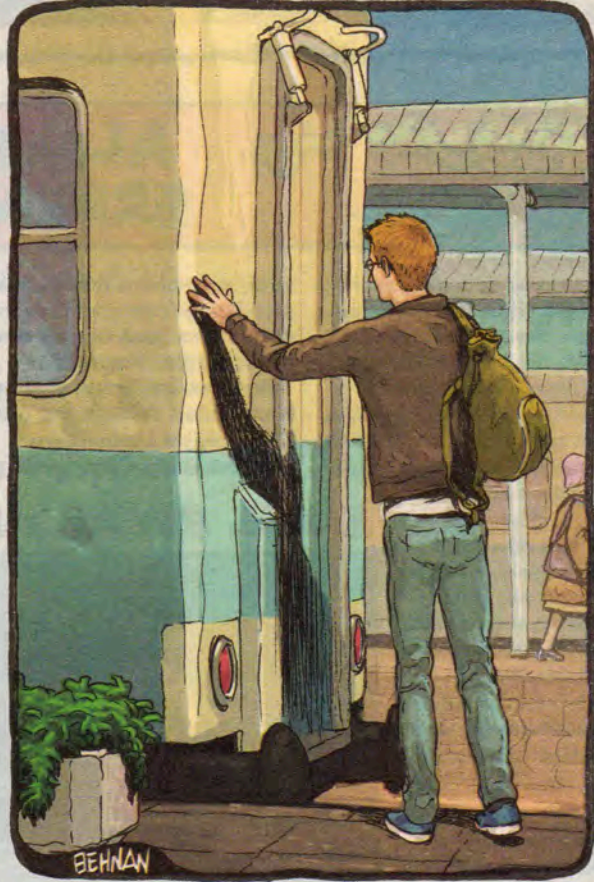
• Azalarak Btisin: "Rakiplerimizin puan kaybetmesini bekliyoruz."

• Tavuğun, horozun falan başı kesildiğinde, vücudu, yazık, çırpınmaya devam eder ya, o vücudun üstüne bıçağı koyduğunda çırpınma kesiliyomuş, yeni öğrendim... İlla da kestiğin bıçağı mı koyuyosun, herhangi bir bıçak da oluyo mu, onu öğrenemedim... (Hem kümes hayvanlı, hem insanlı, bu tip dehşet sahnelerin olduğu bir film izledim, konudan biraz ayrı. Filmin adı "Saklı", yönetmeni Haneke.)

• Trafikte senin şeridin akiyo, karşı yön yarro gibi tıkalı oluyo ya, inceden sadısteği be zevk yayılıyo bünyeye... Ters durumda da bi sinir oluyosun VIZIR VIZIR geçiyo...

• Çay getirdi bakkal genji Bayram, 10 lira... 20 lira verdim, "üstü yok abi" dedi. "Napcaz" dedim. "20'nin üstü yok, 50'nin üstü var" dedi. Sabah sabah VÖSYM canlanmış gibi. İki 20lik varmış meğer Bayram'da. Verdim eliyi, aldım kırkı ve çayı, herkes kendi yoluna devam etti...

• Askerdeydim, izinli olarak Ankara'dan İstanbul'a gidiyordum bi hafta sonu. Tren biletim vardı. Ben oyalanımdım, trafik kilitlendi derken, gara girdiğimde mavi treni gördüm orda, kıpırtısız duruyodu. Trene hareketlendiğim anda tren de hareketlenmeye başladı. Çok yavaş ama kıpır kıpır. Gittim, kaçırdığım trenin yanında durdum. Ve hatta dokundum. Çok saçma lan insanın kaçırdığı treni okşaması! Bildiğin, ellerimden kaydı gitti, uzaklaştı tren. Ayaz gecede traşlı kafam ve elimde çantamla kaldım öylecene garda. Homurdana homurdana gittim, en yakın otobüste yer buldum. Dokunduğum treni düşünce düşünce vardım İstanbul'a...

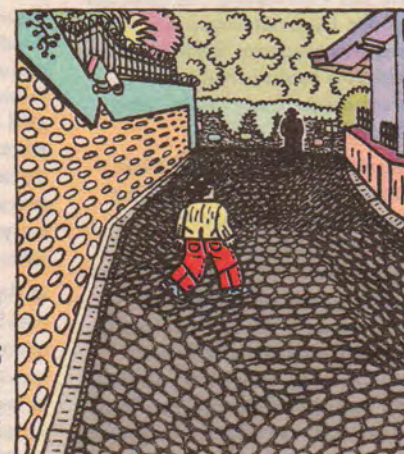
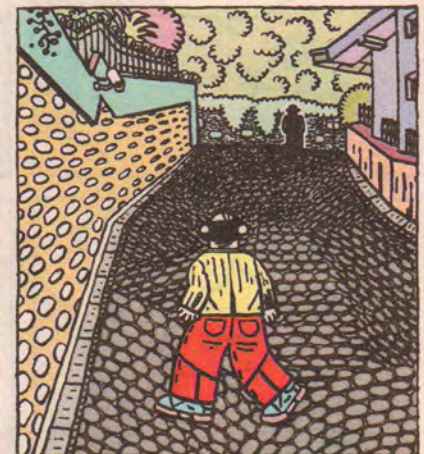
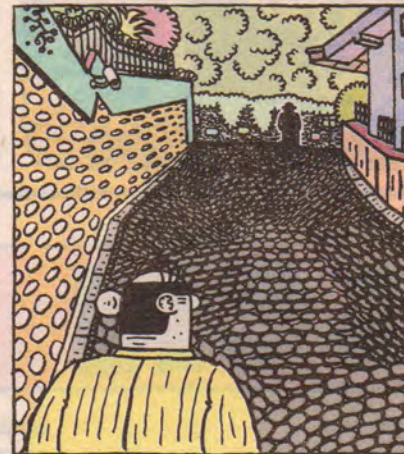
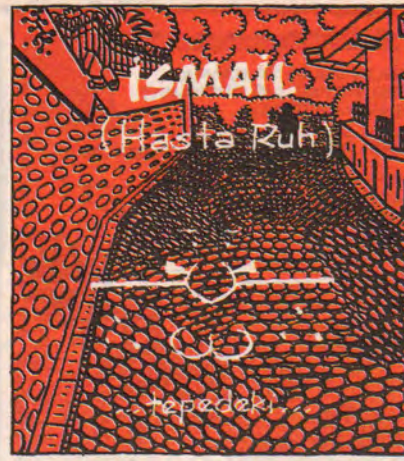

• Temizlikçi Arife Hanım'a "N'aaptı ya Beşiktaş, yarım saatte üç gol yedi Atletiko'dan" dedim, onlar da ailece Beşiktaşlı... "Bizimkiler sahaya iki tabak pilav yeyip çıkmış gibiydi" dedi... Duyduğum en acıip maç yorumu...

• Diğer bakkal genji, Domestos'la Cif getirdi bi kere, verirken ağız alışkanlığıyla "Afiyet olsun" dedi... "Android miyim lan ben" dedim... Aman ha, Cif'le Domestos'u karıştırmayın içerken, çarpıyo!..

• Neyin peşindesin boş mail?.. Akıl alansın... Boş mail nokta kom!

• "80 Dakkada Cümle Alem" adlı gösterimle, her cuma, 21.00'de Sıraşeviler Lush Kabare'deyim. (0212-2439595)

Cihan Ceylan

ŞEVKİ TEYZE

alpay erdem

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

Haydi lillilili yar'la Denizlili aynı şey.

Sevmediğim bir şey varsa o da midibüs. Minibüs desen değil, otobüs desen değil. Bir arada kalmışlık, bir şekilsizlik, bir çirkinlik.

Since'i yazıldığı gibi telaffuz edeni sanırım ben canlık müessesesinde tek geçerim. Onu çok başka bir yere koyarım.

Kıç çatalı her türlü çirkin bir şey. Kadında da görsem erkekte de görsem midem bulanır. Her türlü çirkin. Kadınların bu konuda bir özgüvenleri var. Erkekler bizim kıçımıza hasta, çatal gösterelim de akıl alalım diye ayakkabı denerken falan fırsatı asla kaçırmıyorlar, ve çatalı dev açıyorlar. Üzgünüm ama çirkin. Kendi adıma konuşuyorum; "çirkin", birkaç arkadaşına sordum, Necmettin'le Murat'a sordum, aynı cevabı aldım; "çirkin".

Bu arada kötü çorapla ayakkabı denemek de ne kahrıbeladır yalnız. Bazen bilemiyorsun da, sen zannediyorsun ki çorapların güzel, ayakkabı mağazasında kendi ayakkabını bir çıkarıyorsun ki, bütün o güzel ve yeni ayakkabılar içinde senin çorabın birdenbire fazlasıyla eski ve kötü gözüküyor. Eski ayakkabının içinde o kadar da kötü gözüküyordu. Fakat yeni ayakkabıyı giyerken, yeni ayakkabı çorapla yavaş yavaş kaynaşırken

çorabının ne kadar kötü olduğunu fark etmenle soğuk soğuk terler dökmeye başlanan bir oluyor. O yüzden eğer ben ayakkabı alırsam önce yeni bir çift çorap alırım. Yeni çoraplarımla giderim ayakkabı bakmaya. Çoğunda da beğenmem zaten ayakkabıyı. Ayakkabı öyle pis bir şey ki. Vitrinde gördüğünle ayağına giydiğin arasında dev fark olabilen tek şey sanırım ayakkabı. Ben bunu mu beğendim diyorsun. Senede en az yirmi çift yeni çorap alırım, belki bir, beğenemedim en fazla iki ayakkabı alırım. Ha modelini beğendiğim bir ayakkabı da bulursam değişik değişik renklerinden çok alırım. Ben de böyle bir ruh hastasıyım.

Bilhassa insan içinde yere düşen madeni paran yerde döndüğünde sevinmiyorum musun. Bir sevinçle eğilip hop yakalamıyorum musun. Ya zalım gibi düşer düşmez yere yatsaydı, alacağım diye defalarca parmaklarımın arasından kaçı-kaçıverseydi ben ne yapardım acaba diyerek şükretmiyorum musun.

Alpay Erdem olduğumu sürekli hatırlamıyorum tabii ama sıklıkla da unutuyorum. Bu da kötü bir şey. Bir keresinde bir iş görüşmesi için Cihangir de bir arkadaşla buluşmaya karar verdim. Normalde oraya da gitmezdim de Cihangir'de zaten başka bir işim de

vardı, ses etmedim. Buluşma vaktin yakın Beyoğlu'ndan aradım, dedim buluşuyoruz, tam olarak nerede buluşacağız? Kazancılar Yokuşu'nu iniyorsun ağabey de Kazancılar Yokuşu mu dedim. Cihangir'de buluşmuyor muyduk dedim. Cihangir'de şim

KAMİL SEVEN ADI

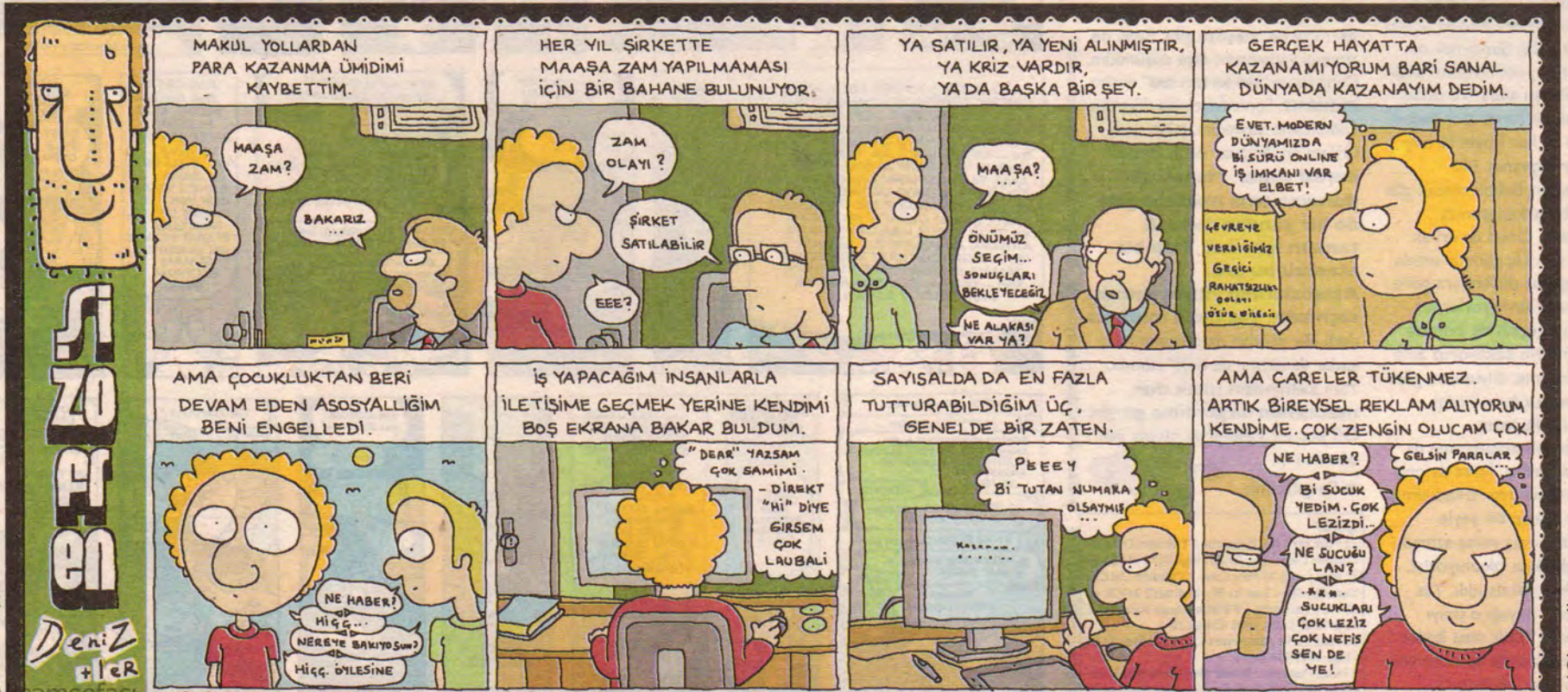
konuşamayız, bizim ofise gel dedi. Kazancılar Yokuşu'ndan aşağı iniyorsun diye de tarif etmeye başladı. Ve ben o an basiret bağlanmaya başladım. Sese doğru gidiyorum. Kazancılar Yokuşu'nu yarıldım ve o an aklıma Alpay Erdem geldi. Aradım itti. Nazik bir şekilde sokup çıkardım. Sonra da bir daha görüşmedik zaten. Ulan arkadaşlar yumuşak yüzlü de olsam Alpay Erdem'im. Ayağına çağıramazsın ben

YİĞİT ÖZGÜR

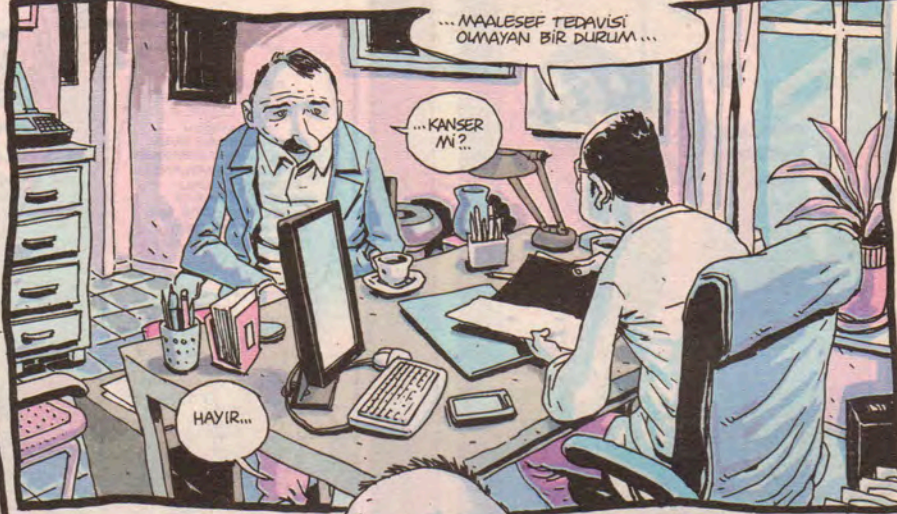
YERALTI ÖYKÜLERİ

SİZİ

ERSİN KARABULUT

BABAMIN BAŞI KENDİMİ BİLDİM BİLELİ AŞIRI
ARTIK HAPLA MAPLA GEÇMİYCEK GİBİ OLUNCA
DOKTORA GİTTİ. ORDAN BASKA Bİ HASTANEYE
YÖNLENDİRDİLER. TESTLER YAPTILAR. RÖNTGEN
MONTGEN Bİ SÜRÜ ŞEY.

ALİCEK ŞOK OLDUK. NE BİZ NE BABAM ÖYLE İNTİHAR EDİCEK FİLAN İNSANLAR DEĞİ-
LİZ ÇÜNKÜ, BASKA DOKTORLARA GİTTİK. Bİ SÜRÜ TEST YAPILDI AMA SONUÇ AYNI
ÇIKTI. HATTA MADDENİN BÜYÜKLÜĞÜNDEN İNTİHAR TARİHİNİ GÜNÜ GÜNÜNE TUTTURDULAR.

SONUNDA KABULLENDİK TABİİ. AMA İNSANIN KAFASI KARIŞIYO. İNTİ-
HAR EDECEĞİN GÜNÜ BİLİRSEN NİYE İNTİHAR EDİCEKSİN Kİ SONUÇ-
TA? AMA İNTERNETTE YAZILANLARA GÖRE BU TEŞHİS KONDUKTAN SON-
RA KURTULMA ŞANSI YOKMUŞ.

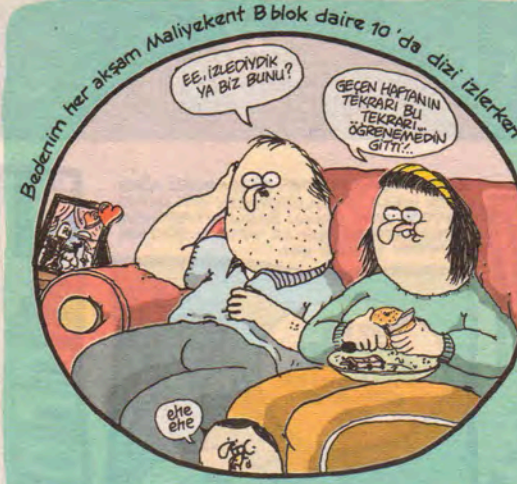
PARASINI VERİP EKSTRA TESTLER YAPTIRIRSAN ÖLÜMÜNE SEBEP OLU-
CAK NESNEYİ BİLE ÖĞRENEBİLİYOSUN. BABAMIN İNTİHAR EDECEĞİ
SİLAHIN MODELİNİ ÖĞRENİP, SONRA DA GİTTİK BULUP SATIN ALDİK.

Yğur Gürsoy

■ Her duyduğumda kafamı karıştıran yaklaşık iki yüz bin kavramdan biri de Pismanlık Yasası. Pismanlık Yasası denen şeyin işe yaraması için, kusura bakmayın ama önce adının değişmesi gerek. Yahu adam dağa çıkmış, isyan etmiş, ne yapmışa yapmış. Sen de onunla barışmanın yollarını arıyorsunuz ama "pismanlık" gibi vicdani bir şart öne sürüyorsunuz. "Barışma yasası" de, "uzlaşma yasası" de, "kardeşlik yasası" de. Hayır, hepimizin açıkça gördüğü hatalarımızı bile kabul etmeye yanaşmıyorsunuz da bunu neden başkasından bekliyorsunuz? Pisman olmak bir yana hayırlı olsun diye diretiyorsunuz. Bir tekinizin ağızından "pismanım" lafı duymadım, pisman olunacak yüzlerce iş yaptığınız halde, demek ki "pismanım" diye itiraf etmek pek de kolay değil, hala "gel pisman oldum de ki seni affedeyim" diye yasa çıkarmak neyin nesii?

■ Ahmet Şık tahliye edilirken "bu komployu kuranlar cezaevine girecek" demişti. Vallahi kim bilmiyorum, artık böyle haberleri okuyamıyorum, için sıkılıyor; Ahmet Şık'a, "tehdit ettiği" için dava açmaya hazırlanıyorum. Şimdi bakıyorum söylediği şey: "Bu komployu kuranlar cezaevine girecek." Bildiğim kadarıyla birisi yargılanınca cezaevine konuluyor ve yargı dedimiz süreç her zaman hukuki olmasa da büyük oranda yasal oluyor. Tehdit nerede? Hukuki süreçler ne zamandan beri tehdit oldu? Son birkaç yıl mı dediniz? Hah tamam şimdi anladım, taşlar yerine oturdu. Demek ki birilerini "hapse tıkmak", bazılarının gözünde köşe başında, okul çıkışında kıştırıp dövmek gibi, aynı amaca hizmet ediyor.

■ Bu arada ortaokul ve lisede, bilhassa cuma günleri okul çıkışında yenen dayaklar sanırım Türkiye'de yapılan profesyonel boks müsabakalarının sayısından fazla.

■ Eğer İstiklal Caddesi'nin altında, sürekli hareket halinde olan bir fay hattı ya da kıpır kıpır bir ejderha falan yoksa belediyemiz bu caddeye döşenen taşlardan efsanevi bir kazık yemiş durumda. Caddede kırılmamış, çökmemiş, kalkmamış on tane taş bulana renkli televizyon hediye etseniz yeridir.

■ Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı, Türkiye'de öğretmenlerin ayda ortalama 1700 euro aldığını söyledi. Hadi bu 1700 euro'nun taş çatlasın 700 eurosunu devletten alıyorlar maaş olarak da, geri kalan 1000 euro'yu nereden indiriyorlar onu merak ettim. Biri bana o fazladan 1000 euro nereden alınıyor söylesin.

■ Gazetelerde en çok hangi sayfaları okuyorsunuz? Eminim ki kiminiz spor, kiminiz magazin, kiminiz siyaset falan diyecek. Son yıllarda bir gazeteyi elime aldığım, eğer önceki gün Eskişehirspor maçı varsa ben de çoğunuz gibi önce spor sayfalarını okuyorum. Ama onun dışında dikkatle incelediğim sayfalar, basın ilan kurumunun gazetelere gönderdiği mahkeme ilanları. 2001 krizinden önce mesela; icra takipleri, borç davaları ağırlıktaydı. Her gazetede sayfa sayfa borcundan dolayı mahkemeye verilen insanların ilgili mahkeme duyuruları çıkıyordu. Bütün bu okuduklarımdan sonra da, birisi birisine kitapçık fırlattı diye ekonomik kriz çıktığını zannedenlere bir hayli şaşırmıştım.

Bu sıralar dikkatimi çeken başka bir ilan tipi var. Ülkenin dört bir yandaki Asliye Hukuk Mahkemeleri, Kamulaştırma Kanununun 10. Maddesi gereğince ilan yayınlıyor. Belki de kimsenin okumaya değer bulmadığı bu ilanları okuduğunuzda küçük çapta bir şok yaşıyorsunuz. Zira satır satır, sayfa sayfa; belli bir ilde ya da ilçede tarlaya, arsaya sahip olan insanların isimleri yayınlıyor ve bu insanların tapulu mallarının "mallarını satmaya yanaşmadıkları için" Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu tarafından kamulaştırıldığı yazıyor.

Kısaca özetlemeye çalışalım. Sizin, diyelim ki on dönüm bir tarlanız var. Burada ekiyorsunuz, biçiyorsunuz. Derken günün birinde bir enerji şirketi geliyor ve size "Bu tarlayı 10 liraya sat," diyor. Siz kabul etmiyorsunuz. Atıyorum hiç satmak istemiyorsunuz ya da "Manyak mısın sen kardeşim, bu tarla en az 100 lira eder," diyorsunuz. Buraya kadar her şey normal. Temelinde mülkiyet hakkının bulunduğu kapitalist bir sistemde kimse sizi mülkünüzü satmaya zorlayamaz. Ama bundan sonra ne oluyor? Artık nasıl oluyor bilmiyorum ama koskoca devlet sizin malınızı "acele kamulaştırma" kapsamına alarak sizden alıp o şirkete veriyor.

Hayır, "acele kamulaştırma" işini de tam olarak anlayamıyorum. Benim bildiğim acele işe şeytan karışır, hele ki ticari işlemlerde "hadi, hadi çabuk çabuk yapalım" diye işi aceleyle getirmeye çalışanlara dolandırıcı gözüyle bakılır.

Ayrıca bu nasıl kapitalizm, bu nasıl serbest piyasa ekonomisidir onu da anlayamadım. Tarla adamın, satmak istiyorsa satar, istemiyorsa satmaz ya da kaç liraya istiyorsa o kadara satar. "Ama o tarlalar o kadar para etmez..." Yahu sana ne? Gözünüzü seveyim, İstinye'deki deniz bile görmeyen ABD konsolosluğu manzaralı kıyırık evler bir milyon dolar eder mi? Etmez. Ama herifçiğolu onları bir milyona satıyor mu, satıyor. Elinizdeki iPhone'lar, iPad'ler o kadar para eder mi? Etmez. E gidip Apple'a diymiyorsunuz ama "şu fiyattan satacaksın" diye. Mesela benzin de bana ve hatta uluslararası enerji piyasasındaki rakamlara göre o kadar etmez ama çatır çatır alıyorsunuz parasını değil mi?

Sadece enerji yüzünden değil; kentsel dönüşüm, maden arama, toplu konut projesi gibi gerekçelerle her gün onlarca vatandaşımızın malı mülkü üç otuz paraya elinden zorla alınıyor, 100 liralık evleri için ellerine 10 lira tutuşturuluyor ve bunun adına yağma demiyoruz, acele kamulaştırma diyoruz. Kahvede çay mı söylüyorsunuz "İki çay yolla acele olsun," diye anlamadım ki? "Kusura bakma birader yeni su çektim" demeye kalkın da malını zorla alıyorsunuz.

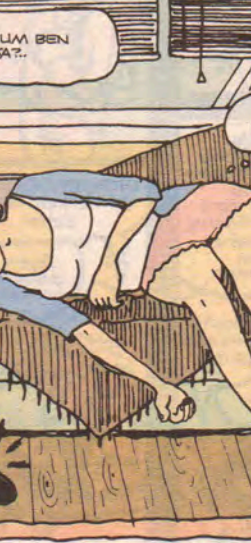
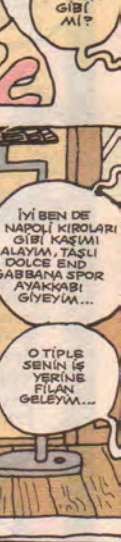
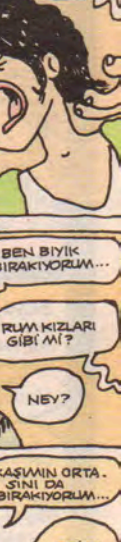
■ Duyduğunda Anlamlı Gibi Gelen Anlamsız Sözler 1: Müşteri Odaklı Mobilya reklamı izliyorum, yine belirdi: "Müşteri odaklı hizmet anlayışı." Ulan köftehor, ne odaklı olacaktı başka? Sanat sanat için midir gibi bir tartışma mı var mobilya endüstrisinde? Mobilya müşteri içindir, hayır efendim, mobilya mobilyacı içindir. Bu müşteri odaklı hizmet anlayışı, ilk duyduğunda bir anlamı varmı gibi gözükene ama inanın bana zerre kadar anlamı olmayan bir ifade. Adam otel açmış, müşteri odaklı hizmet anlayışından bahsediyor. Ya ne odaklı olacaktı bezelye kafalı? Müşteri odaklıymış. Hayır, "Ben ürettiğim malı, sunduğum hizmeti müşteriler için değil paşa gönüm için sunuyorum, müşterisi çıksa da satmıyorum" diyen mobilyacı, otelci, manifaturacı var mı gözünüzü seveyim?

Müşteri odaklı hizmet kavramını eviriyorum, çeviriyorum ama bir yere oturtamıyorum hala. İnternette arama yaptım, Telekom şirketinden parkeciye, emlakçıdan kebapçıya her tür işletme "müşteri odaklı" olduğunu iddia ediyor. Ulan ne odaklı olacaksınız, müşteriden başka kimsen ne gelirliniz var da bunu sanki bir şeymiş gibi söylüyorsunuz?

SAFTIRIKLER

OKY

Tribal Enfeksiyon

Gengizüstü.
gizcengiz@yahoo.com

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Merak etme sana bunu yapanları cezalandıracağım.

HA? Bekle mi kaldı lan?

Süper kahra-manlığa soyundum... Mahmutpaşa'dan kıyafet deniyorum daha yigitim.

Yaprak saçması yaptım.

Yerim.

Büyüyünce emmi olursun da, ne iş yapacağını onu soruyorum.

Emmi olana kadar, muhtar aza lığı, ihtiyar heyeti üye lüğüyle, oraletle geçer...

Tanzimat döneminde şehzade olmak ne acı, sünnetlik kıyafetle duruyorum halâ...

Koltuğu yatırıma bizi demedim ama 18 saatte dere tepe gidiyoruz. Bir meme hiç mi titremez.

Sıkıştır-dım sizi galiba?

Hiç mi? Sorarım size...

Hiç mi? Sorarım size...

Hiç mi? Sorarım size...

Hiç mi? Sorarım size...

Hiç mi? Sorarım size...

TAYGUN Halkalı 24/03/2012 18:30 P.M.

Bilgisayarın ID numarasından girilen kişiyi ve yerini tespit edebiliyorsunuz da bu...

Pasta da çok nefisti elinizde saklık... Yabancı nizin adı Taygun demek?

Dediğim gibi uğrasın, çayımlı içsin...

Tipini sigtığimin tam tahmin ettiğim gibi... Ofise bi düşsün adam ederim ben bu piçi! Oyun sitemizdeki güzide diyezleri bile gıgından çıkardı.

Cok pis bakıyo lan?

Acıma yetime koyar getüne demişler...

Taygun bak /Akıllı olacaksın... Teker teker özür dileyceksin forum üyelerinden.

Em-redersin!

Taygun bak /Akıllı olacaksın... Teker teker özür dileyceksin forum üyelerinden.

Taygun bi yerine bisey yaptımı, doğruyu söyle... Bak bisey yaptısın...

ORP...ORP...Olur aslında ya Taksim için erken, dolanacaktım ben de zaten...ORP?

Ağzın doluyken konuşma.

Kısır çok lezzetli olmuş...Elime saklık. ORP...ORP... Hadi ben kaçtım...

Hayvan gibi kapiya abanıp içeriye girmenizi gerektirmez ki her ne sebeple olursa olsun...

Kusura bakmayın bayan internet sitemize dadanan, o uygunsuz içrikli entripler giren siz olamazsınız belli...

Bu o olmalı. Taygun'un o güzel hatlarına dokunmuy. Camı sana.

Bu o olmalı. Taygun'un o güzel hatlarına dokunmuy. Camı sana.

İnternetteki en güzide oyun portallımızın ebesini sigtın attın lan...

HA? AB...ABİE! Harun abi sensin / Bokunu yiyim, laf sokuyorlardı abicim? Valla...

Lan önüne geleni sövsen değil misin itoğult...

Yarın ofisimize gel. Yeni bi oyun yorum-cusuna ihtiyacımız var...

Ha? is mi teklif ediyosun?

Pastanı ye, kısır da bitir...

Cüzdanı alıcım sonra Taksime çıkıcım akşam...

Metroyla Kabataş'a kadar gelir. Fındıklara birmeder önce ta Kabataş-tan Halkalı'ya gelen Harun'dan bi kez daha tınsar...

Mekanına gidince sümsüğü koymasın... Telefon ederim en iyisi...

Kararsız bir şekilde fındıklar-den bi kaç kez inip çıkısa da Harun'un mekanına gider... Bu oyun portali yönetimin ofisinde olanlar gelecek haftanın konusu...

Taygun'un evinden yarım saat önce ayrılan Taygun metroya varmak üzereyken...

FITI FITI Yokla... Lan! Cüzdanı evde unutmuşum?

İyi günler beyferdi...

İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

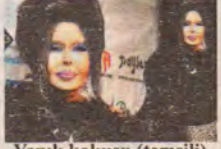
İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

İyi günler...

Otuz yaşına yaklaşan insanları azarlamak için gerçekten iyi bir nedeniniz olması lazım. Çocuğunuzu kafanıza göre azarlayın. Birincisi banane zaten, çocuk senin çocuğun, bütün sıkıntısını sen çekeceksin; ikincisi belki sizin yüzünüzden duyumsadıgı "çekilecek bir şeylere vurmak, çilek marka çalışma masamın...mına koymak istiyorum" hissiyatını pozitif yönde değerlendirir de metalci olur, en azından güzel müzik dinler. Ama otuz yaşına yaklaşan bir insanı azarlayacaksınız gerçekten çok iyi bir nedeniniz olması lazım. Mesela kendisine emanet edilen çocuğu kaybetmesi lazım. Çocuğu kaybettiye kendi gelir zaten azarı ışıtmeye. Sen bir söyleyince o içinden kendi kendine iki söyler. Ama çocuğu ağılattıysa azarlayamazsın. Çünkü o adam otuz yaşına yaklaşmış. Çocuğuna bir yerine iki isim koydun diye o çocuk dünyanın en değerli çocuğu olmuyor. Ağlıyorsa "ağlama yoksa döverim" de, daha çok ağlamasını sağla. Böylece çocuk ağlamaktan tıkanma noktasına gelir, ağlayamaz. Bu da benim yeni anne babalara bir tavsiyem. Çocuğu ağılattıysa, senin yapamadığın anne babalığı yapıp çocuğu disipline etmeye çalıştığın için aflettir. Kafasına falan vurmuştur. Bana emanet ettiğin çiçek sen yokken öldüyse gelip beni azarlayamazsın. Ben otuz yaşına yaklaşmış bir insanım. Bir de yanına erkek arkadaşını alıp geliyorsun. Belli ki çocuğu hiç istemediği bir pozisyona sokmuşsun. "Ama o bizim çiçeğimizdi" diyorsun ama o dediğinin benim kafamda anlamlı bir karşılığı yok. Bir de erkek arkadaşın senin arkana saklanmı "evet abi, bizim çiçeğimizdi o" falan diyor ya. Bir şey söyleyeyim mi, çok sevimsizsiniz. Bir tek çocukla teke tek kaldığımızda eleman "abi, sakının dibinde sigara söndürmüşsünüz, ona çok kızdı aslında o" dedi, o zaman biraz üzülür gibi oldum. Sigarayı çiçek öldükten sonra söndürmüştük, onu açıkladım.

Yanık kokusu (temsili)

Otuz yaşına yaklaşan adamı ne olursa azarlayabilirsin biliyor musun? Örnekle anlatayım. Sene bundan iki üç sene öncesi, dergide Cihan Kılıç'la oturuyordum. Dergi bitmiş mi, çalışma günü mü değil, dergide çok insan yok. İçeriden bir yanık kokusu geliyor. Cihan'a dönüp "bir şey yaniyor" diyorum, Cihan da "evet kottu" diyor. Biraz daha oturuyorum. Çünkü ikimiz de yanık kokusu geldi diye hemen ayağa fırlayıp apartman boşluğuna koklamanın kadını bir zavıfık olduğunu biliyoruz. İkimiz de makul insanlarız. "Plastik yanmış sanki" diyorum, "böyle, çöp gibi bir şey yanmış sanki" diyor. Beş on dakika sonra kafayı odadan çıkartıp koridora bakıyorum, koridorda duman var. Dergi yaniyor. İçeri girip Cihan'a "abi koridorda duman var" diyorum, "Allah Allah, nasıl duman var?" diye soruyor. Uzun uzun anlatıyorum ama sıklıyormusun değil mi? Bir gittik baktık ki bilgisayarların durduğu odada, bilgisayar masasının altındaki çöp kutusu yaniyor. Masa tahtadan, masanın üstündeki bilgisayarlar son model machintosh marka bilgisayar, hepsi son sistem, içlerinde bütün derginin bütün işleri, bir de renkçilerin köşeleri renklemedikleri zaman sıklımasınlar diye indirip izledikleri bir sürü kaliteli çekim filmler var (1080p filmler, cam gibi görüntü, altyazılar falan hepsi tam). Rezalet yani. Hemen mutfağa koşup damacana suyun üzerindeki pompayı çıkartıp bir yana attım. Damacananın yarısından azı içilmiş, içinde yedi kilo falan su var. Bir şey söyleyeyim mi, o heyecanla, artık nasıl bir heyecan geldiyse, yedi kiloyu nasıl kaldırmışım hatırlamıyorum. Aldım suyu komple çöpm üstüne döktüm. Hayatımın en şanlı anlarından biri olduğu için bu kadar renkli anlatıyorum. "Hatırlamaya Değer Anılar: İyi Bir Hayat Yaşadım: Ertan Çağlar, İyi Niyetle Yazılmış Bir Otobiyografi" diye bir kitap yazsam içine koyabileceğim iki tane böyle olay var. Diğerinde ise anahtar içeride kaldığı için komşunun balkonundan bizim evin balkonuna atılmışım. Yaşım küçük olduğu için balkondan balkona fırlatılabiliyordum, ama evin kapısını dışarıda bekleyenlere açacak kadar da kafam çalışıyordu. Korkudan balkon zeminine yapışıp ağlama krizine girdim, sonrasında da hep yükseltilerden korkar oldum ama çilingire de para yedirdim. Üstelik yazlık yerde, 3 liralık iş için 30 lira para alacaktı. Kişisel başarılarımların çok özücü bir listesi oldu böyle alt alta yazınca.

O bizim çiçeğimizdi.

Her neyse, yangın söndürme yangını ben söndürdüğüm için bir süre yanından ayrılmıyorum. Yanan çöp kutusuna bakıyorum, masanın kararar altına bakıyorum, masa çok ısınmış mı diye üstünü elliyorum falan. Bu yangın benim yangınım. Kadınları getirin, derginin yayın kurulunu getirin, machintosh bilgisayarlar yapıp gitse üzüntü ye sıkıntıda olduğu yere yığılıp kalacak olan Nuri Acar'ı getirin. Onlara olayı çok ayrıntılı anlatmak istiyorum. Kimse gelmeyince yine Cihan'ı çağırıyorum. "Nasıl yanmış abi kendi kendine bu çöp?" diye soruyorum, "birisini sönmemiş sigara atmıştır içine" deyip işine gücüne dönüyor. İşte o sönmemiş sigarayla atan adamı çok haklı azarlarısın. Haklı azarladığın için çok vakur hatta anlayışlı davranırsın, sadece olayı anlatıp bir de üstüne "aman abi, lütfen dikkat edelim biraz" falan dersin. "Ama o bizim çiçeğimizdi, Caner onu bana çıkma yıldönümümüzde almıştı" gibi gereksiz donelerle girmesin. Onu demek zorunda kalıyorsan sen haksızsın. Bilirsin ki otuz yaşına yaklaşan bir adam yaptığı işin büyüklüğünü anlar, gün boyunca zaten kendi kendini yer, suçluluktan kafası zonklar. O gece yatağa yatınca da rahat edemez. Otuz yaşına yaklaşmış birini azarlamaya çalışırken bu anlattığım olayı alt sınır olarak alın. Bu tarz binayı ateşe verme, çocuk kaybedip bulamama gibi elle tutulur olayları azarlayın. Onun dışında bir durum varsa sen haksızsın. Sevgiler, Ertan.

Zorunlu not: Vinyet bulmak umuduyla google görsellere yanık kokusu yazdım. Bülent Ersoy çıktı. Ya türkçeyi tam anlamıyor ya da benden daha değişik bir şaka anlayış var. Anıyı koymaya karar verdim. Google'ın hakkını yemek için böyle de bir not yazdım. Çünkü makine de olsa kimsenin hakkını yemeyin.

gelen Kutusu

Halil ÜNAY

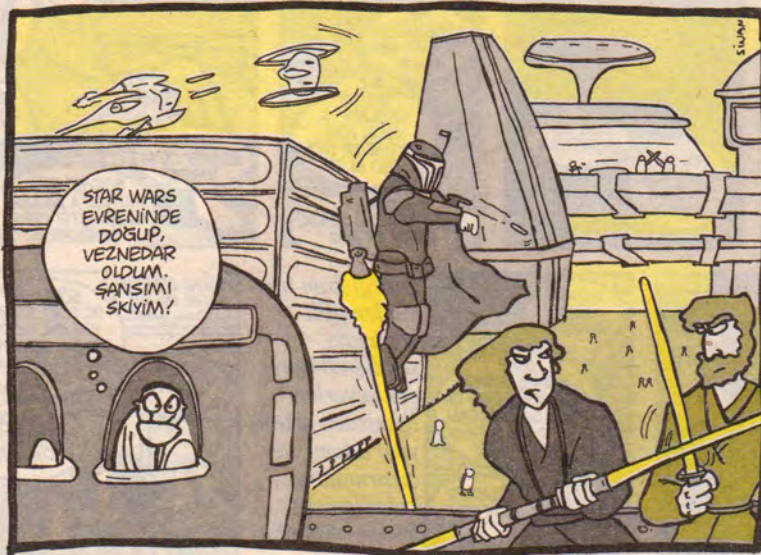
Özgür KIRTIÇ

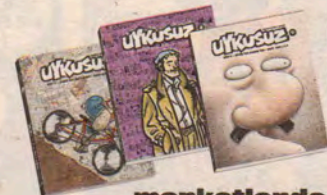
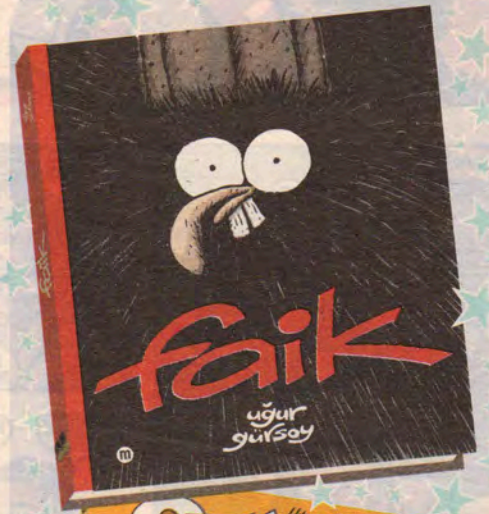
Selim BEKTAŞ

Sinancan KARA

Servet TURAN

UYKUSUZ CİLTLER: 7-8-9

marketlerde ve d&r'larda

bardak altlığı hediye

marketlerde ve gazete bayilerinde

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizim yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Mart 2012 | Sayı: 238

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

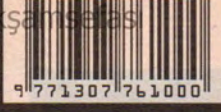
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

4+4+4 protestosu için yurdun dört bir yanından Ankara'ya gitmek üzere yola çıkan otobüslere izin verilmedi. Ankara ve İzmir'de polis, eylemcilere biber gazı ve tazyikli suyla müdahale ederken, Adana'da 90 kişi gözaltına alındı.

İNSANIN
VATANI GİBİ
YOK BE!..
MİS GİBİ
BİBER GAZI
KOKTU...

YERALTI ÖYKÜLERİ

“normal böceği”

ERSİN KARABULUT

HANI ARKADAŞ GRUPLARI İÇİNDE İMRE-NİLEN ÇİFTLER VAR YA, BİZ ONLARDAN. DANDIK İSTE, TAM BİR AŞK EVLİLİĞİ YAP MIŞTIK. MUHTEŞEM BİR DÜŞÜN, NE BİLİYİM GÜZEL Bİ SEMTTE GÜZEL Bİ DAİRE. İÇİNİ İSTEDİĞİMİZ GİBİ DÖŞEDİK, HER ŞEY YOLUNDAYDI. YANI O GECEYE KADAR...

BU İŞLE İLGİLENEN ÇOK İNSAN VARMIS AMA ÇOĞUNUN İŞÇİLİĞİ BERBAT DİYOLAR. EŞİM "İYİSİNİ BULMAK LAZIM ARAŞTIRALIM" DEDİ TAMAM DEDİM. AMA KENDİSİ ÇOK YOGUN ÇALIŞAN BİRİSİ. KAFASINI VEREMİYÖ BOYLE ŞEYLERE. O YÜZDEN ARADAN AYILAR GEÇTİ. Bİ TÜRLÜ TAM İSTEDİĞİ. MİZ GİBİ BİRİNİ BULAMADIK... ÇATLAĞIN DA BOYADAN SINADAN OLMADIĞI DA ANLAŞILDI BU ARADA.

O KADAR YAVAŞ ÇIKIYO KI SADECE BAZEN GECELERİ ÇOK HAFİF Bİ ÇİTİRTİ DUYUYOSUN. İLERLE DİĞİNİ DE ANLAMİYOSUN AMA İLERİYÖ TABİİ ASLINDA. 7. AYDA 30 CM CİVARINDA Bİ KİSMİ DİŞARİYA ÇIKMIŞTI.

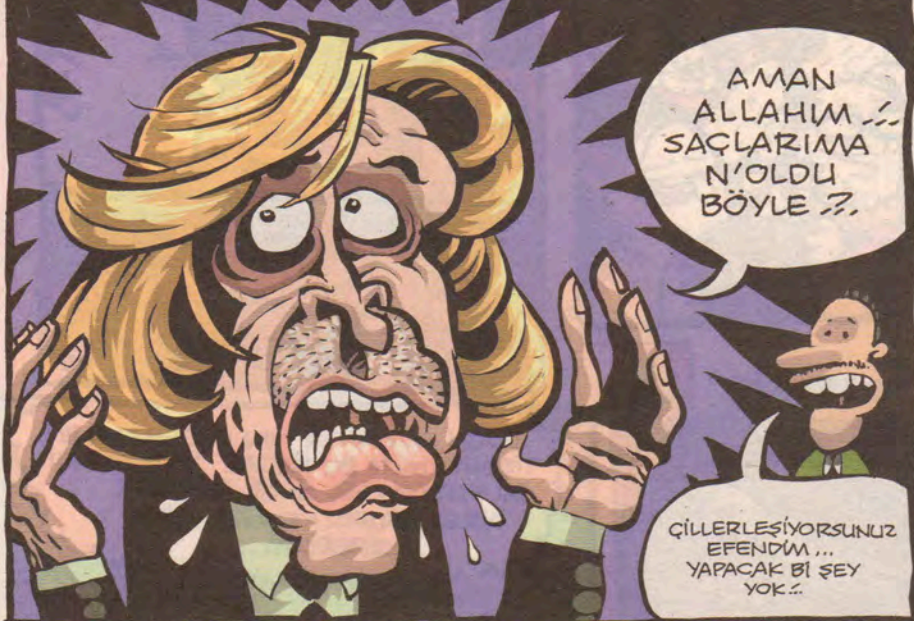
AMA O İYİ USTA Bİ TÜRLÜ GELEMEDİ... BEN DE KENDİ KENDİME İNTERNETTEN DÜZGÜN Bİ ŞİRKET BULMAYA ÇALIŞTIM.

UYUKLU

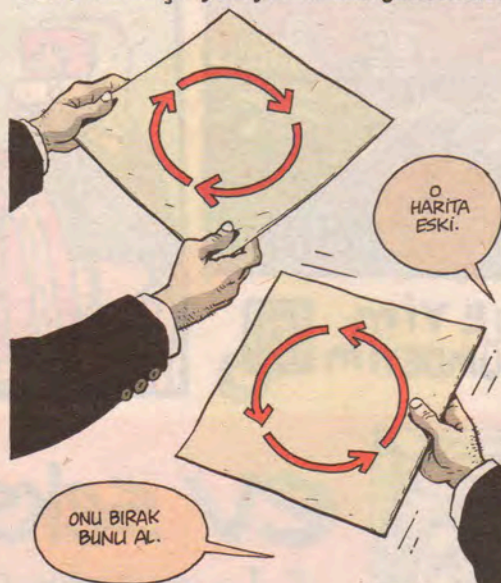
Kürt sorununa yaklaşımda 90'lı yıllara geri dönülüyor. Özgür Gündem gazetesi bir ay süreyle kapatıldı.

TRT Haber kanalında yayınlanan "Büyük Takip" adlı programda cinlerin istihbarattaki rolleri tartışıldı.

Kürt sorunu için yeni yol haritası gündemde.

Siyaset bilimi okuyan bir üniversite öğrencisinin, katıldığı yarışma programında, "TBMM başka hangi adla anılır?" sorusuna "Yüce Divan" cevabını vermesi gündem konusu oldu.

Obama, Afganistan'da ABD askerlerinin öldürdüğü 17 sivilin ailelerine 50'er bin dolar tazminat ödendiğini açıkladı.

AKP, terör olaylarında ölen sivilleri de şehit kapsamına alan yeni bir yasa tasarısı hazırlıyor.

Hrant Dink cinayetinde 'örgüt yok' diyen devletten büyük jest! Ailesi kabul ederse Hrant Dink de şehit sayılacak.

Kaç Yılda FİRAT BUDACI?

• Bursa'yı ziyaret eden Tayyip Erdoğan, Başbakanlık otobüsünden fırlattığı hediyelerden biriyle kafasından vurduğu çocuğu ağılatılı 3 yıl...

• Adana Bağımsız Milletvekili Adayı Abdurrahman Boztaş, "Biz

fırlıdak değiliz!" sloganını söylerken oturduğu koltukta fırlı döneli 5 yıl...

• Bol bol dağ, orman, at çizerek ressamlık kariyerini sürdüren Kenan Evren, aniden Hande Ataizi'nin resmini

yapmak istediğini söyleyli 12 yıl...

• Anadolu turnesine çıkan Barış Manço, Kütahya'da uzun saçları yüzünden tehdit edildikten sonra, tur otobüsüne dinamitle saldırı düzenleneli 41 yıl...

• Mesut Yılmaz, Çayeli Dergisi'nde, "Lakin artık eskisi gibi sevmesem seni / Bil ki ey sevgili / Çağırma uymak zorundayım / Elimde değil" mısralarıyla sonlanan "Serzeniş" isimli bir şiir yayımlayalı tam 43 yıl olmuş.

EĞLENCEDE DEV KADRO

İlgisizlik nedeniyle 4 cumhurbaşkanı, 8 başbakan ve 21 kültür bakanının tamamlamadığı Ayazağa Kültür Merkezi, Ertuğrul Günay Bakanlığında yıkılırken, alana yapılacak yeni proje belli oldu: Eğlence Merkezi.

YILLAR... DİR BİZ SİZİMLE EĞLENİYORDUK. İSTE... DİK Kİ BİR AZ DA SİZ EĞLENİN...

CACIL TIP

PAŞAMIZA FEDA OLSUN...

"Muhteşem Yüzyıl" dizisi hakkında tarihi Yarımburgaz Mağarası'nda izinsiz çekim yapmak, arkeolojik esere zarar vermek ve mekânı tahrip etmek suçlamalarıyla soruşturma açıldı. Dizi ekibi, SİT alanı olarak korunan mağara içinde ateş yakmak ve Pargalı İbrahim'in yaralarının iyileşmesi için kazı yaparak havuz oluşturmakla suçlanıyor.

Antalya L Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan kanser hastası Gülay Çetin'in ölümünden bir ay sonra Adli Tıp'tan rapor geldi: "Hemen tahliye edilmeli, tedavisi dışarıda sürmeli."

ESKİMEYEN YÜZ

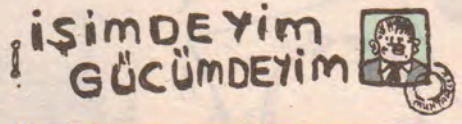
Deniz Baykal, Türkiye'de ilk yüz nakli yapılan Uğur Acar'ı ziyaret etti. Henüz mimiklerini kullanamayan Uğur Acar için, "Öyle yüz vermeyen, cool mu diyor gençler ona. Cool takılıyor," ifadelerini kullanan Deniz Baykal, ziyaret sonrası yüzü dahil tüm organlarını bağışladı.

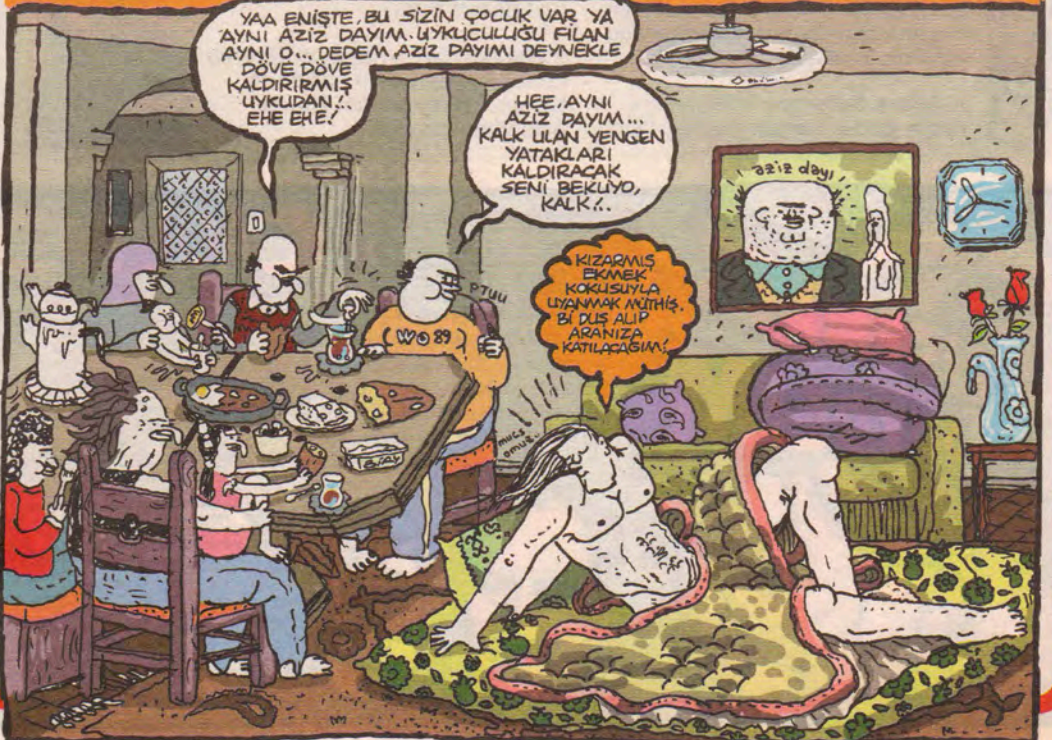
BAKANLIK ÇOK KOLAYI...
Enerji Bakanı Taner Yıldız, petrol fiyatlarının artmasıyla ilgili kaygıları yok etti: "Vatandaşların geliri arttığı için, fiyatlar artsa da pek önem arz etmiyor."

YÜZÜMÜ ALAN KİŞİYE ÇİP'DEN VERİL OLMAYI ŞARTI KOŞUL YORUM BİR TEK... BU YÜZÜN 30 YIL DAHA GİDERİ VAR BU PARTİDE...

ev seksisi (Isparta'da)

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

BU ÇOCUĞUN YARISI BENİM

Bilim çok açık. Bilim, akvaryum balıklarının ortalama 26 derecede rahat edeceğini, tavukların 27 derecenin üzerinde strese gireceğini söylüyor. Tavuğun stresini dahi bilen bilim, bir insan yavrusunun kaç derecede uyuması gerektiğini bilmez mi? Bilir. Adam, çocuğunun kaç derecede uyuması gerektiğiyle ilgili karısıyla günlerdir süren tartışmaları yüzünden, Google'a "tavuk sıcaklık", "balık derece", "çocuk oda sıcaklığı" kelimelerini yazacak ve oradan edindiği bilgileri kavgası esnasında kullanacak hale gelmişti. Adam, Google biliminin çocuklar için uygun gördüğü 22 derecede ısrarlıydı. Karısının 27-28 dereceyi bulan odada çocuğun üstünü sıkı sıkı örtmesi onu delirtiyordu. Bu delirme nöbetlerinden

birinde, adam, öfkesinin içine Google'ı da sokunca, incecik duvarları olan bu apartmanda, yan komşu şöyle bir ses duydu: "Bu ne ya! Ya kızım, tavuklar bile 27 derecede strese giriyor!" Yan komşu, önu ve arkası anlaşılmayan bu cümleyi duyduğunda, kendi kendine "Tavuklar mı?" diye mırıldandı. Allah'tan önünde bilgisayar açıktı da, Google'a "tavuklar 27 derece" yazarak biraz olsun merakını giderebildi. Ama bir adamın karısına neden tavuk besiciliği konusunda bağırıldığını anlayamadı.

Gece saat 12 civarı yattıklarında adamın öfkesi hâlâ geçmemişti. Bilimin ışığında çocuk büyümek varken, karısının batıl geleneklere göre davranmasını hazmedemiyordu. Çocuğunu bir Avrupalı gibi, az giysi ve çıplak ayak gezdirmek istediğinde, "Hasta ediceksiniz çocuğu" diyerek duruma müdahale eden kayınvalidesi aklına geldi. Böyle günlerde, çıplaklığıyla Avrupalı bir hava yayan evladı, ayağa çorap, sırta hırka derken gözlerinin önünde yavaş yavaş giydiriliyor ve kucasına folklorik bir Anadolu bebeği olarak geri veriliyordu. Kış aylarında işler daha da zorlaşıyordu. Dışarı çıkacaklarında, karısı ve kayınvalidesi çocuğu 4 koldan kat kat giydirmeye başlıyor, artık çocuk ne kadar alırsa yüklemeye devam ediyorlardı. En son paltosu zorla giydirdiklerinde, dolan koltuk altları yüzünden kapanmayan kollarıyla garip bir kütleye dönüşüyordu çocuk. İçinde çocuk olmasa da ayakta durabilecek bir kütleydi bu. Adam, özünde çocuk olan bu dev kütleyi kucakladığında, çocuğunun içerde olduğunu ancak derinlerden gelen astronot tipi soluma seslerinden anlayabiliyordu. Başlarda, bu giydirme seanslarını izlerken, "Lütfen bekleyin, çocuk yükleniyor" gibi basit esprilerle durumu idare etse de, kayınvalide ve karısının yüklemeye yaparken takındıkları hastalıklı ciddiyet zamanla canını sıkmaya başlamıştı. Dış dünyayla burnu ve gözleri dışında tamamen bağlantısı kesilen çocuğu dışarı çıkarıyorlar ve kayınvalidesinin "Çocuk üşüyecek hadi artık!" uyarısıyla kısa sürede eve geri dönüyorlardı. Döndüklerinde çekirdekteki çocuğa ulaşmak için kütle katman katman soyuluyor ve vuslat vakti kayınvalidesinin o titrek sesi duyuluyordu: "Şuna bak! Nasıl üşümüş yavrum!" Adam, bu sesi her duyduğunda, çocuğun içinden yeni çıkmış sıcak ellerini, ayaklarını tutuyor ve kayınvalidesine aynı soruyu iade zorunda kalıyordu: "Nası üşümüş ya?" Adam, zamanla öfkelenmeye ve sorun çıkarmaya başladı. Ona göre asıl mesele, çocuğu saçma sapan giydirmek değil, çocuk büyütmeyle olan genel yaklaşım tarzıydı. Uykuya dalmak üzereyken, çıplak evlatlarını buzluk suya sokan kuzey halklarının Youtube videolarını düşündü. Sonra kendisini çocuğuyla birlikte buzluk suya girenken hayal etti. Hayalinde, "Delirdin mi sen?" diye bağırarak kendilerine doğru koşan kayınvalideyi buzda düşerek yanlarından kayıp gidiyordu. Adam, kucakındaki çocuğunun elini havaya kaldırıp uzaklaşan kayınvalidesine doğru sallıyordu: "Bay bay de anneanneye, güle güle anneanne."

Gece saat 1 civarı karısı kalkıp yatak odasından çıktığında, kapanmak üzere olan gözleri aniden açıldı. Karısının, üzeri sıkı sıkı örtüldüğü için terden sırlıklam olmuş çocuğun giysilerini değiştirmeye gittiğini biliyordu. Öfkeyle yatağı yumrukladı. Bir çocuk değil, 'üzeri örtüldüğü için terleyen, terlediği için giysileri değiştirilip tekrar üzeri örtülerek yeniden terletilen' bir paradoks büyütüyorlardı. Adam, üstü değiştirilen çocuktan çıkan yakınlık seslerini duyunca, iyice öfkelenerek karısının peşinden gitti.

Karısını giysi değişiminin ardından çocuğu boğazına kadar örterken buldu. Kararlı hareketlerle gidip çocuğun üzerini tamamen açtı. Kadın, kısa bir şaşkınlığın ardından örtüyü tekrar boğaza çekti. Adam yine açtı. Çocuğun uyanmasını göze alamadıklarından, örtmek ve açmak eylemleri sessiz bir biçimde birbirini takip etti. İnatlaşmanın şiddeti yüzünden, bastırmaya çalıştıkları seslerini kontrol etmekte gittikçe zorlanıyorlardı. Çocuk uyandıran seslerle (Google göre 80 dB) ulaştıklarında, kendi seslerine çocuğun ağlama sesi de eşlik etmeye başladı. Kadın, çocuğu kucagina alıp teskin ettikten sonra, yeniden yatırdı. Ve sanki az önce yaşanan olayları hiç sallamıyormuş gibi örtüyü bir kere daha boğaza çekti. Adam, inatlaşmanın peşini bırakacak değildi, örtüyü çocuğun beline kadar açtı. Ve karısının yeniden hamle etmesine fırsat vermeden, elini kaldırıp "Lütfen!" dedi. Karısının, bel hizasını bir tür uzlaşma olarak kabul etmesini umut ediyordu. Kadın, "Hasta olursa sorumlusu sensin," diye fışkıldıyarak odayı terk etti. Adam, beline kadar örtülmüş çocuğuna baktı. Uzlaşmak için evlatlarını ikiye bölmüşlerdi. Çocuğun alt yarısı karısının istediği gibi geleneklere uygun ve ter içinde büyüyecekti. Ama üst yarısı ona aitti ve bilime uygun büyüyecekti. Adam, bir süre daha çocuğunu seyretti, sonra kazandığı yarım zaferin gururuyla yatmaya gitti.

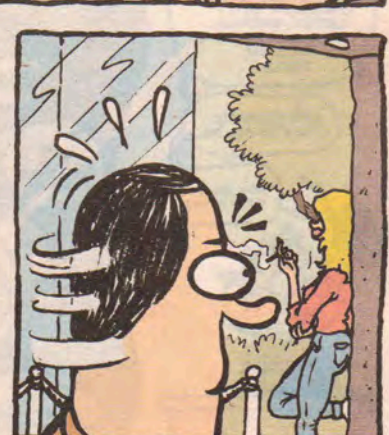
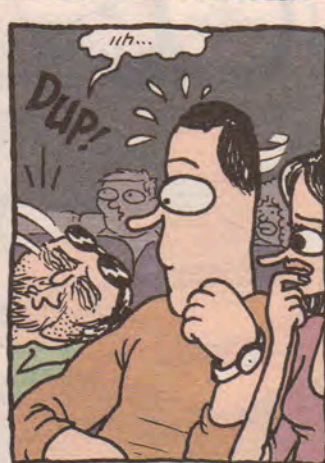
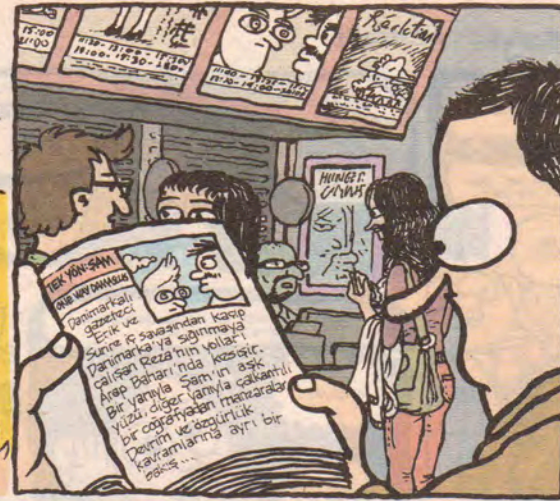
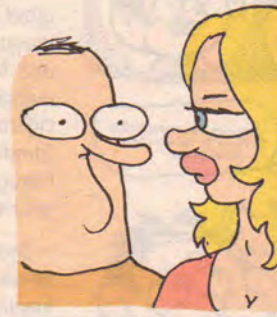
Gece saat 1.30'a yaklaşırken kadının aklı hâlâ çocuğun üst yarısındaydı. Hasta olucak yavrum, diye düşünüyordu. Kendi üstünü boğazına kadar örtmüşken, çocuğunun yarısının açıkta olmasına gönüllü razı olmuyordu. Dönüp uyuyan kocasına baktı. Adam, kendi üstünü örtmemiş ve böylelikle evdeki üç beden yarısını açıkta bırakarak adeta bir denge kurmuştu. Kadın, sessizce kalkıp çocuğun odasına gitti. Örtüyü boğaza çekerek, çocuğun kocasına ait üst yarısını ele geçirdi. Sonra yatak odasına dönüp kocasının tamamen açık bedenini örttü. Ve en son kendini de boğazına kadar örterek, evde açık beden bırakmanın huzuruyla sıcak bir uykuya daldı.

Sıcak Bir Final

Üzeri örtülen adamın vücut ısısı artkça, gördüğü rüyanın konusu değişmeye başlıyor. Rüyaya aniden giren kayınvalide, ona bir atkı ördüğünü söyleyerek kucagında taşıdığı bir kütleyi gösteriyor. "Bu ne?" diye soruyor adam. Kayınvalide, cevap vermeden atkıyı çözmeye başlıyor. Çözülen atkının içinden çıplak bir çocuk çıkıyor. Çocuk koşarak uzaklaşıyor. Kayınvalide, vakit kaybetmeden atkıyı adamın boynuna sarmaya başlıyor. Bu, o kadar uzun bir atkı ki dolana dolana adamın bütün kafasını kaplamaya başlıyor. Adam "Nefes alamıyorum, yeter!" diye bağırırken, kayınvalide, "Sıcacık, oh sıcak" diye dolamaya devam ediyor. Nefessiz kalan adam ter içinde uyamıyor.

ve
SİNEM

yaramaz
bi kız
olucak

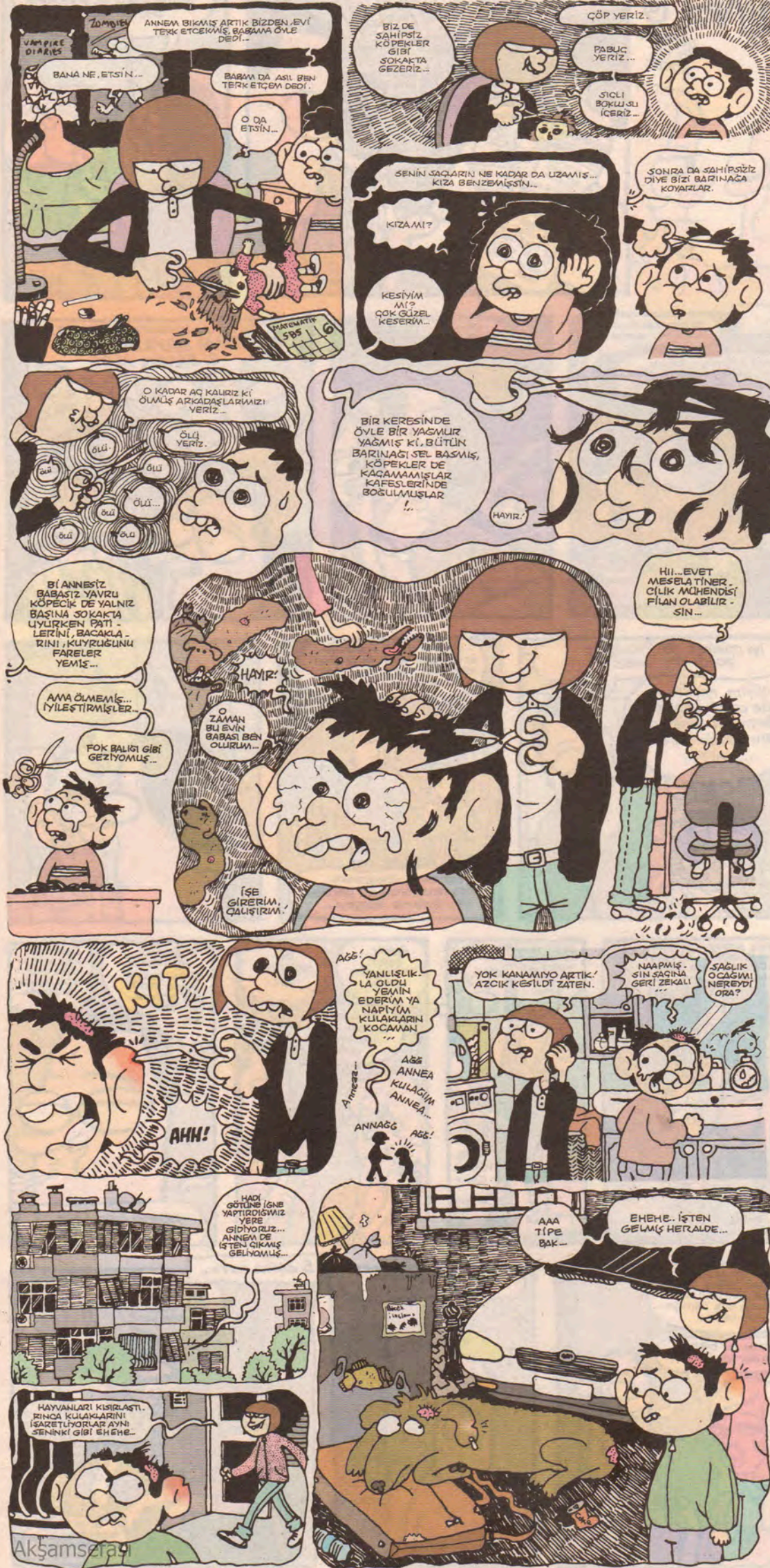

BAHAR ve sosyal çevresi

Göksu Gül

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Sergi var gelir misin diyor. Sen çağırınca annenin evine gelmedim mi güzel yar? Annenin evinde önüme konulan yemekleri görgüsüz gibi pilavla karıştırıp yemedim mi? Annenin evinde en az birbuçuk litre kola içmedim mi? Tek başıma birbuçuk litre kola içtim. Bütün gece bir yandan anneni muhabbete çekmeye çalışırken bir yandan pilavla karıştırıp yediğim arnavut ciğerini usul usul burnumdan geçirmedim mi? Sadece senin için bütün bunlar. Şimdi bana sergi var gelir misin diyorsun. Sergilerde bazen bedava bira, havuç, salatalık falan olur, bunu biliyor muydun? Gelirim. Yüzbin kere gelirim.

• Sergiyi bakıyorum. Salatalık ya da ince kesilmiş havuç yok. Ama beni hiç sevmeyen bir arkadaşım var. Bir kere yanlışlıkla kızla geldiği ortamda çocuğu inanılmaz uzun ve çok gereksiz bir muhabbete sokmuştum. Zihinsel engellilerin de cinsel ihtiyaçları olduğunu, yurtdışında böyle durumlar üzerine uzmanlaşmış kurumlar olduğunu, cinsel ihtiyaçları karşılanan zihinsel engellilerin çok daha mutlu ve dengeli bireyler olduğunu çok uzun anlatmıştım. Ülkemizde maalesef böyle kurumlar yok. "Hadi ya?" demişti karşılık olarak birasına bakarak. HADİ YA? Ben de bu cevabını, konuyla ilgilendiği, bu konuda daha fazla bilgi almak istediği şeklinde anladım. Daha da anlattım. Yanındaki kız gerçek anlamda oturduğu tekli koltuğa uzanarak uyudu. Kız biraz minyon tipli bir insandı. Tekli koltuğa uzanabilmek ne güzel oysa. Kedi gibi. Kızla geldiği bardan, kızı tekli koltukta çok derin uyur halde bırakarak çıkmıştı. Zihinsel engellilerin cinsel ihtiyaçları var da benim yok mu dercesine. Görünce hemen yanına gittim. Böyle olmayalım bebeğim. Eskiden nasıldık hatırlıyor musun? Çok samimi değildik. Yine öyle olamaz mıyız? Naber abi dedim. "İyidir ya, sen napiyorsun? Ne kadar kilo almışsın lan? Gıdın çıkmış." dedi. Bir an için "o akşam koltukta bıraktığın kız sen gittikten sonra uyandı, sonra da kızı başkaları götürdü" diyeyim geliyor. Gerçek olmasa da. (Aslında şimdi düşününce, kızı öylece bıraktık evimize gittik lan. Ayıp olmuş olabilir.)

Minyon (temsili)

• Herkesin elinde bira var. İnsanlar benden habersiz bir yerlerden bira buluyorlar.

• Kız arkadaşına bakıyorum, elinde fındık var, fındık yiyor. Yanına gidip fındığı nereden buldun diyorum. "Şurada bir çocukta vardı ondan aldım" diyor. O nereden bulmuş fındığı diyorum. "Köşede tekel var oradan almıştır" diyor. At o fındıkları, sana fındığın kralını getireceğim. Ben de diyorum bu kadar insan cebinde mi taşıdı bu biraları buraya.

• Tekelde en az sergideki kadar insan var. Sonuçta çocuğun kız arkadaşına verdiği fındığın aynısından, bir de bira alıp çıkıyorum.

• Nasıl fındık diye soruyorum, "valla, aynı" diyor. Başka fındık satmıyorlarmış, açık fındık olsaydı taze öyle alacaktım ama bir tek bunlar vardı diyorum. "Sıkıldın mı sen?" diye soruyor. Çok az sıkıldım. Öyle çok endişelenecek bir durum yok şimdilik. Fıstık ister misin diye soruyorum. İstemiyor.

• Sergide bizim bir arkadaşın da işleri var. Sergi gezme işi bitince onun yanına sığmıyorum. Başka biri daha yanıma geliyor, onun da sergide işleri varmış. "Aaa, hangiler senin?" diye soruyorum. Çocuğu çizdiği şeyi tarif etmek zorunda bırakıyorum istemeden. "Atlar falan vardı" diyor. Tamam bildim. Güzeldi lan çocuğun işleri, komikti, kıkırdarak gülmüştüm bakarken. "Atılar çok komikti abi, eline sağlık güzel olmuş" diyorum. "Nasıl komikti?" diyor. Alındı lan çocuk, komik değil miydi acaba, ben mi yanlış anladım? Biz dergide birbirimize hep "komiksin, hayır sen komiksin" diye iltifat ettiğimiz için bende öyle bir mesleki yıpranma mı oldu? Açıklamaya çalışıyorum, maksatsız komik olmuş, ya da bana öyle geldi diyorum. "Ne anlamda maksatsız komik?" diye soruyor. Seni ve işlerini çok seviyorum ama "ne anlamda" benim dünyada en sevmediğim şey. Birisi "ne anlamda" diye sorunca dünyanın bir yerinde bir kedi yavrusu acılar içinde azap çekerek can veriyor. Bir dakika bekle, senin içtiğin kadar birayı bir seferde içip geliyorum. Öyle konuşalım. Çünkü belli ki hiç anlamadığım konularda fikir yürütmem, söz söylemem gerekecek; yapıbozunculuktan falan bahsedeceğiz. Biraz fazla bira içince hiç bilmediğim konuları çok iyi biliyorum. İyi niyetimden kaçamayacaksın. İşlerinin neden komik olduğunu, ve bunun aslında ne kadar iyi bir şey olduğunu sen de kabul edeceksin.

Sen daha iyilerine layıksın

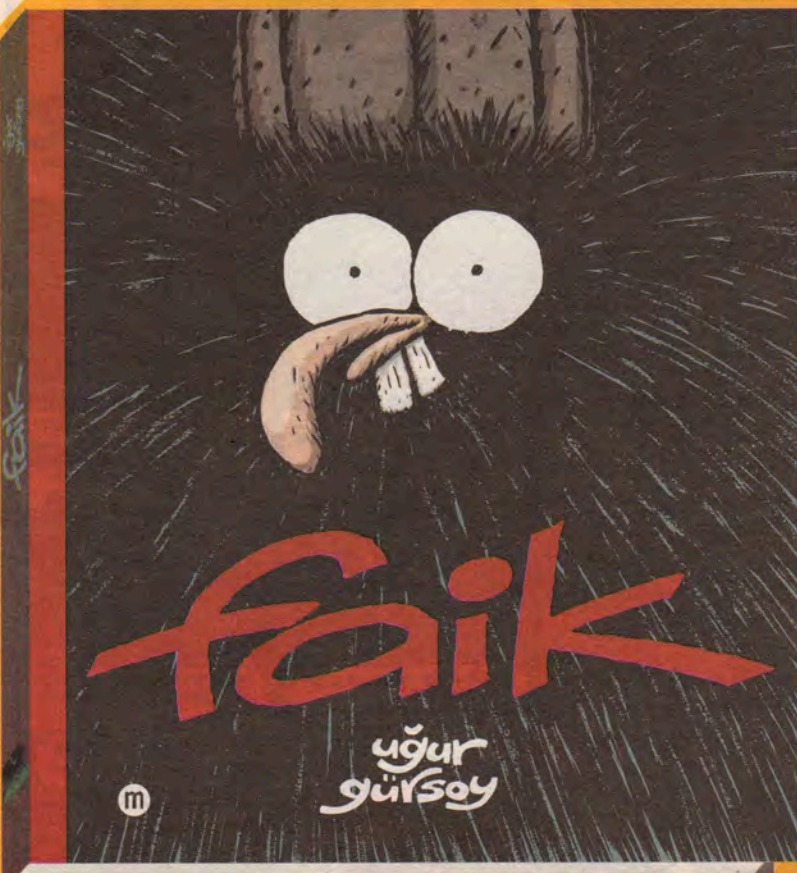
• Eve dönerken ceplerim hala fındık dolu. "Neden bu kadar çok aldın?" diye soruyor kız arkadaşım, "evde de yerim, sıkıntı yok" diye cevap veriyorum soğukkanlılıkla. Alırken gaza geldim lan, bir paket az gelir yetmez zannettim. Sevgiler, Ercan.

Cihan Ceylan

ÇIKTI!

AKŞAMSEFASI KİTAPÇILARDA

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Beatles şarkısı **Helter Skelter** ile **her türlü s.kertir** aynı şey.

æ Üniversitede okuyorsun, de'yi da'yi ayıramıyorsun. Peki neyi ayırabiliyorsun.

æ **Alanis Morissette** ne yapıyor acaba şu an.

æ Dünyanın keyfini su samurları çıkıyor.

æ **Koyun can derdinde kasap et derdinde** diye bir şey vardı eskiden.

æ **Aman dileylene kılıç kalkmaz** da candı.

æ Karizması olmayı dinlemek de ne zor yarabbim.

æ Önemli bir iş olanda araya Cumartesi Pazar girmesini Allah düşmanımın başına vermesin.

æ **Tayland'dayım ile Taylan dayım** aynı şey. -**Volkan Baran Bapir-**

æ Ben mutlu olmazsam yazılarım mutlu olmaz, çizgilerim mutlu olmaz.

æ Söz niye uçsun. Güzel söz söylersen uçmaz. Güzel söz olmadıktan sonra sen onu istediğin kadar yaz, yine uçar.

æ **Bakarsan bağ olur, bakmazsan dağ olur.** Sinir olduğum atasözü varsa işte o da budur. Dağ sanki kötü bir şeymiş gibi. Dağ gibi güzel şey var mı. Tilkisi orada, bildircini orada. Hangi bağda özgürce

dolaşan bir yabancı hayvana denk geldin. Dağ sanki kötü bir şey. Hayır bir de dağ hep oradaydı. Sen onu bağ yaptın. Hem dağın dağılığını elinden al bağ yap, hem de dağı beğenme. Kusura bakma ama senin bağının üzümü de yenmez. Surat yaparsın. Pis bir insansın sen belli. Hem kurdun kuşun yaşam alanını kendine tahsis et, hem de... ya ben lan neyse bir şey demiyorum.

æ Çocukluğumda bir dönem saat taktım, sonra **bu ne lan böyle, ne gereksiz** dedim, bir daha da sittinsenesi takmadım, aklıma bile gelmedi. Benim bileklerim özgürdür arkadaşım. Ha ileride şekil olsun diye takar mıyım onu bilemem. Yine de takmam gibi geliyor bana. Bilemedim.

æ Bisiklet gezilerimde zaman zaman yanıma meraklılar geliyor. Bisikletime uzun uzun bakıp, **pahalıdır bu, kesin 600 Lira vardır** diyorlar. Nedense 600'den yukarı çıkıncı ben daha görmedim, duymadım. Sadece amortisöre 2000 Lira'ya yakın para verdiğimi düşünürsek bisikletlerim dev pahalı. Ben aslında eskiden söylemiyordum. Çok ısrar eden olursa, **hediye bu bana** falan diyordum. Artık söylüyorum. Çünkü bizim milletimiz para'dan anlıyor. Bir şey ne kadar pahalıysa ona o kadar değer veriyor. Değer versinler istiyorum. Değerini bilsinler. En pahalı bisikletin 600 Lira olabileceğini düşünmesinler. Böyle düşünüldüğü

için zaten ülkemizde bisiklet sevilmiyor, bisikletçiden hazzedilm Karne hediyesi olarak görülen bi olarak kaldı maalesef bisiklet he Soba borusundan bisiklet yapıp çocuklara satıyorlar, çocuk da c bisikletimsi bile diyemeyeceğim şeylerle şöyle bir iki yaz takılıyor

KAMİL SEVEN ADA

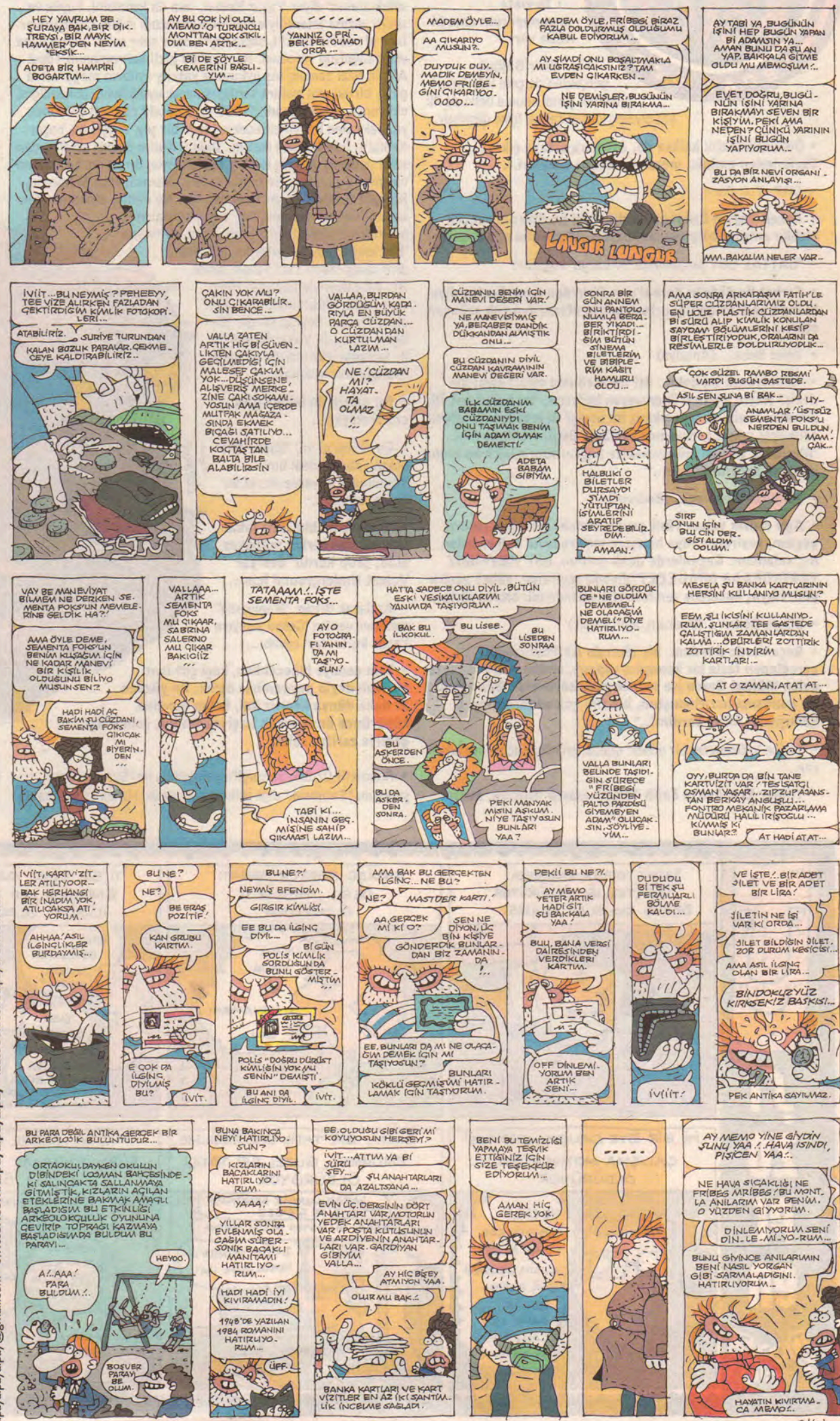
sonra "bisiklet o kadar da güzel şey değilmiş" deyip bir daha da y bakmıyor. O yüzden ebeveynler sesleniyorum. Eğer ortalama kal bir bisiklet alamıyorsanız çocukla hiç bisiklet almayın. En azından merakını köreltmeyin. Çocuk ç içmesin, çaydan nefret etsin diye

MAKUL KOCANIN MEMOSKO

VENÜS'ÜN KASA TARİHİ

içine karabiber atmak gibi bir şey bu. Bir de **paslanmaz bu** diye bir şey var. İyi bisiklet ölçüsünün paslanmama olduğu bir yer Türkiye. Bilemedim. Bildim de bilemedim. Ben bazen bilemiyorum. Ya da neyse ne... bu arada geçenlerde yine aynı oldu. Önümde araba durdu, içindeki insanlar, **Alpay bey hep sizi görüyorduk, bu defa selam vermek istedik** dediler, sonra gittiler. Bazen yolda giderken araba yanaşıyor yanıma, benimle aynı hızda giderken içindekilerle yol boyunca sohbet ediyorum. Dükkanlardan çıkıp **Alpaaaay** diye bağırınlar mı istersin... kendimi Rocky gibi hissediyorum. Ben bu sevgiyi seviyorum. Hayatın tam göbeğinde olmayı, az ölüden resmen biraz daha ünlü olmuş olmayı... ne bileyim, öyle işte. Sonra Beykoz. Sanırım 365 günün 250 günü oradayım. Beni birçok insan Beykozlu sanıyor artık. Bir de komik bir şey var. Köftecide ne yersem yiyeyim 10 Lira veriyorum, kahvede ne içerssem içeyim, 5 Lira veriyorum. O kadar komik ki bu. Sadece bana has bir ödeme şekli. 10 çay da içsem 5 Lira, 2 çay da içsem 5 Lira. Hiç çay içmesem yine 5 Lira. O zaten kendi içindeki diğer çarpmı bir şekilde dengeliyor. Bilemedim.

æ Beyaz eşya kolisi'ni de insan ne yapacağını bilemiyor.

æ Çatal bıçakla yemek yerken o

bıçak her bir şey kestiğinde dipte tabağın canı yandı duymadınız.

æ Kebapçıda şarkılı türkölü çılgın atan latifeli yan masaya denk gelmeyi de Allah düşmanımın başına vermesin.

æ Sonu yok da kötü bir şey değil. Ne güzel işte, sonu yok, bitmeyecek bir şey. Sonu olan işten korkacaksın asıl.

æ Erkin Koray'ın meyhanede adlı bir şarkısı var. Sözleri inanılmaz naif; "**patron adana kebapı yollasın, isterse hesabı peşin alsın**", "**köşeden takılanlar olsa da yine de karakolda bitmesin**", "**biri acılı ezme söylesin, biri de hemen boşları alsın**" gibi. İnanılmaz.

æ Kedimiz Venüs yan yan koşuyor. İlk başlarda anlam veremedim. Daha sonra fark ettim ki Venüs'ün ön ayakları kısa. Yani aslında arka ayaklarla ön ayaklar aynı koşuyor, fakat arka ayaklar uzunluğundan dolayı ön ayaklardan daha fazla mesafe kat ettiği için ön ayakları geçmeye çalışıyor. Ortaya yan yan koşan bir kedi çıkıyor. Bilemedim.

æ Sevgilerimle.

ÇOLF
30 Mart Cuma / Bodrum Kule Bar / Saat: 21.00 / bilgi: 0555 824 88 34
2 Nisan Pazartesi / İzmir Bornova Belediyesi Uğur Mumcu Kültür ve Sanat Merkezi / Saat: 20.00 / bilgi: 0232 388 29 64 (katılım ücretsiz)
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 26 67

facebook.com/alpayaydemofficial
twitter.com/alpayaypay
alpayaypay@gmail.com

"İnsanların tüm savaşları iç savaş sayılırdı, tüm savaşlarda insan insana, kardeş kardeşe dövüşüyordu." - Victor Hugo'dan

• Devlete inanmıyorum ama bi Küba var!..

• İlker Başbuğ gerçekten de çete lideriye, hükümet şimdi onunla belki de ilk kez diyalog kurma çabası içine girmiştir...

• Dokunulmazlık kalksa da, AK-kara ortaya çıksa... Türlerinden eminiz, merak konumuz renkleri...

• CHP: Yok Parti...

• Recep Tayyip Erdoğan, dediği gibi bu ülkenin zencisi olabilir ama bu bölgenin bembeyaz olduğu gün gibi ortada...

• "BATTAL BOY"un yanında "X-Large" küçülür!

• Ferhat ile Şirin'in Ferhat'ının Şirin'den önce Açelya diye bi kızla yedi ay çıktığı ortaya çıksa, efsaneden çok soğuyan olur...

• Velet Bebe... (Antalya)

• "Bilmiyosan bu boku / Git mektebinde oku!" nasıl bir deyiş? Hayır, eğitimi önemseyen biriysen, "bu boku" ne? İlk kimden, acaba ne için çıkmış bu deyiş? Bi inceden, İskambil oyunuyla çıkıp, sonrasında tavlanın üstüne kalmış gibi. "Merhaba, güzide müessesenize başvurdum çünkü bu boku okumak arzusundayım!.."

• Yenilmez Kokoreç... (Bodrum)

• Ağır müzik yapan Türk gruplarındaki solistler, şarkıyı geçtim, seyirciye niye hançere yırtarcasına bağırıyorlar, hiç anlamam. Geçenlerde denk geldim, biri "KEYFİMİZ YERİNDEAAA MİÖÜEEE?" diyodu seyirciye, nöbet geçirir gibi. Hayır, öncelikle senin keyfin yerinde mi, onu bi söyle...

• Dünya Döner... (Bodrum, aynı sokak)

• Geçenlerde duydum, bir törende Ali Poyrazoğlu, gereğinden fazla bir konuşma yapmış, ondan sonra kürsüye gelen Müjdat Gezen ise sadece şunu söylemiş: "Ben aslında bir konuşma hazırlamıştım, baktım çok sıkıcı olmuş, o konuşmayı Ali'ye verdim!.."

• Tarihe "mükemmel bir örnek" olarak geçmiş, Fuche diye adam var...

• Yılmaz Erdoğan'ın Fatih Terim'i arayıp "Hocam, kursa

yazıldım, teknik direktör olacağım" demesi, Terim'in "Olursun tabii, bak, Ersun Yanal bile oldu" demesi...

• İyiden iyiye verdim gittim kendimi İnce Memed'e. Valla da iki cilt sanırdım, şimdi dördüncü, sonuncu cilti bitmek üzere. "Keşki" beşincisi de olsaymış. İnce Memed 3'te "Bu kadar kötülük, pislik, ikiyüzlülük ve hem de zalimlik dolu dünyamıza böyle ışıklı pınar suları gibi temiz olan insanlar gerek ki bize, azıcık soluk alalım" diyor Yaşar Kemal, tam da kendisini, büyük ve sihirli yazma yeteneğiyle hepimize yansıttığı ışığını çağırıyor. İnce Memed'le cilt cilt, sayfa sayfa, satır satır soluk aldırır bana usta; sağolsun varolsun. Romandaki gizli kahramanım Topal Ali'nin bazı zaman, kış uykusuna yatmış ayların mağarasına girip, bir-iki gün aylara sarılıp ısınarak uyuduğunu, dinlendiğini okuyunca aklım oynadı. "1000 yıl sürecek" cümlesi ünlü oldu ya, hakaten bin yıl sürecekse bizde bir şey, al işte bu Yaşar Kemal'in İnce Memed destanı. Dağlar denize dikmiş evvel, ordan sular getirmiş durmuş toprağı taşı da, öyle, denizi dolduraraktan oluşmuş Çukurova. Ne mutlu sana Çukurova; İnce Memed'in, Kırkgöz Ocağın, Yaşar Kemal'in var. Ne mutlu, efsanenin hası sende. "Gel sen benimle kal, seni bağışlatırım, anladığıma göre suçun da yok" diyen komutana "Ben eşiya oldum Yüzbaşım, kalamam" diye cevap veren Tazi Tahsin sende. Hz. Ali tasviriyle konuşan Hürü Ana sende. Nasıl anlatımsa, aşık oluyor insan, Seyran sende. Bir ilginç detay da Yaşar Kemal'in iki kelimeyi teke indirip, bir yerde "Kulağasma" yazması...

• Bu patrik de hiçbir işini ertelemeye...

• Duydunuz di mi, "Olmaz öyle baktan dava!" dedi biri... Yakınlarda bi yerde illa ki bir "baba" olmalı!..

• "Sadece on bin sattı fakat albümü alan herkes müzisyen oldu, grup kurdu" deniyor Velvet Underground için...

• Azalarak Bitsin: "N'apıyosun" sorusuna verilen "Geleni yapıyorum kaçan kurtuluyo" cevabı...

• Tam gemiye binecekken, keçi çift inat et, Nuh deyip peygamber deme, bu yüzden az daha dünya keçisiz kal, tufan inceden köpürünce önce erkek keçi inadin kır, sonra dişi gemiye zarıfçe sek...

• Rahmetli Öztürk Serengil'e yakışmış he "Summertime" şarkısını "Sarımsak" diye dilimize tornistan etmek. Yaptıysa da

şasırlmaz. Öyle apayrı bir adam...

• Bi dönem "Dürzi milis, Hristiyan falanjist" diye öyle bi girdiydi ki hayatımıza Mehmet Ali Birand, biraz daha "Ee..ou.." deyip lafa giremezse, Ortadoğu iyiden iyiye alev alcak hissi yaşıyoduk...

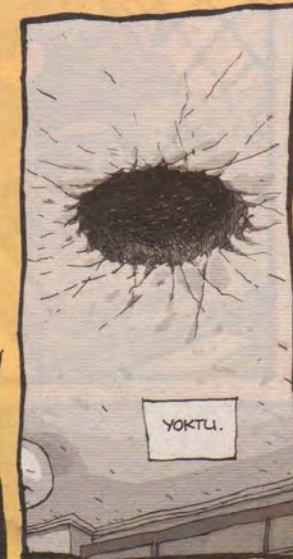
• Köpekler bi yılda yedi yıl yaşlanıyorsa, bi yılı yedi yıl gibi yaşıyorlar demektir. Özetlersek, köpekler hayat yaşıyorlar. Amma bu yedi yıl, miladi takvime göre. Hicri'ye göre nedir senenin köpek yaşı, ÖSS öncesi ödev veriyorum size! Dikkat, silgiler yumuşak!

• Yeni pişmiş limonlu keki koklarken çenesini yakan arkadaşım var, hem de bildiğin izli mizli...

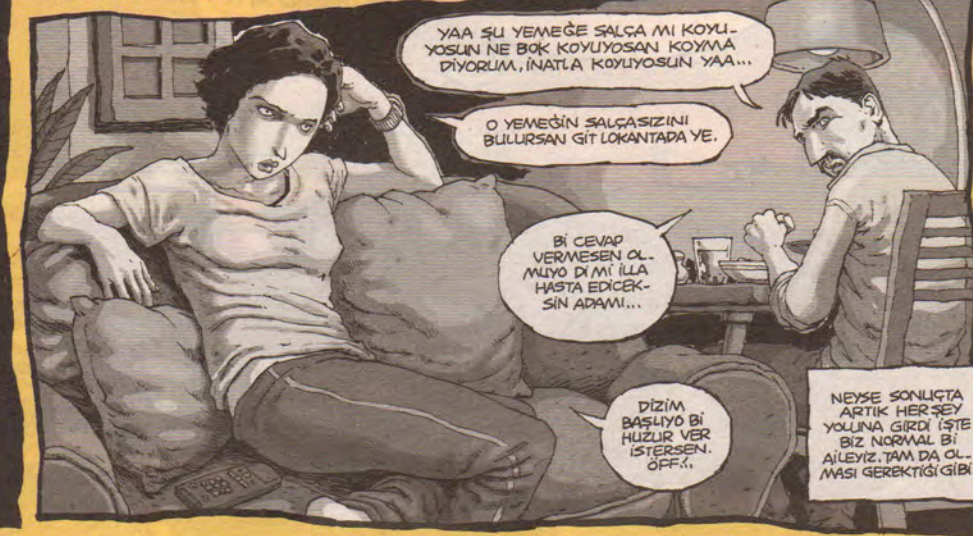
• Liseye başladığımda, sıra arkadaşımın adı Tuncay'dı. Bi gün beden eğitimi için soyunurken, Tuncay'ın boynunda haç gördüm. "Vay seni özent!" dedim. "Ben Hristiyanım" dedi. "Hadi lan, Tuncay Demirebakan diye Hristiyan mı olur" dedim, "Oğlum, valla lan" dedi, hakaten doğru söylüyömuş. İskenderun, hep denildiği gibi, kozmopolitti. Tuncay, ben, bi de Yusuf, sonbaharda da çok sıcak olan İskenderun'da, okuldan sonra, sahilde, mal gibi gezer dururduk. Bi de aramızda ergenliğin getirdiği coşkuyla, kapalı devle espriler kurmuştuk, şekilli giyinene, saçına jöle basana falan "İtalyano" diyoduk, sonra "Meksikano, Amerikano" diye çeşitleri çıktı. Bi de hiçbir anlamı olmayan "Sambrano" vardı. Bizim için herkes bu kategorilerden birindeydi. Yusufun çarşıda ayrıldığı bi sahil dönüşü, önümüzden bisikletle bi adam geçti, kafası komple yün bir başlığın içindeydi, sadece gözleri bakıyordu. "Ne ayak" diye birbirimize baktık. Bisikletli bitaz uzaklaşıncı Tuncay "İtalyano!" diye bağırdı. Ben de derhal uyum sağlayıp ver ettim Mesikanoyu, Sambranoyu! Adam zınk diye durdu, geri dönmeye başladı. Yün başlıklı adamdan aklımız çıktı, bi yerlerden atlayıp, şezlongları üstüste yığılmış plaja kaçtık. Adam, ne iştir, bizi orda bekliyodu. Yün başlık da elindeydi. "Bi arkadaşça benzettik abi" dedim. "Senle ilgisi yok, aramızda şakalaşıyoduk" dedi Tuncay. "Lan yürüyün gidin" bıraktı bizi bisikletli. Arkadaşa benzettik ne ya, can havliyle. Nasıl bi arkadaşça o?..

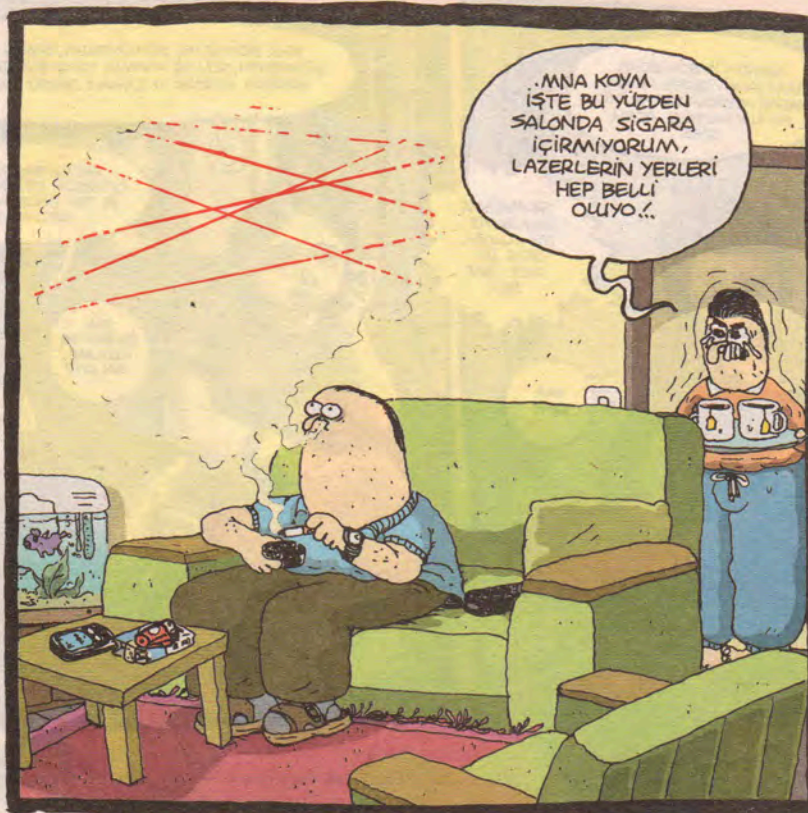
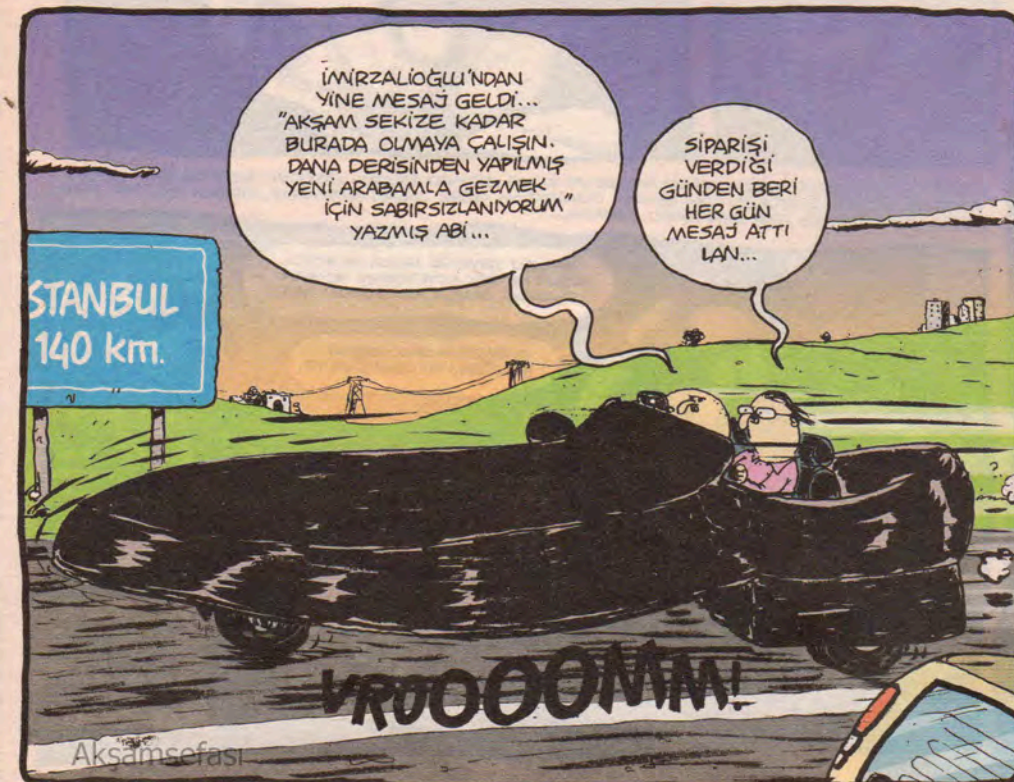
KENDİMDE Bİ DEĞİŞİKLİK HİSSETMİYODUM, BENİM İÇİME GİRMEDİĞİNDEN EMİNİM. EŞİM DE KENDİNDEN ÇOK EMİN OLDUĞUNU SÖYLEDİ AMA BENDE OLMADIĞINA GÖRE ONDAN BAŞKASINA GİRİCEK HALİ YOK. HALA İNATLA KABUL ETMEZ AMA BEN GAYET EMİNİM...

uğur gürsoy

Yapayalnız

Deniz Baykal yüzünü bağışlamış. Allah geçinden versin ve de devamını da Allah göstermesin ama Deniz Baykal'ın yüzüyle ortalıkta dolaşmak ister miyim emin değilim. Hayır, bir de tanınan bir insan, seni görenlerin halini bir düşün. Ünlüler yüzlerini bağışlamasın bence. Ben öyle gündemi haftada bir takip eden adamım, aklım çıkar sonra.

Sonunda haksız bir vergiden kurtulduk. Hükümetimiz, pırlantaya uygulanan ÖTV'yi sıfırlama kararı almış. Hep söylüyorum, "Bu ÖTV'yi telefon, benzin, motorin, alkol gibi kullanmadığımız şeylerden alın. Pırlantadan, elmaştan almayın," diye. Yüce rabbime şükürler olsun ki, hükümetimiz halkın feryadını duymuş ve pırlantanın vergisini sıfırlıyor. Gün bayram günüdür, gün düğün günüdür ey oğul! Çalsın sazlar, şaha kalksın atlar, vurulsun davullar! Şunun şurasında bir pırlanta keyfimiz vardı halk olarak, tekrar kavuştuk. Bırak benim aklım yazın volkmende kalmış pil gibi aksın, sen başkalarının aklına mukayyet ol ya rabbim.

Amin.

Serdar Turgut, cemaat dershanelerini anlattığı yazısında buralarda öğrencilere hiçbir dini telkin yapılmadığını yazmış. Bildiğim kadariyle Serdar Turgut bu dershanelere gitmiş, ÖSS'ye buralarda hazırlanmış ve hatta ÖSS'ye bile girmiş değil. Nasıl bu kadar kendinden emin konuşuyor diye merak ettim. Derken yıllar öncesinin anıları üşüştü kafamın içine.

Ortaokuldaydık. Açıkçası çok ipe sapa gelirdim öğrenci değilim, ama arkadaşlarımdan hepsi çalışkandı. Velî toplantılarında çocukların velilerine "Öğlunuza dikkat edin, Barış'la fazla geziyor," derlerdi, düşünün artık. Bir gün bunlar bir deneme sınavına gireceklerini söylediler, beni de çağırdılar. Sınavdan sonra birisi gelip sınavına girdiğimiz dershanenin çarşamba günleri okul çıkışında bize bedava özel ders vereceğini söyledi. Deneme sınavındaki puanlara göre beş kişi çağırılmışlar, beşinci de benim.

Her çarşamba okuldan çıkıp Çemberlitaş'taki dershaneye gitmeye başladık. Dersi, bir üniversite öğrencisi veriyor, dersin sonunda çokoprens ve limonata ismarlıyor ve bu kez dini sohbetlere girişiyordu. Çokoprens ve limonata ikilisi beni o yaşlarda da açmadığından hemen su koyverdim. Anlatılan menkıbelere yerli yersiz itiraz ediyordum, sohbeti baltalıyordum. Bir, iki derken arkadaşlar haberi getirdi. Dersleri veren abi artık gelmemi istemiyormuş. Öyle adeta bir "Bizimla değilsin Barış" yani. Çok da fifi, zaten metalci bir insanım, dersle ne işim olur? Gitmedim ben de. Ama bizim çocuklar gitti. Üniversiteye giren kadar hem de. Kendilerinden derece beklediği için dershane para almıyordu. Tatillerde de dershanenin yatılı kamplarına katılıyorlardı. Oradaki ortamdan nasıl bahsettiklerini hatırlayınca, bir kez daha düşündüm Serdar Turgut'un yaptığı reklamı. Ne de olsa onun tuzu kuru. Çocuğunu parasını verip okuluna dershanesine göndereceği için; yoksul ailelerin zeki çocuklarının "yırtmak" için tek şansı olan cemaat dershanelerinin eğitimini istediği gibi övebilir. Serdar Turgut överken, o çocukların kimisine; kampa, sohbet ve katılmadıkları için "Bizimla değilsin," denilecek; kimisi ikna edilecek, kimisi ikna olmuş görünecek... Ne güzel değil mi?

Arada bir bu satırlardan, reklamlardaki bir takım ayıplardan bahsediyordum. Ama reklamlarımız, ufak tefek üçkâğıtları bıraktı, düpedüz insanlık suçu işliyorlar artık. Milyonlarca Yahudi, çingene, komünist, sosyalist, Hristiyan, eşcinsel, suçlu ve özlülünün; milyonlarca kardeşimin katline, "erkeklik" dersi veriyorlar televizyondan. On saniye içerisinde nefret suçlarından koca bir buketi sunuveren bu reklamda emeği geçen herkese helal olsun. Sadece toplama kamplarında hayatlarını yitirenlerin değil; Alman'ıyla, Rus'uyla, eli dokuz ülkeden seksen milyona yakın ölünün kanı elinizdedir artık. Sattığınız şampuanlar sizi ne kadar temizler, kafanızda saç çıkartır mı, kepek yapar mı bilemem ama elinize bulaşan milyonlarca insanın kanını asla temizleyemez.

Son derece eğlenceli bir şehir efsanesi Sovyetlerin, istihbarat faaliyetleri için medyumlara falan kullandığını anlatır. Gizlice sızdırılan görüntülere bakılırsa, KGB, medyumlara, nesneleri hareket ettirdiğini iddia edenlerle bir takım deneyler yapıyor.

Aslında bu görüntüler gerçekten batı dünyasına sızıyor. Ve CIA de, bunu görüp, yarışta geri kalmamak için milyon dolarlar harcıyor ve Uri Geller gibi adamlarla benzer deneylere girişiyor. Ama netice sıfır. Yıllarca KGB'nin bu işi nasıl kotardığını düşünüyorlar.

Bugün KGB'nin bu paranormal deneyleri nasıl kotardığını biliyoruz: Gayet sıradan illüzyonistlik numaralarıyla, Sermet Erkin misali. Zira bunlar, bizzat KGB tarafından sızdırılmış, aslında böyle bir program yok. Sadece yemlemek için uyduruyorlar ve Amerika'nın deliller gibi para ve zaman harcamasına neden oluyorlar. ESP adı verilen bir program, mala davara bir faydası olmadığı ilyice anlaşılan kadar sürdürülüyor.

Düşününce komik tabii. İstihbarat dünyasının karanlık koridorlarındaki abilerin, birbirlerine pislik yapmak için böyle şeyler uydurup sonra berikinin o sorunla cebelleşmesini seyretmesi. Tabii bu oyunda son darbeyi de Amerika'nın vurduğunu söylemek lazım. Onlar da 80'lerde Yıldız Savaşları Projesi diye bir şey uyduruyor, Sovyetlerin önüne çıkarıyor.

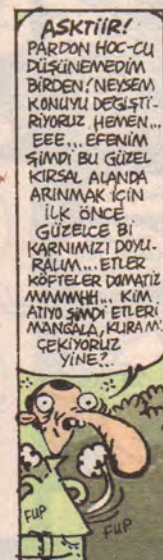
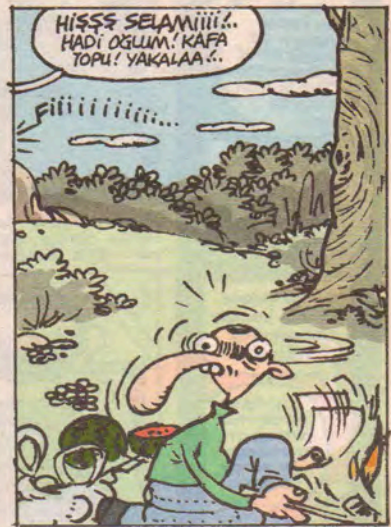
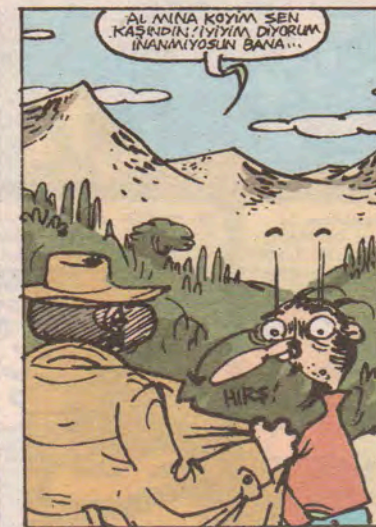
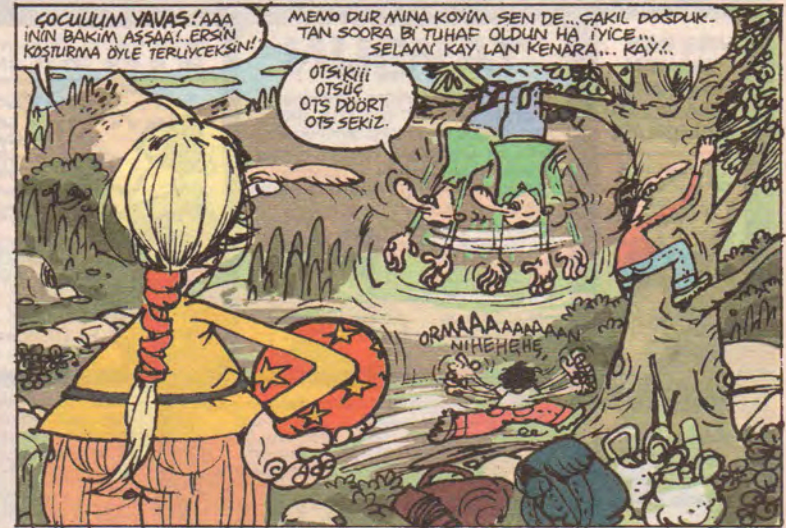
Aradan yıllar geçti. "Sovyetler medyumlara istihbarat topluyormuş," "Amerika zihin kontrolüyle milyonları zombi haline getirebiliyormuş," "Michael Jackson, Bill Cosby'nin yeğeniymiş," "Altın Kızlar'daki Dorothy Safiye Soyman'ın üvey kardeşiymiş," gibi hurafeleri çoktan unuttuk.

Ha biz unuttuk da, koskoca TRT unutmamış işte. Bütün bunları, bir çırpıda, TRT Haber'de, çocukların bile inanmayacağı KGB ve CIA yalanlarına inanan bir takım gazetecilerin programını izleyince hatırladım. TRT'de; KGB'nin ve NASA'nın cinlerle iş gördüğü, bunun zaten "çok bilinen" bir gerçek olduğu söylendi.

Uzay istasyonu tamiri için Türkiye'ye gelip kalıfıye cin arayan ajanlardan tutun da, "abi bizim bi' cin vardı, şu boylarda, görüniz oldu mu acaba?" diye sokak sokak düşürdüğü cinini arayan CIA ekibine kadar her şey vardı programda maşallah. TRT'ye yolun açık olsun diyor ve isimlerinde kullanmak üzere Times New Roman bir "I" hediye ediyorum.

SAFTIRİKLER

Tribal ÇENGİZLİ

Çengizüstün.
gizcengiz@yahoo.com

AYNI EVDE
YAŞAYAN
İKİ DEVLET
MEMURUNUN
MACERALARI

Uyurken, hep
kombiyi kısma-
ya geliyor... En
iyisi uyuyor gibi
vaporim.

Adaklık koş
satış merke-
zimiz hayırlı
ugurlu olsun.

Lan hiç
bu kadar
nasırlı ve
soğuk bir el
görmemiştin.
Tam kurban
pazarlık
eli...

Şu karşıdaki
aynada bombe
var görüyor
musun?

Kürdane
konsantre
olmuşum,
bombeyle
az sonra
bakarmı?
Fici çyk!

Ah! Sağlık vol-
culukta kilit
oldum. Neşze
uyuyo. Aha! Göz-
bebeği kıpırdadı.
Haskir, boyun
futulmuş, kafayı
döndürmü-
rum.

Zaman-mekan
makinemini hep
bu zamanda
sabit tutu-
yum.
Öyle, böyle
2 yıl mı geçti,
TAK! basıyo-
rum düğmeye
geliyorum.
5 yıl mı geçti
güle oynaya.
TAK! Yine!
MUCK!

Alla alla, hala
bomba patla-
madı? Neyse
şimdi patlasa
bile yehdan bi
iki kıymık geçer
o da bana yeter.

TAYGUN

Bilgisayar oyunları üzerine
internetteki bir foruma dāda-
nan Taygun girdiği entriklerde
site içi kavgalara neden olmuş,
moderātör Harun'u çileden
çıkarmıştı... ID numarasından
adresini tespit
edip, evini başsa
da Taygun yerine
teyzesiyle
karşılaşmış,
karşılıklı oturup
olayı tatlıya
bağlamış-
lardın.

Abi kolay gelsin, tekrar tekrar özür
diliyorum
abi. Saygılar
abiciim.

Taygun? Ooo
hoşgeldin!

Dün
teyzene
de çok
ayıp
oldu...

...ama hep senin gwt.
lüğün yüzünden! Baş-
ka forum mu yok olum.
Diline geleni eşirgen-
mişsin.

Çok
sekiyo-
rum be
abi...

Hem
interna-
tin özün-
de var
abi böyle
seyler
normal-
dir...

Yalnız
Teyze-
si dün
neydi
öyle?..
Hatırla-
dıkça
Humff...

Taygun, teyzesi sayesinde iş
sahibi olmuş, derhal hevesle
yeni işine koyulmuştu. Mutluydu!

En sevdiği işi yapıyor, oyun yorumları yazıyordu. Geçen 2 günün
ardından bütün kısayollar, şifreler ondan sorulur olmuştu. Yağın
çalışıyordu ama kimse onla sohbet etmiyordu... Meraba o kadar...

SSK'NI
YAPIYO-
RUM...

S... Sağol abi
Starbak'a
giderken beni
de çağırın-
sınız dirmi?

Bakarız...

Ne yemeye çıkarırken, ne de sigara molaların-
da Taygun'u çağırıyorlardı... O da içinde
biriken geyiği kusacak anı kovalıyordu...

Koridorlar
yine boştu...

Islak
mendil

Çaycı da çay ocağını kapayıp gitmişti...

Taygun İstanbul'a gelmeden önce
Uşak'ta Cava Ceylan kullanıyordu
ve gözü yüksek-
lerdeydi...

Oto.
ban.
da
120
bası-
yo...

Sabaha bitecek olum onlar.
Ben bilgisayarı kapayıp çıki-
yorum... Anlaşılmayan bşey
var mı?

Mesai hep
olmuyo anla-
dı mı?

Daha sonra...

Selam.

Meraba
Harun..Toy-
gun nerede?

bu gece
mesaiye
kalacak!

ÖYLE
MI?
GEÇ-
ÇERİ!

Haftaya...
Gece...

Hatta öyle ki Taygun'a ofiste
bir iş bile teklif etmişti...

DİN! DÖN
Lan herif
dayak için
çağır-
mış olmasın?

DIZZT!

GİR!

...özür dile-
dim abi... Hem
bu iş kaçmaz!

Soldan
ilk kapı
canım!

Hem
interna-
tin özün-
de var
abi böyle
seyler
normal-
dir...

Yalnız
Teyze-
si dün
neydi
öyle?..
Hatırla-
dıkça
Humff...

Taygun, teyzesi sayesinde iş
sahibi olmuş, derhal hevesle
yeni işine koyulmuştu. Mutluydu!

En sevdiği işi yapıyor, oyun yorumları yazıyordu. Geçen 2 günün
ardından bütün kısayollar, şifreler ondan sorulur olmuştu. Yağın
çalışıyordu ama kimse onla sohbet etmiyordu... Meraba o kadar...

SSK'NI
YAPIYO-
RUM...

S... Sağol abi
Starbak'a
giderken beni
de çağırın-
sınız dirmi?

Bakarız...

Ne yemeye çıkarırken, ne de sigara molaların-
da Taygun'u çağırıyorlardı... O da içinde
biriken geyiği kusacak anı kovalıyordu...

Koridorlar
yine boştu...

Islak
mendil

Çaycı da çay ocağını kapayıp gitmişti...

Taygun İstanbul'a gelmeden önce
Uşak'ta Cava Ceylan kullanıyordu
ve gözü yüksek-
lerdeydi...

Oto.
ban.
da
120
bası-
yo...

Sabaha bitecek olum onlar.
Ben bilgisayarı kapayıp çıki-
yorum... Anlaşılmayan bşey
var mı?

Mesai hep
olmuyo anla-
dı mı?

Daha sonra...

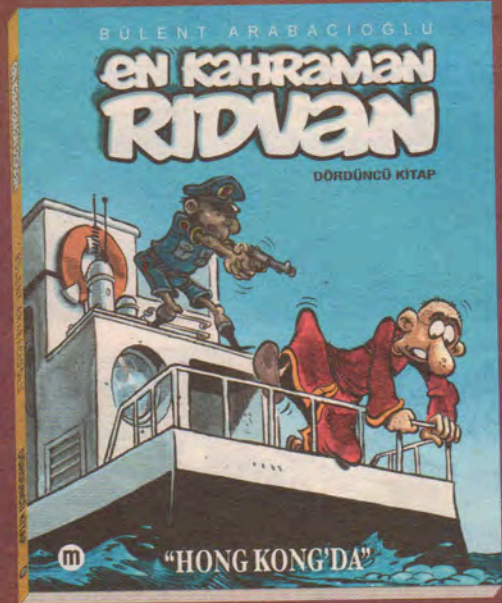
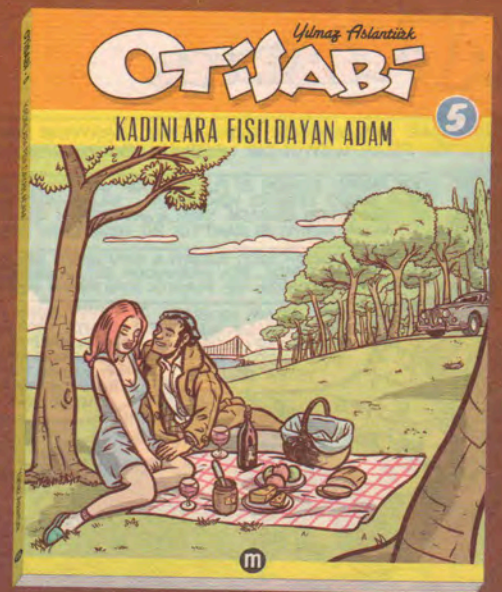
Selam.

Meraba
Harun..Toy-
gun nerede?

bu gece
mesaiye
kalacak!

ÖYLE
MI?
GEÇ-
ÇERİ!

Haftaya...
Gece...

CİHANGİR'DE Bİ EV...

ÇIKTI!

İMZA GÜNÜ

31 Mart C'tesi / 14:00-16:00

UĞUR GÜRSOY

YILMAZ ASLANTÜRK

CİHAN CEYLAN

1 Nisan Pazar / 14:00-16:00

BÜLENT ÜSTÜN

Ankara

Atatürk Kültür Merkezi

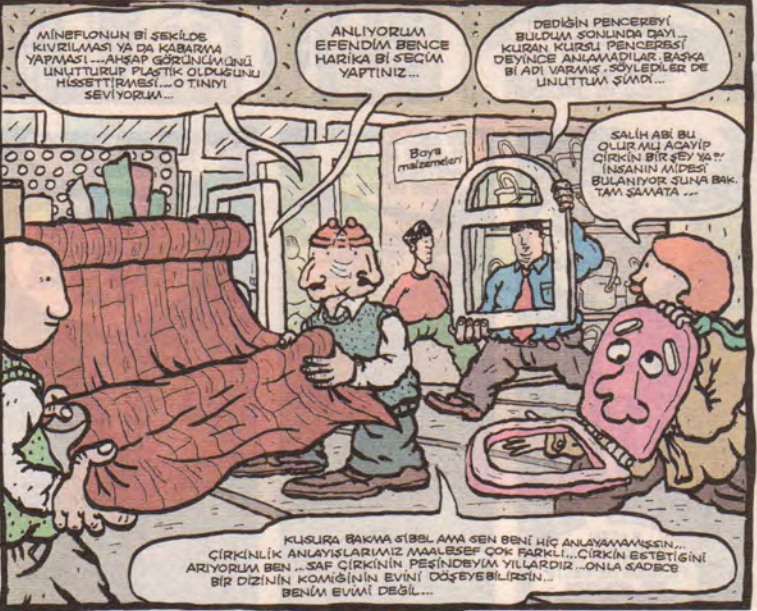
Uykusuz Standı

Anıl Duman

Tek istediği evini biraz çirkinleştirebilmişti

gelen Kutusu

Halil ÜNAY

Emirhan

Eray DeMİREL

Ayşegül CENGİZ

Servet TURAN

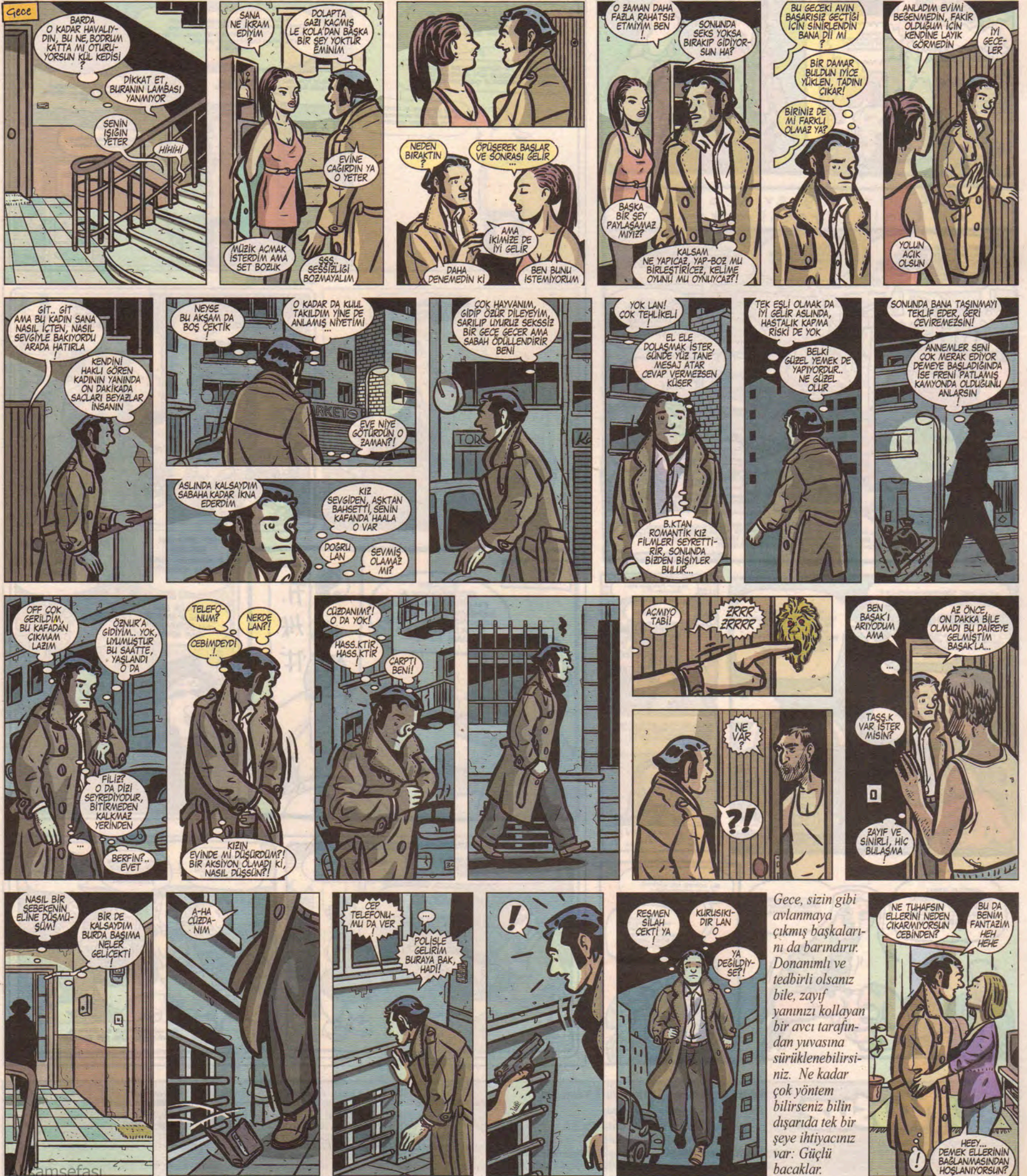

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

650 bin kişinin gözaltına alındığı, yüzlerce kişinin işkenceden öldüğü, 50 kişinin asıldığı 12 Eylül darbesiyle ilgili dava başladı. Davanın bir numaralı sanığı Kenan Evren, kolu kırıldığı için ilk duruşmaya katılmadı.

Elektrik faturaları uçuştu gitti lan... Sanki evde elektrik yakmıyoruz da benzin yakıyoruz anasını satıım... Doğal gaz da öyle.. Lanet olsun doğal gaza, mutlak tüpü kullananın,,desen, bi tüp 76\$ ... Üzerinde kay demlemeye kıyamazsın...

Hükümetin bi süsu yok vallo...Rusyayla iran gaz fiyatlarına abandı-
ca abanıyolar...Allah bunlara vana vermiş, kafalarına göre açıyo-
lar, kapatıyolar...Bize de boru vermiş... Bor modeni...

Fransada komünist parti gümbür gümbür geliyomuş... Bir numara
li emperyalist, boşa gümbürdemesin... Dünyayı sömürge içinde
bıraktılar... Onların komünizm dediği, din baskısı olmadan rahat rahat bir-
birlerinin etlerini yalasinlar, Allah korkusu olmadan belleri böksünler...
Jömövi jövepa yani.. Bu kadarını terim de biliyo..

K emal Kılıç 4+4+4 için, "5 yaşındaki çocuk kalem bile tutamaz diyor, 5 yaşında çocuğu kadınlar hamamına almıyorlar olum... Kalem tutabilir tutamaz, o ayrı... Kalemi var çocuğun..."

Arayosa başkanı "siyaset yargıyı kuşatamayacak" demiş..
Ne kuşatması, yav...İyice yüzüklerin ependisine döndürdüler ülkeyi..
Kemal'de bi Frodoluk var..Ondan etkileniyo herkes..Biri gandalf
olmuş "kuşatamayacak" diyo, ben "Aragorn", kral olan...Simigil 12
eylül'den yargılanıccak....Peki kim bu sauron?

A llah'ın olmadığı, peygamberin izne çıktığı, 12 Eylül dönemi yargılanıyo... Atam izindeyiz...

Kemal kılıcı benî Hitlere benzetiyö... Gaz odalarında duradu-
ra bu hale geldi... Meclis kulislerinde sokuyolar bunu odaya,
veriyolar gazı... Gaza getiriyolar...

Polen mersimi geldi... Alerjisi olanların ağzı gözü akmaya başlar şimdi..Eski türk filmleri gibi aklar sesleri "nayıp,nolamaz" hesabın "Konuyu neşeye getireceksin,,diyeceksiniz..Hemen söydim, Suriyeye..." "Türkiye bize savaş ilan etti,,diyolar... Adanadaki jaymis bant film çekimlerini yanlış anlamış olabilirler...Dünyaca ünlü oğann sınırlarına bu kadar yaklaşması belki tedirgin etmiştir....

Nargileji de yasaklıyoruz... Zaten enerji dar boğazındayız, bi tön-
bekiği bitirmek için bi kova kömür gidiyo.. Nargile mi işiyosun
seba mı yakıyosun... Fokuraması da cabası...

B ak orhancim geeliyoor ♪, selam veriyoor ♪ matbaadan
geliyoor ♪ küfür ediyor... Gök teşekkür ederim ♪ orhancim
saana ♪ 10 dakkeya bitiriceem ♪ inan bak baana ♪...

kyunhiseulsi

HEMEN ÇALIŞMALARA BAŞLIYORUZ EFENDİM...

AMA OLUCAKSA OLSUN MADEN...

STRESSEN
NE TER ATTUN
LAN'

CHARLIZE SENARY'YU OKUYUNCA SABANA KADAR AĞLADIM.
Mahsun Kirmizigül, Halepçe Katliamı'nı anlatacağı yeni filmi "Elma Kokusu" için büyük düşünüyor. Kirmizigül'ün aklındaki isimler, Jude Law ve Charlize Theron. Kirmizigül'ün aklındaki senaryoya göre, Jude Law ve Charlize Theron, Daren isimli bir evlada sahip mutlu bir çifttir. Ama oğulları Daren, aslı ailesi Halepçe'de öldürülmüş Baran isimli bir Kürt çocuğu olduğunu öğrenince olaylar çok karışır. Karışan olaylar, Mahsun Kirmizigül tarafından anı 'flashback'ler ve yürekleri dağıyan müziklerle çözülür.

AMİS."
"ün aklındaki
aren isimli
t çocuğu
rekları

4+4+4 yasasını protesto etmek için Ankara'ya yürüyen protestoculara polis tarafından yapılan saldırı medyanın gündemine giremedi. Olaylar sonrası, dokuz gazetenin birinci sayfasında konuyla ilgili tek bir satır bile yoktu.

EPENİM SON DAKİKA GELİŞMESİ VAR' POLİS, EĞİTİM GÖREVLİLERİNE SALDIRIĞI...

HEMEN GİRİN MANŞETİ! "EĞİTİM GÖREVLİLERİNİN CİNSEL PROBLEMLERİ" "PASTA" OLARAK EN PAZLA BUNU YAPABİLİRİZ...

Bİ SOSİSLİ VER DE, DÜZ HESAP 10 YIL OLSUN ABİ...

ALLAN KATZES and JEFF KATZES

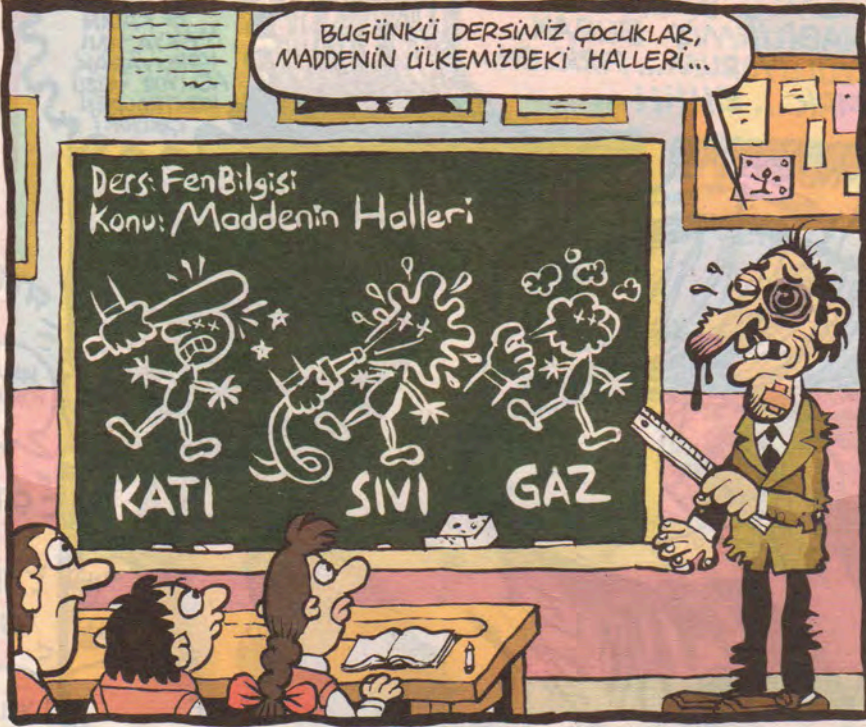
BU SENE ÇOK SOĞUK YAPTI YALNIZ... ARTIK Bİ BEŞ SENE BÖYLE KIŞ OLMAZ...

İYİCE GEYİĞE BAĞLADI...

N. K.

4+4+4 protestosunda polis öğretmenleri dövdü...

4+4+4 protestosuna müdahale eden polise Ankara Valiliği'nden destek geldi: "Çağdaş güvenlik mühendisliğinin emsalsiz örneğini ortaya koyan Ankara polisi mevzuatta öngörülen tüm görevlerini yerine getirmiştir."

Gece geç saatlerde penceresi açık unutulmuş bir kafeye ısınmak için giren ve burada kaşar peyniri, salam yiyerek gazoz içen 17 yaşındaki B.A. hakkında 9 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

U
X
K
U
S
U
Z

4+4+4 teklifi Meclisten geçti. Tartışmalar devam ediyor...

Balyoz davasında "darbeye eksik teşebbüs"ten 365 sanığın 20'er yıl hapsi isteniyor.

19 yıl sonra Malatya Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcısı Vekilliği, Sivas Katliamı ile ilgili yeni bir soruşturma başlattı.

Uganda'da en az 50 kız çocuğunu taciz eden Emin Baro adlı Türk vatandaşı para cezasıyla serbest kalınca ülke ayaklandı.

K
A
Ç
Y
I
L
O
P
U
F
I
R
A
T
B
U
D
A
C
I

• Türkiye Çağdaş Ülke Partisi'ni kuran Abdurrahman Boztaş, partisini kamuoyuna tanıtırken 'TÇÜP' kısaltmasını söyleyince, katılımcılardan biri "Küçük tüp mü?" diye soruldu 3 yıl...

• Muğla Belediye Başkanı Ahmet Çalça, açılışı yapıldıktan yarım saat sonra çöken köprü hakkında "Köprü çok güzel olmuştu," diyeti 4 yıl...

• Serdar Ortaç, "Uzun süredir gut hastasıyım. Fatih Sultan Mehmet de benim gibi gut hastasıymış. Üstelik pek çok padişahın bu hastalıktan mustarip olduğunu öğrendim," açıklamasıyla hastalıkta da şanından ödün vermeyeli 4 yıl...

• Alişan, "Doğuştan gay olanlara sözüm yok, ama sapıklık olsun diye yapanlarla arkadaşlık etmem," uyarısında bulunalı 5 yıl...

• Kenan Evren'in "Şelale Altında Bir Güzel" isimli nü çalısmasına esin olan fotoğrafın kaynağı Playboy çikalı 13 yıl...

• Thomas Edison, ilk hareketli görüntü kaydetme aracı kinetografi icat ettikten sonra, boks eldiveni giydirip dövdüğü kedileri çekeli tam 118 yıl olmuş.

Emniyet Genel Müdürlüğü, polise 'mağdura empati yapın' talimatı verdi.

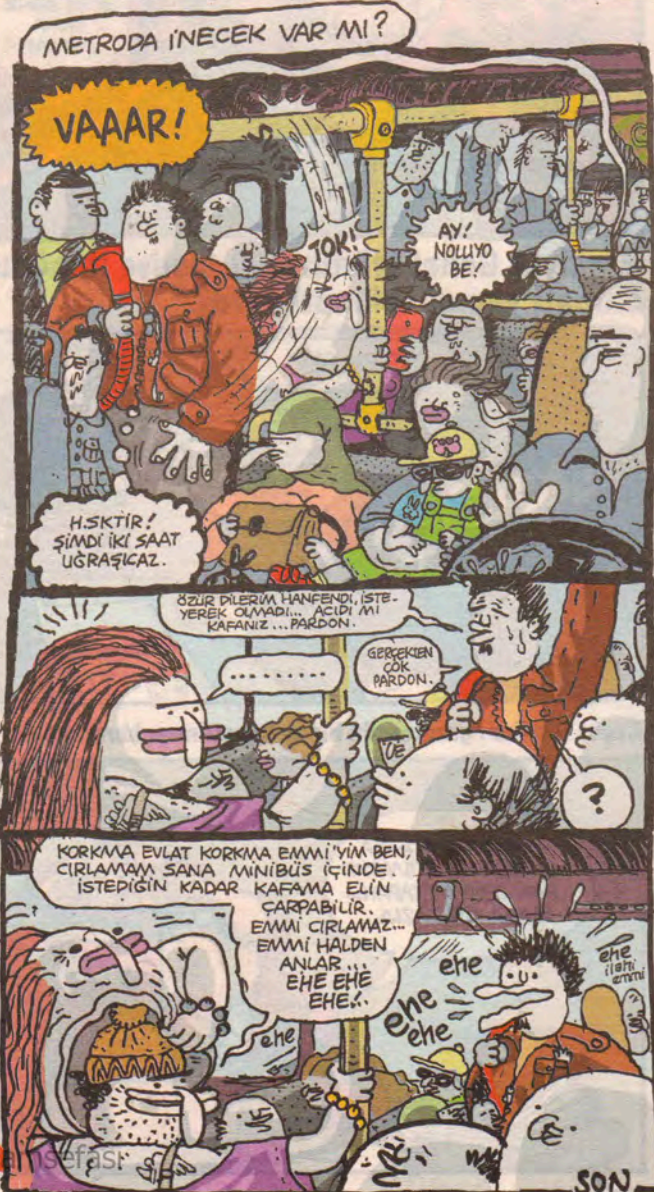
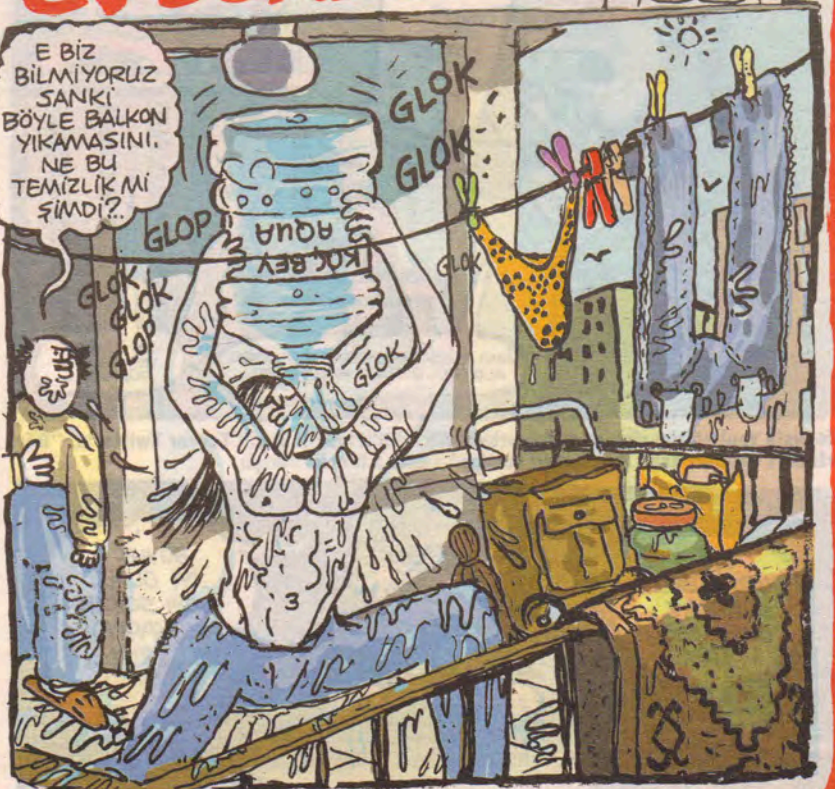
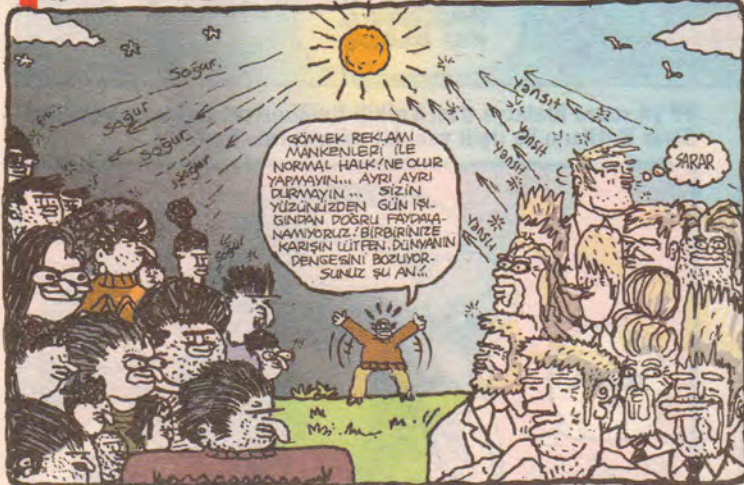
Özgür Gündem gazetesinin bir ay kapatılması kararı kaldırıldı.

Mecliste yeni eğitim sistemi tartışılırken, AKP Milletvekili Şamil Tayyar Twitter'a, "Dört artı dört okulları değil meyhaneyi vurdu," yazınca Meclis karıştı.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İLİŞKİLERDE YAŞANAN BAZI FANTASTİK OLAYLAR

Aşağıda anlatılan iki hikâyeden *Büyüyen Leke*'nin kahramanı, yaşadığı gerçeküstü olayın ardından ilişkisini toparlamış ve mutlu evliliğine devam etmiştir. İkinci hikâyeye olan *Adam Bacağı*'nin kahramanı ise, skandal sayılabilecek o geceden sonra garip davranışlar sergilemeye devam etmiş ve sonunda eşi tarafından terk edilmiştir.

I. Büyüyen Leke

"Şurda ne var bi baksana?" deyip sırtını açtı. İlişkilerinde sıkça yaşanan bir sahneydi bu. Kadın, kendi başına göremediği bir bölge olan sırtından sık sık şüphelenerek adama danışıyordu. Adam, genelde bir sonuç çıkmayan bu sırttan sıkıldığı için göz ucuyla bakıyor ve karsını hastalık hastası konumuna düşürmek istemediğinden hep aynı teşhisi koyuyordu: "Sivilce gibi bişey çıkmış." Adam, bu sefer gösterilen bölgede sivilce dâhil hiçbir şey bulamadı. Eğer, "Hiçbir şey yok," derse, "Nasıl yok, iyi bak," diye uyarıp giden bir tartışmanın içine düşmek istemediğinden, bir şey bulurum umuduyla biraz daha baktı. Sırt temiz gözüküyordu. Gösterilen bölgeden yaklaşık on parmak aşağıda gördüğü bir sivilcenin verdiği esinle, "Sivilce çıkmış," diyerek geleneği bozmadı. "Sivilce mi, emin misin?" diye sordu kadın. Yıllardır değişik bir şeyler aradığı sırtında sonuç yine sivilce olunca biraz bozulmuştu. "Eminim," dedi adam. İlerleyen günlerde kadın aynı bölgeyi bir iki defa daha gösterdi. "İyi bak," diyordu gösterirken. Artık sırta bakma zahmetinde bile bulunmayan adam, "Sivilce büyümüş," "Kaşınmı mı sen bunu?", "Çekirdek yemeyi bırak" gibi cevaplarla karısının arkasından iş çevirmeye devam etti. Bir hafta sonra, kadın elindeki reçeteyi sallayarak, "Bugün doktora gittim, hani sivilceydi," diyerek karşıladı kocasını. Yüzünde, problemleri ciddiye alınmayanların gerçek bir hastalık sahibi oldukları ortaya çıktığında takındıkları o mağrur ifade vardı. "Aaa! Neymiş?" diye sordu adam. "Gül hastalığı," diye cevap verdi kadın, hastalığın işminin gerekli etkiyi sağlamayacağını düşündüğünden olacak, "Pityriasis rosea" diye ekledi. "Hani bakiyim şuna," dedi adam. Kadın, doktor tescilli sırtını gösterirken haklı bir gururla kafasını salladı. Gerçekten de dikkatli bakıldığında ufak bir kızarıklık görülebiliyordu. O akşam, "bakmak" konusunda başarsız olan adama yeni görevi tebliğ edildi: Sürmek.

Sabah akşam işaret parmağıyla lekeye merhem sürmeye başladı adam. Merhemin hayatlarına girmesiyle ilişkileri, 'iyice sür - sürüyorum sürüyorum', 'yedire yedire sür - tamam yediriyorum', 'iyice sürdün mü? - ya sürdüm işte, istiyorsan bir daha süreyim' gibi yeni diyaloglara sahne oldu. Garip olan, lekenin bunca yedirmeye rağmen bir türlü iyileşmemesiydi. Leke, merhemi yedikçe sanki gıdasını bulmuş gibi büyümeye devam etti. Adam, parmağıyla merhem sürmüyor adeta lekeyi yayıyor gibiydi. Durumu karısına haber vermedi, hatta şüphelenmesin diye sürme alanını, büyüyen lekenin boyutlarında değil yedirmeye ilk başladığı günkü capta tuttu. Adam, büyüme karşısında telaşlandı da Gül hastalığının zararsız bir hastalık olmasıyla kendini avuttu. Lekenin tüm sırtı kapladığını gördüğü akşam, merhemi ilk günden beri bellediği ufak alana sürerken, "Neyse yarın da bir bakanım, olmadı açıklarım durumu tekrar doktora gideriz," diye düşündü. Sabah gözünü açtığında, karşısında henüz uyanmamış karısının yüzünü gördü. Uykusu açılıp görüntü netleştikçe, karısının burnunun ucundaki yuvarak beyaz alan hariç, tüm yüzünün kıpkırmızı olduğunu gördü. Gözlerinin önünde, burnun ucundaki beyaz alan yavaş yavaş küçülüyordu. Biraz dikkatli bakınca, bu beyaz lekenin küçülmediğini, etrafını saran kırmızılığın ilerleyerek onu yok ettiğini anladı. Adam, karısını tamamen ele geçiren Gül hastalığının son hamlesine şahit oluyordu. Ne yapacağını bilemeden karısına bakmaya devam etti. Kadın, uyandığında kendisini izleyen bu gözleri, 'uyurken sevdiğini seyreden aşk dolu bir adam'ın gözleri sanarak, "Günaydın" dedi. Gülümseyerek, "Günaydın" diye karşılık verdi adam. Sevgi dolu bir sabaha uyandığını düşünen kadın öpmek için uzandığında, adam, tüm şehri ele geçiren bir hastalıktan geriye kalan son insan kadar tedirgindi. Kadın kalkıp banyoya gittikten kısa bir süre sonra büyük bir çığlık duyuldu. Adam kalktı, komidinin üzerine duran merhemi alıp bütün tüpü avucuna sıkarak banyoya gitti.

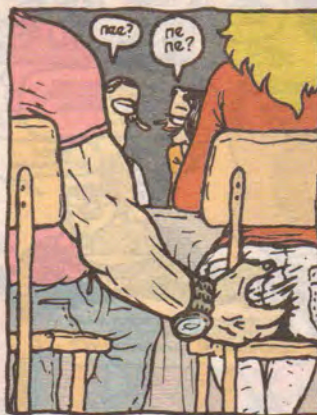
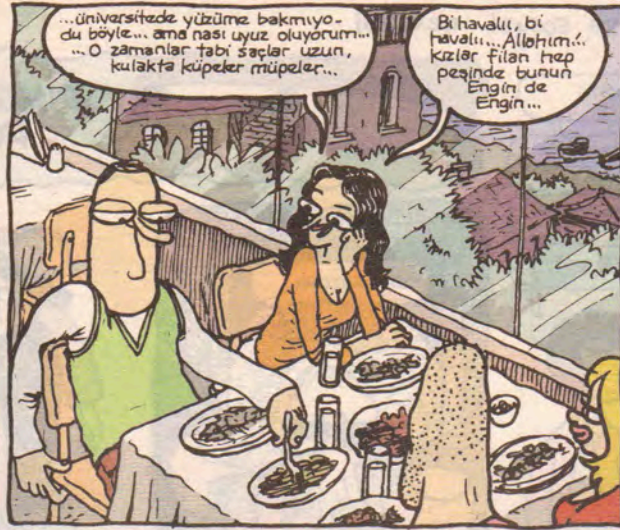
II. Adam Bacağı

Evimin salonunda oturan bu insanları ilk defa görüyordum. Sürekli kendi işinden bahseden ukala bir adam, bu adamın çok konuşan şişman karısı ve ortalıkta sürekli bağırarak koşan bir çocuktan oluşan bu aile, eşimin akrabalarıydı. Aniden hayatıma giren bu yeni akrabaların desibel yüksek bireylerden oluşması biraz canımı sıkıyordu, ama durumu idare etmeye çalışıyordum. Hatta bağırarak çocuk, bir koşma atağının ardından gelip kucaklarına çağlandığında, çaresizlikten de olsa çocuğun kafasını bile öptüm. Çocuk, o öpücük sonrası, beni sık sık ziyaret etmeye ve sanki "yine kafamı öp" der gibi her seferinde daha sert çullanmaya başladı. Annesi, bu çullanmalardan çocuğun beni çok sevdiği sonucunu çıkarıyordu. Ukala Adam ise, bütün bu karmaşanın arasında, ortamda sanki sadece ikimiz varmışız gibi anlatmaya devam ediyordu.

Çullanmalara ve diğer seslere kendimi kapatıp Ukala Adam'a yoğunlaşmaya çalıştım. Ukala Adam, benden aldığı kısa cevaplardan işkillenmeden konudan konuya atlıyor, her konuda bulunabileceğin en kışe lafları sanki yeni bir şey söylüyormuş gibi kelimelerin üstüne basa basa tekrar ediyordu. Ara sıra esnemem, verdiğim cevapları tek kelimeye kadar düşürmem kâr etmedi. Gitsinler artık, diye dua ediyordum. Oysa, bu geceyi skandala dönüştürecek olaylar daha yeni başlıyordu.

Ukala Adam, "Bak sana bişi söylüyeyim, ben birgün işe gitmesem, bütün işler yatar, her şeyi ben idare ediyorum," dedikten sonra, geriye yaslanıp abartılı bir hareketle bacak bacak üstüne attığında, sağ bacağında bir ışıma oldu. Işık, yukarı doğru sıyrılan pantolon paçasıyla çorabı arasında açığa çıkan bacağından geliyordu. Yaklaşık beş santimlik bu bölge, siyah kılırlara rağmen, bembeyaz teni yüzünden floresan etkisi yaratmıştı. O andan itibaren, adamın çorabıyla pantolon paçası arasındaki bu mini dekolteyi gözümü alamaz oldum. Ukala Adam, kendini övmek konusunda coştukça pantolonu da yukarı doğru sıyrılmaya devam etti. Kılıfı beyaz bölge, bir tür ego ölçeği (egometre) gibi çalışıyordu. Bölge, on santim sınırına dayandığında, dönüp karıma baktım. Şişman kadından sıkılmış görüntüyü. Kafamı biraz çevirdiğimde, bağırarak çocuğu elindeki yarı yemmiş bisküviyi perdede zorla yedirirken gördüm. Ukala Adam'a, daha doğrusu dekolteye tekrar döndüğümde, "Eee çocuk ne zaman?" sorusuyla karşılaştım. Dekolte konuşuyordu. "Daha düşünmüyoruz," dedim an, karşımda yanım bisküviyi ağzıma uzatan çocuk belirdi. Olaylar kontrolden çıkmış gibiydi. Uzanıp bisküviden ısırıldım. Çayımı hörpletken Dekolte, "Valla hiç vakit kaybetme, çocuk lazım," dedi. Bacak dekoltesi on santimi aşmış ve sanki daha çok ısımaya başlamıştı. Ağzımdan, "Kapat şu bacağı!" sözleri döküldü. Dekolte, çıkışına anlam veremese de, ses tonumdan ve yüz ifademden çok şaşırılmış görünüyordu. "Ne bacağı?" diye sordu. Cevap vermeden aniden kalkıp adamın bacağına saldırdım. Paçayı tutup asılırken, bir yandan "Kapat şunu kapat!" diye bağırıyordum.

ve SİNEM'in keyfi yerine geliyor

- Dostoyevski / Uysak Kız'dan

- Recep Tayyip Erdoğan...

• Bobby McFerrin'i izledim...Bi insanın içinde orkestra olur da hiçbiri mi kaytarmaz...Bi de gülüşü çok güzel...

- İstedüğün kadar hayranın olsun, kafa yapan hayran olmak...

• Kimi oyuncu siyah-beyaz dönemle hayırlanır, kimi renkli filmlerle; Ekrem Bora her ikisidir. Kimi aktör jөн rollerinin abonesidir, kimi kötü adam rollerinin; Ekrem Bora her ikisidir. Rolü ne olursa olsun, tutkusunu usta bir yorumla yansıtmayı beçermiş sanatçıyı kaybettik; rahmet, nur içinde yatsın. Kimi Ekrem'dir şu hayatta, kimi de Bora; Ekrem Bora her ikisidir...

• "Karnaval insanın içinde olur" demiş bir Brezilyalı ata, yaşamadı mı yahu şu dünyada?!

* "Kesikburun!" Otuzbeş yıl sonra hatırlayınca gene korktum. "Kesikburun" adlı bir kadından bahsederdiler. Kocası mı ne, kesici aletle mi ne saldırmış, burnunun birazını uçurmuş da hapse mi düşmüş ne? Çok çoktum, bölük pörçük bişeyler duydardım hakkında. Fahişelik yaptığını söylerlerdi. Adı soyadı unutulmuştu, kızılderiili gibi Kesikburun derlerdi ona. Korkumun sebebi de sadece ismiydi. Ondan önce de korkmuşum, "Kambur Canos" adı फिल्ден, Alpay'ın "Gece vakti Beyoğlu'nda süslü püslü bir kadın yürüyordu" diye başlayan türküden de korktuysam ama Kesikburun bambaşkaydı. Kanlı canlı, gerçek insan. Ne de zormuş hayatın, yaşıyorsan selam sana Kesikburun, rahmetli olduysan nur içinde yat...

• Çok konuşup esir alan birini anlatırlar, o kadar ki sen dinlemekten sıkılıp kafanı başka yöne çevirirsen, o da açısını öyle ayarlayıp sana bakarak anlatmayı sürdürüyomuş!..

- Zeka, zulümle başettiği kadar kurnazlıkla başedemez; kurnazlık, vasatın zekasıdır...
- Dergilerde çalışmaya başlayınca

öğrendim, "vinyet" diyorlardı. Yazının içine çizilen, o yazıyla ilgili çizimlerin adı

vinyetti. (Sahne için de kullanılır, iki sahne arası minik mizansenler, çok kısa tablolar için.) Mizahçılık hayatım boyunca en iyi arkadaşlarım sizler oldular. Su ana-

arkadaşlarımız çizimler olular, şu ana kadar da çok değerli imzalar, ustalarım, yaşitlarımız çizdiler yazılarımıza. (Hatta bir tanesi çiziminin altına belli belirsiz "Bir vinyet uyanıyor" bile yazmıştı.) Uykusuz'un ilk sayısından itibaren vinyet konusunda kafam rahat, Behnan var çünkü. Dergi

kardeşim Tuncay, Denizli'de vardı. Ben de Bergin çıkarmaya Ersin tanıştırdıydı Behnan'la, ondan sonra da bir-iki kez karşılaştık ama her hafta mutlaka konuşuyoruz. Bu daldan dala, saçma, minimal konuşmalar, giderek kısalıyor, nasıl oluyor bilmem, 'Tamam

kısıyor, hasta oluyor olmamı, Tanrım abî diyen Behnan, dardımı anlamış oluyor. Bir yazın için ne güzellik, sağol be Behnan! Bu hayfa konuştuk, "Bu durumu çiz" dedim, "Ben pazartesi veya salı arayıp üç-beş cümle söylüyorum. sen de çiziyosun

uç-beş cumle soyuyorum, sen de çiziyosun yıllardır, yeterince acı bî durum." Behnan, konuyla ilgili yazıyı görmek istedi, yoktu henüz, "Henüz yok" dedim. "Tamam abi" dedi. Bakalım ne tip bî yorum, nasıl bî vinvet, hen de sizin gibi derin bî alınca

bi vinyet, ben de sizin gibi dergiyli alınca görürüm... (Bi de haber: Çizgi roman için bi hikaye notları alıyorum, bitirince Behnan'a vericem.)

• "Seksist" lafına alerjim var. Dilimizde seks, cinsiyetten ziyade sevişmeye karşılık. Seksist eleştirisi, sevişme karşıtı çağrışımlara gidiyor ki olur şey değil. Paşalar gibi "cinsiyetçi" kelimeyi var, ayırım yapanlar için. Ayarlayın bunları...

• Çiğangir civarlarında sık sık bi sürü köpekle dolaşan bi amcayı görüyorum. Üstü başı kat kat giysili, elinde kah bir sopa oluyor. Saç ve bıyık kesimi, yüzünün kemiklerinin yapısı, bakışlarıyla bu amca bende her seferinde zaman kaymış duygusu uyandırıyor. 25-30 yaşlarında bi adamımdı. Bazen bir akşam erken uyanmış, yata-

uyandırıyor, 150 yıl önceden bir selam gibi. Bazen bu eski zaman adamını, yine kendine benzer bi arkadaşıyla görüyorum, tabii yine köpeklerle. Arkadaşında da var bir eski adamlık hali ama o 70-80 yıl önceden en fazla. Bizim amca, o kısa, küt huyuyla acık ara önde

- Zurna Dürüm... (Moda)

• Bi bahar günü, Taksim'de yanındaki köpeğe "Hadi parka gidelim de serilelim şöyle, serin serin yatarız" diyen bi adama da tanık olmuştuk...

* Zincirlikuyu'da yıllarca durmuş İlhan Koman'ın heykeli, hani şu ünlü dalga dalga kadın heykeli, epeydir oradan kaybolmuştu. Nerke ki diye aklıma geliyordu. Geçen

gördüm, Levent'te, galiba iş kulelerin orada. Sevindim görünce, gayet tanıdık geldi! Aklıma da gelmedi değil, mezarlığa pek yakın diye mi kaldırdılar o heykeli ordan diye...

- "Allah, sadece hafta sonları beliren insan tipinden korusun insanı abi" diye mesaj

• Halkımızın yarasaya "kayışkanat" demesi ne güzel. Kayışkanatı duyunca yarasadan

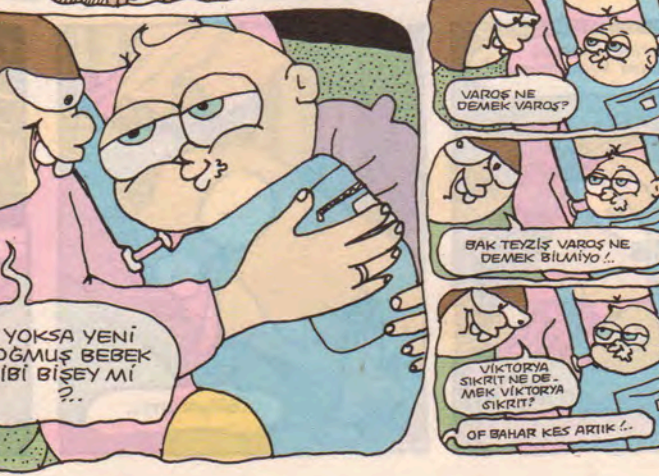
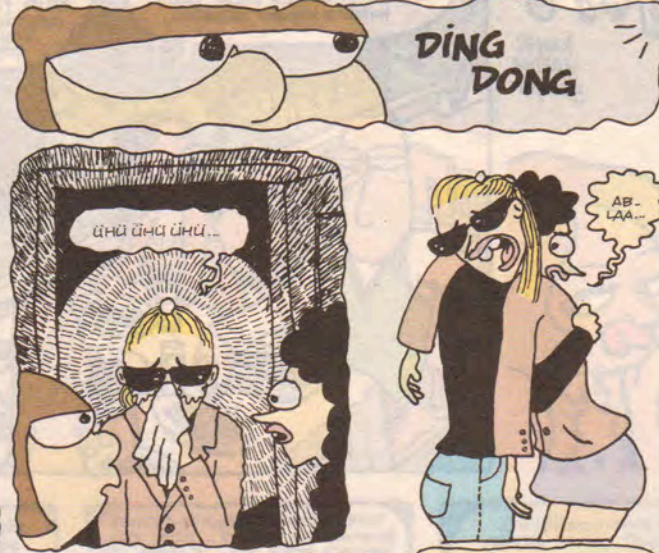
- Arkadaşım anlattı, Murat Tahtacı, otobüste kadın, şoföre seslenmiş "Orta kapıyı"

açar mısınız" diye. Şoförde hiç tepki yok. Kadın daha yüksek seslenmiş, gene tepki yok. Araya girip "Size diyo şoför bey" demişler. Şoför konuşmuş: "Sesli yanıt sistemi

• "Üstündeki ne güzelmis" dedim arkadaşıma, "A, sen görmedin mi, ben bunu hep

• Her cuma 21.00'de. Sıraselviler Lush Kabare'devim... (Telefon: 02122439595)

• Her cuma 21.00'de, Sıraşeviler Lusu Kabare deyini.... (Telefon: 02122437373)

Cihan Ceylan

ÇIKTI!

KİTAPÇILARDA

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba
æ Söz uçar yazık olur.
æ Yaşlı geyikçi ve ergen prensipli. Bunları Allah düşmanımın başına vermesin.
æ Yeri geliyor insan düz yolda düşüyor, **ginger**'dan düşmüş çok mu.
æ Aydın'dayım ile Aydın dayım aynı şey. -Furkan Saltan-
æ Bir yakınına yavaş çekimde **BORDRO** dedirtin. Agzına vurmak istediğine hayretler içerisinde şahit olacaksınız. Üst üste **MAAŞ BORDROSU** dedirtseniz de aynı etki ortaya çıkıyor. Üstelik yavaş çekimde dedirtmenize de gerek yok. **MAYIŞ BORDROSU**'nda sorun yok ama. Onu istediği hızda istediği kadar desin. **MAYIŞ** diyen insanın seversin arkadaşım.
æ **MAYIŞBORDROSU** dese de seversin.
æ Son zamanlarda **y.rrak var gibi bakan insanlar** da türedi her nedense. Bakıyor. Neden baktığını asla bilemiyor. Ama ölümüne bakıyor. Bin tane neden arıyorsun, bulamıyorsun, buduklarınla da eşleştiremiyorsun, **yok yauv, bu nedenle olamaz** diyorsun, **ne alakası var** diyorsun, **öyle bir insan değil ki bu insan o nedenle baksın** diyorsun. Bir ara süper saçmalıyorsun böyle düşündükçe. Ama öyle. Bakıyor. Tıpkı

bir y.rrak var gibi bakıyor. Soramıyorsun da. **Birader sen bana acaba neden böyle y.rrak var gibi bakıyorsun** diye soramıyorsun. Çünkü bir kez y.rrak var gibi bakan her şeyi yapar. Bela ondan sorulur. Bakıyor. Hiçbir şey yapamıyorsun. Bir yerde oturup bir şey yiyemiyorsun, bir parkta bir banka oturamıyorsun. Bakıyor. Y.rrak var gibi bakıyor. Ölümüne bakıyor.
æ En korkunç şey, **biyıklı sporcu**. Madem biyık seviyorsun, neden spor yapıyorsun. Madem spor yapıyorsun, neden biyık bırakıyorsun. Yakışıyor mu. Bir sporcuya biyığın yakıştığı bugüne kadar görülmuş şey mi. Yakışmıyor. Kim yakışıyor derse büyük yalan söylüyor. Biyıklı sporculara söylüyorum. Sizin var ya, bir tane dostunuz yok lan. Yemin ediyorum yok. Biyık ayrı, spor ayrı. Ünal Karaman bile biyıktan vazgeçmiş bir insan, sen neyin peşindesin biyıklı sporcu. Bir derdin var ama çözemedim. Ben seni bilemedim. Bir aykırılık peşindesin gibi geliyor bana. Bütün sporcular biyık bıraksa sen o biyiği anında kesersin gibi geliyor bana. Vakti zamanında herkes saç uzatsaydı kafasını kazıtacak olan genç Erkin Koray gibisin gibi geliyor bana. Sende bir haller var ama dur bakalım biyıklı sporcu. Sende gerçekten bir haller var. Mutsuzsun lan sen. Yemin ediyorum çok mutsuzsun.

æ **Formunun zirvesinde** haka değil de ne. Sanki formunu daha i götürememiş. Bundan ancak bu ka olurmuş, görüp göreceğimiz rah buymuş gibi. Bilemedim.
æ Çok pis bir huyum var. Eğer biris küfür etmek istiyorsa, ki zaman

KAMİL SEVEN ADA

zaman önüne geçemiyorum bu iste mutlaka küfür etmem lazım o insa giyabında tabii, yüzüne karşı küfre de sorun çıksın istemiyorum, ben küfredeyim ama o duymasın, arkadaşlığımız devam etsin istiyorum uygun zamanı kollayıp en telefon açmayacak zamanı hissedip tak arıyorum kendisini, tam da tahm

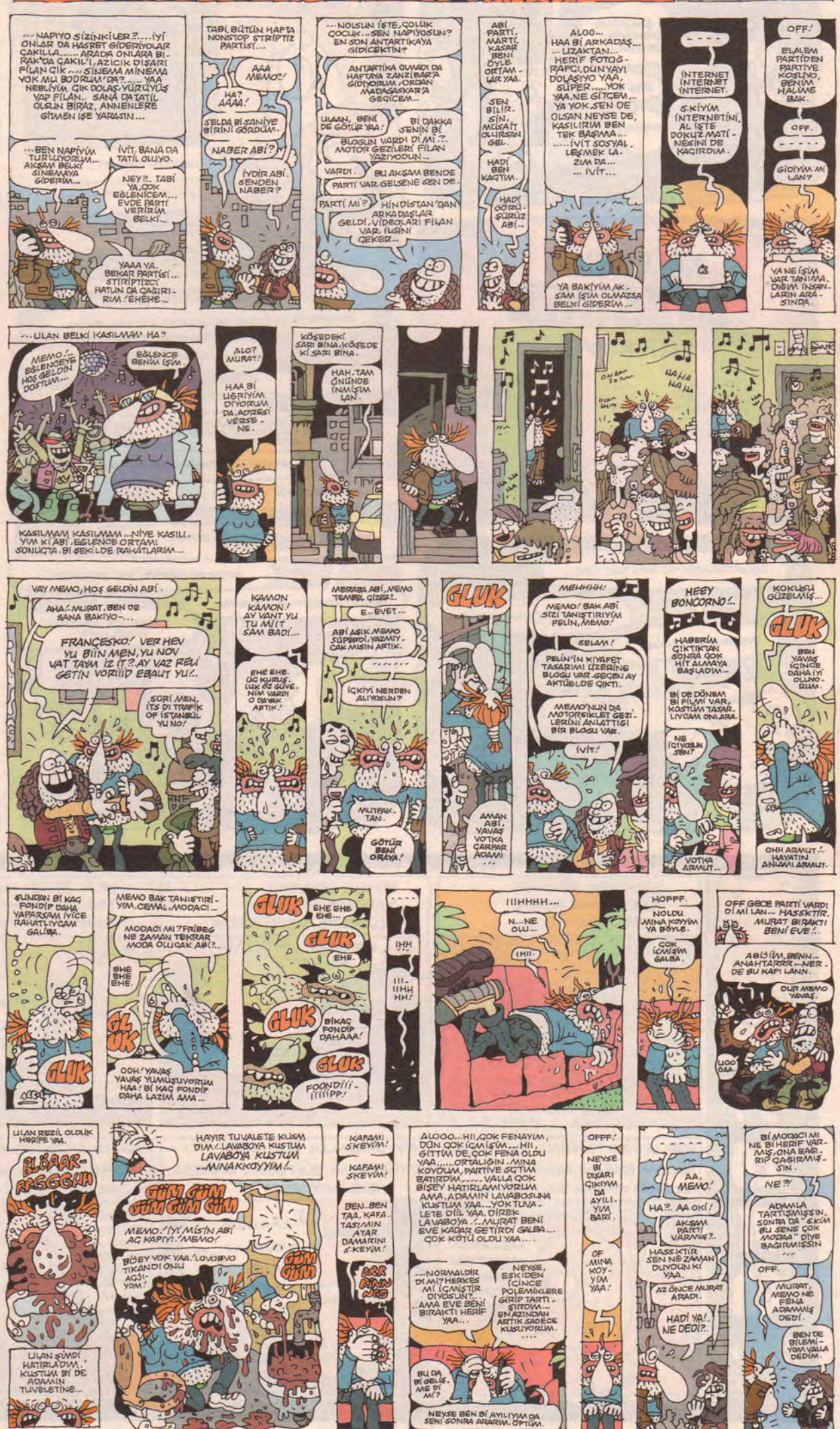

ettığım gibi telefonuna çıkmıyor, ver ediyorum küfürü. Babasının düşmanına kadar. **Senin** diyorum belanı s.keyim. Neden arkadaşım benim bu telefonuma çıkmıyor diye ama ne küfürler. Resmen küfür etmek için sebep yaratıyorum, ben de böyle rahatlıyorum. Ben gerçekten toplum için zararlı bir insanım. Çok kötü fikirlerim var. Allah'ım çok üzülüyorum. Bir süre sonra arkadaşım geri aradığında, bu arada ben **sonra** yazıyorum, şerefsiz bilgisayar **sonar** diye düzeltiyor, ben onu sonra tekrar **sonra** diye düzeltiyorum, vardır bunun bir ayarı ama bilemiyorum, **süre**'yi de **sure** yapıyor ayı, neyse ne diyordum, ne dediğimi de unuttum, hah, arkadaşım geri aradığında ise **n'aber hacı nasıl gidiyor hayat** diye normal normal konuşuyorum. Bilemedim. **æ** Bir insan dereye inip nasıl taş bulamaz. Nasıl bir dereymişo. Öyle bir dere mi var. **æ** Öğle vakti saat dört'le beş arasında içilen üçü bir arada kahve ölümüne cırcır yapıyor, söylemedi demeyin. Hele ki şehirlerarası otobüs yolculuklarında ikram üçü bir arada ise tam yandınız. Allah gerçekten yardımcınız olsun. Bomba gibi, patlama ihtimaliniz var artık. Ama zaten bunun adından da belli. Üçü bir arada. Karışık yanı. Karışık bir şey içmek

hiç doğru değil. Söylemedi demeyin. Yaşadım. Çocuklarımız yaşamasin. Hayır uyarıldım da. **Üçü bir arada, emin misin** denildi, **eminim, bana bir şey olmaz** dedim. Nasıl olmaz. Zor attım kendimi terminale. Nasıl olmaz. Ertesi güne bile sarktı. Nasıl olmuyormuş. Dört'le beş arası sakın içmeyin. Otobüsteyseniz hiç içmeyin. Bunu kendinize yapmayın. Sonra insan gerçekten çok ağlıyor. Yapmayın. Gerek yok. **æ** Bir insan kendisine benzeyen biriyle karşılaşmamalı. Geçenlerde bana çok az benzeyen biriyle karşılaştım, ölümüne korktum. Bir yandan da ağzına ağzına vurmak istedim. Türk tarzı davranmak, korktuğu şeye hızlı hızlı vuran insan olmak istedim. Düşündükçe tüylerim diken diken oluyor. Gerçekten çok çirkin bir şey bir insanın kedisine benzeyen biriyle karşılaşması. Kendini çıplak hissediyorsun. Kirletilmiş, iğdiş edilmiş hissediyorsun. Fena çok. Bu arada **iğdiş edilmek, hadım edilmek** demekmişy lan. Bilmiyordum, bilmeden yazdım, tınısını sevdim, hayatta da silmem. Fena çok. **æ** Sevgilerimle.

ÇOLF
18 Nisan Çarşamba / Ankara If Performance
Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club
/ Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 26 67

MAKUL MEMOŞKO

YİĞİT ÖZGÜR

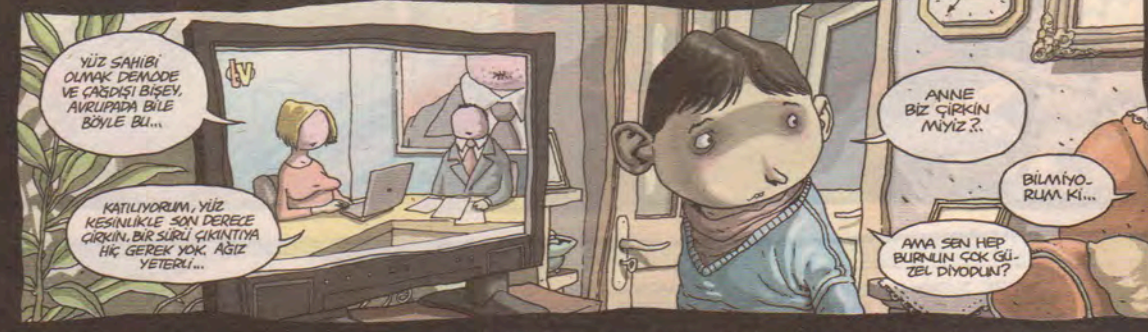
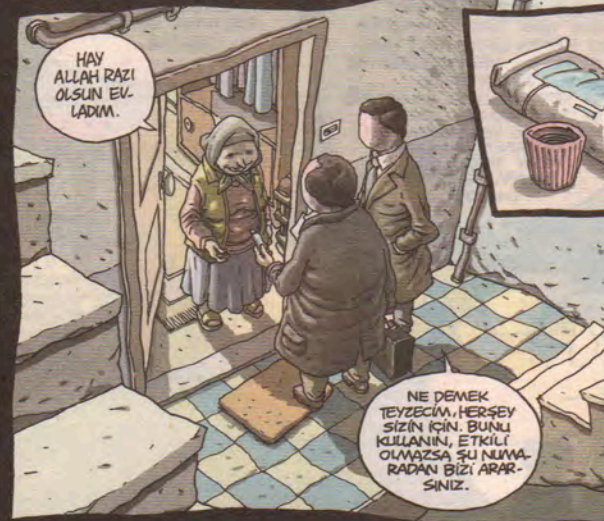

Deniz
+iler

YERALTI ÖYKÜLERİ

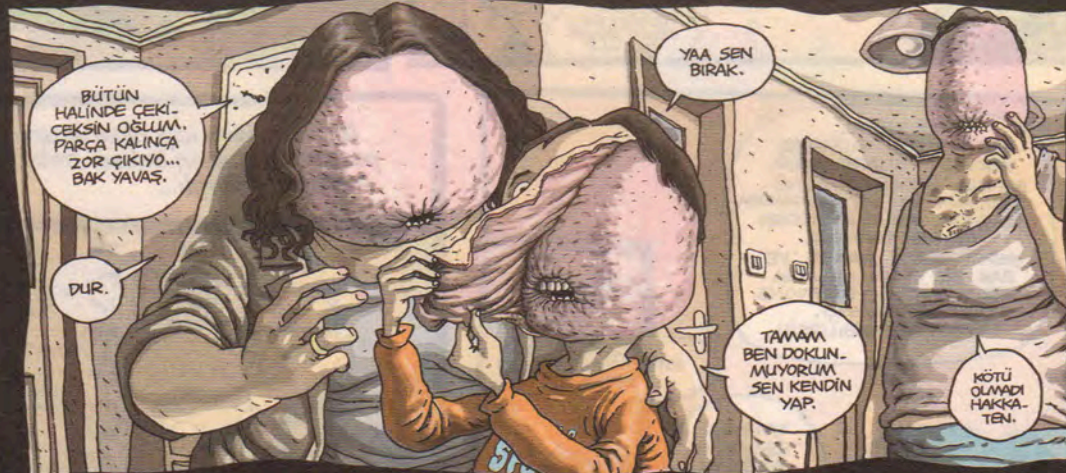
“ikinci yüz”

ERSİN
KARABULUTİLK KEZ SINIFTAKİ Bİ ÇOCUKTA GÖRDÜK. YÜZÜ BÖYLE
YARA KABUĞU GİBİ KURUYUP SOYULMUŞTU.SONRA BASKALARINDA DA
GÖRMEME BAŞLADIK ANNEM-
LE YOLDA YÜRÜRKEN KARSİ-
MIZA ÇIKIYORLARDI. ANNEM
BAKMA OĞLUM AVIP "DİYO-
DU AMA ASLINDA HİÇBİRİ
ŞİKAYET ETMİYODU. AK-
SİNE HEPSİ MUTLUYDU. Bİ
GÜN Bİ ADAM ÇIKTI
TELEVİZYONA.O ÖYLE SÖYLEYİNCE HAŞTALIK SANDIĞIMIZ ŞEY NORMAL GELMEYE BAŞLADI. ARTIK GÖRÜNCE GARİPSEMYODUK. SONRA NORMAL
OLMAYI DA GEÇTİ, GÜZEL SAYILDI. İSTE İLK KEZ O SİRALAR BİZ DE ŞÜPHELENMEYE BAŞLADIK.Bİ GÜN EVE ADAMLAR GELDİ. TEK TEK BÜTÜN
EVLERİ GEZİP KREM DAĞITIYOLARMİŞ.

BU YENİ BEDAVA KREM HİZMETİNİ HERKEŞ ÇOK SEVDİ.

BİZ KREMLERİMİZİ KULLANMAMIŞTIK AMA ANNEM ÇOK RAHATSIZDI.

O AKŞAM
BABAM O
ADAMLARIN
DAĞITTIĞI
KREMLERİ
SAKLADIĞI
YERDEN
ÇIKARTTI.
GÜZELCE
SÜRDÜK.SABAH
KALKTIĞIMDA
ANNEMLER
ÇOKTAN
SOMMUŞLARDI
YÜZLERİNİ.ŞURAYI
AZCIK
KALDIR BAK,
HAH... YAVASBABAMI DAHA GÜZEL Bİ İŞE ALDILAR, MAASİ ARTTI, ARABA DA VERDİLER
ANNEMİN KOMŞULARDAN UTANMAYI GEÇTİ. BENİMLE DE OKULDA PAĞA
GEÇMİYOLAR ZATEN SINIFTA HALA YÜZÜNÜ ALDIRMAYAN Bİ KİŞİ KALDI. KREM
Nİ Mİ SÜRÜYÜYÜMÜŞ NEYİMİŞ, ÖĞRETMENİMİZE SÖYLEDİK.TENEFFÜSÜ BEKLEMEDİK, KREMLERİ YÜZÜNE SÜRERKEN GÖZLERİ Bİ
AN GÜZEL GİBİ GELDİ, AMA YOK HERALDE DEĞİLDİR DEDİM. SONRA HEVEN
AN GÜZEL GİBİ GELDİ, AMA YOK HERALDE DEĞİLDİR DEDİM. SONRA HEVEN

Uğur Günyay

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

■ Yıllar sonra ilk defa bir ÖSYM sınavına girdim. Hayır, YGS değil; ÜDS diye bir dil sınavı. Gireli bir hayli oldu ama soru kitapçığını bile yeni açıkladılar. E şimdi, zaten son yıllarda şifre skandalıyla, kopyayla itibarını zeminle yeknesak bir hale getirmiş bir kurumsun, yaptığın sınavda bak sonuçları demiyorum "sorduğun soruları" neden haftalarca gizliyorsun insanlardan? Sen bana bu sorunun mantıklı bir cevabını ver, ben senin düzenlediğin TUS'tan YGS'ye, ALES'ten Askeri Bando Giriş Sınavına kadar bütün sınavlarının sorularını bir çırpıda okuyayım. Şu kadarını söyleyeyim ÖSYM, biliyorum tüzel kişiliklerle senli benli konuşmak manalı değil ama, eğer sen şu TOEFL'ı düzenleyen kurum gibi özel bir şirket olsaydın, elli kere konkordato ilan etmişin, seksen kere iflas etmişin. Gerçi konkordato ne demek bilmiyorum ama sen anladın işte ne dediğimi.

■ Bu arada aramızdan bazı arkadaşlar YGS'ye girdiler ve maalesef bir süre daha "Gençlerin ömrünü saçma sapan sorularla harcıyorlar" cümlesiyle gençlerin ömrünü harcayanlara maruz kalacaklar. Sınav stresi bir can aldı, gogoyocular sorumlu arıyor. E yavrucuğum siz iştirak etmediniz mi basın olarak o stresin inşasına? Hayır ben sınava girmiyordum, çocuğum çocuğum, yakınım girmiyor ama sizin sınav stresi haberlerinizden ben bile strese giriyordum. Tamam anladık, gazete satıyorsunuz, tamam anladık sözde vakıf üniversitelerinden reklam alıyorsunuz ama çocukların üzerine de bu kadar gelinmez ki? Aylardır "şu okulun puanı", "bu bölüme girenin hayatı kurtulur", "okuyacaksan burada oku" "stresten korunmanın yolları" yok şu, yok bu derken çocukları strese sokanlardan biri de sizsiniz.

■ Neyse. YGS bitti geçti sırada ikinci basamağı var ve bu arada aradan on yıl geçti ve sınav sistemi, yok tek sınav yok çift sınav derken bizim eski ÖSS/ÖYS ikilisine geri döndü. Adları değişik bir tek niyeyse. Bakın hakikatten çok oynuyorsunuz sistemle.

■ Misal bizim Alpaslan da OGS'ye gireyim de köprüyü geçeyim derken YGS'ye girmiş, Kütahya Üniversitesi Ahsap İşleme Öğretmenliği kazanmış. Çok karıştırdılar sistemi çok.

■ Play-Off sistemi sayesinde spor yorumcusu kılıklı televizyon tüccarlarının başka yeteneklerini görmek sevindirdi. Aradaki puan farkının devasallığına rağmen müşterilerini maç satın almaya ikna etmek için her takımın şansı olduğunu ispatlamaya çalışıyorlar ve permutasyon hesabından girip binomik bağıntılardan çıkıyorlar. Valla Şansal Abi, şu nafile pazarlama mücadeleni sergilerken harcadığın eforla iki matematik doktorası yapardın. Trabzon ya da Beşiktaş şampiyon olursa doksandokuz yıllığına maç yayını abonesi olacağım, hadi bakalım.

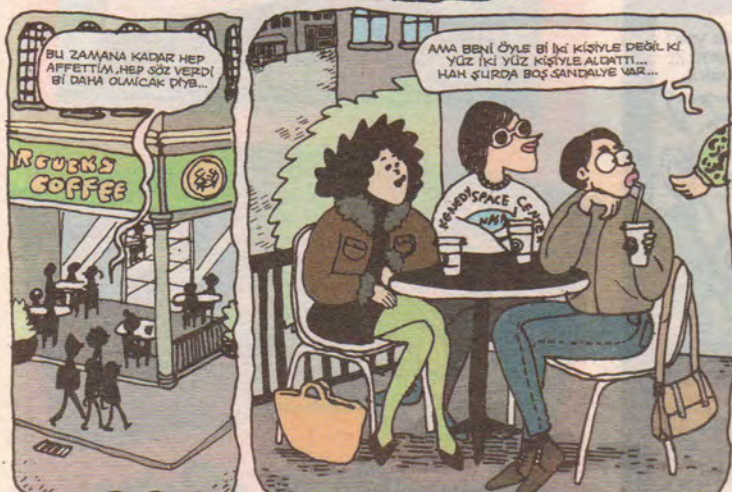
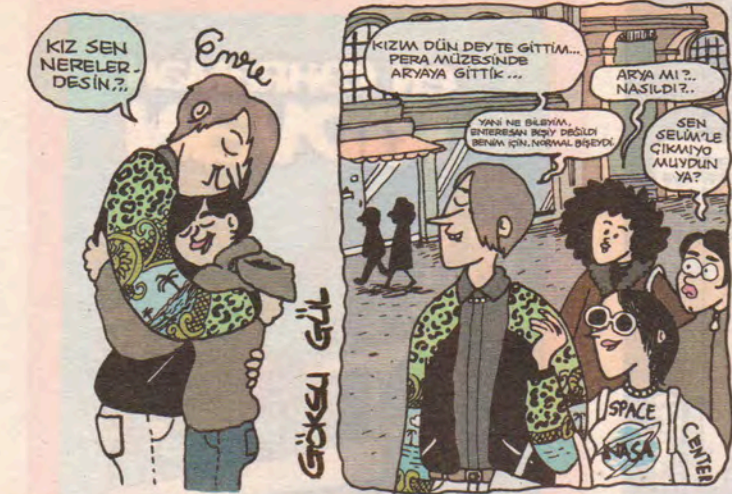
■ Yoğun istek üzerine herhangi bir şey tekrar yayınlayan televizyon kanalları kimden alıyor o isteği çok merak ediyordum. Hakikatten aranızda televizyonda izlediği bir şeyi çok beğenip o televizyon kanalını arayan ve "ne olur Hülya Avcı'ın muhabirlere arka arkaya gerizekâli dediği görüntüyü bir daha yayınlayın" diyen var mı? Varsa tanışmak istiyordum. Ya da bir dakika bir dakika. Vazgeçtim, tanışmak istemiyordum.

■ Fotoğraf stüdyolarındaki "Biyometrik Vesikalık Çekilir" ilanlarında soldaki karakter Deniz Ensari değil de kim allahaşkına? Sağdaki de bildiğin Cihan Kılıç işte.

Annemin Söylediği En Güzel Yalanlar
Küçüktüm. Herhalde okuma yazma bilmeyecek kadar küçük. Tek kanallı siyah beyaz TRT'de çizgi film seyrederdim. Bir şey oldu, yarıda kestiler. Çok sinirlendim. Küçük çocuk siniri pis olur, bakmayın. Kendimi hakarete uğramış hissettim herhalde. Bayağı bayağı sinirimden ağlamaya başladım. Annem geldi, ne olduğunu sordu, anlattım. Hemen sarıldı. "Sen üzülme," dedi, "Merak etme," dedi. "Madem öyle ben de gider TRT Müdürü olurum, hep çizgi film yayınlarım." Hemen inandım. İnanmak bir yana sevinçten havalara uçtum, annem TRT Müdürü olacak, hep çizgi film yayınlayacak diye. O sırada karşı komşunun kızı gelmişti eve, Burcu Abla, hemen bu sevincimi onunla da paylaştım. "Burcu Abla, annem TRT Müdürü oluyor, hep çizgi film oynatacak," dedim. Burcu "Kadınlar TRT Müdürü olamaz ki," dedi. Bunu duyan annem, gayet ikna edici bir şekilde kadın erkek eşitliğinden, kadınların her yere müdür, milletvekili ve hatta reis-i cumhur olabileceğinden bahsetti. Ben yine anneme inandım, için rahatladım. Herhalde ertesi gün de unutmuşumdur annemin vaadini.

Tabii işin ilginç yanı, annemin, Burcu'ya, kadınların da TRT Müdürü olabileceğini söylerken teoride hala haklı olması ama aradan geçen otuz yıla rağmen Burcu'nun pratikte haklılığını koruması.

Tribal Enfeksiyon

Cengizüstün.
gizcengiz@yahoo.com

Baharla birlik-
te eve girer
değişik böceği
tekrar doğaya
bırakırım ama
sivri gördüm
mü pazar ekki-
le dalasını
gelir...

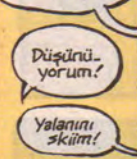
On yıldır her
öğlen az kuru
az pıllar yiyor-
sun?

Adım adım
yoga dersini
tekip etmediğin
için adım adım
dayak yiyecek-
sin...

Napıyorsun
abi?

Rasathane
ve gözlemevi
konusunda okul-
lu olmayan tek
alaylı odur!
Adını bilen yok
"optik" derler
ama, yanında
demez!

Dev macera!!!

Nisan 2012...
Sakalı yeşil
çıkarlar 2.5
aydır yerin altın-
daki sığınakta-
dır. İler...

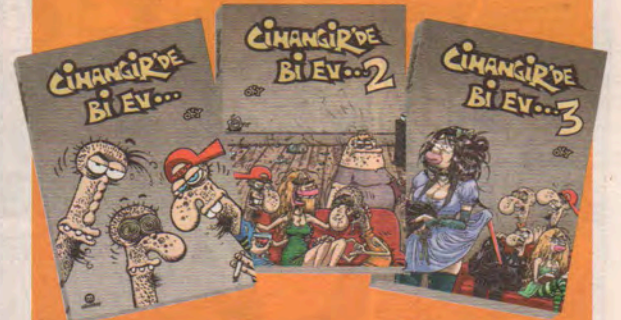
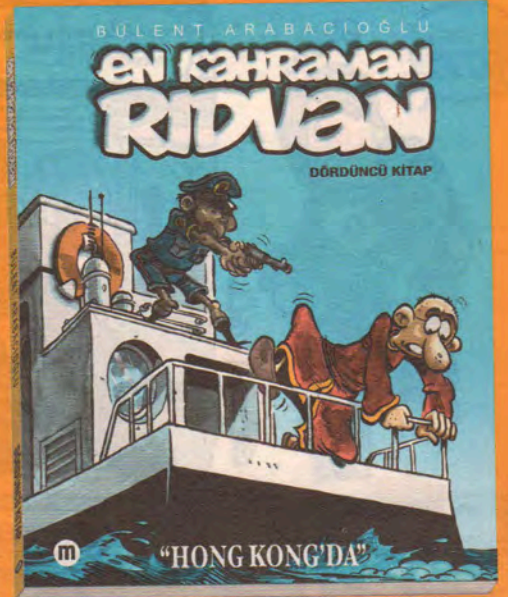
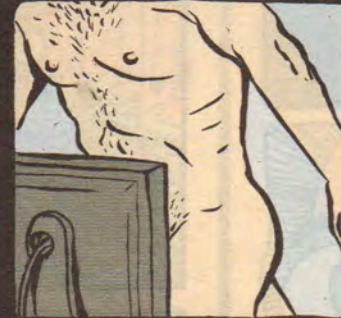
TAYGUN

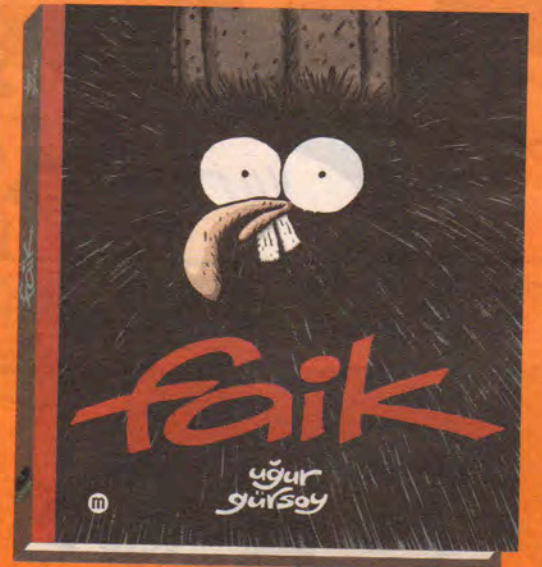
Sabaha yetiştirmesi gereken
işlerine, internette izlediği
Hentai'ler ve kahveyle mola
veriyor, ancak ayılabiliyordu...

Bu internete oyun portalı
hazırlayan şirkette çalışmaya
başlayalı 3 gün olmuştu...

CİHANGİR'DE BİEV...
OKY

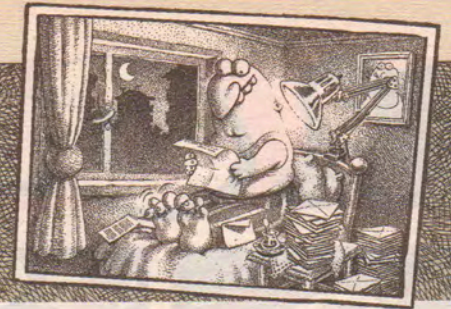

ÇIKTI!

14-22 NİSAN
TARİHLERİ
ARASINDA
İZMİR
KİTAP FUARI'NDAYIZ

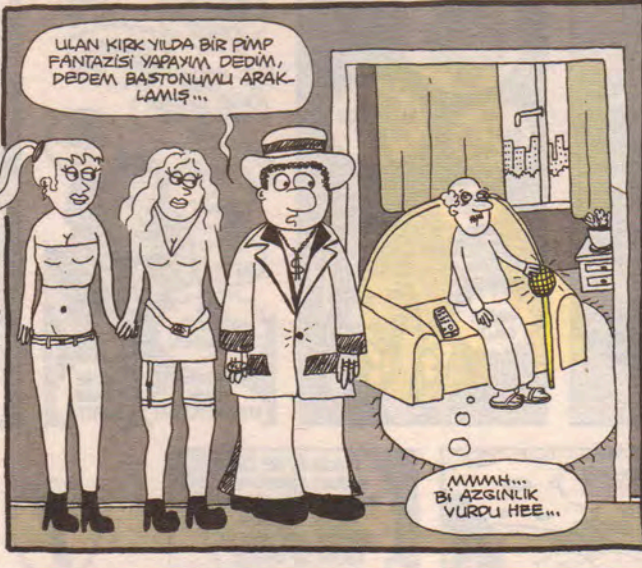
gelen Kutusu

Servet TURAN

Ayşegül CENGİZ

Özgür KIRTIÇ

Halil ÜNAY

www.izmirkitapfuari.com

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

"kitabın ege yolculuğu"

17. izmir

Kitap

Fuarı

14 - 22 Nisan 2012

Uluslararası İzmir Fuar Alanı

Salon 2 - Salon 1A / 1B

www.izmirkitapfuari.com

Ziyaret saatleri: 14 - 21 Nisan 2012 / 11.00-20.00
22 Nisan 2012 / 11.00-18.00

Uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 5 Nisan 2012 | Sayı: 240

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşar - Vasif Terim

Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com)

Muhasebe: Münire Tahirler

Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

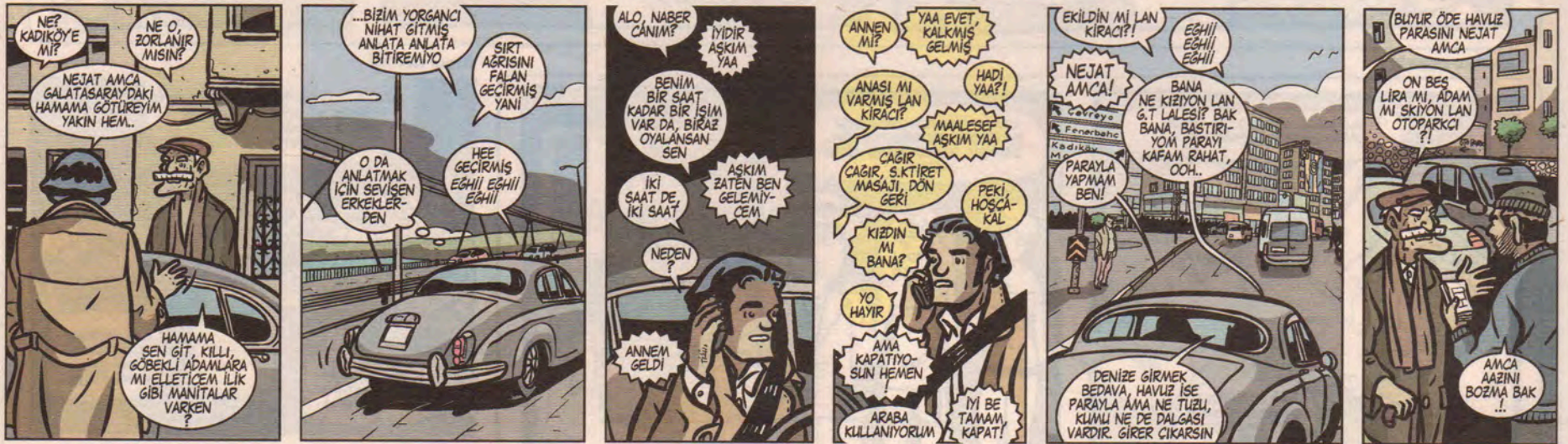
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

SURİYE'Yİ
SON KEZ
UYARIYORUZ!

UYUYUN LAN

Toro!

Sevgilim Uykusuz okurları, işte haftanın günleri, boş bir havuzu 7 günde dolduran **A** musluğu gibi aktı geçti ve aynı havuzu 1 günde doldurabilen **B** musluğundan akan gündem modellerini tartıştığımız, tartışırken de birlikte **C** musluğu olup yarıya yarıya havuzu boşaltmaya çalıştığımız hasret dolu buluşmamız nihayet başladı... "İf ya ar sipiking, it is filoy, ay dont nov ver is... Bat rayting enitink, it is sitey, ya nov..." Yani "Söz uçar, yazı kalır..."

Suriye'li mültecilerin bize maliyeti 150 milyon dolarmış... 25 bin mülteci aldık... Bu orta doğu projesi kapsamında Libya'da çalışan 20-25 bin insanımızı geri çağırdık... Oradan bir eksildi ekonomi... Suriyeyle ihracatı kestik... Oradan da eksildik... Libya'lı muhaliflere elden para, Suriyeli muhaliflere para... Bu nasıl bir büyük orta doğu projesiymiş anlamadım ki... Ver arabâ parayı, koparsın yaygarayı... Arop sesini yükselttikçe gaz zamlandı, onlar bağardıkça elektrik faturaları costu... Orda liderlerine şubuk sokup öldürdüler, ama şubuk sanki kaddafiye değil de, bize girdi... Böyle bahar olmaz... Bunların yeşereceği falan yok...

Elin'e girerken, benim korumaların silahlarına el kondu... Zamanında bir avuç Türk prensi kılıçlarla bunların saraylarını basmışlar ya... 1000 sene önce mi ne... Hala korkuyo olum adamlar... "Korkmanıza gerek yok, tamamen barışçıl amaçlarla geldim," dedim... "Yoksa yüzünüzün meraklısı değiliz... Suretinizden kurtulmak için, demirden dağları delmişiz," bunları içimden düşündüm tabii...

iran Avrupa ülkelerine ham petrol ihracatını durduruyo... Avrupa "nükleer enerjiyle uğraşırsan, petrol ithalatını durdururuz," demişti İran'a... Hareketin kralını gördü... Benzin fiyatları iyice uçar şimdi... Limon kolonyalı mendille çalışan araba yapsalar...

Emnîyet "göz yaşartıcı gazlar, kullanan personelimize bugüne kadar kalıcı hasar vermemiştir," diyerek içişlerinin açıklamasını desteklemiş... İyi de şikâyet sahibi gazı kullananlar değil ki... pasif içiciler şikâyet ediyö... Gazı polis kullanıyo, vatandaş duman altı oluyo...

Ben cehepe için "fal partisi," dedim ya, Kemal de "Bırak bu saf sovak ayaklarını, ortada yumurta var, fal var, hatta civciv bile var," diye karşılık vermiş... Sen o kumesten çıkta bi meclise gel... Açıktyysan meclis lokantasında fırın tavuk var bugün... Ağ karın sinir yapar adamda... Cumhuriyet Halk Partisi...

Havalor bi ısınır gibi yaptı ama yine soğudu... Tam hostalık havaları aman diğim... Bi süeter al, as boynuna... Soğuk ol damı gigersin... Veyahut beline bağla... "Arkadaşım, benim kalçalarım büyük, o yüzden belime sarsam daha iyi," diyosan, bağla beline...

Meclis, darbeleri araştıran komisyon kuruyo... Bu çukurun dibinden osmanlıyı sağ salım çıkarmak var... Kismet...

Orhan... Orhan!... orhan?

Zonguldak Çaycuma'da Filyos çayı üzerindeki köprü ihmal yüzünden çöktü. 15 kişi hayatını kaybetti.

BİLİYORSUNUZ, BOĞAZ KÖPRÜSÜNDEN GEÇERKEN DE BİR BEDEL ÖDENİYOR...

Tayyip Erdoğan, eskiden çocuk bakmanın zorluklarını anlattığı konuşmasında, "Şimdi iş çok daha kolay. Çamaşır makineleri var. 5 çocuk bile olur," diyerek sayıyı artırdı.

Belçika'da dağıtım şirketleri doğalgaza zam yaptı, hükümet halka "Faturaları ödemeyin" dedi.

KÖPRÜYÜ SUYLA YAPMIŞLAR!..

Çalışma Bakanı Faruk Çelik, Çaycuma'da 15 kişinin hayatını kaybettiği Filyos Çayı üzerindeki köprünün çökme sebebini açıkladı: "Belli ki suyun debisi fazla, sudan kaynaklanan bir şey."

GÜZEL ÖLDÜLER

İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, polis müdahalelerinde kullanılan biber gazının insan sağlığı üzerinde kalıcı etki bırakmadığını açıkladı. Şahin'in 'zararsız' dediği biber gazı bugüne kadar 7 kişinin ölümüne neden oldu.

Devlet Malzeme Ofisi Genel Müdürlüğü tarafından, Cumhurbaşkanlığına alınmak üzere 4 adet 2012 model 4x4 arazi aracı için ihale açıldı.

MESELA İNSANIN DA YÜZDE 70'İ SU... ARKA-PAŞALAR KANUNUNUN BUNLA ALAKASI ÜZERİNDE GELİŞTİ...

DEVLET MALZEME OFİSİ İSMİYLE DIŞARIDAN KALENTRAS, SİLGİ İŞLERİNE BAKAR GİBİ DURDUKUMUZU BİLİYORUM AMA GÖSTERİCEM ON-LARA GÜNLERİNİ...

MAKİNE GÜRÜLTÜSÜNDEN UYUYAMADIK!..

Antalya Alakır Vadisi'nde yapılacak istenen HES projesi için, mahkeme 3 kez çalışmayı durdurma kararı vermesine rağmen çalışmalar devam ediyor.

HSYK'nin atadığı yeni savcının hazırladığı Deniz Feneri iddianamesinde örgüt kurma ve dolandırıcılık suçlamalarına yer verilmedi.

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

UYKULARIM DELİK DEŞİK

Uyandığımda çoktan akşam olmuştu. Çok uyumuş, günü kaçırmıştım. Yatakta biraz daha durursam tekrar uyuyacağımı biliyordum, bu yüzden kendimi zorlayarak yataktan çıktım, üstümü giyindim, kendimi sokağa attım. Karnım açtı, boş sokaktan geçip aşağıdaki börekçiye doğru yürüdüm. Akşamın bu saati olmasına rağmen sokak çok sessizdi. Camkandaki kalan börek ve pidelere bakıp siparişimi kafamda netleştirdim, içeri geçip bir masaya oturdum. Garson gelmedi, usta tezgâhın başında değildi. Yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. Ayağa kalkıp biraz börekçinin içinde dolaştım, gelen giden yoktu. Masaların arkasındaki beyaz pimapenden yapılmış kapıyı açıp kimse var mı diye baktım, leğen, kova, ıslak bez ve kirli tepsilardan başka bir şey yoktu içerde. Yerinde olmayan esnafı beklemekten nefret ederim, küfürler ederek börekçiden çıktım. Yolun tam ortasında durmuş farları ve kapıları açık bir araba gördüm. Aşağıdaki diğer börekçiye doğru yürümeye başladım. Sokaklar hala sessizdi. Havada garip bir uğultu vardı. Demin gördüğüm araba gibi gelişi güzel park edilmiş birkaç araba daha görünce içimdeki şüphe arttı. Neden her yer bu kadar sessizdi? Bir iki dükkâna daha girdim boştu. Önce adımlarımı hızlandırdım sonra koşmaya başladım, Barbaros bulvarına doğru yöneldim. Herkes gitmişti. Beşiktaş boşsa kesin diğer semtler de boştur, dünya bomboştu. Arabalar hala sıcaktı, biraz önce gitmişlerdi. Ben uyurken virüs mü yayılmıştı, radyasyon mu atılmıştı acaba. Ama hayır herhangisi bir iz yoktu. Havayı kokladım gayet normal kokuyordu. Barbaros heykelinin oradaki büfelere kadar yürüdüm bi tane ceset göremedim. Kadıköy'e doğru baktım. Herkes gitmişti. Bir anda gittikleri belliydi. Masalarda çakmaklar sigaralar hep unutulmuştu. Dünyada tek başıyaydım. "Eğer bu yalnızlık imgesel bir yalnızlıksa ben .mına koyayım böyle işin. Mecazi anlamamız için bu kadar dev organizasyona ne gerek var anlayamıyorum." diye düşünüp biraz bekledim. Gelen giden yoktu. Bir iki arkadaşı aradım başka semtte çalan telefonlarının melodisini cılız da olsa duydum. Herkez gitmişti herkezzz. Dünyada tek başıyaydım. Yapacak bişey yoktu. Tekelden bi karton malboramı aldıktan sonra, bi bakkaldan pingü, süt dilimi ve bi kutu kola aldım ve doğruca evime gittim. Kolayı sigarayı içtim, vurdum kafayı yattım.

"Kffhhhhhhh...khhhh.merhaba! Eğer orda ve hâlâ yaşıyorsanız her akşam saat 6da Beşiktaş balık pazarının orda olacağı! kfkhhhh khh... hi guys! I was born in Sivas. I am giracueytid from kılıçarslan ilköğretim okulu . wucu layk to come Balık pazarı! Kuc yu?? Kpffhh khhhh". İki dilde yaptığım ses kaydım sürekli tekrar ediyordu. Daha iki gün geçmeden dünyada tek başıyalığın pici olmuşum. Kafama uzun siyah bir bandana bağlamış, üstümde sadece bi şort, ayağımda postallar ve sırtımda uzun bir pardesü ile bir süpermarkette reyonlar arasında arabamla geziyor kutudaki portakal sularından içiyordum. Kasaya oturttuğum vitrin mankeni ile selamlaştım.

İnsanlar bir anda geri gelse "ulan iki gün yok olduk hemen şekilden şekile girmiş kutik. Ayıya bak SARAR mankenini söküp getirmiş Dia kasasına oturtmuş. İnsan biraz bekler" diye arkamdan konuşur gülerlerdi. Sarar mankenine hayırlı işler diledim. Bunu akıl sağlığımı korumak için yapıyordum. Her şey eskisi gibi olmalıydı.

Yoksa ben vitrin mankeniyle yüzgöz olacak adam

değilim, sadece insana hasrettim. Aldıklarımı poşete koyup marketten çıktım. Çıkışta Karaca Bebe vitrininden söküp getirdiğim çocuk vitrin mankeni ile karşılaştım. "ablan benden bahsediyor

mu lan! Söyle ablana seviyorum onu! Söyle ona, seviyomuş de" diyip kafasına vurdum karaca bebenin. Uyuz bir köpek de edinmiştim kendime. Bi türlü alırmıyordu bana. İpini çözdüğüm anda kaçıyor bi arabanın altına giriyordu ama ipiyken benle beraber geliyordu. Karaca Bebe'nin ayağına bağladığım köpeği çözüp bayırdan çıkarak evime gittim. Dünya bana kalmıştı ama hala yokuştaki aynı evde otuyordum. Dedim ya her şey eskisi gibi olmalıydı. Hem güzel ortam yapmışım evde kendime, durduk yere değişikliğe gitmenin gereği yoktu. Evde barfiks demirine bacaklarımı dolamış karın kası çalışırken bütün olan biteni düşündüm. Bütün bu insanlar nereye gitmiş olabiliirdi, herkesin bir anda gitmesi mümkün müydü? Benden başka birileri mutlaka vardı. Bundan umutluydum. Dünya üzerinde biri mutlaka bir gün Beşiktaş meydanında bi panelvanın teyibinden kaldığım ses kaydını duyacak ve benimle buluşacaktı. İnsanlıktan umutluydum... Karın kası çalışmaya devam ettim.

Zaman tek başına geçmek bilmiyordu. Daha öğlen bile olmamıştı. Yatak odasını komple köpeğe vermişim. Ben salonda yatıp uyuyordum. Balık pazarına gitmeme daha çok vardı. Keşife çıkmaya karar verdim. Bir yerlerde birileri olmalıydı. Evlere girip sağa sola iyice bakarsam öğle vakti kanepede uyuyakalmış bir babaanne, bir dede bulacağımı mutlaka biliyordum. "Beşiktaş'ta olmasa Rami de, Rami de olmasa Sultancıtlığı'nda, Kolombiya'da, Endülü's'te mutlaka bir dede bu öğle vaktinde uyuyordur gitmemiştir" diye düşünüp alt kattaki kapısı açık daireye girdim. Ordan çıkıp karşı apartmana girdim ardından başka bir eve. Böyle böyle bütün bi mahalleyi gezdim. Milletin banyosunu, tuvaletini, çamaşırların konulduğu küçük odasını görmekten midem bulandı. İnternette kiralık ev resimlerine saatlerce bakmış gibiydim. Hayattan tiksiniştim. Karaca bebe ve kadın doncusunun delikli file giymiş mankeni olan ablasının arasından geçip sahile hava almaya gittim. Büfede kendime

tost yapıp saatime baktım. 6ya hala çok vardı. Rehavet çökmüştü 6ya kadar otobüste uyumaya karar verdim. Kalktığımda 9 buçuktu. Korsan CDcime uğrayıp bir iki film aldım ardından Malboramı(keriz malborası), kolamı, pingumu alıp doğruca eve gittim.

6 gündür ne gelen vardı ne giden. Elektrikler

öğleden sonra bi gider gelir gibi oldu. Hafiften korkmaya başlamıştım. Köpeği saldı, bandanayı çıkardım, delikli file giymiş mankeni camdan dışarı attım. Yalnızlığın coşkusu bitmiş işler ciddiye binmişti. Burada Beşiktaş'ta ev ev dolaşarak boş zaman kaybediyordum. Damacana sucunun motoruna atlayıp Cevahir'e gitmeye karar verdim. Cevahir'de kesin birileri vardır. Yemek katında cep telefonu ile oynayan bol taşlanmış kotlu bi genç bulabileceğime kesin emindim, ya da masaj koltuğunda uyuyakalmış bi nine. Herkes gitse onlar gitmezdi.

Kimsecikler yoktu. Hatemoğlu'dan bi takım alıp, içinde de Zara'dan siyah dar bir gömlek giyip, Cevahir'in bütün ışıklarını kapadım, AVM'den çıktım. Umudumu yitirmek üzereydim. Çok uzaklardan gelen ses kaydımı duyduyordum. Saat 6ya geliyordu.. Bi tekelden altı tane kırmızı tuborg alıp içe içe eve doğru yürüdüm."bu kadar tesisi yolu, metrobüsü yapıp gitmek oldu mu Kadir

Topbaş. Bari sen gitmeyeydin. Bari sen kalaydın!" diye bağıra bağıra boş sokaklarda yürüdüm, evlerin camlarına taş ata ata sahile indim. Sarhoş olmuş, duygusallaşmışım. Hava karamıştı. Gidip ses kaydımı kapattım, arabada uyumak için koltuğa uzandım.

Bi ara Kadıköy tarafından hafif bir inleme ve ardından iç çekiş sesi duydum. Çok sarhoştum ama emindim duyduğumdan. Biri Kadıköy'de uyuyordu. Arabadan çıkıp motora atladım köprüye doğru sürüp karşıya geçtim.

Motorun gürültüsü duymama engel olmasın diye motoru Kadıköy girişinde bırakıp boş sokaklarda çorapla yürüyerek sesin nereden gelmiş olabileceğini tahmin etmeye başladım. Çok hafif burnu ötüyor gibiydi uyuyan kişinin. Moda taraflarından geliyordu. Oturduğu apartmanı buldum. Merdiven boşluğundan yukarı baktım. Oradaydı...

Asansörden inip, daireye yöneldim. Şansıma kapı açıktı. Ev temiz ve düzenliydi. Mis gibi kokuyordu. Belli ki sahibi düzenli tertipli biriydi. Karanlık koridorda cep telefonu ışığıyla ilerledim. Orada arkası bana dönük uyuyordu. Yüzünü göremiyordum ama benden büyük gibiydi. Çok heyecanlanmışım, kalp atışlarımı duyabiliyordum.O dünyadaki ikinci kişiydi, sabahı bekleyemezdim.Daha fazla bekleyemezdim. "abi kalk abi! Ben varım abi. Varız abi.Varız!" diye bağırarak silkeledim uyuyanı. Suratını döndüğünde bayılacak gibi olmuşum. Bu yüzü tanıyordum. Fatih Erkoç'un kardeşi Sinan Erkoç'tu bu. Çok eskiden albümü vardı bende ve şimdi yeryüzünde bir ben bir de Sinan Erkoç kalmıştı. Aklımı

kaybetmek üzereydim.

"Sinan abi herkes gitmiş abi, kimse kalmamış" diye bağırdım. Kalktı ışığı açtı. Korkmuş gibi değildi sadece şaşkındı. "abi herkes gitmiş" diye tekrarlardım,"biliyorum" dedi. "abi nasıl biliyorsun ya! Dünya gitmiş diyorum sana. Dünyaaaaa!" dedim elimdeki birayı sallayarak. "Biliyorum. gördüm gitti insanlar." "hadi Sinan biz gidiyoruz, eyvallah" diyip gittiler yeryüzünden" dedi, cevap veremedim. "nereye gittiler?" diye sordum "bilmiyorum fazla bakmadım çevreyoluna doğru yürüyorlardı" dedi. Sinan Erkoç'un olan bitene nasıl bu kadar kayıtsız kalabildiğine inanamıyordum. "Abi" dedim "günlerdir Barbaros meydanını inletiyorum anons yapıyorum hiç mi duymadın". "Duydum ben seni. Biliyordum senin olduğunu" dedi. Alınmıştım. "abi nasıl bu kadar meraklısın, kafayı yiyordum ben orda yalnızlıktan, Karaca Bebe ile konuşuyordum biliyo musun" dedim. Gülümsedi. Sabaha kadar uğraştım bi türlü Sinan abiyi Beşiktaş'a taşınmaya ikna edemedim. "Kalamış'a gel' de gelirim, 'Adalara gel' de gelirim, 'Çınarcık'a gel' de gelirim ama Beşiktaş'a gelmem" dedi kesin bi dille. Bunun üzerine ben onun tam karşısındaki apartmana taşındım. Eşya olarak Beşiktaş'taki evden sadece barfiks demirimi ve kitaplarımı aldım. Artık Moda da yaşıyordum.

Moda da günlerim huzurlu geçiyordu. Sabahları Sinan Erkoç'la kahvaltı yapıyor, akşamları Cadde Bostan'da bir lokalde sahne alan Sinan Erkoç'u dinlemeye gidiyordum. Repertuarı kısıtlı ve asla katı değildi. Geniş ve isteklerle şekillendirilebilen bir repertuarı vardı. Misal "güneş topla benim için" biter bitmez "avuç içi kadar mutluluk yeter" gelebiliyordu veyahut "havam yerinde alaturka oldum"dan hemen sonra Latin ezgileri. Şarkı aralarında anlatılan hoş anılar yüzlerde tebessüm bırakıyordu. Güzel program yapıyordu Sinan Erkoç, güzeeeell...

Bir gün program çıkışı eve doğru yürürken durdu parlak gökyüzüne baktı derin bir nefes çekti ve "ne güzel bir bahar akşamı" dedi. "evet havalara ısındı, artık tam anlamıyla bahar geldi" dedim. "Fatih Erkoç kesin Açıkhava tiyatrosundadır şimdi, açık havasız yapamaz bu mevsimlerde" dedi. Aklımı artık tutamıyordum. "istiyosan gidip bakalım kesin ordadır, orda değilse bodrum'dadır. O da kesin gitmemiştir" dedi. "abi dünyada kaç kişiyyiz?" dedim. "Benim bildiğim üç kişiyyiz ama başkaları da olabilir. Arayıp bakmak lazım... Böyle ben çalayım sen dinle ömür geçmez Umut. İnsan ırkının da geleceğini düşünmek lazım" dedi. Haklıydı. Arabaya atlayıp Açıkhava tiyatrosuna, cemalet rey'in oralaraya iyice baktık Fatih Erkoç yoktu. Fatih Erkoç kesin Bodrum'daydı. "atla arabaya beraber bodrum'a gidelim" dedi. "abi geç oldu beni Beşiktaş'a bırak sen istersen yarın Kavacık'tan alırsın beni öyle gideriz Bodrum'a. Bu gece Beşiktaş'ta kalmak istiyorum" dedim. "Tamam" dedi yarın için sözleştik.

Korsanıma gittim üç film aldım eve geldim. Filmlerden biri bozuk çıktı biri de bok gibiydi. Düşünceler içerisindeydim. İnsan ırkının kaderi üçümüze kalmıştı. Yarınki bodrum yolculuğunda yolda bi kızı görür de bi durum olursa insanlık devam edecekti. İnsanlığın binlerce yılda elde ettiği bilgi birikimlerini kazanımlarını ileriki nesillere aktarap aktarmama yetkisi üçümüze kalmıştı. Bunun sorumluluğunun ağırlığını omuzlarımda hissediyordum. Bi türlü uyuyamıyordum. "yarın Bodrum'a çok hızlı gitmeyelim abi. Yavaş yavaş geze geze gidelim. Arabayı ben kullanayım. Hem yolda sürmeyi de öğrenmiş olurum" diye mesaj attım. ":-)tamam" diye cevap attı. Bodrum'a gitmek istemiyordum.

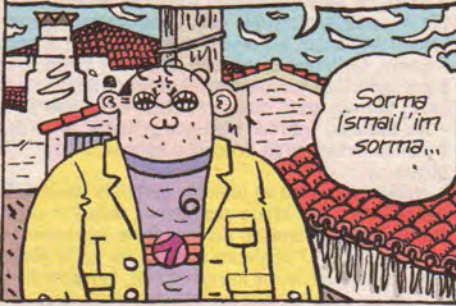

İSMAİL (Hasta Ruh)

... Muğla ...

Vah vah vah Sezai abi... Duyar duymaz ilk uçağa atladığım gibi geldim... Nasıl pis bi hastalıklmış bu böyle?..

Başa gelen de çekiliyo bi yerde...

"kendimi
durduracağım
değilim"

Fırat Budacı

HAKAN'IN GİZLİ HAYATI

Banu, "Sence güzel mi bu?" dediğinde, ekrandaki Kim Kardashian'ı soluksuz seyreden Hakan'ın evliliğine geri dönmesi biraz zor oldu. Kafasını karıştıran doğru hafifçe çevirirken gözlerini ekrandan ayırmadan, "Ne güzel mi aşkım?" diye sordu. "Yani erkeklerin bu kalçayı beğendiğine inanmıyorum, hiç estetik değil," diyerek kocasına baktı Banu. Tespitlerle ilgili destek bekler gibi bir hali vardı. Kocasının, o an için şartlar elverse ekrana yapışacak bir ruh halinde olduğuna ihtimal vermiyor, beraberce muhalefet edecekleri bu kalça sayesinde popüler kültüre savaş açacaklarını umut ediyordu.

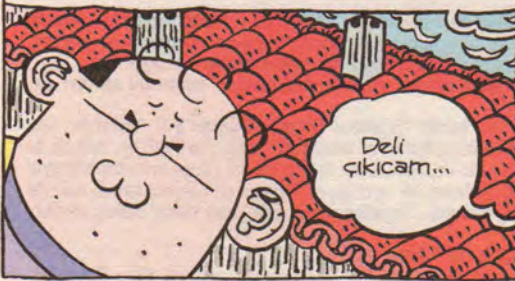
O ana kadar tüm benliğini ekrandaki kalçaya teslim etmiş olan Hakan, derhal toparlanarak karısının beklentisini karşılamayı başardı: "Ya işte, Amerikan kapitalizmi pompalıyor bunları." Görüntüde her şey yolundaydı. Kalçayı kapitalizme bağlayan Hakan, bu yorumuyla gayet asil görünüyordu. (Aslında o an bir tomografi çekilebilse, Hakan'ın kafatasında kıvrımlı beyin dokusu yerine, dümdüz yağ dokusundan ibaret iki lob taşıdığını rahatlıkla görebilirdik.) Bir süre daha Kardashian'ı seyrettiler. Seyir boyunca Hakan, "Şuna bak, resmen patolojik!", "Kapitalizm böyle bir şey işte, götün bile sektörü var artık!" gibi sert ama kaliteli çıkışlarla sıradan bir erkek olmadığının iyice vurgulanmaya çalıştı. Biraz zayıf bir kadın olan Banu'nun mutfaka gitmek için salon kapısından çıkarken, hemen kapının yanında duran televizyondaki Kim Kardashian'la (o sırada kalça pozu veriyordu) yanyana gelmesi, kapitalizmin Hakan'a oynadığı bir oyun olmalı. Her iki kadının ilk isimlerini yanyana yazmak ise, bu hikayenin yazarı olarak benim sizlere bir oyunum olsun: "Banu Kim?"

Evliliklerin çoğunda kadınlar, erkeklerin gizli dünyasından habersizdirler. Çünkü erkeğin kişisel bilgisayarlarıyla kurduğu çevrim içi bir dünyadır bu. Erkek, bu kişisel yolculukta amacı için virtüslere savaşmayı ve iki sene içinde bilgisayarını kullanılmaz hale getirmeyi bile göze alır. Daha açık bir dille ifade edersek, kişisel bilgisayarlarda ekran donmaları, kadın kullanıcılar Dizi-izle'nin virtüsleri yüzünden ise, erkek kullanıcılar "hot young girl"ün memeleri yüzündendir. Hakan'ın da ergenlik yıllarından beri inşa ettiği ve artık devasa boyutlara ulaşmış gizli bir dünyası var. Evlilik sonrası da ihmal etmediği bu dünyayı şu ana kadar Banu'dan saklamayı başardı. Ama Hakan'ın işi gerçekten zor, çünkü gizli dünyalar boyutları büyüdükçe (evet, bu bir Kardashian vurgusu) gündelik hayata sızmaya başlar. Mesela geçen hafta az daha yakalanıyordu Hakan. O gün, nereden çıktysa ressam Frida Kahlo'nun Meksikalı mı yoksa İspanyol mu olduğuyla ilgili ufak bir tartışma çıkmıştı aralarında. Frida'nın Meksikalı olduğuna emin olan Hakan, haklılığını ispat etmenin hazzını yaşamak için Google'a başvururken, Banu'nun aniden yanına oturup ekrana bakacağını tahmin edememişti. Arama çubuğuna "f" harfini yazar yazmaz, kullanıcısının huyunu suyunu bilen Google, "Seni senden iyi biliyorum, bunları mı aradın Hakan?" dercesine "frikik", "Fulden Uras", "fuck fest", "Facebook beni kimler engellemiş" diye uzayan bir liste sermişti ortaya. Hakan, aceleyle yazmaya devam ettiğinde, Fulden Uras'tan falan kurtulmuş, ama Frida'nın ilk üç harfini tutturana "frikik" liste vermeye ("frikik Tara Reid", "frikik Hilal Cebeci", "frikik muhteşem"...) devam etmişti. Hakan, işgüzar Google'ı dövercesine hızlı hızlı tuşlara vurarak önerileri yok etmeye çalışınca, ekranda "Frid Kahalo" gibi garip bir şey belirmişti. Allah'tan Hakan'ın yanında biri olduğunu anlayan Google, "Bunu mu aradınız?" diyerek Frida Kahlo'yu ortaya sunmuştu da, ekran biraz olsun sakinleşmişti. İlk çıkan siteye kapağı atan Hakan, "Gördün mü bak, Frida Kahlo bir Meksikalı" demişti karısına. Banu'dan gelen cevap, "Allah Allah benim aklımda neden İspanyol kalmış?" olunca, kendisine bir ömür uzunluğunda gelen o anlarda Banu'nun bir şey algılayamadığını anlamış ve rahatlamının verdiği sevinçle sevgili karısını teselli etmişti: "Meksikalılar da İspanyolca konuşuyorlar ya, belki sen ordan karıştırdın aşkım." Bravo! Ne kadar kültürlüsün Hakan! Frida Kahlo'dan Fulden Uras'a, oradan dünya dillerine bilmediğin yok. Sen değil, seni Facebook'ta engelleyen kaybeder Hakan!

Hâlâ Kim Kardashian'ı seyrediyorlar. Hakan, Kardashian mualifliği konusunda çoktuğca çoştu. En sonunda, iyice gaza gelince, "Sen seyrediyor musun? Değiştiriyorum ben bunu," diyerek arzularını şanına kurban etti. Banu, "Yoo, değiştir," deyince, ters psikoloji yaratma işini iyice abartarak gidip festival filmlerinin yayınlandığı kanalı açtı. Ekranda, Kardashian'ın kalçaları kaybolurken, durgun bir film belirdi. Durgun bir göle bakan, durgun bir adama uzun süre baktılar. Ruhu hâlâ bir önceki kanalda dolaşan Hakan, ekrandaki durgun gölde Kardashian'ın yüzdüğü bir sahne hayal ederek (hayalinde Kardashian yüzerken bir anda suya dalar ve kalçalarını bir iki saniye suyun yüzeyinde tutuyordu) filme biraz hareket getirdi. Banu, "Ben yatıyorum," diye ayağa kalkınca, sanki bu anı bekliformuş gibi aniden "Tamam!" dedi Hakan. Sesindeki kontrolsüz neşeyi dengelemek için daha sıkıntılı bir tonda, "Ben de birazdan yatarım," diye ekledi. Banu'nun yatma hazırlıkları beş dakika kadar sürdü. İçerden gelen sesler kesildiğinde, Hakan kıpır kıpır parmaklarıyla önce kumandanın sesi tamamen kesen tuşuna, ardından da Kardashian'ın bulunduğu kanalın düğmesine bastı. Kardashian'ın eliptik bisikletle spor yaptığı görüntüler ekranda belince, Hakan'ın neşesi yerine geldi. Gözlerini ekrandan ayırmadan kalkıp ışıkları kapattı. İnanılmaz bir Kardashian şovuydu bu. Kalçanın bir yarısı aşağı inerken, diğer yarısı yukarı çıkıyor, kalça kendi içinde adeta bir devir teslim töreni gerçekleştiriyordu. Bu görüntüler karşısında Hakan'ın kafasındaki "en iyi üç kalça" sıralaması (1. Beyonce, 2. Vida Guerra, 3. Kim Kardashian) bir anda ters yüz oldu. İlk üçte bile yer bulamayan Banu'nun gelip bir numaraya yerleşmesineyse daha bir saat vardı.

"Napiyorsun sen?" sesini duyduğunda, Banu'nun ne kadar zamandır salon kapısında dikildiğini bilmiyordu. Biraz geç kalmış olabildi, ama yine de can havliyle ortalıkta gözükmeden sol elini açığa çıkarırken, aynı anda sağ elinde duran kumandanın düğmesine bastı. Ekranda zebra sürüşüne sürünerek yaklaşan bir aslan belirdi. Banu, salona girerek önce televizyona sonra dönüp Hakan'a baktı. Hakan, Banu'nun yüzüne bakmadan sanki bu avı başından beri seyrediyormuş gibi dikkatle aslana bakıyordu. "Belgesel mi seyrediyorsun bu saatte?" diye sordu Banu. Bu soruyla bir kere daha yakalanmadığını anlayan Hakan rahat bir nefes aldı. Ekrandan gözlerini ayırmadan, "İnanılmaz bir hayvan bu," dedi. Banu tekrar dönüp ekrana baktı. Aslan hiç olmadığı kadar sessizdi.

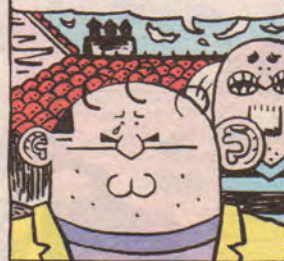
Kasların kemiklerime kaydadı... Kalıtsal hastalık... Az hareket edebiliyorum... Bozuk bir proteinin, kas zarar gördüğünde yanlış tepki vermesiyle oluşuyor...

Bilemedim İsmail'im... Kollarım bacaklarım hep açık uyudum için böyle yengeç gibi kaldım...

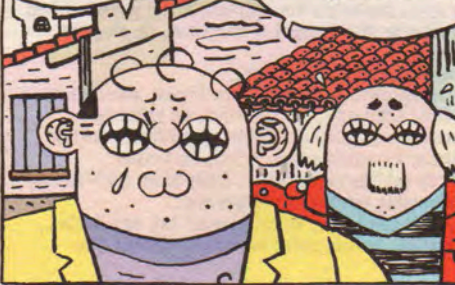

Bu hastalığın tedavisi de yok... Afrika'da yaşayan bir kurbağada bulunan bir protezini araştırıyorlar... tedavi olarak arma yani işimiz de kurbağaya kaldı açıkçası... Ümidim yok yani...

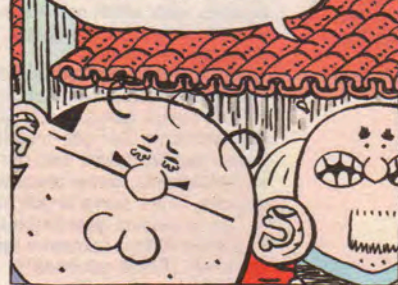

Sezai abi yürüyelim mi biraz... Gireyim mi koluna?..

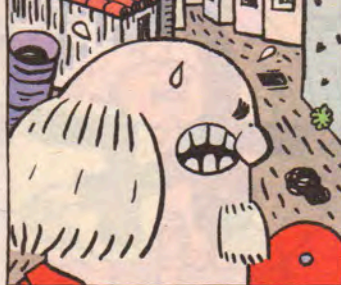
Yürüyelim tabii... Ömrüm zaten bu sokakları yürümekle geçti... Bu şehirle aşk yaşamakla geçti...

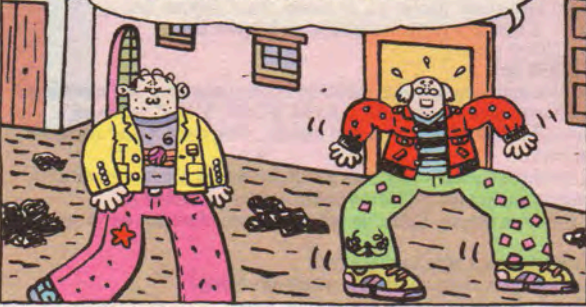
Yalnız koluma gir-mene gerek yok... Az az da olsa yol alabiliyorum...

Ben bu şehri ayrı sevdim İsmail...

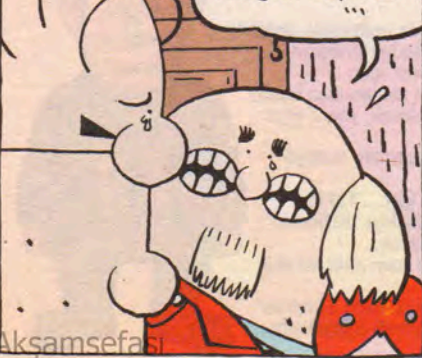
30 sene öncesi Türkiye turu yaparken bir sebzeye birkaç gün Muğla'da konaklamamla Muğla'nın ruhuma dolması bir oldu...

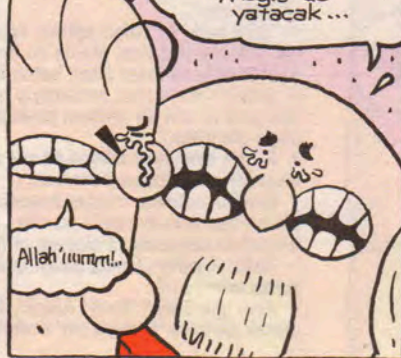
Ben bu şehirde 1000 yıllık dinlendim... Muğlalı'dan daha fazla Muğlalı oldum...

Ve bundan sonra artık sen de Muğlalı sayılırsın...

Çünkü çok yakında bu şehirde bir cenazen olacak... Sezai abin Muğla'da yatacak...

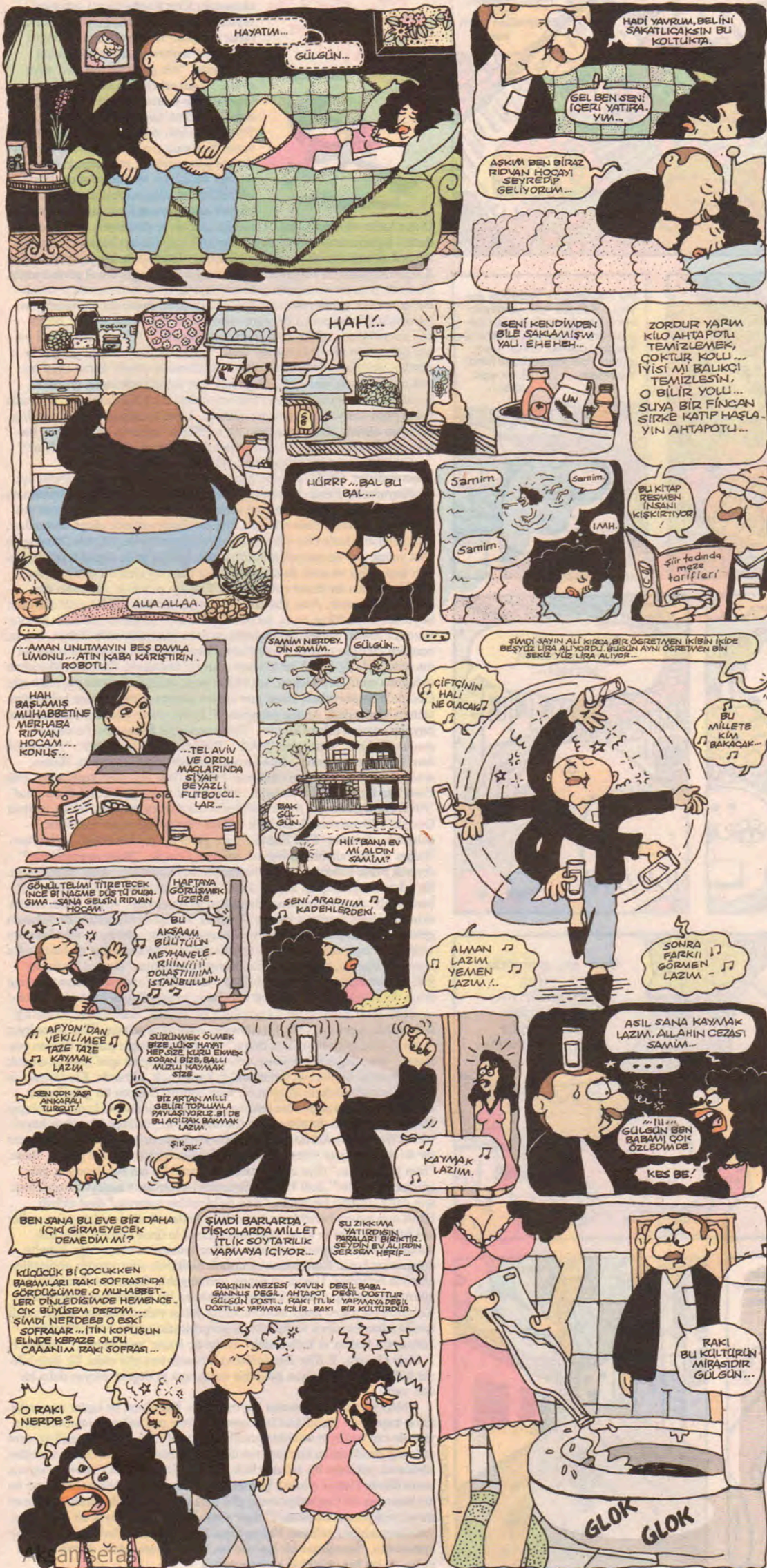

BAHAR ve sosyal çevresi

Göksu Gül

"Sevmek çiftleşmek değil, tekleşmektir."
- Cemal Süreyya'dan

• Hadi ilk dünya savaşında Almanlar yenildi diye biz de yenik ilan edildik, peki ikinci savaşta bizsiz yenildi Almanlar, biz niye o kadar fakirdik? Ekmek karneye, tarih reenkarneye mi bağlandı? Üçüncüsü için bölge gerildikçe gerilmekte, yoksa biz de mi, ilerde "büyük savaş görmüş nesil" olacağız? Nesil mesil kalırsa tabii ki.

• Ne zamanki İran'dan beklenen şeffaflık, İsrail'den de istenir, o zaman Ortadoğu'da dengeden bahsedebiliriz... (Biz zaten röntgen gibi, pırıl pırılız...)

• Halklar arasında en ufak bir gerginlik yokken, Suriye ile savaş ihtimalinden bahsedilmesi bile krizin yapaylığını, tezgahın saçmalığını ortaya koymuyor mu? Halka kötü davranmak, dış müdahale sebebiyse, güzel ülkemiz her saniye tehlike altında değil mi? İçişlerimizi bu kadar kolay yönlendirmelerine izin verince, başkalarının işlerine karışmaya da, kendimizde hak mı görüyoruz nedir?..

• "Her servetin altında suç gizlidir" diyor Balzac. Proleterya ağır vasiyet. Her suçun cezasını kesmek gerek, yeryüzünü üzmemek için...

• Uzağdan bakarsan İstanbul ilk onda. Dünyaya inince ilk beşte. Eski dünyaya gel, ilk üçte. İstanbul'daysan zaten tek geçersin...

• Çocukların hatıra defterlerine "Hayat denen bu zorlu, acımasız, çetin yolda..." falan yazdığı tek ülke olabiliriz...

• Jeolojide okuyan bir arkadaş, yazın staj yapmak için gitmiş, "Sondaj makinası izne çıktı" demişler. Sondaja müsait, yazlık araziye gitmiş olsa gerek! "Ee, staj n'olucak" demiş arkadaş, "Sen tam gününde burdaydın, gerisini biz ayarlarız" demişler...

• "İstiklal'de yürüyemez olduk" pankartlarıyla, İstiklal'de yürüyüş yapanları görmüş Erol Tamer... (Bu arada, Beyoğlu'nun olumsuz zeminini harap edenlerin sorumlusu Topbaş n'olurdu bi başka şehre sevdalansaydı da İstanbul'u terketsaydı!)

• Arkadaşımın evine girip bilgisayarını çalan hırsız, garanti belgesini almayı da ihmal etmemiş...

• Ben bile aldığım zamanlar, henüz "İstanbul Sinema Günleri"ydi. Yıllardır, son gün n'aparım belli olmaz diye önceden bile almayı İstanbul Sinema Festivali'ne, hep de bi yerden bi biletle gelir, görürüm bir-iki film. Gene öyle oldu, işi çıkan arkadaş biletiyle "Uğultulu Tepeler'i izledim. Şahane bir uyarılama. Filmin en çarpıcı tarafı müziği yok. Doğal sesler duyuyorsun, o kadar. "Tepelerin uğultusu yeter bana" demiş cıfıkır yönetmen...

• Hayırsız torunlar için: Sular gibi kesik ol!..

• "Sex Machine" şarkısının yorumcusuna haz bağlamında getirisi, "Sex Bomb" şarkısının açık ara katlar görüşündeyim. Elimde histen başka veri var mı, yok....

• Olmeden kabareme gel, isterim!..

• Adım "Erol" olsa, "Bari soyadım Köse değil" diye şükrederdim...

• Evlilik programlarından birinde, bi amcanın taze eşi için "İhtiyaçlarına, ihtiraslarına göre davranıcaz artık" demesi...

• Çocukken "badem büyük" abimle beraber en güldüğümüz şeylerden biriydi. Bi kere söylemesi komik, badem büyük diye. ("Keçi sakal" da fena diil bu konuda.) Daha komiği, şekliydi badem büyüğü. Hep filmlerde ya da televizyon gördüğünüz badem büyüğü kanlı canlı gördüğümüz gün çok sevinirdik. Adı da İhsan Çimen'di adamin, noter miydi ne? Adam yetişkin birileriyle konuşurken, bizim gözümüz hep adamin yüzünde, büyüğündeydi. Filmlerde olan şeydi o, gerçekten de oluşuna inanmak çok zordu!..

• Asıl manyak, dedikodusunun yapılmasından zevk alan...

• Babam anlattı, komutanlığını yaptığı birlikte, firara abone birkaç asker varmış. Hele bi tanesi, çarşıya çıkar gibi firar ediyormuş, her seferinde de yakalayıp getiriyolarmış. Sırf göz önünde olsun diye, oturduğu yerden görebilecek şekilde boyacı yapmış babam onu, dur burda, kimıldama diye. Görüş açısından kaybolduğunda, sesine cevap verecek şekilde anlaşmışlar. Epey bi bu şekil zaman geçirmiş firarı, sonra bi gün bi bakmışlar, gene arazi oluvermiş...

• Can sıkıntısına gene katlanılır, "sıkı can iyidir, kolay çıkmaz" lafı asıl darbe...

• Şöhreti kafaya takmanın son noktası: Şöhret zerre umurunda diilmiş gibi takılmak. (Fakat çakılmak!)

• Sit Alanı... Com Meydanı...

• Bir hali reklamı gördüm, fakat o reklamda halıyı göremedim... Rulo yapmışlar öyle, duruyodu hali... Bütün halılar aynı durur rulo yapınca, ben niye bunu seçicem almak için, gayet meçhul...

• Pasiflora: Pasif içici Lora'nın hazin hikayesi...

• "Sıkılaştırıcı vücut losyonu" ha, vay sizi... Gevşek sıkılaşmak ister, sıkı olan da öyle kalmak... Atmışsınız toptan ağı, toplayın bakalım alabalığı, sazani...

• Bazı insan, doğuştan "yazıkçı rahatlığına" sahip oluyo!..

• Ölümlü "hayatını kaybetme" deniyo ya, bi acı. Hani sağlam arasa, buluvercekmış gibi... Belki de öyledir hakaten, ne bileyim ben...

• Azalarak Bitsin: "ölümü gör!"

• Hemen Bitsin: "ölümü öp!"

• Tekrar anlatmak: Unutamıyorum, lisede müdürün arama yaparken, deri montuma kıllanıp, kulağıma öfkeyle tıslayıp, "ÇIKAR GAYRI ŞU MEŞİNİ!" demesini... Yahu hocam, ne meşini?.. Niye çıkarıyorum deri montu... Hiç daha "çkar" demeden "çkar gayrı" ne hocam?..

• "Dokunulmazlık Sembolü Oyunu" nedir ama ya? Kont-kontes olmaya mı gittiniz, televizyon programında yarışmaya mı? Ulan yoksa herkes mi delirdi?!

• Aynı gün içinde Geyve'de meyve, Gebze'de sebze yiyen de olmuştur kesin şu alemdede...

• Fazla masturbasyondan saçı ağaran duydum...

• Niye ben bu diyardan gidiyomuşum, deveyi gönderin! Nerden belli, belki sorun deve. İnadi ünlü olan ben miyim, hayır, ben değilim, deve!..

• Uluslararası Artistik Patinaj Federasyonu, halkımıza plaket verecekmiş, "Bu spor, performans sırasında düşen sporculara verdiği teselli desteğiyle bugünlere geldi" diye...

• Terhis olan askere "Hürgeneral" denmesi, halkı askerlikten soğutur mu?..

• "Sivil halk" ne Allah aşkına, hepimiz üniformalı doğduk da, bi kısmı piknikte, plajda mı unuttu üniformasını?!

• Mutluluk da insan ister, bahsedilmek için...

• Şebek Kafası: Hem sevmeyip hem zaman alan insan, çok gizli ve ulvi bir amacın peşinde olmalı, yoksa niye böyle dal olsun?..

• Gizem sevmeyen adama efsane anlatmak, ihaleye fesat karıştırmaktan daha zor...

• Manita yapınca ortadan kaybolan kişi... Takip etmiyorum sanmayasın bi yandan... "İlişkisi titizlenme" ünitesinin heyecanıyla olursun pilli bebek...

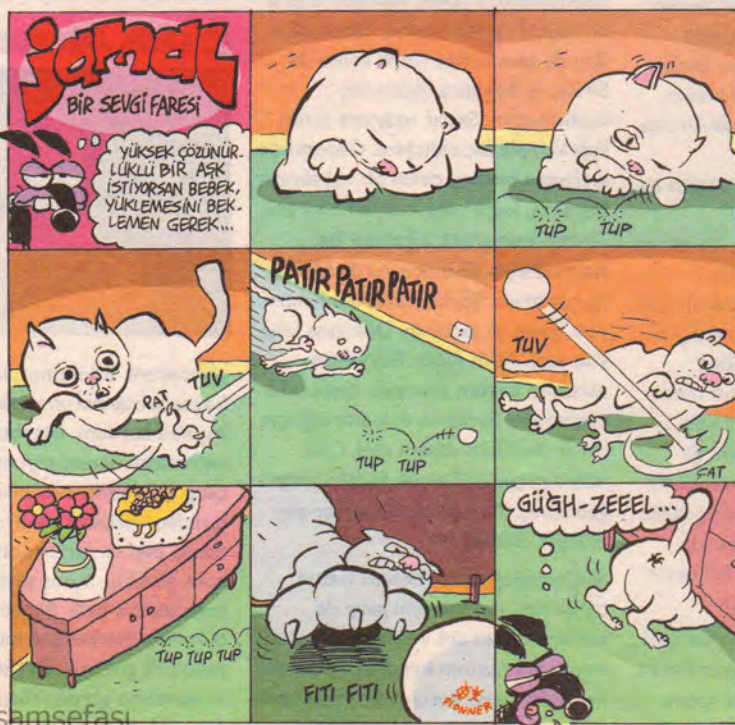
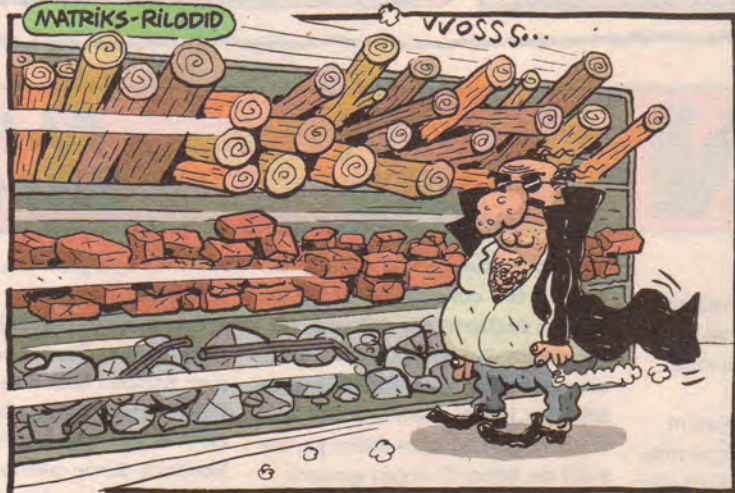
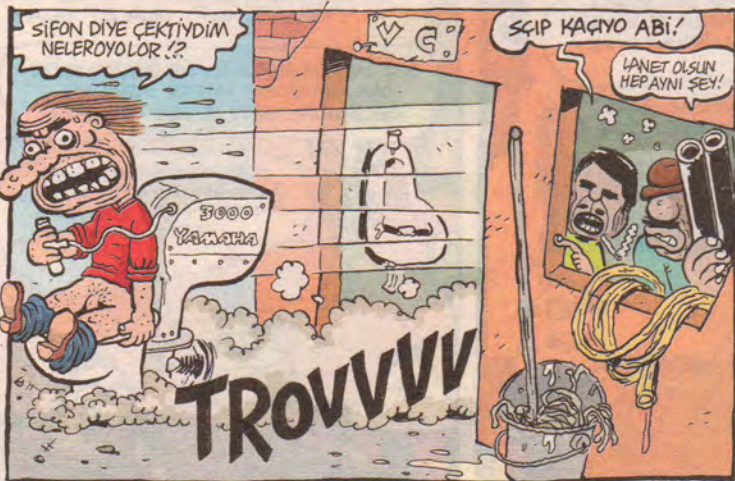
• Hafızlık yarışmasında ülkeyi temsil eden milli mi olur yoksa ümmi mi?..

• Aynı gün Sarp'ı "Sadri Alışık", Eser'i "Bart Simpson" olarak görünce "N'oluyo lan" dedim. Şarap Baharı gibi...

Abi'nin Yeri

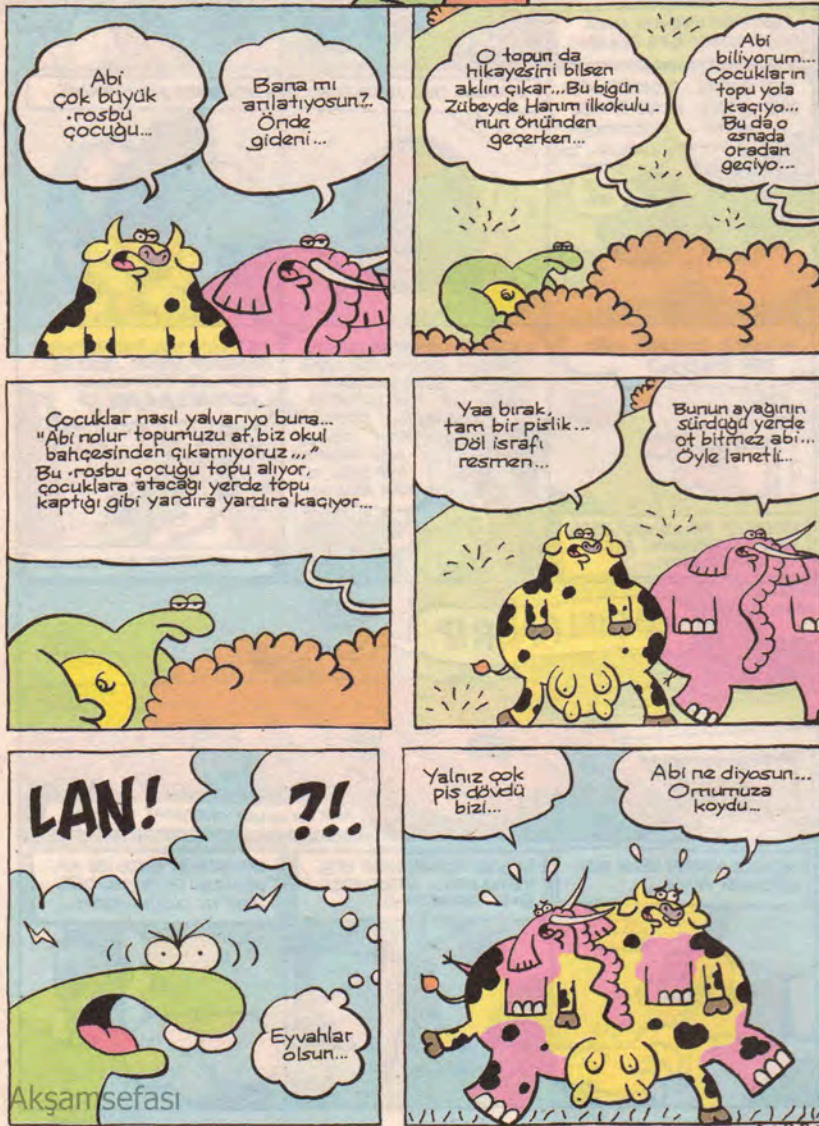

Cihan Ceylan

TOP CANAVARI...

alpay erdem

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Nerelisin sorusuna dünyalıyım cevabını veren, senin kadar da sıkıcı bir insan var mı acaba şu dünyada. Dünyalıymış. E s.ktir git. Bizi beğenmiyor. E ben de Sinopluyum n'olacak. Omurciğa bak. Dünyalıymış. Tepeden tepeden. Nerelisin diye soran da işgüzar o ayrı ama, yine de nerelisin diye soran benim amcam, benim eniştem, benim halamın oğlu, benim dayım, benim teyzem, ... yani bizden. Nerelisin ne kadar sinir bozucu olsa da bizden. Babana ne kadar kızabiliyorsan nerelisin diye sorana da o kadar kızabiliyorsun. Yani kızmıyorsun. Az kıızıyorsun. Ya da hiç kızmıyorsun. Bilemedim. Peki dünyalıym diyen kim. Bir güne bir gün duydun mu dayı oğlunun dünyalıym diye konuştuğunu. Duyamazsın. Dünyalıymış. Aklı sıra bize bir mesaj vermeye çalışıyor. Tamam da biz sevmediğimiz insanın mesajını da tınmayız. Önce bir kendini bana sevdire, sonra hastalıklı fikirlerini bir ara gözden geçiririz. Hem sen dünyalı ol, bizi beğenme, hem de... ya ben lan neyse artık bir şey demiyorum, pis.

æ Bir ara saçlarım dökülüyor gibi geldi bana. Esasen son birkaç senedir saçtan tiksinti gelmiş, üç numarının tadını fevkaladesiyle almış bir insan olarak

hiç de umursamadım bu durumu. İlk başlarda fark etmedim bile zaten. Bir arkadaş **saçların mı dökülüyor lan senin** diye sorana kadar. **Hayır onu nereden çıkardın dedim. Ne bileyim, bilemedim dedi. Bir şeyi de bilin arkadaşım dedim ya, bir şeyi de bilin.** O akşam aynalarla kafama baktım. Evet, tepeden doğru bir seyrelme vardı sanki. Bilemedim. Ben de bilemedim. Daha sonra da birkaç ay boyunca saçımı hiç kestirmedim. Saçlar uzayınca zaten kafa komple saç oldu yine. Geçenlerde saçlarıma baktım, çirkin bir hal almaya başlamış, koşa koşa koştum berbere. Dedim **vurunuz ağabey üç numaraya.** Güzelce vurdu ağabey üç numaraya. Şöyle uzaklardan baktım, yoo, gayet iyi saçlarım. Dökülme falan yok yani. Allah Allah. Eve geldim yakından baktım yine yok. Gerçekten bilemedim. Saçlarım dökülmediği için bir an üzüldüm desem yeri. Çok hazırdım çünkü. Demek ki daha zamanı gelmemiş. Ya da o zamanlar bir şey olduysa. Bilemedim.

æ Çocukluğumda takımında futbol oynarken, yaz mevsimi gelip de antrenmanlara ara verdiğimizde yine köyde bulmuştum kendimi. Köye de her hafta pazar kuruluyor. Pazar ama ne pazar. Bir karnaval yeri sanki.

Annemle öyle gezerken, futbol şortlarına takıldı gözüm. Deli güzel. İçlerinden birini beğendim, annemi satın aldırđım. Olamaz böyle bir gü şort. Renkleri falan o kadar güzel ki. Bütün bir yaz boyunca bir kez bile dışarıda giymedim o şortu. Çünkü İstanbul'a dönüp takımla birlikte ilk antrenmana çıkacağım zaman

KAMİL SEVEN ADA

giyecektim. Eskitemezdim. Üç ay boyunca İstanbul'un ve ilk antrenman hayalini kurdum. İstanbul'da ilk antrenman öncesi soyunma odasına çıkıp saha kenarında takım olarak dizildik, hocamızı bekliyoruz. Bütün takım, ben ve şortum oradayız. Soru hoca gözüktü. Yavaş yavaş geliyor. İlk çok özlemiş belli. Biz de onu çok özlemişiz. Herkes çok mutlu. Herkes yüzü çok gülüyor. Derken hoca be ve şortumu gördü. Yüzü birdenbire dev asıldı. Kaşları hafif çatıldı. **Şu şor**

değiştir gel, bu ne çirkinlik böyle dedi. O an anladım ki şortum fazla renkli, ben fazla zevksizim, hocam fazla profesyonel. Halbuki zaman zaman amatör de kalabilmeli insan. Hiçkimse arkadaşlarının önünde küçük düşürülmemeli. Soyunma odasına gidip yedek şortumu giyerken bir daha asla hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağını anlamıştım. Futbol bana ilk mutsuzluğumu o gün yaşattı. Daha sonra da belirli aralıklarla bol bol yaşattı. Bir renkli şort yüzünden belki de futbolcu-olamadım. Çünkü futbolu Tsubasa'dan bile daha çok seven biri varsa o da bendim. Bilemedim.

Atlı film yapmaya da ne doyulmadı be.

Şu hayatta hiçkimse çamaşır makinesini zapturapt altına almaya çalışmak zorunda kalmamalı.

Ben bir şey duydum doğru mu da nasıl bir lafır ki laf alamayacağı ağız yok. Bir insana **ben bir şey duydum doğru mu** deyin ve sonrasını hayretler içerisinde gözlemleyin. Ne sırlar ortaya dökülüyor. **Ya sorma sende mi duydun**'la bir başlıyor, yedi ceddinin kirli çamaşırlarını bir bir ortaya döküyor. **Ben bir şey duydum doğru mu**'ya ne duydun diyen çıkmaz. Direkt anlatmaya başlar. Çünkü herkesin bir sırrı vardır. Sır kapısını

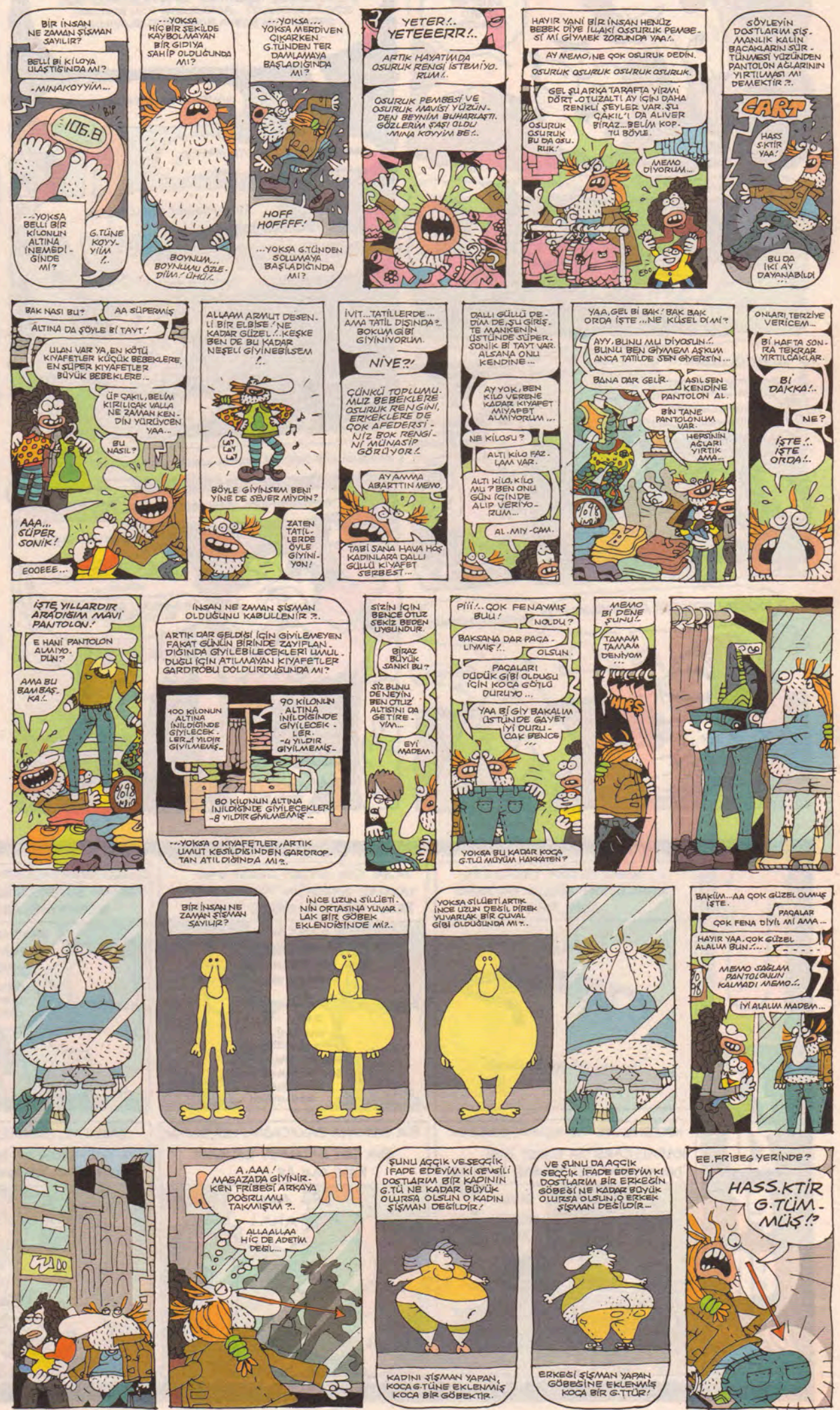
aralamanın en süperonik yolu **ben bir şey duydum doğru mu**'dur. Altın anahtar budur.

Geçenlerde ruh hastası birine denk geldim yine. Ne sık denk geliyorum. Bisikletimle mola verdiğim bir yerde ruh hastası başladı sorgu suale. **Nereden geliyorsun, nerede oturuyorsun?** Bir de genel cevap da kesmiyor, ayrıntı istiyor. Oturduğum apartmana kadar öğrenmek istiyor. **Ne iş yapıyorsun** diye de sordu. Benim de cevap vermekten en zorlandığım soru budur. Seçtim birini ve **karikatüristim** dedim. **Belli zaten senin entel olduğun dedi. Ot içiyon mu dedi. Ot derken dedim. Ot işte ya dedi, içmeden nasıl bulucan konu dedi.** O an anladım ki çok büyük bir ruh hastasına denk geldim. Sporcuyla sorduğu soruya ve karikatüriste bakış açısına bakın. **Belli ki kendi hayvan gibi içiyor, o yüzden de dünyanın en süperonik karikatüristi olmuş ama biz tanımıyoruz** demek ki. O da olabilir bak. Off yaa, deli çıkacağım.

Şevgilerimle.

GOLF
18 Nisan Çarşamba / Ankara If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
21 Nisan Cumartesi / Kadıköy Kılık / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 26 67

MAKUL MEMOŞKO

YİĞİT ÖZGÜR

YERALTI ÖYKÜLERİ

“ profesyonel ”

ERSİN KARABULUT

ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞ YEMEĞİNE GİDİCEKTİM. APARTMANDAN ÇIKARKEN KAPININ ÖNÜNDE GÖRDÜM ONU...

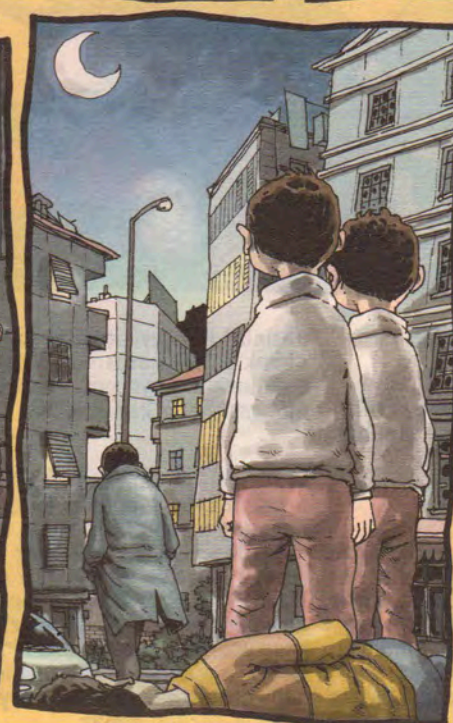
SARI KAZAĞINDAN TANIDIM. ANNEMİN ALDIĞI KAZAK. KÖY DEYKEN ANNEANNEM HEP ZORLA GIY. DİRDİ.

İŞİN ACAYİBİ KENDİMİ HAZIRLIĞI ZANNEDİYÖDÜM. YILLARCA BU DURUM HER AN OLABİLİR DİYE TETİKTE BEKLEDİM. YAŞAMIS OLAN HERKESE SORULAR SORUP DURDUM.

KİMSE KUSURA BAKMASIN AMA ÇOK ÜZÜLSEM KAHROLSAM BİLE AYNI HATAYI YAPMAZDIM. HARCAMALARIM VAR ÖDEMELERİM VAR MİLYON TANE.

TOPLANTIYA VARDIĞIMDA GAYET İYİYDİM. UMDUĞUNDAN DAHA İYİ KARŞILADILAR. ÇOK SEV-DİLER BENİ. O YEMEK SİRASINDA HIÇ BEKLEMEDİĞİM Bİ TERFİ ALDIM VE BÜYÜK Bİ İHA-LENİN KAPISI ARALANDI.

■ Brunei'ye gideceğime Eskişehir'e giderim ki öyle de yaptım zaten. Yalnız, yıllardır ağızlarından düşmeyen bir geyik var: "Üniversite Eskişehir'i çok değiştirdi." Yahu kardeşim, üniversiteyse mesele, Konya'da da var, Afyon'da da var, Kütahya'da da var üniversite. Hatta sanırım artık her ilde var. Büyüklükse mesele, Konya'daki de büyük, Trabzon'daki de büyük, niye bir tek Eskişehir'i değiştiriyor bu üniversite?

■ Anlattığı maçın başında "her iki takıma da başarılar" dileyen spor spikerinin neyi hedeflediğini bilen var mı allahaşkına? Ortada üç ihtimal var, birinde A takımı 3 puan alır, B takımı 0. Diğerinde ikisi de 1 puan alır, son ihtimalde A takımı 0, B takımı 3 puan alır. Şu halde her iki takımın da bir şeyler kazanabildiği tek sonuç beraberlik oluyor demektir. Ha abi banko beraberliğe oynamıştır o ayrı.

■ Ben yeni öğrendim, malum basketbolda beraberlik olmuyor, yenilen takıma 2 puan veriyorlar, yenilen takıma 1. Bunu öğreneli iki ay oldu, hâlâ yenilene neden 1 puan verdiklerini anlayabilmiş değilim. Beysbol'u anlarım ama bunu anlayamam gibi geliyor.

■ Daha önce doktorların arasına karışan bir takım şarküteri esnafından bahsetmiştim. O aralar, gazetelerin falan doktorların "Çok güzel domatesim var, kansere iyi gelir," "Peynir sarayım, Ezine var güzel, osteoporozu bire bir," demesinden gına gelmişti. Onlara ne oldu bilemiyorum ama bu aralar da baharatçılar türedi. Davul tozu, minare gölgesi, yok hint börülcesi yok cibiriba biberi. Şifalı otlar, bilmem neler. Hayır, bir de adamların titri de en aşağı doçent, ortalama profesör. Sen git onca yıl oku, doktor ol, hatta profesör doktor ol, sonra otur baharat, kokulu biber. Tıp fakültesinden mi geliyorsunuz, Çemberlitaş'tan mı anlamadım ki.

■ "Köye yerleşeceğim, dağın başına çıkıp münzevi hayatı yaşayacağım, şehirden uzakta yeni bir hayat kuracağım," diyen ve hatta bunu uygulayan arkadaşları anlamıyorum. Yahu, ben insanoğlu olarak bu medeniyeti kaçmak için mi kurdum? Rahat etmek için, keyif çatmak için bin bir tür icadı, buluşu boşuna mı buldum. Madem inzivaya çekilecektim ne diye çıktım neolitik çağdan? Hayır, iyice gözemediğim nokta bu söyleme sarılanların genelde üniversite okumuş, içtimai hayat içerisinde bir meslek edinmiş insanlar olması. Yahu sen doktorsun, dağın başında kimi tedavi edeceksin? Veyahut sosyologsun, kuş uçmaz kervan geçmez yerde neyin sosyolojisini yapacaksın? Biz seni oku öğren sonra kimseye bir faydan dokunmadan kaç git diye mi okuttuk? Ayıp oluyor ama.

Türk ekonomisi şahlanışa geçtiyse bunun gizli nedeni eskiden sokaklara caddelere kurulan pazarların azalmasıdır. Çünkü o pazarlar kalkınca "dönüşte alırız" cümlesi de kalktı. Zira ekonominin temellerine dinamit koyan, binlerce, yüzbinlerce ve hatta milyonlarca küçük çocuğun kalbine derin yaralar açan bir sözdü bu "dönüşte alırız" sözü. Bu sözle nice pazarcı, nice dükkancı iflas etti, bebeler ağladı. Ama ne zamanki bu çarşı pazar işleri bitti reel ekonominin can damarı olan likit para akışının önu açıldı.

Barış UYGUR

■ Brunei Sultanı geldi. Sibel Can'ın bile ısrarla "bu devirde kimse sultan değil, padişah değil" diyecek bir bilince erdiği 2012 yılındayız ama sultan ağırılıyor. Tek başına, hiçbir mantıklı sebebi olmadan, kendisini bir toprak parçasının ve üzerindeki insanların sahibi ilan eden garip bir adam, kalkıyor, üstüne üstlük uçağı da kendi kullanarak Türkiye'ye geliyor. Her şey bir yana, kontrol kulesi adamı "hoşgeldiniz majesteleri"

diye karşılıyor. Enteresan olaylar.

■ Bize Sultan geliyor, biz prene, krala gidiyoruz. Lamba cini de gelirse tam bin bir gece masalı olacağız.

■ Brunei Sultanı, çatal bıçak takımlarından tuvaletine, kapı kollarından vitrifiye ve banyo armatürlerine kadar her şeyi altından yaptırıyor biliyorsunuz. Böyle başka "her şey altın olsun" takıntılı ruh hastaları da var ama Allah için, elinizi vicdanınıza koyun da söyleyin, bu altın takıntılı ruh hastaları arasında şu dünyaya bir gram faydası bulunmuş tek kişi sayabilir

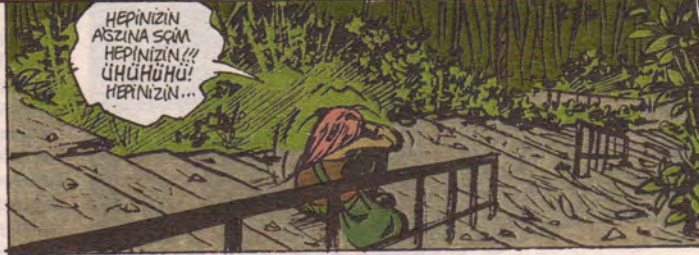
misiniz? Her şeyi altından yapmaya düşkün olmak ve zeka arasında bir korelasyon olduğuna inanıyorum. Pozitif mi negatif mi orasına siz karar verin.

■ Brunei Sultan'ı tabii bir de hediyeyle, bir de müjdeyle gelmiş. Brunei'yle vize kalkmış, hepimiz Brunei'ye vizesiz gidebilecekmiz. Tabii aziz ve muhterem Brunei halkı da bize vizesiz gelebilecek. Yalnız Brunei'ye gidip ne yapacağız, helası altından Sultan'ın hokkabazlıkları için onca yolu kim gidecek onu hiç bilmiyorum. Gelirken manavdan karışık meyve yaptırma daha makbule geçerdi ama neyse, hediyeğin büyüğü küçüğü olmaz.

GİRİŞ:

yazan fzen oky

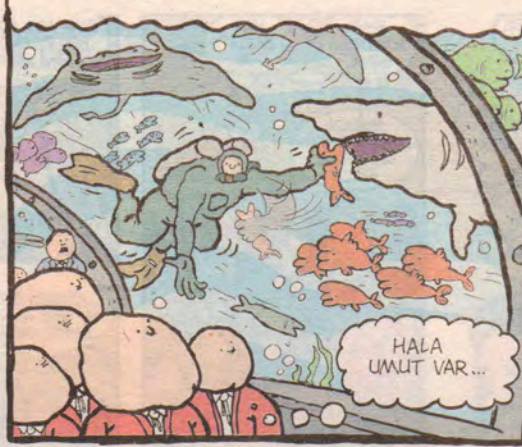

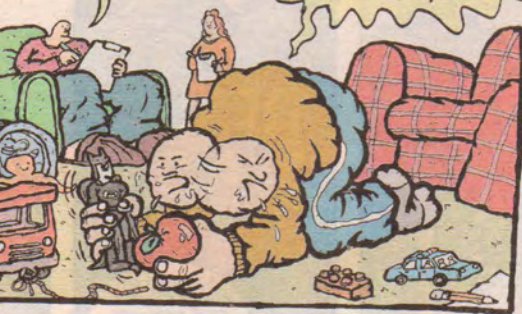
anıl
duman

Onları mezgitle elden besliyorduk... O anı ne düşündüm bilmiyorum, ani bir kararla mezgiti salıp kaptığım turunculardan birini verdim köpekbalığının ağzına... Devrim işte o gün başlamıştı...

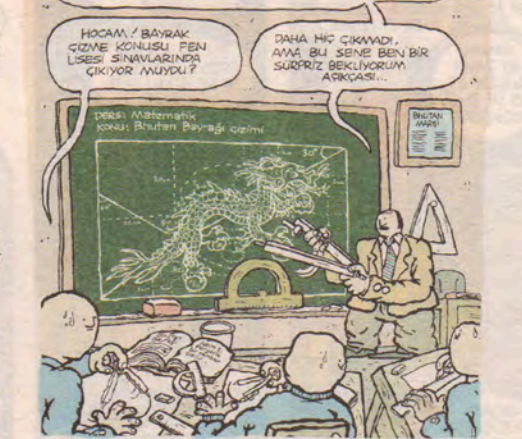

PRÖDÜKSİYON ŞİRKETİNDEN ARADILAR. KRİSTOFİR NOLAN SENARYOYU NE ZAMAN HAZIR EDER DİYORLAR...

ÖYÜNÜ NE ZAMAN BİTERSE O ZAMAN DEDİK YA. ŞİMDİ BENİ RAHAT BIRAK, KRİSTOFİR'İ TAKİP EDEMİYORUM!

KORKMAYIN ÇOCUKLAR SAĞEÇE PERÇEL VE İLETNİYLE HALLEDİCEZ BU İŞİ... ÇİÇE PERÇELLE 7,5 CM YARIÇAPLI BİR ÇEMBER ÇİZİYORUZ. BEN TAHTADA 30 CM ALDIYIM. EVET, ÖZGİN NOKTAMIZI BELİRLedik.

14-22 NİSAN
TARİHLERİ
ARASINDA
İZMİR
KİTAP FUARI'NDAYIZ.

**İMZA
GÜNÜ**

**YILMAZ ASLANTÜRK
UĞUR GÜRSOY • CİHAN CEYLAN
FIRAT BUDACI • ERSİN KARABULUT
GÖKSU GÜL • EMRAH ABLAK
CİHAN KILIÇ • ANIL DUMAN
YİĞİT ÖZGÜR**

**14 NİSAN CUMARTESİ • 14:00-18:00
UYKUSUZ STANDI**

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Nisan 2012 | Sayı: 241

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Firat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

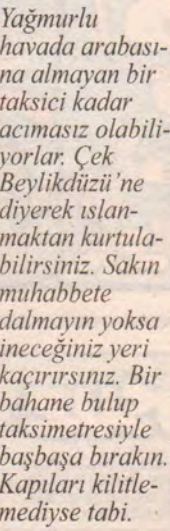
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

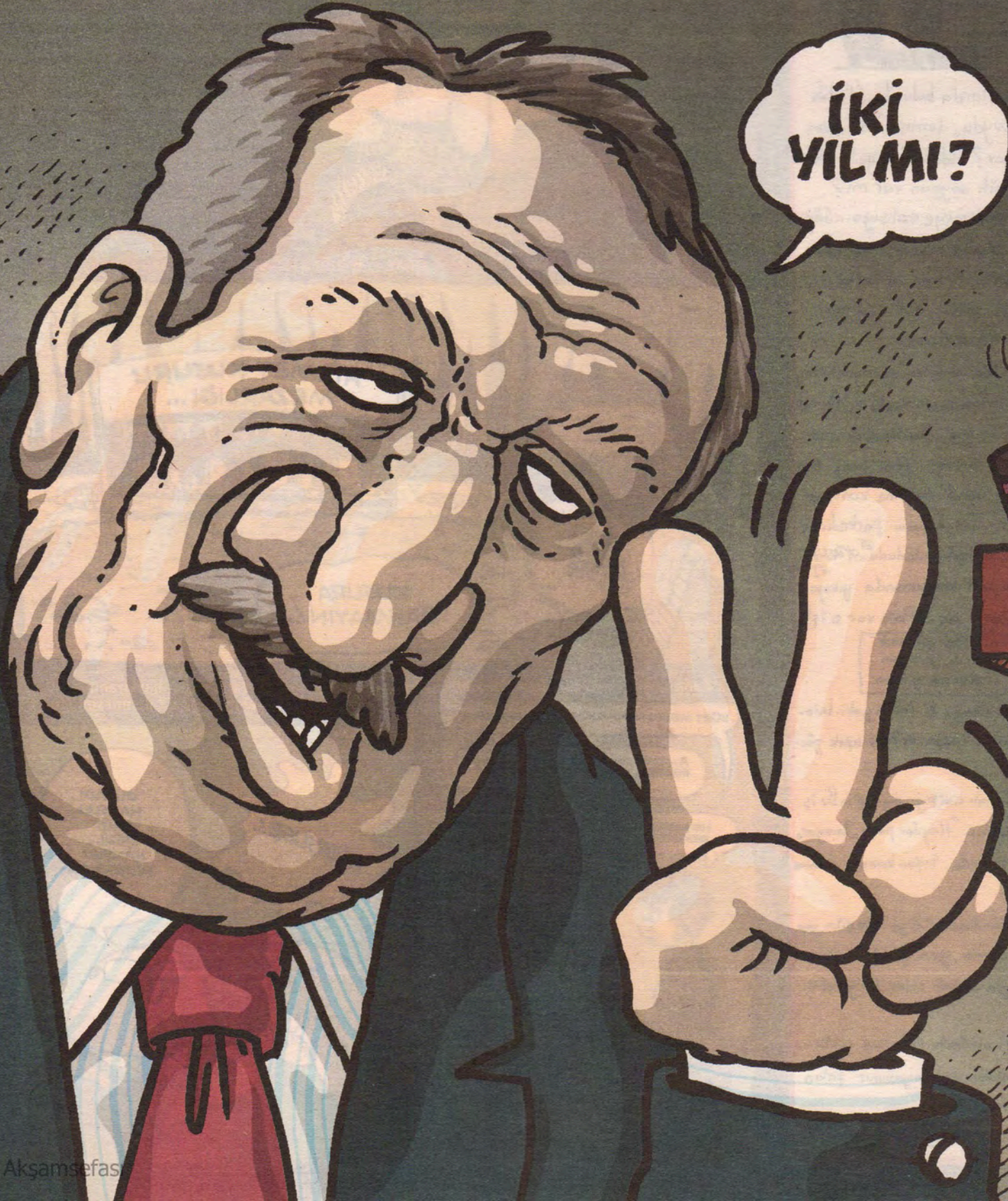

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Susurluk Skandalı'nın kilit isimlerinden ve sayısız faili meçhulün faili sayılan Mehmet Ağar'ın 5 yıllık hapis cezasını Yargıtay onadı. Mehmet Ağar, sadece 2 yıl hapis yatacak.

İKİ
YIL MI?

EVET
İKİ YIL...

- II. Abdülhamit, Japonya İmparatoru Meiji'ye, kollarını açıp dönerek ezan okuyan ve yarım metre yürüyebilen "Alamet" isimli bir robot hediye edeli tam **123 yıl** olmuş.

28 Şubat Soruşturması kapsamında tutuklanan 9 kişi Sincan Cezaevi'ne gönderildi.

İşçi ölümleri her geçen gün artmaya devam ediyor. Nisan ayının ilk 15 gününde 49 işçi hayatını kaybetti.

Kahramanmaraş'ta bir kot boyama fabrikasında meydana gelen patlama sonucu 4 kişi hayatını kaybederken, 9 kişi de yaralandı.

EKSTRENİN EKTRESİ

Para kazanmak için her yolu deneyen bankalar, hesap ve kart ekstrelerinden de ücret almaya başladı. Her bir sayfanın ücreti 5 liradan başlıyor.

FUTBOLUN EFENDİSİ

Emre Belözoğlu, Fenerbahçe-Trabzonspor maçında, Trabzonspor'un siyahi oyuncusu Didier Zokora'ya "pis zenci" dedi. 2009 yılında Galatasaraylı siyahi futbolcu Saidou'ya ve Kayserisporlu Cangele'ye eliyle boğaz kesme hareketi yapan Emre, İngiltere'de oynadığı dönemde de, Yobo'ya ırkçı hakarete bulunduğu gerekçesiyle soruşturma geçirmişti.

YA BENİM ÇOK YAKIN ZENCİ ARKADAŞLARIM DA VAR...

BEKLENEN SON...

Titanik faciasının 100'üncü yıldönümünde, sosyal medya sayesinde dünyada çok sayıda insanın Titanik'i bir efsane sandığı ortaya çıktı. Atılan bazı tivitler şöyle: "Kimse bana Titanik'in gerçek bir hikaye olduğunu söylemedi. Nereden bilebilirdim?", "Arkadaşlar, Titanik gerçektir!", "Titanik'in gerçek olduğunu bilmemek kötü mü? Film zannediyordum."

BİŞEYLER DUYDUM

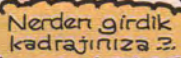
4+4+4 ve MESLEKİ EĞİTİM

Konya'daki bir ilköğretim okulunda okuyan iki öğrenci, okulun 2'nci kat camlarını silerken görüntülendi. Okul yönetimi, olaydan haberleri olmadığını, öğrencilerin kendi kararlarıyla camları sildiğini söyledi.

KURUĞU

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Açsana, İçim Karardı" ve "Pazar Günü Napsak?" başlıklarını taşıyacak. Şimdilik "Salatanın Dibi"yle devam edelim.

İLİŞKİLERDE YAŞANAN BAZI FANTASTİK OLAYLAR

"Büyüyen Leke" isimli öyküyle evliliklerdeki 'yabancılaşmayı', "Adam Ayağı" isimli öyküyle de evliliklerdeki 'yabancıyı' anlatmaya çalışmıştım. Bu haftaki fantastik öykümüz "Salatanın Dibi"nde ise evliliklerdeki 'yapılandırma' konusunu anlatmaya çalışacağım. Şu ana kadar hep evliliğin sıkıntılı yanlarını anlatmıştım farkındayım. Evli bir insan olarak elbette bu kurumun güzel yanları olduğuna da inanıyorum. Bu amaçla ilerleyen zamanlarda, evliliğin güzelliklerini anlatacağım bir üçleme yazmayı planlıyorum. Evliliğe övgü amacı taşıyan bu hikayeler, "Bak Sana da Bunu Aldım, Beğendin mi?", "Başka Bir Kanal

III. Salatanın Dibi (Bireysel Emeklilik)

Menülerdeki çeşitliliğe aldanmayın. Dünya'da iki çeşit salata vardır. İlki, bitkilerin büyük parçalar halinde kâselerle atıldığı, tüketicisine diyet ve sağlıklı yaşam vaat eden *kuru salatalar*; diğeri de, bitkilerin kıymadan geçirilerek sularının çıkarıldığı, tüketicisine banmayı vaat eden *sulu salatalar*. Kuru salatayı dışarı bir yere koyduğumuzda, kısa sürede etrafında şehrin dört bir yanındaki plazalardan gelmiş modern ve genç kadınların toplandığını, sulu salatayı dışarı koyduğumuzda ise, etrafında eli kaşıklı (ekmek opsiyonel) emekli babaların toplandığını görürüz. (Kaynak: Benjamin W. "Ortadoğu'da Yemek Kültürü Araştırmaları". (sf. 74-75, Salata Deneyi.) Sorbonne University Press, 1997. Çev. Budacı F.) Bizim hikayemiz sulu salatalarla ilgili. Daha doğrusu, kuru salatalarla hep genç kalmayı hayal eden bir kadının, sulu salatalar yiyecek hızla yaşlanmaya başlayan kocasına duyduğu tahammülsüzlükle ilgili.

Kocasının salatanın dibine olan sevgisi günden güne artıyordu. Bir beğenin, her seferinde aynı hareket ve sözlerle tekrar edilmesi gerçekten sinir bozucudur. Kocası, her seferinde, kendisine salatanın dibini teklif ediyor, ret cevabı alınca da "sen kaybedersin" havasında kâseyi önüne çekerek, "Yenmez mi bu be, en güzel yer!" cümlesini kuruyordu. Belki, beraber yaşlanmanın sırrını salatanın dibinde arayan yaşlı bir çift olsalar, kadın durumu anlayabilirdi, ama henüz her ikisi de 34 yaşındaydı. Olayların patlak verdiği gece, kadın, salatanın dibini ağzını şapırdatma şapırdatma kaşıkla hazırlanan kocasına tiksintiliyle bakarken, yemeğin başından beri dizginlemeye çalıştığı sabrının son anlarını yaşıyordu. Kocası, yemeğin sonlarına doğru, "işte salatanın dibine geldik" yüz ifadesini takınarak her zamanki gibi teklifte bulundu. Kadın, ret cevabını vermez vermez, birazdan başlayacak kaşık sesleri, şapırtılar ve salatanın dibine övgüleri duymamak için mutfağa gitmek üzere ayağa kalktı. Tam gitmek üzereyken, kocasının kaşığı bir kenara bırakıp iki eliyle salata kâsesini kavradığını görerek durdu. Adam, "İçilmez mi bu be!" diyerek kâseyi ağzına götürdü. Yeni bir hareketi bu.

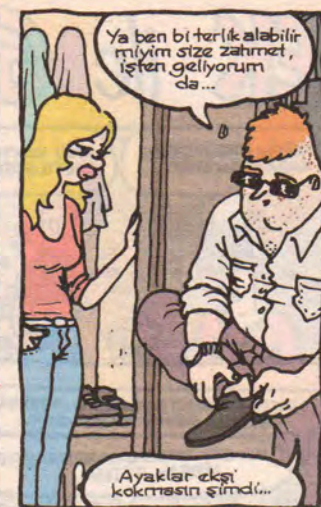
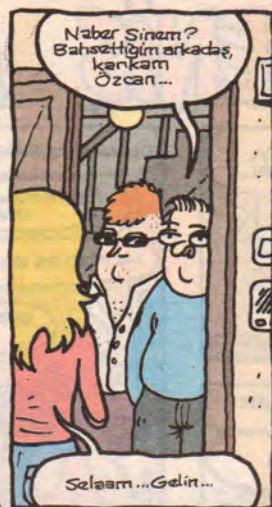
"Salatanın dibini övme", "ağız şapırdatma", "çorba hörpletme", "çorba içerken her kaşık sonrası ohh çekme", "elle girilen yemek sonrası ilgili parmakları cup sesiyle yalama", "iki dişin arasındaki boşluğa kaçmış parçaları 'cırk cırk' sesiyle defetme", "yağlı kaşıkla kâsedeki yoğurta desen bırakma", "pırlavı parmakla kaşığa tıma", gibi konuları, artık kocasıyla konuşmayı planlayan kadın, bu yeni hareketle birlikte iyice ümitsizliğe kapılmıştı. Sandalyeye çökerek ellerini başının arasına aldı. Kafayı tamamen örten kâsenin arkasından garip sesler geliyordu. Kadın, bedeninin üzerinde kafa yerine kâse taşıyan kocasına baktı. Adam, yukarılardan süzülen salata sularını beklediği için kâseyi bir türlü indirmiyordu. Kâsenin arkasından gelen dişsiz ağızlara özgü memnuniyet sesleri artmaya başladı. Belki de kâseyi indirmediğinde, ortaya artık altını tutamayan bir dedenin suratı çıkacaktı.

Kâse nihayet indiğinde, kadın, adamın burnunun üzerinde şerit şeklinde kesilmiş bir marul parçası olduğunu gördü. Burnundaki marulu ve karısının yüzündeki tiksintiyi fark etmeden, "Vallahi şu salata suyunu şişeleyip marketlerde satsalar, şişe şişe alırım," dedi adam. Üzerinde, "katkısız salata dibi" yazan şişeleri market arabasına dolduran kocasını hayal etti kadın. Şişelerce "katkısız salata dibi" alan adam, hemen yan rafa ilerlediğinde, "Hayatım bak! İçinde gerçek marul parçaları olan salata suyu çıkmış!" diye haykırıyor ve bu yeni ürünü de sevinçle arabaya doldurmaya başlıyordu. "Noldu aşkım, niye bana öyle bakıyorsun?" diye sordu adam. "Yok bir şey, dalmışım," diyerek hızla mutfağa gitti kadın. Hâlâ biraz salata suyu kaldığını gören adam, elleriyle kâseyi yeniden kavradı.

Mutfakta, içinde biriken öfkeyi kocasının suratına haykırma kararı alan kadın, salona geri döndüğünde kocasının suratı yerine yine kâseyle karşılaşıncı, "Yeter artık!" diye bağırdı. Hazdan titreyen dudaklarıyla son damlalara ulaşmak üzere olan adam, kâseyi indirmeden sesin geldiği tarafa döndü. İnsan vücutlu, kafası kâseden bir yaratığa bağlıyor olmak kadının sinirlerini iyice bozmuştu. Kâse yüzünden neler olduğunu göremeyen adam, kendisine hızla yaklaşan ayak seslerini duydu. Kâseyi indirmeye fırsat bulamadın bir el ensesini kavradı ve sonra kâsenin dibini büyük bir hızla yaklaşıp suratına yapıştı. Kâsenin dışından "Al, iyice yala da rahatla!" diyen bir ses geliyordu. Adam kâseyi indirmek istedi, ama karısı bir eliyle ensesinden iterken diğer eliyle kâseyi tutuyordu. Karısı ellerini çektiğinde, kâseyi yüzünden çıkarıp sertçe masaya vurdu. Salon kapısından çıkan karısının arkasından, "Noluyo ya, manyak mısın sen!" diye bağırdı. Kâsenin dibine çarpan burnu çok acıyordu. Burnuna dokunduğunda hissettiği garip ıslaklığı kan sandı, ama eline bakınca, kan sandığı şeyin bir marul parçası olduğunu gördü. Tepki veremeyecek kadar şaşkındı. Zeytinyağı ve limonlu bir suratla anlamsız bakıyordu. Anlamı bulmaya çalışan gözleri, salataları süsleyen birer zeytin tanesine benziyordu.

ve SİNEM

Sistemde sıkıntı var.

Yetkin
Gülmen

**Cihat Duman - Kızkardeşleşmek'ten
(Pan Yayıncılık)**

- Hazreti İsa, tokat atana diğer yanağı uzatmaktan yanaydı... Papa'ya bak bi de, yanlışlıkla dokundan, o işlemler bastonuyla bacaaına bacaaına vururacak gibi adam...

• Pir Sultan'ın lanetleyip şiire döktüğü "Kanlı zalim" tabirinden de anlıyoruz ki, tüm zalimler de kanlı olmayıp bir kısmı fenni zalimdir. Sosyalilik hali sıradan faşizmse, bireydeki yansıması ruh faşizmi. Gördüm de, yaşıdım da, en az bi tane böyle dip tehlike bir zavallı ruhla...

• Eşyanın tabiatı komünistim. Ve müslümanım, tabiatın eşyası...

• Tarzan'ın yerlileri öldürdüğü sahneyi izlerken alkışlayan yerlilere ne demeli? Toprak ve ırmakla beraber, özsaygıyı da yağmalıyor işgalci güç. İşbirlikçi yancı yerli haliyle zemin emperyalizme iyice müsait bir hal alıyor...

• O anın haklılığına tutulmak, ille de haklı çıkmak egonun mesaisi. Süper ego, geniş zamanda haklılıkla, haklı olmakla ilgilenir...

• Efsane Rıdvan Dilmen için "Ben daha kariyerliyim, o da kim oluyo" dediyece hakaten de Emre B., bu vefasız, ustaya saygısız kibir, ırkçılık kadar fena durum, büyük geçmiş olsun...

• Çare yok, illa da bi ayırım yapıcaz diyosanız, işini sevenler ve sevmeyenler arasında yapınız. Başağrısı mutlaka azalır...

• Azalarak Bitsin: Mizahtılara hep söylenen "Bizim orda biri var, onu görsen sana acap malzeme çıkar" cümlesi... (Hep aynı adamdan mı bahsediliyo, merak içindeyim.)

• Sessizlikte bulaşık makinasının sesi, bambaşka tarz müzik gibi. Yorgun, minyon, gözleri kanlı dıceden selam gibi. Dipten, takatsiz, gene de karakterli ses...

• Yazı dersinden elleri mürekkep içinde çıkan çocuk, dolmakalemle gelecek kariyeri kesinlikle reddetmişti de henüz bundan haberi yoktur...

• Muhtar ne, Kent ne?... Ya yoğun gelişki taşıyan isimle Coca-Cola'nın CEO'su olmak... Türk'ün formülle imtihanı... (Aynı paradokstan yürürsek, ilerde Kırşehir'e vali olarak görebiliriz.)

• Gördüğüm boş işlerin en zirvesi: Sigara alınca, bi tanesini ters çevirip aynı pakete koyan ve onu, paketin son sigarası olarak içen bi tip vardı... Başkası onu içmeye yeltenirse, uğuru bozulmasın diye enelliyodu... Karbonmonoksitten uğur yapmak da ne ama ya?...!

• Bulgaristan'daki Türkler'den bi çocuğun, sünnet olacağı zaman "S.kcaazımı kescekler" diye ağlaması...

• Mırgün belki Cabas'tan, geçmişteki gündemden...

• Hepimizin türlü muhabbetin yanısıra, yanyana oturup sessiz sessiz, güzel güzel kitap okuyacak insanlar nasip etsin Mevlam... Gaste de olur... Hiç bi şey okumayıp sakın durmak bile olur, çok da tatlı olur...

• Caz, hakaten de acıların müziğiymiş... Yurt dışından adı sanı olan sanatçıları getirip parasını ödemeyen kolyacı mekân sahibi var... Büyük Can Yücel'in "sanat sevicisi" diye tanımladığı tiplerden...

• Türk Sineması'na el atınış Tayyip Bey: Eyvah Eyvah 3!..

• Aşk, teneffüs gibi kısa; evlilik, ders gibi uzun...

• Maymun olmanın da bi raconu olmalı. Fotoğraf makinası, şapka, gözlük falan çalıp kaçan maymunlaradır sözüm. Bilhassa gözlük. Gördükçe, duydukça şahısma yapılmış sanıyorum o hareketi. Hayır, gıdayı çal, anlarım, helal de ederim. Yiyecek derim. Alacak derim. Ama gözlüğü alıp kaçmak? Eyvahlar olsun. Tam da o an evrim geçirip insafa gelmesinden başka çıkar yol kalmaz. O da zor. Çok zor... (Hindistan'da, arkadaşım Sinan'ın maymunlara dağıtmak için bi torba muz alması, daha ilk muz vereceği maymunun direk gelip torbayı kapıp uzaması...)

• Sorbon'da dört yıl dudak okudum, fransız kadını ruj sürmede bir hayli mahir doğrusu...

• Bankasya Aslıtürkmen...

• O kadar da sağlam bi hukuksa, e hani, Roma nerde? "Roma Hukuku" okutuyosun, iyi güzel de...

• Obsesif artı agresif eşittir depresif...

• Camına yapııştırılan kağıtta "Cam kırmak erkeklik değil, bir meseleniz varsa gelin delikanlı gibi yüzyüze konuşalım" yazılı bir dükkân da var...

• Güzel farklı leziz ayrı, ermiş başka aziz ayrı...

• Dikine kıskançlığın enine laneti: Tersî çok sık olurken; Salieri, Mozart lafı geçmeden hiç anılamıyo...

• "Kabak tadı" deyimi kabak tatlısına hiç uymıyo. Bıkılacak şey mi? Sözkonusu kabak, galiba diğer kabak...

• Alır gider beni sarı bombeleriyle karnabahar...

• Çeyrek asırdır, kışları giydiğim bir kocaman yeşil parkam var. Geçen yıl oğlum "Giyme artık şunu" dediğinden beri giymiyodum, geçen cumartesi o yağmurda giydim. Yağmurlun branda benzeri kumaşa çarptıkça çıkardığı o net, tok, kararlı sesi tanıdım. Özlemişim. Hatırladım. "Bestseller" yazacağına "sular seller" gibi yaz...

• Çok konuşan kişi, kalabalık masada "en iyi dinleyeni" hızla sezer ve bi noktadan sonra sadece ona anlatmaya başlar...

• Rüzgar Sarhoşluğu: Muson rüzgarı yemicektik!..

• Kadir Topbaş tiyatronun kilometre taşlarıyla kaldırım taşlarını karıştırdı sanırım, Şehir tiyatrolarını artık belediye yönetecekmış. Muhsin Ertuğrul Sahnesi'ni yağmalayarak tabutu hazırlamışlardı, şimdi cenazeyi kaldıracaklar. Kaybedilen değerler açısından hiç bitmeyen bir "Muhsin Bey" filmi...

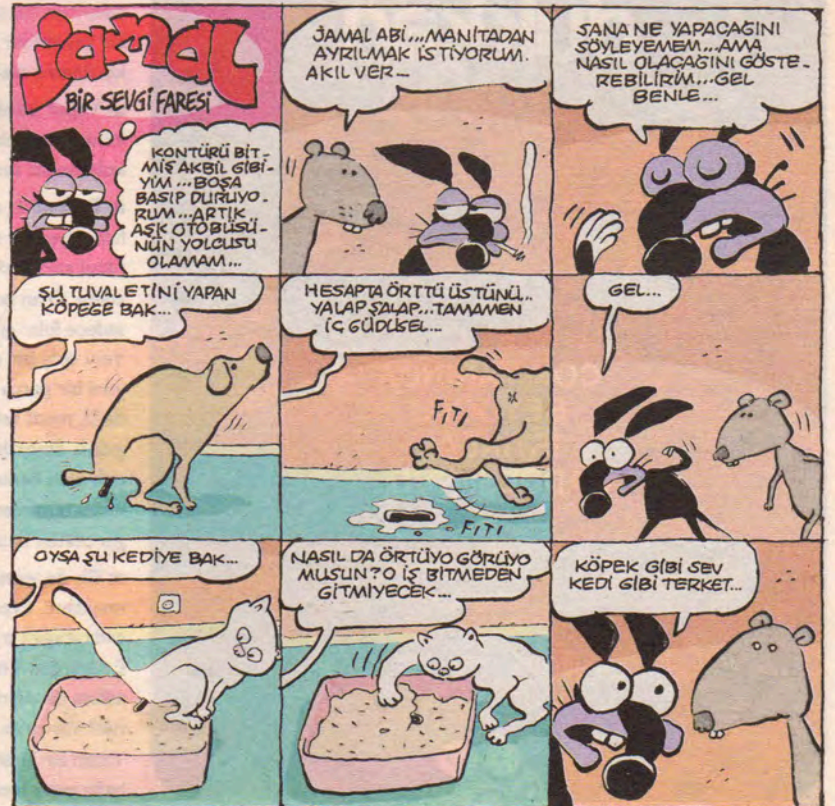
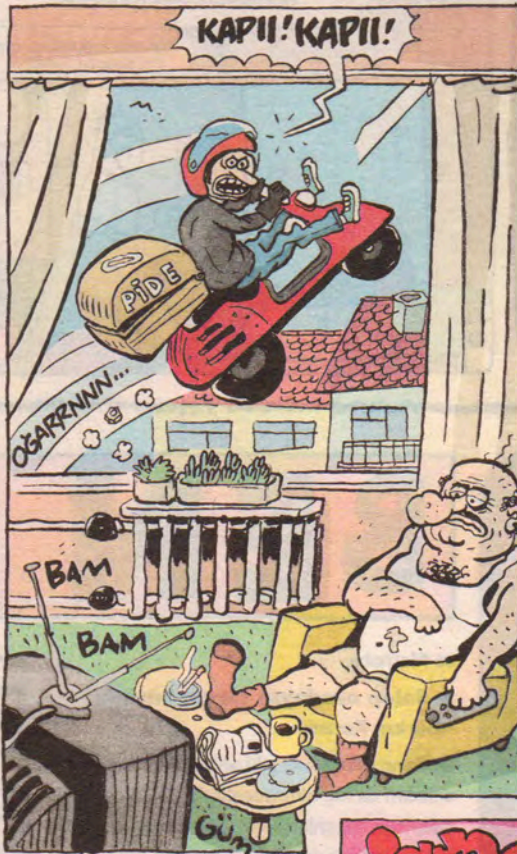
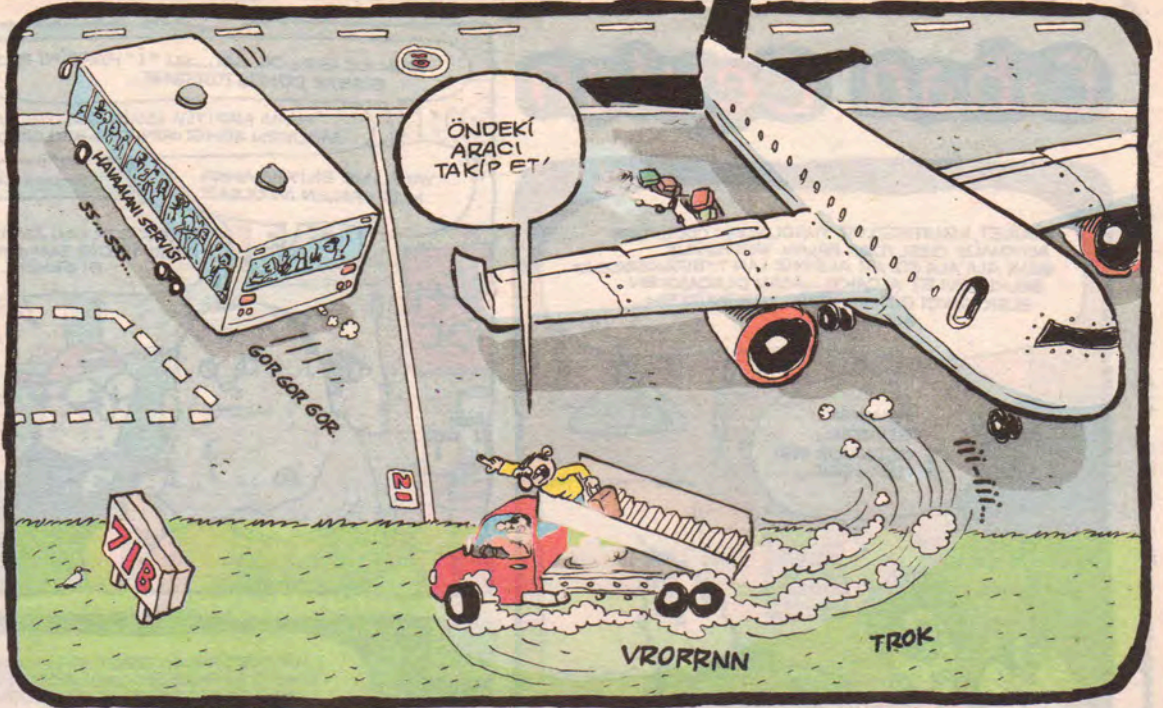
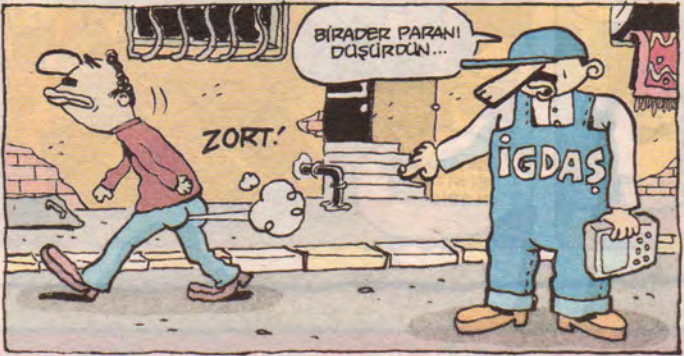
• Bi arkadaşımın ananesinin İzmir'den Ankara'ya gitmek üzere otobüse binmesi, Eskişehir'de tam yanındaki koltuğa tamamen habersiz olarak, kadının oğlunun gelip oturması...

• 80 Dakkada Cümle Alem: Her cuma, 21.00, Lush Kabare sahnesindeyim... (Sıraselviler-2439595)
-

Ablak'ın Yeri..

Cihan Ceylan

UYKUSUZ dükkan

ÇOK YAKINDA
BEYOĞLU
İSTİKLAL
CADESİ'NDE...

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Salep oradaysa tarçın burada.

—Gürkan Karanlık—

æ Yarın ölecekmiş gibi ahiret için çalışmayı anladım da hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için çalışmayı hiç anlamadım. Hiç ölmek diye bir şey mi var, kusura bakmazsan nasıl konsantre olacağım ben. Lütfen ama.

æ Vapur iskeleyle yanaşır yanaşmaz vapura konup yiyecek artıklarının izini süren vapur kolaçancısı serçe. Ben seni seviyorum.

æ Beykoz'da eski elbiselerinin üzerine yeni fular giyen bir adam gördüm, onu ayrı sevdim. Nasıl ama fosforlu yeşil bir fular. Yanıyor adeta. O an onu anladım. O aslında o an için sadece fular giyor. Fularının tadını çıkarıyor. Yeni öyle bir şeydir. Ben mesela bisikletime yeni bir parça aldığımda ben o gün bisiklet değil, misal sele kullanıyorum. Sele borusu, gidon, amortisör, dış lastik falan kullandığım çok oldu benim. Yeni başka bir şey. Yeni'nin insanı hüznülendiren bir duygusu da var. Yeni gerçekten başka bir şey.

æ Bir de yeni proje var mı s.ki çıktı meydana. Eveet, meydana. Vallahi aklımlı çıldıracağım o olacak. Yeni proje var mı? E s.ktir git. Tövbe estağfurullah ya. Hayır adamı da sinirlendiriyor. Yeni proje var mı? Var orası ayrı da önce bir takdir et. Yazan bir insanım, insan üstü bir gayretle her hafta yetiştiremesem de çizen bir insanım,

memleket memleket dolaşarak anlatan bir insanım. Bütün bunları yaparken hobilerini sporunu da asla aksatmayan bir insanım. E be eşşöğlueşşek ben daha ne yapayım?!

æ Hayatını yazsan, yazabilirsen roman olur tabii. İş yazabilmekte. Yoksa hayatını yazsan tabii roman olur. Öküz gibi bir hayat bile yaşasan onu öyle bir yazarsın ki o roman olur. İş yazabilmekte.

æ Eğer birine küfür etmek istiyorsam, ki sıkı takipçilerim bunu iyi bilirler, istiyorum zaman zaman, önüne geçemiyorum bu isteğin, bunu artık kendim yapmıyorum, başkalarına yaptırıyorum. Adam tuttum evet. Tutmadım tabii çünkü buna zaten gerek yok. Ben eğer birine küfür ettirmek istiyorsam o an yanımda bulunan her kim ise ona ondan bahsetmem yetiyor. Misal Cemil diyorum, Cemil mi, ben o Cemil'in .mına koyiim diye bir başlıyor, babasının düşmanına kadar. O küfür ettikçe ben rahatlıyorum, o harlandıkça benim ciğerim soğuyor. Bunun kaçarı yok. Çünkü kimse kimseyi sevmiyor. Ben kendimi egoist sanırdım, ben şeker gibi adammışım. Ben kendimi bencil sanırdım, ben muhteşem bir insanmışım.

æ İstanbul sahilinde araba falan kullanırken, önünden kara bir şey uçar giderse bil ki o karatavuk. Bil ki o çok güzel bir kuş.

æ Sempatik değilsen yaramazlık yapma.

æ Çayının ne zaman tazelendiğini

anlamıyorsun ya, işte o evde sevgi var.

æ Karpuz desenli plastik toplar da çıktığı göre yaz gelmiştir arkadaşım, artık bunun münakaşasını yapmayalım.

æ Bir insan normal donunu arkasından çektiştirerek rahatlıkla tanga yapabilir.

æ Bir kadını etkilemek istiyorsan Cesan

KAMİL SEVEN ADA

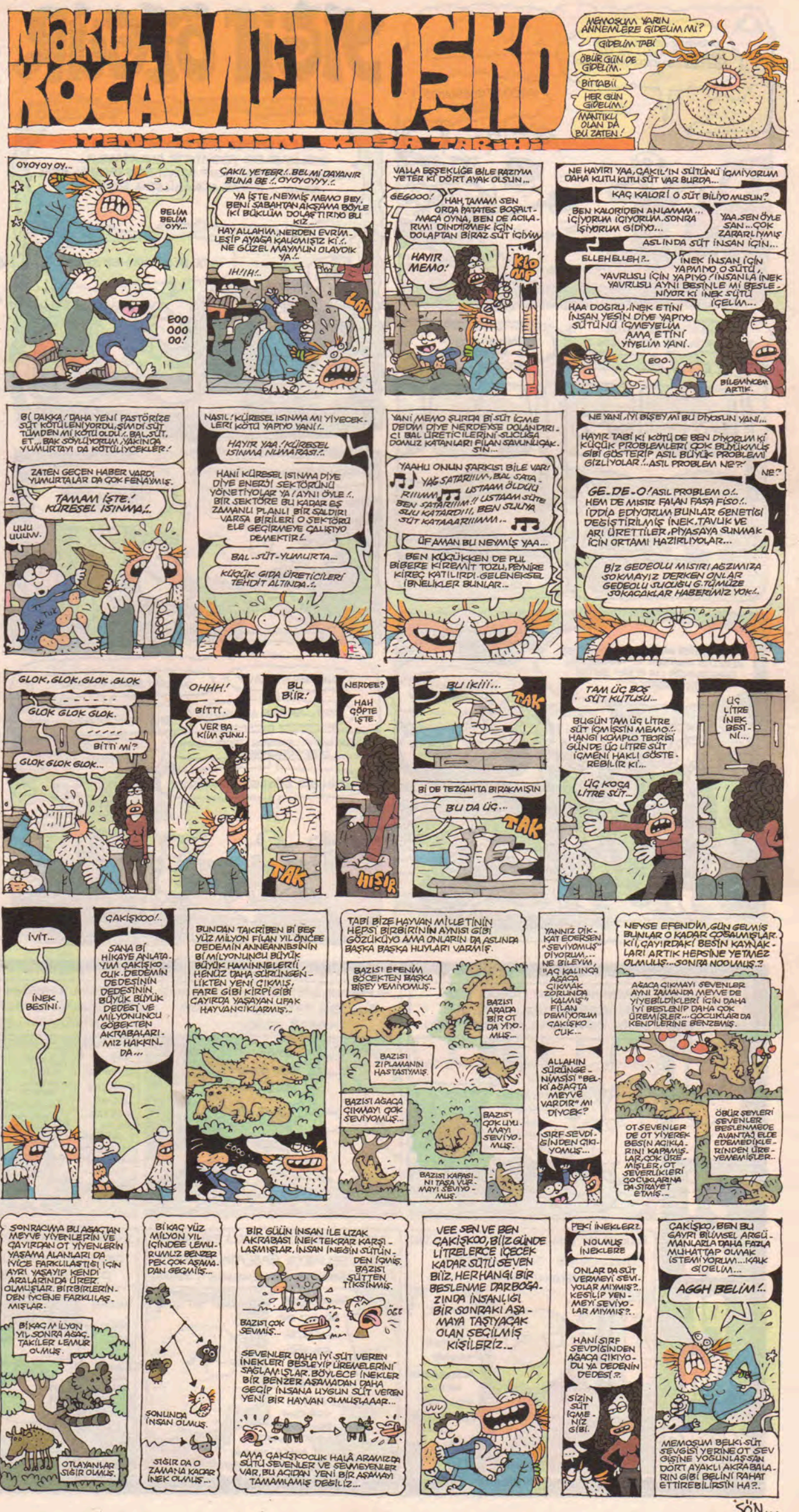

Millan'ın göz hapsinde hiçbir he kaybedilmiş değildir de ona. O sen olacaktır.

æ Hiçbir soruyu cevap bulmak için sorm her soruyu kendimi doğrulamak için sora Ben de böyle bir .rosbu çocuğuyum.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine e

Gelemesice. Alpay dedi. Söyle dedim. Bazen düşünüyorum da, dünyada milyonlarca insan araba kullanıyor. Akıllısı da kullanıyor, gerizekalısı da kullanıyor. Bence ben de kullanabilirim dedi. Bence benim en büyük sorunun korkak olmam dedi. Ama mantıken kullanabilmem lazım dedi. Sustu sonra. Sonra gitti. Üç numara'yı bile beceremeyen berber var. Eve gelip sen düzeltiyorsun yine. Kredi kartına başvurdum. Şu yaşıma geldim, kredi kartsız idare ettim, yeni bilgisayar aldığımdan mütevellit güncelleme sorması sebebiyle ve en nihayetinde ücretsiz güncelleme bile olsa kredi kartı şifresi sorduğu için mecbur bırakılarak kredi kartına başvurdum. Şu cümlemden bile ne denli sinire kestiğimi anlayabilirsiniz bence. Bankada başvuru esnasında, dergide düzenli olarak bulunmadığımı beyan ettim. E iyi o zaman eve getirir kurye dedi ilgili kişi. Evde de bulunmuyorum dedim. Nerede bulunuyorsunuz dedi kinayeli olarak. Tepesinde bulunuyorum dedim içimden. Çiğlik ve saygısızlık sezdim. Daha sonra aradan 10 gün geçti, sormak için aradım. Telefon numaranızı kaydetmemişiz dedi. Sizin yapacağınız işi s. keyim dedim içimden. Bugün dergiden Çağlar aradı. Kurye geldi, bize teslim etmedi dedi. Kurye şirketini aradım. İsmi çıkıyor, 12 haneli takip numarası lazım dedi. Özlem'im aradım. Bankanın numarasını mesaj atayım al onlardan takip numarasını dedi. Mesajı alırmaz kurye şirketini aradım. Numarayı verdim. Bu numara yanlış dedi. Bankanın numarasını vermişim. Bankayı aradım. Takip numarasını aldım. Kurye şirketini aradım. Takip numarasını verdim. Evde de bulunmuyorum, bankaya gönderin dedim. Bankayı arayın not etsinler dedi. Bankayı aradım. Öyle bir hizmetimiz yok, illa kurye size getirecek dedi. Kurye şirketini aradım. Nihayetinde Cuma günü sırf kredi kartı getirecekler diye evden çıkmamaya karar verdim. Ben bu hafta çok çektim. Sevgilerimle.

facebook.com/alpayalpayalpay twitter.com/alpayalpayalpay alpayalpayalpay@gmail.com

ÇOLF
21 Nisan Cumartesi / Kadıköy Kılıç / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
27 Nisan Cuma / Mersin Bistrot Dolphin / Saat: 20.00 / bilgi: 0324 325 65 05
28 Nisan Cumartesi / Adana Pick Up / Saat: 21.30 / bilgi: 0532 748 64 66
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 26 67

YİĞİT ÖZGÜR

HAYATINDAN SIKILIYORDU. EVDE FİLM İZLERKEN GİZLİ HAYATLARI OLAN KAHRAMANLARA ÖZENİYORDU.

ADAM HEYECANDAN HEYECANA KOŞUYO BEN EVDENİŞE İSTEN EVE

AİLESİNDEN, DOSTLARINDAN HABERSİZ GİZLİ BİR HAYATA BAŞLAMAYA KARAR VERDİ.

BEKLE BENİ MACERA BEN GELİYORDUM

ADRESİNİ KİMSENİN BİLMEDİĞİ, GİZLİ BİR SİĞİNAĞI OLMALYDI AMA EV KİRALARI UÇMUŞTU.

ÇÜŞ NE YAPTIYIN? BİNBEŞTÜZ LİRA Mİ? BİDE KRİZ EMLAK FİYATLARINA YARADI DİYE HABER YAPMOLAR TV'DE...

HURİYET EMLAK KENT KİRALIK KRİTERE UYGUN SONUÇ BULUNAMADI

HE! YARADI

ANCAK ŞEHİR MERKEZİNE UZAK BİR YERDE GİZLİ BİR EV TUTABİLDİ. BAZI GECELER ORADA KALİYORDU.

ANLAŞALIM AMA KEFİL LAZIM! BOŞ VERİN KEFİLİ! ÖDEYEMEZİM NOTERDEN İHBAR GEKERSİNİZ

FAKAT EV DİMDİZLAKTI. KOÇTAŞ'TAN GİZLİ EVİNE, GİZLİ MOBİLYA TAKSİDİNE GİRDİ.

ÇÜŞŞŞ! UĞLU KOLTUK TAKIMI ALMASAYDIM KEŞKE. GİZLİ EVE KİM GELECEK LAN?

ZAMAN GEÇTİKÇE GİZLİ EVİN KİRAŞI FAZLA GELMEYE BAŞLADI. ELEKTRİK FATURASINI DA ÖDEYEMEMİŞTİ ZATEN

ARKADAŞIM BOŞALT EVİ. NE KAÇTA GELDİĞİN BELLİ NE BİŞEY! AİLEYE VERİCEM BEN EVİ!

UZATMA ANCA. YARIN ÖDİCEM DEDİM

EV SAHİBİ TATSİZLİK ÇIKARIYORDU. GECELERİ FABRİKADA GÜVENLİK OLARAK ÇALIŞMAYA BAŞLADI.

ZİKEYİM BÖYLE İŞİ... HEM GÜNDÜZ HEM GECE

ÖLÜYORDUM LAN YORGUNLUKTAN KUTTU Bİ YER BULANIM KESTİREYİM BİRAZ

ARTIK HEM NORMAL HAYATINDA HEM GİZLİ HAYATINDA ÇOK SIKILIYORDU.

BEN BOŞALTAYIM LAN EN İYİSİ GİZLİ EVİ. NORMAL EVİM DAHA GÜZEL LAN!

YERALTI ÖYKÜLERİ

“garanticiler”

ERSİN KARABULUT

"KÜÇÜKKEN DEĞİŞİK Bİ YÜZÜN VARDI" DENİR. BU ASLINDA "ÇOK ÇİRKİNDİN" DEMENİN KIBARCAĞI OLUYO... ANNEMLER TABİİ ZAMANINDA YÜZLERİNİ YAPTIRMIŞLAR, BENİMİKİNİ ARTIK NASIL BEĞENMEDİLERSE DAHA MİNİCİKTİM, BAŞLADILAR GALIŞMALARA...

AMA SEÇTİKLERİ TİPLERİN HERBİ BANA ÇOK UZAKTI. YANİ YILLARCA UĞRAŞSAM BİLE OLMIYACAK KADAR UZAK. TAM NET OLMASSA DA GENEL Bİ GÖRÜŞÜ SEÇİLİNCE Bİ YERE GİTTİK...

ENDİŞENİZ OLMASIN BURAYA NE ÇOCUKLAR GELİYÖ GÖRSEÑİZ SAĞARSINIZ. FAHAT BU UZUN Bİ SÜRECE BİLİGSİNİZ Kİ YILLAR SÜREN BİR ÖN EGZERSİZ SAĞHASI VAR, ARDINDAN DA DURUMU. NUZA GÖRE FARKLI TEDAVİLER OLUCAK AMA ŞİZ KARARLI OLDUGUNUZ SÜRECE SORUN OLACAĞINI SANMIYORUM BEN...

İLK YILLAR SADECE BASİT EGZERSİZLER YAPTIRILIYO...

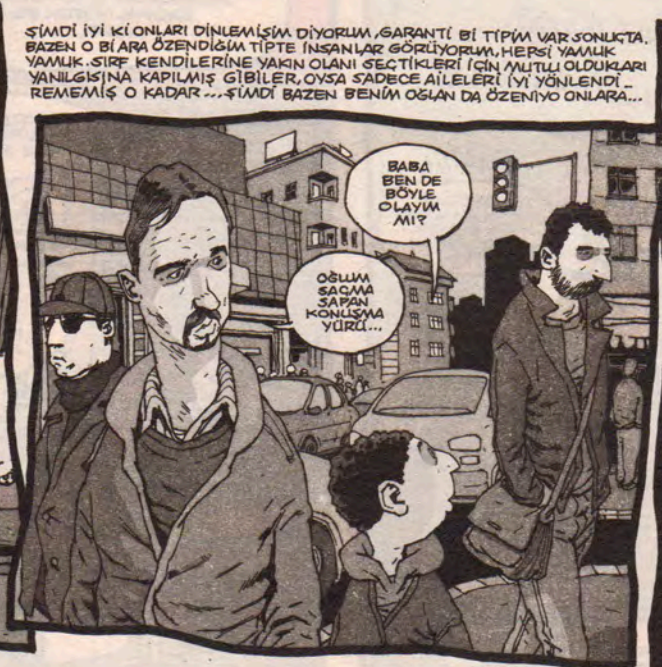
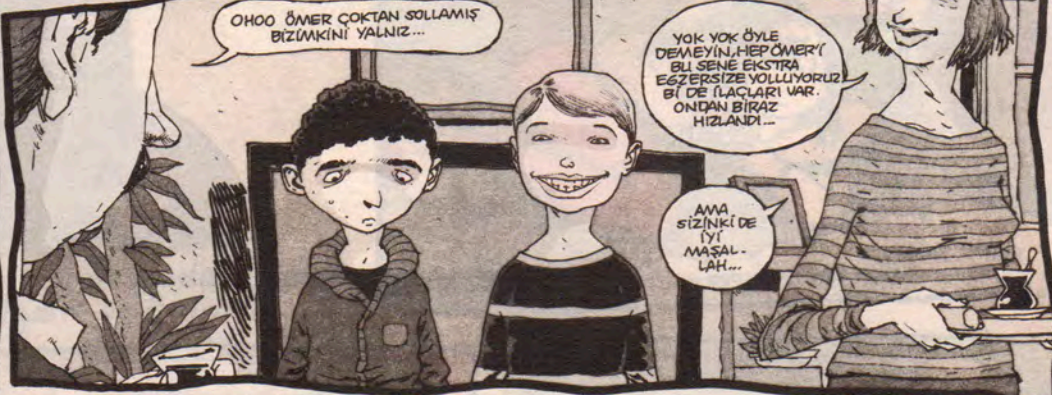

AMA İLK BEŞ YILDA CİDDİ Bİ DEĞİŞİKLİK OLMADIĞINI GÖRÜNCE UMUTSUZLUĞA KAPILDIK... İSTEDİKLERİ YÜZE KAVUSABİLECEĞİME (NANAYIYODUM AÇIKÇA)... "ONCA PARA VERİYORDUZ DAHA ÇOK ÇABA HARCİY. ÇAKSIN" DEDİLER. "HER KES YAPIYO DA Bİ SEN Mİ YAPAMIYACAKSIN" DEDİLER... ÇOCUK AKLIYLA GÖZÜM ARI - YORUM BULAMIYORDUM, BARI: BASKA Bİ YÜZ SEÇELİM, ONA YONELİYİM DİYE DÜŞÜNÜDÜM... Bİ TANE YÜZ VARDI. Bİ ÇOK AÇIDAN BANA DAHA YAKINDI...

YANİ, MAKSAT ÇİRKİN YÜZÜNÜ ŞEKLE SOYMAK. SA ONA DÖNÜŞMEK. BENİM İÇİN ÇOK DAHA KOLAY OLUYACAKTI. ÇİRKİN DE GELMİYODU ÜSTELİK...

AMA TABİİ ANNEM KRİZ GEÇİRDİ, O SÜRATA KİM BAKAR, ELALEM REZİL Mİ EDİCEKSİN BİZİ FİLAN DEDİ... DAYISININ OĞLUNUN BOYLE Bİ TİPİ VARMİŞ, HİÇ KİMSE BEĞENMİYOMUŞ. BANA KÖTÜ GELMEMİŞTİ AMA DİRETMEDİM TABİİ...

■ Beş kişinin öldüğü olay yerine teftişe davul ve zurnayla gidip vatandaşa takla ve göbek attıran bakanlar, öğrencileri cam sildiren müdürler, sansürlenlen tiyatro oyunları, yıkıma karar verilen müze binaları, polis tekmesiyle karınıdaki bebeği kaybeden annenin itirazını reddeden hakimler, insanların evlerini, tarlalarını zorla ellerinden alıp peşkeş çeken kurumlar... Böyle bir meraklısı istemez?

■ Doğuştan general olmaya programlı, tatbikat ismi gibi adı olan Çevik Bir tutuklandı. Sıra He-Man'deki General'e. Tabii 28 Şubat dosyasının açılmasıyla birlikte mağduriyet hikâyeleri arttı. Bir hafta nezarethanedeki kalanların, on gün sorgulananların, kırk gün hapis yatanların ne acılar çektiğini, 12 Eylül'den sonra 12'er yıl hapis yatan iki arkadaşla beraber okuduk. Çok üzüldük. Hayır, insanların mağduriyetini dile getirmesine bir itiraz yok ama "28 Şubat tüm darbelerin en korkuncuydu," diye yazmadan önce bir düşünmek lazım. Çok çok andıçları gazetedeki köşenden olmuşsun. Senin de acını paylaşıyorum o ayrı.

■ Ha elbette korkunçtu 28 Şubat. Ama generaller, gazeteciler, bürokratlar kadar tarikat liderleri arasında da destekçileri, şaşakçaklıları vardı. Bakalım bu soruşturma hangisine kadar uzanabilecek diye düşünüyordum ki, Çevik Bir'e sorulan bir soru gözüme çarptı: "Süreklî Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık eylemini siz mi organize ettiniz?" Aklıma bir televizyon muhabiri geldi. "Anamı çoktu lan bunlar," dedim meydandaki kalabalığa bakıp.

■ Bu arada 28 Şubat'ın kanımca asıl tetikleyicisi Susurluk'un en önemli figürlerinden Ağar hapse girerken "sevenlerimi mahcup edecek hiçbir şey yapmadım," demiş. Abi zaten seni seven adamın mahcubiyet duyabileceği fazla şey yoktur diye düşünüyorum.

■ Oyuncu bir arkadaşım vardı, geçen buluştuk. "Hangi dizidesin şimdi?" diye sordum, bin ah işittim. Tabii bunca yıllık erkek olduğum için biri yakınmaya başladığı zaman dinliyormuş gibi yapmasını da biliyordum. Üç saat ne anlattı meçhul ama şu anda hiçbir dizide oynamadığını anladım.

"İyi de," dedim, "hali hazırda dört yüz tane dizi çekiliyor memlekette, sen nasıl rol bulamıyorsun kendine?" Bulamıyormuş işte. Zaten ondan sonra bir kırk dakika daha konuştuk ve özette bana akıl danıştı. Nedenise akıl danışılan bir insanım. Çocuğu kızamık çıkartan anneden, oğlu haytallık yapan babaya kadar herkes en az bir kere bana akıl danışıyor, ben de "hiç anlamam," demeye utandığımdan bir akıl veriyorum. Bir akıllar ama Kemal Paşa'da olmaz bir akıllar.

Şimdi bu arkadaş da "Ne yapayım?" diye sorunla aklıma yıllar öncesinden bir hikâye geldi. Bir mizah dergisinde, orada çalışmayan bir arkadaş çalışma günü gelip oturmuş, herkesle beraber çizmiş, çinilemiş, sonra da işini teslim edip gitmiş. Kimse o arkadaşın iş istemediği halde, ayrı olmasının diye koymuşlar o hafta dergiyi. Bu şekilde başlayan köşesi aynı dergide sekiz yıl devam etmiş.

"Yahu," dedim, "o kadar dizi çekiliyor, izle birini, konseptini anla, ertesi gün yap makyajını, giy kostümünü, sahne çekilirken belir arkadan, doğaçlama falan küçük bir rol oyna."
"Olur mu ki?"

"Neden olmasın. Zaten adamlar her hafta iki saatlik bölüm çekiyorlar acele acele. Sen arada gir, iki replik söyle çaktırmadan, çık sahneden. Ertesi hafta yine git sete. Devamlılık hatası olmasın diye oynatırlar. Seyirci sana alışınca gider parayı konuşursun."

Baktım bu söylediklerim oyuncu arkadaşın aklına yattı, usulca kalktım masadan. Ertesi hafta gazetelerin magazin eklerinden birinde kendisiyle ilgili bir haber okudum "X dizisine yeni katılan oyuncu, Cilveli Bar'da dağıttı" diye.

Bir özü
Birkaç hafta önce, 4+4+4 yasası görüşmelerinden bahsetmiştim. Hükümetin, takındığı tavrı eleştirmiş ama diğer yandan kesintisiz 8 yıllık eğitime karşı 4+4+4'ü desteklediğini söylemiştim. Cahillik etmişim. Bunun için bana kızan, kızgınlığını mail atarak ya da derginin önünde toplanarak gösteren okurlardan özür diliyorum. Gerçi derginin önünde toplananlar Asmalımescit'te kendi halinde eğlenen insanlar olabilir; maillerden korkuma kapıda onları görünce dergiye arka kapıdan girdim ama aynı mesele.

28 Şubat ayında sadece İmam Hatip'leri bitirmek istemişti. Ama herhalde bunu ifade edecek cesaretleri olmadığından tutup bütün ortaokulları kapatırlar. Böylece Anadolu Liselerinin orta kısmı da kapatıldı. Anadolu Liseleri, Türkiye'de orta-alt sınıfta ailelerinin başarılı çocuklarının, iyi bir eğitim alabilecekleri tek seçenekti. Parası olanlar zaten çocuklarını özel kolejlere gönderiyorlardı ve ailesinin parası olmayan bir öğrencinin 11-12 yaşında yabancı dil öğrenmeye başlaması için tek çaresi Anadolu Lisesine girmektir.

Ve ben sevgili arkadaşlarım, abilerim, ablalarım; tam bir keriz gibi, yeni yasayla Anadolu Liselerinin de ortaokul kısımlarına kavuşacaklarını zannedip sevinmiştin. 28 Şubat'tan beri, yabancı dil bilmek neredeyse sadece kolej mezunlarının tekeline girmişti çünkü çocuklara, 14-15 yaşlarında, ergenlik sivilceleri beyinlerinin kıvrımlarına dahi sirayet etmişken dil öğretmeye kalkmak olacak iş değildi. Misal ben, yedi yıl boyunca, ilk yıl haftada 24+2, kalan altı yıl haftada 8 saate rağmen ancak kıvrılabiliyordum yabancı dili. Ama 14-15 yaşında hayatın anlamsız olduğunu düşündüğüm buhranlı buluş çağında başlasaydım, başladığım yerde kalır, Ich gehe ins Kino'dan başka bir şey söyleyemez, o sinemaya da sittin sene gidemezdin.

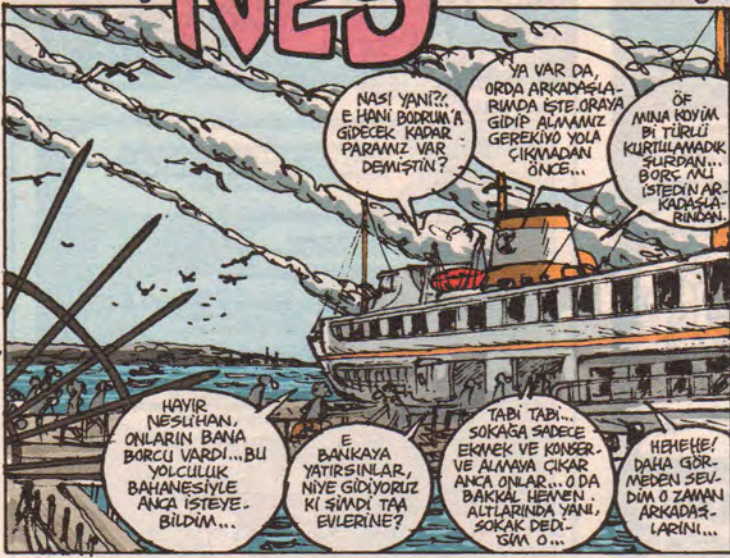
Meğer yasayla orta kısmı açılacak olan sadece İmam Hatip Liseleriymiş. "Vay be, demek bütün curcuna sadece İmam Hatip içindi," dedim. Öncelikle, bununla bir problemim yok. İmam Hatip'lerin orta kısımları da açılın ama neden sadece onları? İnanıyorum ki, Anadolu Liselerinin orta kısımları kastılı olarak açılmıyor ve yakın gelecekte, orta-alt sınıf öğrencilerin çocuklarını okutabileceği en iyi alternatif artık İmam Hatip Liseleri olacak.

Ve sevgili okur, canım kardeşim, güzel abim, güzel ablam. Sen de kusura bakma. Beni bunlar delirtti, seni de yanıltmış olduk.

KAK NESLİHAN KAK!

yazan fzen oky

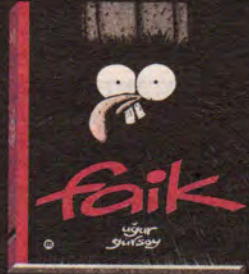

pek yakında

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

BÜLENT ÜSTÜN
KÖTÜ KEDİ ŞERAFETTİN
İMZA GÜNLERİ:

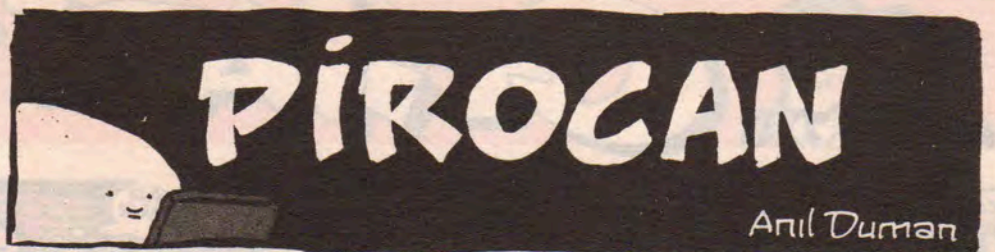

21 NİSAN CTESİ
SAAT: 13:00-17:00

İZMİR TÜYAP KİTAP FUARI
UYKUSUZ STANDI

22 NİSAN PAZAR
SAAT: 12:00-17:00

İSTANBUL KADIKÖY
BÜYÜLÜ RÜZGAR

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizirni yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 19 Nisan 2012 | Sayı: 242

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCİ: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Gaziantep'te Dr. Ersin Arslan'ın hasta yakını tarafından görevi başında öldürülmesinin ardından, doktorlara yönelik saldırı haberleri gelmeye devam ediyor.

ADAM GİBİ
DİNLEYİN ŞU DERSİ
.MİNA KODUKLARIM!

YERALTI ÖYKÜLERİ

“ çok satan ”

ERSİN KARABULUT

İKİ SENE LİGRASİP EŞİMLE ARAYI ZAR ZOR DÜZELTİM AMA HALA EVE DÖNMEYİ. EVDE KADIN OLMAYINCA BAZEN DİŞARDA YIL YORUM TABİİ. Bİ ÖĞLEN AŞAĞIDAKİ LOKANTADA YEMEK YEDİKTEN SONRA HESABI ÖDEDİM, GARSON PARAĞIĞI GETİRDİ, NE KADAR BAĞIŞ BIRAKIYIM DİYE BAKARKEN GÖRDÜM ONU.

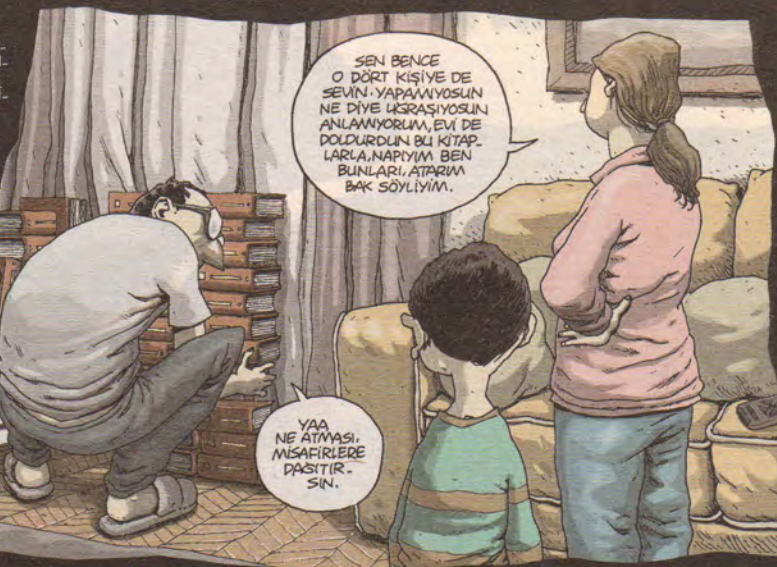
ŞÖYLE SÖYLİYİM, ROBERT LOUIS STEVENSON'UN DEFİNE ADASI'NI İLK OKUDUĞUM ANDAN İTİBAREN ŞU SORUYA HEP AYNI CEVABI VERDİM.

ÇEVREDEKİLER YETENEKLİ YETENEKLİ DEDİĞE DAHA ÇOK YAZDIM. LİSEDE OKUL GAZETESİ ÇIKIYAKTI, YAZIMI GAZETEYE KOYMADILAR. BEN DE SİNİFTA BENİ KISKANDI. GÜNİ DÜŞÜNDÜĞÜM Bİ ÇOCUĞU EDEBİYATÇIYA ŞİKAYET ETTİM.

ÜNLÜ OLMAK PARA KAZANMAK GİBİ DERTLERİM YOKTU. SADECE ONCA KÖTÜ KİTAP BASILIYO DA BE. NİMKE Mİ BASILIYO DİYE SAPLAN TIYA DÖNÜSTÜ BİRAZ... KÜÇÜK YA YAYINCILAR OLDU, KİTAPINI GÖTÜRÜ YOSUN PARASINI VERİYOSUN BASI YOLAR, ONLARDAN BİRİNE GİTTİM. İLK ROMANIM 1500 ADET BAS TIRDIM. SONUNDA BİRLERİ OKUYCAK DİYE SEVİNİYODUM AMA O DA OLMAZI.

Doktorlara yönelik saldırı haberleri artıyor.

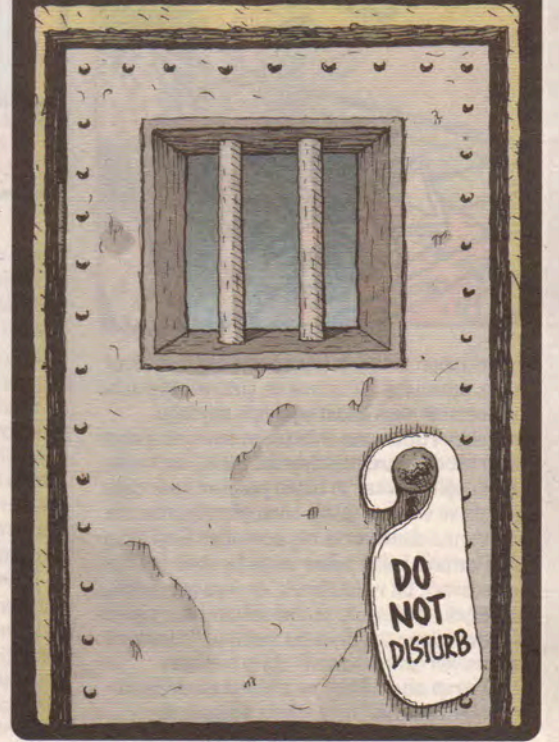

YAKIN

Erhan Tuncel, "Benim teyzem de Ermeni," dedi.

Mehmet Ağar, Aydın'ın Yenipazar ilçesindeki cezaevini tercih edince, cezaevinde tadilat çalışmaları başlatıldı.

ÖĞRENİN BU İŞLERİ

23 Nisan'da Başbakanlık koltuğunu devralan 5. Sınıf öğrencisi Enes Karabulut, beğendiği bakanlar arasında **Ömer Dinc'er'i** saymayınca Bakan'dan "Seninle dışarıda görüşürüz," uyarısını aldı. **Tayyip Erdoğan**, olaya müdahale ederek Enes Karabulut'u otoriteye davet etti: "Bi dakika bi dakika! Bak sana 'görüşürüz' diyor, hemen dışarı çıkarmam lazım. Sen kimsin ya!" Tayyip Erdoğan, geçen 23 Nisan'da da Başbakanlık koltuğunu devralan 4. sınıf öğrencisi **Elgin Kocubaba'ya** "Yetki artık senin, İster asarsın ister kesersin..." demişti.

OHA! ÇEKMECEDE SUSTALI VAR...

O ÇOK ACIL DURUMLARDA!!

ÖZEL TARİFE

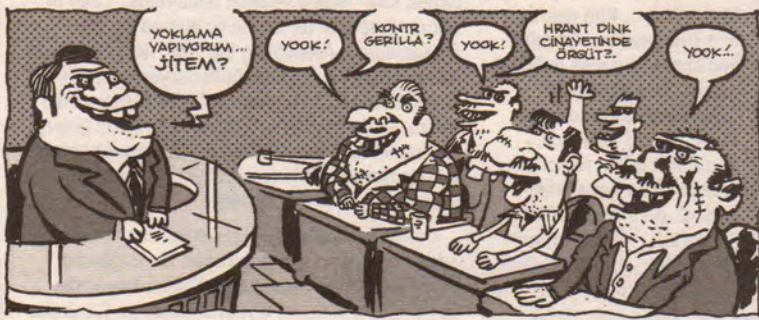
Karaman Belediye Başkanı **Kamil Uğurlu'nun** eşine 3 yıl boyunca otomobil ve şoför tahsis ettiği, gidışı olmayan İstanbul seyahatinin dönüş masraflarını belediyeden aldığı ortaya çıktı. **Kamil Uğurlu'nun** en yaratıcı yolsuzluğu ise Malaga seyahati ile ilgili. Başkan, havaalanı olmayan Karaman'dan İspanya'ya uçmuş, geri dönmüş ve faturasını belediyeye ödetmiş.

BAŞKANIM İSPANYA SEYAHATİNİZİ NASIL GEÇİRDİNİZ?

3 BİN 5 BİN GEÇİRDİK İŞTE...

MİT'in 12 Eylül davası için mahkemeye gönderdiği 1 Mayıs 1977 (Kanlı 1 Mayıs) belgelerinde kontgerilladan söz edilmedi. Belgelere göre olayların tüm sorumlusu solcu gruplar.

YUMURTA SORUSU

Karadeniz Teknik Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü'nün vize sınavında öğrencilere değişik bir soru soruldu: "Konuşmacıya öğrencilerin yumurta atması hangi öğretimin ilkesinin yanlış anlaşılmasını gösterir?" Çoktan seçmeli bu soruda "Özgürlük" şıkkını işaretleyenler puanı kaptı.

Final Taklası

Pasinler Belediye Başkanı **Ünsal Sertoğlu**, 64 yaşındaki Mustafa Boğaçayır'a "Hadi bir takla at da görelim," diyen İdris Naim Şahin'i savundu. Belediye Başkanı Ünsal, Mustafa Boğaçayır'ın hayvan alım satımıyla uğraştığı için "cambaz" olarak tanımlandığını, ancak Bakan'ın bu tabiri yanlış anlayarak Boğaçayır'ı 'ip cambazı' zannettiğini söyledi. Belediye Başkanı Ünsal, Bakan'ı savunurken kendini de feda etti: "Ben de oynarım, takla atabilirsem ben takla da atarım."

DAHA İYİ OLABİLİRDİ!!

YALAKA SİZSİNİZ

23 Nisan neşe içinde kutlandı...

Deniz Gezmişleri anma eylemine katılanlara İstanbul'daki mahkemede ceza verilmeyenken, Malatya'daki mahkemede 110 yıl hapis istendi.

RTÜK, dizilerde evlenmeden birlikte yaşayan karakterleri bir bir evlendiriyor. Behzat Ç.'den sonra sırada "1 Erkek 1 Kadın" var.

para yiyen!

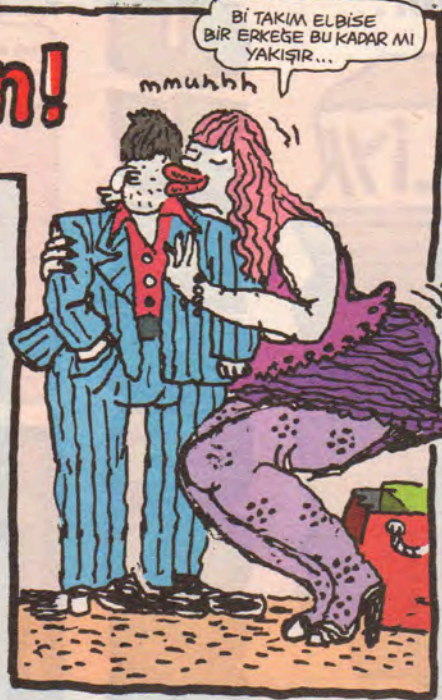
ümit sarıkaya

Geçen ay elime ulaşan bir mektupla sarsılmıştım. El yazısından ve kâğıdı kullanış biçiminden sahibinin uzun zamandır eline kalem kâğıt almadığı hemen anlaşıyordu. Mektup okunaksız, imlası kötüydü ve belki de bana bile yazılmamıştı ama hiç şüphe yok ki sarsıcıydı. Alıcı kısmında zarfın üzerinde Ümit Sarıkaya yazıyordu.

Mektubun anlattığı şeyin benle hiçbir alakası yoktu, amacı ise tek kelime ile çirkindi. Mektubu kaleme alan yaşlı kadın oğlu için duyduğu endişelerini uzun uzun anlattıktan sonra ne alakası varsa benden yardım istiyordu. Birisi, bir kadın, zavallı oğlu Göykan'ın bütün parasını çatır çatır yiyordu ve Göykan salağı bunu görmüyordu bile. Yuvalarına dadanan ve hiç acımadan Göykan'ın kredi kartının beline beline vuran bu süslü müsibet, bu bedavacı, bu rujlu zararlı, er veya geç defolup gitmeliydi. Açık seçik, sözünü sakınmadan yapılan bir yuva yıkma teklifiydi bu mektup. "Klasik bir istenmeyen gelin hadisesi" diyip mektubu buruşturup attım. Hem ne alakam vardı benim böyle bir konuyla. Yuva yıkma konusunda bilmediğim bir ünüm mü vardı? Bu yaşlı kadının benim hangi mesleği bile yaptığımı bildiğini sanmıyordum. Adımı bile yanlış biliyordu ayrıca. Zarfın üzerindeki isim olmasa mektubun bana yazıldığı bile şüpheliydi. Önlü arkalı tam dört sayfa mektubu boşu boşuna okumuş, zaman kaybetmişim. Bir ara yaşlı kadına bir cevap yazıp; oğlu ve kendisi için ne kadar üzülssem de bu konuda kendisine yardımcı olamayacağımı, bu gibi işlerden hiç anlamadığımı basit bir karikatürist olduğum, elti görünce gibi akraba bir kadından yardım talep etmesini söylemeyi düşündüm ama sonra mektubu çöpe attım.

Mektup ve yaşlı kadın bir türlü aklımdan çıkmıyordu. Gün boyu "neden ben?" diye düşünüp durdum. En sonunda buruşturup, üzerine çay döktüğüm mektubu çöpten çıkardım. Dergi arkadaşlarımdan biri gelip çöpüme tükürmüştü, mektubun üzerinde sarı-yeşil köpüklü bir balgam sallanıyordu ve üstü külle kaplanmıştı. İğrenç ıslak kâğıtları bir daha okudum, sonra bir daha ve bir daha. Bu zehirli metinlerde beni derinden etkileyen bir şeyler vardı. Amacından ve sebebinden

ziyade mektubun dili ve anlatım tekniği müthiş etkileyiciydi. Dili yalın akıcı ve içtendi. Cümleler gereksiz yere uzatılmamış, yerinde ve vurucuydu. Verdiği örnekler, benzetmeler değme yazara taş çıkaracak düzeydeydi. İnsanı sıkmayan yormayan, konuşur gibi yazılmış Türkçenin bütün zenginliğinin, dil oyunlarının kullanıldığı bir mektuptu bu. Hele ki, bir yılki atına binip dötnale İstinye Park'a doğru gidişini, atla beraber ikinci kata çıkıp Börberiyiz mağazasına nasıl girdiğini, elinde kızın çantası ile oturmuş zil zibil gibi bekleyen zavallı Göykan'ı atının terkisine atıp götürdüğünü anlattığı bir rüya bölümü vardı ki hayal gücüne hayran olmamak elde değildi. Deneme kabininden "aşkım bakar mısın nasıl durdu üzerimde" diye seslendiğinde zilli, perdenin arasından kabine giren dev toynak da cabasıydı. O toynak ne güzel bir toynaktı, o at ne güzel bir attı. Al atlılarımız Para Yiyen'in göbeğini nallıyordu.

Lanet olsun bu kadın benden daha iyi yazıyordu. Hem de hiç sigara, kahve içmeden, yıllarca dizi izleyip eline hiç kalem almadan. Onu kıskanmamak mümkün değildi. "peki, hangi duygu?" diye düşündüm, hangi duyguyu eline yıllardır kalem almamış bir kadını bu kadar iyi yazdıran. Bu nasıl bir konsantrasyondur böyle, belli ki çok dolmuş, çok bilenmişti. Hani bazı yazarlar yazmasaydım çıldırırdıktım derler ya işte öyle bir durumdaydı bu yaşlı kadın.

Otuz üç yaşına kadar birçok para yiyenle ve yedirenle karşılaşmıştım, para yiyenin tek bi tip insan olmadığını kendi içinde birçok türe ayrıldığını biliyordum. Acaba hangi tür para yiyendi karşıdaki kişi? Az mı çok mu? Zira biliyordum ki jip alırdan da bir para yiyendi, karnını doyurtsa, üstüne de bi kola bi kahve içse öpüp başına koyan da... "Aa manyak mısın benim senin parana ihtiyacım mı var, benim babam var abim var. Senin parana mı kaldım köpek herif" diye konuşan onurlu bir para yiyen miydi, yoksa "ödeyeceksin tabi, hakkım bu benim. Hakkım" diye alenen açığca ve arsızca bir para yiyen

miydi? Para yendikten sonraki tavrı da önemliydi bir anda mutlu olup "ayyy şu an çok mutluyum biliyor musun!" diye yedirenin yanaklarına öpücükler mi konduruyordu, yoksa onurlu gururlu tavrını sürdürüyor muydu, o para sanki hiç yenmemiş, ekonomiye hiç can verilmemiş gibi mi davranılıyordu? Hem kız nasıl biriydi? Sevimlilik dünyasında yaşayan bir şirinlik abidesi miydi yoksa "gör bak, nasıl sıçıyorum ben o kızın bacağına" diyen dobra-ayr karışımı bir kız mıydı? Mektupta bu önemli konuların hiç birinden bahsedilmemişti. Belli ki yaşlı kadın bütün para yiyenlere aynı nazarda bakıyordu. Onun için neyin nasıl olduğu değil, netice önemliydi? Peki, bütün bunlarla ne alakam vardı? Yaşlı kadının yardım çağrısını kabul etmesem bile en azından bunu sormak için ya da hiç olmadı bu güzel satırların yazarı kişinin elini sıkamak için zarfın üzerindeki adrese gitmeye karar verdim.

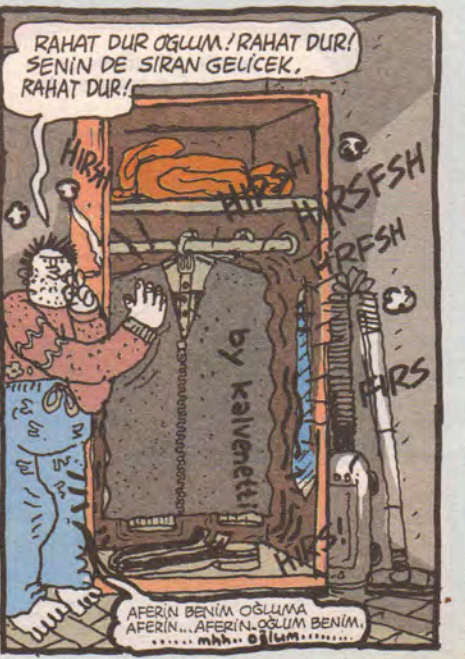
Dumankaya Leopardistanbul konutları adlı siteye girip apartmanı buldum. 14. Katta oturuyorlardı. Zile bastım, diyaftondan küçük bir çocuk sesi geldi. Ben açıcım ben açıcım diye biriyle kavgaya ediyordu, bir yandan da "alooo" "kimsin sen" diye diyaftona bağıyordu. Şimdi düşünüyorum da bütün bunlar bana geri dönmem, o eve hiç girmemem için birer uyarıymış. Asansörden çıkarken gergindim. Site orta halliydi ama biz mahalleden çıkanlar için sitede oturan herkes kafadan zengindir. Mahallede oturur burada oturanlardan daha varlıklı bir sürü insan tanıyordum, bunun böyle olduğunu biliyordum ama içimden gelen "zenginmiş lan bunlar" sesini de bir türlü engelleyemiyordum. Kapıyı diyaftonda konuştuğum minik kız çocuğu açtı. Eğildim, annen nerede evde mi dedim. Bebek tırnakları ile suratımı sever gibi cırmaladı. "babanne nerede?" "nerde babaanne" diye sordum salyali, ıslak elini yüzüme gezdirirken. İğreden yaşlı kadının inleme sesiyle karışık "Nisaaa Nurrr kim gelmiş kızım ihhh... kim gelmiş" dediğini duydum. Çocuğu kucağıma alıp sese doğru gittim. Buz gibi holde fayansların üzerinde yaşlı kadın yatmış inliyordu. Ayakları çıplak, nasırları kalındı. Tam hayalimdeki gibiydi. Beni görünce hemen tanıdı. "Ümit sen mi geldin... Ümiitt." dedi. Düzeltmedim. Yaşlı bi kadın size "ümit" diyorsa ümitsinizdir işte. Ayağa kalktı başörtüsünü topladı. İçeri geçtik. "elim ayağım her yerim yanıyor" diyip geçirdi. Yolda gelirken kendisine kornet dondurma ve yaşlılar için büyük büyük yazılmış dev bir Yasin-i Şerif almıştım. Kadınları, özellikle olgun kadınları nasıl etkileyeceğimi onların gönlüne nasıl gireceğimi çok iyi biliyordum. Tabi ki çok sevindi. Beni simsıkı öpüp yanağına yanağına uzun uzun bastırdı. Dondurmalarımızı açıp karşılıklı oturduk. Kornetin götünü ısırtırken "kusura bakmayın teyzeciğim size anne diye hitap edicem, çünkü siz de benim bir annemsiniz" dedim. "Doğrudur" dedi. Hemen konuya girdim; "teyzeciğim elinize yüreğinize sağlık, müthiş bir mektup yazmışsınız ve aynı zamanda büyük geçmiş olsun başınıza böyle bir bela gelmiş" dedim. Mağrur, üzgün, kırık onayladı. Derin bir iç çekip "kurban olduğum Allah" diyerek ellerini havaya açtı sonra Nur bütün sevimliliği ile kafamda geziyor, çıplak ayaklarıyla yüzüme basıyor, elimdeki korneti almaya çalışıyordu. "Vereyim mi" gibi bi

işaret yaptım kafamla. "verme ümit verme onun maması ayrı" diyerek içeri gitti. Bi bardak süt ve kâsenin içinde birkaç tane makaron'la geldi. Renk renk makaronları sütle yumuşatıp, sapı renkli plastik çocuk çocuk kaşığı ile iyice eze eze gözümün önünde yovita çocuk mamasına iki dakkada çevirdi. Ardından sütlü bulamacı biraz da kendi ağzında yumuşatıp yeniden kaşığa koydu ve kucağına aldığı Nisa Nur'un ağzına koydu. Sütlü, nene ağızlı makaron bulamacı Nisa Nur'un minik çenesinden aktıkça çeneyi kaşıkları sıyırarak sıyırarak geri koyuyordu. Bir Betül, bir Ceren, bir Cansu o makaronların bu şekilde tüketildiğini görseydi eminim "ula can gidiyor, ula kan gidiyor" diye sol yanını çürüte çürüte ağlardı. "Teyze makaronu nerden buldun sen" diye ister istemez sordum. "başını yiyeyice getirdi" dedi. Kızdan bahsediyordu. "aklı sıra beni kaymaklı püsküyle kandırarak" diye ekledi. Göykan'a kaymaklı püsküü aldır, paketle getir bana yedir. Ben de minnettar kalayım. İyi iş valla. Herkes aptal sanki bi tek o akıllı" dedi. Teyze gerçek bir çetin cevizdi. İçimden "ölmez bu" diye geçirdim.

Sormak istediğim o kadar çok şey vardı ki ama önce günahı üzerimden atmalıydım. Bu yuva yıkma işini şimdi den kabul etmiş miydim ne? "Yahu teyzeciğim sonuna kadar haklısın. Gel bu yuvayı yıkalım sen de rahat et, Göykan abim de... Ama minik Nisa Nur'a yazık değil mi. Olan bu yavruya olacak" dedim. "Yoksa gelini sokağa atalım, ben şimdiden varım" dedim. "ah oğlum daha evli değil ki Göykan, Nisa Nur abisinin kızı, ben ona bakıyorum" dedi ve sorularına bir bir cevaplar verdi.

Aile giyim işiyle ilgileniyormuş yani yenilecek meblağ çok büyükmüş. Göykan ve abisi Serdal, Göktürk'teki lüks konutlarda oturuyormuş anneyi de buraya Leopardistanbul konutlarına atmışlar. Göykan benim eski bi okurmuş. Sonra "bozdu yaaa" diye okumayı kesmiş. Teyzenin de benden bu vesileyle haberi olmuş. "Göykan senin yazıları bana hep okurdu, o zamanlar sen bizim ailemizden biri gibiydin ümit. Gel kardeşini bu kızın elinden kurtar. Al o kızı onun elinden senin olsun. Ne yarsan yap sonra". dedi. "Aman teyzeciğim ben kim Göykan adlı bi tektilinin elinden manitasını almak kim" diye tevazuda bulundum. "Sen bi takım giysen, bi de saçına su vursan var ya fiyuuuuuuu... Alamyıcan kız yok" dedi eliyle mis işareti yaparak. Utanıp, gülümseyerek ve elimle kafasını iterek. "Ya teyze deme öyle. Öyle deme" dedim. Gidip Göykan'ın ve kızın resimlerini getirdi. Kız inanılmaz taşu, Göykan da bir o kadar tıknaz. Ortada para yendiği çok belliydi. "Ben bu yuvayı yıkarım aga" dedim içinden.

Soner Sarıkabadayı'nın parlak dar takımının aynısından almıştım ve gittiğim bir düğünden sonra aylardır giymemiştım. Takım huysuzdu, takım işkiliydi, takım giyimek istiyordum. Gardrobu açtım ve Takımıma altına aldığım Hotiç ayakkabılarımı okşadım.

cihan kılıc

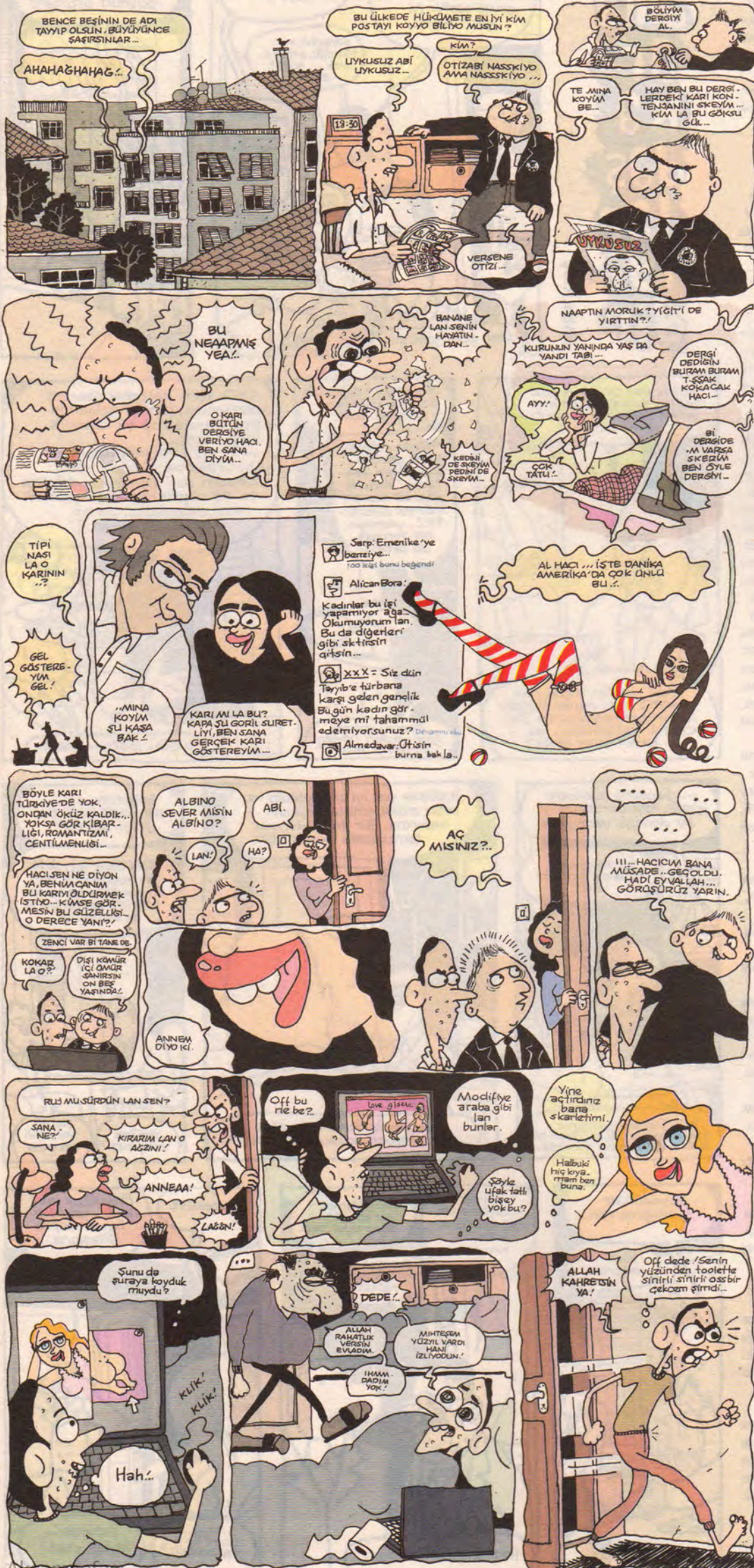
Hoşbulduk me-rabaa... yaa dün fener naaptı allahkına...

hoftı... ücret ne düşünüünüz?

ücretsiz... laylon staj!

MORAL BOZUKLUĞU

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Gıdım çok mutsuz. Aynada bakıyorum, benden daha mutsuz, daha memnuniyetsiz duruyor yüzümde. Aynaya bakınca herşeye rağmen gülümseyen bir yüz ve ölse de kurtulsam diyen bir gıdı görüyorum. Gıdım küçük şeylerden mutlu olmayı bilmiyor. Ben gıdıyı görünce, "olur abi bu yaşta olabilir, sabah kalkınca mekik çekerim olmadı" falan diyorum ya da bir şekilde kendi kendine kuruyup düşecek gibi duruyor zaten, o yüzden çok dert etmiyorum. Demek ki o beni görünce "bugünü de internet başında heba etti mal" diyor. Bilinçaltım olduğu gibi gıdım dolmuş. Yargılıyor. Oysa Allah ona da kol bacak ve internet bağlantısı verseydi, o da mal gibi sabahdan akşama internet beni eylesin, internet beni güldürsün diye bilgisayar başında otururdu. Öyle olunca çok fazla internet başında oturmaktan onun da gıdısı çıkardı. İşte o zaman karşısına dikilip "sen gıdısı çıkan bir gıdısın, Allah seni kibirin yüzünden ve çok fazla internet pornosu izlediğin için böyle cezalandırdı. İnternet tarayıcına "mehmet aslantug" yazmaya çalışıyorum, "mature mom seksi masada seks hulya avşar kaset izle" diye tamamlıyor. Sen nasıl sitelere girdin? Öyle aratınca ne çıktı? Bilgisayarına virüs girer ya da gerçekten video çıkar izlemek zorunda kalırım korkusuyla aratmaya korkuyorum." derdim. Cana gelen ve gıdısı olan bir gıdı bağlamında somuttan soyuta, varlıktan yokluğa giden bir düşünce dizisi içerisine girdim. Sizi de sürükledim buraya kadar. Sorumluluk projesi kapsamında bütün şirketi kızılây çadırına sürükleyip kan vermek zorunda bırakan halkla ilişkiler uzmanı gibi gitmek istemediğiniz bir yere götürdüm. Artık elinize bir meyveli topkek tutuşturup evinize yollamak dışında elimden bir şey gelmiyor. Üstelik aktiviteyi hafta içi değil de haftasonuna ayarladığı için mesaiden değil tatilinizden yedi halkla ilişkiler. Oysa öteki şirketin halkla ilişkileri ne güzel. "Dışarıda bir gün" sloganıyla bakimevindeki yaşlıları alıp şirketle birlikte pikniğe çıkartıyorlarmış. Güneşten sıcağın etkilenmesinler ayağına yaşlıları bir çadıra toplayıp hepsi uyuyunca mangala koşuyorlarmış. Üstelik isteyenlerin meyve suyuna masa altından votka katıyormuş halkla ilişkiler. Siz ise sızlayan kolunuz ve heba olan haftasonu tatilinizle evinizde oturacaksınız. Ve bütün bu süre boyunca aklınızda tek bir soru dönüp duracak: Acaba hastalık kaptım mı?

Gıdısı olan bir gıdı.

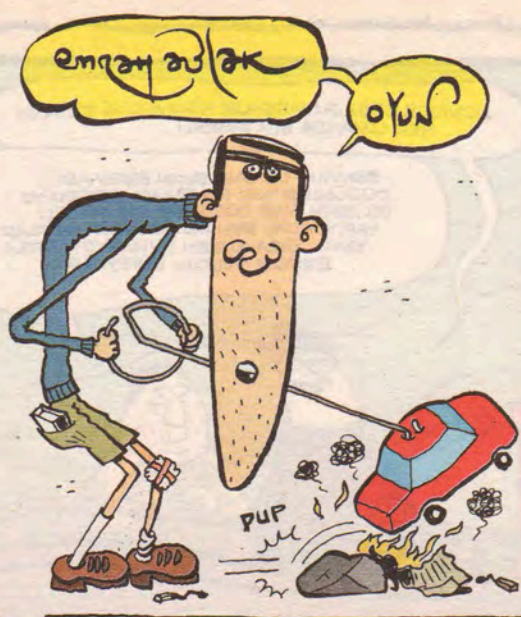
• Sendika kuruyorum, ismi Uzun-İş. Olmayacak işlere bel bağlayan insanlardan aylık para alıyorum, işleri olmayınca da hazır paralarını geri veriyorum. Sermayem gözyaşı, sloganım "senin canın sağolsun". Bayrağında ise "dvd kiralama gibi ama içinde odalar var, istersen odalardan birine girip seçtiğin filmi orada izleyebiliyorsun, istersen kola - bira, patlamış mısır falan veriyoruz. Sinema gibi kazık değil iki liraya üç liraya veriyoruz. Odadan da en fazla beş lira falan alırsın. Nasıl fikir? Gelmez mi abi insanlar?" düşüncesini temsil eden bir takım semboller falan olacak. Dvd olur, önünde kanepeler olur, arkadan başaklar çıkar. Sendika bayrağı deyince benim gözümün önüne mutlaka başak ya da arpa geliyor. Kim nasıl çizer bilemiyorum ama olursa güzel olmaz mı? Bence çok iyi olur abi, insanlar kesin gelir üye olmaya (yazar burada iki dakika önce kendi yaptığı şakaya gönderme yapıyor).

• Halkla ilişkiler ofisi kuruyorum, toplumsal sorumluluk projeleri için sloganımız "Bir avuç iyilik: İçinden gelmiyorsa zorla (patron herkes katılsın dedi).

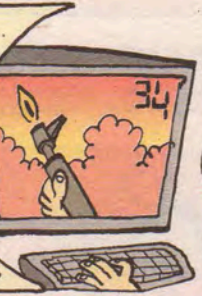
• Bu hafta nasıl olduysa sadece dergiye değil dört beş ayrı yere ayrı ayrı gectim, o yüzden kısa kesiyorum. Sanılanın aksine henüz askerden dönmeydim, bir senelik destansı bir askerlik yapıyorum; bazı haftalar bazı yerlere geç kalabilirim, o yüzden kısa yazabilirim, bazı haftalar çok fazla askerlik yaptığım için hiç yazamayabilirim, bazı günler sizi sokakta görürüm ama görmezden gelebilirim. Bunlar hep hala asker olduğum için. Genç bir subayın itirafları ve içten özürü kabul edin bu satırları. Ayrıca bahar geldi, bahar alerjisine dikkat. Bahar alerjisi zengin hastalığıdır, entel hastalığıdır diye dalga geçenlerin sizi üzmesine izin vermeyin. Unutmayın siz zengin değilsiniz, orta hallisiniz. Sevgiler, erman.

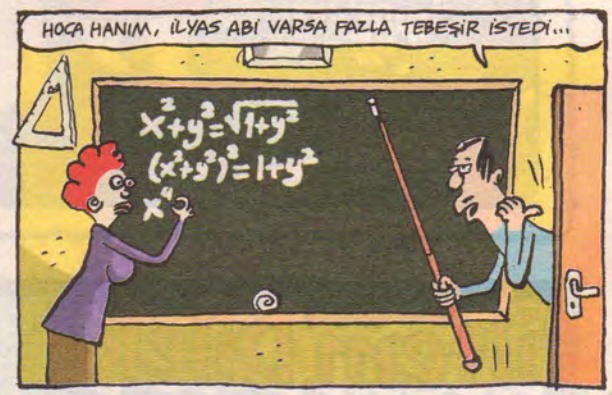
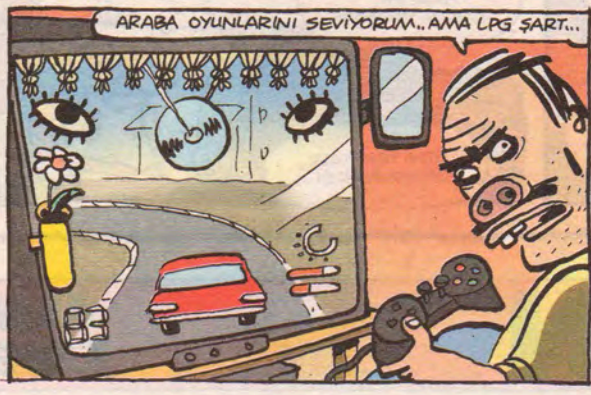

**Edebiyat
Dünyası
ÖLÜM
OYUNLARI**

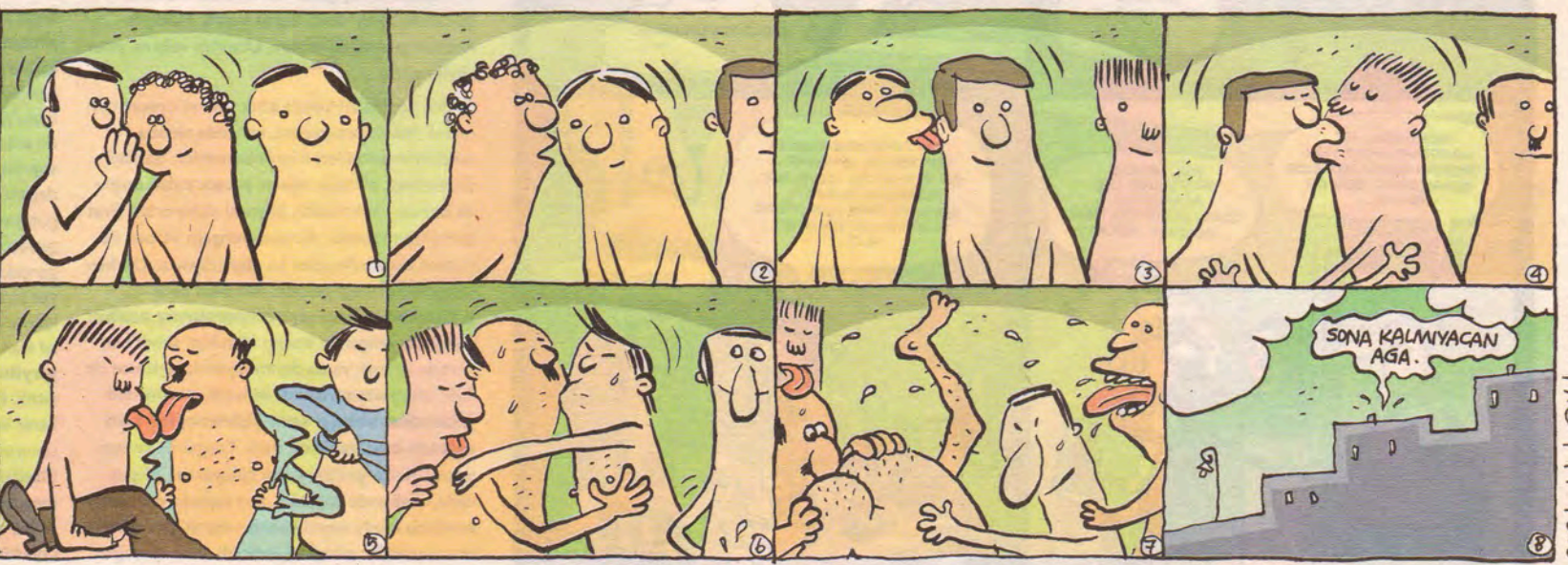
Yeni bir oyun daha başlamış, internet kafenin bürositli kalabalığının kimisi terapist kimisi polis olmuştu.. O ise terapist olmayı, setmişti.. önce için birini aldı.. Bu desert eagle mermisi atan hafif makineli, mp5 adlı bir silahtı.. Bi ta ne el bombası bi de sis bombası aldı.. Go go go nidaları arasında grup halinde zıplayarak koşmaya başladılar.. Diğerlerine göre

biraz geride kalmıştı.. Silah seslerini duyunca fatişmanın başladığını anladı ve fatişma bölgesine doğru önce el bombası sonra sis bombası atıp, fatişmaya daldı.. Her ne kadar sis bombası onu gizliyorduydu da, etrafı görmesini de engelliyordu.. "Sisten çıkamam lazım," diye düşündü ve fikir fıkmaz kafasından vurulup öldü.. "Bi dahaki oyuna sis bombası olmayım bari," diye geçirdi içinden.. "Bi boka yaramıyordu zaten.. Sonra go go go seslerini duydu.. Yeni oyun başlamıştı.. İçin birini aldı.. Sis de aldı.. Pek ortalarda görünmeyi sevmezdi...

**Süper
Korku**

Cihan Ceylan

İltem Dilek

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Kedimiz Venüs'ün coşkun hallerine atıfta bulunarak, **ne de olsa kedilgillerden ağabey hayvan dedi, baksana nerede bir sinek görse, nerede bir kuş görse aslan kesiliyor, avına dev odaklanıyor** dedi. **Kedi olduğundan olmasın kedilgillerden dedim. Yırrağım onu mu demek istiyorum dedi. Yani soyunda kedilik var, aslan var kaplan var, onu demek istiyorum dedi. Hayatta da en sevmediğim bir insan varsa, o da ne demek istenildiği anlaşıldığı halde anlaşılmamış gibi davranan .rosbu çocuklarıdır** dedi. Sustu sonra. Haklıydı. Resmen gıcıklık yapmıştım. Utandım valla ne yalan söyleyeyim.

Ben çocukken köyde adak için mi orasını tam olarak hatırlayamıyorum, bahçede akraba meclisinin erkekleri koyun kesmişler, derisini yüzecekler, asmışlar ağaca, paçalarından doğru da boruları sokmuşlar, koyunu şişiriyorlar. Evet gerçekten vahşilik. Annem, yengem ve ben de üçüncü katta balkondan bu olayı izliyoruz. Derken yengem bombayı patlattı. **Neden dedi g.tünden sokup şişirmiyorsunuz acaba?** Aşağıdan yengemin kocası olan kişi, şimdi ben burada amcam ya da dayım diyerek hiçkimse de öyle olsun istemiyorum, dellendi, **senin dedi g.tünden sokup seni şişireceğim ben akşam eve gelince** dedi. Yengemle annem koptu. Krize girdiler çılgin güliyorlar. Akşam oldu, ahalî evde toplandı, dev tepside dev tiritin etrafında mutlu neşeli insanlar olarak güle oynaya leziz lokmalar midelere indirildi. E ne olacağıdı ya.

Bazen böyle nezle oluyorsun da bütün bir nezlenin yükünü burunun sadece bir deliği çekiyor ya, diğer delikte en ufak bir akma olmuyor ya hüzünlünmüyor musun. Bence hüzünlünmüyorsun.

Sayısal fotoğraf makinesi diyorsun, zihnimde **hesap makinesi** canlanıyor.

Zamanında sopayla Banu da korumuşluğum var. Konuya böyle de girince çok acayip oldu ama öyle. Çocukken mahallemizde Banu diye bir kız vardı. Uzaktan da akraba. Okuldan dönerken akşamları kahveden laf atıyorlardı. Bu olayı duyar duymaz birkaç arkadaş hemen sopalarımızı kuşandık, gittik o akşam Banu'yu otobüs durağından almaya. Aldık da. Dönüşte kahvenin önünden geçeceğimiz anın hayalini kurdum hep. Yine Banu'ya laf atacaklardı ve biz de arkadaşlarca nak sopalarımızla kahveyi dağıtacaklardı. Kan gövdeyi götürcekti. Taş üstünde taş, gövde üstünde baş bırakmayacaktık. Katliama gerçekten çok bilene miştik. Ve derken o bitme yol bitti, kalın sopalarımız ve ortamımızda Banu'ya kahvenin önünden tıpkı bir resm-i geçit gibi geçti laf atan olmadı gerçi ama **nooluyoruz amu goylim** bakışları oldu, sonra oradan öyle geçti gittik. Bir daha da sopayla Banu korumamaya karar verdik. Çünkü gerçekten de Banu hiç bizim umurumuzda bile değildi. Biz kan istiyorduk. Özellikle Kemalettin kana susamıştı. Sopası civiliye mesela. O gece sopalarımızı kaldırdık, bir daha da hiç ortaya çıkarmadık. Sonra hayatımızı normal çocuklar gibi geçirdik. Ben o akşam o kahvenin önünden geçerken çok önemli bir eşiği atlattım.

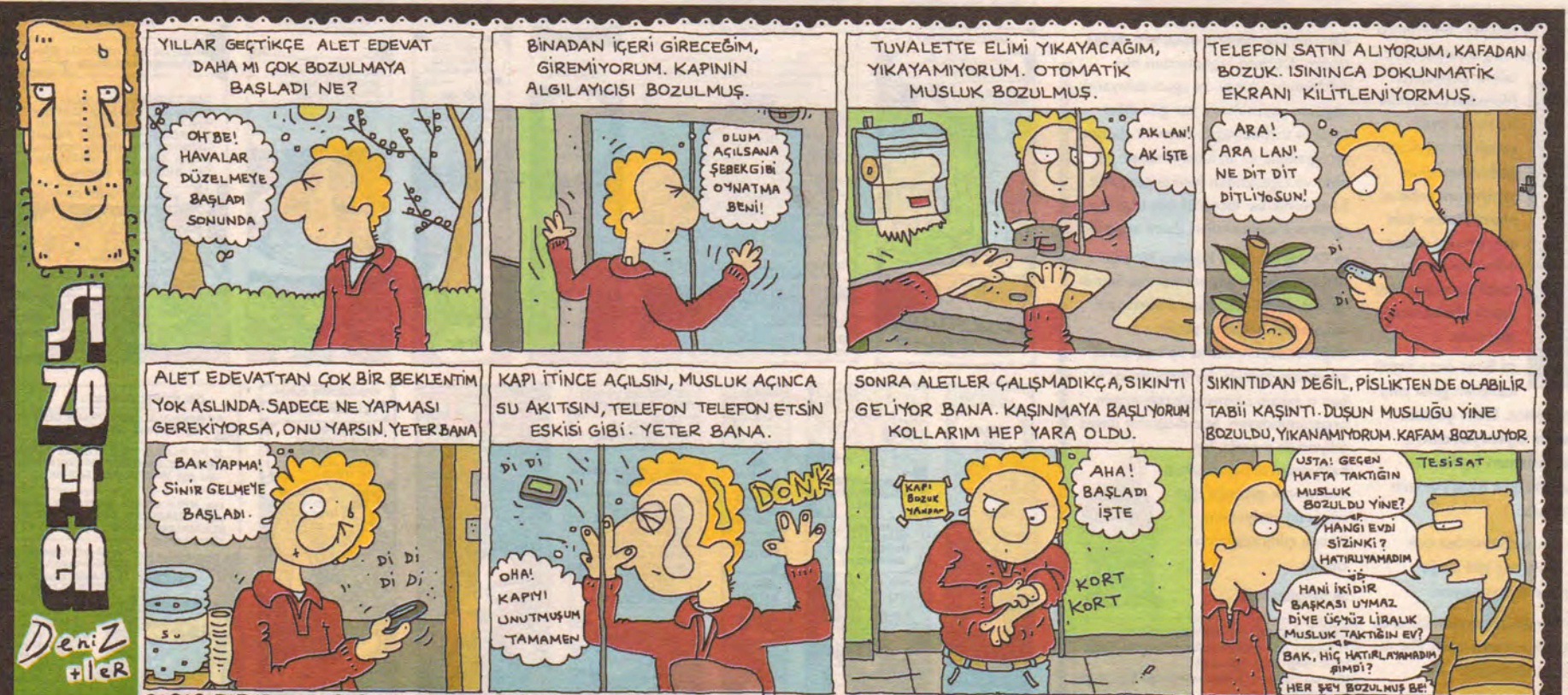
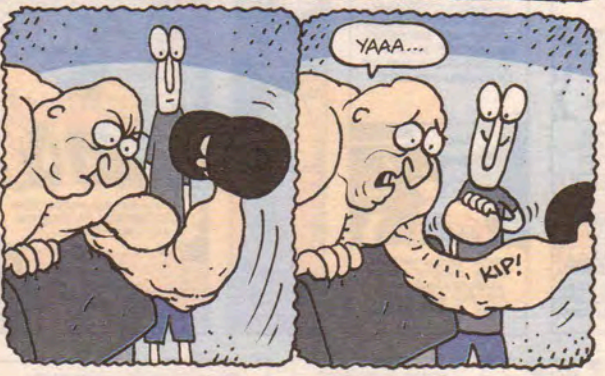
Çirkinliğin ölü
Patlamış karp

YİĞİT ÖZGÜR

"Sesim ne kadar uzağa erişirse
O kadar berraklaşarak dönüyor bana." F.
Schubert - Dağdaki Çoban'dan

• Saliya denk bu yıl 1 Mayıs, tam da yazıyı bitirme günü, mutfağına "yazıyı bağlama" derler. Biraz daha erken çalışıp, o gün tek satır yazmamak istiyorum. Bizim en manidar bayramımız 1 Mayıs, emekçilere kutlolsun...

• Sali demişken, meclis grup toplantıları salıdan pazara alına da, şu pazar gündüzlerine bi elektrik gelse fena mı olur? Ayarlayın onları...

- Halkımın %60'ı aptal mı bilmiyorum. Ama %50'sinin iptal olduğu kesin...
- Millete "Akıllı ol, bak vekilini bile tutuyorum hapiste" mesajını vermek, postmodern milli şeflik olmuyo mu inceden?..
- Güzelim "Şaban" ismine yıllarca zulüm uygulaması bizler, şimdi de daha fenasını "Kezban'a" yapmaktayız...
- Öyle bi sesim var ki, seninle anılacak artık sonsuza kadar o tondan ses. Hazreti Davut'tan, davudi sestən bahsediyorum. Nasıl bir sest ki o? Demirciymiş esasen Davud, demir döverken kendiliğinden mırıldanmış ilk türkülerini, şarkılarını. Toplanıp, çoğalıp birikerek dinlermiş ahali. Öte yandan, insanın ilk çalgıları çekici oluyor, örs oluyor bu durumda...
- Uzun yol otobüsünde yelekli, papyonlu muavin oluyo ya, aklım dönüyo. Sanki Uranüs'e gidiyoruz yanına koyiim...
- Askerliği bitiren insana, biri de "Asıl askerlik şimdi başlıyo" demesin ya o gün...
- Dünya bir sahnedir, dünyasız bunu ne bilir. Tiyatronun belediye ihtiyacı yok, tersi var. Haybecileri ayıklayın ve halka dönün arkadaşlar, bakın biz başkana, komiteye ihtiyaç duymadan yapıyoruz mizahımızı, hadi kurtulalım şu adamlardan...
- Az bi düşündüm, tüm resimler soyut resim esasen dünür!..
- Yalanı sevmiyorum. O cılız nesneyi alıp espri hammadresi yaparsın, olur biter. Paye vermezsin ite!..
- E be yav, orta yaş ve yakınlaşan herkes mi tüm klasikleri lisede okudu da, "Gene okumalı" diyo, pes. Bi de "Asıl bu yaş kafasıyla" diye altını çizerek...
- "O kız o çocuğu memeleriyle döver" nasıl bi cümle ama ya?..
- Türkiye: "Bişeyin dahi çocuğu" diye anılmak için okuma yazma ve 7'lere kadar çarpım tablosunu bilmenin yeterli olduğu ülke...
- Kıt fantezili adam, gerçeğin nasıl boğucudur acaba senin ha...
- Bi arkadaş, Livaneli'nin "Merhaba" şarkısındaki "Sarp kayadan geçen yola merhaba'yı yıllar yılı "Çankaya'dan geçen yola merhaba" diye söylemiş. Resmi makam özlemiyle türküyü yakmak ne acıymış...
- Mohito içip, terleyesiye dansetmeyi serserilik sanan da var...
- 26 Nisan Perşembe, 21.00, Kadıköy Buda Bar'da, 27 Nisan Cuma Siraselvililer Lush Kabare'deyim...
- Maniye gel: "A benim sön sön yarım / Bi yolcu öpsem yarım / Öpmeyle bişey olmaz / Bi yolcu sevmem yarım." İyiden iyiye rahatlatıp, kafa yapar gibi.
- Azalarak Bıtsın: "Yanlışım varsa düzeltin lütfen" (Babamdan)

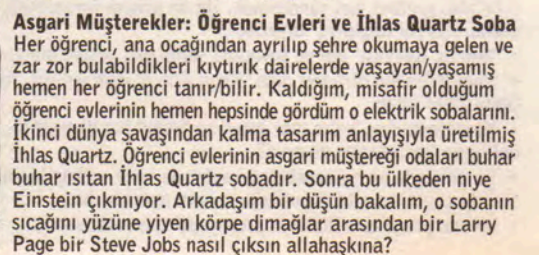
- ben, en kralı gene bildiğin berber makası...
- Koca dünyada üç kişi bile kalsa, gene dedikodu olacak. Yok, bundan kaçış yok. Dedikodu olsun madem çare yok, bari yalana hiç girmesin insan hayvanı...
- Çok genç yaşta olup "Bi zamanlar yazardım, artık yazmıyorum" diyene rastgeliyorum bazen. Ne vakit ne yazdı da ne ara bıraktı diye şaşıyorum kısa süre...
- Gayet sıkıcı uyuzlukta ilerleyen programda, organizasyonda filan, bi de olay için "tüm hızıyla ilerliyo" demiyomu sunucular, kafasındaki hız kavramına saydırıyorum elimde olmadan...
- Bahar sana da güzel, bana da güzel... Ama en çok bahar, çobana güzel...
- Arkadaşım Nezir, bi numarayı aramış "Alo, Emre orda mı" diye. "Burda" demiş kadın. "Konuşabilir miyim" demiş Nezir, "Konuşamazsınız, Emre daha iki aylık" demiş kadın. Sessizlik olmuş. "Olsun, ben beklerim" demiş sonra Nezir, gene sessizlik...
- "Empati" kavramı yayıldı yayılalı kimin ne özelliği var, karıştı gitti. Hayır, herkesle empati yapacaksak, ayırıcı hallerimizin ne değeri kalır? Çay ve sempatinin izdüşümü ne, semaver ve empati mi?..
- "Onlar ermiş muradına / Biz çıkalım kerevetine" biçimindeki masal sonu tekerlemesinin, asıl olarak "Onlar ermiş mürüvvetine" diye başlayıp, tam kafiyeli bir neticeye eriştiğini seziyorum. Sadece tahmin. Olsun, ikna ettim kendimi!..
- Askerlikten kalma tek alışkanlığım, sigarayı izmariti katlayarak söndürmek. Sıkı sıkı, sağlam, net söndürmek. İlk de annem farketti, "Senin sigara söndürüşün bi değişmiş" diyerek...
- "Sevinç Gözyaşı" adı ve soyadına sahip biri yaşıyo mudur acaba?..
- Noel Baba'nın biraderi olsa "Neon Amca" diye ışıltı ışıltı, fırlıdık gibi... Daha zayıf falan.
- Kimıldamadan, kalıp gibi uyuyana "uyur" mu diyoruz ki, uykusunda dolaşana "uyurgezer" diyoruz?..
- Şu dünyada en münasebetsiz şeyler de, tam mekanda müziğin kesildiği, sesinin çağlayan gibi duyulduğu zaman anlatılır he...
- Ön sevişmeyi ters ilişkinin alternatifini sanan da vardır...

Anıl Duman

KAK NESLİHAN KAK!

yazan giren oky

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

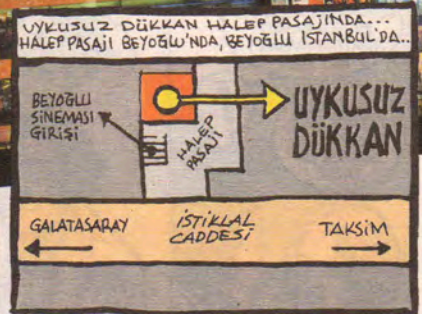

UYKUSUZ dükkan

Artık Uykusuz kitaplarının hepsini bir arada bulabilmek için aylarca fuar beklemek yok!.. Artık posteriydi, bardağıydı, yok efendim not defteriydi, mauspediydi bilmemneysi, bunları nereden temin edebiliyoruz, hiç temin edemiyor muyuz, neden temin edemiyoruz diye isyan etmek yok!... Artık Uykusuz Dükkan var!.. Her türlü Uykusuz ürünü ve Mürekkep Yayınevi kitabı ve de yerli yabancı her nevi çizgi roman albümü Uykusuz Dükkan'da var!..

CUMARTESİ AÇILIYOR!

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 26 Nisan 2012 | Sayı: 243

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşar - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

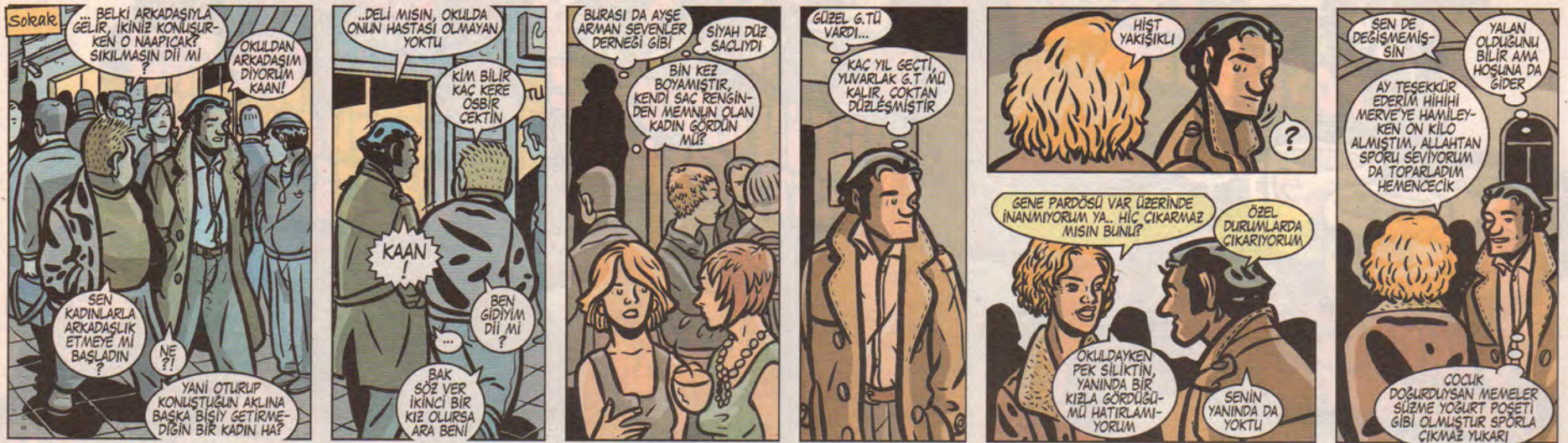
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

"Okul Sütü Projesi" kapsamında Türkiye genelinde dağıtılan sütler yüzünden yüzlerce öğrenci hastaneye kaldırıldı. Teşhisi Bülent Arınç koydu: "Büyütülecek mesele değil. Çocuklar ilk kez içtikleri için ya da aşırı doz nedeniyle rahatsızlanmış olabilir."

İLK SEFERİNDE ÇARPAR, AMA SONRA ALIŞIRSIN.

ÇEK Bİ FIRT DAHA.

İSİMSİZ ŞİİR

Cihan Ceylan

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım, işte günler, gündüzün gereklerine, gecenin rüyalarına şaşırarak geldi geçti ve şaşkınlığımızı paylaşmak için bulduğumuz bir köşe yazımda daha sizlerle beraberik...

Bir, 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık..

Bu seferkinin diğerlerinden farkı, Fenerbahçeli, galatasaraylı, BJK'li futbol seyriscisinin de alanlarda olmasıydı... "Şike" dendi, "Helikopter ihalesi" dendi, "Nato müdahali" dendi, "Ergenekon'un kasası" dendi, "Comatle arası kötü" dendi, bu mevzularla hiç ilgisi olmayan futbol seyriscisi olanı biteni anlamaya çalışırken, yavaş yavaş politik leştiler ve alanlarda işsizlerle beraber buluverdiler kendilerini...Futbolla senelerce uyutulanları uyandırıyoruz biz...

Arap baharı Hilafeti çağırıyor, duyuyor musunuz?..

Mısır parlamentosunda, öldükten sonraki ilk 6 saat için de erkeğin eşyle seks yapabilmesi ve evlilik yaşının 14'de indirilmesi tartışılıyor.. Mısırlı alimler ise iş yerindeki kadın eğer memesini beraber Galıştrı adamlara 5 kere emzirirse, süt annesi olacağından, akrabalık durumu oluşur ve iş yerindeki taciz olayları son bulur diyo...Ve bütün bunları islama dayandıarak yapmaya çalışıyorlar...Normal.. Müslümanlar dini liderlerini kaybetmişler zamanında.. Şimdi her kaptan oyrı bi ses çıkıyo... İnancı düzenleyecek bi halifeye ihtiyaç var.. Arap baharı acıp acıp gıgıklar vermeye başladı...

Bir süredir Türk Lirasının sembolü sağa mı konsun, sola mı konsun? diye tartışılıyor... Nerede rahat ediyorsan o tarafa yatırın yatırımlarınızı derim...

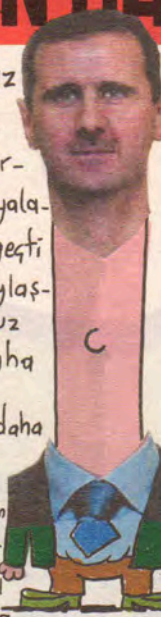
Mecliste artık alkol içilmegecek... Vatandaş iki kadeh için ce amharbaşkanı kesiliyo memlekette, vekiliyle nasıl uğraşayım... Parkta alkol kullanamadığı için başbakanına küsen halk mı olurmuş? Ayrıca yani...konusu açılmışken söylüm dedim..

Sehir tiyatrolarını kapatıyorum... Hem maaş veriyoruz hem laf işitiyoruz heriflerden... %50 nin oyuyla geldik kardeşim iktidara... "Türkiyenin %90'ı optal" diyerek zehirlediler sizi... %10'a girebilmek için dağdaki çobana faşistlik ettiniz... Ne alaka diyacaksınız?.. bilmiyorum, sinirlerim bozuk...

Biz T.L nin sembolünü sağa mı sola mı tartışırken, el oğlu parayı bıraktı ya lan!.. İsveç parayı bırakmış... Kartla yürüyecekmiş artık işler... "Moruk 20 kaat borç ot sana" "Pos makinan var mı" "Yok" "dra åt helvete då"...

iç işleri bakanlığının sitesini yine heklelediler... Bi kaç kez daha hekleyip sonra sıkılırlar bence... Çok kötü site, hiç bi numarası yok... Bi de şifresi: "123456" diye hekleiler açıklama yopınca, bakanlıkta bilerek sok sevindi... Kaybetmişler şifreyi, bir süredir giremiyorlarmış...

Orhan, okuyucu kitlesi ellerinden öper abi... Ben kaatım...

omurlu adammış

UYKUSUZ

Engin Ceber'in işkencede öldürülmesiyle ilgili davada, en başa dönülerek cezaevinde tekrar keşif yapılmasına karar verildi. Sanıklar, bir yıl içinde hüküm giymezse serbest kalacak.

Prof. Dr. Can Balkaya hakkında Gölçük Tersane Komutanlığı'na bağlı 11 fabrikanın deprem riski altında olduğunu rapor ettiği için 12 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

Ankara'da okullara dağıtılan formlarda velilerden "Kur'an-ı Kerim", "Hazreti Peygamberimizin hayatı" ve "Kur'an-ı Kerim ve Hazreti Peygamberimizin hayatı" dersleri arasında tercih yapmaları isteniyor. Şıklarda 'Kararsızım' seçeneği var, ama 'İstemiyorum' seçeneği yok.

Şehir tiyatrolarına müdahaleyi protesto eden sanatçılara, "Siz kimsiniz?" diyen Tayyip Erdoğan, devlet tiyatrolarını özelleştireceklerini açıkladı.

Ahmet Davutoğlu, "Yeni Ortadoğu'nun sahibi ve öncüsü olacağız," dedi.

- Pakistan Cumhurbaşkanı Ali Zerdari'nin, kötülükleri koymak ve kendini kara büyüden korumak için her gün bir siyah keçi kestiği ortaya çıkıldı 2 yıl....
- Tokat İl Sağlık Müdürü Hüseyin Uçar, keneler için şarkı yazaran kurum şoförü Hasan Ögmen'e 'halkın bilinçlendirilmesine katkısından dolayı' teşekkür plaketi vereli 6 yıl....
- Grup seks organizatörü Z.Ş., bir gazeteye verdiği röportajda, organizasyon esnasında ziyaretine gelenleri nasıl karşıladığını,

"Misafire saygılıyım. Hemen içeri davet ettim, grup seksi yarım bıraktım," sözleriyle açıklayalı 7 yıl...

- Medyum Memiş, "Mısır piramitlerini Firavun'un kölesi olan cinler yaptı," açıklamasıyla tarih yazalı 8 yıl....
- Posta gazetesi, manken Tülin Şahin'in ip, kablo, hortum, havuç ve salatalığa karşı fobisi olduğunu ve bunlardan birini görünce fenalaştığını iddia edeli 9 yıl....
- Sıkı Yönetim Mahkemesi, Sait Faik'in "Medar-ı Maişet Motoru" isimli romanında kahramanın eski bir asker kaputu giymesini, 'bir askerin eski bir kaput giymeyeceği' gerekçesiyle toplatalı tam 68 yıl olmuş.

Esenyurt Kırac Lisesi'nde tастikname alan öğrenci, kadın öğretmeni bıçakladı.

Antalya Serik'te, babası tarafından dövülen 2 yaşındaki Semanur Çiçek hayatını kaybetti.

Yalnız ve ayı (2042)

DEV öykü: özü!

İşimdedim

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

OĞLUMA MEKTUP II

Sevgili oğlum, beni şu an dünyanın en güçlü ve en bilgili insanı sanıyorsun. Ben de inancını sarsmamak adına, dinazorlardan itfaiyecilere, penguinlerden uçaklara bütün sorularını cevaplıyorum, isteğin üzerine zıplayarak tavana geçiyorum ve ancak çok güçlü bir insanın kaldırılabileceğine inandığım eşyaları havaya kaldırıyorum. 5 yıldır seni kendime hayran bırakmak ve hayatındaki 1 numara olmak konusunda pek sıkıntı çektiğim söylenemez. Fakat artık anlıyorum ki, dinazor hikâyeleri anlatmakla, zıplayıp tavana değmekle seni idare ettiğim vakitler yavaş yavaş geride kalıyor. 5 yıldır benim başaktörüm, senin hayranı olduğun bu oyun burada son buluyor.

Sevgili oğlum, İngilizce bilmediğimi anlamana çok az kaldı. Şu an 5 yaşındasın, tahminim 7 yaş civarı, kalın ve oturuşlu sesimin sadece Türkçe iş gördüğünü tamamen anlamış olacaksın. Geçen haftaya kadar her şey yolundaydı. Anaokulundan gönderilen İngilizce ödevlerine yardımcı olurken çok da zorlanmıyordum. Ödevlerin üzerindeki İngilizce açıklamayı tam anlamasam da, tavşanın havuçla, sincabın fındıkla, çiftçinin traktörle eşleştirilmesi gerektiğini anlamak çok zor olmuyordu. Fakat geçen hafta, 'makas' kelimesinin İngilizcesini 'skayzırs' diye telaffuz ettiğimde, beni "Sizirs mı demek istiyorsun baba?" diye uyarman biraz canımı sıktı. O an bu müdahalenin çok da üzerinde durmadım aslında, fakat hemen arkasından dudaklarımı yuvarlatarak (dudaklarımı yuvarlatınca telaffuz olur sanıyorum), inçe "Kouv" dememi, "Kavv" diye düzeltince, tam anlamıyla yıkıldım. Ödevde, senden yine bir uyarı gelecek endişesiyle sadece 'yes' ve 'okey' kelimelerini kullanarak devam edebildim. Bütün gece, senin gözündeki 'kusursuz baba' konumumu nasıl koruyabileceğimi düşündüm. Bu yaştan sonra İngilizce öğrenmek zor geldiği için, sana İngilizce değil Fransızca bildiğim yalanımı söylemeye karar verdim. Planıma göre, yabancı dilin İngilizce olduğundan benim Fransızca bilmediğimi anlayan en az 5-6 yıl sürecek, böylelikle ergenliğine kadar baba mitosumu koruyabilecektim. Durumu anladığımda da, kafanı kaldıramadığın ergenlik dertlerinin arasında kaynar giderim diye düşünüyordum. Fikrimi annene açtığımda, hiçbir şey söylemeden suratıma baktı. Yüzünde, 'ben sana daha ne diyeyim, utan!' gibi bir anlam vardı. Annenin, sırf seni düşünerek kurduğum bu planı bir sahtekarlık olarak algılaması ve üstüne üstlük, eğer böyle bir şey yaparsam durumuma sana açıklamakla tehdit etmesi tam bir işgüzarlık. Bazı insanlar böyledir oğlum, dürüstlükle işgüzarlığı birbirine karıştırırlar. Bu arada, yeri gelmişken söyleyeyim; annen de İngilizce bilmiyor oğlum.

Benim bu çağda neden İngilizce bilmediğimi merak edebilirsin. Öncelikle şunu söyleyeyim, İngilizce bilmemenin zekâyla bir alakası yok. Ben tamamiyle eğitim sisteminin kurbanıyım. Lisede İngilizcem 10'du benim. Bu yüzden uzun zaman İngilizcem yeterli sandım. Meğer 'on numara düz lise İngilizcesi', gerçek hayatta hiç puan alamıyormuş. Bunu, bir turist tipinden medet umarak adres sorduğunda, elimle 'burdan dümdüz' işareti yaparak "Go go go" dediğim gün anladım. Benim gibiler bir turist ile iletişim kurduklarında uzun süre kendine gelemez. Turistin yokluğunda turist ile konuşmaya devam ederler. O gün saatler boyunca, eğer faka basmasaydım turiste daha neler diyebileceğimi düşündüm. Gece yattığımda uyuyuncaya kadar ulaşabildiğim en iyi İngilizce, "Go go go and ask somebody," oldu. İşte bu, bütün dillerde gerçek bir trajedidir oğlum.

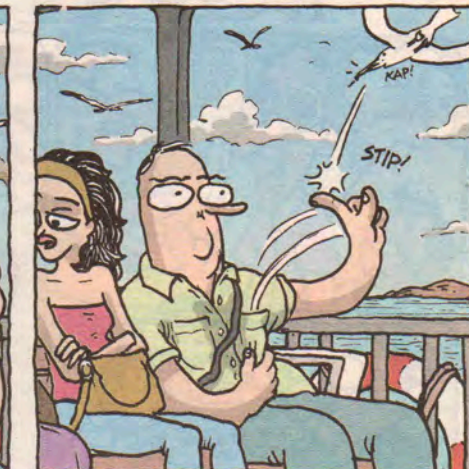
Üniversiteye girdiğimdeyse hemen şair olduğum için Türkçe'nin dehlizlerinde kayboldum. İngilizce'ye vaktim kalmadı. Gerek entelektüel faaliyetlerim, gerek bohem hayata meylim yüzünden yabancı dile bakışım değişti. Böylelikle aniden İspanyolca'ya merak saldım. İngilizce bilmeden bir süre İspanyol Kültür'e (Cervantes İnstitutie) devam ettim. Bu garip üniversiteli kafa yapısını, 90'lı yılların iklimini anlatmadan sana açıklamam çok zor. Akdeniz kültürüne özlem mi dersin, modernizmi zeytinyağıyla ovalamak mı dersin, artık sen karar ver. Önümdeki nimeti (İngilizce'yi) istikbale taşımaktansa, kenarda kalanı (İspanyolca'yı) itirmeyi, beni farklı gösterecek bir girişim olarak algıladım herhalde. Ya da şöyle diyeyim; 10 kızın olduğu bir ortam düşün, İspanyolca'yı 7'sini alırsın. İngilizceyle ise 10'uyla da anlaşıp, ama gecenin sonunca ancak "See you," alırsın. İşin gerçeği bu. Ama ilerde bana, "İngilizcen yokken İspanyolca nereden çıktı baba?" diye sorarsan cevabım şöyle olacak: "Don Kişot'u kendi dilinden okumak en büyük hayalimdi oğlum."

İşte böyle sevgili oğlum; evlatlar büyüdüğe babalar kof çıkmaya başlar. Kabul ediyorum, 5 yaş gerçek babayı görmek için biraz erken oldu. Üstelik konu sadece İngilizce de değil. İngilizce sadece bir başlangıç. 15-16 yaşlarında olaylara ne kadar düz yaklaştığını, 20'li yaşlarında kötü mizahın kalesi olduğumu, 30'lu yaşlarında bir dediğimi bir daha dediğimi, aynı anıyı defalarca anlattığımı, anlatırken etrafta benden başka gülen olmadığımı göreceksin. Ölümünden sonraysa elinde kalan sadece "Babam çok iyi adamdı" olacak. Şaşırma. Bunlara şimdiden hazırlıklı ol. Senden istediğim, İngilizce bilmediğimi öğrendiğinde, ilk parçası yıkılan baba mitosunun zaten hiç olmadığını baştan kabullenmendir. Mektubumun sonlarına yaklaşıp, hayat Türkçe olduğunda bütün ukalahlığımla her zaman yanında olacağımı söylemekten başka bir şey gelmiyor elimden. Zira seninle paylaşabileceğim çok az İngilizcem kaldı. "Çiftlikte 5 inek var", "Ağaçtaki üç maymuna bak!", "Şimdi de bu üç maymunu boya!" gibi İngilizce cümleler benim son çırpışlarım. İngilizcen ilerleyip hayvanlar alemi karıştırdığında, ben artık yanında olmayacağım. Sen âlemlerde İngilizcenle ilerlerken, ben, her şeyi bilen ama İngilizce bilmeyen tüm babalar gibi kenardan gururlanacağım.

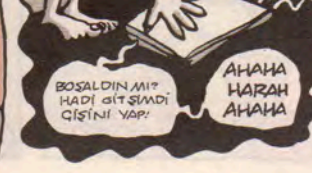
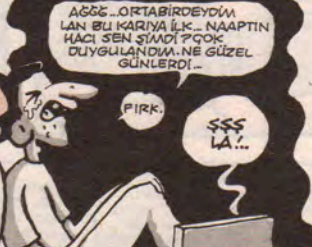
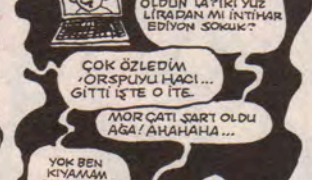
Baban

Not: Mektubumu bitirdikten sonra aklıma oğullarına belli konularda özlü sözler bırakan babalar geldi. "Oğlum, sorular İngilizce olsa da çözümler Türkçedir!" özlü sözü nasıl? Senin için uygun mu? İşini görür mü?

Beğenmediysen kullanmak zorunda değilsin. No problem.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Davulcu bütün davul setine aynı anda vuruyor; gitarist gitarı okul müdürü gibi çalıyor, enstrumana zorla "matematik bütün bilimlerin anasıdır" dedirtiyor. Progresif caz fusion müzik bu. Ne dediğini anlamıyorum ama, nasıl bulgar konuşunca anlamazsın ama çıkardığı seslere bakınca bulgarca konuştuğunu anlarsın, oradan anlıyorum progresif caz fusion müzik olduğunu. En fazla progresif değildir, fusion'dır ya da tam tersi fusion değildir sadece progresif cazdır. Mp3 çaları doldururken yine sonlara doğru bir zorlanma gelmiş, umutsuzluğa düşüp sağdan soldan topladığım albümleri de atmaya başlamışım. Oysa aşkın açamayacağı kapı, manowar full albümün dolduramayacağı mp3 mü var? Bu kadar cahil olmayayım, belki beynim gelişir diye bir süre dinliyorum. Beynim gelişmiyor.

Müzik eğlenmek için değildir...

(Progresif Caz Fusion)

• Beynim gelişmediği gibi vücudumda da hafif katılaşma oluyor. Bürositte kilitleniyorum. Mesai arkadaşımın yanından geçtiğini görüyorum. Şakayı çok seviyor bu çocuk. Fırsat buldukça yapıyor. Arkamdan dolaşıp kulaklıkları çekip alacak, kabloya asılıp mp3 çaları da alacak. Gerçekten saniye geçmeden "nedinliyorsunlan" diye ses geliyor arkadan. Mp3 çaları vücudumdan çekip çıkartıyor. Daha önce ofise üzerinde "antisosyal kişilik bozukluğu - şizoid kişilik - askerlik yapmaya elverişli değildir" yazan doktor raporuyla gelen çocuğu orta alana alıp zorla güçleş yapmaya çalışmıştı çocukla. O gün anladım ki normal insan değil, bir doğa olayı, orman cini gibi bir şey. O yüzden herhangi bir hareket yapmadan bekliyorum. Kulaklıklarla bana vurmaya mı çalışacak yoksa başka bir şey mi? Kulaklığı kulağına takıyor, bir iki saniye dinledikten sonra göbek atıp oynamaya başlıyor. Progresif caz fusion müziğiyle göbek atan adam da gördüğüme göre mesai bitmiştir benim için. "Ben berbere gidiyorum, bi durum olursa haber et bana" diyorum, kulaklığın tekini bana doğru sallayıp "ne zaman ingilizce öğreteceksin lan bana, askerlik bitti lan" diye bağıyor. Ne berberi, ne ingilizcesi? "Ayıpsın" diyorum.

• Ofisten çok uzaklaşmadan güneş alan kuytu bir yerde bir bank var, piknik alanlarındaki gibi karşılıklı oturlan, masası olan banklardan. Orada oturup duruyorum genelde. Askerler güneş gazetesi unutmuşlar bankın üzerinde, içimden "güzeeeeel" deyip oturuyorum. Güneşin manşeti var üzerinde fotoğraf var, gazetenin içinde haberler olduğunu ima eden bir takım yazılar var. Açık okumaya kalktığımda ne olduğunu anlamadan kaleci Volkan'ın gerçek boyutlarında tam sayfa basılmış kafasıyla göz göze geliyorum. Lan? Tekrar deniyorum. İkinci sayfaya daha dikkatli bakıyorum, üçüncü sayfayı inceliyorum derken yine kaleci Volkan. Kaleci Volkan çok sinirli, bana bağıyor, damarları çıkmış. Futboldan anlamıyorum, oynamak zorunda kalırsam defansta duruyorum, defansta üzerine adam gelirse "YÜZÜM! LÜTFEN YÜZÜME ZARAR VERMEYİN!" diye bağıarak, hücum eden adama sırtımı dönüyorum. Topa çok sert vurursa yüzüme gelmesin sırtıma, kafamın arkasına çarpsın gitsin diye. Volkan'da büyük ihtimalle defanstaki bu tavrıma sinirli. Çok top geçiyor, bire bir pozisyon veriyorsun dercesine. Ben de Volkan'a şöyle soruyorum: Peki ya yüzüme gelirse?

• Sonuçta güneş gazetesinin böyle büyüklü bir olayı var. Kapağıyla spor sayfası arasında boyutlar arası kapı yerleştirmişler, sen "insanlık ölmüş, ördüğün kafasını taşla ezdiler" haberinin devamını ararken kendini spor sayfasında buluyorsun. Belki "elma vücuda çok yararlı" diye bir haber kalır aklınızda. Kaç kere saydım gazetenin sayfaları tam mı yoksa kantinden poğaça sarmak için aradaki sayfaları aldılar mı diye; hayır sayfalar tam. Köşe yazarlarına bakıyorum, dış odaklı bazı güçlerin ülkeyi bölmek, kardeşi kardeşe düşürmek istediğini öğreniyorum. Bu tam bir çok oluyor benim için. Kim, neden ister böyle bir şeyi? Demek öyleymiş. Ne güzel gazete lan bu.

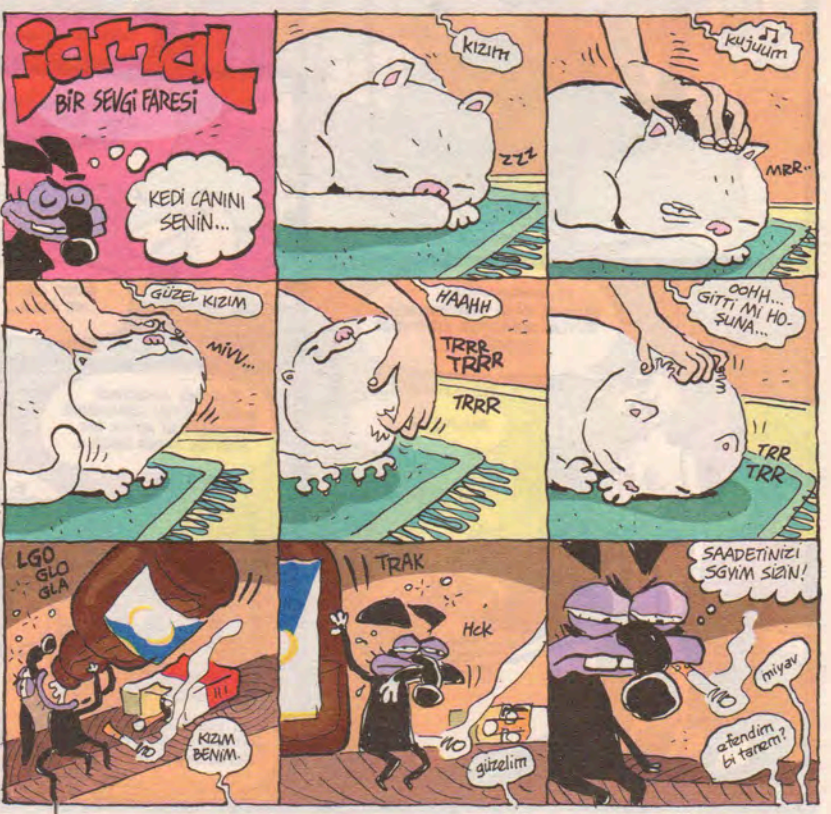
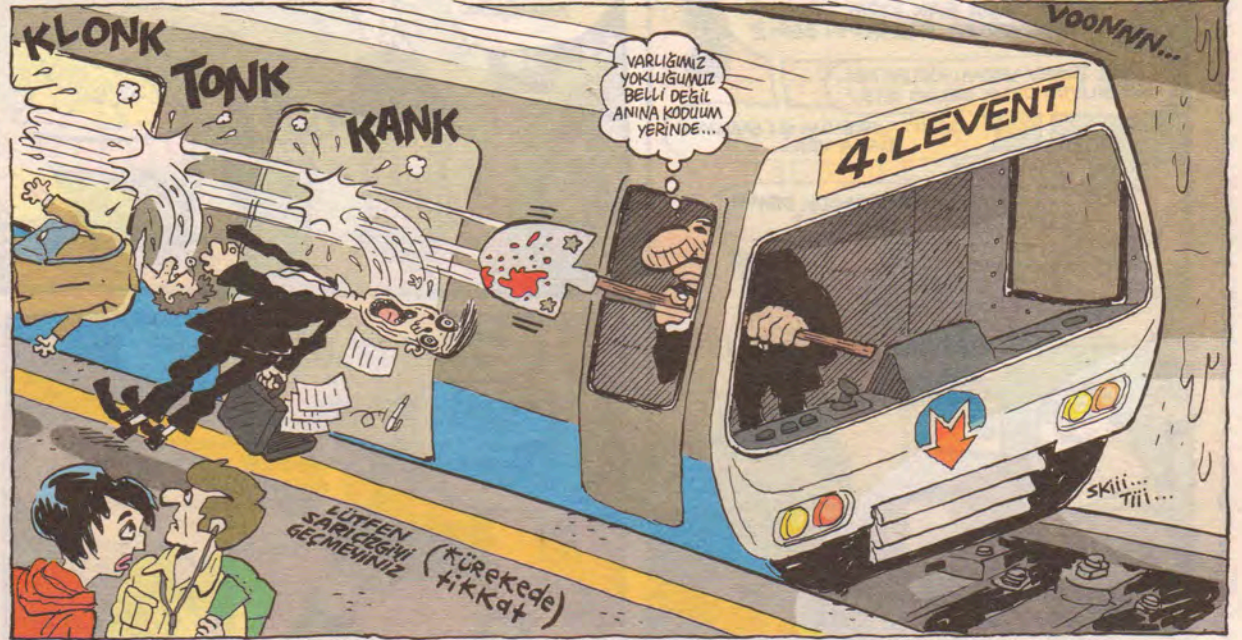

Elma vücuda faydalıdır.

• Gazete çabuk bitiyor, tekrar mp3 çaları takıyorum, kaldığı yerden progresif caz fusion başlıyorum. Kismet deyip yine dinliyorum, değiştirmiyorum. Bir yandan da askerlerin sıraya kazıdıkları yazılara bakıyorum. Çoğu dahi anlamındaki -de -da ekini ayrı yazmayı unutmuş. Yanımda bir keçeli kalem var, çıkartıp düzeltmeye başlıyorum. "Birgün bizimde yüzümüz güler". Yanlış. "Bizim de" olacak. "Sevsende sevmesende ölümüne gider bu yürek". Yanlış. Düzeltiliyorum, altına da "düzenli çalışmayla daha başarılı olacağına inanıyorum" yazıyorum. Uğraşmış çünkü, çabasını görüyorum. "Herkes reyiz, biz kimiz?" Düşünce güzel, uygulamada sıkıntı var. Reyizin doğrusunu doğrultamıyorum bir an. Reyis? Rejis? Rejis? Kafam karmakarışık. Onu bırakıp küfürlere geçiyorum kayda değer bir şey var mı diye. Pek yok, sadece bir tanesi "hepiniz malsınız" diye ortaya bırakmış. Altına "annen her şeyimi çok beğeniyor" yazıyorum. Bu burada dursun. Gelecek kuşaklar okusunlar. Bu arada allah progresif caz fusion müziği dinleyene de, yapana da kolaylık versin; kpss gibi müzik .mına koyum. Sevgiler, erman.

Ablak'ın Yeri

Cihan Ceylan

İltem Dilek

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Az seksi'nin sırtındaki dev dövme. Kurtaramazsın.

æ En büyük zavallı; "kötü niyetli".

æ Bir arada durmayı pek sevmeyen iki şey; "hijyen ve lezzet". Biri varsa diğeri yok. Diğeri varsa öbürü yok. Olmuyor. Ha olduğu da oluyor da genelde olmuyor. Ömründe yediğin en güzel pilav seyyarın pilavı. Haksız mıyım. Bence çok haklıyım. Geçenlerde Adana'daydım. Allah'ım bir insan Adana'da olanda neden bu kadar çok yemek yemek istiyor. Şartlanmış gibi. Dedim bir yerde yemek yiyeyim. Karşıma çıkan ilk yere oturdum. Gözüme ilk çarpan şey, her masanın kenarında konuşlanmış çöp tenekeleri oldu. Dedim şalgam içerim ama bir sorayım; **kapalı şalgam var mı?** Yok. Benim de en sevmediğim bir şey varsa o da dışarıda bardakta bir şey içmekti. Pipet bile kullanmam sevmem. İlla kapalı olacak. Zaten her masadaki plastik sürahileri de görünce **hah dedim, işte aradığım lezzet burada olmalı.** Hijyen yerlerde, fakat samimiyet zirvede. Çünkü sürahi demek samimiyet demektir. Paylaşım demektir. Güven demektir. Yani güvenmek zorundasın demektir. Demektir de demektir. Yalnız bir ciğer geldi, yedim, derhal iki porsiyon daha

söyledim. Garson, **arkadaşınız mı gelecek** diye sordu. Dedim **arkadaşım benim. Ben kendimin en yakın arkadaşayım. Getirin biz beraber yiyeceğiz** dedim ya. **Vallaha dedim ben Adana'ya yerleşmeyi düşünüyorum. Bu nasıl bir lezzettir, sizin dedim hiç insafınız yok mu, getirin** dedim ya. Allah'im ne kadar çok yedim. O kadar çok yedim ki bir ara başım döndü. Yalnız bir şey söyleyeyim mi. Zerre ağırlık yapmaması. Deli çiktim adeta. Seni seviyorum Adana. Seni çok seviyorum. Ve tabii Mersin ve tantonisi. Sizi çok seviyorum.

æ Dökük dişlerini umursamadan olancasıyla gülen. Senden daha güzel bir insan tanımıyorum.

æ Geçenlerde yine bir kahvede öyle oturmuş çay içiyorum, yaşlıların muhabbetine takıldım biraz. Her zaman olduğu gibi gençleri yine itin g.tüne sokuyorlar. Bu yaşlıların bu gençlerle ne alıp veremedikleri var, bir gün anlasam gerçekten çok sevineceğim. Ama anlayamayacağım galiba. Çünkü son derece kötü niyetli bir muhabbet bu. Az seks'le geçen ömürlerine bir isyan gibi de aslında. Bir ara gençlerin çok seviştiğine dair **"s.ktir diktir formülü affedersen"** dedi yaşlılardan biri. **"Akşam s.ktir**

sabah diktir". Aklım çıktı. Bunlar ne kadar zehirli ifadeler! Kusura bakmasınlar ama ben yaşlıktan çok umutsuzum. Yaşlı bitmiş. Bu yaşlılıkta iş yok. 70 yaşmış, boşuna yaşmış. İfadele bakınız. Kanım çekildi. Zaten onuncu çayımı da içmiştim, kalktım gittim oradan. Mutsuz oldum çok.

Hijyen ve lezzet.

æ Uçakta da olsa cam kenarını tercih ederim. Kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor. Bir dezavantajı var; **Yandan Genelleme Ağzında Sakızıyla Üzerine Eğilerek Dışarı Bakan.** Uçak arkadaş madem bu kadar meraklıydın, sen de erken davranıp cam kenarı alaydın. Ben son uçuşumda uçak kalktı, ine kadar abanarak baktı. Hatta indikten sonra da baktı. Ağlam

SORU: İNSANIN EN SAVUNMASIZ HALİ HANGİSİDİR
a) Uykudaki hali.
b) Aldatıldığını öğrendiği andaki hali
c) Şekildeki Tuna'nın hali.

CEVAP: Ceyhan

üzereyken kapılar açıldı, uçak boşalayazdı da ağlamadım.

æ Bir keresinde de bir lokantada eski bir figüranın masasındakilere sallamalarına denk geldim. Birkaç cümlesini paylaşmak istiyorum; "Brad Pitt var ya, benim gençliğimin çirkin olanı." "Kadir İnanır beni kıskanırdı." "Zeki Müren beni evine davet etti, gitmedim, kara listeye aldı." "Milletvekilleri, bakanlar, hepsini tanırım, eyvallahım yoktur, bendeki çevre sende olsa İstanbul'un yarısı senindi." Dev coşma böyle bir şey olsa gerek.

æ Mehmet Ali Birand haber sunarken o kadar saçmalıyor ki, bir ara yine böyle saçmalamasına devam ederken yönetmeni reklama girdi. Cümlesini bitirmesini bile beklemedi. Ki zaten bir türlü bitemiyordu da cümlesi.

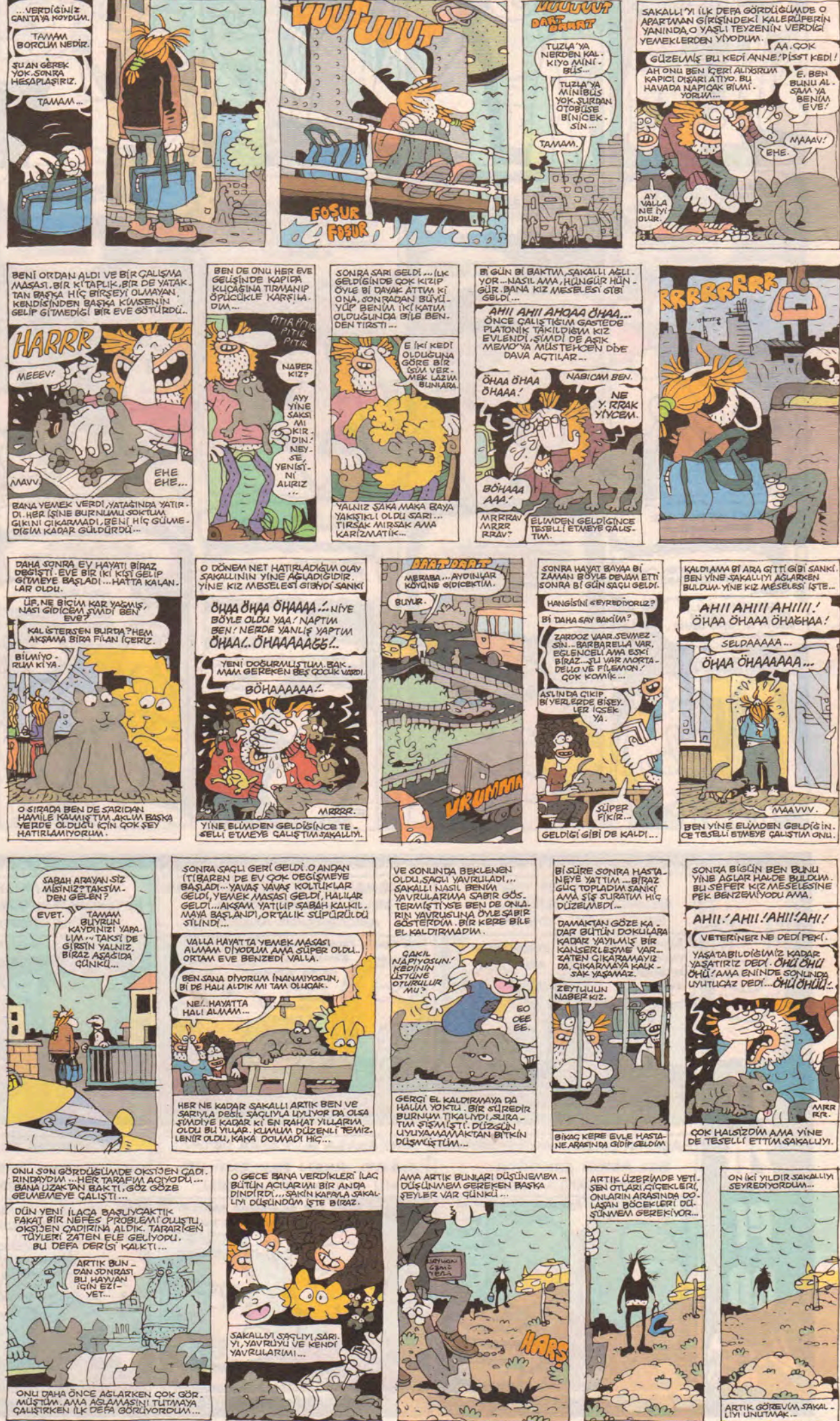
æ Otel alçak duş başlıklarından da nefret geldi artık be. Lanet olsun eğilerek yıkanmak. Lanet olsun az biraz doğrulsam kafama çarpan duş başlıkları. Lanet olsun.

æ Arkadaş, barlarda tuvalete girmeye korkar. Alpay Erdem'le yan yana işemeyi çok seven insanlar var. Hemen yarıyorlar yanıma; Alpay Erdem'le yan yana işiyorum, ehe ehe diyorlar. Ne varsa Alpay Erdem'le yan yana işemekte bu kadar. Bir gün aklıma çıkacağım diye gerçekten çok korkuyorum.

æ Paşabahçe'de gelesiye gezen

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

facebook.com/alpayerdemofficial
twitter.com/alpayalpayalpay
alpayalpay@gmail.com

ÇOLF
5 Mayıs Cumartesi / Koç Üniversitesi
/ Saat: 18.00
Mayıs ayı boyunca her Perşembe
/ Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 26 67 (old city'de sezonun son oyunları)

AMATÖR

■ Muhtelif masallarda zağar gibi tek başında dağda bayırda dolanan, kâh uyuyan güzele, kâh pamuk prensese, kâh Rapunzel'e rastlayan bu prensleri ne yapacağız peki? Masalın giriş kısmında yoklar, tamam ama bir belirdiler mi istisnasız dağda bayırda tek başlarına dolaşırken belirleniyorlar. Ne b.k yemeye zağar gibi dolaştıklarına dair de bir bilgi verilmiyor, çok çok "ava çıkan genç"

prens" oluyorklar işte. Hayır, sonra da muhakkak bu dağın başında karşılaştıkları kızlarla evleniyorlar. Tamam, ona da bir şey demiyorum, evlensinler. Hatta ben RTÜK değilim, nikâhsız yaşamalarına da eyvallah ama "sonra kral ve kraliçe olup" bir de ülkelerini pek güzel yönetmeleri kısmında kofra atıyor ben de. Yahu tam bir mal gibi, tam bir siğir gibi avarelik yapan prens ve insanlardan izole, asosyal büyümüş bir kız nasıl ülke yönetsin allahaşkına? Batar ulan o ülke batar.

■ Bir de prens ve prenses olmayan, olsa da figüran olarak bulunan masallarımız var ki, aksiyon sinemasına düşkün bir insan olarak ben bunları daha bir severim. Amma ve lâkin küçümen çocuklarımıza ne tür mesajlar aşıladıklarını çözmem. Al şana Ali Baba ve Kırk Haramiler. Tamam, Haramiler kötü, Ali Baba iyi. İyi de, hırsızın malını çalmak da hırsızlık değil mi? Yoksa banka soyanları niye tutuklasınlar? Ayrıca Kırk Haramilerin de olayını çözebilmiş değilim. Neredeyse bir bölük adamsınız, kendinize güzelinden bir derebeylik kurup halkı soyacağınıza keriz gibi haramilik peşinde koşmanız hayli manasız. Ayrıca elli kere söylediler şifrenizi harf ve rakam karışık, anlamı olmayan şeylerden seçin, üç ayda bir değiştirin diye. Hâlâ açıl susam açıl. Hoş bizim işçileri bakanlığının 123456 olan şifresinden daha güvenli ama siz yine de değiştirin onu abicim.

■ "Telefon öyle kapatılmaz böyle kapatılır!" İyi güzel de, herhangi bir telefon kapatmayla diğeri arasında nasıl bir fark var hâlâ bilmiyorum ben. Bağlantı kesiliyor işte; kapatırken bir takım hareketler mi yapıyorsun, ne yapıyorsun, anlamadım ki.

■ Tut ki katıldığım bir yarışmanın sonuçları açıklandı ve "birinciliğe layık eser bulunamadı" diyerek bana da ikincilik ödülü verdiler. Bana kalırsa bundan büyük ceza olamaz. Birinciliğe layık eser bulsunlar, ben onuncu olayım razıyım. Ama "birinciliğe layık eser bulunamadı" denen yarışmada ikinci olmak feci koyar adama gibi geliyor bana.

■ Polis'ten mesaj geldi. "Kendisini polis olarak tanıtan mesajlara itibar etmeyiniz. Polis." E şimdi sen de kendini polis olarak tanıtıyorsun, buna niye itibar edeyim o zaman?

■ Geçen gün metrobüste Vatan Şaşmaz'a rastladım, yanına da bir tinerici oturmuş, yanındakinin kokusundan kafası nasıl olduysa tıklım tıklıs araçta, her şey dahil tatil köyündeymiş gibi sırtıyordu.

■ Arap Baharının ardından Mısır'dan çelişkili haberler gelmeye başladı. İki yıl önce Bursa'dan gelen gol haberi gibi, inansak mı inanmasak mı kafamız karışıyor. Önce erkeklerin hayatını henüz kaybeden eşleriyle altı saat daha münasebet kurabilecekleri yönünde bir kanun teklifi olduğu fısıldandı, çüş dedim. Herhalde kimse aklını o kadar yitirmiş olamaz, ona ihtimal vermiyorum ama evlenme yaşının 14'e düşürülmesi teklifi doğru galiba.

■ Bunun dışında, kadınların çalışma hayatında bulunmalarını kolaylaştırmak adına getirilen bir öneri vardı ki, duyduktan sonra uzunca bir süre (48 saat) sessiz kaldım, yemedim içmedim, hipnotize olmuş şekilde sadece öneriyi düşündüm. El Ezher Üniversitesi'nden bir profesörün önerisi uyarınca çalışan kadınlar, erkek mesai arkadaşlarını beş kere emzirmeliymiş. Böylece o erkeklerle aralarında akrabalık (sütannelik herhalde?) bağı kurulacağından, namahrem vs. durumları olmayacakmış. Hadi beriki yalandır da bu ne arkadaş? Eski diktatör Mübarek şap mı atıyordu acaba şebeke suyuna, herif bir gitti herkesin aklı orasında. Hayır, kadınlar için bütün mesai arkadaşlarını beşer kere emzirmek fena da, erkekler için de iş yerindeki bütün kadınların memesini beşer kere emmek zorunda olmak da hiç hoş bir durum değil doğrusu.

■ Hâlâ var mı bilmiyorum ama bizim zamanımızda "zengin çocuğu onlar" aşığılaması vardı. Herhangi bir müzik grubundan, yukarı mahallenin futbol takımına, 2-D sınıfından farklı bir kafeye takılanlarla kadar hemen her yerde karşılaşılabildiniz bu kullanımla. Tabii ağırlıklı olarak rock ortamlarında geçerliydi. Misal bir müzik grubundan mi söz ediyorsun, hemen gelirdi: "Ya bırak abi, zengin çocuğuymuş o grup" Bu tavrı daha çok söz konusu müziyenin başarısını küçümsemek için yapılsa da kırk yaşına doğru hızla ilerlediğim halde herhangi bir mantık çerçevesine oturtulmuş değilim. Yahu adamın anası babası zengin diye, gitarı çalmaya adam mı tutmuş, gidip sağdan soldan beste mi satın almış? Zenginse zengin. Neticede sen de gitar çalışıyorsun, o da. Hayır o değil, o kendisinden "zengin çocuğu onlar tabii başarılı olacaklar" denen gruplardan bir bilemedin iki tanesi başarılı oldu, bugün çalan grupların çoğu gayetle orta sınıf ailelerden geliyor. Şimdi anlamıyorum diyorum ama ne yalan söyleyeyim o zamanlar ben de benden daha iyi davul çalan herkes için (ki bu herkesle bir ordu kursanız Çin'i bile işgal edebilirsiniz, varın hesap edin nasıl kaldığını) "ya bırak zengin çocuğu tabii o" deyip durdum. Adam zengin çocuğu bile olsa (ki değildi çoğu, çok çok bana göre zengin çocuğuydu ama bana göre zengin sayılacaklar da teke tekte birleşmiş milletler barış gücünü döver sonuçta) ama neticede trampete, zile kendi vuruyordu neticede, babasının parasıyla adam tutup "krosları sen çal, sen de arada şu zile vur" demiyordu ki?

Asgari Müsterekler:

Uzak Akrabaların Evleri ve Naylon Tuvalet Terlikleri

Bir bana mı oluyor diye sordum dergide, herkeste aynı dert. Ne zaman bir uzak akrabaya ziyarete gidilse, ziyaret sırasında tuvalet ihtiyacı hasıl olsa, tuvalete gittiğimizde bizi tuvaletin içinde bir çift naylon terlik bekliyor. O terlik orada. Ayağımıza verilen terliği çıkartıp onu giyiyoruz. Bazen ıslak oluyor, içimiz ürperiyor, ayağımızda çorap varsa (ki misafirlikteyiz elbette var) çorabımız ıslanıyor. İşte bu nedenden akrabalık ilişkilerimiz gün geçtikçe zayıflıyor, gittide çekirdek aile olarak kalıyoruz.

Uğur Gürsoy

Iraz ana, öküzlerin derisini kemiğine yapıştıran şu öğle sıcaklığında iki dönüm tarlayı tek başına çapaladı, otunu yoldu, taşını ayıkladı. Artık yaşlanmıştı, soluklanmak için akça yemişin dibine oturduğu sırada yolun başında Kavlak Arif'in oğlu Sarı İsmail'i gördü.
-Iraz ana, Iraz ana!
-Ne ünnüyon len köpeğin dölüü!

"Kimin akıllı olduğunu bir bilsek deliyi de öğreneceğiz ama..." (Ali Cem Özdemir - "Hayalperest" adlı ilk romanından)

• Son dakika! Alkol satışının yasaklandığı Afyon'un adı "Lokumkarahisar" olarak değiştirildi!..

• Taksim Meydanı değil orası, 1 Mayıs Meydanı. Bize ne yasan, hükümden, kararnameden. Tarihi o belgeler değil, bizim sözlerimiz şekillendirecek...

• Bekliyorum, biri yalan desin, şaka desin, kolpa desin, kompo desin, bi şey desin biri diye. Yok. Mısır'da erkeklerle, eşleri öldükten sonra cinsel ilişki hakkı tanıyan yasa taslağını aklım, dimağım almadı. (Süresi var bi de, 6 saat içinde mi ne!) Hayır, kimden geldi bu talep, nasıl bir pratiği var ki bu ölü seviciliğin de, kültürlerin beşiği Mısır'da böyle bir söylem dönebiliyor? Bu nasıl bir istek? Ne yazacak günlüğüne bu eylemin içindeki adam, "Canım, son kez sevişтик seninle ama senin bundan haberin yok" mu yazacak, ne?..

• 19 Mayıs Sayısal Egemenlik ve Dindar Gençlik Bayramı...

• Sanal dünya, el yazısı ve haliyle daha da güzeldir, güzel el yazısı. "Yazdıklarını okumak imkansız" dedi Mimar Sinan'dan bir hoca. Bi tanesinin kalemi bile yokmuş, hoca dolmakalemini vermiş yazsın diye, açamamış bile kapağını genç, kırıyormuş az daha!..

• Minimal Sinan Algan "Üzüntüyü Geçirme Makinası" yapmış. Tebrik ederim. Nesnel olarak öyle bir alet yok şimdi, tamamen hayali, boşluktan ibaret bir makina bu. Olsun, üzülmem buna. Tut ki üzüldüm, geçirir Sinan!..

• Tam çözemediğim bir deyim okudum: "Ana yüklü, kız taraklı, gelin de köyün imamını sevmiş!" Deyim mi, deyiş mi onu da bilemedim ama okeye dönen bi evi anlattığı belli...

• "Güzel bir oyun ama seninle oynanmaz ki." diyor Salih. Daha okula başlamamış Salih. Küçük Karadeniz kasabasının sarı kafalı çocuğu. Yaşar Kemal'in "Al Gözüm Seyreyle Salih" adlı romanının kahramanı. İçiyle dışıyla çocuk dünyasına meraklılar için ilaç gibi bir kitap. Her şeyi, herkesi dikkatle seyreden Salih, dünyaya böyle özenle bakan Yaşar Kemal'in kendi çocukluğu sanki diyor içimdeki ses. Diğer çocuklarla birlikte göle inen, usul usul sevişen kuğuları izliyor Salih, ta ki bir "yetişkin" ateş edip bir kuğuyu vurana dek! Salih isyan ediyor: "Niye öldürüyorsunuz onları, behey eksik yürekler, niye? Onları öldürünce ne geçecek eliniz?.. Siz onları, o sevişen kuğuları öldürünce, binlerce yıldır unuttuğunuz, yitirdiğiniz sevişme gücüne kavuşabilecek misiniz?.. Kuğuları öldürenler, onları kıskandıklarından, sevişmeyi, salt sevişmeyi kıskandıklarından, sevişmeyi öldürmek için öldürürler kuğuları." Çok yerinde gözümün yaşadığı bir kitap bu...

• Eskişehir'de bir mekan sahibiyile tanıştım, sohbet sırasında "Kamboçya'yı gezerken uygun bir otel gördüm, satın aldım" dedi. "Ama şu an boş, faaliyette değil" dedi. "Kamboçya, bi on-onbeş yılda Tayland olacak, önu çok açık" dedi. Ben bişey demedim, dinledim...

• Madem Azerbaycan'la kardeş ülkeyiz, o zaman törende havaalanına kırmızı halı değil, kilim serilsin...

• Müzisyen arkadaşım Şevket Akıncı anlattı. Boston'da caz okumuş Şevket. Mezuniyete az kala, bi gece epey alkollenmiş, evine gidecek, yanında taksi parası yok, bi de çiş var çok. Kestirme diye bi parka girmiş eve gitmek üzere, normalde o saatte girilmeyen tekinsiz bir park. Eve doğru giderken, korktuğu başına gelmiş, uğursuzun biri belirmiş loştan, "Ver paranı" demiş. "Param yok" demiş Şevket. Uğursuz, üstünü başını aramış Şevket'in, bakmış hakkaten para yok, sinirle vurmuş sopayı, yarmış Şevket'in kafayı. Şevket kanlar içinde gitmiş evine. Pansuman, sargı falan ama beyin sarsıntısı ihtimalinden ödü kopuyomuş, o korkuyla yatmış uyumuş. Ertesi gün uyanmış, iyileştğini hissedip

ayağa kalkmış fakat gene bir endişesi varmış. Birdenbire ortalık kararmış, açılmış; ışıklar, renkler, şekiller değişmeye başlamış. Eyvah demiş Şevket, beyindeki hasardan böyle oldu, bayılıcam şimdi, ölür müyüm kalır mıyım? Tırmaktan titreyerek arkadaşını aramış "Dünyam kararıyo oğlum" diye. Arkadaşı "Yok oğlum, kişisel alma durumu, güneş tutuluyo şu an!" demiş...

• İnsan evladını kibirli yapan, aşağılık duygusudur. Kendini aşağılayan da herkesi aşağılamak ister. Kendine ne yapıyosan, başkalarına da aynısını yapmaya hakkın var sanırsın.

• Pis kıza gönül verene bira indirimli olsun, pis adama tutulana tümünden bedava!..

• Acını acım sayıyorum temiz ayaklı kirli çoraplı...

• Kadıköy'de yürüyordum, kafamı kaldırdım, "Bu da mı oldu?" dedim ilk bakışta. Dükkanın camında "İslam Köfte" yazıyordu, yok, ben öyle görüyordum. Meğer Adapazarı'nın ünlü "İslama Köfte"siymiş dükkan...

• Hayal de iki a ile yazılıyo, Yalan da. Peki nasıl olacak, a neyin peşinde? Şöyle olacak, Hayal nedir, Yalan nedir, durumu bir kez daha 'sessiz çoğunluk' netleştirecek...

• Sonu olan varlıklarız, bu durumda sonu olmayan kavramları tam ne kadar anlayabiliriz?

• Direnebilseydi çok hakikatli bir ruh olabilirdi ama o popüler bir hayalet olmayı seçti!..

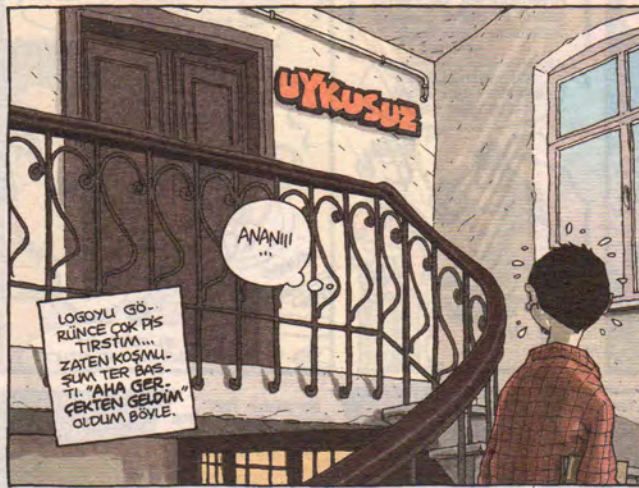
• Para, tüm zenginlerden daha ünlü...

• Gene Kadıköy'de yürüyordum, okuyucu durdurdu beni, tam da benim okuyucum, gözlüğünün tek sapı yok. "Yaptırsana" dedi, "Şişli'de gözlükçü abi, gidemedim daha" dedi Mustafa Erdur. Bilmez miyim, haşat gözlüklerle çok zaman geçirmiştir. Mustafa'nın yeğeni varmış, Polonya'da bir üniversite kazanmış, sonra da oradan Erasmus'la Gediz Üniversitesi'ne gelmiş! E, pes yani...

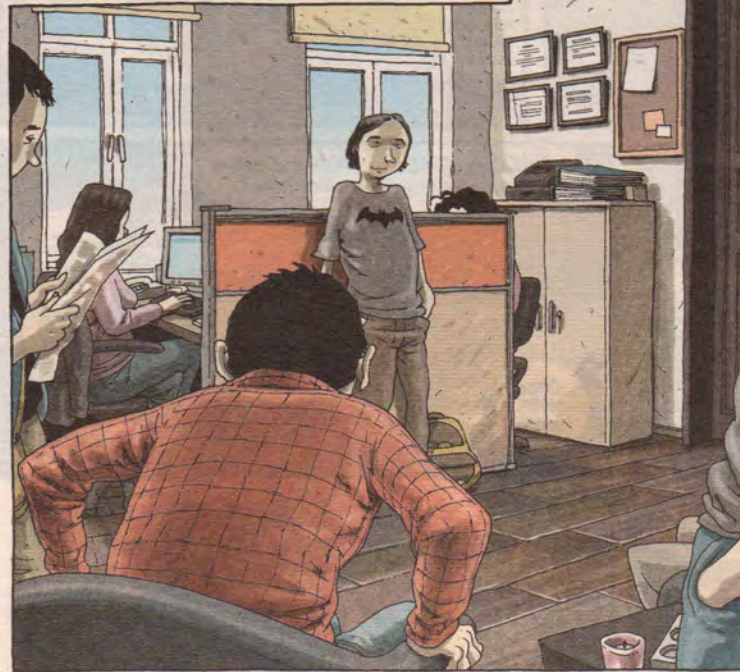
• Azalarak Bitsin: "Eşşek Cenneti."

• Normal insansan bişey yaparsın, sonra da başka bişey yaparsın, yazarsan bişey yaparsın, "neden sonra" başka bişey yaparsın!..

ZAR ZOR BULDUM, İYİCE KUYTUYA GİZLENMİŞLER. DAHA RAHAT SABAH... LAMAK İÇİN HERALDE... AMA KALBİM VAR YA NASİ ÇARPIYO...

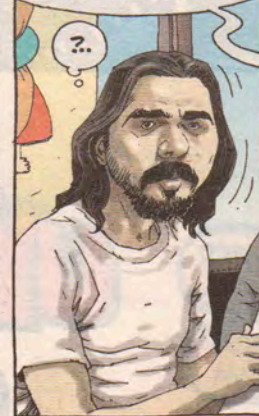
GİRİNCE AÇAYIP ŞAŞIRDIM. HİÇ BEKLEDİĞİM GİBİ BİR YER DEĞİLDİ... MASALARINDA KOŞELERİNİ ÇİZERKEN UYUYAKALMIŞ ÇİZERLER BEKLERKEN NE BİLİYİM BİR KERE TEMİZDİ. NORMAL OFİS GİBİ FİLAN BİVER, SEKRETERLER FİLAN VAR. TELEFONU AÇAN DA O KAPİYİ AÇANDI DEMEK Kİ...

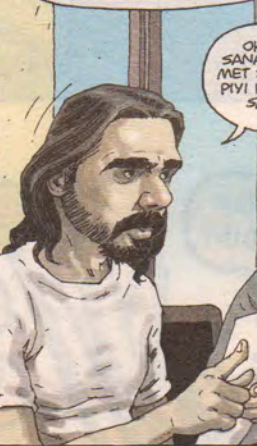
H.SSKTİR YİĞİT ABİ DE İÇERDE...

Hayır yani söyleyim de... Bi de Amerikan sözcükleri arasında Kanada'dan gelen kagıtlarda da bir fiyat artışı bekleniyordu da söylemiş oluyum.

Matbaas da bizden şikayetçi, baskı saatleriniz çok değiştiyo diyorlar.

O AN İLK KEZ, GİRMEYİ ÇOK İSTEDİĞİM KAPILARIN YÜZÜME KAPANABİLECEĞİNİ HİSSETTİM. 3 SAAT ÖNCE, DERGİYE KOYUÇAKLARINDAN NERDEYSE EMIN OLUŞUM KÖŞEME İSİM ALTERNATİFLERİ DÜŞÜNÜRKEN BİRDEN NİYEYSE BÜTÜN UYUTLARIM UÇTU GİTTİ... BENİM GİBİ KÖŞE İSMİ DÜŞÜNEN BİR SÜRÜ 'AMATÖR'LE BERABER İÇERİ GEÇTİK.

ERSİN KARABULUT

DEVAMI HAFTAYA...

• En fena çözümsüz adam, "Neyin var senin" diye yüzüne de sorulmayıp, "Nesi var bunun" diye başkasından kurcalanan adam...

• Köpekler ve yazarlar, dünyaya siyah beyaz bakarlar...

• "Vatan, millet palavra / Savaşlar da bahane / Bu düzende tek kural var / Artmalı hep sermaye" diyor Bertold Brecht, daha ne desin? Yıllar sonra Genco Erkal ve Tülay Günel'dan izledim "Ben Bertold Brecht" adlı oyunu, yorum epey değişmiş ama gene ayakta alkışladı seyirci. "Dostluğuna diyecek yok da, dostların kim?" diye soruyor Brecht insana, hani o tüm savaşların, fetihlerin, zaferlerin sırtından yapıldığı o isimsiz, meçhul insana...

• Ömür Okumuş, okuduğu bi gaste haberini sahnede anlatmıştı, aklımdan çıkmaz, adamın biri ayıyla dolaşmış. Yok, ayı saldırmamış, adamın ifadesi şöyle: "Ormanlık arazide yürürken ansızın ayı çıktı karşıma, panikleyip can havliyle tokat attım ayıya!" Yani, adam başlatmış ayıyla kavgayı. E, AYI demişler buna, hırpalamış adamı biraz, canını zor kurtarmış. Ayı tokatlamak

• Cuma, 21.00, Beyoğlu Lush Kabare'deyim. Son gösteri. (0212-2439595)

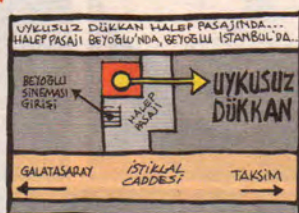
Tribül
SUNAR...

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

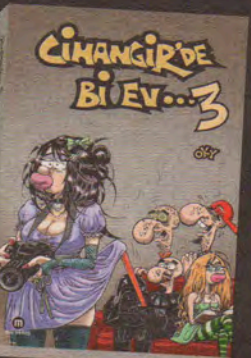
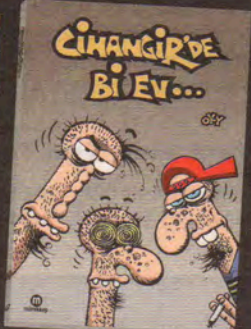
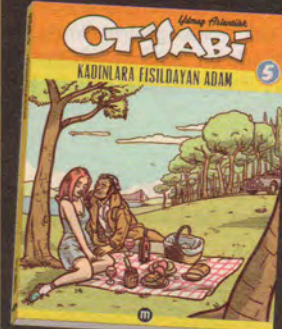
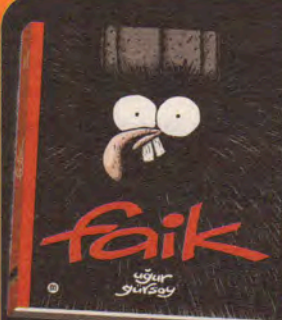

UYKUSUZ
dükkan

AÇILDI!

pek yakında

ÇIKTI!

3 KİTAPÇILARDA

İ M Z A G Ü N Ü
YILMAZ ASLANTÜRK
BÜLENT ÜSTÜN
5 MAYIS CUMARTESİ 16:00-19:00
ATATÜRK KÜLTÜR PARKI CAM PİRAMİT YANI

gelen kutusu

Halil ÜNAY

Arda KAPLAN

Eray DeMİREL

Uğur ÇUHACI

Servet TURAN

Tarkan BABAYİĞİT

Ayşegül CENGİZ

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Mayıs 2012 | Sayı: 244

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahiriçler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Lig bitiyor...

LAK!

OH BE
NİHAyet!

GRUBURRRR

BASI SİSTEMİNİ TARTIŞMAYA BAŞLAYIN...

EMREDERSİNİZ EFENDİM...

ALLAH

ALLAH!

ALLAH

ALLAH

GAZMANIN DÖNÜŞÜ...

“Arka Sıradakiler” dizisinde sanat asistanı olarak çalışan Selin Erdem’in sette geçirdiği kaza sonucu hayatını kaybetmesinin ardından, dizinin eceline Hamdi Alkan ölümün tedbirle değil, Erdem’in eceline gelmesiyle ilgili olduğunu söyledi. “Beğenmeyen bu işi yapmıyacak” diyen Hamdi Alkan, kazanın işine bakan patron havasıyla ilgili sözleriyle başardı: “1 Mayıs günü evet yakalamayı da başardı: ‘1 Mayıs günü işçi çalıştık. Ben kendimi bildim bileli çalıştım. İşçi emekçi bayramdır ve çalışarak da kutlanabilir!’”

ORT

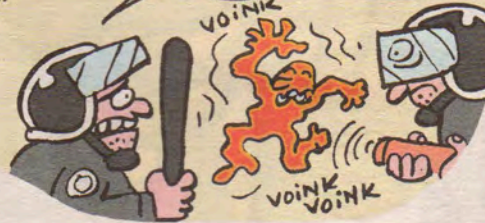
ERGENLER İÇİN SANAT

Tayyip Erdoğan, tiyatroların özelleştirilmesiyle ilgili kararı eleştirenlere, **"Bunlar sanatı toplam için yapmazlar. Sanatı sanat için yaparlar,"** cevabını vererek tüm ülkede nostalji fırtınası estirdi.

SİZİN SUYUNUZ KAYNADI!..

ABI BEN DAYANAMIYORUM GİRİŞİCEM YA...
HIÇ ZEVKİ ÇIKMIYO BÖYLE!

UYUUN LAN

Sergilim Uykusuz okurlarım, iste taşraların turist bekleyen "welcome" ta belaları gibi beklediğimiz, ülke gündeminin karanlık sokaklarına ışık tutan bir yazım da daha buluştuğ.. Wil kominizi

Hayat bize
güzel olum..

B izim parti-
den gene-
ral kökenli bir ve-
kil "Siyasiler ülkeyi doğru dürüst yönetti de, asker durduk
yere mi darbe yaptı, demiş... Bu ülkenin askerinin, sanatçısı-
nın, doktorunun, hukukçusunun burnu büyüklüğünü anlama-
dım gitti arkadaş.. Darbe yaptın da noldu? Emeklilik de an-
ca apartman yönetiyosunuz.. Ülke yönetmek sizin işiniz mi?..
Sanatçımız da öyle.. Sanatı toplum için değil sanat için yapı-
yorlar.. Bu tıpkı, seksi en az 3 çocuk sahibi olmak için değil
de zevk için yapmaya benziyo.. Anadoluda sevişip Avrupaya
attırmaya çalışıyorlar... Doktorlar!.. Gün aşırı doktor dövmeye
başladılar memlekette... Niye? Birikmişiz demek ki doktorlara
karşıda... Askere, sanatçıya, doktora birikmişiz.. Hepsini bu sene
patladı... Bi de hukukçular var.. Onlara da biriktik ama şimdi onlara
ihtiyaç var.. Şu ergenekondan şuydu buydu bitsin... Halk bi kendi koy-
duğu kurallarla kendini yönetmeye başlasın... Asker emir verir
nedenini anlamazsın, sanatçı sanat yapar yorumlayamazsın, doktor
reçete yazar okuyamazsın, anayasanı sana fransız, işi işiyle mi
omelesi yapar tanıyamazsın... Birikmişiz olmaları...

Bir gazetecimize "Kaleminden pislik akıyor," dedim... Hemen "Mahkemeye vericem seni," dedi... "Olm," dedim "Gömlek cebindeki kalemin akıtmış, gömleğin anına koymuş, onu diyorum," dedim... "Aa hani?," diye kafasını eğmesiyle ver ettim kaynımın oğlunun Peru'dan hediye olarak getirdiği amazon ormanı ahşabından yapılmış Macupisu Odununu ense köküne... Hem senelerdir beni köşe yazılarına malzeme edip ekmeğini bulacaksın, hem de mahkemeye tazminat mazminat, bi de öyle alacaksın... Yok yaaa... Gel siqortanı da ben yaptırayım...

Süte karşı hassasiyeti olan çocuklara yoğurt verelim. Önerisi geldi... Hem zehri alır yoğurt.. Bi gün süt, bi gün yoğurt verelim.. Erman Torolu çağıralım, çocuklara cacık yapmayı öğretsin.. Hıyardan kim zehirlenmiş...

ilk okula başlama yaşı 5 oldu..Askerliğin kısılacası yok..
Burdan doğru geldik biraz geri...

Ankara başkanı tivitirda costu igice... Birisi "Eski başkanın son
ra, 20 sene boyunca, 1 metre dahi ray döşendiğini görmemiş,
demis.. D da "Döşediğim rayların üzerine oturmuşsun, o yü-
den görmüyosun", demis.. Veya buna benzer bi şeyler.. Raylar munda-
r olmuş lan.. Vatandaş bi laf söyledi diye hemen ~~xxxxx~~ mi söylemek lazım.
Son seçim zaferinin balkon konuşmasında, bana zorla qta kule gök-
türme işiyle ilgili bir vaat verildi. Bütün bu vaatler hiç uygulan-

 Nümüzdeki hafta görüşmek üzere, sizleri Orhonla baş başa bırakıyorum... Orhon sendeyiz... orhon?.. evet, sendeyiz...

Nisan ayında 87 işçi iş kazalarında hayatını kaybetti.

İş kazaları sıradan vakalar haline geldi. Sivas'ta iki işçi sulama kanalında boğuldu.

Başkanlık sistemi yeniden gündemde...

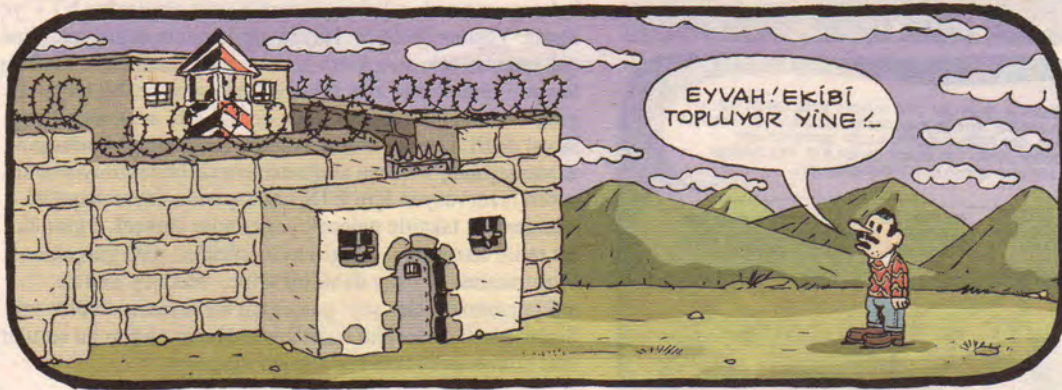
TEK VATAN!..
TEK MİLLET!..
TEK BAYRAK!..
TEK DİN!..
TEK TAYYİP!..

İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, Aydın'da iki alevi ailenin daire kapılarına "Alevilere ölüm" yazılmasına, "Provokasyon görüntüsü var," yorumunda bulundu. Bakan, 2 ay önce Adıyaman'da yaşanan işaretlemelemlerin ardından "Çocuklar yapmıştır," demişti.

Mehmet Ağar'ın cezaevindeki koruma polisi, Susurluk kazasında ölen Abdullah Çatlı'nın yakın arkadaşı çıktı.

Turgut Özal'ın, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamından 4 hafta önce yazdığı bir mektupta "Acıyıp bir şans daha vermeyelim," dediği ortaya çıktı.

PFDK, futbolda şike davasında hiçbir kulübe ceza vermedi.

KACIYLODU?
FIRAT BUDACI

• Bülent Ersoy, "Rahmetli çok severdi sesimi. Bir gün bana üç şişe Çamlıca gazozu aldı, ben de ona şarkılar söyledim," sözleriyle Deniz Gezmiş'le çok yakın arkadaş olduğunu iddia edeli 1 yıl...

• Spiker Ümit Aktan, Türkiye-İsviçre maçını anlatırken,

"Gygax yerde numaradan yatıyor ama birazdan maymun gibi koşacak, tazi gibi koşacak, köpek gibi koşacak. Hayır iki p'yle söylüyorum köpek gibi koşacak!" diyeti 7 yıl...

• Çok iri olduğu için okul servisine alınmayan ve her sabah komşusu Samuel Beckett tarafından okula bırakılan çocuk, "Dev André" adıyla dünya

profesyonel güreş şampiyonu olalı 24 yıl...

• Yapımcı Türker İnanoğlu, "Ne oynayacağım? Senaryoya bakayım," diyen Nuri Alço'ya, "Senaryo falan yok. Karı pazarlayan, uyuşturucu satan, pezevenk bir adamı oynaya-caksın," cevabını vereli 28 yıl...

• Rauf Tamer, köşesinde, "İdamlara dair kanun iptal edildi. Ne demek iptal? Menşeyi araştıralım. İptal. İpta. İpt. İp. Gördünüz mü sonunda yine ip çıkıyor," sözlerini yazarak Deniz Gezmişlerin bir an önce idam edilmesini isteyeli tam 40 yıl olmuş.

Samsun'da Bakan Suat Kılıç'ı protesto eden öğrenciler tekme tokat dövüldü. Müdahale sonrası 20 kişi gözaltına alındı.

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HER ŞEY DAHİL BİR TATİLE HAZIR MISINIZ?

"Erken rezervasyon fırsatları ve taksit imkanlarıyla artık 5 yıldızlı bir tatil hayal değil."

Oteller Birliği Başkanı Yurdael Şahin

"Güleryüzlü hizmet, harika yemekler, tertemiz odalar ve gerçek bir kalite fiyat performansı... Sayenizde eşim ve ben inanılmaz keyifli bir hafta geçirdik. Teşekkürler Onem Tur! Teşekkürler Grand Aqua Ali Bey Resort Hotel! Seneye yine sizdeyiz:)))"

İstanbul'dan Kerem

Yurdael'e katılıyorum. Görüyorsunuz, İstanbul'dan Kerem ne kadar mutlu! Sizler de mutlu olabilir, Grand Ali Bey'e minnet duyabilirsiniz. Bugüne kadar arkadaşlarınızla, sevgilinizle bir işletmeye mahkûm olmadan nefis tatiller yaptınız. Bir sene, tanrılardan Olimpos'un ateşini çalıp sahillerde yaktınız. Bir diğer sene, Kaz dağlarında Tuncel Kurtiz'i aradınız, kendisini göremediniz ama bazılarınız bir köy çeşmesinin başında onun değneğini buldu, bazılarınız İda dağlarında yankılanan sesini duydu. Bir diğer sene, "zaten yatmadan yatmaya gidiyoruz" diye Bodrum'un en ucuz pansiyonunda kalıp sineklere kan verdiniz. Bir diğer sene, çadır kurup domates peyniri dünyanın en lezzetli öğünü sandınız falan derken son tatiliniz öncesi bir de bakmışsınız artık evlisiniz. Tuncel Kurtiz, dağlardan NTV'ye inmiş. Yaşınız ilerliyor. Hayatı algılamamız değişiyor. Yine çok paranız yok, ama kredi kartınız var. Kredi kartı, modern hayatın nimetlerini size taksitle borç veriyor. Bu hayat da güzel ve üstelik Yurdael'in de dediği gibi artık hiçbir şey hayal değil. Üstelik evlilik sonrası fırsat takibi konusunda uzmanlaştınız, %40'tan aşağısına tenezzül bile etmiyorsunuz, erken rezervasyon için ETS'nin kapısına dayanmaya ve ödemesi 12 taksitle gelecek yazı kadar sürecek 5 günlük bir tatile hazırsınız. Sevgili evli erkekler, peki gerçekten hazır mısınız her şey dahil bir tatile. 'Her şey'den ne anlıyorsunuz? 'Her şey' gerçekten bir insanın olabilir mi? Sizler için bazı sorular hazırladım. Hazırladığım bu sorular size komik geliyorsa her şeyden vazgeçin.

• Sahilde etrafı izleyebilmek için güneş gözlüklerine ve kafanız karşıya bakarken yanlara bakabilen hareketli gözlere ihtiyacınız olacak. Etraf gerçekten güzel turist kadınlarla dolu. Mesela, sırtını brozlaştırırken bikini kopçasını açan güzel turist kadının kalkıp denize girme vakti geldi. Kopçasını takarken bir ihtimal size 'merhaba' diyecek göğüsleri yakalamak için konsantre olmalısınız. Güneş gözlüğünüzün arkasındaki gözleriniz, kayıt için uzamaya, heyecandan salisenin binde biri frekansta titreşmeye başlayacak. Ama telaş etmeyin, yakalanma şansınız pek yok, gözlüklerinizin arkasında faltaşı gibi açılmış gözlerinizi saymaksak gayet medeni görünüyorsunuz. Güneş gözlüklerinizin arkasındaki dünyada uluslararası erotik hayaller kurarken, birisinin aniden "Aşkım bana su getirsene," dediğini duyacaksınız. Sizi kendi hayatınıza geri çağırın o ses, yanınızdaki şezlongda uzanan karınıza ait. Öğlen sıcaklığında hayalle gerçek arasında gidip gelmeye hazır mısınız?

• Aniden tepenizde beliren dünyanın en aktif animatörüne hazır mısınız? Bu adam size bir tavla turnuvası ya da su oyunları teklif ediyor. Bir Alman'ı, bir Rus'u yenmeniz için fırsat veriyor. Durup dururken bir sörf tahtasının üstünde, elinizde değnek gibi bir şeyle Rus'u itirmeye, Alman'ı düşürmeye hazır mısınız? "Benim öyle aktivitelerle işim olmaz, ben sahilde kitabımı okurum arkadaş" mı diyorsunuz? Öyleyse açın kitabınızı. Yanınızdaki turist, dev best seller'ını devirirken, siz yarım saat boyunca aynı paragrafı okuyacaksınız. Ahmet Ümit size ne diyor, Soner Yalçın size neyi açıklıyor, bir türlü kafanız almayacak. Getirdiğiniz kitapları hiç okumadan aynen geri götürmeye hazır mısınız?

• Aynı malzemeyi ertesi öğün başka bir yemeğin içinde görmeye hazır mısınız? O malzemeden kaçmaya çalışmayın, o mutlaka tabağınıza girecek. Bu konuda aşçılık okullarında ders olarak anlatılan kadim bir hikaye vardır: Bir gün bir aşçı, şef "Dün verdiğimiz kabak kızartmasını atalım mı?" diye sormuş. Şef, "Ne atması lan, yoğurda bula ver," diye karşılık vermiş. Aşçı, "Dün zaten bulamıştık," diye diretince, şef, "O zaman havuç doğra içine, bunları biz mi öğreticez size!" diye patlamış. Zılgıtı yiyen aşçı, "Öyleyse diünden kalan salatanın içindeki havuçları doğruyorum," demiş. Bu lafı duyan şef olduğu yerde donup kalmış. Bir söylenceye göre beş, bir söylenceye göre on dakika hiç hareket etmemiş. Sonra titreyen elleriyle şapkayı çıkarıp tezgaha koymuş. Bir vakit kederli gözlerle şapkayı seyretmiş, sonra aşçıya dönüp gülümsemiş. Yarı hüzünlü yarı mutlu bir sesle, "İşte şimdi tam bir aşçı oldun. Bu şapka artık senin hakkın," demiş ve mutfağı terk etmiş. Bir malzemenin bedeninizde yok oluncaya kadar döngüye girdiği otel mutfağına hazır mısınız?

• Eşinizin, "Başım ağrıyor, ben odaya gidiyorum," dediği o gece, bezgin bir suratla "Birazdan ben de gelirim," dedikten sonra, yeniden doğmaya hazır mısınız? Eşinizi elbet seviyorsunuz, ama bir yandan da tarif edemediğiniz bir coşku sizi etrafı kesmeye zorluyor. Etraf şenlikli, etraf güzel. Mesela, sahilde kopçasını gözlediğiniz o güzel turist kadın etrafta dolanıyor. Üzerindeki

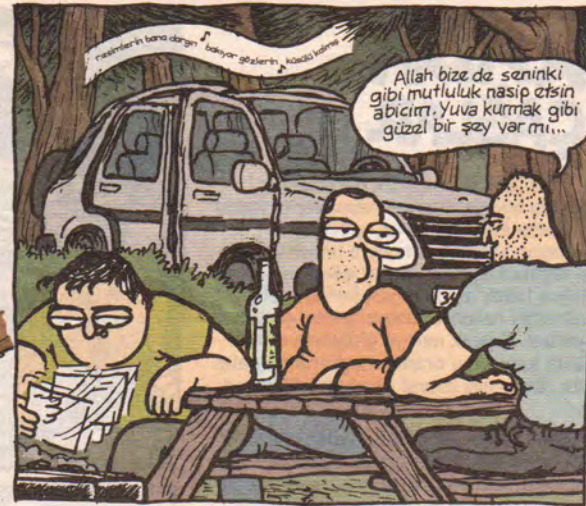
transparan elbise sayesinde tıpkı gündüz vakitlerinde olduğu gibi kopça yine gözlerinizin önünde. Eğik bakışlarınız ve adeta telekinetik güce sahip kısık gözlerinizle kopçayı zorluyorsunuz. Hayal gücünüz dur durak bilmiyor. İçinizde, bu kopçalı bakışlarınızı

yakalayacak, sizi görür görmez her şeyi bir kenara bırakıp derhal sizi kesecek, fazla vaktiniz olmadığı için daha ilk kesişte yanınıza gelecek ve yakınızdan çekerek sizi sevişmeye götürecek, hatta vakit kaybı olmasın diye yanınıza öpüşmeye hazır, aralık dudaklarla gelecek gibi bir his var. Fakat sahilde güneş gözlüğünüzün ardında faltaşı gibi açtığınız gözlerinizi iyice kısmanıza, içkinizi manalı manalı yudumlamanıza rağmen bir gelişme olmuyor. Olmaz. Öyleyse çok acayip bir ortama sahip olduğunuzu tahmin ettiğiniz otelin diskosuna ne dersiniz? Yüksek sesli club müziğinin sızdığı deri kapıyı ittiğinizde, karşınıza gerçekten sadece yüksek sesli club müziği çıkacak. Disko neden boş? Herkes nerede ve eşiniz çoktan uyumuşken siz neden buradasınız? Gece saat ikide indiğiniz otel diskosunda, dans eden kilolu turist bir kız ve onun etrafında garip hareketler sergileyen yerli erkekleri seyretmeye hazır mısınız?

• Dengeleri gözetmek zorundasınız. 'Her şey' derken bu tatilin içinde eşiniz de var. Eşiniz az giysili turist kadınların aksine akşam oldu mu ürpermeye başlıyor. Çok uzaklardaki odanıza gidip ürperen eşinize hırka getirmeye hazır mısınız? Hırka kolay bulunan bir şey değildir. Odadan eşinizi telefonla arayıp "Hırka falan bulamadım ben, yok burda hırka mırka!" diye öfkelenmeye hazır mısınız?

• Yediniz içtiniz, otelin bütün olanaklarından faydalanıp neredeyse ödediğiniz tüm parayı çıkardınız. Kutlu olsun! Akıllı adamsınız. Seneye daha da erken rezervasyonla yüzde 60 indirim yakalamaya ve arkadaşlarınıza "Abi çok iyi valla, biz de gelelim, hangi otel?" dedirtmeye hazır mısınız? Evli arkadaşlarınızla grup halinde çıkacağınız tatillere çok az kaldı. Sonrasında bu neşeli gruba doğacak çocuklarınız da eklenecek. Yemeğe erken inip mama sandalyesi kapmaya çalışacaksınız. Merak etmeyin, değişen fazla bir şey olmayacak. Mama sandalyesindeki evladınızın ağzına kaşık sokarken aklınız beşer alkolde, eşiniz yanınızda, hırkası odada, gözleriniz güzel turistlerde, animatörler her yerde, umudunuz gecenin ilerleyen saatlerinde, hayal kırıklığınız boş otel diskosunda sizi bekliyor olacak. Yine her şey dahil, yine her şey aynı olacak.

ve SİNEM

■ Hayır, bu "ilk taşı günahsız olan atsin" meselesini de aradan yıllar geçti (takribi 1982 yıl) hala tam olarak kavrayabilmiş değilim. E günahsız adam taşı atınca o da bir günaha girmeyecek mi? Hayır bence vardır yani günahsız adam, yıl olmuş 30, adam nereye ne günah işleyecek zaten? 30'lu yıllarda, sanmıyorum ki günahkâr oranı 1930'lu yıllardaki kadar çok olsun. 1930'larda Al

Capone var bir kere, o tek başına yeter. Kaldı ki, adı üzerinde 30'lu yıllar, imparatorluk tahtında Tiberius var, halk rahatsız ama nereden baksan fakir, hayatını idame ettirmeye çalışıyor, ne ara fırsat bulacak da günah işleyecek? Bana kalırsa riskli bir girişim. Bir de akıllara pazara çıkmış, herkes kendi ahlâkını almış misali, ahlâklar da pazara çıksa herkes kendi ahlâkını alır gider. Hani bugün linç durdurmak için ortaya çıkıp aynı lafı söylesen, "ulan beni günahkâr sanmasınlar" diye, taş atacağı olmayan da davranır taş. Bence "Kimse taş atmasın" demek kâfiymiş.

■ Bu arada akıllar pazara çıksa, bir punduna getirip başbakanın aklını almaya çalışabilirim. Onda ki akıllar çok güzel bir akıllar, Kemal Paşa'da olmaz bir akıllar çünkü. Hem ülke de, mevzu çakılana kadar benim aklımla yönetilmiş olur. Günün birinde başbakanı Anthrax konserinde görürseniz, bilin ki bu dediğim olmuş. Ha tabii ondan önce eşim beni evden kovar, oradan da anlayabilirsiniz.

■ Bu arada "ein Volk ein Reich ein Führer" yerine "eine Flagge, eine Nation, eine Heimat, eine Religion" nasil duruyor diye baktım, oturmadi. Haydi, Google translate'e yüklenelim arkadaşlar.

■ Tiyatrolar özelleştirilecekmiş. Bence özelleştirmeye Süper Lig'den başlasınlar, bayağı bir seyircisi var.

■ Bu arada internet forumlarında futbol tartışan adamları okumalara doyamiyorum. Sanırsın ki UEFA heyeti oturmuş bunları okuyor, hepsinde bir havalar: "UEFA'ya sesleniyorum," "UEFA şunu da dikkate almalı." Tabii bütün bunlar hep kaynı, bacanağı ve ortalama iki üç yüz kişi dışında kimsenin okumadığı spor yazarı ağızları, çocuklar oradan kapmış.

Bununla beraber bu forumlarda hızla yükselen bir karşılıklı küfürleşme var ki, Türkiye'de internetin dönüp dolaşıp "turkishmusic.org'daki Sezen Aksu tartışmasına" gerilemiş olması düşündürücü. Hayır, kimseyi kinamiyorum, laflar da hazırlamadım.

■ Süt skandalında meselenin içyüzünü bakan aydınlattı. Sabilerin süt alerjisi varmış. İki inek tutuklandı, asiyeş berkemal.

■ Peki alerjisi olana aynan teklifine ne demeli? Kardeşim istemiyorum sütünü de ayrılanı da seçeneği yok mu?

■ Abdullah Şahin'in tahtına oturmak için elinden geleni yapan İdris Naim Şahin'in açıklamasına göre Dink cinayetinde ihmali olan 5 kişinin maaşından ceza kesilmiş, 3 kişi uyarılmış, 2 kişinin de kulağı çekilmiş. Ayrıca kulislerde dolaşan söylentilere göre bizzat bakan bazı personeli çok feci kinamış. İçim rahatladı.

Tavuk çiftliği kuralım ete para vermeyelim, tabu devirelim, kabareye para vermeyelim.

Halil Bertkay, netice itibarıyla tarihçidir, gıyabında hocam sayılır, muhtelif çalışmalarını okudum, yazdıklarından yararlandım. Şimdiye kadar o bana bir şeyler öğretti lakin artık onun bizden öğrenmesinin zamanı geldi mi ne? Öyle sanıyorum ki tarihçinin en önemli malzemelerinden biri mantık olmalıdır. Zira arşivlerdeki belgeler, kayıtlı bilgiler ve hattâ tanıklıklar tarihçinin yegâne verisi olursa, o çalışma en hafifinden sakat doğar. Çünkü hayatın olağan akışı, sadece hukukçuların kullandığı bir tanımlama değildir ve hayatın olduğu her yerde geçerlidir.

Öncelikle Bertkay'ın "1 Mayıs 1977'de devletin dahli yok" iddiasını test etmek için hayatın olağan akışını kullanalım: Varsayalım ki haklı olsun; aradan geçen 35 yılda, Türkiye soluna 35 bin iftira düzen derin devlet 1 Mayıs'ı mı es geçmiş? Suçu sola yıkmak için elinde bütün imkânlar, mecralar (TV, gazete, vs.) ve hattâ tersaneler varken, bunları kullanmak hiç mi aklına gelmemiş? Yine varsayalım ki onlarca yıllık derin devlet geleneği, bir basiretsizlik gösterdi, e peki nasıl oldu da "gerçek suçluları" yakalayamadı? 12 Eylül'de insanlara Enver Sedat'ı öldürdüğünü bile itiraf ettirenler, gözaltına aldıkları sıkı durun- (Halil Bertkay için: wait for it) 650 bin insanın bir tekine bile 1 Mayıs 77 katliamını yıkmadı?

1 Mayıs'la ilgili tarihçeler, genellikle Şikago Samanpazarı Trajedisine dayandırılır. 4 Mayıs 1886'da, anarşistlerin düzenlediği bir protesto sırasında bir bomba patlar, paniğe kapılan polis ateş açar ve onlarca insan ölür. Olayın sorumlusu olarak sekiz anarşist yargılanır, biri hücrelerinde intihar eder, dördü asılır. ABD ve Illinois eyaleti yetkilileri ise, maalesef ellerinin altında bir Halil Bertkay olmadığı için yargılamaların hukuksuz olduğunu yıllar sonra kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Bu saçma çıkışın bir "özeleştir" fırsatı doğurduğu iddiasının da narkotik tarafından incelenmesi gerek ayrıca. Kuşku uyandıran bir kafa çünkü. 1980'den beri önüm arkam, sağı solum, içim dışım "solun özeleştirisi" oldu; filmi çekildi, romanı yazıldı, çizgi romanı bile yapıldı, siz neredeydiniz o sıra? Ha bir bu eksik kalmıştı değil mi? Hem de tam yıllardır özeleştirilen 1 Mayıs yaşanmışken. Hayır, sonra dalga geçiyoruz "zamanlama manidar", diyenlerle. Ezcümle; bir tarihçinin söyleyeceği sözler midir bunlar? Tabu devireyim derken köy devirmenin, çiğir açayım derken börek açmanın, hazır Yalçın Küçük içerideyken onun rolüne soyunmanın ne gereği var allahaşkına?

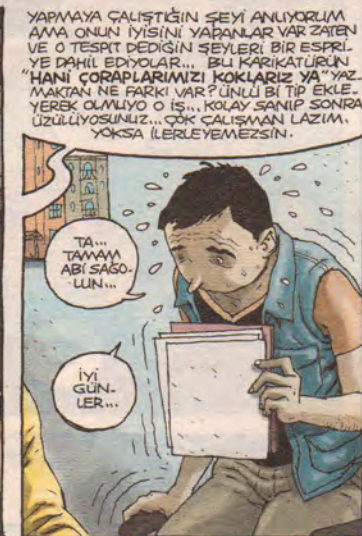
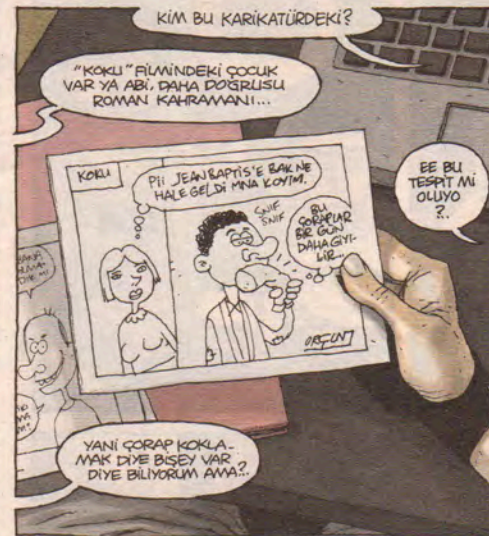
Bertkay, dediğim gibi, gıyabında hocam sayılır; bana, yazdıklarım için kaç puan verirdi, dersinden geçer miydin, kalır mıydım bilmiyorum ama buradan bir öğrencisi olarak Bertkay'a HIST101 kodlu dersten F vermekten başka çarem yok. Eh, her öğrenci hocasından F alabilir ama öğrencisinden F almak her hocaya nasip olmaz.

AMATÖR

ÖZET: Çizer olmak için yanıp tutuşan Yalçın, karikatürlerini göstermek için Uykusuz Dergisine gider.

İŞİN KÖTÜSÜ ORTAMDA Bİ KIZ VARDI, Kİ EĞER O KIZ KARİKATÜR ÇİZİYOSA BEN ONUNLA EVLENİRİM ÇOK NET KONUSUYORUM...

MORALIM İNANILMAZ BOZULDU... HATTA GİDEN ELEMANIN ARKADAŞIMIM GİBİ BERABER ÇIK. MAYI BİLE DÜŞÜNDÜM AMA KALKAMADIM O AN.

AMATÖR

(Bir önceki sayfadan devam)

BU PUŞ, KIZA BENİMLE İLGİLİ BİŞEY DEMİYOSA EN BÜYÜK ADIYIM... ULAN OTIS YAKTIN BENİ...

NEYSE YİNE Bİ TANESİNİ ALALIM. YAYINLANMA SÖZÜ VERMEM AMA DÜRSÜN... HER KARİKATÜRE DE TELEFONLUNU YAZMIŞSIN. TELEFONLUK BİŞEY YOK BU İŞLERDE ANLADIN DI MI?

O ZAMAN BEN GİDİYİM ABİ KOLAY GELSİN SAĞOLUN...

SANKİ ABSÜRD MİZAH İSMİNİ BEN UY DÜRDÜM... YOK MU ABİ ÖYLE BİŞEY VAR... SİRF YAPTIĞIMI SÖYLEDİĞİM İÇİN Mİ SUÇLU OLDUK MNA KOYIMIZ?

...HER HAFTA AYNI SEYİ ÇİZ DÜR SONRA GEL Bİ... ZE ARTISLIK YAP...

MORALİNİ BOZMA BAK KÜ. SERSEN Bİ DAA ÇİZMEZSİN SÖYLİYİM BEN SANA.

BAZEN SERT KONUŞUYOLAR BİRAZ EVET... ŞURDA Bİ ŞEYLER YIKEM. GEL İŞİN YOKSA SEN DE, LAFLARIZ, ÇAY MAY...

ERSİN KARABULUT

DEVAMI HAFTAYA...

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelemeyese. Son zamanlarda ne sık gelir oldu.

Alpay'im dedi. Dedim **bana Alpay'im** deme. **E y.rrağım**, herkes sana **Alpay'im** diyor gocunmuyorsun da ben deyince mi huylaniyorsun dedi. Dedim aynen de öyle. **Herkes bana Alpay'im** diyebilir, sen diyemezsin dedim. **Senden gerçekten hiç hazzetmiyorum** dedim. **Ben de sana çok meraklıyım** dedi. **Ne diye geliyorsun lan o zaman her gündedim. Ben sana gelmiyorum ki, ben bir heyecanın peşindeyim** dedi. **Nasıl bir heyecanmış o öyle** dedim. **Şu tarz bir heyecan** dedi, **sıkı dur ama** dedi. Dedim **durdum. Ve gerçekten çok merak ediyorum. Ben böyle aşağıdan zili çalışıyorum ya** dedi. **Biraz bekliyorum. Tam senden ümidi kesip anahtarları cebimden çıkarmaya yeltenirken bir bakıyorum ki otomatige basıyorsun ve kapı açılıyor, işte ben bu heyecanın peşindeyim** dedi. Sustum. O da sustu.

æ Yerinden oynamış kaldırım taşının üzerine çıkıp da onu böyle ileri geri oynatmaktan büyük keyif alan da gördüm.

æ Sen de saçlarını rasta yapabileceğin bir işin olsun istiyorsun değil mi. Saçlarını rasta yapmasan bile. Ama o ihtimal hep olsun istiyorsun değil mi.

æ Bir keresinde de Şile'ye birkaç

günüğüne tatile gitmişim. Tatilin ilk gününün de verdiği coşkunlukla, kızarmış tavukçuya gidip **iricenesinden** bir tavuk istediğimi söyledim. Nasıl da bir açsam. **Ney** dedi. **İricenesinden** dedim. **Duyamadım** dedi.

İricenesinden dedim. Suratıma mal gibi baktı. **İricenesinden** dedim. Biraz daha baktı. Son bir can havliyle, biraz da cılız bir sesle, **iricenesinden** dedim.

Başımı öne eğdim. Çok tuhaf bir an yaşıyordum, ve ben kaderime boyun eğmişim. **Ne diyo la bu lavuk** dedi

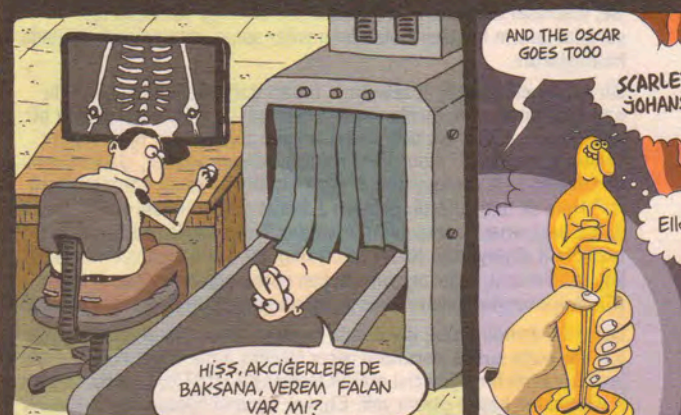
yanındaki arkadaşlarına tavukçu, **sen dedi İngilizce biliyor musun** dedi birine. **Bana lavuk** diyor. Bir metre önündeyim, bana **lavuk** diyor. Allah'ım ağladım ağlamak üzereyim. Ne diye **iricenesinden** gibi y.rrak gibi bir

kelimeyi kullandım, hadi kullandım, ne diye defalarca tekrar ettim. Resmen o anlarda basiret bağlanmasa yaşıyordum. Dedim **ağabey...**

Türkçe biliyormuş lan dediler. Hâlâ beni yabancı turist zannediyorlar. **Ben dedim tavuk alacağım ama, bilemedim** dedim. En nihayetinde tavuğu aldım ama ne iştah kaldı ne afiyet.

Dünyanın en kötü otelinde kalıyordum. Şalgam suyu alıyordum, ölmek ister gibi şalgam suyu içtim. Her şey çok kötüydü. Çok ama çok kötüydü. Yıllar sonra ilk kez geçen sene bisiklet turu için gittim Şile'ye. Yine çok kötü bir otelde kaldım.

İltem Dilek

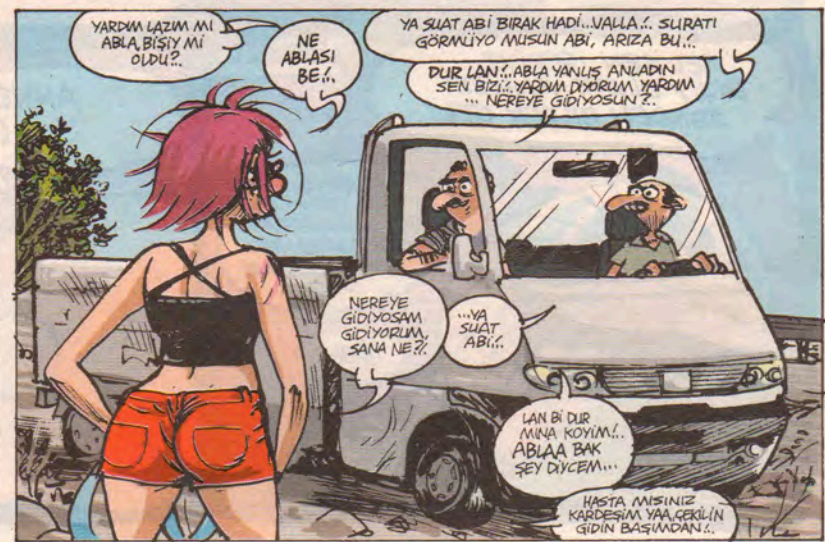
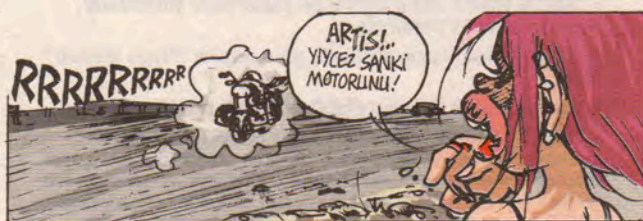
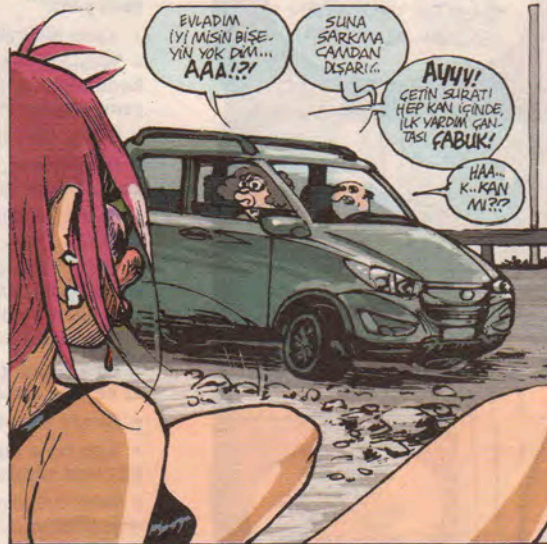
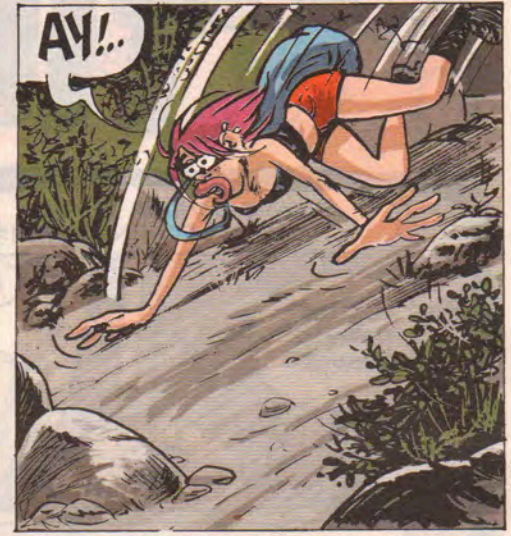

YİĞİT ÖZGÜR

"Ben dostlarımı hiç satmadım. Çünkü ya beş para etmez çıktılar ya da paha biçilmez."
- İlhan Berk'ten

• Sarkozy özel bir insan, tarihin çöp kutusuna atmadan önce iyice bi poşetle sarmalamak gerekir...

• İnsanlığa bak, eski zamanlarda mazlumlara kıyım yap, o canlar toprağa karışsın, zamanla fosilleşip petrol hammadesi olsun, şimdi de o enerji kaynağı için yeni kıyımların, işgallerin peşine düş. Ölüyü diriye sömüren aslanım modernizm!..

• Mizahçıyı yakmaya gerek yok, o zaten yeni bir espri bulma aşkıyla yanmakta olmalıdır. (Penguin çalışanlarına büyük geçmiş olsun...)

• Afyon'da alkolü yasaklamakla, Aydın'da güneşin doğuşunu yasaklamak aynı şey...

• Meğerse zamanında tiyatroya bulaşmış Başbakan Erdoğan, "Maskomyah" adlı oyunu sahneye koymuş. Mason, komünist, yahudi kısaltması yani. Masonluğu tam bilemem, seçkinliğe kafam basmaz, ama komünist ve yahudi deyince aklıma ilk Karl Marx gelir. Sanmam ki herhangi bir sermaye yanlısı politikacı, ezilenler ve

sömürülenler için Marx kadar emek harcamış olsun... Tiyatroyu aşağılayan iktidara karşıysa, sanatçı dostlarımızı rotayı kararlıca koymalıdır: Durmak yok, oyuna devam!..

• Sağlama: Can Dündar'ın hakkaten de iyi yazar olduğu, uğradığı vasat saldırısından belli...

• Şebek Kafası: Telefon kaybolunca, son dönem alınan karşı cins numaraları için bi ayrıca üzülmek...

• Chinawoman. İşte o bahsedilen "büyülü ses." Konseri pek güzeldi...

• Bin şükür diye rakama dökmektense, "çok şükür" soyutluğu daha kalender sanki...

• Boş sayfayı doldurup veriyorum, Atatürk'lü. Yunus Emre'li değerli kağıt olarak geri dönüyo. "Esasen simyacıyım" desem, dillerini hafifçe çıkarırlar da "Hadi len" derler...

• "Sıradaki parçayı bütüne armağan ediyorum!" - İlker Ediz

• İnsanlık tarihinde katledilen, azledilen, satılan, sürülen, sürdürülen çok can olmuştur da, olduysa en tuhafı da unutulan insan olmuştur. Bu kadar insanlık, illa ki unutulana da olmuştur. Kabile toplanmış, zabahınan göç var, gidilecek yani. Yaşlı şaman el ediyö, git şu tepeden çiçek, mantar topla, şifa dolabında stok bulunsun! Bi koşu gidiyosun, vakitlerden seher, rüzgarlardan seher yeli. Hasırda bitkilerle dönüp b akıyosun ki hiç kabile kalmamış. Ne çadır, ne şaman! Kırık nal tipi hazin birkaç eşya koca ovada. N'aapsın şaman, iyice yaşlandı, seni yolladıktan sonra içi geçti

de, unuttu gitti de, öyle götürdüler onu da uyurkulak! Kaderi de şaşırttı a unutulana insan, a geometrik izdüşüm. Şimdilik insan kaynakları da yok, lakin insan manyakları vardır illa ki bi yerlerde. Eskisi kalaydı iyiydi ama, artık senin en az bir yeni kabileye ihtiyacın var. Hadi bul. Herkes tek tek unutulursa, nasıl insanlık zinciri tarih yapabilir? Neyin peşindesiniz kuzum, tarih dersleri boş mu geçsin?

• Türk'ün başkan olduğu Birleşmiş Milletler konseyi: Sayın üyeler, oturma başlamadan önce; bir of çekelim, kendimize gelelim!..

• Taksit beklemekten celallenmiş adamın şarkısı: Sen ne sinir olursun, görsen "bu da dolu" yu...

• Muppet Show'u ben de seyrederdim düzenli olarak yaştlarım gibi. Kermit'e ben de hastaydım, Miss Piggy'ye ben de gülerdim. Localarından bakıp hiç bişeyi beğenmeyen iki aksi ihtiyar, ki yıllar içinde proje peşindeki yapımcılardan çok duymuşuzdur bu iki ihtiyarı, benim de ilgi alanımdıydı. Hatta, efsane Gırgır'ın dünyanın üçüncü büyük mizah dergisi olduğunu, gene Muppet Show'da duymuştum ilk olarak. Ve sonra bir gün, Raquel Welch konuk oldu Muppet Show'a. Çocuktum ama aklım oynadı, çok güzeldi Raquel Welch. Çok fena güzeldi. Onu gördükten sonra ne Kermit'i kaldı kafamda, ne Piggy'si. Muppet Show, fiilen sona erdi o gün benim için!..

• Azalarak Bitsin: Haşlama çay...

• Brezilyalı besteci Jobim, bi gece kulübünde Sting'le rastlaşır. Sting "Ben sizin hayranınızım" der, Jobim teşekkür eder. "Özellikle oniki tonu bu denli iyi kullanmanıza hayranım" der Sting. Jobim'in cevabı şöyledir: "Hiç bişey anlamadım, nasıl yani?"

• Yalan tükürükse, iftira balgam...

• Yemekte ezo gelin çorbası, ayşe kadın fasulyesi, kadın budu köfte ve dilber dudağı vardı. Sevişene kadar bişey yememeye yemin ettim!..

• Düşes: Dört yerinde ağır...

• Ne biliyoruz, belki ufolarla gelenler de uzaylılar diil, onlar da bizim gibi başka gezegene hayvan yolluyo olamazlar mı?..

• En zorlandığım şair ismi "Orhan Seyfi ORHON" oldu şu hayatta... "Orh, orh" diye insanın vücudu ısınıyo be...

• "YSF" diye giyim markası gördüm, F'si "YSL"nin L'sini andırır şekil. Bildiğin Yusuf esasen. Hayır, sanki Yusuf güzel isim diilmiş gibi...

• "Cemaat: Her şey bir çayla başladı." - Mustafa Erdur

• İki kişi gibi çalıştım hep. Ama yetmez... Bir proleterin en az beş kişi mesai yapması gerekir...

• Gerçek vakit kaybı: Samimiyezsiz insan.

• Aynı hızla mekanikleşmeyi sürdürürsek, vizyon filmleri gibi yeni rüyalar da haftada bir yayına girecek!..

• Hadi Kırkpınar neyse de, "Karakucak Yağlı Güreşleri" iyiden iyiye yıldıryo adamı. Karakucak mı?!

• "Küpe taktığımız deliklere küpe takmasak oraya şeytan çükü girer" demiş birinin büyükannesi, duydum ve yıllık iznimin bir bölümünü hemen kullandım...

• Soru işareti, bari en az bir merak içinde. Ünlem tam neyin peşinde, belli değil.

• Delinin teki: Yabancılaşmanın bireyselleşmesi...

• Avrupa Birliği, Avrupalı'nın Türk'le imtihanı. Sadeleştirirsek, Avrupalı'nın ateşle imtihanı. Formüle çevirirsek; Türk'ün ateşle imtihanı, "ben yanarsam sen de yanarsın"dan ibaret...

• Ne silahtan hazzederim, ne jeep'ten anlarım, ne de takım elbise giyerim. Demek ki benden milliyetçi olmaz...

• Alkolizmle mücadelede öncü Sırp profesör Slobadan Abartmadaniç...

• Hayati öneme sahip anayasayı yazdırsalar yazdırsalar, Hayati Yazıcı'ya yazdırırlar...

• Yaşar Kemal, Japon doğsaydı, gene yazardı "Ninja Memed" diye...

• Görece Kelime Oyunları Ekibi'ni izlediniz sevgili yazlıkçılar...

• "Ben seni güldüremez miyim" diye oyun ettiydik abimle aramızda. Durduk yerde, birimiz, böyle der, diğeri de siniri çabuk bozulup hemen de gülmesin diye güya ciddileşir, bi şey demeden gelecek şeyi beklerdi. O şey bir laf, sesi çatlayan bir şarkıcının taklidi, saçmasapan bir hareket, televizyondan bi ses, ders kitabından bir tip olabiliirdi. Bu tuhaf oyunun, daha da tuhaf tarafı "Ben seni güldüremez miyim" diyenin her seferinde de diğerini güldürerek net başarıya ulaşmasıdır. Öyle demese gülmicem belki de.

• Haklı teslim edilmemiş bir icadımız da "Kendin pişir kendin ye"dir. Hem pişirme zahmeti yok, hem de müşterinin mangalla dans tatminine yol veriyosun; acemi iddialıya denk gelme ihtimali tabii ki var...

• Hazzın sonu yok, imparator olmaktan daha güzeli, o imparatoru devirmesi...

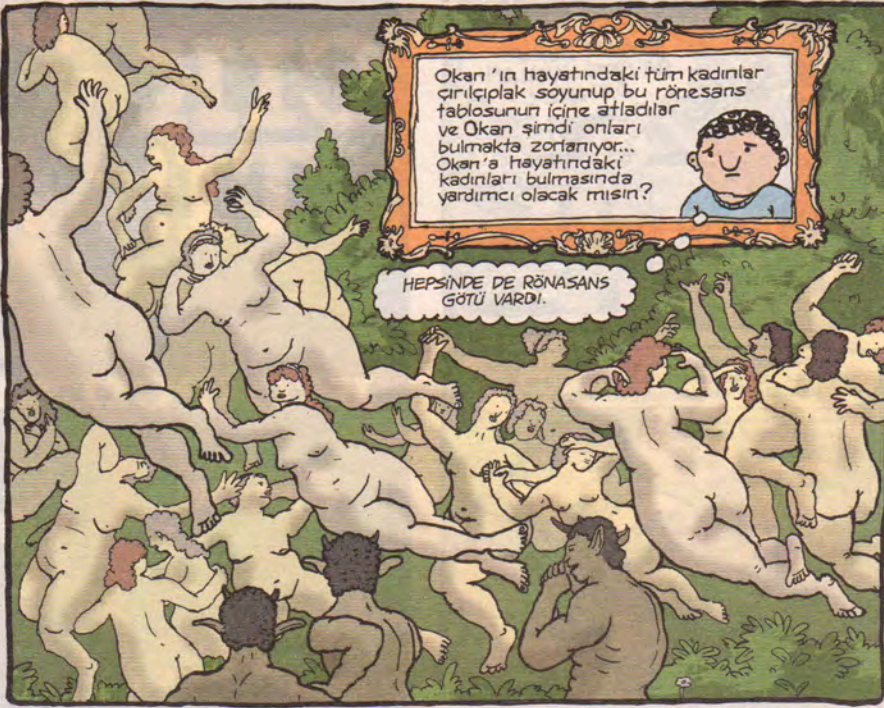
• Osmanlı'nın negatifi: Handikap...

• Şu operadan çocuğa bi operet çıkarmayı unutmam bugün bey...

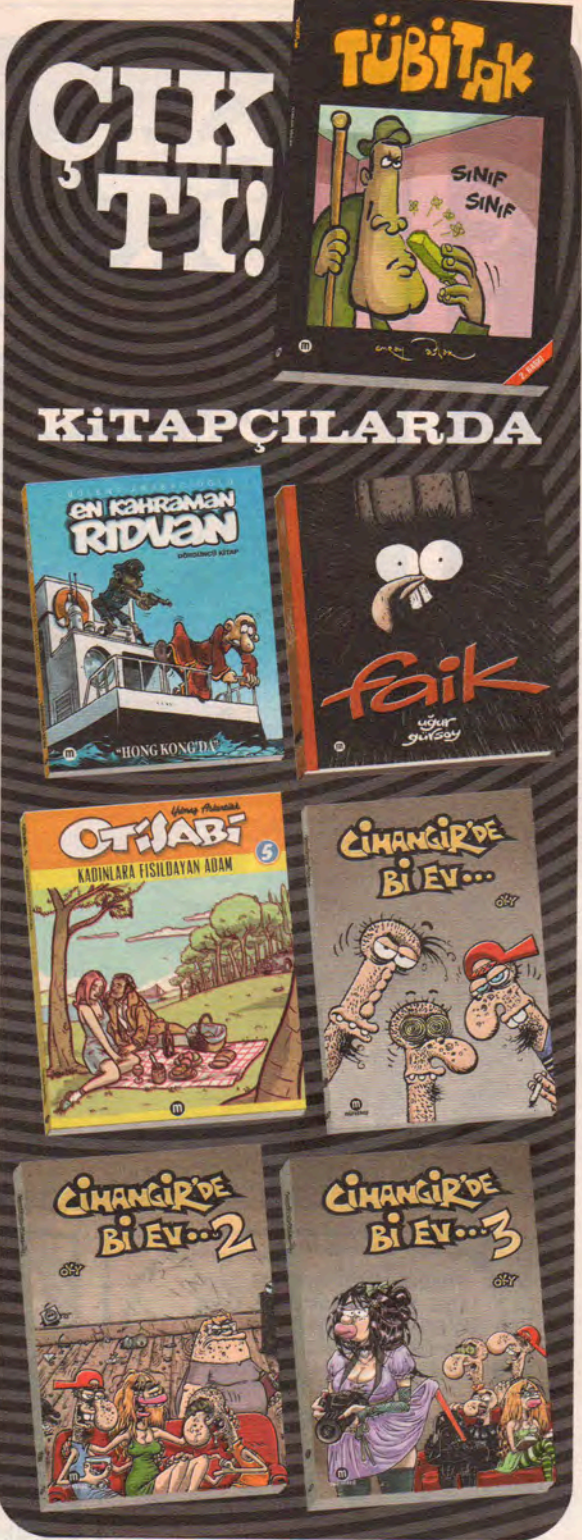

Anıl Duman

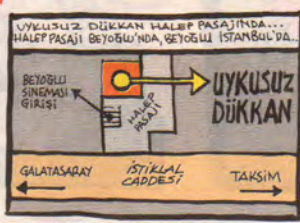

TÜBİTAK
SUNAR...
AYNI EVDE
YAŞAYAN
İKİ DEVLET
MEMURUNUN
MACERALARI
Üşkin

UYKUSUZ
dükkan

AÇILDI!

12-20 MAYIS
TARİHLERİ ARASINDA
UYKUSUZ STANDI İLE
KOCAELİ KİTAP
FUARI'NDAYIZ

İMZA GÜNÜ
YILMAZ ASLANTÜRK
12 MAYIS CUMARTESİ 14:00-16:00
KADIKÖY KİTAP ŞENLİĞİ, YOĞURTÇU PARKI'NDA

gelen kutusu

Eray DeMİREL

Utku SÖNMEZ

Uğur ÇUHACI

Servet TURAN

Halil ÜNAY

Serdar KAR

Tarkan BABAYİĞİT

Ayşegül CENGİZ

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Mayıs 2012 | Sayı: 245

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

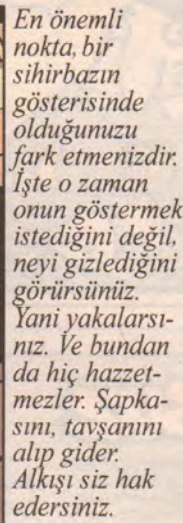
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜEŞSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktas (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Müne Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 80\$ Uzakdoğu:120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

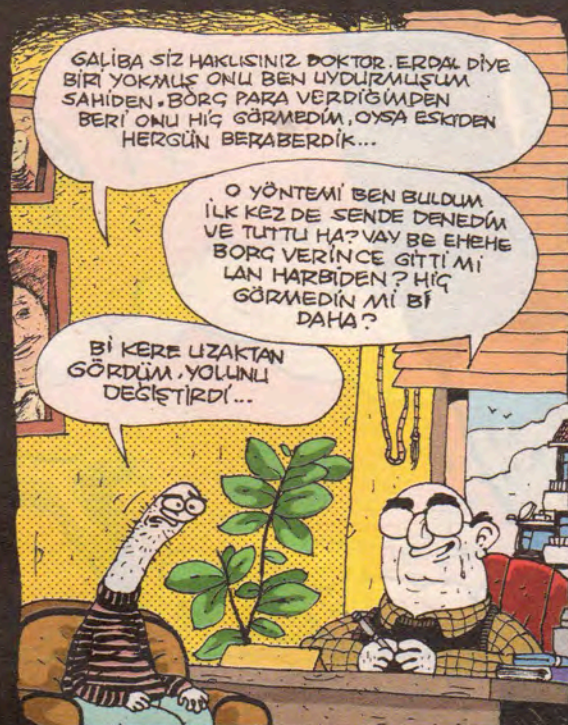
www.uykusuzdergi.com

**Şampiyonluk maçı sonrası polisin kullandığı
biber gazından çocuklar da etkilendi.**

Cihan Ceylan

UYUYUN LAN

SÜT, MILK'tir

Sevgilim Uy- kusuz okurlarım, birbirilerimizin dudaklarını, aynı bir inegün memesimşesi- ne sağırdan çıkar- dığımız ülke gündemi dedi: kodularını paylaş- tığımız bir yazında daha buluştuk. Yoksa şöyle mi demeliydim, "Ülke gündeminin sütünü iç- meye ne dersiniz?" ... Yani kısaca, süt... Evet, içinde

inexsel minerallerin, bir takım proteinlerin, elif, Be, Te, Se, cim Ha, Hi, Sayın, geyin vitaminlerinin bulunduğu, enerji kaynağı, vücudun nükleer santrali, SÜT'Le aştım bu haftaki yazımı...

Bir, "Yeni CHP" türküsü tutturmuş herkes, gidiyor. Konuyu araştırmaya karar verip meclis çaycısına sor- dum "nedir bu Yeni CHP, diye... "Almanya markası dönüşümü" de- di... "Ne? almanya markasını dönüşürmü" diye şaşırınca "marka demiyorum, marka diyorum, dedi: "çay paralarını alamayan bisürlü markalar birikti, dedi... Ben "peki ya Yeni CHP" diye odunla kabasına doğru sorunca, "Yeni CHP çok farklı" diyerek korumasına devam etti... "Okullar yerleri değiştiyo bikere, ayırı- ca CHP ismi de 1 sene boyunca YTL olacak, alışma süreci, sonra CHP'ye dönüşecek... CHP'den altı sıfır atılacak... Altı okta 15- rar edilecek ama gerekirse onlar da atılacak. Eğer sıfırlar ve ok- lar atıldığında 6-6 gelirse ne mutlu, gelmezse ne mutlu Türk- üm diyene" dedi... "Şifreli mi konuşuyosun olum" diye yüklene- rek, odunla ağızını aradım... "Bü-bi-bu" dedi... Yani

YTL "Bütün bildiğim bu" "Düdü darbeleri yüzünden ses ara ara gitti... Zaten bi süre sonra da aradı- ğım numara artık kullanılmamaktaydı... Neyse, anladım ki bu Yeni CHP olayı daha vatandaşlara sirayet etmemiş, partililer de "bunun yenisi nasıl olur" pek kafar verememişler... 2023'e kadar verin kafarı lan...

Aldıyoman'da 112 acil servis ekibi, müdahale ettikleri kişinin saldırısına uğramış... Bu doktora saldırı olayları iyice coştı ülkemde... Millet telefonla eve çağırıyo artık...

Tutuklu millet vekilleriyle ilgili krizin çözülmesi için su- nulan önergeyi kabul etmedik... Vatandaş kimi seçse meclise girer o zaman... Hatırlatırım, dünya genelinde yapılan bi ankette, Türkler, Fenasi Kerim beye oy vermişti...

istanbul Valisi, şampiyonluk masında sıkılan olaylarla ilgili "Kale arkasından ilk saldırı geldiğinde bizimler kal- kon veya cop kullanırsa daha kötü olurdu... Defansa aktı- lip biber gazı kullandık", filon diye konuşurken duyunca, ilk başta Fatih Terim moço ile ilgili konuşuyo zannettim... Kupe- yi ona verdim... Sonra bi baktım ki o değil... Ne acı... Al- dım tabi kupayı geri ve vermek için Fikri sarıoğlu stadına git- tim... Karanlıkta bi süre bulamadım takımı... Saha büyük... El yor damıyla araya araya verdim kupayı... Cep telefonu ışığıyla...

Yaz saati uygulamasına yeni bi oyar verdik... Artık kışları işe giderken hava daha aydınlanmamış ola- cak... Şampiyonluk kupasını karanlıkta verirken ok- lıma geldi... Cep telefonu ışığı diye bipey var artık... Gogül Ört- ten bakınca ne hoş olacak düşünsenize... Ateş böcekleri gibi, bir anda apartmanları boşaltıp iş yerlerine dağılacaksınız... Köylük yerlerde de, zaten sütü sağmak için sabah 4'te kalkılıyor, gündüz olana kadar saatlerce karanlık bekleyecekler... Bi süre sonra kuzey Avrupalı gibi olacaklar ve gotiklik, satanizm, ibadet yeri yakmalar, black metal müzik gibi yan etki- ler bekliyoruz...

Rize'de anaokulu çocuklarını nezaarethaneye koyup fotoğraflarını çekmişler... Okulun internet sitesi de yayınlamış bunu... Tepkiler üzerine fotoğrafı kaldırmışlar... Çocuklar hala işerde... Ege nekon olabilir...

Yoksulluk sınırındaki artış oranı, asgari ücrete ya- pılan zam oranından 3 kat fazla olmuş... Biz bu ülke nin yoksulluğuna yeti semiyoruz arkadaş... Hızla geli- şiyor... Hint fakiri ayağına turizm gelirlerinden köşeyi dön- müş Hindistanı bir düştürün... Ülkemizin turizme açılabilir el değmeni fakirlikleri var... Mesela çevre yolları... Paralı olacak artık oralarda... Sonra ver elini duble yollar... Ben- zini ayrı para, asfaltı ayrı para... Arabayı aldığını pişman olacak herkes... Uyku ve okurlarım... Yazımı orhan'la nok- vet sevgilim uyku ve okurlarım... Yazımı orhan'la nok- etahıyorum... Bayaa iri bi nokta... Uzaktan ünlem dersin.

UYKUSUZ

Melih Gökçek, "20 yılda 1 metre ray bile döşeyemedin" yazan Twitter kullanıcısına, "Döşediğim rayları gösterirsem o rayları ne yaparsın?)" Artık raylarla resim mi çektirirsin, başka bir şey mi yaparsın, tercih senin:)" cevabını verdi.

Üç çocuğunu 12 Eylül işkencelerinde kaybeden 105 yaşındaki Berfo Kırkbayır 12 Eylül davasına müdahil olarak katıldı.

Karakolda kadın döven polisler işkenceden yargılanmak üzere ağır ceza mahkemesine sevk edildi.

Diyanet TV, çizgi filmler aracılığıyla çocuklara dini bilgiler verecek.

Taktığı poşu mahkemede delil sayılan Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül 11 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Google arama kutusuna "Why" yazıldığında çıkan önerilerin ilk sırasında "Why do Turkish people add me on Facebook?" (Türkler neden beni Facebook'ta ekliyor?) yer alıyor.

İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, şampiyonluk maçında yaşanan olaylarda polisin aşırı gaz kullanımını savundu: "Kale arkasından ilk saldırı geldiğinde polis kalkan ve coplarla karşı saldırıya geçip çatışmaya girseydi görüntüler bugün çok daha kötü olurdu. Yani orada polis müdürlerimiz o dar zamanda bunu muhakeme edip 'gaz mı cop mu' kararını verdiler."

Kaç Yıllık FİRAT BUDAK?

Melih Gökçek ve Hayvan Sevgisi (Özel Sayı)

- Melih Gökçek, katıldığı bir programda kedi kostümü giymiş iki dansçıyla misket havası oynayalı 1 yıl...
- Melih Gökçek, Güven Park'a omzunda belediyenin logosu olan devasa boyutlarda şişme bir goril heykeli yerleştireli 2 yıl...
- Melih Gökçek, "Ankara'yı temsil eden 3 hayvan vardır. Bunlar tavşan, keçi ve kedi," diyeti 2 yıl...

Melih Gökçek, Ankara kedisini logo olarak neden seçtiklerini anlatmak için kucığında 3 yavru Van kedisine canlı yayına katılabili 2 yıl...

Ellerinde tabanca ve tüfeklerle dolaşarak sokak hayvanlarını katleden Ankara Büyükşehir Belediyesi itlaf ekipleri polisler tarafından gözaltına alılabili 4 yıl...

Melih Gökçek, bütün hayvanların kumaştan ya da peluştan yapılmış maketlerinin bulunduğu

30 bin metrekairelik 'peluş hayvanat bahçesi' için 5126 adet 'ses çıkaran maket hayvan' ihalesi açalı 7 yıl...

Peluş hayvanlarla yetinmeyen Melih Gökçek, "Dinazor grubu satın alınacaktır" ibaresiyle "1 takım" maket dinazor için ihale ilanı vereli 7 yıl...

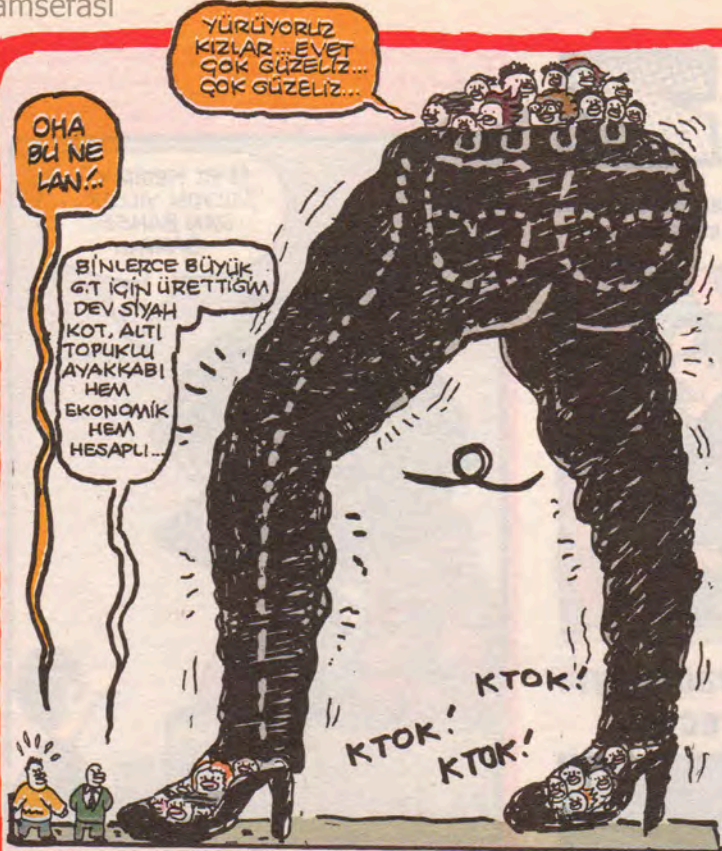
Melih Gökçek, yurtdışından ithal edeceği 1000 adet bronz keçi heykeliyle kenti donatacağını söyleyeli tam 12 yıl olmuş.

KAFNELİ YALAKALIK

"... Oysa maçı locadan izleyecektim. Ülker'in locasından... Ülker'in Kurumsal İletişim Koordinatörü Zuhâl Şeker'in nazik davetiyle..."
"Locanın Ülker'e ait olması nedeniyle "Godiva" Marka çikolata bile var. Üstelik patron Murat Ülker'in ikramıyla..."
Şampiyonluk maçına giden Ahmet Hakan'ın köşe yazısında art arda gelen iki paragrafın son cümlelerini okudunuz.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BALON

Masanın üzerindeyim. Lambanın etrafına balon yapıştırıyorum. Düşük ihtimal, ama birgün siz de tavana balon yapıştırmak zorunda kalırsanız, aklınıza ilk gelen, balonları lambanın etrafına daire şeklinde yapıştırmak olacak. Üçüncü balonu yapıştırırken, "Öyle değil, balonlar lambadan güneş ışınları gibi çıksın," diyor eşim. Ne kötü fikir! Yüzüne dik dik bakınca, dizaynı anlamadığımı sanarak tekrar açıklama yapma ihtiyacı duyuyor: "Lambadan böyle güneş ışınları gibi çıksın balonlar..." Bunu söylerken yüzü çok ciddi. Arzusundaki manasızlığı hissettiği için ciddi bir ifade takınarak durumu dengelemeye çalışıyor. Yukardan bakmanın avantajıyla konuyla ilgili bir özlü söz üretiyorum: "İnsanın hayal ettiğiyle ortaya çıkan sonuç arasındaki farka hayal kırıklığı denir. Şimdi söyle bana, tavanda neşe mi istiyorsun, yoksa hayal kırıklığı mı?" ("Tavanda neşe" kısmı biraz saçma oldu, ama "Şimdi söyle bana" seslenişini hatırlına katlanılabilir.) Gözlerini kısıp lambaya bakıyor, özlü sözüme cevap verecek sanırken, "Evet evet, güneş ışınları gibi olsun," diyor. Tekrar lambaya dönüyorum. Yapacak bir şey yok. Balonları tavana yapıştırmaya başlıyorum. Oğlumun doğum gününe saatler kala evimize yavaş yavaş bir güneş doğuyor.

Hemen her evde tavana uzanan bir erkek görmek mümkündür. Genelde perde asar, ara sıra lamba değiştiririz. Bunlar gerekliliktir. Ama tavan süslemeciliği, özellikle de balon asmak bence çok gerekli değil. Lambayı bir güneşe çevirdikten sonra, salon girişinin üstüne ve kartonpiyerlerin kenarlarına da balon yapıştırmam isteniyor. Sorun çıkarıyorum. "Bu kadar balona gerek var mı?" diyorum. Tavan kırıltı, direkt beni cevaplamak yerine, oğlumuzla dönüp "Sence daha balon asalım mı?" diye soruyor. Aklı oturmamış bir insana böyle soru sorulmaz. 5 yaşındaki bir çocuk, içinde balon olan bir soruyu elbet "Evet!" diye cevaplayacaktır. Aynı çocuğa, "Doğum gününü dev bir balonun içinde kutlayalım mı?" diye sorsak, Caillou'dan aşırı neşeli yine "Evet!" diye haykıracaktı. "Tamam be, asmasan ama!" diyor. Caillou'ya kadar çoşan isyanım çabuk sönüyor: "Tamam be tamam, balonları sen şişirsin o zaman."

Konuklarımız yavaş yavaş kapıda beliriyor. Daha kapıdan girmeden içeride bir tür şenlik olduğuna hissedene çocuklar, fazlalıklarından (ayakkabı, mont, anne) kurtulur kurtulmaz koşarak eve dağılıyor. Oyun alanlarının sınırlarını öğrenmek için hızlı hızlı odalara girip çıkıyorlar. Tavandaki balonlar, iyice coşmaları için onlara adeta havadan destek sağlıyor. Yarım saat içinde, annelerin birbirinden oyuncak kıskanan çocukları çağdaşığa davet ettiği, ağlayanların babalar tarafından eve gitmekle tehdit edildiği, oyuna kaptırdığı için çişini söylemeyenlerin anneler tarafından hissedildiği, terleyenlerin yakalanıp yepyeni kıyafetlerle ama aynı coşkuyla yeniden ortama salındığı güzel bir ortam oluşuyor. Neşeli ve uzun bazı babalar, tuvalete giderken zıplayıp balonlara kafa atıyor. Neşeli ama kısa anneler, balonlara kafa atan eşlerine gülmekle yetiniyor.

Evin içine dağılmış çocuklar, pasta haberiyle birlikte salon kapısından koşarak giriş yapıyorlar. Salona ulaşmasına rağmen kontrolsüz koşusuna devam eden bir tanesine, toplanma amacımızın pasta olduğunu tekrar hatırlatmak zorunda kalıyoruz. Herkes masanın etrafında toplanıyor. Oturdukları sandalyede sabit duramayan çocuklar, anneleri tarafından omuzlarından bastırılarak sakinleştiriliyor. Masaya gelen roket şeklindeki pasta büyük beğeni topluyor. Çocuklar, roketi ellemek için yavaş yavaş ellerini uzatıyorlar. Teknolojiyi elleleyen ilkel kabile üyeleri gibi, türkçe başlayan dokunuşları kısa sürede parmaklamaya ve finalde avuçlamaya kadar varıyor. Yetişkinler, çocukların pastaya yaklaşımı karşısında, 'hayır ellenmez' diyen muhafazakârlar ve 'bırakın ellerinle' diyen özgürlükçüler olarak ikiye ayrılıyor. Çocuklardan biri, roketin ateşleme sistemini koparınca, muhafazakârlar haklı çıkıyor.

Yarısı ısırılmış ateşleme sistemini yerine takıp roketin ana gövdesine mumları dikiyorum. Yanan mumları oğlumdan önce başka bir çocuk üfleince, 6'ncı yaşına giremeyen oğlumun dudakları 'ağlamam geliyor' anlamında büzülüyor. Büzülmeye tüm yüzüne yayılmadan mumları tekrar yakıyorum. Üfleme sonrası gelen 6'ncı yaş alkışlıyoruz. Mumlar, üflemden geri kalmak istemeyen diğer dört çocuk için dört defa daha yakılıyor. Mum söndürme sonu gelmez bir oyuna dönüşüyor. Büyük bir başınca dudaklarını titrete titrete üfleyenler var. Çocuklar arasında yaygın bir üfleme biçimi bu. Bu kontrolsüz neşe yüzünden, doğum günü partilerinde tükrüklü pasta yiyoruz. (Benim tavsiyem, doğum günü çocuğu 10 yaşın altındaysa ikram edilen pastanın sadece altını yemenizdir.) Rokete uzanan elleri engellemeyince, "Mutfakta keselim" kararı çıkıyor. Pastayı masadan kaldırmadan önce 10'dan geriye sayarak çocukları heyecanlandırıyorum. Son 3 saniyede sandalyede ayağa kalkınlar, anneleri tarafından bastırılıyor. "Sıfır!" diye bağırıp tükrükle çalışan roketi mutfağa uçuruyorum. Arkamdan "Bida yap, bida yap!" diye bağırırlar. Tam üç kere yapıyorum.

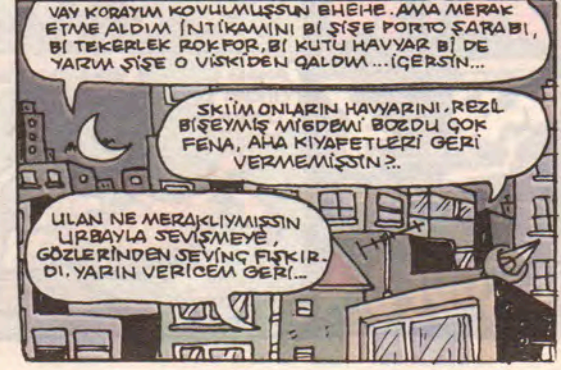
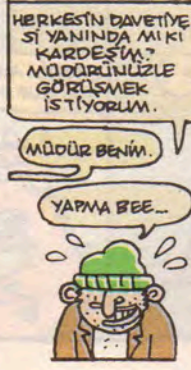
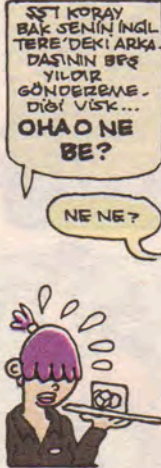
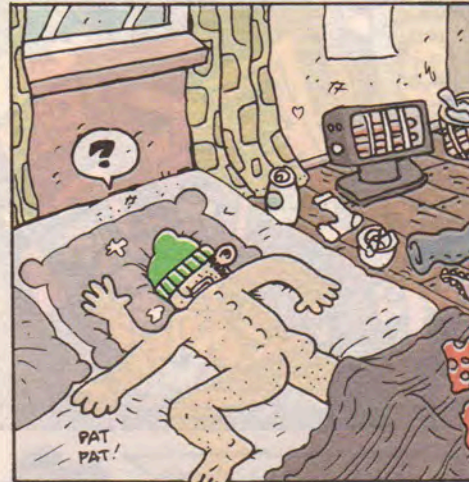
Gece salonda yattığım yerden tavana bakıyorum. Normalde tavana bakarken hayatımla ilgili karamsar düşüncelere dalarım, ama bu gece balonlar yüzünden, BabyTV'de anlamı değil renkleri takip eden iki yaşında bir çocuk kadar iyimserim. Tavandaki dizayn, ortadaki lamba yanınca güneşi andırıyor aslında. Tavan süslemesi sırasında sorun çıkardığım için pişman oluyorum. Uykuya dalmadan önce iyice iyimserlik köktürüy üstüme. Belki ileride lazım olur diye oğlum için bir özlü söz üretiyorum: "Umudunu asla kaybetme oğlum, güneşin nereden doğacağı belli olmaz." Gece saat 3'te uyandığımda mutfağa gidip roketin ateşleme sisteminin yitirim.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

kün degildi..insanlar "Bu mesafeden nasıl vuruşacakları, diye düşünürken gov boylar birbirlerine doğru yavaş adımlarla ilerlemeye başladılar.. Yürüyüp yürüyüp baya yaklaşıncı bunlar, kasabalıdan biri "Ordan dedem de vurur," deyince, gov boylar söz birliği etmişlercesine geri geri yürümeye başladılar.. Aşıldılar aşıldılar hatta biri köşeyi döndü.. Millet "Al-la alla nereye gitti bu adam," diye bakınırken , bi alt sokaktan geri geri çıktı bu.. Diğer i ise çoktan kasaba sınırını geçmiş gözden kaybolmuştu bile.. Neden sonra halk sokağa karıştı.. Di end

PANEL 1: İHİİİİGE

PANEL 2: GRNF

PANEL 3: ORKE

PANEL 4: ÇIT ANAM...

PANEL 5: ANAM Anam anam ABİ NOLDU YA?..

PANEL 6: EBENİN Mİ OLDU...KASIM SIKIŞTI... GAVUR GİBİ GUP GUP VURUYOSUN GATÜNLE.

PANEL 7: AH BURASI MI ACIYO?

PANEL 8: ÇOK PARDON ABİ. YAA SKTRİN GİDİNABİ YAA

PANEL 9: Bİ DE NOLDU DİYÖ.. MCİK AĞAZLI...

"Mutluluk bir kibrit çöpü
Artık ne kadar yansa"
Edip Cansever'den

- İnsan diğerlerinin gözünde "başkası" olduğunu anladığı gün üzüliyo, nasıl olur, han bendim ben, başkası hep onlardı ama nasıl olur?..
- Büyüyünce ne olacaksınız Bekir? - Başkan yardımcısı öğretmenim. - Nasıl? - Başkan yardımcısı - Soyadin ne senin çocuğum? - Bozdağ. - Yarın velin okula gelsin. - Başkanım gelse? - Velin bugün gelsin Bekir!..
- Ne çok yerim, ne de hamal tutarım...
- Meydanda işçilere ateş açıp kıyım yapan, sonrasında bunu manipüle edip bulandıracak yöntemleri, suçu solculara yıkacak ağızları keyif içinde, hobi niyetine bulur...
- Biber Gazı: Nazi olacam büyüyünce, şimdilik sokakta staj yapıyorum...
- Hiç sesimizi çıkarmayalım, ya Fernandes gidip Demirören kalsaydı?!
- Süper Lig'in yeni takımı Akhisar Belediyespor'a "Akigo" dendiğini Hürriyet Ege'de okuduğundan beri yeni bilgi yüküyle dolaşan adam oldum...
- Birini işletirken, bana göz kırpan adam; suratın hep o ifade de kalsa nasıl soğursun kendinden, bi bilsen!..
- Taa nerelerden gelip buraya yerleşmek... Rus'a komşu olmak içinmiş meğer her şey...
- Korku nedir bilmem, düşün pistinde aniden sallanarak beliren spreylili akrab; kafası dışında...
- Her şey bi ayrı kimya: Beni yakan, seni söndürür...
- Gelinlik giymek iyi güzel de, kاپıya dayanıp "Döl veremedin bana" diye köpüren Aliye Rona model kaynaa ihtimali n'olcak?.. Korkunç kadından daha da korkunç kelime haznesi... "Döl" diye coşmak neymiş orta yerde?..
- Azalarak Bitsin: Problem'den Pürüze her olumsuz durum için "Sıkıntı" kelimesini kullanmak...(Sağolasın Bora Çeliker)
- Temizken yüz, pis olunca surat!..
- Herhangi bir taciz haberi üçüncü sayfada yer alırken, kamplardaki sporcu tacizleri falan niye spor sayfalarında haber olur ki?.. Onun sporla ne alakası var?
- Ayın Elemanı: Kokain parçacığına denk gelen karınca...
- Kıbrıs'ın Maraş şehriyle ilgili bir gezi yazısında, sakalı yüzünden orduveine alınmayan bir yazar "Biz bu sakalı değiştirmede değil, Paris'te ağarttık" demiş. Seviniyor yazar Fransa'nın başkentinde yıllar geçirmiş olmaktan, "hani yani nerdeyse Fransız gibiyim" moduna girmiş ruh karmaşası. "Biz bu sakalı masa başında, kitaplar arasında, kelimelerle uğraşarak ağarttık" demek varken, Paris' vurguluyor sayın monşer yazar, "Yazarlığım değilse de yaşadığım şehir on numara" izlenimi vericesine. Peki kaçar mı benden, hayır.
- "Tüm iç hat uçurları, iç hatlar terminalinden yapılmaktadır" yazıyordu Bodrum Havaalanı'nda...
- Duyduğum en elektrikli meze adı: Köpoğlu...
- Saçmasapan durumlar oluyo bazen, en saçma rüyadan da saçma. Gece sahnesine çıkacağım bir mekanın bahçesinde, çardak benzeri bi yerde kitap okuyodum, bahar ışığında için geçti, uyudum. "Ay yapmayın, yapmayın" diye bağırın bir kadın sesiyle uyandım. "N'oluyo" diye çok bakındım, ağaçların arkasında iki personel, bir ördek, bir de kadın şarkıcı gördüm. Kadın "Gözümün önünde bu ördeği nasıl kesersiniz, vahşi misiniz?" dedi. "Biz zaten kesecektik abla, size denk geldi" dedi çocuk. "Bu ördek hasta, kesmezsek bir-iki güne zater ölür" dedi çocuk. Nihayet, ördeğin o gün kesilmemesi üzerine anlaşılar. Tüm bunlar olurken dalların, yaprakların arasından ara ara bakışyoduk ördekle. Kaçmıyordu da, duruyodu orda hasta ördek. Henüz portakalsız ördek...
- "Ateş" ne ki, "ateşin" diye kelime varken...
- Filmleri yönetmenleriyle değil oyuncularıyla anlattığımız günler, sinema daha çok kafa yapıyodu...

- Başrol ne ki, jenerikte, en sonda "Ve..." ile başlayacak şekilde anılmanın karizması yanında...
- Koyu yeşil pastel boyadaki mistik elektrik, hiçbir din dersinde yüklenemez öğrenciye...
- Derdini derdim bildim yeni yıkanmış doygun saçlı adam...
- Evlilik Sözleşmesi: Sosyalist geysam, hümanist Ayşem olacaksınız!..
- Beraber ıslanırın tabii yağın yağmırda, hakiki aşıklar yağmayan yağmırda da ıslanırlar...
- Psikoloğa, psikiyatriste batılı gitsin, bizde çay bile "kendini toplar..."
- Gençlik evden sebeziz çıkış, yetişkinlik iş için çıkmak, olgunluk dışarı çıkmak için en az iki neden aramak...
- Şu hayatta herkesin sevmeyeni olur da, Kamil Sönmez'in olmazmı gibi sanki...
- Eşine aşıkans ne güzel, lakin davetiye de kalırsın. Eşin var ve başkasına aşıkans, yazık, bari edebiyat başlasın...
- Bursa'da bi abinin, bi davete gitmemek için "Çorlu'ya gitmem gerek" diye sallaması, sonra da yalancı duruma düşmemek için hakatten Çorlu'ya gitmesi...
- Ünlü bir yazarın torunuyla tanıştım. Hayatını çok merak ettiğim yazarla ilgili anlattığı tek şey şu olmuştu: "Daha ben çocukken, dedem beni Bilmemne Lokantası'na götürmüştü, ilk bildircinimi orda yedim!.."
- "Sen gerçeği ararken, o değişir" diyor Dostoyevski ve "Dert bitmez, değişir" diyor atalarımızdan biri...
- Gümüşsuyu'nda kocaman kapısı yıllardır duran Çin lokantasına şimdi şimdi gidilebilir herhalde. O kapının masrafı anca çıkmıştır...
- "Meyhane: Kafası güzellik merkezi." - Özgen Şengelen
- Ahşabı siyah olan tek ağaç venge ağacıymış. Duydum, öğrendim, saygı duydum. Scrabble'da da işe yarar.
- Son gösterimi bu sezon Muğla'da yaptım. Oyun boyunca kapıdan yarım girerek izledi beni bi abi, ara ara göz ucuyla baktıştı. Oyun sonrası gördüm, "Niye içeri girmediniz?" dedim, "Dükkan var benim bu meydana, onu kolluyorum" dedi. Tanışık, Mustafa Abi radyo tamircisiymiş. "Vedadım insanları güldürmek en güzel iş" dedi. "Dediklerinin tamamını duyamadım ama; duyduklarına güldüm" dedi. "Buyur bizim dükkana" dedi. Gittik, ömrümde gördüğüm en orjinal dükkanlardan biri. Birbirinden eski radyolar, araba teypleri raflar boyu yanyana, üstüste. Bi sürü de lambalı radyo. "Benim işim radyo, ben televizyondan, bilgisayardan anlanan Vedadım" dedi. Bi de Hasan geldi sonra, şu sıra lokanta işletiyomuş am; asıl işi kırtasiyecilikmiş. Muğla şives içinde kaldım, Dondurmam Gaymak filmine girmiş gibi oldum. Kalpten selam onlara okusalar da okumasalar da...

AMATÖR

ÖZET: Çizer olmak isteyen Yalçın, Uykusuz'un amatör gününe katılır, fakat karikatürleri Yılmaz Aslantürk tarafından beğenilmez.

ETRAFIGIMDA KARİKATÜR SEVEN ÇOK TANDIĞIM OLMAĞINDAN BENİM VARIYETİM. DE BİRİYLE İLK KEZ KONUŞUYODUM...O YÜZDEN İNANILMAZ GERSİN GERSİN O İF GÖSTERME SEAHİNDAN SONRA TARKAN'LA MUHABBET ETMEK HARBİ BAYAA MI GELDİ. ELEMAN ZATEN BİR YILDIR MI NE SİDİP GELİYOMUŞ DERGİYE...

MESELA ŞU ÖYKÜ VAR. TAM BİTİRME- DİM AMA ANILAMAN İÇİN Bİ ÖRNEK YANI...

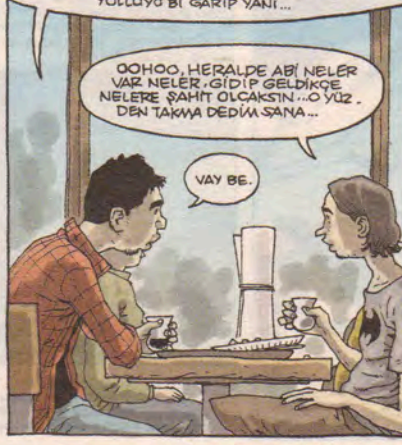
ADAMA 37 TANE SARMALI ÖYKÜ - SÜ BULDUM DİYORUM, ADAM BANA HAHA ÇOK KISIR Bİ KONUSU VAR DİYO...

DÜŞÜN BAK Bİ HAYAL ET...YALAN YOK.ÇOK GÜVENİYORUM...HER HAFTA YARIM SAYFA VER- SELER SARMALI PATLAYCAK...BUNU O DA BİLİYÖ. ÇÜNKÜ BÖYLE Bİ TİP YOK PİYASADA...VE BELKİ EDITÖRLER OTİSE "SEN OTİSABİ'Yİ KÜÇÜLT. YARIM SAYFA ÇİZ" DİYECERLER...KÜÇÜLTMESE- LER BİLE DERGİDE KENDİNDEN DAHA POPÜLER Bİ İŞ OLMASINI İSTER Mİ ADAM?..

YILLARCA HEYÖO SABAHLIYORUZ MASALARDA UYUYO. RÜZ GEYİK YAPIYORUZ ÇOK EĞLENİYORUZ DİYE ÇİZDİLER. Bİ GELDİK HERŞİNİN SÜRATİ ASIK. BUZ GİBİ Bİ ORTAM FİLAN. ADAMA İŞ GÖSTERİYÖRÜZ. BİZİ TEŞVİK EDECEĞİNE AGZIMIZA SİĞİP YOLUYO Bİ GARİP YANI...

BİŞEY SORU- CAM, ÇOK KIZ ÇİZER GELİYÖ MU?.. BUGÜN Mİ KIZ VARDI YA...

EVET ABİ ÇOK DA TATLI Bİ GÖTÜŞKUSU VAR.

DEVAMI ARIYA SAYFADA

AMATÖR

(Bir önceki sayfadan devam)

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba.

Şu hayat yolunda Yılmaz Morgül'ün ağabeyini en az haftada bir görmek de varmış. Beykoz'un çocuğu Yılmaz Morgül'ün ağabeyi. Boksörmüş, öyle diyorlar. Yılmaz Morgül, ağabeyim boksör falan diye anlatıyor ya, o o imiş. Vallahi o o imiş. Çok siyah saçları var. Bir gün cesaretimi toplayıp kendisiyle dev muhabbet etmek istiyordum ama bilemiyordum. Yılmaz Morgül olsa bu kadar tanışmak istemezdim. Yılmaz Morgül'ün ağabeyinin hayatı, fikirleri, dünya görüşü beni çok ilgilendiriyor. Off, bilemiyorum.

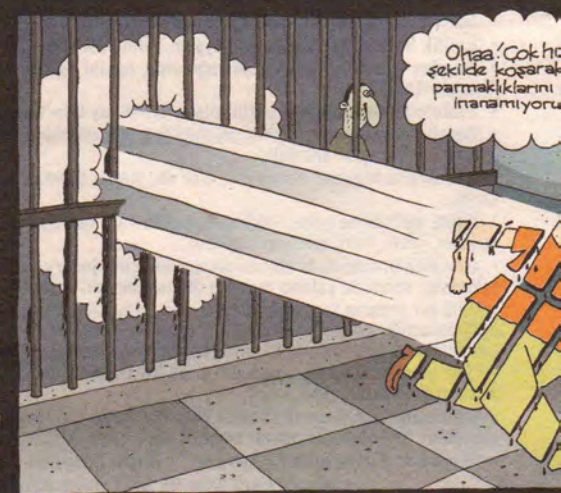
Ben çocukken, yaz tatillerini geçirmek için gittiğimiz köyümüzde, oturduğumuz evin önünde, bir gün kuzenlerim hummalı bir çalışma içine girdiler. Hiçkimseye haber vermeden. Kendi başlarına. Kararlaştırmışlar, ve dünyanın en güzel kümesini yapmaya kalkışmışlar. Bir mucize gibiydi her şey. Sabah başladılar, akşam bitirdiler. Dünyanın en güzel hediyesi gibiydi benim için. Öyle kapalı bir küme değil bu. Etrafı ince tellerle çevrili, her civcivi görebildiğin muhteşem bir küme. Onlarca civcive bu kadar yakın olmak, istediğim an kümenin kapısını açıp, onlara dokunabilmek. Allah'ım, hayatımın en güzel yaz tatilini geçiriyordum. Hiçkimsenin bu kadar süper kuzenleri olamazdı. Toplamda dört kuzenim vardı. En büyük kuzenim, her akşam beni yalıdan köye doğru, masmavi bisikletinin önüne atıp da getirirdi. Minicik bir sağlık ocağının önünden

geçerken hep, kırlangıçlarla birlikte biz de uçardık evimize doğru. Küçük kuzenim yaşıtımdı. Güreş tutmadığımız tek bir gün yoktu. Ama asıl marifet kümes yapan bu ortanca kuzenlerimdeydi hep. Kreatif durumlar hep bunlardaydı. Harbiden hayrandım ikisine. Akşamları satranç falan oynayan adamlar bunlar. Yalnız birinde pis ego var. Teyze çocukları bunlar ama aynı teyzeler değil, farklı farklı teyzelerden. Pis egolu kuzenim bir akşam yanına odaya çağırdı beni. Misafir odasına. Çünkü kimsenin kapısını açmadığı, her türlü tezgahın güvenle çevirilebileceği tek oda odur köy evlerinde. Kibritten mütevellit maket gemilerin, minicik bir saksıdan bitip dört duvarı çamaşır iplerinin belirlediği güzergahı sorgulamaksızın takip edip saran sarmaşığın şahit olduğu gizli planını açıkladı bana. Akşam yine satranç oynanacaktı ve kıvrıkcık olan kuzenim, çok affedersiniz ama bizimkinin son bir haftadır her akşam eline veriyordu. Plan şuydu; ben bizimkinin yanında oturacak, ve satranç'ta kıvrıkcık hakimiyet sağladığında, yani kaçınılmaz son yaklaşığında bizimki çaktırmadan bana çimdik atacak, ben de satranç tahtasını darmadağın edecektim. Akşam çimdidiği yer yemez satranç tahtasını darmadağın ettim. Kıvrıkcık neler döndüğünü hemen anladı.

KAMİL SE

İltem Dilek

ana o kadar kötü değil ama izimkine çok kötü baktı. Ve ondan sonra her şey tepetaklak gitmeye başladı. Ertesi sabah kıvrık ilk iş olarak kümesi yıktı. Bütün civcivleri omşulara dağıttı. Yaşit kuzenim bir daha benimle güreş tutmaz oldu. Büyük kuzenim bisikletine bir daha asla almaz oldu. O kadar da maviydi ki. Bizim kuzenle biz bir iki hafta daha öyle kös kös oturduk. Sonra zaten tatil bitti, İstanbul'a geri döndük. Bir daha da asla hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Sonra bir iki kez daha gittim köye yaz tatillerinde, fakat tadı tuzu yok, bir daha da gitmedim. Çünkü köy dediğin de kuzendir. O eski sevgiyi bir daha hiç göremedim. Sırf İstanbullu bizim kuzen mutlu olsun diye kendi mutluluğunu yaktım. Bir daha civciv izlemedim, tek bir kez daha denize girmeye çağırılmadım.

Kendi söylediğine kendi güleni yarı seviyorum ben.

Ulan arkadaş, nedir şu Ringo tarr'ın çektiği. Adami itin g.tüne okmaya doymadılar. Buyurun George Martin'den gelsin; **Lennon Beatles'in ruhudu,** Harrison özüydü, Paul kalbiydi, Ringo lavulcusuydu. E s.ktir git. Bir grubun prodüktörü olucan. Pis eni be. Nedir bu çocuğun sizden çektiği be.

Kim ne derse desin, Galatasaray'ın şampiyonluğuna en çok sevenin yine o adam oldu. Yine

o bardaydı. Fenerbahçelilerin yoğunlukta olduğu o barda rengini belli etmemek için üzerinde ne bir sarı vardı ne de bir kırmızı. Düz adam gibi geldi yine o bara. Yerine göre de dikkat çekmemek için Fenerbahçeli gibi davrandı. Melo'ya en büyük küfürü o etti. Ama bir şey söyleyeyim mi; dünyadaki tüm Galatasaraylılardan da daha çok sevindi. Sen istediğin kadar dev bayrak aç, sabahlara kadar korna çal, meşaleler yak, arabalardan sark, en çok o sevindi. O, maçın son yirmi dakikası sapsarı oldu. Kalbi ağrıdı. Bir kez bile, **saldır Galatasaray** demedi. Maçın son düdüğü çaldı, yine .mı g.tü dağıtmadı. Yine renk vermedi. Kendisiyle dahi konuşmadı o gün. Ama bir şey söyleyeyim mi; en çok da o sevindi. Onun sevindiğinin yarısı kadar sevinebilmek için bir insan nelerini vermez. O kadar çok sevindi. Ölümüne sevindi. Çok güzel, çok başka sevindi o.

æ Eve giren kolyi hemen at. Yoksa üç ay içinde o evden taşınırken bulursun kendini.

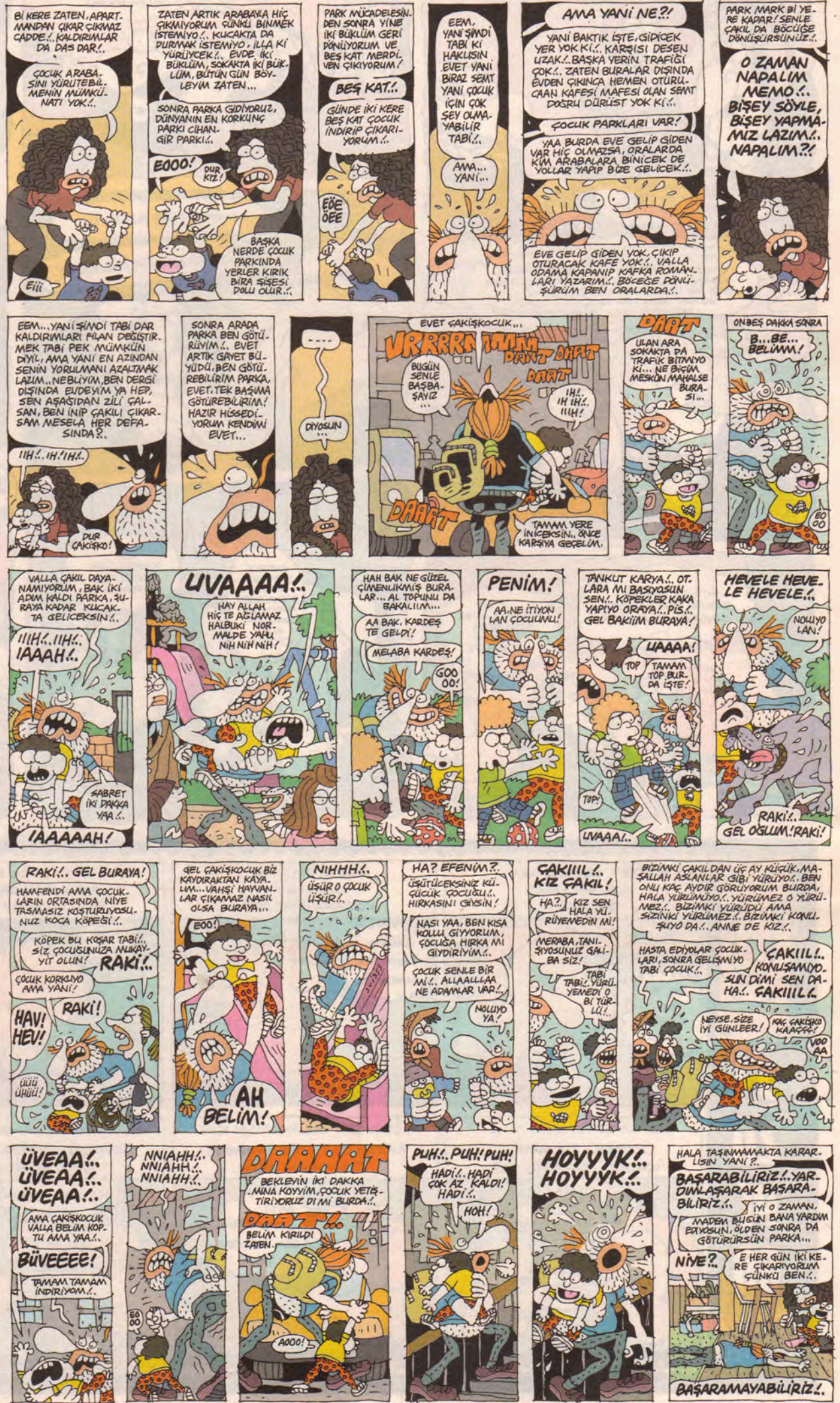
æ Kedimiz Venüs, geçenlerde kabinin dışına çıkmış, tam bir saat boyunca kumunun içinde bokunu aradı durdu. Deli çıktı adeta. En sonunda yüreğim kaldırmadı artık, bokunu alıp kabına koydum, onu gömdü de rahatladı. Resmen hayvan bokunun peşinde çatlayacaktı, o olacaktı.

æ Sevgilerimle.

ÇOLF
19 Mayıs Cumartesi / Işık Üniversitesi
20 Mayıs Pazar / Boğaziçi Üniversitesi
Mayıs ayı boyunca her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilet: 0212 244 26 67 (old city'de sezonun son oyunları)

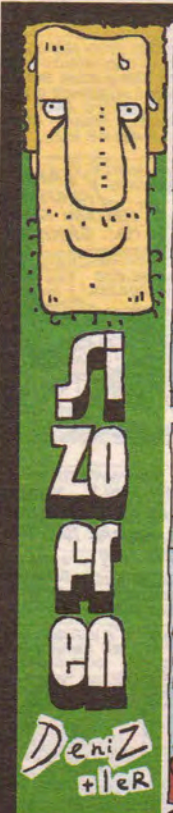
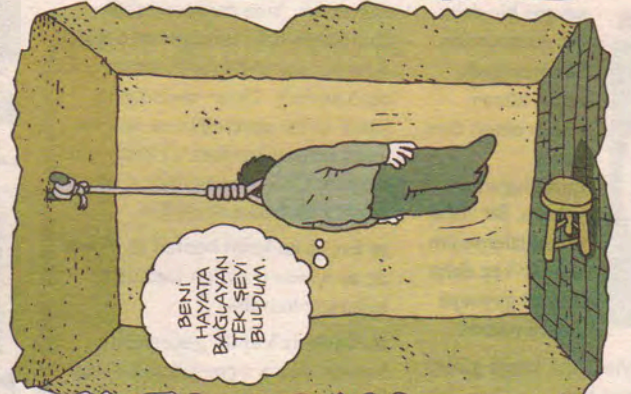

MAKUL KOCA MEMOSKO

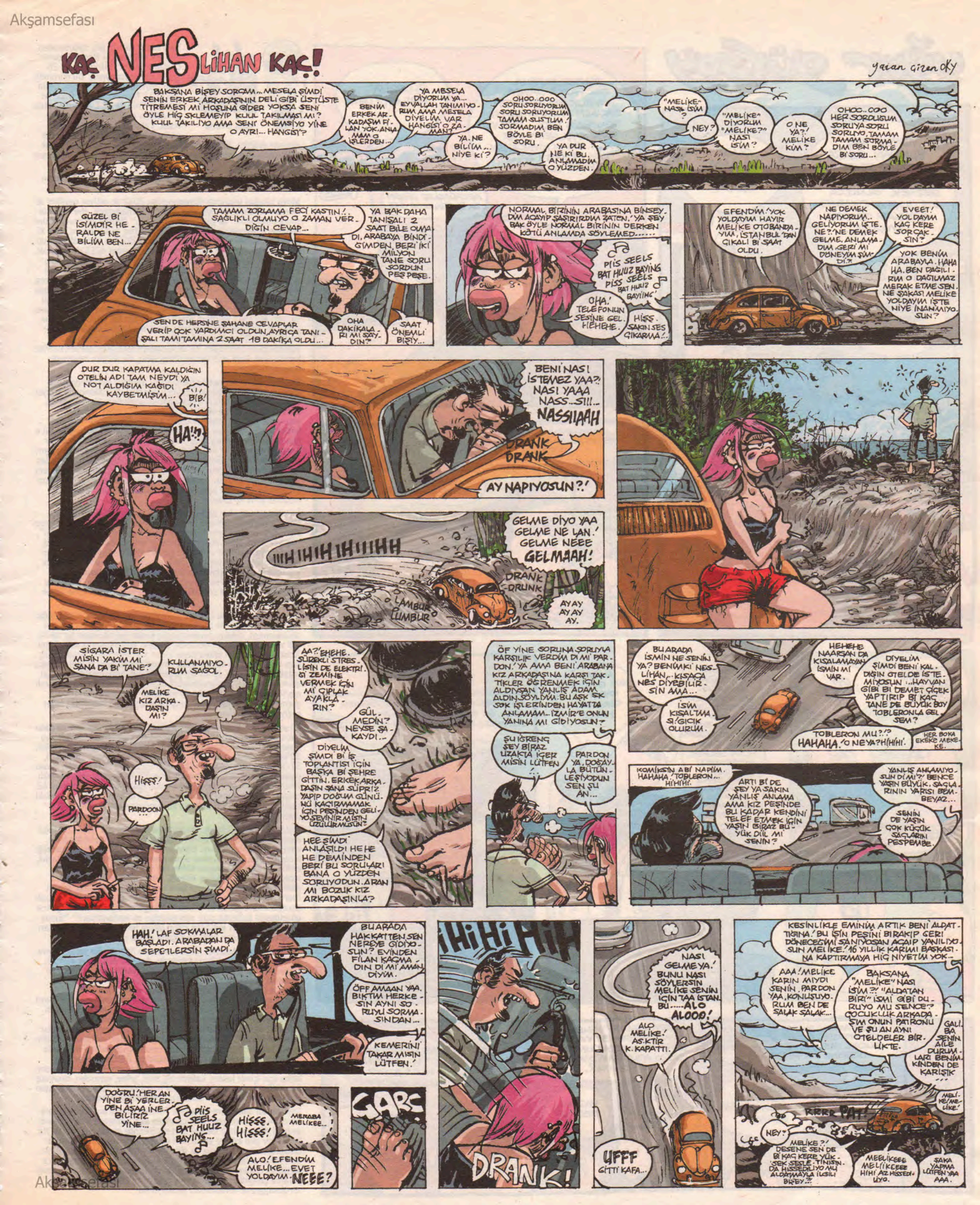

YİĞİT ÖZGÜR

Uğur Günyay

Yeni iddia, vallahi ben uydurmadım, eski RP milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan söylüyor, Mirkelam da 28 Şubat operasyonuyum. Bu durumda Erol Büyükbuc'un 27 Mayıs, Çetin Alp'in 12 Mart ve Beş Yıl Önce On Yıl Sonra'nın da 12 Eylül ürünü olup olmadığını düşünmeden edemiyor insan. Tabii 27 Nisan'da kimi parlatmaya çalıştıklarını da merak bakıyorum, orduevine girmeye müsait görünmüyor. Gerçi Mirkelam da giremezdi.

Peki, Serdar Ortaç hangi darbe girişiminin ürünü? Alahını seven cevap versin.

Maya takvimi uyarınca dünyanın sonu 2012'de geliyor geyiğini de inceden soğutmaya başladılar 2012'yi yarlamışken. Her nedense şimdi birdenbire "ay yanlış hesaplamışız," diyerek kıyamet vaktini öteleme telaşındalar. Kardeşim en başından, Maya insanı velev ki hesapladı kıyamet tee yüzlerce yıl sonra 2012'de kopacak; oturup bunu yazma bile yahu. Ben şimdi bilsem kıyamet 4211'de kopacak, bunun muhabbetini bile yapmam; kime söylesem "bana ne lan o zaman" der. En başta o yüzden mantıksız zaten. Al, yıllar evvel okuduğum kitabın birinde, Güneşteki hidrojenin 95 milyar yıl sonra biteceği yazıyordu, haliyle o zaman kıyamet kesin kopacak ama onu kimsenin umursadığı yok. 95 milyar yılda kim öle kim kala değil mi canım? Demek ki inceden hepimiz kıyamet kopsun istiyoruz bana kalırsa. Ha bana sorsanız kopsun derim ben de, Berlin Duvarının yıkılışını, Sovyetler'in dağılışını, DNA'nın keşfini ve de Kadınlar Serbest Stil Dünya Güreş Şampiyonasında Moğolistan'ın üçüncülüğünü görmüşüm, bir de kıyametin koptuğunu görsen üzerine krema olur. Ama öyle hemen ölmeyeyim, bir iki gün müşahade edeyim kıyameti.

Sanırım majik düşünce bozukluğu, vaktiyle bir psikiyatrden duymuş idim, anladığım kadarıyla bütün bir futbol alemimize sirayet etmiş durumda. Dijitürk kupası öncesi gazetelere bir baktım da, koca koca üniversite okumuş adamlar maç öncesi "totem" yapıyorlarmış. Bu totemler çeşitli çeşitli tabii, kimisi maç günü bütün telefonları "hav ary yu, ne var yu," diye açıyor, beriki o gün hiç su içmiyormuş falan. İlginç hadiseler bunlar, böyle nazar boncugunu, at nalını falan fersah fersah aşan bir durum var. Hayır, sonra neden futbol dünyamız bu durumda? E niyesi mi var arkadaş, futbolu yöneten adamlar siyu olmuş, apaçı olmuş, ulu manitu, totem diye geziniyor ortada. "Maç günleri kayınpederimle kavgı edince kazanıyoruz," diyen adam gördüm, daha ne olsun. İyi sıhhatte olsunlar artık ne bileyim.

İyi sıhhatte olsunlar dedim de, aklıma ismi lazım değiller geldi. Hani üç harfliler. Onların da niye sıhhatini istiyorsak? Biliyorsunuz bizde öyle uluorta "cin" denmiyor, onun yerine "adı bende saklı", "üç harfliler" falan diye tanınıyoruz cinleri. Bu cin ilginç tabii, ortadoğuya musallat olmuş bir sey. İrlanda'ya özgü leprekon var mesela, kısa boylu, yeşil kıyafetli, ondan da bizde yok. Metafizik varlıkların coğrafi olarak birbirinden farklılık göstermesi beni üzüyor. Alman'da Krampus var mesela, evlerden irak. Bence bu doğaüstü varlıkların coğrafi dağılımında bakmasını bilene büyük bir hikmet var.

İlk duyduğumda şaka zannettim. Zira ne akla sığıyordu, ne mantığa. Ama bugün itibarıyla görüyorum ki, bırakın karşı çıkmayı ya da desteklemeyi, ciddiye alınmayacak kadar saçma sapan bir teklif çok yakında meclis gündeminde! Mesele, kullandığımız saat dilimi. Aramızda okumayı erken yaşta söken kardeşlerimiz de var, onlar bazı vekillerimizin aksine henüz ilkökulu bitirmemiş olabilir, kısaca anlatalım. Türkiye, İzmit'ten geçen 30 numaralı meridyenin saat dilimini kullanır. Kullanılabilecek diğer saat dilimi ise, 45 numaralı meridyenden geçer ama bu 45 numaralı meridyen, Türkiye'den geçmez, çok çok güzmüzü kısıp bakersak doğu sınırımıza teğet geçiyormuş gibi durur.

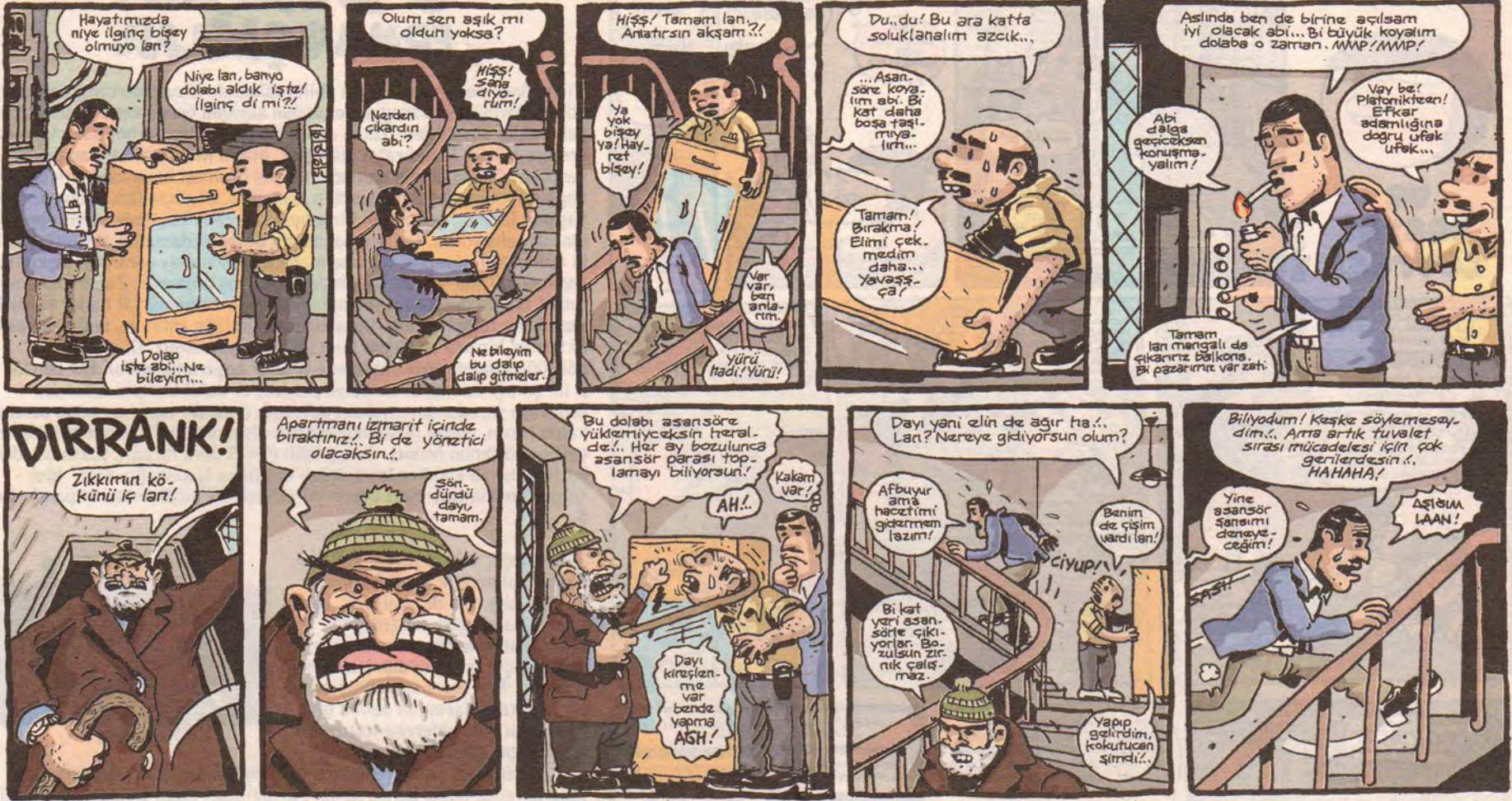
30 yerine, 45'i kullanmak, her şeyden önce, 30'un üzerinde ve daha batısında yaşayan insanlar için kesinlikle olumsuzdur. Sadece bu insanların sayısı ise, tam 33 milyon 400 bindir. Bir de şunu düşünelim. 30'un doğusunda ama 30'a daha yakın yerler de var. Türkiye'yi, 37-38. meridyenlerden ikiye böldüğümüz zaman diyebiliriz ki, bunun batındakilerin 30'u, doğusundakilerin 45'i kullanması daha mantıklı. İzmit'ten geçen meridyene daha yakın insanların sayısı toplam 62 milyon! Yani ezmüme, bir grup vekil, 62 milyon insanın kolundaki saati, geri kalan 12,5 milyona göre ayarlamasının daha doğru olacağını düşünüyor.

Pazar günü ALES vardı. Hayatım boyunca en çok işimin düştüğü resmi kurum olan ÖSYM'nin düzenlediği sınava gitmeden önce, katılım şartlarını okudum. Bana verilen bilgiye göre sınavın yapıldığı binaya; çanta, saat, cüzdan, dondurma kağıdı, cep telefonu, kulaklık, elektrikli testere, pompalı tüfek, her tür elektronik cihaz, VHS video, yüzük, kolye, küpe, bilezik, broş, anahtar ve bozuk para götürmem yasaktı. Bilhassa bozuk para sokmanın yasak olması üzerine biraz düşündüm. "Maça mı giriyoruz, sınava mı?" "Bozuk parayla sınava girsek ne olacak?" "Beğenmediğimiz sorular gelirse gözetmenin kafasına para atmamızdan mı korkuyorlar?" "Sınav gözetmeni, korner kullanan rakip takım futbolcusu mu?" soruları cevabını bulamadan uzay boşluğuna doğru yola çıktılar.

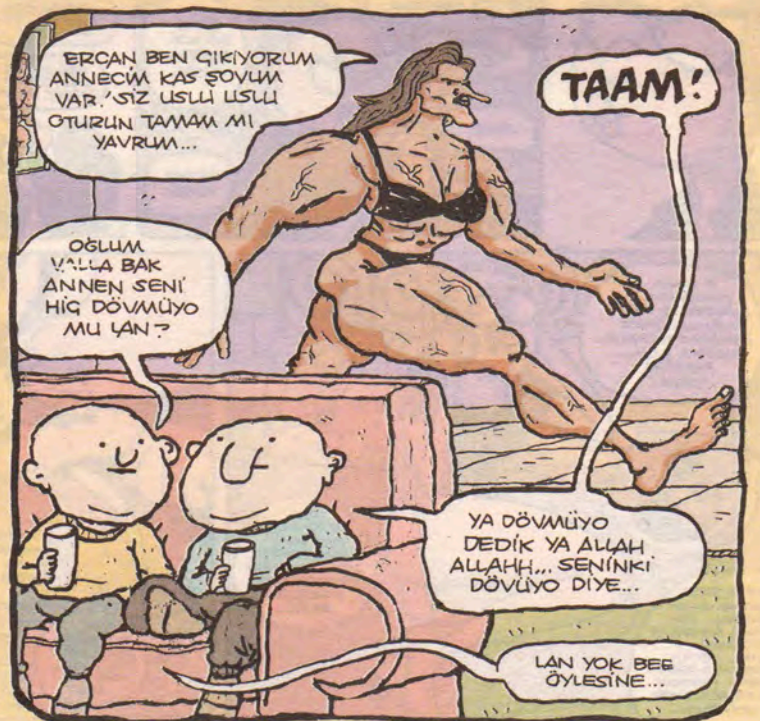
Tabii anahtar sokmanın yasak olması da ilginçti. Bu yasak sınava arabayla gitmeyi imkânsız kılıyordu. Aslında düşünceye olursak sınava, denize girer gibi girmemiz gerekiyordu ama İstanbul'un havasına güvenemediğinden mayoyla gitme seçeneğini eledim. Yanıma cüzdan alamazdım, anahtarlık alamazdım (tabii böyle olunca evden de çıkamıyordum, anahtar evde bırakırsam eve nasıl gireceğim tekrar?). Bütün bu parametreler ışığında ALES'in en zorlu sorusunun en başta "sınav salonuna girmenin bir yolu bulmak" olduğunu anladım. Eşime rica ettim, sınav bitene kadar beni evde bekledi, yanıma sadece kâğıt para aldım, yol boyu edindiğim bozuk paralarla sınav salonuna girmeden önce mebzul miktarda çay içtim ve en nihayet sınava girebilirdim. ÖSYM her şeyimizi düşündüğünden ve sınava Adem baba gibi gelmemizi şart koştuğundan bizim için içinde kalem, kalemtıraş, silgi, şeker, vermidon, okunmuş kuru üzüm ve peçete bulunan setler hazırlamıştı. Sonra akademisyen seçmeye yönelik sınavın sorularını cevaplamaya başladım.

Sorulardan anladığım kadarıyla Türkiye'nin bol bol sudoku, kare karalama ve çengel bulmaca çözen akademisyene ihtiyacı vardı ve bilgi düzeylerinin ilkökul dört seviyesinde olması yeterliydi. Ha bir de her şeyi ezberle yapmaları gerekiyordu zira bütün soruları cevaplayabilecek olsanız da süre yetmiyordu. Demek ki hayatının geri kalan onlarca yılını akademik araştırmaya vakfetmeye; ince eleiyip sık dokumaya, bir makale üzerinde aylarca, bir kitap üzerinde yıllarca çalışmaya karar vermiş gençlerin, 200 soruyu neft yağı sürülmüşçesine cevaplaması gerekiyordu.

Anıl Duman

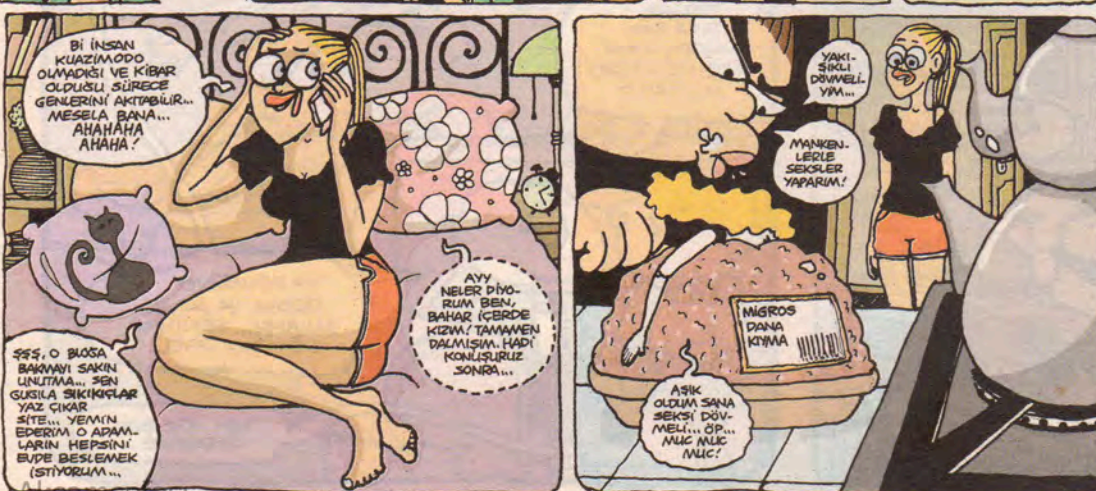

bahar

ve
sosyal
çevresi

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Yıllar önce duyardım. Özkan abiler düğünde olay çıkartmış, damadın abisini dövmüşler. Özkan abiler düğün alayının önünü kesip Malkara'dan gelen ekibi dövmüşler. Özkan abiler düğün sonrası sarhoş kafayla tavuk yemeye Küçük Mandıra'ya gitmişler, orada Mandıralılar'dan dayak yemişler. Özkan abinin damadın abisini dövmesi bana kaplanın ceylanı kapması kadar doğal geliyordu o zamanlar. Sonuçta Özkan abi yirmiiki yaşında falandı, çok neşeli bir adamdı, arçelik bayiinde servis elemanı olarak çalışıyordu. Gelinin babası mı dövecek damadın abisini? Tabii ki Özkan abi dövecek. Kasabamızda düğünde olay çıkarma, taşkınlık yapma işi Özkan abi ve arkadaşlarının yaş itibariyle. Zaten kasabanın futbol takımı düşecek küme bulamıyordu o zamanlar. O kadar kötüydü kasabanın futbol takımı. Oysa kulaktan kulağa anlatılır, nesilden nesile aktarılır; bir ara az kalsın ikinci lige çıkıyormuşuz. Özkan abinin dövdüğü adamlardan başka elle tutulur başarımız yoktu. Bir de cine 5 ilk çıktığı zamanlar belediye playboy tv dahil komple antenden bedavaya yayınlananın yolunu bulmuştu ("yapılır aga, beş metre otuzluk kablo lazım, çocuk gitsin dükkandan alsın, yapılır" diyen elektrikçiler geliyor gözümün önüne). Sonra tabii cine 5 dava mı açtı, yoksa belediye başkanı kendi kendine mi kullandı başımıza iş alacağız diye? Mel Gibson'un ölümsüz eseri Cesur Yürek'i izlediğimiz ertesi kapandı cine 5.

Yıllar geçti, cine 5 şifreyi kaldırdı, Özkan abi arçelik bayiini kendi üzerine aldı. Biz de okuluydu, işiydi derken bambaşka yerlerdeydik. O sene yakın arkadaşımın abisinin düğünü için İstanbul'dan kasabaya döndüm. Ben otobüsten indiğim diğer arkadaşlarım da benim gibi kısa kollu gömlekleriyle hazırıldılar. Üç şeyi çok çabuk farkettim:

- 1- Birbirine çok yakın renklerde kısa kollu gömlekler giymişiz, yan yana durunca ikinci dünya savaşı zamanından faşist bir partinin gençlik kollarına benziyoruz.
- 2- Çocuklar benim gelmemi beklerken içmeye başlamışlar.
- 3- Özkan Abi ve arkadaşlarının senede dört - beş düğün dağıttığı yaştayız. Bayrak bize geçmiş.

"Neredesin be olm?" diye karşıladılar, "otobüsle geldim" dedim. "İyi hadi geç kalacağız, sen Gökhan'ın arabasına bin çıkalım yola" dediler. Ne yolu. Gökhan naber? Gökhan'ın babası amatör arıcılık yapıyor, o yüzden mal taşımaya müsait ticari bir araçları var. Arkası kapalı kamyonet. Minivan. Bilmiyorum nasıl açıklanır. Pastane arabası. Edebi yeteneğim yine beni yarı yolda bıraktı. Herneyse işte o arabaya doğru gidiyoruz, araba süslü kapıları açık. İçeri oturunca arka taraftan selamünaleyküm diye ses geliyor. Dönüp bakıyorum, arka koltukların olması gereken yerde bir davulcu, bir zurnacı bir de klarnetçi var. Aleykümselem diyorum, Gökhan'a dönüp "ne ayak?" der gibi bakıyorum. "Gelini almaya gidiyoruz" diyor. İyi hadi bakalım diyorum. Bir süre sonra kasabadan çıkıyoruz, çevreyoluna bağlanıyoruz. İçime bir kuşku düşüyor. "Gökhan nereden alacağız olm gelini?" diye soruyorum. "İstanbul'dan evinden alacağız, hiçbir şeyden haberin yok lan nasıl insansın sen?" diye diyor. Allah Allah. "Olm ben daha yeni İstanbul'dan geldim, haber verseydin geldiğinizde beni de alırdınız beraber dönerdik" diye isyan ediyorum. "Çenen değil ellerin çalışsın" diyerek tartışmaya nokta koyuyor, ayağımın altındaki poşetleri gösteriyor. Poşetten biraları çıkartıp çakmakla açıyorum, arkadaki ekibe uzatıyorum; yancı olmanın verdiği rahatlıkla bir tane de kendime açıyorum. Şöyle bir bakıyorum da saat daha öğlen iki, elimde bira arkamda davulcu, zurnacı ve klarnetçi var, çevreyolundayım. Tehlikeli bir tipe benziyorum. Gerçekten bazı şeylerin olacağı varsa oluyor. Efendi gibi garnitürümü yerim, altınımı takarım dönerim diye düşünürken düğünün serserisi oluyor. Arkadan "çalalım mı abi?" diye soru geliyor. Bu abileri bir şekilde tanıyorum. Normal düğünlerde, sünet düğünlerinde falan düğün alayında araba arkasında çalmak üzerine özelleşmiş bir ekip. Ortam ne kadar rahatsız olsa da kendisini küçültüp davul çalabiliyor davulcu abi. "Çalın tabi abi, yol boyunca çalın" diyorum. Beş dakika sonra da rica minnet durdurmak zorunda kalıyorum adamları. Araba içinde davul mu çalınır mına koyum, ölüyordum az kalsın. Çingene filmi ambiyansına kanıp sağlığını yitirecektim neredeyse.

Olmuyor.

Pasta, arıcılık, davul zurna vs.

"Neredesin be olm?" diye karşıladılar, "otobüsle geldim" dedim. "İyi hadi geç kalacağız, sen Gökhan'ın arabasına bin çıkalım yola" dediler. Ne yolu. Gökhan naber? Gökhan'ın babası amatör arıcılık yapıyor, o yüzden mal taşımaya müsait ticari bir araçları var. Arkası kapalı kamyonet. Minivan. Bilmiyorum nasıl açıklanır. Pastane arabası. Edebi yeteneğim yine beni yarı yolda bıraktı. Herneyse işte o arabaya doğru gidiyoruz, araba süslü kapıları açık. İçeri oturunca arka taraftan selamünaleyküm diye ses geliyor. Dönüp bakıyorum, arka koltukların olması gereken yerde bir davulcu, bir zurnacı bir de klarnetçi var. Aleykümselem diyorum, Gökhan'a dönüp "ne ayak?" der gibi bakıyorum. "Gelini almaya gidiyoruz" diyor. İyi hadi bakalım diyorum. Bir süre sonra kasabadan çıkıyoruz, çevreyoluna bağlanıyoruz. İçime bir kuşku düşüyor. "Gökhan nereden alacağız olm gelini?" diye soruyorum. "İstanbul'dan evinden alacağız, hiçbir şeyden haberin yok lan nasıl insansın sen?" diye diyor. Allah Allah. "Olm ben daha yeni İstanbul'dan geldim, haber verseydin geldiğinizde beni de alırdınız beraber dönerdik" diye isyan ediyorum. "Çenen değil ellerin çalışsın" diyerek tartışmaya nokta koyuyor, ayağımın altındaki poşetleri gösteriyor. Poşetten biraları çıkartıp çakmakla açıyorum, arkadaki ekibe uzatıyorum; yancı olmanın verdiği rahatlıkla bir tane de kendime açıyorum. Şöyle bir bakıyorum da saat daha öğlen iki, elimde bira arkamda davulcu, zurnacı ve klarnetçi var, çevreyolundayım. Tehlikeli bir tipe benziyorum. Gerçekten bazı şeylerin olacağı varsa oluyor. Efendi gibi garnitürümü yerim, altınımı takarım dönerim diye düşünürken düğünün serserisi oluyor. Arkadan "çalalım mı abi?" diye soru geliyor. Bu abileri bir şekilde tanıyorum. Normal düğünlerde, sünet düğünlerinde falan düğün alayında araba arkasında çalmak üzerine özelleşmiş bir ekip. Ortam ne kadar rahatsız olsa da kendisini küçültüp davul çalabiliyor davulcu abi. "Çalın tabi abi, yol boyunca çalın" diyorum. Beş dakika sonra da rica minnet durdurmak zorunda kalıyorum adamları. Araba içinde davul mu çalınır mına koyum, ölüyordum az kalsın. Çingene filmi ambiyansına kanıp sağlığını yitirecektim neredeyse.

"Kız apartmandan çıkarken ben bir şey yapacak mıyım?" diye soruyorum Gökhan'a. Daha önce davul zurnayla gelin almadım, yanlış bir hareket yapmak istemiyorum. "Yok, zaten gelini alıp hemen yola çıkıcaz, geç kalıyoruz yoksa" dedi. "Oynayacak mıyız peki?" diye sordum. Biraz düşündü, "yok, saçma olur hemen hızlı hızlı oynamaya çalışırsak" dedi. Doğru. (Haftaya devam)

gelen Kutusu

Servet TURAN

Halil ÜNAY

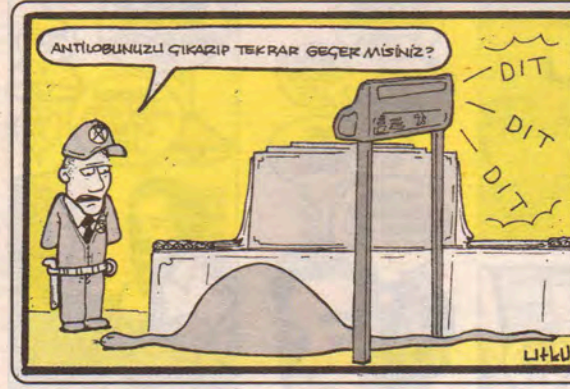
Ayşegül CENGİZ

Uğur ÇUHACI

Utku SÖNMEZ

uykusuz dükkan

uykusuz kitapları
çiltler çizgiromanlar
poster
figür anahtarlık
bardak mausped

açıldı!

DIYARBAKIR

3. KİTAP FUARI

BOOK FAIR

PÊŞANGEHA PİRTÛKAN A 3'YEMİN

معرض الكتاب الثلاث

Yazının Kadim Coğrafyasına Yolculuk...
Journey to the Ancient Land of Letters
Rûçbiya Ber bi Erdnigariya Nivîsê ya Qadim ve...
رحلة إلى الجغرافيا القديمة للكتابة

22-27 Mayıs / May / Gulan / مايو 2012

20 MAYISA KADAR UYKUSUZ STANDI İLE KOCAELİ KİTAP FUARI'NDAYIZ

uykusuz

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Mayıs 2012 | Sayı: 246

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜSESESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşar - Vasif Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Erkeği güzellik çeker ama akıllı kadına bağlanır. Güzellüğünün yetersiz olduğunu bilen taraf açığı kapatmak için zekâsını kullanarak yeteneklerini geliştirir. Hani şaşırırsınız ya bir çirkin ile güzeli yan yana görünce, işte o ilişki yetenek ve akılla ayakta duruyor. Oysa ben marifetlerini çok merak ediyorum

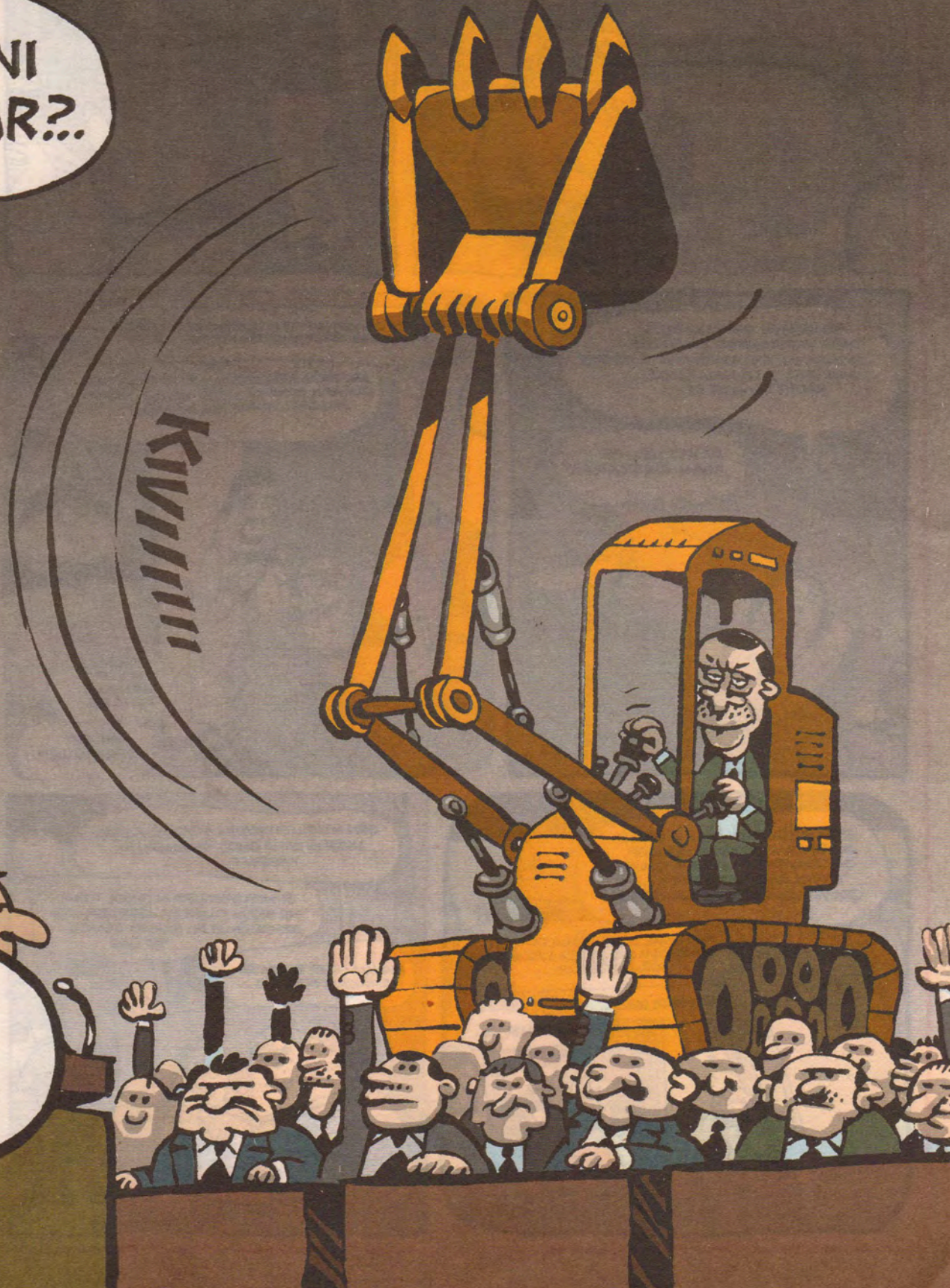
UYKUSUZ

"Dozer yasası" olarak adlandırılan afet yasası onaylandı. Yasayla, 'kentsel dönüşüm' ve 'deprem riski' adı altında milyonlarca insan zorla evlerinden çıkarılarak şirketlere yeni rant alanları açılacak.

AFET YASASINI
ONAYLAYANLAR?..

YASA
ONAYLAN-
MIŞTIR!..

Görünmez adam.

OFLAYN TAKILIYORUM ABİ EN TEMİZİ
HEP BURALARDAYIM ASLINDA AMA
OFLAYN TAKILIYORUM.

SİMGE KİM LAN?

SES!
İKİ NUMARA.

ANNE SEN NAPTIN, HAMİLEYKEN NE QALDIN DA
BEN BÖYLE KOMPLE DOĞUM LEKESİ OLARAK
DOĞDUM? ŞU HALİME BAK.

ÇOK AŞERİYODUM Bİ SÜPERMARKETİ
BAŞTAN BAŞA İNDİRDİM. BÖYLE
OLACAĞINI BİLSEYDİM... AFFET
ILYASIM...

Cihan Ceylan

ZORLA UÇUŞ KULESİNE GİRİP
BİZİM UÇAKLA BAĞLANTI KURUP BENİ
SORDURMUŞSUN... REZİL ETTİN BENİ
ARKAŞLARIMA. BANA GÜVENMEYİ
ÖĞREN ARTIK RUH HASTASI !!!

Bİ AN PARANOYA YAPTIM...YOKSA
UÇUŞU MUÇUŞU YOK DA BENİ Mİ
KANDIRIYO LAN ACABA DİYE...
TELEFONUN DA KAPALI YA...

ASLINDA AĞIK OLMASTI
LAZIM YA. KAPTAN FİLAN
AÇIYODUR LAN BENCE...

PİSİK!

ASLINDA Bİ OSMANLI DİZİSİ
DAHA YAPICAKSIN, II. MURAT
DÖNEMİNİ ANLATAÇAKSIN. DÜZMECE
MUSTAFA'YI DA HALLEDERİZ
KADIR OYNAŞA OFF.

Bİ YAT UYLU BE
ADAM ALLAH ALLAH!

Bİ SEV DİKKATİMİ GEKTİ, SOKAKTAKİ BÜTÜN
ESNAFLARA SAĞ EKİMİŞSİN DOKTOR NE İŞ?

SAĞ EKİM MERKEZİNİN ETRAFINDA KEL
OLMASIN İSTEDİM, KÖTÜ GÖZLÜKÜYÜ BİLİYÖ
MUSUN... YANLIŞ ANLIYO MİLLET...

FİKRET ABİ
50 LİRA
BOZSANA
BANA BE.

AABİ ÇAY
VERİYİM Mİ?

EVİN BÜTÜN KAPILARINI İŞ YERİNE
GÖTÜRCEM, KİTLEYİP KİTLEYİP
31 ÇEKMEKTEN SINAVA ÇALIŞMI
YOSUN AMA ARTIK BİTTİ...
ÇEKMEYCEKSİN DERS ÇALIŞÇAKSIN.

GÖTÜRME BABA, VALLA ÇOK
ÇALIŞICAM. BU SEFER KAZANICAM
SÖZ GÖTÜRME.

HADİ HADİ DERSE.

BABA NOLUR YA...

SEN NERELERDEYDİN ŞİMDİYE KADAR,
NEDEN DAHA ÖNCE ÇIKMADIN KI
KARŞIMA.

Bİ KOYUYOMUŞSUN ŞİMDİ TOKADI
NE BİÇİM OLUR HA...LİFF GERİLDİM,
SENDE ÖYLE EL ŞAKASTI SEVEN
TİP VAR.

AKLIMA GELDİ Bİ ARA DA
YAPMIÇAM KORKMA...

Meclis Günükleri

Yeni anayasayı yazmaya çalışıyorlar..Bence de yazsınlar.. Bütün gün çan çan çan geçtikten sonra otursunlar bişeyler çalışsınlar.. Koridorlarda o odadan odaya koşuşturup toz kaldıracaklarına tokur tokur topuklu mekosenleriyle bütün gün... di mi? Anayasa yazmak, hele hele yeni anayasa yazmak kolay iş değil. Her türlü vatandaşınla empati kurup haklarını gözetmen, hukuklarına konsantres olman gerekiyor.. Bütün bunları düşünüyorum, bi yandan bordokları yıkıyorum, derken, hissettim, takıldı bunlar yeni anayasada.. Yazamıyorlar.. Ben her şeyin farkındayım.. Altına tuvaletini kaçırması çocuğun bi bakışı vardır, botokslu gibi.. Öyle bakmaya başlayınca vekiller, anla ki bi çözümsüzlük var.. Yani vekil empati kuramıyor.. Mesela vatandaşın cinsel.. Anayasanın cinsel yönelim kısımlarını yazamıyorlar.. Böyle çözümsüz durumlarda gay çok gider.. İhlamur içildi ama..

Başbakanlarda görüştüm.. Pakistandaydı.. Yeni geldi.. "Merhaba selamıdır", "ooo başkanım hoş geldiniz", falan, "kasin! Parlamente'ye gideceksin! Pakistan", diye "laf lafı açınca "Pakistan Parlamentosunda konuşma yaptım, güzel bişey söylemeye gelmiyo, hemen sıraları yumruklamaya başlıyorlar.. Ben konuşmayı bitirene kadar, möblenin canına okudular, masraf büyük", dedi.. "Yaa öyle mi, enteresan, neyse sonra konuşuruz, şimdi biraz yoğunum", dedim çıktım.. İşim gücüm var..

Ama muhalefet Partisi lideriyle de dram iyi.. Geçen merdivende rastlaştık "Ooo müdür! Gözükümüyorsunuz, ne var ne yok?" Yokladım bunu kolundan.. "Hayırdır? ne reye kosturuyosun?".. "Belgeleri yetiştiriyorum", dedi.. Bütün gün faks makinasının başında.. Yurdun dört bi köşesinden belge yolluyolar buna.. Fotokopi, faks makinaları, na kimseyi yanıstırmıyo "ayarlarını bozuyosunuz", diye.. Birisinin fotokopilik işi varsa da, işlenmiyo kendi akekiye Önlü arkalı fotokopiye 25 kuruş alıyo.. Kortuşları da dışarıda korsana doldurtturıyo.. "Selami inanır mısın, burda esnaflığın tadını aldım", dedi bana geçenlerden..

Memur zammı işi zor.. Yüzde 16 istendi, yüzde 3,5 dediler di mi? Doğrudur.. Para istemiyecen bunlardan.. 3,5 atıyorlar.. Marka paralarını zor topluyorum.. "Bana memur maaş melesi yapmayın", diyor.. "Çayın üzerindeki şekere kşpüğü mü, tükümük mü bilemezsin"...

Memurcuğun öyle bi tehdit şansı da yok tabi.. Hemen kafasına yer, biber gazı memisini.. 19 Mayıs'ta, kızla erkeğin güreş tutması, mecliste ayak üstü konuşulan konuların başında geldi.. Ata'yı anarken, olaylar bu hale nasıl geldi bilen yok.. Burdakiler biraz yabancı Ata'nın.. Yopa yopa olacak.. Zamanla.. Gençlik, spor, Ata, anma, kutlama, bunların hepsini aynı anda yapmaktır kolay değil..

Orhan mı? Ne orhanı?.. Belgrad orhanı

UYKUSUZ

Deniz Feneri Davasına bakacak mahkeme bulunamıyor! Arka arkaya verilen yetkisizlik kararlarıyla elden ele dolaşan dava dosyası ortada kaldı.

Kaç Yılda?
FIRAT BUDACI

• Tayyip Erdoğan, Bingöl'de yaptığı mitingde kalabalığa, "Diyarbakır... Diyarbakır... Diyarbakır... Cevap vermiyorsunuz Diyarbakır..." diye sesleneli 1 yıl...

• Süleyman Demirel, Ankara'da katıldığı bir panelde üst katta "Deniz Gezmüş Sergisi" olduğunu öğrenince, "Gezmek ister misiniz?" önerisini cevaplamadan derhal binadan ayrılalı 3 yıl...

• 12 yıl önce "Aslan gibiyim" diyen Özcan Deniz, "Bana gay bile dediler. Oysa ben metroseksüel bile değilim. Herkes benim ne olduğumu biliyor. Ben kişilere uzak, kitlelere yakın bir insanım," açıklamasıyla durumunu güncelleyeli 7 yıl...

• Melih Gökçek, Kızılay Meydanı'na dev bir disko topu astıralı 8 yıl...

• Ayşe Hatun Önal, bir tanıtım defilesinde

sergilediği geceliğin altına iç çamaşırı giymemesinin nedenini "Kaset çalışmalarım devam ediyor. Kaseti çıkarmadan iç çamaşırı giymeyeceğim," sözleriyle açıklayalı 9 yıl...

• Bir sergiye yapacağı konuşmaya elinde bilardo istakası ve üzerinde dalgıç kıyafetiyle çıkan Salvador Dalí, konuşma sırasında nefes almakta zorluk çekince dalgıç kıyafetinin başlığını çıkarmak zorunda kalalı tam 76 yıl olmuş.

İşçi kazalarında ölümler devam ediyor, yetkililer seyrediyor. Geçen hafta İstanbul'da bir vinçten düşen beş işçiden biri öldü.

Kabine'nin espri makinası İdris Naim Şahin, yer ve zaman tanımıyor. Televizyonda light militan olduğunu açıklayan Şahin, bu kez bir cenaze taziyesi için gittiği Elazığ'da esprilerini sıraladı.

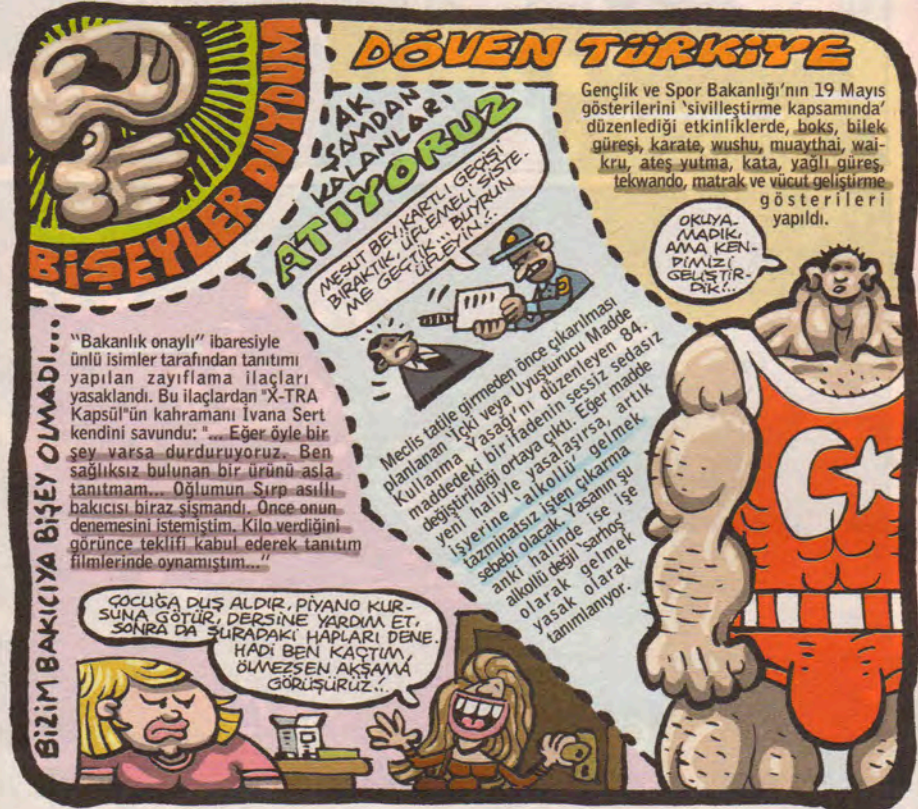
Anneler Gününde, bütün tutuklu kadınlara tanınan "açık görüş hakkı", Mardin Cezaevinde tutuklu bulunan BDP Mardin milletvekili Gülser Yıldırım'a tanınmıyor. Yıldırım'ın Anneler Gününde çocuklarını görmesine izin verilmedi.

Uludere Katliamı tartışmaları sürüyor. Katliamın, ABD'nin verdiği istihbarat yüzünden gerçekleştiği iddia edildi.

Başbakan, Uludere Katliamına yol açan istihbaratın ABD tarafından verildiğini yalanlayarak bu haberlerin Obama yönetimini seçim öncesi sıkıntıya sokmak için hazırlandığını söyledi.

Ataması Yapılmayan Öğretmenlere verilen sözler tutulmuyor.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BU RETRO DEĞİL ESKİ

Ortaokul yıllarında, spor ayakkabılarımı beyazlığını tehdit eden her darbeye siliyordum. En ufak bir temasta parmağımı tükürükleyerek yeniliği bozan lekeyi yok etmeye çalışırdım. Sonraki yıllarda beyaz spor ayakkabılarımın yeniliğinden utanmaya başladım. İlk giydiğim gün bilerek kirlletiyordum. Parmağımı tükürükleyip ayakkabısını silen bir insan, bir iki yıl sonra neden ayakkabısına çamur sürer? Hangi bilgiydi bana bu değişimi yaşatan? Arada öğrendiğim şey neydi?

Yeni ayakkabılarım, eski ayakkabılarımdan daha eski. Niyetim, ilk okunuşa manasız gelen bu cümleyi bir kere daha okutmak değil. İkinci defa okuyanlardan özür dilerim, ama yeni ayakkabılarımdan durumu bu. Daha önce hiç ayakkabı betimlemedim, ama anlatmaya çalışayım: Yeni ayakkabılarım, eprimsi bir bezden imal edilmişler. Burun kısmını kaplayan plastik eski bir bidondan kesilmiş gibi sapsarı. Bu sarı plastiğin üzerinde, sanki art arda ve öfkeyle bir araba lastiği tekmelemiş gibi siyah lekeler var. Lekeler, form olarak Rüştü Reçber'in güneşli havalarda oynadığı maçlarda ışığı kurmak için gözaltlarına sürdüğü siyah boyaları andırıyor. Bu ayakkabıyı, ailemle birlikte yaşadığım 90'lı yıllarda alsam, annem telef olurdu. Babam, paranın boşa gittiği duygusunu zar zor bastırarak, zamanın ruhunu anladığını ispatlamak adına, "Şimdi moda bu!" der, ama gece yattığında "Dilenciye versen giymezi!" diyerek annemi ayakkabı muhalefeti için ertesi güne hazırlardı. Aslında sabah saatlerinde mağazadan çıktığımda ayakkabımdan memnundum. Geçerli dizaynın dağınık, göze batmayan, boşvermişlikle el ele, retroyla omuz omuza ilerlediğini ve ayakkabılarımdan bu özellikleri tamamen yansıttığını düşünüyordum. Yaşadığım memnuniyet, akşam saatlerinde bulduğum retrosu sağlam bir arkadaşımın verdiği tepki üzerine şüpheye döndü.

Konuşurken arkadaşımın gözü bir iki kere ayakkabılarıma takılına, bu takımların beğeniyle sonuçlanacağını sanmışım. "Oğlum bunlar çok eskimiş, yeni bi ayakkabı alsana kendine," deyince biraz şaşırarak, "Yeni bunlar, daha bugün aldım," dedim. Arkadaşım acımasızdı, "Naptın abi sen? Demirci ayakkabısı gibi, neresi yeni bunun?" diye devam etti. Eskiliği, yıpranmışlığı hatta bazen zevksizliği bile bir anda avantaja çeviren sihirli bir kelimeyle verdim cevabımı: "Retro işte!" Aynı kelimeyi, başı sonu belli bir cümleye yerleştirerek, daha oturaklı verdi cevabımı: "Sen retroyu yanlış anlamışsın!"

Eve dönerken ayakkabılar topuktan vuracakmış gibi bir hisse kapıldım. Belki retro uyarısı almasam, bu hissi "giydikçe açılır", "turnakları kesersem rahatlar" türü iyimser düşüncelerle ciddiye almayabilirdim. Ama şimdi, topuktan vurgun yeme ihtimalini, ayakkabıyı iade etmek için bir şans olarak görüyordum. Evde Google'a 'demirci ayakkabısı' yazdım, herhangi bir sonuç gelmedi. Aynı Google'a 'tüketici', 'iade', 'topuk', 'su toplama', 'birgün giyince mağaza sorun çıkarır mı?' gibi kelimeler yazdığım da ise ortalık bayram yerine döndü. Forumlar topuğu su toplama insanlarla doluydu. Ertesi gün mağazaya gidip ayakkabıları iade etmek, zorluk çıkarırlarsa da 'topuktan vuruyor' kartını oynamak için yolum açıktı.

Mağazada yanlış retroyu satın aldığım görevliyi göremeyince canım sıkıldı. En yumuşak yüzlü satıcıya yanaştım. "Topuktan vuruyor" yalanının verdiği sıkıntıyla, derdimi gereksiz kelimelerle biraz uzatarak anlattım. Dert uzadıkça hürmet azaldı. Satıcı, ayakkabıları kutusundan çıkarıp uzun uzun inceledi. Sanki firmanın dizaynı değilmiş gibi özellikle burun kısmına baktı. Bir an, "Bu çok giyilmiş, giyilmeyi bırakın bununla lastik falan mı tekmelediniz siz?" demesinden korktum. "Faturanız var mı?" diye sordu. "Faturayı atmıştım ben," deyince kaşları bir anda havaya kalktı. Hiçbir şey söylemeden kasaya giderek oradaki görevliye bir şeyler söyledi. Kasadaki, memnuniyetsiz bir ifadeyle önce retroya, sonra bana baktı. Göz göze gelmemek için kafamı çevirip çevremdeki ayakkabılara baktım. Mağazanın tam ortasında, retrosu sıkıntılı, şimdisi kaygılı, geleceği belirsiz bir adamım.

"Faturasız iade alamıyoruz, ama bu seferlik değişim yapabiliriz," dedi satıcı. Google aramaları sırasında ulaştığım 'haklı tüketici' payesini faturasız olmam yüzünden kaybetmişim. Değişimi kabul ederek mağazada dolaşmaya başladım. Bir turun sonunda, bu mağazanın bir köşeye cenneti olduğunu idrak ettim. Anladığım kadarıyla, aslında sadece köşeye ayakkabı üreten bu marka, gencin de ekmeğini yiyelim kaygısıyla köşeye dışında sadece iki model üretmişti. Biri benim retrolar, diğeri de haftasonu gençleşmek isteyen orta yaşlıların ya da sabah sporu yapan Selami Şahin'in giyebileceği kenarına arma basılmış bir model. Çaresiz kalmıştım. Yanlış retrodan kurtulmak için köşelerinin arasında bir tur daha attım. Mağazadaki köşelerden birini giyen satıcı takırdayarak peşimden geliyordu. Dolaştıkça, sivri uçlu ayakkabılarla belalara doğru yürüdüm, taba rengi bağcıklılarla toplantılara girip çıktım, yıllardır soyu tükenmeyen timberlandlerle 90'lı yıllarıma geri döndüm, üstü püsküllülerle sık giyinmesiyle tanınan çocukluğumun akrabalarını hatırladım, üzeri delikli modellerle belde merkezindeki çarşıya inen yazlıkçı emekçileri saygıyla andım ve en kötüsü ruganların aynasında kaygılı suratımı gördüm. Yapacak hiçbir şey yoktu. Kurtuluşum yine benim retrolarıydı. Arkamda takırdayana dönüp "Peki benim aldığım 44 numarası var mı?" diye sordum. "Depoya bakmam lazım," diyerek ortadan kayboldu. Bir ayakkabıyı hiç bu kadar umutla beklediğimi hatırlamıyorum. Satıcının gelmesi biraz gecikince, aslında bu modeli tertemiz ürettiklerini, istek olursa içerde burnunu araba lastiğine sürttüklerini ve üzerine toz serperek retrocular için hazır hale getirdiklerini düşündüm. "Buyrun," dedi satıcı. Sağ tekini usulen giyip "Tamam," dedim, "bunu alayım." Çıkarken, kapıya yakın bir platform üzerine tek başına yerleştirilmiş beyaz bir çift ayakkabı gördüm. Üzerinde bir an Orhan Gencebay belirip kayboldu. Hızla çıktım.

Yanlış retro, üstelik bir numara büyümüş olarak hala ayaklarımda. Sık sık vitrin önlerinde durarak ayakkabılara bakıyorum. Retronun sınırları tam belli olmayan kurallarını hissetmeye çalışarak doğru çifti arıyorum. Farklı günlerde tekrar tekrar baktığım bazı ayakkabılarla ilişkim bir tür keşimeye döndü. Bugünlerde özellikle bir tanesi epey ön plana çıktı: Bu ayakkabı, klasik Adidas dizaynında aslında, ama beyaz tabanı çok kalın ve sert. Yanlardaki üç kalın çizgi soluk renklerden seçilmiş: Soluk mavi, soluk kırmızı ve tekrar soluk mavi. Burun kısmında ise hafif tüylenmiş grimsi bir bant var. Altını çevirdiğimizde eski tip, ucuz görünümlü taban yapısı karşılıyor bizi. Bu taban öylesine sert ki, kapı çalma hareketiyle vurduğumuzda neredeyse gerçek bir kapı sesi çıkıyor. Ben en çok bu özelliğini retroya benzetiyordum. Bu ayakkabıyla retronun kapılarını

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

"O kadar güzelsin ki yağmur başladı."
- Richard Brautigan

- 23 Nisan'ı Dünya Çocuk Bayramı yapıp, çok da şahane bi şeyin öncüsü olmak varken, bayramlara kızmak akılsızlık olmuyo mu?
- Normal demokratsan başkan yeter, ileri demokrasi illa ki başkan keser!..
- "Dindarlarla liberalerin yedikleri aynı da, içtikleri ayrı gidiyo!.." - Haydar İşıktan
- Sosyalizm: Bencilik edilecekse, hep beraber edelim...

- Nasyonel Sosyalizm: Bencilik etmeye sadece bizim hakkımız var...
- Faşizm: Nasyonal sosyalizm dedim ya lan. Haa, tamamen nasyonal faşizmdan bahsediyosan, homurtudan hiçbi söz anlaşılmıyo ki...
- En korkunç yasak: Sokak müziğini, sokak müzisyenini engellemek. O sokaklar kimin ki, kime yasaklıyosunuz? Müziği yasaklamaya ne ara bastı kafanız? Dünyanın en masum sahnesinden, bir sokak müzisyeninden ne istiyosunuz? Ruhunuz gibi darlansın sokak, he mi?..
- Sakin bin hatırlıyor yıl sonra, anadilimizden geriye "Gol yemem, sörf tabii ki yerim!" kalmasın sadece?! Asıl korkum budur...
- Başkasını önemsemeyi acizlik sanan da önemli bak: Katlanmayı öğretir...
- Türkiye: Dizi tanıtımlarında tokat sesi eksik olmayan ülke...
- Hah, bi çayımız vardı, onu da eller aldı. Çay, Hindistan tarafından "resmi içecek" ilan edilmiş. Olsun, bari batıya gitmemiş!..
- Azalarak Bittin: Tozlu araba camına "Beni yıka" yazmak. (Sağolasın İbrahim Şimşek)
- Meryem Ana'yı ziyaret ettiydik mayısın başında, Selçuk'ta. Jandarma ofisinden bi asker çıkıp "Hoşgeldin Vedat abi" deyince şaşırdım. "Okuyoruz burda da" dedi, terhiş on günü kalmıştı. "Siz bu satırları okurken" evine dönmüştür kardeş. Darısı tüm askerlere...
- Eski Türkler'de kar kavramı: Domuzdan kıl koparmak.
- Bi arkadaşımızın Amerikalı karısı, Roman eğlencesinde epey iyi bildiği dansları sergilerken, yaşlı bir kadın "Bu kim, nereli?" diye sormuş, "Amerikalı" demişler, "Amerikalı Roman da böyle oluyomuş demek ki" demiş kadın...
- Adli tatilde resmi gazete okuyan adama el şakası yapılmaz!..
- Bir oyuncu, bi zamanlar göğüslerini ortaya çıkararak pozlar vermiş, hataydı diyor, giysinin azizliğine uğramadım diyor. Bu demecle birlikte o pozlar gazete haberi olmuş, göğüs uçları ortada. Ama aynı haberin internette verilmiş şeklinde aynı bölge karelenmiş. Bu ne saçma diyor yarabim. O göğüsler sakıncalıysa gazetede niye var? Gazete evlere girmiyö mu, evlerde çocuklar yok mu? Hayır, normal bir pozsa nettle niye kareli? Merak ettim hakkaten, gastenin bi ücreti var, siteye giriş bedava diye mi?..
- İnsana insan neden yasaklanır? Kimyasal karışım olup kafa yaptığı için mi?
- Pinokyo'yla ilgilenmedim, Gepetto Usta'yı kafaya taktığım kadar. Canlanan kukladan bana ne, onu canlanır hayaliyle yapan asıl candır. Edebiyat deyip deyip durduğumuz şeyin en yalın, nesnelenmiş hali. Öte yandan "ulan ahşaptım, ne güzel cana geldim" demeyip yalan peşinde koşan kukla da muamma. Ustasının ürünü olmakla beraber ondan çok daha ünlü. Napıcak yaşlanınca Pinokyo, baba mesleği deyip marangozluğa mı meyledecek? Kukla yapan bi kukla. Usta desen olur gibi, değil gibi... (Son dakika: Behnan dedi ki, pinokyo yaşlanınca insana dönüşmüş. Hah! Şimdi oldu.)

- Şu aleme kimi hayal kurmaya gelir, kimi de hayal kurtmaya...
- Geç saat Beyoğlu Nizam Pide'den sokağı seyretmek, şehirlerarası mola mekanında yemek yerken paparazzi programına denk gelmek gibi... Bi yandan çorbanı kaşıklyosun, bi yandan da ünlülere bakıyosun...
- Bu gezegende ne yaptın dersenez, kolumu ısırp saat yaptım, aha, zamanla tek gerçek ilişkim bu!..
- Hintliler, su içerken, ilk yudumu asla içmeyip onunla ağızlarını çalkıyolarmış. Ondan sonra içiyolarmış sularını. Gayet sağlıklı bir alışkanlık. Bi de "Kikasso" diye isim varmış Hintlilerde. "Ne lan bu, çakma Picasso gibi" dedim, hemen "Hindistan Picasso'su ressam Kikasso" diye gösteriverdi çektiği fotoğrafı Sinan Göksel...
- "Tüfenk" ne ama ya, çok çok sinirliken eline aldığı tüfeğe mi tüfenk deniyo yoksa, nedir?..

- Kapiya isim yazdırma var. "x + 1" diyosun, "y + 2" diyosun, arkadaş geliyo arkadaşlarıyla. Her seferinde aklımdan "Biri - 1" demek geçti de hiç demedim... Nasıl olacaksa artık, yokluğunu yanında taşıyo gibi...
- Aşk'ın matematik ifadesi: Eksinin çarpımı artı...
- Bi de, kapiya isim yazdırmayı abartıp, uğraşır neonlarla yazdırıcam birinin adını kapiya, alacam aklını!..
- Diğer arılar tembelmiş gibi, bi de "görevli arılar" var. Bunların verimli çalışmayanı tespit edip öldürmek gibi bi görevleri var. Demek ki arılarda da "derin petek" var!
- Trabzonspor taraftarına özel ödül verilsin, kafalarına siyah torba geçirip "Hepimiz Zokarayız" eylemi yaptıkları için!..
- Zangoç: Rahibin çan yoldaşı...
- Çok başkaldırma, isyan, ihanet hikayesi okudum ama Savcı Bey'in öyküsü, bunların içinde en saçması galiba. Osman Gazi'nin torunu 1. Murat, yani Murat Hüdavendigâr zamanı. Murat'ın üç oğlu var; Bayezid, Murat ve Savcı, ki ilki sonradan Yıldırım Bayezid diye anılıp tahta geçecek. 20 yaş civarında, evli ve çocuk sahibi Savcı Bey, muamma sebeplerle babasına kafa tutar, "Rumeli sana, Anadolu bana!" diye haber gönderir. Sonuçta Nilüfer Irmağı kıyısında çarpışır, Savcı Bey'in ordusu dağıtılır, asi evlat padişaha esir düşer. Aman da dilemez, 1385'te idam edilir. Neresi saçma dersenez, bu süreçte Savcı Bey'in yaptığı işbirliğinden bahsedirim: 1. Murat tahtayken, Bizans imparatoru Paleolog, Onun da iki oğlu var. Bunlardan Andronikos, Selanik valisiyken babası görevden alıyo, yerine diğer oğlu Manuel'i vali yapıyo. Durumu gururuna yediremeyen Andronikos, isyankar Savcı Bey'e görüşmek için haber gönderiyo ve padişahla imparatorun iki asi oğlu buluşup uzun uzun babalarına nasıl başkaldıracıklarına dair planlar yapıyorlar! Ortak noktaları dışlanmak olan prens ve şehzadenin durumu gösteriyo ki, iktidar aşkı ne Osmanlı sülalesi tanır, ne Bizans soyu; yeni parti kurar gibi verirsın kafa kafaya! Sonunda Andronikos da yeniliyo, gözlerine mil çekilip atılıyo zindana. (Kaynaklar isyan yolunda daha çok Bizanslı'nın bizimkini etkilediğini de belirtir.)

AMATÖR

ÖZET: Yalçın, Uykusuz'un amatör gününde görüp hastası olduğu Aybike'yi tavlama ve karikatürist olma hayallerini gerçekleştirmek için daha çok çalışmaya karar verir.

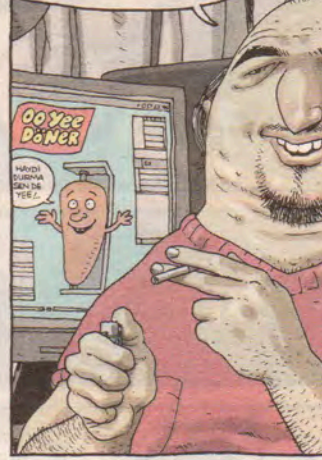
UYKUSUZ'DAKİ O İLK GÜNÜNDEN SONRA BAYAA BI KASTIRDIM. ÖYLE BÖYLE DE GİL HARBI KASTIRDIM, BI SÜRÜ DE TIP VE ESPRİ ÇIKTI, TARKAN LA DA SÜREKLİ YAZIŞTIK. AYBİKE'NİN KARİKATÜRİST BI AR-KADIMI VARMIŞ, TARKAN ARADA MUHABETE GİDYOMUŞ, BULUŞUP ONA GİTTİK.

MEVZUYA DAHA DERİNLEŞMESİNE İNANMAYE KESİN KARAR VERDİM. ÖYLE SÖYLİYİM. O YÜZDEN HER FİKRİ HER FARKLI DÜŞÜNCEYİ DUYMAK ÇOK AMA ÇOK ÖNEMLİ.

EE ANLATIN BAKALIM GENÇLER NASIL GİDİYÖ ÇİZİM ACERASI?... AKSİYON VAR MI, YOKSA FLUMİN JENERİSİNDE MI TAKILIYOSUNUZ HALA?..

VALLA BEN AKSİYONA BALIKLAMA PADIYA DA DERGİDEKİ ÇOKLER BAŞ-ROLERİ SÖYLE BI KAPATMIŞLAR KI RİSÜ-RANUKTAN KURTULUP KÜSE ALAMI-YORUZ ABI BI TURLU...

LES GİBİ BI PİYASAYA GİRMEK İÇİN YIRTINIYOSUNUZ, TARKAN A HEP SÖYLİYORMU, AŞİNDİ BOKLA NİZAH YAPMAK İSTİYOSANIZ DEĞİRMİ EDİN... HAA, KİMSENİN GÖTÜNÜ YALAYAM, BEN NİZAHIMA BAKARIM DİYOSANIZ KARİKATÜR ÇİZİMİNİ DE BİN TANE YOLLU VAR, SADECE NİZAH DERGİLERİ YOK YANI.

...BİZ HİSLİ AMPUL'PEYKEN PİYASA BÖYLE LES ÖTESİ DEĞİLDİ... AMPUL ZATEN ÖZEL BI DERGİYDİ. ÇOK SATMADI AMA OKURUYLA ARASINDA ACAYIP BI KİMYASI VARDI. BUGÜN SORSAN TEK TEK HEPSİ HATIRLAR DERGİY... SONRA ÇIKAN DERGİLERDE O SAMİMİYET YOK OLU... SAKSI DE İYİ BENEMEYDİ AMA İDARI SIKINTILAR YASANDI... NETİCEDE BI ŞEKİLDE PİYASADA ESKİ TAD KALMADI... ŞİM Dİ DESEN KI ŞİMDİKİ DERGİLERDE SİZER MİSİN...

NEYSE. VER BAKALIM BI BAKIYIM İŞLERİNE... BUNLAR MI?

BUNU MU SEVİYOSUN?

DOSTUM... BENİM BUNUN GİBİ ÇİZE-BİLMEM İÇİN BİLDİĞİM HER ŞEYİ UNUTMAM GEREKİR...

HOŞGELDİNİZ ÇOCUKLAR.

AMATÖR

(Bir önceki sayfadan devam)

TAM BİLİYORDUM ONU HİÇ AKILATMADI AMA GALLİ BA BUNLAR SAĞSI'YI ÇIKARTIRKEN YAKIN ARKA DOKULARINDAN SAGLAM KAZIK YEMİŞ NİVEYSE BUNLAR HİÇ KONSULMUYO ABİME SORDUM BU KAZIK OLAYINI O SÖYLEDİ... AMA UYKUSUZ'UN BAŞINDA AYKUT ABİYE TEKLİF GELDİĞİNİ VE REDDETTİĞİNİ ÇOK İYİ BİLİYORDUM, ANLATMIŞTI O ZAMAN.

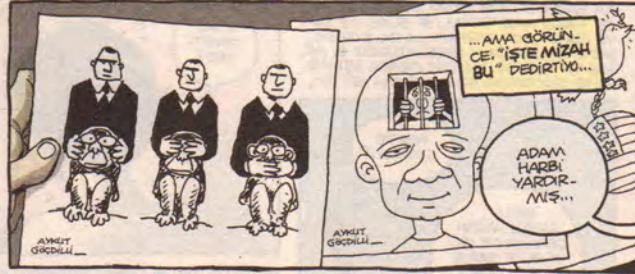

...SÖRGÜLMADAN HAYRANI OLDUĞUM ONCA ADAMIN YANINDA BU TÜR SADECE SANATILYLA İLGİLENEN, KİMSEYE YALAKALIK YAPMADAN DA EFSANE OLABİLEN BİRİLERİNİN VAR. LİSİ BÜYÜK Bİ CESARET VERDİ...

ERSİN KARABULUT

AYKUT ABİ İÇERDEYKEN ÇİZDİĞİ KARİKATÜRLERE BAKTIK, Bİ SÜRÜ YURT İÇİ YURT DIŞI YARIŞMADA DERECELERİ VARMIŞ. AMA BENİM YAPTIĞIMDAN FARKLI ŞEYLER. DAHA ÇOK SANAT ASIRILIKLI.

HİSLİ AMPUL 17 SAYI ÇIKMIŞ. 17 SAYININ 12 'SİNİN KAPAĞI AYKUT ABİYE AIT. İÇERDE DE AYRICA "ANTİLOP ÇORBASİ" KARİKATÜR KÜŞESİNİ ÇİZİYOLUŞ. ARADA ÖYKÜLERİ DE VAR.

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba.

Pazar günü kurulan pazar. Sende bir sıkıcılık var. İnsanın böyle nasıl bir ruhunu sıkıyorsun bilemezsin. Gitmesem de görmesem de, yanından dahi geçmem de varlığını bilmek yeter. Pazar günü kurulan pazarın semti; "sen çok şanssızsın". Her şeyi severim, seni sevmem. Ha dersen ki; "s.ktır git", sen de haklısın. Ama yine de içimdekileri dökmem lazım. Ben alışmışım pazarların Cumartesi kurulmasına, Çarşamba kurulmasına. Pazar günü pazar kurulamaz diye biliyordum ben kendi içimde. Bir gün Pazar günü pazar kurulduğunu öğrendim bir semtte, **şaka mı budedim ya. Olabilir mi böyle bir şey.** O zaman Pazar'ın Pazar'lığını nerede kaldı. Hadi Pazar'ın Pazar'lığını anladım, pazarın pazarlığı nerede kaldı. Lütfen ama. Bir insanı da delirtmeden adım atın. Lütfen ama. Bak bizim burada Pazar'ları pazar kuruluyor, ben Pazar'ları pazar kurulmadan önce kaçıyorum semtimden. Bisikletime atlıyorum, Ömeri'ye gidiyorum. Ne zaman ki pazarın kaldırıldığını hissediyorum, hop dönüyorum semtime. Ama yine pazar. Görüyorum yollarda marullar, görüyorum yollarda havuçlar. Allah senin binbir türlü belanı versin Pazar günü kurulan pazar. Kaçıyorum yine kurtulamiyorum. Hoff, deli çıkacağım.

Hiçbir futbolcuyla sevmem Cevat Prekazi'yi sevdiğim kadar. Çocukluğumun en büyük kahramanı. Monaco'ya attığı o dünyanın en güzel golü için de sevdim de, bir de beni ona da benzetirlerdi. Onun da böyle arkadan saçları kendiliğinden yukarıya doğru kıvrılırdı. Oynadığı zaman da tek başına alırdı maçı. Ama canı da isterse

oynardı. İncecik bir adamdı, dünyanın en iyi sol açığıydı. Hiçbir futbolcuyla sevmem Cevat Prekazi'yi sevdiğim kadar. Geçenlerde bisikletimle Çubuklu'dan geçiyordum, her zamanki gibi balık tutanlara onların hiç haberi olmadan şöyle bir selam veriyordum, ve onu gördüm; Cevat Prekazi forması giymiş piknik tüp balıkçı ağabeyi. Bisikletimi bir kenara çektim, öyle yolun karşısından, öyle biraz uzaktan, hüzünlü bir ifadeyle onu izledim. O da unutmamış benim gibi Cevat Prekazi'yi.

Çünkü futbol aştır. Futbol çocukluğumuz, çoğunlukla da ilk göz ağrımızdır. Kuralları basittir. Oynamak için paraya ihtiyaç yoktur. Sokak arasında iki taştan kale yapıp akşama kadar oyna. Futbol sana bu imkanı sunar. Ve iddia ediyorum; ilk sevdiğin futbolcu kimse, ömrün boyunca en sevdiğin futbolcu o olur. Metin Oktay'dan, Lefter'den başkasını tanımayanlar hep bu aşka düşmüş insanlardır. Uzun uzun izledim Cevat Prekazi forması giymiş piknik tüp balıkçı ağabeyi. Gideyim konuşayım, Cevat Prekazi'yi nasıl sevdiğimizi birbirimize deliler gibi anlatalım istedim. Ama işte bende de bir huy var, bazı zaman oluyor, büyü hiç bozulmasını istiyorum. Tutar Cevat Prekazi için istemeden de olsa ters bir şey söyler, ağzını kırarım, o hiç olmaz diye düşündüm, bastım pedala,

İtem Dilek

DEYİMİ HAFTAYA...

tim çok uzaklara. Bu arada
sikletçilerin **laylaylom bisikletçi**
ye aşağıladıkları bir bisikletçi türü de
r. Yani **laylaylom'a biniyor,**
ylesine **biniyor.** Benim de
lamadığım hep bu olmuştur. Ne var
bunda. Laylaylomuna bisiklete
nmenin bir gün zevkini alsan o gün
rakırsın yarışlara hazırlanmayı.
laylaylom, bisikletçiliğin gerçek ruhudur.
kuş ötüşü duyup dinlemek, bir Cevat
ekazi forması giymiş piknik tüp balıççı
r ağabeyi izlemektir. Ne var bunda.
erbiyesizler ya. Soruyorum; ne var
unda?

Adana'dayım ile Adnan dayım
ni şey.

æ Ayıp oluyo ile
ay boğuluyo aynı
şey.
æ Satranç'ı övdüğü
kadar anne babasını
övmeyen insandan
korkarım.
æ Borç alan
emir alır diye bir
atasözü duydum.
æ 50 yaşındaki
sporcu; "**düşük**
g.tün seni ele
veriyor".
æ Lokanta
fotoğraflarında her

man için ünlünün yanındaki o ünsüzü
ylesine merak ettim ki hep anlatamam.
Mesela Mirkelam'ın yanındaki bu adam
m? Deli çıkacağım. Öyle merak
diyorum ki o ünsüzün hayat hikayesini.
Mirkelam'dan daha fazla kasılarak poz
ermiş ama. Mesela bu çok ünlü'nün
yanındaki az ünlü kim? Babasının
uşmanı s.kilesicesi. Bir türlü
karamıyorum. Ama ölesiyse merak
diyorum. Büyük ihtimalle **çok ünlü**
astası az ünlü'lerden biri bu. En
büyük ruh hastası. Lanet olsun sana çok

ünlü hastası az ünlü. En sevdiğin şey
değil mi çok ünlü'yle yan yana fotoğraf
çektirmek. Bu arada **yan yana**'nın
yan yana yazılamaması da gerçek
kahırbela ya neyse. Bu **yan yana**
bağırıyor beni **yan yana** yazacaksın
diye, fakat Türk Dil Kurumu buna karşı
çıkıyor. Bir de **yan yana**'yı eskaza bir
yan yana yazarsan sana cahil diyor.
Türk Dil Kurumu, gerçekten bizleri
zaman zaman pek üzüyor. Ne diyordum;
bayılıyorsun değil mi çok ünlü'yle yan
yana fotoğraf çekirtmeyi bir az ünlü
olarak. Çok ünlü'yle yan yana fotoğraf
çekirtince sen de çok ünlü olmuş gibi
hissediyorsun kendini değil mi. Sen
gerçekten çok büyük ruh hastasısin.
Bizi de hasta ediyorsun. Kim şimdi bu
Şener Şen'in yanındaki buzluk? Vallahi
düşündükçe deli çıkacağım.

æ Küçüksu'da erik ağacına dalarken
dantelli donu gözükten orta yaşlı bir
ağabey de gördüm.
æ En büyük kolpa da **sabit tipli**
sanatçı. Arkadaşım sanatçı dediğin
depresif olur, ruhtan ruha koşar. 30 yıl
olmuş, tipin bir gün değişmemiş. Kusura
bakma ama ben senin sanatından da
şüphede ederim. Hiç kusura
bakmayacaksın.

æ Burası Türkiye, söyleme
projeni, sonra olmaz, kalırsın
g.t gibi diye bir laf var. Arkadaşım
tamam da ben projemi söylemezsem
orta yerimden çatlarım. Orta yerimden
çatlırsam da projemi gerçekleştirecek
gücü kendimde bulamam.
Ben projemi söylerim
olmazsa da Ekim'e kadar
çok affedersin. Sağlıgımdan
mı olacağım.

æ Sevgilerimle.

ÇOLF
26 Mayıs Cumartesi / **Bilgi Üniversitesi**
27 Mayıs Pazar / **Ankara Başkent**
Üniversitesi
24, 31 Mayıs Perşembe / **Taksim Old City**
Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 26
67 (old city'de sezonun son iki oyunu)

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SU AN KAFAMI KURCA-
LAYAN EN BÜYÜK
MESELE ŞU:

**BOKSÖR MÜ
DÖVER
KARETEÇİ Mİ??**

FAKAT ASLINDA ACİLEN
CEVAP VERMEM GERE-
KEN SORU ŞU...

**SU AN
NEDEN
BURADAYIM..**

K-K KALBİM..

KA... KALP KRİZİ
GEÇİRİYORUM..

KALP ATIŞI:
DAKİKADA
250.

GÖZLERDE
KARARMA.

RENKTE
MOTAR
MA

GÖBÜSTE SIKIŞMA...

BOKSÖR MÜ DÖVER KARETE-
Cİ Mİ?

Bİ KERE BOKSÖR AYAKLARINI
KULLANAMIYO ABİ... KARETEÇİ
BOKSÖRÜ SİRF TEKMELİVE -
REK BİLE DÖVEBİLİR.

BOKSTA EN ÖNEMLİ ŞEY
AYAK OYUNLARI OLU...
KARETEÇİ TEKMELİVE ATIKAK
FIRSAT BULAMAZ KI
BOKSÖRE.

YAA BIRAK AYAK
OYUNU NEREDE TEK-
ME NEREE.

YOKSA SORU "KAĞ SINAV
ÇEKEBİLİRSİN" MIYDI?

HUF HUF HUF.
INING. HUF.

YETMİŞ BİR
YETMİŞİKİ YET-
MİŞ ÜÇ.
HAYATTA
BENİ GEÇE-
MEZSİN.

HUF HUF.

HAYIR HAYIR SORU
KAĞ SINAV ÇEKEBİLİR-
SİN OLAMAZ OLAMAZ?

BEEŞ ALTHİ! YEDİ!
İNDİRİN GÖTLERİ
HANIM
EVLATLARI.

HANNİNGS.

HASSKİTİR
YEDİDE Mİ
KALİYORUM ON
YIL ÖNCE SEKSEN
Dİ LAN.

NEYDİ SORU? BOKSÖR MÜ DÖVER
KARETEÇİ Mİ?

SEN NE YAPMAK RAKİBE
ARKANI DÖNMEK ARKADAN
SUSUĞU YİMEK.

ÇİN'DEN GELDİĞİ SÖYLENEN
KARETE HOCASININ YAPMAK
ETMEK DİYE
KONUŞMASI, ONU
DA ANTER
ŞİVİSTİLE
KONUŞMASI...

YO YO... SORU "NEDEN BURADAYIM" İDİ...

PEKİ AMA BOKSÖR MÜ DÖVER
KARETEÇİ Mİ?

EHEHEHE
BOKSÖR MÜ DÖVER
KARETEÇİ Mİ?

YA GÖK
ACAYİP Bİ
SPOR BU
HEM BOKS
GİBİ, HEM TEK-
ME KULLANA
BİLİYOSUN...

HASSKİTİR
DASTI
HERİFİN
SURATINI.

ÜFF DÖVÜŞ VİD
YUSU SEVİRDİYO
KİROLAR YAA.

YOKSA SORU "BİR
BİREYİN KAVRAMASAL
MUHAYYİLESİNİ -
KİSAFİNDA GEVRE -
SEL ETKİNİN ÖNEMİ
NEDİR" MIYDI?

QAKIL'IN BABA
KAVRAMINI GÖZDE
KAVRAMIYORUZ
LESTİRMESİNİ İSTE-
MİYORUM.

EOO
OOO.

ZAVİFLA O ZAMAN...

HAYIR HAYIR, HEDEFTEN
SAPMAYALIM SORU BOKSÖR
MÜ DÖVER KARETEÇİ Mİ?

YA. KARETENİN Bİ
FELSEFESİ VAR ABİ.
MEDITASYON YAPIYOR
Bİ KERE...

HOLLİYO YANI? SOL KROSEN
YİYİYOR, ÇENEN KIRILIYO,
MEDITASYON YAPINCA
ÇENE GERİ Mİ KAYNIYO?

FELSEFE
DİYORUM ABİ!

ULAN Bİ DAKKA... YOKSA ORTADA
SORU MORU YOK DA, SADECE
BİR SAP GRUBUNUN ATEŞLİ
GEYİĞİNE DUYULAN İHTİRAŞ VE
DAYANILMAZ ARZU MU VAR?

ULAN DUSTA OTUZBİR ÇEKİ-
CEKTİM AMA O KADAR YORU
MUŞUM KI KALDIRAMADIM.

YUH. NASI KONSANTRE
OLUDUN LAN DUSTA...

OLAMADIM İSTE! HOCANIN
YORUĞU AMA
BUGÜN Dİ Mİ?

BEEŞ KİLDİ
EĞİM.

BU GÜN QIPLAK GEZEN YOK GALİBA...

LAN GEÇEN GÜN SİZ GELEMİŞ-
TİNİZ DAHA, LAVUĞUN BİRİ SKİNİ
SALLAYA SALLAYA NE SAĞINI
KURULTTU BURDA BE. ÖNBEŞ
DAKKA S.K. SEYRETTİRDİ
İBNE BANA

BEN DE QIPLAK GEZİYEM LAN
ARTIK NE BU BOYLE. (FFETİNİ
KORUYAN GENÇ KIZ GİBİ ÖRTÜ -
NE ÖRTÜNE DÖN DEĞİŞTİRMEK.

ALLAALLAA BEN
SENİN SKİNİ GÖR-
MEK ZORUNDA
MİYİM BE.

SANA ARKAMI
DİNEZİM GÖTÜ-
MÜ GÖRÜRSÜN.

KEŞİN
İPNEŞİN LAN SEN.

YOKSA PARLAK RENKLİ
KIYAFETLERE DUYULAN
İHTİRAŞ VE DAYANIL-
MAZ ARZU MU?

İSTE İSTE ARADI-
ĞIM ŞÖRT BU...

İY. HERKEŞİN İÇİNDE
BUNU MU GİYECEKŞİN?

AMA BU SPORUN NOR-
MAL KIYAFET BU...

YOKSA BİRLİKTE
BİR İŞ YAPMAYA
DUYULAN İHTİRAŞ
VE DAYANILMAZ
ARZU MU?

NASTI LAN BAYA
HOCAYI MOCAYI
BULDUN DEĞİT
AYARADIN
YANI?

HAA YİĞİT DE
GELİYÖ... DÖRT KİŞİ
OLURAK DEĞİT
TAMAMDIR.

KİKBOKS NE LAN...
FELSEFESİ BİLE YOK.
HAYATTA GELEM.

Bİ DAKKA Bİ DAKKA... (YİCE
KAFAMI KARİŞMAYA BAŞLADI.
Bİ SORU VARDI. NEYDİ O?)

HAA "KAĞ SINAV ÇEKE-
BİLİYOSUN" İDİ.

HNNNG! Bİİİİİİ HNNNGS!

HASSKİTİR
İKİDE KALINDI
MUYUM LAN.
HASSKİTİR!

HNN
NING
GGG!

HUF
HUF
HUF

HAYIR. SORU BU DEĞİLDİ...

SİMDİ ŞİNAVYON SONRA DİNLEME -
DEN İKİ TÜR KÖTÜYÖRÜZ, SONRA
HİÇ DURMADAN İSTASYONLARI
DOLAŞMAYA BAŞLIYORUZ...

EVET DAHA
HIZLI!

HOCAMMM...
BİHEN BİTTİMMH...

BİTMEK Mİ?
ÇOK KOMİK
HAH HAH NA!

SORU BU DEĞİLDİ!
SORU NEYDİ? SORU
GÖBEK NASIL YOK
EDİLİR MIYDI?

SPORDAN SONRA PROTE-
YİN ALMAK LAZIMMIŞ.

BANA Bİ SEZAR SALATA.

BANA DA NAR EKŞİLİ
SALATA.

BANA DA AYNI
SINDAN OLSUN.

LAN
PROTEİN
DİYORUM
LAN.

HOCAM SEN BANA BİR
BUÇLUK PORSTİYON BİF-
TE YAP. Bİ DE YANINA
BOLONEZ MAKARNA.

HAYIRRRR HAYIR HAYIR
SORU BU DA DEĞİLDİ!
BU DA DEĞİLDİ!

HATIRLADIM...
SORUYUDU:

NEDEN
BURADAYIM?

ÇÜNKÜ PARLAK RENKLİ
KIYAFETLERİ ÇOK
SEVİYORUM...

EVET EVET, HİÇ BEKLE-
MEDEN BALDIRIKLARI
TAKALIM.

Bİ FRONT KİK BİR
HAY KİK?

NAHH!

HAYIR DEĞİL.

MUHABBET? SAP GRUBU
GEYİĞİ? S.K.TEN T.EŞAK -
TAN KONUŞMAK?

EBBAZİ S.K.Tİ
HOCANIN
BU GÜN.

BEN EVE
GİDİYORUM.

EVET EVET, DAHA
TEMPOLU! DAHA
TEMPOLU!

HEMEN ESLEŞİ-
YORUZ. EVET
RAKİ BİZİMİ
SEÇELİM...

KHHH.

HIZLI
HIZLI!
HIZLI!

EVET! HATIRLADIM!
NİYE BURDA OLDUĞUMU
HATIRLADIM...

SABİT DURMAYIN ARKA-
DAŞLAR RAKİ BİN GEVRE-
SİNDE DOLAŞIN...

HOF. HOF. HOF.

K-KAL-
BİM!

BİRLİKTE BİR İŞ YAPMA -
NIN KIVANCINI YAPMAK
İÇİN BURADAYIM...

VALA NE YALAN SÖYLÜYÜM ŞU AN NEDEN
BURDA OLDUĞUM SORUSUNUN
CEVABINI BİLİYORUM...

MEMO! MEMO!
PARDON LAN, YANİŞ
LİKLA VURDUM.

EVET
AYILA-
LIM.

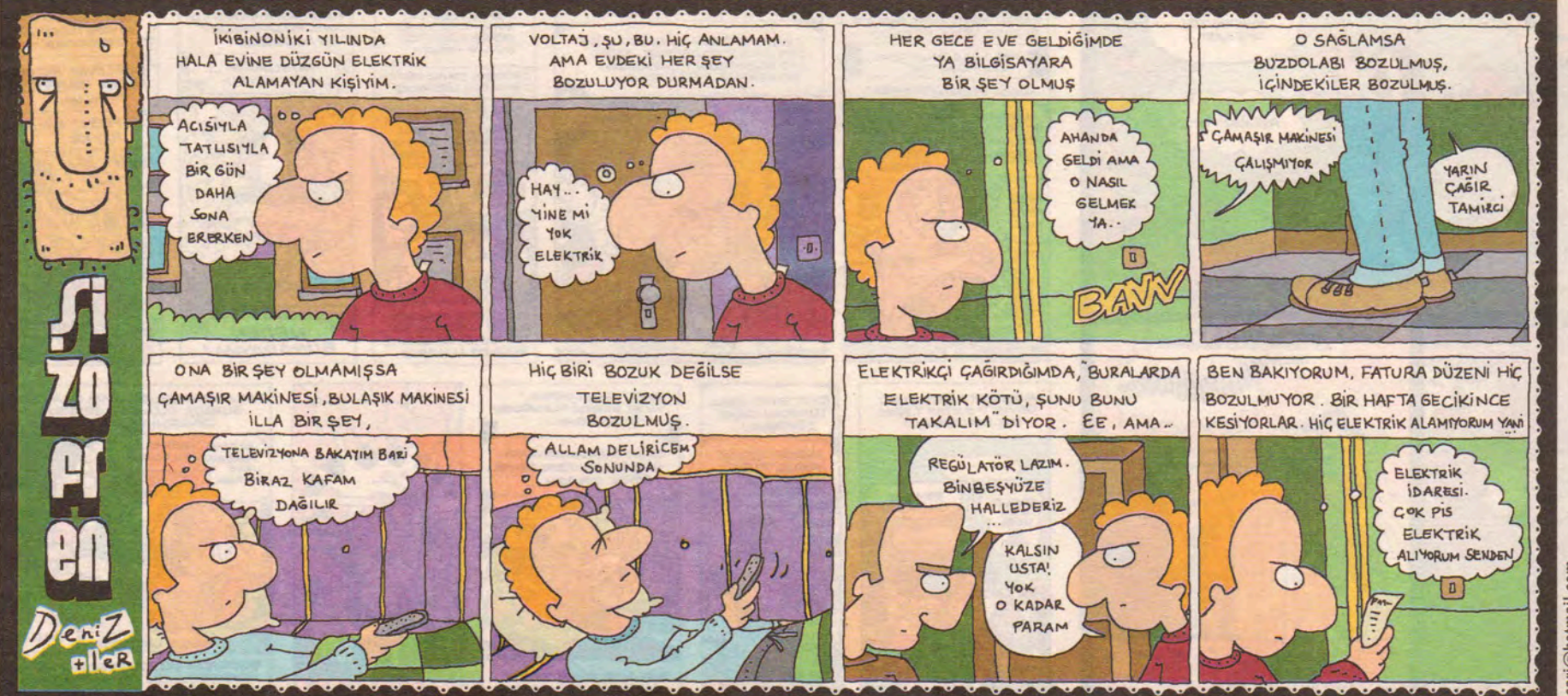
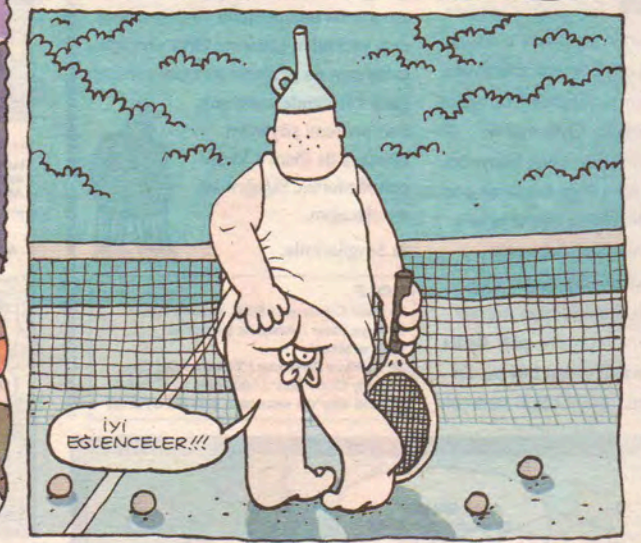
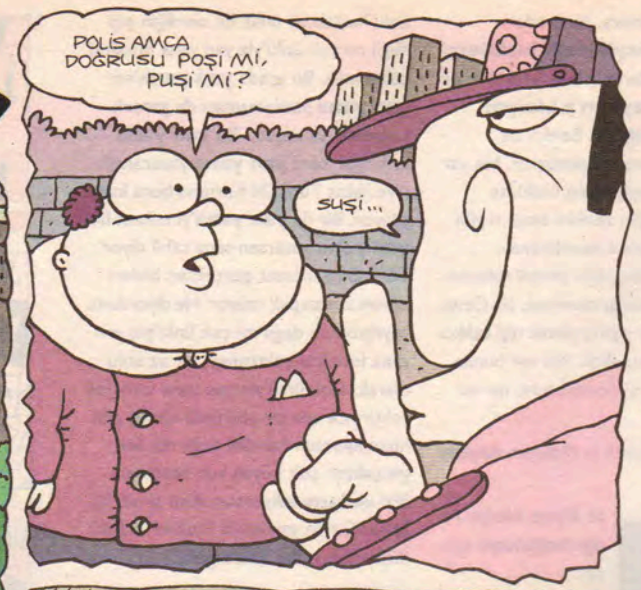
BAYILDI LAN HERİF.

DAHA HIZLI.

BOKSÖRÜN MÜ KARETECİNİN Mİ YOKSA
KİKBOKSUNUN MÜ DÖVEBENİ HİÇ
BİLEMEYİYORUM... TEK BİLDİĞİM HİÇ
KİMSEN DÖVEMİYECEDİM...

YİĞİT ÖZGÜR

BANA TUHAF DİYOSUN, TOPRAK YOLA GİRDİĞİNİZE SEVİNİYOSUN??...

TUHAF DEMEDİM Bİ KERE, İLGİNİ DEMDİM.

EYDEN Mİ KACTIN SEN?...

HAYDAA... NE ALAKA YİNE SÜMDİ YAA...

NEYSE TAMAM SORMADIM FAR ZET... BAKIMA BİŞEY GEİRSE DE GELSİN. BUNDAN SONRA HAYATTA PUZELMEZ BENİM HAYATIM... BOKA BATIŞIMIZ ZATEN DİBİNE KADAR...

YA SAGMALAMAA, BENİM YÜZÜMDEN HAYATTA BİŞEY GEUMEZ Bİ KERE BASINA, ONU DİYOSUN... ARTI İÇİN RAHAT ETİKEKSE ONU DA SOYLİYİM. EVDEN FİLAN KAGAMADIM.

PARİS TE SON YAKŞO YÜZ SEYRETTİM NİYDİN SEN?..

NEY?.. YOODO NİYE?..

NEYSE BÖŞER

YA NİVE HER SEVE BÖŞER DİYOSUN ?..

YAGMUR BİRAZ HAFLİESİN ÖLE DUYMA EDECEK YOLA - FİRELE RİN DURUMU PEKİYİ DİL...

KİMİ, KARINI Mİ?
NE BİLİM??...

NASI BİRİ BİLMİ
YORUM Kİ...
ARAMAK İSTİY
MUSUN
SEN?..

NE İSTE.
DİĞİMİ
BİLSEM
SANA SOR-
MAZDİM
HERALDE
DI MI?!

YA AMA
BEN NE
DİYEBİLİRİM
Kİ ŞİMDİ?

"YA" Yİ
ÇOK
KULLANI-
YOSUN..

NEY?!

MELİKE DE
ÇOK KULLANIR
"YA" Yİ... "YA"
ORAYA GİDELMİ
Mİ?" "YA"
ŞUNU SÖRE
YAPALIM
Mİ?..

AMAN NE KADAR İLGİNÇ...
"YA" YI HERKES ÇOK
KULLANIR...
BENCE ONU
İZLENİŞİN
SEN, O YÜZ
DEN ÖYLE
GELDI SANA.

YOK YOK...
BENZİYOSUNUZ
VALLA... HATTA
BURUN YAPINIZ BÜYÜK
AYNI... FİZİKSEL
OLARAK DA BEN-
ZİYOSUNUZ...

ONUN DA
GÖĞÜSLERİ AYNI
SENINKİ GİBİ
KÜÇÜK BÖYLE...
YUVARLAKLARI KUYU
KAHVERENGİ
DI MI...

HIŞIR
HIŞ

NE?!!

...NİYE ÖYLE BAKIYOSUN?
AYNI İSTE YALAN MI DİYEM.
HATTA GÖĞÜS ÜSLARIN
BİRAZ BÜYÜK Dİ'Mİ SENİN
NORMALİNE GÖRE.

NE
DİYOSUN
SEN YA?!

AL BAK
YİNE...YA
DEDİN...
AYNI YA
AYNI...

BENİ YOLA
GERİ BIRAKA-
BIUR MİSİN
LUTFEN?..
İNİCEM
BEN...

E HANI
MODERN
İNSAN DİL MİY-
DİN SEN, NİYE
BOYLE OLDU
SUNDU?..

HAA...
AL İSTE, AYRICA
KOTU KAHVEREN-
GIYMIS... DİYORUM
İSTE AYNISI-
NIZ...

HA?!?

P. PARDON FARKINDA DİLDİM... ÖZÜR DİLERİM...

YA DUR! NİYE KAPATIYOSUN.?! HAYATIMA ZATEN BOMBOK, SURDA İKİ GRAM GÜZEL Bİ SEYİLE KARŞI- LAŞMIŞIM, ONU ÇOK GÖRME

BANA... AL BAK EULERİMİ DİREK- SİYONDAN ÇEK- MİYCEM HİÇ... KAPAMA SEN SADECE...

YA HAYIR!!! YAA... ŞAKA YAPTIĞINI SÖYLE NOOLUR İPİ!

DEMİN SÖRTÜNÜN KENARINDAN GÖRDÜM, KİLO- DUN PEMBE!.. TİPATIP AYNI RENK, ONDA DA VAR Bİ SÜRÜ...

BANA NE ABİ SENİN KARININ KILOTLARIN- PANZ.

AMA AYNI...

YA ÖFF! NİYE HEPTİZ AYNIŞINIZ YA! BEN DE AZ KALSIN SENİ DÖŞÜ DÜRÜST Bİ ADAM SAN, MEŞTİM.

AA?!

DUR VAH!... NEREYE GİDİ YÖSÜN BU YASANURDA... KAPA KAPTI.

BIRAK O ZAMAN BENİ YOLA... BIRAKIYO MÜSÜN ÇIKIYORUM YOKSA...

YAHİ DÜR TAMAM YASANUR DÜR... SUN BIRKACA SÖZ... BAK ELLE RİM DE DÜREK SİYONDA! AL! SEKMİCEM HİF..

KAFANI DA OBUR TARAF A FEVİRE BAKMA BU TARAF A.

HİÇ Mİ?!

PÜET HİG!

DAHA NE KADAR
DURUGAZ BURDA?
BOYLE SESSİZ SESSİZ
SINIRLERİM BOZUL-
MAYA BAŞLADI
BENİM...

YA SEY
BU ARADA
TAMAM DÖNE-
BİLRSİN ARTIK
BU TARAF!

...YOK! İYİYİM BEN BÖYLE!..
SİZ KADINLAR SÜREKLİ SİZİN
DEĞİNGİNİZ OLSUN
İSTİYOSUNUZ AMA
İSTEDİĞİNİZİN
OLMAMASINA
ALIŞIN ARTIK
BIRAZ!..

PES SEKS
BAH HUZ
BAYING

ALO!...

...HAYIR MELIKE
GERI DÖNMEDİM
GELİYORUM. SEN NİYE
DENİN TELEFONU YÜZÜ-
ME KAPATTIĞIN SÖYLER.
MISIN LÜTF... **NEE?!**
NASI BİTTİ YA!! NE DİYÖ.
SUN MELIKE, SAGMA
SAPAN KONULUŞUP KAF-
YI YEDİRTME BANA
BURDA...

GURK! B...BOŞANMA
DAVASI MI??M... MELİKE
NE DEDİĞİNİN FARKINDA MISIN?
YA DÜR DÜR SAKIN OL, BEN
ŞİMDİ BİR KAS SAAT SORA
ORDA OLUYAM, SAKIN KAFAYLA
KONUŞURU... MELİKE DÜR
KAPATMA!! SENİ SEVİYORDUM
BEN, ALLAH BELAMİ VERSİN
BAK! BİLİYORDUM KALBİNİ
KIRDIM AMA BÖYLE OLMAZ K...
BİB... ALO... MELİKE...
ALO!! M...

HAYİ TAMAM İN ARTIK SEN! YOLLARIMIZ AYRILIYO BURDA...
 "KÜKÜK MEME", "PEMBE KILOT" FİLAN KALBİNİ KİRDİYSAM ÖZÜR
 DİLERİM... ANAN İNAN KÜTÜ Bİ NİYETİM YOKTU... HAYATTA DA
 KİMSEDEN ÖZÜR DİLEMEN...
 İYİ İNİİM DE... YOLA BİRAK- MYCAK MİSİN BENİ?
 HAYIR, SÜNKİ O TARAFTA GİTMİYORDUM!
 NE TARAFTA GİDİYOLSUN YA... BAKŞI YANİ... FİLAN KALBİNİ KİRDİYSAM ÖZÜR
 DİLERİM... BİR TARAF BİTİLTİR Bİ DAKKA...

SAKA YAPDIYSUN DI NI?

HAYIR? BITTI BENIM KIN ARTIK HER SEY IN HADI...

S...SAGMALAMA YAA, NADIYSUN? B...BARISIRSINZ BELKI... YAPMA NOOLLUR... KAPAT SU KONTASTI HADI... MISS...UTTEN KORUTUYOSUN BENI BAKI...

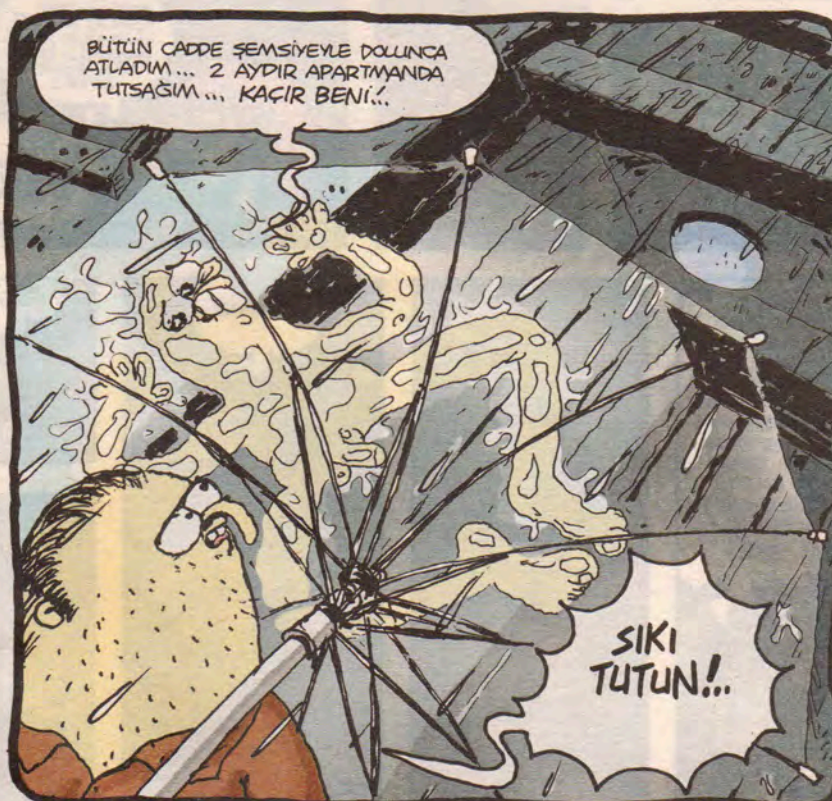
TABI TABI... ESOFMANI BOGAZINA KADAR GOMMISIN AMA ANINDA...

YAA... ÜHÜHÜHÜ BASMASANA GATA ÖYLE YAAA...

HEP ANI "YA" LAR HEP!

Uğur Gürsoy

Barış UYGUR

Geçtiğimiz hafta, panel için bir üniversiteye davet edildim. Şimdiye dek bu tür davetler aldığım şehir dışında oluyordum ve bir türlü gidemiyordum. O yüzden bu kez hemen kabul ettim. Artık panellere, konferanslara çağrılan bir adamdım ve o sevinçle, kapattığım telefonun ahizesi yuvasına yerleştirildiğinde bu kutlu haberi vermek için dergiden çıkmıştım bile.

Aslında kürsüye çıkıp bir alay insanın önünde önemli bir adamışım gibi konuşmaktan utanıyor ve bir süre sonra salondan "Ya sen kimsin be arkadaşım," gibi protestolara maruz kalmaktan korkuyordum ama yine de gidecektim işte. Eve koşarken yolda Alpaslan'la Feridun Abi'ye rastladım. Nereye koştuğumu sordular, "Bir üniversiteden konuşmamı istediler," dedim. Alpaslan "E sen konuşmuyorsun, koşuyorsun," dedi. Soluklanıp havamı da atarak işin aslımı anlattım. İkisi de tebrik etti. Evde karım "Ne konudaymış panel?" diye sordu. Bilmiyordum. "Türkiye'de mizah, demokrasi falan" diye geçiştirdim. "E sen ne anlarsın ki demokrasi?" deyince biraz kırıldım ama belli etmedim.

Sonraki günler kime rastladiysam panelden bahsettim. Her sohbet "Benim de cumartesi isim var," "Tüh haftaya Bubituzak konserine de gelemeceğim," "Hay allah benim konuşma hazırlamam lazımdı," diye başlayarak karşındakilerin "Ne işin var cumartesi?" gibi sorular sormasını sağlamaya çalıştım, soran olunca da yine kasım kasım kasılarak anlattım.

Panelin düzenleneceği salona geldiğimde başlama saatine on dakika vardı. Salonun kapısında, üzerinde "Barış Uygur" yazılı bir karton tutan arkadaşın yanına gidip "Merhaba," dedim. Çocuk istifini bozmadan "Merhaba," dedi. Aslında medeni bir ilişkisi normalde tabii. "Çok geç kalmadım değil mi?" diye sordum çocuğa, hani "O beklediğin benim," dercesine. "Az kaldı, geçin içeri," dedi. Sonunda "Ben Barış Uygur," demek zorunda kaldım.

Çocuk beni şöyle bir süzdü ve pek inanmamış bir şekilde "Ee, biz de sizi bekliyorduk," dedi. O önde, ben arkada salonun kulisine gittik, bana sahneye çıkacağım merdivenleri gösterdi ve ayrıldı. Sahneye çıkarken gözüm diğer konuşmacılara takıldı, hiçbirini tanımiyordum. Otururken, yan gözle isim kartlarına baktım. Bir adet doçent doktor, iki öğretim görevlisi. Diğer şahıslar sadece isimini yazmışlardı, dolayısıyla onun da bir duayen olduğunu varsaydım.

Önümdeki mikrofonu düzelttim ve mikrofonun başlığına "tok tok" diye vururken ağızma da "se se" diye sesler çıkardım. Mikrofon çalışıyordu. Gerçi ağızma ses çıkarmadan da bunu anlayabilirdim ve salondaki bir iki gülüşmeyi görünce "se se" diye ses çıkardığıma pişman oldum. Diğer panellistlere selam verdim. Yanımdaki duayen babacan bir edayla enseme şap şap diye iki kere vurdu. İçinde bulunduğumuz durumda bunu biraz uygunsuz buldum ama haddinden iri bir adam olduğu için görmezden geldim. En ortada oturan doçent, söze başladı.

"Arkadaşlar, programımız şu şekilde olacak. Tamer Hoca'nın, Sıfır-bir tam sayılı doğrusal programlama ve güreşçi beslenmesi konusunda konuşacak. Kadir Hoca'nın, Karakucak güreşçilerin fizyolojik özelliklerinin yetenek seçimindeki etkisi adlı çalışmasını bizimle paylaşacak. Ama ondan önce eski milli güreşçimiz Sami Bey ve aramızda yeni katılan arkadaşımız Barış Uygur güreş dünyamızın sorunlarını dile getirecek. Madem su büyüün, söz küçüğün demişler, 21 yaş erkekler Karakucak şampiyonu Barış Uygur'u dinleyelim."

Bir süre boş gözlerle bakarak adamın söylediklerini kafamda evirdim, çevirdim; bir yere oturmaya çalıştım. Moderatörün şaka yapıyor olamazdı çünkü tek bir öğrencisi bile gülmediğine göre, komik bir şey söylememişti. En azından, biraz kassa 21 yaşında çocuğu olabilecek bir adamı 21 yaşında diye sunmasına gülerlerdi. Gerçekten 21 yaşında olsan, Amerika'da barda bir içki bile söyleyemeyecek, iki kadeh atmak için güdübirlik Meksika'ya gidecektim. Amerika'da olmadığım için bir an mutlu oldum ama zaten 21 yaşında da olmadığım geldi aklıma. Akıldım bu düşünceler geçerken birden bire, kendimi google'da arattığımda ilk sayfada çıkan ve benimle aynı ismi taşıyan Erzurumlu güreşçi Barış Uygur'u hatırladım. Başarılarla dolu güreş hayatını anlatan linkler tekrar gözümün önünde belirdi. Panelden önce yanımdaki duayenin çektiği el ensenin esbabı mucibesi ortaya çıkmıştı.

Kekeleyerek moderatöre teşekkür ettim ve konuşmama başladım. Neredeyse trans halinde Karakucak güreşinin sorunlarını, ilginin yetersizliğini, devletin daha fazla destek vermesi gerektiğini ve genç sporcuların tesis eksikliği yüzünden çektiği sıkıntıları anlattım. Karakucak'ın nasıl bir güreş biçimi olduğunu bilmediğim için fazla detaya girmek istemiyordum. Hepi topu beş dakika konuşmuş ancak kan ter içinde kalmıştım. Öyle ki, biraz önce zorlu bir Karakucak müsabakasından çıktığını söylesem kimse şaşırmazdı. Resmen beş dakikalık konuşmamda beş kilo vermişim.

Federasyona ayrılan ödeneğin artırılması gerektiğini falan eveledikten sonra saygılı bir ifadeyle "Tabii bu sorunları daha net bir şekilde dile getirecek olan değerli büyüğümüz Sami Bey'dir, ben de yaşça küçük olarak söze ilk başlamış olabiliyim ama sözün çoğunu da büyüklere bırakmak gerektiğini düşünüyorum," dedim.

Çıllaz bir alkışın arkasından söz alan Sami Bey üç aşağı beş yukarı benim söylediklerimi tekrar etti ama onun konuşması yarım saat sürdü. Moderatör, Sami Bey'in konuşması bitince salondakilerin sorusu olup olmadığını sordu. Sami Bey'e, Bulgar güreşçiyi nasıl yendiğini, Moldavyalı güreşçinin nasıl olup da elinden kurtulduğunu falan sordular. Sadece bir kişi bana "Neden Karakucak?" diye sordu. "Kendimi en iyi bu yolla ifade edebildiğim için," diye geçiştirdim. Daha sonra Tamer Hoca ve Kadir Hoca sunumlarını yaptılar. Boncuk boncuk terlemeye devam ediyordum. Panel bitince koşar adım çıkıp ilk taksiyi eve döndüm.

Evde karım panelin nasıl geçtiğini sordu, sonra bir adım geri çekilip beni baştan aşağı süzdü: "Kilo mu verdin sen?" "Biraz," diye cevap verdim. "E spor da yapmıyorsun ne zamandır?" Gülümseyerek "Sen öyle san," dedim, "Karakucak'ta şampiyonluğum bile var."

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Geçen Hafta: Arkadaşımın abisinin düğünü için doğduğum topraklara döndüğümde düğünde olay çıkartacak yaşta olduğumu ama aslen kimsenin düğünde olay çıkartmak istemediğini, pırlanta gibi bir insan olduğumu fark ediyordum. Zencilerin sorunlarını anlatan amerikan filmi gibi. Nasıl ki sorunlu bir mahalleden gelen zenci çocuk aslında pırlanta gibi bir çocuktur, ös'se derece yapacak kadar kafası çalışıyordu ama zenci abileri "öyle olmaz, al bu uyuturucuyu iç; bu silahı da al adam vur" diye ısrar ederler, ama o noktada zenci çocuğun ortaokul öğretmeni Michelle Pfeiffer çocuğun velisiyle mi konuşuyordu, yoksa derste rap müzikle klasik edebiyatı birleştirip dersi eğlenceli bir hale getirip öğrencileri eğlenerek öğrenmeye mi teşvik ediyordu? Film tam aklımda değil. Michelle Pfeiffer'in bir noktada hakettiği dayığı yediğini, filmin sonunda da gangsta's paradise çaldığını hatırlıyorum (Sözler (Coolio): rap müzik / sözlü zenci müziği geleneği / daha çok rap müzik / NAKARAT (başka bir zenci): keep hmm hmmm most our lives / living in the gangsta's paradise ooooo. Ne güzel şarkı). Durumum aşağı yukarı böyleydi geçen hafta. Ayrıca gelini evinden almak için bagajında davulcu, zurnacı ve klarnetçi olan arabayla uzun yola çıkıyordum, çok yakınımda davul çalındığı için ölüm tehlikesi yaşıyordum.

Gelinin kuaföre, gelinin ailesini de damadın ailesinin evine bıraktık. Takım elbise içerisinde terlesinler biraz. Gelinin babasının cebinde beş kuruş para yok, biliyorum. Adamın evinin önüne kadar götürüp üstüne saldırmış davul zurna ekibi adamın bütün parasını aldı. Karnı acıkça karnını doyurmaya parası yok. Ya düğünü bekleyecek, ya da artık damadın ailesi yiyecek bir şeyler ikram etsin diye insanların gözlerinin içine bakacak. Yüzlerce kere yazık zurnanın içine soktuğu, davulcunun sigara cebine sıkıştırdığı paranın hesabını bilmeyen adama; yüzlerce kere yazık bir şeyler yiyecek için şekerim düştü diye yalan söylemek zorunda kalacak olan adama. Gerçi iyi fikir, orta yaşın üstündeki insanlar şeker kartını oynayıp istedikleri zaman yiyecek bir şeyler bulabilirler. Olası bir felakette hayatta kalma şansları benden daha yüksek. - Açım. -Dostum hepimiz açız, ama görüyorsunuz yanımızda sadece iki günlük yiyecek var ve daha ne kadar süre bu lanet olası yerde kalmak zorunda olduğumuzu bilmiyoruz. Birilerinin bizi bulması günler sürebilir. O yüzden sen de hepimiz gibi lanet çeneni kapayıp yemekten başka şeyler düşüneceksin. Anladın mı? - Şekerim düştü. -Al teyze çikolata ye, meyve suyunu da iç. Şeker çok kötü, benim annemde de var, her yere iğnesiyle gidiyor. Bileklerini ovalayın teyzenin.

Bir yerden bir yere taşınacak insan kalmayınca beyaz incide gidiyoruz. Beyaz İnci bira salonu. İskoçya'da sevimli bir bar gibi ismi var. Üstelik barın adı bir yarış atından geliyor. İyice iskoçya gibi. Barın sahibi abi şüphe uyandıracak kadar esmer (kara) bir adam. Acımasız insanlar olduğumuz için adama da beyaz inci diyoruz (duyamayacağı mesafeden diyoruz). İskoçya ambiyansını tamer karadağlı bozuyor. Ne zaman gitsem çocuklar duymasın oynuyor televizyonda. Çocuklar duymasının yayından kalktığı dönem bile çocuklar duymasın oynuyor. Böyle iskoçya olmaz. En güzel şeylerin katili Tamer Karadağlı. Fındık fıstık yiyorum, bir iki tane bira içiyorum, uzun süredir görmediğim dostlarımın dikkatini çocuklar duymasından uzak tutmaya çalışıyorum. Bir tanesini muhabbete çekmeye çalışırken bakıyorum diğerinin ağız yavaş yavaş açılıyor, yükseğe asılmış lcd televizyona kilitleniyor. Fındık fıstık atıyorum, yapma diyorum. Muhabbet kaçınılmaz olarak çocuklar duymasında oynayan kadınlara kayacak, ondan çekiniyorum.

Güzel İskoçya

Düğün alanına beyaz incideki sigara dumanından sararmış ve çok geç varıyorum. Daha doğrusu benimle ne alakası var, beni nereye götürürlerse ben oraya gidiyorum. Tek başıma mı gideyim düğüne? Damadın babası bizi karşılıyor, en arkada bir yerlerde bir masaya oturuyor, hepimize daha çok bira isteyene de rakı verip "gençler efendi gibi için, misafirlerimize mahcup etmeyin bizi oldu mu? Aman güzel yavrum. Daha bira içerseniz garsona söyleyin, ben söyledim garsona ilgilenecek sizinle. Aman diyim, güzel güzel için taşkınlık olmasın. Siz hepimiz benim çocuklarımsınız, inşallah sizin düğününüzde de oynayacağız böyle. Hadi afiyet olsun." Damadın babası çoktan sarhoşlanmış, duygusalıktan aklını yitirmiş. "İstedığınız kadar için" cümlesiyle "efendi gibi için, taşkınlık yapmayın" cümlesini bağlaçlarla bağlayacak, ikisini aynı cümle içinde kullanacak kadar akli gitmiş.

Nikahı kıymaya CHP'li belediye başkanı gelene kadar herhangi bir sıkıntı çıkmıyor. Nasihat kötü ama ara sıcaktı, garnitürdü derken yemek yemekten etrafa bakmaya fırsat bulamıyorum. Kız tarafı düğüne hazırlıksız gelmiş, gelinin kız arkadaşları ortalıkta yok. Herhalde düğünden sonra İstanbul'da eğlenecekler. İyiymiş. Belediye başkanını da götürün yanınızda o da eğlensin desen almazlar. Belediye başkanının derdiyle biz uğraşıyoruz. İşte böyle böyle yükseliyor tansiyon, bu yüzden sinirleniyor gençlik. Belediye başkanı da nikah öncesi konuşmayı biraz uzatıyor: Bu gençlerimiz Atatürk'ün açtığı güzel yolda ... Sizler Türkiye Cumhuriyeti'nin aydın insanları olarak ... Sizlerden Atatürk ilke ve inkılaplarına saygılı, aydın genç nesiller yetiştirmenizi ...

Orada bizden birisi mi bağırdı, CHP'li belediye başkanına Deniz Baykal diye hitap etti galiba "Deniz Baykal sus artık" diye mi bağırdı? Düğündeki tek taşkınlık bu oldu, bir de ben düğün sonunda yanlışlıkla bira şişesi kırdım. Normalde beşinci kattan at tombul efes şişesini zıplar, kırılmaz ama elimden bırakayım diye saldım hayvan gibi patladı şişe. İnsanlar ayıpladı falan, serseri gibi oldum. Yetmez ama evet.

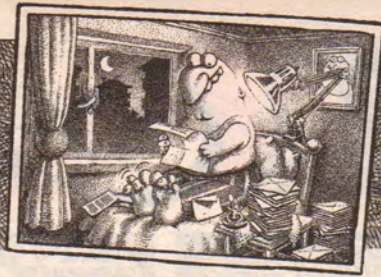
Şeker hastalığı (temsili)

Güzel İskoçya

gelen kutusu

Utku SÖNMEZ

Tarkan BABAYİĞİT

uykusuz kitapları anahtarlık
çizgiromanlar ciltler mausped figür
poster bardak

uykusuz
dükkan **açıldı!**

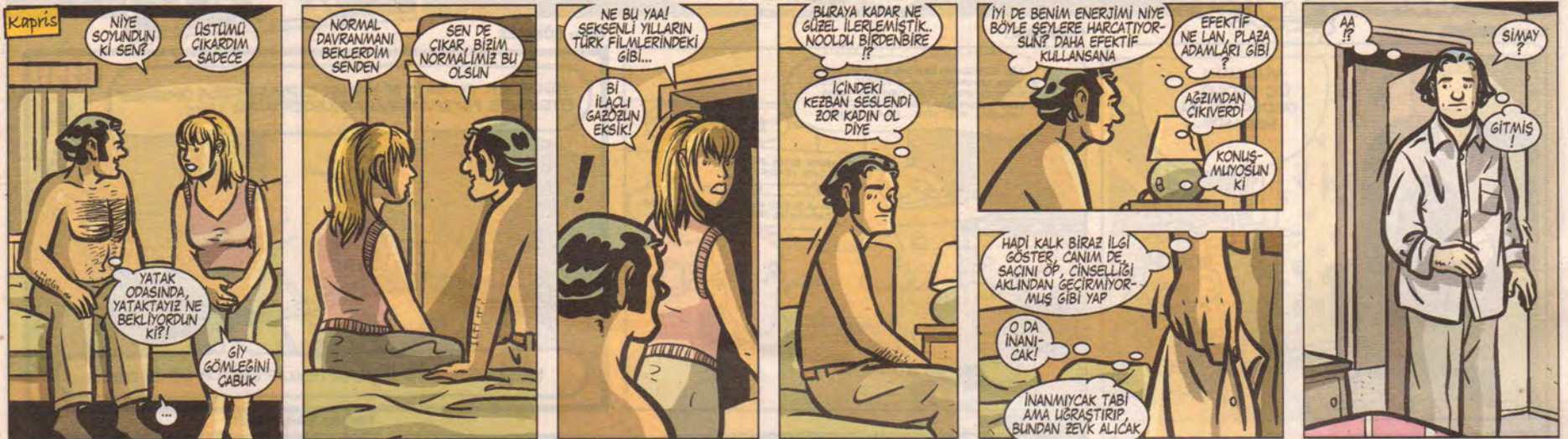
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Kaprissiz kadın bulmak metro-büste yer bulmaktan daha zordur. Ayakta gitmeye katlanamıyorsan yürümen gerekir, ki bu da çok uzun bir yoldur. Bir ömürden bahsediyorum. O yüzden bazı duraklarda inip otobüs değiştirmek gerekir. Büyük şehirde yaşamak kolay değil.